

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206018

UNIVERSAL
LIBRARY

Osmania University Library

Call No. T 610

Accession No. T.878

Author

W 12 B

Title

This book should be returned on or before the date last marked below.

శ్రీరస్తు.

అష్టాంగ హృదయమను

బాహుటిము?

ఉత్తర సానము

వాగ్మటాచార్యకృతము.

రెండవకూర్పు.

పిడుగు. వేంకట కృష్ణారావు సంకల్పము.

వారిచే ప్రకటితము.

హృదయ తాత్పర్యము దాక్షిణ్యము.

మొదటి ప్రకటన.

చెన్నపురి.

1926.

All Rights Reserved.

Rs. 6-0-0.

శ్రీ రస్తు.

అష్టాంగహృదయము.

1. ఈ గ్రంథమును రచించినవారెవరు ?

శ్రీమద్ధన్వంతర్యపరావతారుండును సింధుదేశసమదూభతుండును
సకలాయుర్వేదతంత్రగంభీర పారావారపారీణుండును
చికిత్సాసంప్రదాయానుభవవిచక్షణవైద్యోత్తముండునునగు :—
వాగ్భటాచార్యుఁడు.

2. ఆంధ్రతిర్జునాకారులెవరు ?

మ-రా-రా-శ్రీ పున్నాడ-రామచంద్రరావు వంశులు.

3. గ్రంథశోధకులెవరు ?

కాంచీనగరస్థిత సంస్కృతప్రాకృతాద్యనేకభాషానిపుణులగు
విద్వాన్ ఈచ్చంబాడి శ్రీనివాసాచార్యులు.

4. ఈ గ్రంథ ముద్రణకారులెవరు ?

హిందూరత్నాకర ముద్రాక్షరశాలాధికారియగు
పిడుగు - సుబ్బరామయ్యగారి పాత్రుండును
పిడుగు - వేంకటరావు వంతులవారి పుత్రుండునునగు
పిడుగు - వేంకటకృష్ణారావు పంతులు.

5. గ్రంథప్రకాశకులెవరు ?

పిడుగు - వేంకటకృష్ణారావు పంతులు,

ప్రకటన.

అనుబంధం

అన్మద్దేశీయులారా! నే నీక్రింద బొందుపరచిన యంశంబులను సావధానం బుగ జరువంగోరెద.

ఇచ్చెన్నపురంబున మత్పితామహుండగు, పిడుగు - సుబ్బరామయ్యగారు “హిందూరత్నాకరం” బను ముద్రాక్షరకాలనుస్థాపించి పెక్కువైద్యగ్రంథములను ముద్రింపించి, పెక్కు సంవత్సరములనుండి, తచ్చాలాకార్యంబులను నిరభ్యంతరముగా ను, జాగరూకతతోడను జరిపించుచువచ్చి కీర్తిశేషులైరి. వదంపడి సుబ్బరామయ్యగారికి పుత్రుండును మన్జవకుండునైన పిడుగు.. వేంకట్రావు పంతులుగారున్న నేనున్నకలసి నదరు ముద్రాక్షర కాలాకార్యంబులను జరిపించుచువచ్చితిమి. అయితే యిప్పుడు మాతండ్రిగారు నన్ను విడనాడి మాకుగల పిత్రార్జితపుసాత్తులను విభజించు కొనియెను. ఈ విభజనలో నదరు ముద్రాక్షరకాలనాయధీనంబయ్యె.

చదువరులారా! ఇక మీదట నేనే నదరు ముద్రాక్షరకాలను జరిపించుచుందును. ఇదివరలో అచ్చెన్న గ్రంథములుగాక యితరసంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములనుకూడా బాగుగా గ్లేసుకాగితములమీద ముద్రింపించి మంచిబైండ్లుతో సులభమైన ధరలకే స్వల్పలాభమునకు విక్రయించ నిశ్చయించి యున్నాడను. కనుక నాయందు కరుణవహించి వారివారికి వలయుగ్రంథములకును అచ్చుపనులు మొదలైన వాటికిని అర్హులను పంపుదురని తమమనతమ మిగుల ప్రార్థించుచున్నాడను.

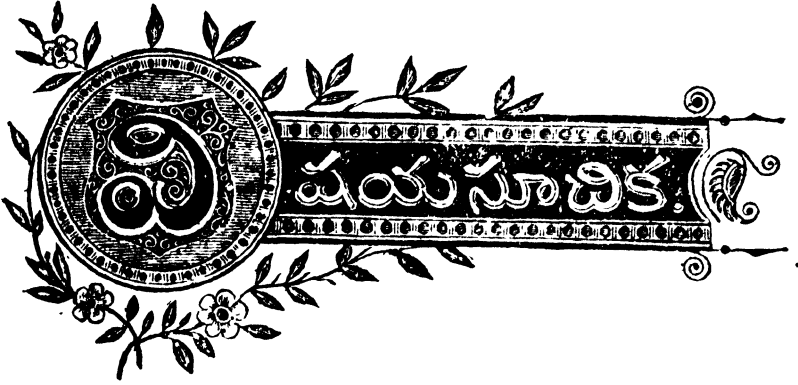
ఇట్లు,

పిడుగు - వేంకటకృష్ణారావు పంతులు,

పోల్ ప్రాప్రైటర్,

“హిందూరత్నాకర” ముద్రాక్షరకాల,

2/40, పెద్దనాయని వీధి, చెన్నపురి.

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
ప్రథమాధ్యాయము.		శిశువునకు కర్ణవేధము	7
బాలావచరణీయాధ్యాయ ప్రారంభం 2		కర్ణవేధనక్రమము	„
శిశువు జనించినతోడనే చేయవలసిన		కర్ణసిరావేధమువలన జనించునుపద్ర	8
యువచారక్రమము	„	వములు	8
శిశువునకు నాభినాళచేదన్నానక్రమం	„	సానవేధ గుణము	„
శిశువునకు బ్రాహ్మిదికల్పపానము	3	కర్ణవేధానంతంక ద్రవ్యము	9
శిశువునకు స్వర్ణచూర్ణాదిలేహము	„	శిశువునకు అన్నప్రయోగక్రమము	„
శిశువునకు గర్భోదకవచనము	„	శిశువునకు దీపనాది మోదకములు	„
జాతకర్మము	4	శిశువులకు సామ్యాపదప్రయోగము	10
శిశువకు 1, 2, 3 దినములయందు		త్రాసన నిషేధము	„
ఘృతాదిపానము	„	శిశురక్షణక్రమము	„
స్తన్యపానక్రమము	„	బాలురకు బ్రాహ్మిదిఘృతము	„
స్తన్యక్షయవృద్ధి కారణములు	„	అప్రాంగఘృతము	„
రోగకర స్తన్యములు	5	సారస్వతఘృతము	11
స్తన్యాభావమునందు మేఘపాలు	„	శిశువునకు వచాదిఘృతము	„
మొదలగునవి		పేమమూర్ణాదియోగ చతుష్టయము	„
అజనరాత్రియందు బలిరక్షణాదులు	6	వాక్పథికరవచాదిచూర్ణము	12
నామకరణాదులు	„		
శిశువుయొక్క ఆయుస్సును పరీక్షించు		ద్వితీయాధ్యాయము.	
క్రమము	„	బాలామయ ప్రతివేధాధ్యాయము	
రక్షోపారధూపము	7	ప్రారంభము	13
శిశువునకు మణ్యోపధాదిధారణము	„	త్రివిధబాలురు	„
శిశువునకు అన్నప్రాశనము	„	తుద్ధక్షీరలక్షణము	„
		వాలిదుష్టక్షీరలక్షణము	14

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
పిత్తదుష్టతీరలక్షణము	14	బాలరోగవార రజస్వాదిమార్గము	22
కఫదుష్టతీరలక్షణము	"	దంతోత్పత్తివలనజనించురోగములకు	
సంస్కృతపాత దుష్టతీరలక్షణము	"	సమంగాదిఘృతము	"
దుష్టతీరజకోగములు	"	దంతోత్పత్తివలన జనించురోగముల	
తీక్షణతీక్షణరోగజ్ఞానము	"	యందొషధనిషేధము	"
ఉపద్రవయు క్షళింపచిహ్నము	15	బాలరకు దివాస్వాపాదులచే జనించు	
శిశువుయొక్క శిరోస్వాద్రోగాదిచిహ్నము	"	రోగములు	23
బాలరోగచికిత్సాక్రమము	"	దివాస్వాపాదులవలనజనించురోగము	
వాతదుష్టస్తవ్యదోషచికిత్స	16	లకు సైంధవాదిమార్గము	"
వాతదుష్టస్తవ్యమునందు ఘృతపానాదు	"	బాలరకు స్తోత్రశుద్ధికి రోషధము	"
వాతదుష్టస్తవ్యమునందు శిశువునకు	"	బాలరకుశ్లోషరోగవారఘృతము	24
రాస్నాదిమార్గము	"	బాలరకు పుష్టికర శృంగ్యాదిఘృతము	"
పిత్తదుష్టస్తవ్యజనితరోగచికిత్స	"	బాలరకు భృంజనతైలము	"
పిత్తదుష్టస్తవ్యరోగమునందు ఘృత	"	లాక్షాదిక తైలము	25
పానాదులు	17	కానజ్వరాదులకు ఆతివసాదిమార్గము	"
కఫదుష్టస్తవ్యజనితరోగచికిత్స	"	బాలరకు వమనవార ఖదిరాదిఘృతము	26
కఫదుష్టస్తవ్య జనితరోగమున తక్కి	"	దంతములతోడజనించు శిశువునకు	
వమనాదులు	"	కాంతిర్మ	"
బాలరకు తీరాలసకరోగలక్షణము	18	తాలుకంటకరోగోపద్రవములు	"
తీరాలసకరోగచికిత్స	"	తాలుకంటకరోగచికిత్స	27
స్తవ్యదోషవారస్తవ్యములు	19	తాలుకంటకరోగమునందు శృంగ	
దంతోత్పత్తిజనితరోగములు	"	బేరది లేవనము	"
దంతోత్పత్తిరోగచికిత్స	"	తాలుకంటకరోగమునందు వారీత	
బాలరకాషధములు	20	క్యాదికలము	"
బాలరకువమనము	"	శిశువునకు గుదమునజనించు ప్రణము	28
స్తవ్యపానముచేయు బాలరకువమనము	"	శిశువుకు గుదప్రణచికిత్స	"
అన్నమునుభుజించునట్టి బాలరకు వమ	"	గుదకుట్టిక ప్రణచికిత్స	"
నక్రము	"	బాలరకు మృద్భక్షణజనితరోగచికిత్స	29
బాలరకు వస్త్రాదిప్రయోగక్రమము	21	శిశువునకు బోషధప్రయోగక్రమము	"
స్తవ్యదోషవారమూర్ఖాదిమార్గము	"	తృతీయాధ్యాయము.	
దంతోత్పత్తియందు పిప్పల్యాదిమార్గ	"	బాలగ్రహ ప్రతిషేధాధ్యాయ	
ప్రతిసారిణము	"	ప్రారంభము	30
దంతోత్పత్తికిలావకాదిమాంసమార్గము	"	బాలగ్రహభేదము	"
దంతోత్పత్తికిపిచాదిఘృతము	"		

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
బాలగ్రహగ్రహాభివృద్ధిరూపములు	30	గ్రహదోషములకు బలహోమములు	4,
బాలగ్రహగ్రహహీత సామాన్యలక్షణము	31	గ్రహదోషవారి స్నానము	
స్కందగ్రహగ్రహహీతశిశులక్షణము	„	గ్రహదోషముబంధచికిత్స	42
విశాఖగ్రహగ్రహహీత బాలలక్షణము	32		
మేషగ్రహగ్రహహీత బాలలక్షణము	„	చతుర్థాధ్యాయము.	
శ్వగ్రహగ్రహహీత బాలలక్షణము	33	భూతవిజ్ఞానీయాధ్యాయప్రారంభము	43
పితృగ్రహగ్రహహీత బాలలక్షణము	„	భూతగ్రహహీతపురుషలక్షణము	„
శకుంభగ్రహగ్రహహీత బాలలక్షణము	„	దేవాదిభూతముల సోకిన పురుష	
పూతనాగ్రహగ్రహహీత బాలలక్షణము	34	లక్షణము	„
శితపూతనాగ్రహగ్రహహీత బాలలక్షణము	„	దేవాదిభూతములు సోకుటకు	
అంధపూతనాగ్రహగ్రహహీత బాల		కారణము	44
లక్షణము	„	భూతగ్రహకాలము	„
ముఖమండలికాగ్రహగ్రహహీతశిశు		దేవగ్రహగ్రహహీతలక్షణము	45
లక్షణము	35	ఆసురగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	46
రేవతీగ్రహగ్రహహీత బాలలక్షణము	„	గంధర్వగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	„
కుంభరేవతీగ్రహగ్రహహీత బాలలక్షణము	„	ఉంగ్రహగ్రహగ్రహహీతలక్షణము	„
బాలగ్రహహీత సాధ్యలక్షణము	„	యక్షగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	47
అసాధ్యకుంభరేవతీగ్రహలక్షణము	36	బ్రహ్మరాక్షసగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	„
బాలగ్రహగ్రహకారణము	„	రాక్షసగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	48
హింసాత్మకగ్రహగ్రహహీతలక్షణము	„	విశాచగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	„
రతికామగ్రహగ్రహహీతలక్షణము	37	స్తేతగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	49
బలికామగ్రహగ్రహహీతలక్షణము	„	కూకాండగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	„
హింసాత్మకాదిగ్రహదోషచికిత్స	38	నివాదిగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	„
సాధ్యబాలగ్రహదోషచికిత్స	„	బౌకిణగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	50
సర్వగ్రహపీడాహంధూపము	39	వేతశగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	„
దిశాంగధూపము	„	పితృగ్రహగ్రహహీతలక్షణము	„
సర్వగ్రహదోషవారి సర్వ సాదిధూపము	„	గురువృద్ధాదిగ్రహగ్రహహీత లక్షణము	51
బాలగ్రహదోషమునకు ఆవంతాది		అసాధ్యభూత లక్షణము	„
ఘృతము	„		
బాలగ్రహదోషమునకు రాస్నాది		పంచమాధ్యాయము.	
ఘృతము	40	భూతప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము	52
గ్రహదోషమునకు సారిబాదిఘృతము	„	అహింసాత్మకభూతచికిత్స	„
భూతగ్రహదోషములకు గోళ్యంగాది		భూతపీడాహరియోగము	„
ధూపము	41	భూతోపద్రవమునకు నస్యములు	53

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
సిద్ధాంతఃకృతము	53	పద్మిణీ స్వామి సామాన్య లక్షణము	63
భూతజోషద్రవమునకు సిద్ధాంతకాది		వారజోష్వాది లక్షణము	64
ఘటికలు	54	పిత్తజోష్వాది లక్షణము	65
భూతబాధాహరణము	55	కఫజోష్వాది లక్షణము	„
భూతరాసకృతము	„	సన్నిపాతజోష్వాది లక్షణము	„
మహాభూతరాసకృతము	56	మనోవ్యాధివలనజనించిన ఉష్ణద	
భూతములకు బలిపూజాదికాలము	„	లక్షణము	66
భూతములకు సామాన్యబలిద్రవ్యములు	57	విషజోష్వాది లక్షణము	„
దేవాదిభూతములకు బలిస్థానములు	„	వారజోష్వాది లక్షణము	„
దేవగ్రహబలిద్రవ్యములు	58	కఫజపిత్తజోష్వాది లక్షణము	„
దేవగ్రహపీడాహరణ కృతము	„	ఉష్ణాదిరోగమున న స్యాంజనములు	67
దేవగ్రహపీడాహరణ న స్యాంజనములు	„	ఉష్ణాదిరోగమునకు హింగాది	
దైత్యగ్రహబలిద్రవ్యములు	„	కృతము	„
సర్పగ్రహబలిద్రవ్యములు	„	బ్రాహ్మకృతము	„
సర్పగ్రహబాధాహరణ న స్యాం		కల్యాణకృతము	68
జనములు	59	మహాకల్యాణకృతము	69
యక్షగ్రహ బలిద్రవ్యములు	„	మహావైకాదకకృతము	„
యక్షబాధాహరణ న స్యాదులు	„	ఉష్ణాదిహరణ	70
బ్రహ్మరాక్షసబలిద్రవ్యములు	„	ఉష్ణాదిహరణ స్వేదాభ్యంగములు	„
బ్రహ్మరాక్షసపీడాహరణ న స్యాదులు	60	ఉష్ణాదిరోగహరణాపాదులు	71
రాక్షసబలిద్రవ్యములు	„	వారజోష్వాది స్వామి సామాన్యము	„
రాక్షసగ్రహబాధాహరణ న స్యాదులు	„	పిత్తజోష్వాది లక్షణము	„
వికాచబలిద్రవ్యములు	61	ఉష్ణాదిరోగమనోపాయము	72
వికాచపీడాహరణ న స్యాదులు	„	ఆధిజోష్వాదిరోగమనోపాయము	73
దేవాదిగ్రహములకు తీక్షణ న స్యాది		కామాదిజోష్వాది శమనోపాయము	„
నిషేధము	„	భూతజోష్వాది లక్షణము	„
సర్పగ్రహపీడలకు మంత్రజపము	62	భూతజోష్వాది మన బలిదానము	„
భూతగ్రహములకు అపస్తంబచికిత్స	„	ఉష్ణాదిమనోత్పత్తికారణము	74
		ఉష్ణాదినివృత్తిలక్షణము	„
పశ్చాత్తాపము.		సప్తమాధ్యామము.	
ఉష్ణాదిప్రతిషేధాధ్యాయ			
ప్రారంభము	63	అపస్తంబప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారం	
పద్మిణీ స్వామి లక్షణము	„	భము	75
ఉష్ణాదిస్వరూపము	„	అపస్తంబ సామాన్య లక్షణము	„

విషయము.	సంఖ్య.
చతుర్విధావస్థారములు	76
అవస్థాంపూర్ణరూపము	"
వాతజావస్థార లక్షణము	"
పిత్తజావస్థార లక్షణము	77
కఫజావస్థార లక్షణము	"
సన్నిపాతావస్థార లక్షణము	78
అవస్థార సామాన్యచికిత్స	"
వాతాద్యవస్థారచికిత్స	"
అవస్థారమునకు సంశ్లమనయోగములు	"
పంచగవ్యఘృతము	"
మహాపంచగవ్యఘృతము	79
అవస్థారరోగమునకు బ్రాహ్మ్యేది ఘృతము	"
అవస్థారమునకు తేవనీయఘృతము	80
అవస్థారమునకు కాశ్మర్యఘృతము	"
అవస్థారహరిక్షీరము	"
అవస్థారమునకు కూక్మాండిఘృతము	"
అవస్థారమునకు నన్యము	81
అవస్థారమునకు నస్యార్థ్యంగతైలం	"
అవస్థారమునకు త్రిఫలాదితైలము	"
అవస్థారహరధూమము	"
అవస్థారహర లకునాది ప్రయోగము	82
అవస్థారరోగమునందు రిపాయన ప్రయోగము	"
అవస్థారరోగవిముక్తుని కుత్సాహ పరికల్పనము	"

అష్టమాధ్యాయము.

వర్త్రోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ ప్రారంభము	83
తెప్పలయందుజనించురోగములవిధము	"
కృచ్ఛ్చిస్త్రీలరోగము	84
నిమేషరోగము	"
వాతహతరోగము	"

విషయము.	సంఖ్య.
కుంభిరోగము	85
పిత్తోత్తప్తరోగము	"
వత్స్రకారోగము	"
పాథకీరోగము	"
కఫోత్తప్తరోగము	"
లగణరోగము	86
ఉల్సంగరోగము	"
ఉత్తప్తరోగము	"
వర్త్రోగోగము	"
అంజనరోగము	"
బిసవర్త్రోగము	87
ఉత్తప్తవర్త్రోగము	"
కాయవర్త్రోగము	"
శిష్టవర్త్రోగము	"
నికతావర్త్రోగము	"
కర్దమవర్త్రోగము	"
బహళరోగము	88
కుకూళరోగము	"
వత్సోపరోగము	"
అలజీరోగము	"
అర్బుదరోగము	89
రెప్పలయందుజనించురోగసంఖ్య	"
వర్త్రోగసాధ్యాసాధ్యములు	"
వర్త్రోగములయందు శస్త్రచికిత్స క్రమము	"

నవమాధ్యాయము.

వర్త్రోగప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము	91
కృచ్ఛ్చిస్త్రీలనేత్రోగచికిత్స	"
కుంభికావర్త్రోగచికిత్స	"
వర్త్రోగమునకు శస్త్రలేఖనక్రమం	92
సునిఖితవర్త్ర లక్షణము	93

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
అతిలేఖనోపద్రవచికిత్స	93	పూయాలసరోగము	101
వర్త్యురోగముననేత్రవేచనము	"	అలజీరోగము	102
అతిలేఖనోపద్రవమునకునేచనము	"	మైమిగంధిరోగము.	"
వర్త్యుపిటకాభేదనము	94	వర్త్యుసంధిగతరోగసాధ్యసాధ్యములు.	"
విత్తొత్తిప్లవర్త్యుప్రవర్త్యురోగచికిత్స	"	శుక్తకారోగము	"
పక్షుకాతవర్త్యురోగచికిత్స	"	శుక్లాశ్మరోగము	103
పక్షుకాతరోగమునకంజనము	95	బలాసగ్ధితరోగము	"
పోథకీరోగచికిత్స	"	విష్టుకాగ్ధిరోగము	"
కఫోత్తిప్రవర్త్యురోగచికిత్స	"	నిరోత్పాతరోగము	"
లగణవర్త్యురోగచికిత్స	96	నిరాహస్యరోగము	"
కుకూణకరోగచికిత్స	"	నిరాజాలరోగము	104
కుకూణకరోగమునందు ధాత్రిస్తనా	"	శోణితాగ్ధిరోగము	"
లేపము	"	అర్జునసరోగము	"
కుకూణకరోగమునందు దాదికి ముస్తాది	"	ప్రస్తాగ్ధిరోగము	"
కషాయపానము	"	ప్రావార్యరోగము	"
కుకూణకరోగమునందు శిశువునేత్ర	"	అధిమాంసాగ్ధిరోగము	"
మునకు లేఖనకర్మ	"	నిరారోగము	105
శిశువులకు వమననావశ్యకత్వము	97	శుక్తిహస్తాదిరోగచికిత్సాక్రమము	"
కుకూణకరోగమునందు బాలురకు	"	అశ్మరోగచికిత్స	"
వమనాపథము	"	క్షుతకుక్రరోగలక్షణము	"
కుకూణకరోగమునందు పత్తి	"	శుష్కకుక్రరోగలక్షణము	106
కుకూణపోథకీరోగములకు పత్తి	98	అజకారోగలక్షణము	"
పక్షివరోధవర్త్యురోగచికిత్స	"	నిరాశుక్లరోగలక్షణము	"
బాహ్యలజ్యాదివర్త్యురోగచికిత్స	99	అసాధ్యకుక్రరోగము	107
దశమాధ్యాయము.		నల్లగుడ్డునందుజనియదరోగసంఖ్య	"
సంధిసితాసితరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ			
ప్రారంభము	100	ఏకాదశాధ్యాయము.	
జలప్రాసరోగ లక్షణము	"	సంధిసితాసితరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ	
కఫజలప్రాసరోగము	"	ప్రారంభము	108
ఉపనాహరోగము	101	ఉపనాహరోగచికిత్స	"
రక్తప్రాసరోగము	"	పర్వణిరోగచికిత్స	109
పర్వణిరోగము	"	పూయాలసరోగచికిత్స	"
పూయప్రాసరోగము	"	పూయాలసరోగమునకు మార్జాంజనం	"
	"	క్రిమిగుంధిరోగచికిత్స	"

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
శేత్రరక్షణోపాయములు	148	వాతాభివ్యందలక్షణము	157
చతుర్దశాధ్యాయము.		అభిమంధరోగలక్షణము	158
లింగనాశప్రతిషేధాధ్యాయ		వాతాభిమంధలక్షణము	"
ప్రారంభము	149	అస్యోగోవాతరోగలక్షణము	"
లింగనాశరోగచికిత్స	"	వాతనివర్తయారోగలక్షణము	"
శ్లేష్మజలింగనాశరోగస్వరూపము	"	పితృభివ్యందలక్షణము	"
అవర్తకీదృష్టిలక్షణము	150	పితృభిమంధరోగలక్షణము	159
శర్కరా రాజీమరీదృష్టిలక్షణములు	"	ఘాభివ్యందలక్షణము	"
ఛిన్నాంకుకదృష్టిలక్షణము	"	కఫాభిమంధలక్షణము	"
చంద్రకీదృష్టిలక్షణము	"	రక్తాభివ్యందరోగలక్షణము	"
ఛత్రకీలక్షణము	151	రక్తాభిమంధరోగలక్షణము	160
అవేద్యలింగనాశరోగములు	"	అభిమంధపామాన్యలక్షణము	"
లింగనాశరోగమున శస్త్రచికిత్స	"	శుష్కాక్షిపాకరోగలక్షణము	"
క్రమము	"	సోఘోఘరోగలక్షణము	161
సువిధినేత్రలక్షణము	152	అల్పసోఘరోగలక్షణము	"
లింగనాశరోగచికిత్సయందు వర్జింపఁ		అప్లాషితరోగలక్షణము	"
దగినది	158	సర్వాక్షిరోగసంఖ్య	162
లింగనాశరోగమునందు వేదనానంతర		అనాధ్యదృష్టిరోగములు	"
కర్తవ్యము	"	అభిమంధరోగకాలనియమము	"
లింగనాశరోగికి నూత్రాద్విరూప	"	షోడశాధ్యాయము.	
దృఢవిషేధము	"	సర్వాక్షిరోగప్రతిషేధాధ్యాయ	
లింగనాశరోగికి అపితాహారాది		ప్రారంభము	163
జవితరోగము	154	అభివ్యందరోగపామాన్యచికిత్స	"
లింగనాశరోగికి దూర్వాదిమూఖ		వాతజాభివ్యందరోగమునకు విదాలక	"
లేపము	"	ప్రయోగము	"
లింగనాశరోగికి ఆహ్వాతనము	"	అభివ్యందరోగమునకు అవగుంతనము	164
లింగనాశరోగమున నిరామోక్షము	155	అభివ్యందరోగమునకు ముకుశమాల్లోచ	"
లింగనాశరోగమునందు వర్తి	"	యోగము	"
లింగనాశరోగమున పిండంజనము	"	శేత్రరోగములకుఘోషాదిచూడ్ప	"
పంచదశాధ్యాయము.		ధారణము	165
సర్వాక్షిరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ		అభివ్యందరోగమునకు నేకము	"
ప్రారంభము	157	శేత్రరోగమునకు శిగురసోప	"
		యోగము	"

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
వాతాభివ్యందమునకు వీరంజనముల		అమౌషిత్రోగచికిత్స	173
క్షీరోపయోగము	165	పిల్లరోగచికిత్స	"
వాతాభివ్యందరోగమునకాశోచ్ఛ్రి		పిల్లరోగసామాన్యచికిత్స	"
తనము	166	పిల్లరోగమునకు తుష్కకాదిలేపనము	"
రక్తపిత్తాభివ్యందరోగమునకు కశే		పిల్లరోగపారాంజనము	174
ర్వాదిప్రయోగము	"	పిల్లరోగమునకు రసాంజనాద్యంజనము	"
రక్తపిత్తజాభివ్యందమునకు పుండ్రాది		పిల్లరోగహరవర్తి	175
ధారణము	"	పిల్లరోగమునకు పుష్పకానీసమాణ్గోప	
పిత్తరక్తజాభివ్యందమునకు రొగ్గాది		యోగము	"
ప్రయోగము	167	పిల్లరోగమునకు హరితాశాదిమార్గము	"
కఫజాభివ్యందమునకాశోచ్ఛ్రితనము	"	పిల్లరోగహరమషి	"
సన్నిపాతాభివ్యందమునకాశోచ్ఛ్రి		పిల్లరోగమునకు రక్తమోక్షణాదులు	176
తనము	"	నేత్రరోగసంఖ్య	"
వాతజాద్యభివ్యందములకు రక్తస్రావం	"	నేత్రహితక రాహారాదులు	"
అభివ్యందకూలహరలేపనము	"	నేత్రరోగికి వర్జనీయములు	177
అధిమంధరోగచికిత్స	168	పాదాభ్యంజనాద్యావశ్యకత్వము	"
మంధరోగమునందు దాహకర్మ	"	సప్తదశాధ్యాయము.	
వాతనేత్రరోగహరవర్తి	"	కర్ణరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ	
పిత్తరక్తనేత్రరోగహరవర్తి	"	ప్రారంభము	178
శ్లేష్మనేత్రరోగహరవర్తి	"	వాతజకర్ణరోగలక్షణము	"
అభివ్యందరోగములకు పాశుపత		పిత్తజకర్ణ	179
యోగము	169	కఫజకర్ణ	"
కుష్మాక్షిపాకరోగచికిత్స	"	రక్తజకర్ణ	"
కుష్మాక్షిపాకరోగ పారాంజనము	"	సన్నిపాతజకర్ణ	"
సశోఫాల్పశోఫచికిత్స	170	కర్ణనాదరోగములు	180
సశోఫాదిరోగకూలహరనేకము	"	బధిరలక్షణము	"
నేత్రరోగములకుసంధావయోగములు	171	ప్రతీనావా	"
కంఠసంధావము	"	కంఠాశోఫ	"
ఉదంబరఫలసంధావము	"	పూతికర్ణ	"
శిగుషల్లసంధావము	"	క్రిమికర్ణ	181
మృతకపాలాదిసంధావము	172	కర్ణవిద్రుధి	"
సంధావప్రయోగానంతరకర్తవ్యము	"	కర్ణశోఫ	"
నేత్రరోగమునకు తాలీసాదిగుటికలు	"	కుచికర్ణ	182
నేత్రరోగమునకు వ్యాఘ్రాదికల్కము	"	కర్ణపిప్పలీ	"

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
కర్ణ విదారికారోగలక్షణము	182	కర్ణ నాదబాధ్యచికిత్స	189
పాళీశోష	"	కర్ణ నాదహరతైలము	"
తంత్రికా	183	కర్ణ నాదమునకు పంచాదితైలము	190
పరిపోట	"	కర్ణ నాదమునకు సర్వవత్తైలము	"
ఉత్పతకర్ణ	"	క్షౌరతైలము	"
ఉస్మంధకర్ణ	"	కర్ణరోగమునకు రక్తమోక్షణము	191
దుఃఖవర్ధనకర్ణ	184	కర్ణరోగమున వసునము	"
లేహ్యఖ్యకర్ణ	"	వజ్రనీయబాధ్యము	"
సాధ్యా సాధ్యకర్ణ	"	ప్రతినాసానోగచికిత్స	"
అప్రాదశాధ్యాయము.		మలపూర్ణకర్ణాదిచికిత్స	192
కర్ణరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ		పూతికర్ణ క్రిమికర్ణ కర్ణవిప్రధిచికిత్స	"
ప్రారంభము	185	క్షతవిద్రధిచికిత్స	"
నాతజకర్ణరోగచికిత్స	"	కర్ణార్కశ్చికిత్స	"
కర్ణరోగమునకు మహాస్నేహము	"	కర్ణవిదారికాచికిత్స	"
నాతజకర్ణశూలకు పంచమాల		పాళీశోషచికిత్స	193
స్నేహము	186	కర్ణశోషమునకు పుష్టికరతైలము.	"
నాతజకర్ణరోగికిస్నోంబులు	"	కర్ణపాళీవృద్ధికంఠైలము	"
పిత్తజకర్ణరోగచికిత్స	"	క్షౌణ్డికపాళీచేదము	"
పిత్తజకర్ణరోగమునకుయస్త్రమధుకాది		యావ్యకర్ణరోగములు	194
తైలము	"	కర్ణత్పతచికిత్స	"
పిత్తజకర్ణశూలకు యస్త్రాదిలేపము	187	ఉత్పతకర్ణరోగమునకుజంబూదితైలం,	"
కఫజకర్ణరోగచికిత్స	"	ఉస్మంధరోగచికిత్స	"
కఫజకర్ణరోగమునకు లతునాది	"	దుర్విధకర్ణ	"
పూరణము	"	పరిలేహికకర్ణ	195
కఫజకర్ణరోగమునకు స్నుహ్నికాండ		సద్యశ్చిన్నకర్ణచికిత్స	"
రసము	188	కర్ణరోగశస్త్రచికిత్స	"
కఫజకర్ణశూలకు నీజపూరాదిరసము	"	కర్ణవర్ధనతైలము	196
కఫజకర్ణశూలకు సర్వపాదితైలము	"	నాసికాచేదచికిత్స	197
రక్తజకర్ణరోగచికిత్స	"	సద్యశ్చిన్ననాసికాచికిత్స	198
పూయవహ కర్ణరోగచికిత్స	"	ఛిన్నాక్షచికిత్స	"
పూయప్రావకర్ణరోగచికిత్స	189	ఏకోనవింశాధ్యాయము.	
పూయప్రావమునకు ప్రియంగవాది		నాసానోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ	
తైలము	"	ప్రారంభము	199

విషయము.	సంఖ్య	విషయము.	సంఖ్య
పీనసరోగోత్పత్తి	199	క్షుణ్ణసరోగచికిత్స	209
వాతజ్వరసరోగలక్షణము	200	క్షుణ్ణసరోగమునకు వస్యము	,,
పిత్తజ్వరము	,,	నాసాశోషసరోగచికిత్స	,,
కఫజ్వరము	,,	నాసాపాకాదిసరోగచికిత్స	,,
సన్నిపాతజ్వరసలక్షణము	,,	పూతినాసాదిసరోగచికిత్స	,,
రక్తజ్వరసలక్షణము	,,	పూతినాసాదిసరోగములకు వస్యము	,,
దుష్టజ్వరసరోగలక్షణము	201	పూతినాసాదిసరోగములకు శిశు	210
పక్షిణజ్వరము	,,	శీజాదివస్యశైలము	210
భృశంతువరోగలక్షణము	202	పూయసరోగచికిత్సరక్త	,,
నాసికాశోషము	,,	నాసార్యోగ్బద్ధచికిత్స	,,
నాసానాసము	,,	ఏకవింశాధ్యాయము.	
ఘ్రాణిసాకము	,,	ముఖసరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయము	
ఘ్రాణిప్రావరోగలక్షణము	203	ప్రారంభము	211
ప్రవృద్ధజ్వరసలక్షణము	,,	ముఖసరోగోత్పత్తికారణము	,,
దీప్తిసరోగలక్షణము	,,	ఖండోష్ఠసరోగలక్షణము	,,
పూతినాసము	,,	వాతజ్వరసరోగలక్షణము	212
పూయరక్తము	204	పిత్తజ్వరసరోగలక్షణము	,,
పుటకము	,,	కఫజ్వరము	,,
నాసికార్యాదిలక్షణము	,,	సన్నిపాతజ్వరము	,,
యాభ్యుపసము	,,	రక్తజ్వరము	,,
వింశాధ్యాయము.		మాంసజ్వరము	213
నాసారోగప్రతిషేధాధ్యాయము		మేదజ్వరము	,,
ప్రారంభము	205	క్షుణ్ణజ్వరము	,,
పీనసరోగసామాన్యచికిత్స	,,	జలగ్బుద్ధము	,,
పీనసరోగమునకు వ్యోవాదిగుటికలు	206	గండాలు	,,
పీనసరోగమునందు ధూమపానము	,,	శీతదంతము	214
పీనసరోగమునందు వజ్రనీయములు	207	దంతవాగ్నము	,,
వాతజ్వరసచికిత్స	,,	దంతభేదము	,,
పిత్తజ్వరక్తజ్వరసరోగచికిత్స	,,	దంతచాలనము	,,
పిత్తజ్వరపీనసములకు నాసవ్యశైలము	,,	కరాళము	,,
కఫజ్వరసచికిత్స	208	అధిదంతము	,,
సన్నిపాతజ్వరసచికిత్స	,,	దంతశర్కరా	215
దుష్టజ్వరసరోగసామాన్యపానము	,,	కపాలికా	,,
దుష్టజ్వరసరోగసామాన్యపానము	,,		

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
శ్యావరోగలక్షణము	215	వలయ రోగలక్షణము	222
క్రిమిదంత	"	గళాయుక	223
శీతాద	216	శత్రుత్వము	"
ఉపశుశ	"	కంతవిస్త్రధి	"
దంతపుష్పట	"	గళాయుచి	"
దంతవిస్త్రధి	"	గళగండ్	224
సుషిర	217	వాణిజగళగండ్	"
మహాసుషిర	"	కళజగళగండ్	"
అధిమాంస	"	మేదోగళగండ్గలక్షణము	"
విదర్భ	"	వారజస్వరఘ్నరోగలక్షణము	"
గతి	218	మఖపాక	225
వారజజిహ్వ	"	దోర్ధ్వగద	"
పిత్తజిహ్వ	"	పిత్తజమఖపాక	"
కళజిహ్వ	"	రక్తజమఖపాక	"
అలస	"	కళజమఖపాక	226
అధిజిహ్వ	219	మఖాగ్నదరోగ	"
ఉపజిహ్వ	"	సన్నిపాతమఖపాకరోగలక్షణము	"
తామపిటక	"	ప్రాతివక్త	"
గళకుండిక	"	మఖరోగసంఖ్య	"
తామసంహతి	220	అనాధ్యమఖరోగములు	227
తామ్యుద్ద	"	ద్వావింశాధ్యాయము.	
కచ్చపతామపుష్పటరోగలక్షణము	"	మఖరోగప్రతిషేధాధ్యాయ	
తామపాక	"	ప్రారంభము	228
తామశోష	"	ఖండోష్ఠరోగచికిత్స	"
రోహిణీ	221	ఖండోష్ఠరోగమున యప్తిమధుకాది	"
వారజరోహిణీ	"	లైలము	"
పిత్తజరోహిణీ	"	ఖండోష్ఠరోగమునకు వస్యలైలము	"
కళజరోహిణీ	"	వాతోష్ఠరోగమునకు మహాస్నేహము	229
రక్తజరోహిణీలక్షణము	"	వాతోష్ఠరోగప్రతిసారణము	"
సన్నిపాతజరోహిణీరోగలక్షణము	222	వాతోష్ఠరోగమునకు స్వేదవస్యములు	"
కంతకాలూకలక్షణము	"	పిత్తాభిఘాతోష్ఠచికిత్స	"
బృందరోగలక్షణము	"	రక్తజోష్ఠచికిత్స	230
కుండికేరికాలక్షణము	"	కళజోష్ఠచికిత్స	"
గళోఘరోగలక్షణము	"		

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
మేదోజ్జోషచికిత్స	230	చక్కతాలుపాకచికిత్స	289
జలార్బుదరోగచికిత్స	„	తాలుజోషచికిత్స	„
గండాంజీచికిత్స.	281	కంతరోగచికిత్స	240
శీతదంతచికిత్స	„	కంతరోగమునందు కబళాదిధారణము	„
దంతహస్తభేదచికిత్స	„	కంతశూలహరలేపము	„
దంతచూరొగచికిత్స	„	వాతరోహిణీచికిత్స	241
అధిదంత „	282	పిత్తరోహిణీచికిత్స	„
దంతశర్కరా „	„	రక్తజరోహిణీచికిత్స	„
కపాలికా „	„	కఫజరోహిణీచికిత్స	„
కృమిదంత „	„	బృందకాలూకాదిచికిత్స	242
కృమిదంతశూలహరచికిత్స	283	శీతవిద్రుధిచికిత్స	„
కృమిదంతమునకు గంఢూషము	„	వాతజగళగంఢచికిత్స	„
శూలయుక్తదంతోత్పాటనము	„	వాతజగళగంఢమునకు గుఢూచ్ఛాది	„
దంతశూలహరనస్యము	„	తైలము	243
దంతోత్పాటననిషేధము	284	కఫజగళగంఢచికిత్స	„
శీతాదరోగచికిత్స	„	కఫజగళగంఢహరలేపము	„
ఉపకుశరోగచికిత్స	„	కఫజగళగంఢమునకు తైలపానము	„
దంతపుష్పటచికిత్స	285	మేదోజ్జోషగంఢచికిత్స	244
దంతవిద్రుధిచికిత్స	„	ముఖపాకరోగచికిత్స	„
గుషిరోగచికిత్స	„	ముఖపాకమునందు ప్రతిసారణాదులు	„
అధిమాంసకరోగచికిత్స	286	పిత్తగక్తచికిత్స	„
విదగ్భరోగచికిత్స	„	పిత్తగక్తపిటకాచికిత్స	245
వాడీరోగచికిత్స	„	సన్నిపాతముఖపాకచికిత్స	„
వాతజజిహ్వకంటకరోగచికిత్స	287	అర్బుదరోగచికిత్స	„
పిత్తజజిహ్వకంటకరోగచికిత్స	„	పూతివదనరోగచికిత్స	„
కఫజజిహ్వకంటకరోగచికిత్స	„	ముఖదోషహరత్రిఫలాదిగుటికలు	246
జిహ్వలంఘనరోగచికిత్స	„	ఖదిరాదితైలము	„
అధిజిహ్వకరోగచికిత్స	288	ముఖరోగమునకు సహచరఘృతము	247
ఉపజిహ్వచికిత్స	„	ముఖరోగహరఖదిరసారాదిగుటికలు	„
గళకుండికాచికిత్స	„	అరిమేదోఘృతము	248
గళకుండికాయందు శస్త్రచికిత్స	„	ఖదిరగుటికాదిఫలము	249
గళకుండికాయందు మరిచాదిఘర్షణము	„	ముఖరోగహరకభేదధారణము	„
తాలుసంహత్యాదిచికిత్స	289	దంతశూలాదిహరపాతాదిమార్గము	„
అచక్కతాలుపాకచికిత్స	„	ముఖరోగాదులకు కాలకమార్గము	„

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
దంతాదిరోగములకుపీఠక మార్గము	250	ఖలితిరోగలక్షణము	258
కంతరోగహరగుటికలు	"	వాతాదిఖలితిరోగలక్షణము	259
ముఖరోగహరహరీతకీ	"	పలితిరోగలక్షణము	"
ముఖపాకహరక మాయము	"	వాతాదిపలితిరోగలక్షణము	"
ముఖరోగహరపటోలాదిక మాయము	251	శిరస్సులజపలితలక్షణము	260
ముఖపాకమునకుపటోలాదిస్వరసము	"	అసాధ్య శిరోరోగలక్షణము	"
ముఖపాకమునకుపటోలాదిస్వరసము	"	చతుర్వింశాధ్యాయము.	
దంతరోగమునకుఖదిరాదిక మాయము	"		
ముఖరోగాదులయందుర క్తమోక్షణం	252	శిరోరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ	
ముఖరోగాదులయందు విరేచనాద్య		ప్రారంభం	261
వశ్యకత్వము	"	వారజశిరోభితాపచికిత్స	"
ముఖదంతరోగులకుపథ్యాహరములు	"	వారజశిరోభితాపమునకునస్యము	262
కంతాదిరోగములకుచికిత్సావశ్యకత్వం	"	ఊర్ధ్వగిరోగహరనస్యము	"
త్రయోవింశాధ్యాయము.		పిత్తర క్షజశిరోభితాపచికిత్స	"
శిరోరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ		అర్ధావభేదకరోగచికిత్స	263
ప్రారంభము	253	అర్ధావభేదకరోగముననస్యములు	"
శిరోరోగకారణము	"	నూర్ధావ ర్తరోగచికిత్స	"
వారజశిరోభితాపలక్షణము	254	పిత్తజశిరోభితాపచికిత్స	"
అర్ధావభేదక శిరోరోగలక్షణము	"	ర క్షజశిరోభితాపచికిత్స	"
పిత్తజశిరోభితాపలక్షణము	255	శ్లేష్మకృజశిరోభితాపచికిత్స	264
కఫజశిరోభితాపలక్షణము	"	క్రిమిజశిరోభితాపచికిత్స	"
ర క్షజశిరోభితాపలక్షణము	"	క్రిమిజశిరోభితాపమునకునస్యము	"
సన్నిపాతజశిరోభితాపలక్షణము	"	క్రిమిజశిరోరోగమునఘాతపానము	"
క్రిమిజశిరోభితాపలక్షణము	256	క్రిమిజశిరోరోగమునర క్తమోక్షణ	
శిరఃకంఠరోగలక్షణము	"	నిషేధము	265
శంఖక శిరో రోగలక్షణము	"	శిరఃకంఠరోగచికిత్స	"
నూర్ధావ ర్త శిరోరోగలక్షణము	257	ఉపశీర్షకరోగచికిత్స	"
కపాలరోగములు	"	శిరోవిప్రధ్యాదిచికిత్స	"
ఉపశీర్షకరోగలక్షణము	"	అరూంషికారోగచికిత్స	"
కపాలపిటకాదిరోగలక్షణము	"	అరూంషికారోగహరార్ధ్యంజనము	266
అరూంషికారోగలక్షణము	258	అరూంషికారోగమునశిరస్సోధనము	"
దారుణకరోగలక్షణము	"	దారుణకరోగచికిత్స	"
ఇంద్రులు పురోగలక్షణము	"	ఇంద్రులు పురోగ చికిత్స	267
	"	కుక్లరోమోత్పత్తిచికిత్స	"

విషయము.	సంఖ్య.
ఇంద్రులు ప్రహేళిక పాసనవిధము	267
ఖలత్యాదిరోగచికిత్స	"
ఖలత్యాదిరోగములయందునస్యము	268
చలితరోగచికిత్స	"
చలితరోగమునకునస్యము	"
చలితరోగహరలేపము	269
చలితరోగమునకుప్రియాలాదిలేపము	"
కేశవృద్ధికరలేపము	"
కేశవృద్ధిజటామాంసాద్యిదిలేపము	"
చలితరోగమునకుఆయశ్చూర్ణాదిలేపము	"
చలితమునకుమాషాదిలేపము	270
శిరోరోగహరప్రపాండరీకాదితైలము	"
జత్నూర్ధ్వరోగహరనస్యము	"
మాయూరఘృతము	271
మహామాయూరఘృతము	"
జత్నూర్ధ్వరోగసంఖ్య	272
జత్నూర్ధ్వరోగచికిత్సావశ్యకత్వము	"
శిరోరక్షణావశ్యకత్వము	273

పంచవింశాధ్యాయము.

వ్రణవిజ్ఞానీయప్రతిషేధాధ్యాయ	
ప్రారంభము	274
వ్రణదైన్యవిధ్యము	"
దుష్టవ్రణలక్షణములు	"
పంచదశవ్రణభేదములు	275
పాతజవ్రణలక్షణము	"
పిత్తజవ్రణలక్షణము	"
కఫజవ్రణలక్షణము	276
రక్తజవ్రణలక్షణము	"
సంసర్గపన్నిపాతజవ్రణలక్షణము	"
శుద్ధవ్రణలక్షణము	"
వ్రణస్థానము	277
సుఖపాద్యవ్రణలక్షణము	"
కష్టపాద్యవ్రణలక్షణము	"

విషయము.	సంఖ్య.
అసాధ్యవ్రణలక్షణములు	278
శీఘ్రపాద్యవ్రణలక్షణము	"
వ్రణమునందుఎమునవిలేచనోపయో	279
వ్రణమునకుశీతోపచారము	[గం "]
శోఫవ్రణములకురక్తమోక్షణము	"
శోఫవ్రణమునకుసేకాభ్యంగములు	"
వ్రణశోఫహరలేపము	280
శోఫవ్రణములకుస్వేదకర్మ	"
స్థిరశోఫకులేపము	"
స్థిరశోఫమునకుఉపనాహస్వేదము	281
వ్రణమునకుఉపనాహస్వేదము	"
శోఫహరశస్త్రకర్మ	"
శోఫవిదారిణాద్యవ్యయములు	"
పూయగర్భవ్రణమునకువీడనము	"
జౌషధలేపనక్రమము	282
వ్రణవీడనద్రవ్యములు	"
వ్రణతొలగినాదికృత్యములయందు	"
ఆంగ్యధాదియోగము	"
శుద్ధాశుద్ధవ్రణతొలగనక్రమము	"
వ్రణశోధనలేపనము	283
మాతృద్వాప్రణశోధనక్రమము	"
వాతాధికవ్రణమునకుధూపము	"
పిత్తరక్తవ్రణచికిత్స	"
వ్రణమునకుఉత్పాదనకర్మ	"
ఉత్పన్నాదివ్రణహరలేపనము	284
ఉత్పన్నాదివ్రణములకుక్షౌరకర్మ	"
అగ్నికర్మాప్రాప్తవ్రణములు	"
వ్రణరోగనిద్రవ్యములు	285
మాంసాశ్రితవ్రణహరలేపము	"
వ్రణశుద్ధియలకుతిలకలక్ష్మము	"
రక్తపిత్తాదివ్రణచికిత్స	"
వ్రణములకుసౌరాష్ట్రీయదిలేపనము	286
చర్మాశ్రితవ్రణములకుమాణ్డోపయోగం	"
చర్మవ్రణములకుకుభాదిచూర్ణము	"

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
చక్రగుర్ధికరలాక్షాదిలేపము	286	అంగచ్ఛేదమునన్నహవర్తి	296
సవర్ణకరలేపము	„	సూక్ష్మముఖప్రణచికిత్స	„
కోమోత్పత్తికరలేపము	287	కోష్ఠభేదోపద్రవములు	„
ప్రణాగోగమునందుపథ్యాహారాలు	„	ఆహారయాదిగతరక్తవికిత్స	297
వాతాదిప్రణమలకుప్రత్యేకనాది	„	కోష్ఠప్రణితునికపథ్యాహారము	„
ద్రవ్యములు	„	అధికరక్తస్రావమునందురక్తపానము	„
గంభీరాదిప్రణవారఘ్నతము	288	క్లిన్నభిన్నాంత్రప్రణాసాధ్యత్వము	„
షడ్వింశాధ్యాయము.		సాధ్యకోష్ఠభేదలక్షణము	298
సద్యోప్రణప్రతిషేధాధ్యాయ		అభిన్నాంత్రచికిత్స	„
ప్రారంభము	289	భిన్నాంత్రప్రవేశనక్రమము	„
అష్టవిధసద్యోప్రణములు	„	కుష్మాంత్రప్రవేశనక్రమము	„
అష్టవిధసద్యోప్రణలక్షణము	„	అనేకాంత్రప్రవేశనక్రమము	299
సద్యోప్రణచికిత్స	290	బహిర్విగ్ధతమేదోపద్రవచికిత్స	„
సద్యోప్రణమునందులేపాలు	„	సద్యోప్రణగోచణతైలము	300
ఆయతసద్యోప్రణచికిత్స	„	గూఢప్రహారాదిచికిత్స	„
ససంరంభప్రణచికిత్స	291	విశిష్టదేహాదిచికిత్స	301
ఘృష్టవిదళితప్రణచికిత్స	„	సప్తవింశాధ్యాయము.	
అధికరక్తస్రావప్రణచికిత్స	„	భంగప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము	302
ఘృష్టప్రణచికిత్స	292	భంగలక్షణము	„
అవ్యత్రాదిప్రణచికిత్స	„	అసాధ్యోఽస్థిభంగములు	303
స్ఫుటితశీత్రచికిత్స	„	అసాధ్యతమణాఘ్నాదిభంగలక్షణము	304
స్ఫుటితశీత్రమునకునేచనాలు	„	అస్థిభంగచికిత్స	„
స్థానమ్యతకర్ణచికిత్స	293	భగ్నాస్థిబంధనక్రమము	305
భిన్నకృకాటికాచికిత్స	„	బంధమోక్షణకాలనియమము	„
కాఖాఘాతచికిత్స	„	భగ్నాస్థిసేచనము	„
భిన్నవృషణచికిత్స	294	అస్థిభంగమునకుచక్రత్రైలోపయోగము	„
భిన్నవృషణగోచణతైలము	„	అస్థిభంగమునందునేకలేపములు	„
భిన్నహస్తపాదచికిత్స	„	అస్థిభంగమునందుగృప్తిక్షీరపానము	306
శిరోభంగచికిత్స	„	సప్రణభంగచికిత్స	„
ఆహారయాగతరక్తద్రవములు	295	లంబప్రణచికిత్స	„
చక్రాశయగతమధిశోషద్రవములు	„	లంబప్రణానకుఅవమాగ్నప్రయోగము	„
ఆమచక్రాశయరక్తప్రవేశక్రమము	„	సుఖసాధ్యప్రణము	307
అసాధ్యరక్తగోగము	„	భగ్నసంధిస్థైర్యకాలనియమము	„

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
కవీభంగాదులయందు శయన క్రమము	307	సాధ్యా సాధ్యభగందరములు	316
సంధిభంగచికిత్స	"	భగందరిచికిత్సక్రమము	"
చిరవిముక్తసంధిచికిత్స	308	భగందరమునకున్న హాకర్మాదులు	"
అసంధిభంగచికిత్స	"	అంతర్ముఖాదిభగందరిచికిత్స	"
అస్థిభంగపాకనిష్ఠము	"	శతపోనకచికిత్స	317
భంగమునందున్న హాపస్తికర్మలు	"	పరిశ్లేపిచికిత్స	"
అస్థిభంగమునందాహారము	309	అశ్మిభగందరిచికిత్స	"
భగ్నునిశిష్టస్థియములు	"	బహుచ్ఛిద్రభగందరిచికిత్స	"
గంధతైలము	"	గోతిర్థాదిచ్ఛేదలక్షణము	318
అప్రావింశాధ్యాయము.		భగందరమునకు అగ్నికర్మ	"
భగందరప్రతిషేధాధ్యాయము		భగందరలోగిరి శోషకుఢ	"
ప్రారంభము	311	భగందరప్రణాళిము	"
భగందరినిదానలక్షణము	"	భగందరములకుజ్యోతిష్మత్కాదితైలము	"
భగందరశోషద్రవములు	312	భగందరమునకుయష్టిమధుకతైలము	319
భగందరభేదములు	"	భగందరములకువిడంగ సారాదిచూర్ణము	"
భగందరపిటకా	"	భగందరమునకుఅమృతాదిచూర్ణము	"
భగందరకారణపిటకలు	"	స్వాయంభువగుగులు	320
వాతజభగందరపిటకాలక్షణము	"	భగందరమునకుశృంగి బేరాదిచూర్ణము	"
పిత్తజభగందరపిటకాలక్షణము	313	భగందరమునకు త్రిఫలాదిచూర్ణము	"
కఫజభగందరపిటకాలక్షణము	"	భగందరలోగిరిపర్జనీయములు	321
వాతపిత్తజభగందరిపిటకాలక్షణము	"	ఏకోన త్రింశాధ్యాయము.	
కఫవాతజభగందరపిటకాలక్షణము	"	గ్రంథ్యర్థదశ్చేదనాపచీనాడివిజ్ఞానా	
సన్నిపాతజభగందరపిటకాలక్షణము	"	ధ్యాయ ప్రారంభము	322
భగందరప్రణామ	"	గ్రంథిలక్షణము	"
శతపోనకభగందరము	314	గ్రంథిభేదములు	"
ఉష్ణగ్రీవభగందరము	"	వాతజగ్రంథిలక్షణము	"
పక్షిసావిభగందరము	"	పిత్తజగ్రంథిలక్షణము	323
పరిశ్లేపిభగందరము	"	కఫజగ్రంథిలక్షణము	"
ఋజుభగందరము	"	రక్తజగ్రంథిలక్షణము	"
అశ్మిభగందరము	"	మాంసజగ్రంథిలక్షణము	"
శంఖాకావర్తభగందరము	315	మేదోగ్రంథిలక్షణము	324
ఉష్ణగ్రీవభగందరము	"	అస్థిగ్రంథిలక్షణము	"
భగందరప్రణామాలాదిజ్ఞానము	"	సిరాగ్రంథిలక్షణము	"

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
ప్రణామగ్రంథిలక్షణము	324	పిత్తజ్వరము పదచికిత్స	332
సాధ్యాసాధ్యగ్రంథిలక్షణము	325	కఫజ్వరము పదచికిత్స	333
అర్బుదరొగభేదములు	„	అపచీరోగచికిత్స	„
శోణితార్బుదలక్షణము	„	అపకృష్ణగ్రంథిచికిత్స	„
సాధ్యాసాధ్యార్బుదరొగములు	326	గ్రంథులకుశమ్యాదిలేపము	334
శ్లీషదరొగలక్షణము	„	పాకోన్ముఖగ్రంథిచికిత్స	„
వారజ్వరము పద „	„	గండమాలకుకాకాదన్యాదితైలము	„
పిత్తజ్వరము పద „	„	అపచీరోగమునకులాంగల్యాది	„
కఫజ్వరము పద „	„	తైలం	335
అసాధ్యశ్లీషద „	327	గండమాలకుచందనాదితైలము	„
శ్లీషదభేదములు	„	అపచీరోగమునకుపచాదితైలము	„
గండమాలాపచీలక్షణము	„	అపచీరోగమునకు శరపుంఖామూల	„
అసాధ్యగండమాల	„	లేపము	336
వాడగతిలక్షణము	328	అపచీరోగమునకుపీఠపర్ణాదిలేపము	„
పంచవిధవాడీప్రణామము	„	గండమాలాపచీహరలేపము	„
వారజవాడీలక్షణము	„	అపచీగండమాలకు అగ్నికర్మ	„
పిత్తజవాడీ „	„	గ్రంథిరోగమునకస్త్రచికిత్స	337
కఫజవాడీలక్షణము	329	గ్రంథిరోగమునకుశుత్రమతకస్త్ర	„
సన్నిపాతజవాడీలక్షణము	„	చికిత్స	„
శల్యజవాడీలక్షణము	„	గ్రంథిరోగమునమృతాంతరకస్త్రచికిత్స	„
త్రింశాధ్యాయము.		వారజవాడీచికిత్స	„
గ్రంథ్యర్బుదశ్లీషదాపచీవాడీప్రతి		పిత్తజవాడీచికిత్స	338
షేధాధ్యాయప్రారంభము	330	కఫజవాడీచికిత్స	„
గ్రంథిచికిత్స	„	శల్యజవాడీచికిత్స	„
గ్రంథిరోగమునకున్నహరేపనములు	„	శస్త్రకర్మానర్హవాడీచికిత్స	„
గ్రంథులకు స్వేదకర్మ	„	వాడీప్రణామనందువర్తి	„
వారజాదిగ్రంథిచికిత్స	331	వాడీప్రణామరలేపము	339
వారజాదిగ్రంథులకుదాహకర్మ	„	వాడీప్రణామనవర్తి	„
మాంసప్రణామగ్రంథిచికిత్స	„	వాడీప్రణామరకల్కాదులు	„
మేదోధవగ్రంథిచికిత్స	„	ఏకత్రింశాధ్యాయము.	
సిరాగ్రంథిచికిత్స	332	క్షుద్రరొగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ	
అర్బుదచికిత్స	„	ప్రారంభము	340
శ్లీషదరొగచికిత్స	„	అజగల్లికారొగలక్షణము	„

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
యనప్రఖ్యాతము	340	దాస్త్రింశాధ్యాయము.	
కచ్చపీలము	„		
వనసికాలము	341	తుద్రోగప్రతిషేధాధ్యాయము	
పాహగగ్ధభలము	„	ప్రాగంభము	349
మాఖదూషికా „	„	అజగల్లికాచికిత్స	„
పద్మకంటక „	„	యనప్రఖ్యాచికిత్స	„
విప్రుతా „	„	పాహగగ్ధభాదిచికిత్స	„
మనూరికాపిటకాలము	342	మాఖదూషికచికిత్స	350
విస్ఫోటాలము	„	పద్మకంటకచికిత్స	„
విధా „	„	విప్రుతాచికిత్స	„
గగ్ధభి „	„	బాలగగ్ధచికిత్స	„
కక్ష్యలము	343	విదారికాచికిత్స	351
గంధనామరాజికాలము	„	శర్కరార్పదచికిత్స	„
బాలగగ్ధభరోగ „	„	అసాధ్యవర్తకము	„
అగ్నిరోహిణి „	„	సాధ్యవర్తకచికిత్స	„
ఇరివేలికా „	344	నాడీవ్రణచికిత్స	„
విదారి „	„	కదరచికిత్స	352
శర్కరార్పద „	„	చివ్యచికిత్స	„
వర్తక „	„	కుంభచికిత్స	„
కదరలము	345	అలసచికిత్స	„
రుద్ధగుదలము	„	తిలకాలకచికిత్స	„
ఉపనఖోగలము	„	చగ్మకీలజతుమణిచికిత్స	„
కుంభలము	„	లాంఛనవ్యంగనీలికాచికిత్స	353
అలసలము	346	వ్యంగహారలేపములు	„
తిలకాలకలము	„	సవర్ణకరలేపము	354
మాష „	„	వ్యంగమునకుద్యుర్జనయోగము	„
చగ్మకీల „	„	వ్యంగహారతైలములు	„
జతుమణి „	„	నీలికావ్యంగహారలేపము	355
లాంఛన „	„	నీలికాదులకు కుంకుమాదితైలము	„
వ్యంగనీలికాలము	347	వ్యంగనీల్యానులకుమంజిష్ఠాది	
వాతాదివ్యంగ „	„	తైలము	356
ప్రసుప్తిరోగలము	„	వ్యంగాదులకు నవ్యము	„
ఉగ్గోరలము	„	ప్రసుప్తిచికిత్స	357
తుద్రోగసంఖ్య	348	ఉగ్గోరచికిత్స	„

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
త్రయస్రింశాధ్యాయము.		వాతకీలక్షణము	365
గుహ్యరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ		అతిచరణాలక్షణము	„
ప్రారంభము	358	ప్రాక్కరణా „	„
ఉపదంశానిగుహ్యరోగములు	„	ఉదావృత్త „	„
పంచవిధోపదంశరోగములు	359	జాతీస్మృ „	366
వాతజోపదంశరోగలక్షణములు	„	అంతర్మఖి „	„
పిత్తజోపదంశలక్షణములు	„	నూచీమఖి „	„
కఫజోపదంశలక్షణము	„	శుష్కజ్వ „	„
రక్తజోపదంశలక్షణము	„	వామిన „	367
సన్నిపాతోపదంశలక్షణము	360	షండ „	„
అసాధ్యోపదంశ „	„	మహాయోని „	„
యోన్యోన్య „	„	వైత్తి „	„
సర్వపికా „	„	రక్తయోని „	368
అపమంధలక్షణము	361	తైత్తి „	„
కుంభికా „	„	లోహితక్షయాలక్షణము	„
యోన్యలతీ „	„	పరిపుతాలక్షణము	„
ఉత్తమా „	„	ఉపపుతాలక్షణము	369
పుష్కరికా „	„	విపుతా „	„
పిటకా „	„	కణినీ „	„
మృదిత „	362	సాన్నిపాతీ „	„
అష్ఠీలికా „	„		
నివృత్త „	„	చతుస్త్రింశాధ్యాయము.	
అపపాటికాలక్షణము	„	గుహ్యరోగప్రతిషేధాధ్యాయ	
నిరుద్ధనుణిలక్షణము	„	ప్రారంభము	371
గ్రథిత „	363	ఉపదంశరోగచికిత్స	„
స్పృగ్మహాని „	„	ఉపదంశరోగమునకుకషాయతైలములు	„
గుహ్యరోగతపోనకలక్షణము	„	ఉపదంశవణహరలేపము	372
త్వక్పాక „	„	వాతజ్వల్యుపదంశచికిత్స	„
మాంసపాక „	„	ఉపదంశపాకనిషేధము	„
రక్తార్బుద „	364	మేఘార్బుచికిత్స	373
మాంసార్బుద „	„	సర్వపికాచికిత్స	„
తిలకాలక „	„	అపమంధచికిత్స	„
అసాధ్యగుహ్యరోగములు	„	కుంభికాచికిత్స	„
యోనిరోగసంఖ్య	„		

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
అలశీచికిత్స	373	యోనిరోగమునకు కాసీ సాదిమార్గము	383
ఉత్తమాచికిత్స	374	యోనిరోగమునకు బలాకాది మార్గము	„
పుష్కరి పూర్ణచికిత్స	„	దుర్గంధయోనిచికిత్స	„
త్యక్తాచికిత్స	„	వాతదుష్టయోనిచికిత్స	„
ఘృదితచికిత్స	„	సన్ని పాతయోనిచికిత్స	384
అస్థిలికాచికిత్స	„	శుద్ధయోనియందు గర్భధారణము	„
నిష్పత్తచికిత్స	„	శుక్రదోషచికిత్స	„
అపపాటీచికిత్స	375	ఫలసర్పి	„
నిరుద్ధమణిచికిత్స	„	పంచ త్రింశాధ్యాయము.	
గ్రంథితచికిత్స	376	విష ప్రతిక్షేపాధ్యాయ ప్రారంభము	386
శతపోషక చికిత్స	„	విషోత్పత్తి	„
రక్తాశ్మదచికిత్స	„	స్థావరవిషలక్షణము	387
అంగరోగోపచారము	„	జంగమవిష	„
యోనివ్యాపచికిత్స	„	కృత్రిమాకృత్రిమవిషలక్షణము	„
యోనిరోగమునందు బలాత్కేలాద్యుప యోగము	377	విషస్వరూపము	388
యోనిరోగమునందు వమనాదికర్మము	„	విషోపద్రవము	„
యోనిరోగమునకు కాశ్యర్యాదిఘృతం	„	స్థావరవిష ప్రథమవేగోపద్రవములు	„
యోనిరోగమునకు సచాద్యుపయోగం	378	ద్వితీయవేగోపద్రవములు	389
యోనిరోగమునకు పృష్ఠకాదికల్లపానం	„	తృతీయవేగోపద్రవములు	„
యోనిరోగమునకు రాస్నాదిక్షీరము	„	చతుర్థవేగోపద్రవములు	„
యోనిరోగమునందు పరిషేచనము	379	పంచమవేగోపద్రవములు	„
యోనిశూలహరిమిచువు	„	షష్ఠసప్తమవేగోపద్రవములు	„
పిత్తలయోనిచికిత్స	„	ప్రథమవిషవేగచికిత్స	390
యోనిరోగమునకు శతావరీఘృతము	„	ద్వితీయవిషవేగచికిత్స	„
యోనిరోగమునకు జీవనీయక్షీర	„	తృతీయవిషవేగచికిత్స	„
పానము	380	చతుర్థపంచమషష్ఠసప్తమవిషవేగచికిత్స	„
యోనిరోగమునకు బలాదితైలము	„	విషవేగమునందు వాగూపానము	391
రక్తయోనిచికిత్స	381	విషమునకు తంద్రోదయకాంతి	„
పుష్కరిమగమార్గము	„	దూషీవిషలక్షణము	392
శ్లేష్మదుష్టయోనిచికిత్స	382	దూషీవిషనామకారణము	393
యోనిరోగమునకు ధాతక్యాదితైలము	„	దూషీవిషచికిత్స	„
యోనిరోగమునకు గుళయవాన్నాద్యుప యోగము	„	దూషీవిషరారద్రవ్యములు	„
		విషదిగ్ధవిధచికిత్స	394

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
దుర్గంధప్రణచికిత్స	395	సవిషనిర్విచలక్షణము	404
గరప్రయోగము	"	దర్శిక రాదిప్రథమవిషవేగా	"
గరలక్షణము	"	ద్యువద్రవములు	"
గరోపద్రవములు	"	మండలివిష ప్రథమవేగా	"
గర్భాంత్రచికిత్స	396	ద్యువద్రవములు	405
గరోపద్రవహరలేపము	397	రాజీలసగ్నవిషవేగాద్యువద్రవము	"
గరోపద్రవహరచూర్ణము	"	మండలివిషచికిత్సాకాలము	"
గరోపద్రవహరకషాయము	"	అల్పవిషసర్పములు	406
విషసంకటలక్షణము	"	అసాధ్యవిషలక్షణము	407
విషవృద్ధికరద్రవ్యములు	"	సాధ్యవిషచికిత్స	408
వర్షాదికాలవిషస్వరూపము	398	విషవ్యాప్తిక్రమము	"
విషప్రకృత్యాదిజ్ఞానావళ్యకత్వము	"	సర్పదప్తచికిత్స	409
శైషిక్రవిషచికిత్స	"	సర్పదంశబంధనము	"
పైతికవిషచికిత్స	399	సర్పవిషహరణము	"
వాతికవిషచికిత్స	"	సర్పదంశమునకుదాహకగ్న	410
విషమునందుఘృతమునకు శ్రేష్ఠత్వము	"	సర్పవిషాచూషణము	"
సాధ్యాసాధ్యవిషములు	"	విషోపద్రవముననిరావేధము	"
వట్రింశాధ్యాయము.		సవిషనిర్విచర క్షలక్షణము	411
సర్పవిషప్రతిషేధాధ్యాయపారంభం	400	విషమునందు జలౌకాప్రయోగము	"
దర్శిక రాదిస్పృశేధములు	"	విషోపద్రవమునరక్తస్తంభనము	"
దర్శిక రాదివిషలక్షణము	"	విషమూర్ఛాహరోపచారములు	"
దర్శిక రాదివిషవృద్ధికాలము	401	విషోపద్రవమునకుఘృతపానము	"
దర్శికరలక్షణము	"	విషవేగమునవమనావళ్యకత్వము	412
మండలిలక్షణము	"	దర్శిక రాదిప్రకృత్యనుగుణచికిత్స	"
రాజీమల్లక్షణము	"	దర్శికరవిషమునపాననశ్యములు	"
గోధాసుతలక్షణము	402	కృష్ణసర్పదప్తచికిత్స	"
సంకరజాతివ్యంతరసర్పలక్షణము	"	రాజీమద్దప్తచికిత్స	413
సర్పదంశకారణము	"	మండలివిషచికిత్స	"
వ్యంతరస్వరూపము	"	మండలివిషహరలేపము	"
కుండావాతాదిసర్పదంశలక్షణము	403	మండలివిషమునకాశ్మర్యాదిపానము	414
సర్పవిషలక్షణము	"	గోనసవిషచికిత్స	"
సర్పాంగాభిహతలక్షణము	"	రాజీమద్విషచికిత్స	"
శంకావిషలక్షణము	404	కాండచిత్రావిషహరచికిత్స	"
		వ్యంతరవిషహరచికిత్స	415

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
సర్వదత్త పాననస్యాదులు	415	శైష్ట్రకవివలక్షణము	424
సర్వవిషహర పానము	"	వాతికవివచిత్స	"
దర్శకరవిషవేగచికిత్స	"	పైత్తికవివచిత్స	425
మండలివిషవేగచికిత్స	416	శైష్ట్రకవివచిత్స	"
రాత్రుమర్దిషవేగచికిత్స	"	త్రివిధకీటదత్తచికిత్స	"
అనుక్తవిషవేగచికిత్స	417	విషదంశమునకు వృశేకాధిభూషము	"
గర్భిణ్యాదులకునిరావేధనివేధము	"	కీటవృశ్చికదత్తచికిత్స	426
సర్వవిషహరత్వగాది పానము	"	కీటవిషమునకు తండులీయాది పానము	"
భుజంగాదివిషహర పాననస్యాదులు	"	కీటవిషమునకు క్షీరివృక్షత్వగారేపము	"
నిశ్చేషవిషహర చాపకృత్స	418	కీటవిషమునకు ఘోషాదిహరలేపము	"
విషాక్షుప్తహాపచారము	"	కీటవిషమునకుదశాంగౌషధము	"
సర్వాంగభిహతచికిత్స	"	వృశ్చికవిషమునకు నేకము	427
విషహరత్వాదిధారణము	419	వృశ్చికదంశమునకు ఉపనాహము	"
సప్తస్థింశాధ్యాయము.		వృశ్చికదంశమునకు ప్రతిసారణము	"
కీటలూతాదిప్రతిషేధాధ్యాయ		వృశ్చికవిషమునకు మౌతులుంగాదిలేపము	"
ప్రారంభము	420	వృశ్చికవిషమున పారావతకకృదాది	
చతుర్విధకీటములు	"	లేపము	428
శాకాన్యకీటదంశలక్షణము	"	వృశ్చికదంశమునకు హింగావాది	
అగ్నేయకీటదంశలక్షణము	"	లేపనాంజనము	"
శైష్ట్రకకీటదంశలక్షణము	421	వృశ్చికదంశమునకు కరంజాదిలేపనము	"
సాన్నిపాతికకీటదంశలక్షణము	"	వృశ్చికదంశమునకు సుధ్యాదిలేపనము	429
కీటవిషవేగలక్షణము	"	వృశ్చికదంశముననిరావేధాదులు	"
వృశ్చికవివలక్షణము	"	వృశ్చికవిషమునకు నాగరాదిలేపనము	"
వృశ్చికౌత్పత్తిక్రమము	422	వృశ్చికవిషహరగుటికలు	"
మందవిషవృశ్చికలక్షణము	"	కీటాదులకు విషహరాషధము	430
మధ్యవిషవృశ్చికలక్షణము	"	వృశ్చికవిషసంక్రాంతికరాషధము	"
మహావిషవృశ్చికలక్షణము	"	లూతాదంశభేదతల్లక్షణములు	"
మహావిషదత్తలక్షణము	423	సాధ్యాసాధ్యలూతావిషము	431
ఉచ్చటింగవృశ్చికదత్తలక్షణము	"	పైత్తికలూతాదంశలక్షణము	"
కీటాదిస్వరూపము	"	శైష్ట్రకలూతాదంశలక్షణము	"
వాతికవివలక్షణము	424	వాతికలూతాదంశలక్షణము	"
పైత్తికవివలక్షణము	"	అసాధ్యలూతలక్షణము	432
		పైత్తికాదివ్యవదేశకారణము	"

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
తీక్షణ్ణాదిలూతాలక్షణము	432	దుష్టశుభకలక్షణము	442
లూతాదంతలక్షణము	„	శుభకదష్టమనజలక్షణము	„
లూతాదివిషస్థానములు	433	దుష్టజంతుదష్టలక్షణము	„
లూతాకీటదంతస్థానములు	„	సవిమనిర్విషలక్షణము	„
లూతావిషప్రథమవేగలక్షణము	„	శుభకాదిదష్టలక్షణము	443
లూతావిషద్వితీయాదివేగలక్షణము	434	జలసంత్రాసలక్షణము	„
లూతావిషకాలప్రమాణము	„	ఆఖుదష్టచికిత్స	„
లూతాదష్టచికిత్స	„	మూషికదష్టమునరక్తస్రావాదులు	„
లూతాదంతమునదాహకర్మనిషేధము	435	మూషికదంతమునకులేచము	„
లూతాదంతమునకునేచము	„	మూషికదంతమునలేపాదులు	444
లూతాదంతమునకురక్తమోక్షణాదులు	„	మూషికాదష్టమునవమనము	„
లూతాదంతమునకుపద్మకలేపము	„	మూషికావిషహరిపానము	„
లూతాదంతమునకుచంపకావధము	436	మూషికవిషమునందువిరేచనము	445
లూతాదంతమునకుమందరగంధమాద	„	మూషికవిషమునకంజనము	„
నౌషధములు	„	మూషికవిషమునకవలేపము	„
లూతాదంతమునకుపమనము	„	ఆఖువిషహరిఘృతము	„
లూతాదంతమునపమనవిరేచ	„	మూషికవిషమునకుసింధువారాది	„
నౌషధము	437	కషాయము	„
లూతాదంతమునకర్ణికాపాతనము	„	మూషికవిషమునకుఅంకోలమూల	„
లూతాదంతమునకర్ణికాపాతనౌషధము	„	కల్కము	446
కర్ణికాపాతనమునబృంహణచికిత్స	438	మూషికవిషహరికల్కాదులు	„
లూతాదంతమునఘృతపానము	„	మూషికవిషమునకునస్యాదులు	„
పిత్తాదిలూతాదంతములకుప్రీతీరేచ	„	సశేషమూషికవిషచికిత్స	„
యోగములు	„	ఆశర్కదంతచికిత్స	447
సర్వలూతాదంతహరణస్యాదులు	439	మూషికవిషహరిపానము	„
అష్టత్రింశాధ్యాయము.		ఆశర్కవిషమునకుతీలచూర్ణాపానము	„
మూషికాశర్కవిషప్రతిషేధాధ్యాయ		ఆశర్కవిషమునకుమంత్రాదులు	„
ప్రారంభము	440	చతుష్పాద్విషము	448
మూషికభేదములు	„	సఖదంతవిషహరౌషధములు	„
మూషికవిషదుష్టలక్షణము	„	ఏకోనచత్వారింశాధ్యాయము.	
ఆఖువిషలక్షణము	441	రసాయనాధ్యాయప్రారంభము	449
అసాధ్యమూషికావిషలక్షణము	„	రసాయనస్వరూపము	„
వజ్రనీయమూషికదష్టలక్షణము	„	రసాయనసేవకాలము	„

విషయము.	సంఖ్య	విషయము.	సంఖ్య.
అశుద్ధశరీరునికిర సాయననిషేధము	450	పిష్పల్యాయనలేపనము	468
ద్వివిధర సాయనప్రయోగము	,,	శుంఠ్యాద్యాయనలేపనము	,,
కుటీనిర్మాణక్రమము	,,	సోమరాజీర సాయనము	469
ర సాయనప్రాంభము	451	కుష్మమునందు సోమరాజీనేపనము	,,
ర సాయనోపయోగపూర్వక ర్తవ్యము	,,	కుష్మమున సోమరాజీసారి నేపనము	,,
శుద్ధశరీరునికియచాన్సో పయోగము	,,	లకునర సాయనవిధి	470
శుద్ధకోమినికిర సాయననేపనవిధి	452	లకునోత్పత్తిక్రమము	,,
బ్రాహ్మిర సాయనము	,,	లకున నేపనకాలము	471
అభయములకర సాయనము	453	లకున నేపనక్రమము	,,
ఆములకర సాయనము	454	లకున నేపనయందు నేకాదులు	472
చ్యవన ప్రాశనమనుర సాయనము	455	లకున నేపనయందు శీతానులేపనము	,,
త్రిఫలార సాయనము	456	లకునరసప్రమాణము	,,
మందూకపర్ణ్యాదిర సాయనము	457	లకున నేపనయందు చథ్యాహారము	,,
శంఖపుష్పీర సాయనము	,,	లకున నేపనయందు పానము	473
చంచారవిండఘృతము	,,	లకునవివిధకాద్యవప్రయోగము	,,
చతుష్కమలయఘృతము	458	వాతమునందు లకునావశ్యకత్వము	,,
బ్రాహ్మిర సాయనము	,,	లకుననిషేధము	474
నాగబలార సాయనము	459	లకున నేపనయందు విరేచనము	,,
గోక్షురికిర సాయనము	,,	శిలాజతుత్పత్తిక్రమము	,,
చారాపాకందర సాయనము	460	శిలాజతుగుణము	475
విదార్యాదిర సాయనయోగము	,,	శ్రేష్ఠశిలాజతులక్షణము.	,,
చిత్రమూలర సాయనయోగము	,,	శిలాజతుభావనాక్రమము	,,
భిల్లాతకర సాయనవిధి	461	శిలాజతుభావనాక వాయుము	,,
భిల్లాతకస్వరసము	462	శిలాజతుప్రయోగక్రమము	476
భిల్లాతకలేపము	463	శిలాజతు నేపనకాలప్రమాణము	,,
భిల్లాతకతైలము	464	శిలాజతు నేపనవిధి	477
భిల్లాతకోపయోగక్రమము	,,	శిలాజతుపుషప సర్వకోగహారత్వము	,,
భిల్లాతకలక్షణము	,,	ఓటీప్రవేశవాతాతపరి సాయన	
భిల్లాతకగుణము	,,	యోగ్యులు	488
వాతాతపికమున వర్జనీయములు	465	వాతాతపరి సాయనయోగము	,,
తువరక తైలనేపనక్రమము	,,	వాతాతపహరీతికీవిధానము	,,
పిప్పలీరి సాయనవిధానము	467	హరీతికీఘృతము	489
వర్ధమానపిప్పలీరి సాయనము	,,	ధాత్రీర సాయనము	,,
పిప్పలీరి సాయనఫలము	468	ధాత్ర్యాదిచూర్ణము	,,

విషయము.	సంఖ్య.	విషయము.	సంఖ్య.
లోహాదిచూర్ణము	489	వృష్యశేఖము	501
విడంగాదిచూర్ణము	490	విదార్యాదిచూర్ణము	502
త్రిఫలవాతాతపవిధానము	"	అత్మగుప్తాదియోగము	"
పువర్ణవారసాయనము	"	భాషితతిలయోగము	"
మూర్వాదిరసాయనము	491	విదారీచూర్ణయోగము	503
శతావరీఘ్నతరసాయనము	"	పిప్పల్యాదిచూర్ణయోగము	"
అశ్వగంధారసాయనము	"	యష్టిమధుకచూర్ణయోగము	"
కృష్ణతిలరసాయనయోగము	"	కర్కటకశృంగియోగము	"
శ్వదంష్ట్రాదిరసాయనయోగము	492	క్షీరకాణాభియోగము	504
హరీతక్యామలకరసాయనయోగము	"	స్వయంగుప్తాదిచూర్ణయోగము	"
శిలాజత్వాదిరసాయనయోగము	"	దధిసరాదివృష్యయోగము	"
భృంగరసాయనయోగము	"	శ్వదంష్ట్రాదియోగము	"
వచారసాయనవిధి	493	శుక్రవృద్ధికిరసస్తవులు	505
మందూకచర్మరసాయనవిధి	"	శబ్దాదివిషయానుభవము	"
లాంగల్యాదిరసాయనగుటికలు	"	శబ్దాదివిషయములకు కామోద్దీపకత్వము	"
నారసింహఘృతము	494	కాంతజనులకు కామోద్దీపకత్వము	"
భృంగప్రవాళరసాయనము	495	వైద్యతంత్రానుగుణసురితావశ్యకత్వం	506
భృంగశైలకల్పము	496	మనోవాచీకరిణౌషధవస్తవులు	"
యుగానురూపరసాయనము	"	కామోద్దీపకరసస్తవులు	507
రసాయనవిధి భ్రంశచికిత్స	"	జ్వరాదిరోగములకు మధ్యోషధ	"
నిత్యరసాయనలక్షణము	"	సంగ్రహము	"
రసాయనసేవనగుణము	497	అగ్నివేళకృతాయుర్వేదవిషయ	"
పరిపూర్ణరసాయనఫలము	"	ప్రశ్నము	509
చెత్వాదిరింజాధ్యాయము.		ఆత్రేయమహర్షికృతౌత్తరము	510
వాచీకరింజాధ్యాయ ప్రారంభము	498	ఆయుర్వేదజ్ఞానకూన్యవైద్యనింద	513
వాచీకరిణౌషధగుణము	"	ఆయుర్వేదసంప్రదాయానుభవజ్ఞ	"
వాచీకరిణలక్షణము	"	వైద్యప్రశంస	"
బ్రహ్మచిర్యపాశస్త్రము	499	అష్టాంగవృద్ధయగ్రంథనిర్మాణఫలము	"
వాచీకరిణప్రయోజనము	"	బాహుచికిత్సితాశంకానిషేధము	514
వాచీకరిణసేవనక్రమము	"	అష్టాంగవృద్ధయగ్రంథతనఫలము	"
సంతానరహితపురుషునింద	500	అష్టాంగవృద్ధయవతనావశ్యకత్వము	515
సంతానప్రశంస	"	అష్టాంగవృద్ధయగ్రావ్యాత్వము	"
కుష్ఠశరీరమునవాచీకరిణౌషధప్రయోగం,	"	అష్టాంగవృద్ధయగ్రంథసంపూర్ణ	517.

శ్రీ ర స్తు.

అష్టాంగహృదయము.

శారీర - నిదానస్థానములకు

దరఖాస్తులను పంపుడు.

ఇతరసంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములకును,
అచ్చుపనులకును వ్రాయుడు.

పిడుగు - వేంకటకృష్ణారావు పంతులు.

2/40, పెద్దినాయునివీధి.

శ్రీ రస్తు.

శుద్ధా శుద్ధ పత్రిక.

తస్య.	ఒస్య.	పుట.	పజ్జిక.
నెలుపటికి	నెలుపలికి	2	27
ఉసిరిక	ఉసిరిక	3	23
వలయును	వలయును	4	19
నోషధులు	నోషధులు	5	11
దధవః	దధతః	6	3
జ్ఞానవాక్	జ్ఞానవాక్	„	19
ధాతౌ	ధాతౌ	„	20
శిశువునకు	శిశువునకు	7	15
హినత	రహిత	„	24
తలంబొన	తలంబున	„	25
కుట్టవంయును	కుట్టవలయును	9	8
అన్నమును	అన్నము	„	16
వరి	వరి	„	25
తనముగ	తనము	10	9
ప్రకారము	విధిప్రకారము	„	21
కుప్తముర్క	కుప్తముర్క	11	23
వాఖ్యాలిక్తిడై	వాఖ్యవిర్తిడై	12	6
అయా	అయా	14	26
మలనాత్	మీలనాత్	15	12
వచా	వచా	16	8
పిత్ర	పిత్ర	„	24
బద్ధ	బద్ధ	17	6
మునిప్పించి	ములనిప్పించి	„	14
ములు	ముల	18	5
కాలవిత్	సకాలవిత్	19	12
కాన	కాన	„	18
సత్వ	సత్త్వ	20	2
ఉసిరిక	ఉసిరిక	21	17
శతావ్య	శతావ్య	22	6
తీవన	దీవన	„	12
మంజిప్తి	మంజిప్త	„	21
పులగము	పులగము	„	21

తెప్ప.	ఒప్ప.	పుట.	పజ్జీ.
తుల్లగ	తెల్లగ	23	12
పాలురకు	బాలురకు	,,	24
చందస్తేః	చందస్తేః	24	8
అందు	అందు	,,	21
పృథి	పృథి	25	15
రేహయే	రేహయే	,,	19
కలివి	కలిపి	,,	23
ఎలుగుమంటి	ఎలుగుబంటి	26	3
సందతో	సదంతో	,,	12
శకువు	శకువు	,,	15
నైగమే	నైగమే	,,	18
శృంభం	శృంభం	,,	25
ఆధిక పాతము 63 వ శ్లోకమునకని తెలిసికొనవలయును		26	
దవడ	దవుడ	27	5
చంగల్వ	చెంగల్వ	,,	25
నామిక	ఆనామిక	28	10
మలసు	మలసు	,,	13
సుశక్త	సుశక్త	,,	21
చ్యుత్యతే	చ్యుత్యతే	,,	24
స్పర్శి	స్పర్శి	29	12
ప్రతిషేధా	ప్రతిషేధా	30	6
గ్రహాః	విగ్రహాః	,,	16
శిత	శిత	,,	18
గ్రహీష్య	గ్రహీష్య	,,	25
ముషిశ	ముష్టిశ్చ	31	19
యందుడ	యందుట	,,	24
పాణినాద	పాణిపాద	32	17
బంధా	బంధా	,,	18
ఛద్విః	ఛద్విః	,,	19
దామం	దామం	34	7
ప్రప్త	ప్రప్త	,,	8
గంధ	గంధ	,,	15
దొంగంధా	దొంగందా	,,	23
హిఘ్నో	హిఘ్నో	,,	25
వేదధు	వేదధు	,,	26

తస్మా.	ఓస్మా.	పుట.	పజ్జీ.
గంధితా	గంధితా	34	26
పోధకి	పోధకి	35	1
యదిచ్చ	యదిచ్చ	36	17
పురిపం	పురిపం	,,	24
తద్వచ	తద్వచ	,,	26
దస్యచ	దస్యచ	,,	27
జుగుస్సు	జుగుస్సు	37	7
పైకెత్తి	పైకెత్తి	,,	8
గురుగుట	గురుగుట	,,	10
రవా	రవాః	,,	14
ద్వక్తం	ద్వక్తం	,,	21
చరమా	చరమా	38	8
ఎంగుమంటి	ఎంగుమంటి	39	7
జీడి	జీడి	,,	13
శృగాల	శృగాల	40	1
గ్రంధి	గ్రంధి	,,	3
ఖచే	ఖచే	,,	10
సగ్రంధికై సేన్ద్రయై	సగ్రంధికై సేన్ద్రయై	,,	12
గ్రహాన్	గ్రహాన్	,,	24
గడ్డ	గడ్డ	,,	26
మానవుల	మానవుల	43	1
నిరూపలా	నిరూపణా	,,	9
అట్టివాని	అట్టివాని	,,	15
నవ్యతి	నవ్యతి	44	4
నిశి	నిశి	,,	8
నేప	నేప	,,	9
చర్మమ	చర్మమ	45	5
పుల్ల	పుల్ల	,,	18
వ్యవ	వ్యవ	46	6
స్వసం	స్వసం	,,	26
తెలిసికొ	తెలిసికొ	47	8
అగస్మా	అగస్మా	48	14
లజ్జామ	లజ్జామీన	,,	17
మద్యమవీరి	మద్యమాంసమవీరి	,,	18
మాలనము	,,	,,	19

తప్పు.	ఁపు.	పుట.	పజ్జె.
వపుస్వ	వపుస్వ	48	28
కూస్మ	కూస్మ	,,	28
అకారము	అకారము	49	8
మఱియొక	మఱియొక	,,	9
విద్విషమ్	విద్విషమ్	,,	17
చలంన	చలన్న	50	28
వృద్ధబుషి	వృద్ధి	51	7
జఠ	జఠ	52	11
పచా	పచా	,,	17
పజ	పజ	,,	19
సక్త	సక్త	54	1
సిద్ధాంత	సిద్ధాంత	,,	3
గ్రహాన్	గ్రహాన్	,,	4
భస్మ	భస్మ	,,	6
మాణి	మాణి	,,	9
సహ	సహితము	,,	19
ద్రవమున	ద్రవమున	,,	20
త్పితేన	తత్పితేన	,,	25
నికాందా	నికాంధా	,,	27
దిరిశని	దిరిశన	55	2
బద్ధోదర	బద్ధోదర	,,	6
మయూర	మయూర	,,	8
వృషదంశ	వృషదంశ	,,	9
నాంగేంద్ర	నాంగేంద్ర	,,	10
తమాస	తమాల	,,	25
మంజిష్ఠ	మంజిష్ఠ	,,	23
గ్రంథితగర	గ్రంథితగర	,,	,,
ద్రావ్యయై	ద్రావ్యయైః	56	9
కుక	కుక్కు	,,	,,
తరము	తగరము	,,	14
దుపయో	దుపయో	,,	23
సాకాల	సాకాల	57	8
కలయు	కలియు	,,	24
తెల్లి	తెల్ల	58	7
ఫలము	ఫలము	,,	22

తప్పు.	ఒప్పు.	పుట.	పత్రిక.
వాయస	వాయస	59	2
నోద్రం	నోద్రం	,,	2
నాపనాంజన	నాపనాంజన	,,	28
అవక్వ	అవక్వ	60	17
వసుపు	వసుపు	61	9
స్సర్వే	స్సర్వే	,,	27
తీర్ణ	తీర్ణ	62	3
సగా	సహితను	,,	5
గ్రహా	గ్రహా	,,	12
సత్వస్య	సత్వస్య	64	1
,,	,,	,,	4
చించితా	చింతితా	,,	8
రథ	రథ	,,	15
వాపాదత్ర	వాపాదత్ర	,,	20
క్షేవా	క్షేవా	,,	,,
ఉన్మాదం	ఉన్మాదం	35	30
దుస్సహే	దుస్సహే	36	5
బడి	బడిన	,,	13
మృదువుగ	మృదువుగ	,,	26
నోత్రాస	నోత్రాస	67	12
సర్పిషః	సర్పిషః	,,	13
సమ్యితైః	సమ్యితైః	68	1
బ్రాహ్మీ	బ్రాహ్మీ	,,	4
సందతీ	సందతీ	,,	19
ప్రజసి	ప్రజసి	,,	22
దేవచారు	దేవచారు	,,	26
కాకోతి	కాకోలి	69	14
కాయస్థాన	కాయస్థాన	,,	28
వివిధాః	వివిధాః	70	24
యతా	యతాః	,,	,,
దామన	దామన	,,	25
స్థానోది	స్థానోది	,,	26
మత్స్యే	మత్స్యే	71	12
స్నేహే	స్నేహ	,,	19
విభ్యే	విభ్యే	,,	21

తస్య.	ఋస్య.	పుట.	పజ్జీ.
యతం	యుతమ్	72	10
తత్త్వ	తత్త్వ	73	8
ప్రాప్తి	ప్రాప్తిః	,,	,,
మనుజునికి	మనుజుని	,,	4
కామరుల	కామరుల	,,	12
బంధ	బంధ	,,	16
చరన్య	చరన్య	,,	26
స్థిగ్ధ	స్థిగ్ధ	74	2
సత్త్వ	సత్త్వ	,,	10
,,	,,	,,	11
హ్యప సాత్	హ్యప సాత్	75	10
సత్త్వ	సత్త్వ	,,	13
విక్షిప్త	విక్షిప్త	,,	15
అని	అని	76	8
71	77	77	,,
అవస్థ	అవస్థ	,,	15
విదంతి	విదంతి	,,	,,
నేననాక్షి	నేననాక్షి	,,	16
నేత్ర	నేత్ర	,,	19
బోధన	బోధన	,,	23
పిత్తల	పిత్తం	78	13
భాజికా	భాజికా	79	10
జ్యరా	జ్యరా	,,	14
ర్మః	ర్మః	,,	15
అవ	అవ	81	8
భక్షి	భక్షి	,,	12
ఉన్మాదవ	ఉన్మాదావ	,,	25
వచాం	వచాం	82	6
ప్రదే	ప్రదే	,,	11
దేర్విష	దేర్విష	,,	14
మూర్ధ్వంగ	మూర్ధ్వంగ	83	7
పిటికా	పిటికా	85	3
,,	,,	,,	4
క్ష	క్ష	,,	8
పుటికా	పిటికా	,,	19

త.స్వ.	బ.స్వ.	పుట.	ప.క్తి.
పిటికా	పిటకా	85	23
పోధ	పోధ	..	23
పిటికా	పిటకా	86	9
..	..	..	11
..	..	..	12
..	..	..	16
స్త్రోధం	స్త్రోధం	..	18
వర్ధ	వర్ధ	..	19
దంత	దంతః	87	2
మకసా	మకసాత్రి	..	8
సాన్వైశ్వాన్యవంరుక్తద	సాన్వైశ్వాన్యవంరుక్తద	..	13
పిటికా-మా	పిటకా-మాః	..	22
..	..	..	25
బహళ	బహళ	88	2
స్వప్నశీచి	స్వప్నశీచి	..	3
చానిలా	చానిల	..	18
ధాత్రయతే	ధాత్రయతే	..	27
సాన్వై	సాన్వై	89	7
యందు	యంసు	..	12
ఆద్యో	ఆద్యో	..	16
స్త్రీల	స్త్రీల	..	18
క్రమము	క్రమము	..	23
బింద్యా	భింద్యా	..	25
త్సంగాం	త్సంగాం	..	..
కర్ష	కర్ష	..	27
పోధ	పోధ	90	3
చికిత్సలము	చికిత్సలము	91	8
వత్మక	వత్మక	..	17
వటోలే	వటోలే	..	19
క్వాథేన	క్వాథేన	..	..
ఫాలిజా	ఫాలికా	92	7
కుర్యాచ	కుర్యాచ	..	14
పుటిపాకే	పుటపాకే	93	16
దధి	దధి	..	25

తస్య.	ఓస్య.	పుట.	పత్రిక.
పిటికా	పిటకా	94	5
”	”	”	6
సిరాని	సిరావి	”	18
ప్రతి	ప్రతి	95	13
చక్రత	చక్రత	96	3
మద్య	మద్య	”	22
తనాత్రవ్య	తనాత్రవ్య	97	6
వీని	వీని	”	20
ఘృతతో	ఘృతో	”	28
కమించు	కమించు	98	4
శచ్చ	శచ్చ	”	7
వేద్య	వేద్య	”	9
స్వల్ప	స్వల్ప	”	15
నస్యాంజ	నస్యాంజ	”	22
కూడిచే	కూడిచే	”	27
వలయులు	వలయును	99	3
ప్రాప్య	ప్రాప్య	100	14
స్రమించు	స్రమించు	101	2
బల	బలః	”	5
సుపనానా	సుపనానా	”	8
వత్సక్	వత్సక్	”	15
పిటికా	పిటకా	”	”
గుడ్డు	గుడ్డు	”	17
పిటిక	పిటక	”	19
క్రిమి	క్రిమి	102	10
రుత్సనైఃకి	రుత్సనైఃకి	103	13
గుడ్డ	గుడ్డ	104	16
పిటికా	పిటకా	105	3
”	”	”	5
”	”	106	18
కొంచె	కొంచె	”	20
ఘృతాస్ర	ఘృతాస్ర	”	27
దాహ	దాహ	107	10
శ్వాసం	శ్వాసం	”	12
రస్యధా	రస్యధా	109	3
మద్య	మద్య	”	”

తస్య.	ఓస్య.	పుట.	పత్తీ.
శూ	శూ	110	7
శేద	శేద	,,	9
అను	అను	,,	20
చెప్పి	చెప్పి	,,	21
అయిగు	అయిగు	111	11
తోఽస్య	తోఽస్య	,,	27
పిటికా	పిటికా	113	23
నొన్ని	నొప్పి	115	22
యస్య	యస్య	117	2
అంజన	అంజన	,,	11
జనం	జనం	118	2
తద్విధే	తద్విధే	,,	14
(ప్రా)పీ	(ప్ర)పీ	119	8
క్రియాం	క్రియాం	,,	12
హియతే	హియతే	,,	23
సతా	సతా	120	1
అథానో	అథానో	,,	5
వశ్యతి	వశ్యతి	,,	16
అసత్య	అసత్య	121	1
దోష	దోష	122	4
ద్యుర్హ	ద్యుర్హ	124	14
(ప్రా)ప్ర	(ప్రా)ప్ర	125	19
శ్చనో	శ్చనో	,,	25
సత్స్య	సత్స్య	126	4
ఇత్యేష	ఇత్యేష	,,	8
స్యంగ	స్యంగ	,,	16
ప్యాంధ్య	ప్యాంధ్య	127	18
పిష్టే	పిష్టే	128	27
శితం	శితం	130	29
రంజయేదు	రంజయేద్యు	131	23
చేష్ఠం	చేష్ఠం	132	21
సగా	సహితము	133	7
నిష్పిష్టం	నిష్పిష్టం	,,	20
అంజన	అంజన	134	17
సూర్యుని	సూర్యుని	,,	18

తప్ప.	ఒప్పు.	పుట.	పజ్జీ.
కృష్ణం	కృష్ణ	134	23
దంధాణాం	దంధానాం	135	12
తుష్టాత్పలం	తుష్టాత్పలం	,,	17
ఘటికాః	గుటికాః	,,	25
కుంకుమపువ్వు	కుంకుమపువ్వు	136	18
అయస	ఆయస	,,	23
శైవ్ర	శేవ్ర	138	14
రసాంజనే	వసాంజనే	,,	17
స్రోతోజం	స్రోతోజం	,,	23
దైవేయా	దైవేయా	139	12
పుథకృథ	పుథకృథ	,,	15
వస్త్రాధులు	వస్త్రాధులు	,,	23
సథా	స్తథా	140	17
వేరు	వేరు	141	18
అనగా	అనగా	142	3
హోప్త	హోప్త	,,	9
లాలాటి	లాలాట	,,	,,
వేరు	వేరు	143	1
షోదయాంక్రియామ్	షోదయాంక్రియా	,,	6
ధృత్య	ధృత్య	144	9
మంజసమ్	మంజసమ్	,,	27
రాత్రాంత్రాంత్రా	రాత్రాంత్రాంత్రా	145	11
నూనె	నూనె	146	6
మంజిప్త	మంజిప్త	147	4
సిగ్ధ	సిగ్ధ	148	2
స్తమః	స్తమః	149	18
కృష్ణాపి	కృష్ణాపి	,,	19
స్నిదః	స్నితః	150	4
తస్యోస	తస్యోస	151	14
ప్రొత్పు	ప్రొత్పు	,,	15
బధ్యా	బధ్యా	152	,,
తమ	తమ	,,	18
చేకటి	చేకటి	,,	25
కాధై	కాధై	153	12
సర్వదై	సర్వదై	,,	13

తప్ప.	ఒప్పు.	పుట.	పత్రిక.
గజని	గంజిని	153	18
సోఫ	శోఫ	154	2
లత్నా	లాత్నా	,,	24
చెందల్వ	చెంగల్వ	155	3
రసాంజన	రసాంజన	,,	20
బెల్లము	బెల్లము	,,	21
విహణ	విహణి	,,	24
చున్న	చున్న	157	2
మహాస్కందూ	మహాస్కందూ	159	15
మగ్ననిష్ట	మగ్ననిష్ట	160	7
కణతు	కణత	,,	16
రుద్ధానా	రుద్ధానా	161	8
ఆరణ్యా	ఆరణ్యా	164	22
తోదై	తోదై	165	2
తథైక	తథైక	,,	10
విధా	విధా	,,	16
రస	రస	,,	18
రజి	రజ	168	17
స్తత	స్తత	167	19
ఉష్ణేన	ఉష్ణేన	,,	27
జిత	జిత	168	28
సమించు	శమించు	169	17
సత్వోతా	సత్వోతా	170	1
వసుపు	వసుపు	,,	22
లృఖ్యస్యంద	లృఖ్యస్యంద	173	8
రీతి	రీతి	174	18
వసుపు	వసుపు	175	24
కారేనిషి	కారేనిషి	176	13
పిత్త	పిత్త	,,	25
,,	,,	,,	26
జీర్ణ	జీర్ణ	177	7
వలయు	వలయు	,,	9
లృశ్యస్త	లృశ్యస్త	178	16
దవడ	దవడ	179	14
అడుచు	అడచు	180	20

తెప్ప.	పెప్ప.	పుట.	ప.సంఖ్య.
వృత్త	వృత్తః	181	15
సుయండు	సుండు	,,	17
సైబ	సైబ	182	1
శమ్మలీ	శమ్మలీ	,,	8
త్రైచేణి	త్రైచేణి	,,	20
సైబ	సైబ	,,	23
పర్థ	పర్థ	183	8
పిటికా	పిటకా	,,	18
"	"	,,	20
సైబ	సైబ	,,	26
పిటికా	పిటకా	184	9
"	"	,,	11
సుపేక్షించిన	సుపేక్షించిన	,,	12
కుచి	కుచి	,,	15
సాధ	సాధ	186	29
ప్రస	ప్రస	187	4
యస్యై	యస్యై	,,	13
కర	కర	,,	15
స్వేదా	స్వేదా	,,	19
స్వితాక	స్వితాక	188	3
యేత	యేత	,,	26
ధూపయిత్యా	ధూపయిత్యా	189	3
గన	గణ	,,	10
రసము	రసము	,,	19
మాపధ	మాపధ	,,	22
కొని	కొనిన	191	8
కూ, క్రి	కూల, క్రి	,,	9
మన	మను	,,	13
స్వేదై	స్వేదై	,,	23
చిత్సయ	చికిత్సయ	192	7
క్రిమిక	క్రిమిక	,,	11
కగ్గో	కగ్గో	194	6
రూపి	రూపి	196	17
కల్లె	కల్లె	,,	20
సైబ	సైబ	197	4

తెన్నె.	ఒప్పు.	పుట.	పజ్జీ.
విధి	విధిం	197	12
విజ్ఞ	విజ్ఞా	199	5
వ్యధాః	వ్యధాః	200	3
ఆపు	ఆపు	201	16
ఆకారణ	ఆకారణ	,,	18
తజ్ఞాత్రంస	తజ్ఞాత్రంస	202	26
అచ్చ	అచ్చ	203	5
ఘర్ష	ఘర్ష	,,	11
సఘృతా	సఘృతా	206	24
దానికీ	దానికీ	207	25
క్షమ	క్షమ	208	24
క్షవధు	క్షవధు	208	1
క్షవధా	క్షవధా	,,	2
క్షవ	క్షవధు	,,	10
దీప్తా	దీప్తా	,,	19
ప్రవృత్తి	ప్రవృత్తి	210	13
భజేత్	భజేత్	,,	21
సూక్ష్మ	సూక్ష్మ	211	12
మద్య	మద్య	212	1
అధిక	అధిక	,,	8
గురు	గురు	,,	17
పిటిక	పిటిక	,,	,,
మాంస	మాంస	213	5
క్షతజాహన	క్షతజాహన	,,	14
దాల్య	దాల్య	214	3
ప్రవా	ప్రవా	,,	8
మాంస	మాంస	216	19
తీప్రయత్న	తీప్రయత్న	,,	23
హ్యంత	హ్యంతః	,,	28
దపడ	దపడ	217	20
పక్షిలే	పక్షిలే	218	2
కాబె	కాబె	,,	21
నేనధి	నేనధి	219	4
తాల్ప	తాల్ప	220	7
బృంహ	బృంహ	222	12

తవ్య.	ఒప్పు.	పుట.	పజ్జి.
కో 2 థ	కో 2 థ	228	5
కంఠా	కంఠా	,,	25
ర్బద	ర్బద	,,	29
బొడి	బొడి	224	18
గండ	గండః	227	8
యందుద	యంద	,,	16
ఖంఠో	ఖంఠో	228	10
,,	,,	229	16
యిభ్యంజ	సభ్యంజ	230	1
నావన	నావన	,,	11
సారము	సారణము	,,	13
క్షీరిణాం	క్షీరిణాం	231	10
స్థైర్యవ	స్థైర్యవ	,,	13
చాలనోగ	చాలనోగ	,,	22
క్రిమి	క్రిమి	232	5
,,	,,	,,	25
శుండు	శుండు	,,	28
రేదంతం	రేదంతం	233	19
మోక్షత	మోక్షత	,,	,,
ధృతై	ధృతైః	234	7
త్వక్రి	త్వక్రి	,,	14
త్వైవ	త్వైవ	,,	15
సర్జ	సర్జ	235	14
హిమై	హిమైః	,,	19
మహా	మహా	,,	27
విదర్భ	విదర్భ	236	18
వర్తయ	వర్తయ	237	4
త్రాపణ	త్రాపణ	,,	19
కృపా	కృపా	238	2
స్మందలా	స్మందలా	,,	3
వాపధ	వాపధ	,,	6
చిన్నా	చిన్నా	239	1
పువ్వటే	పువ్వటే	,,	8
రసాంజనైః	రసాంజనైః	240	16
గోమూత్ర	గోమూత్ర	,,	21

తప్ప.	ఒప్ప.	పుట.	ప జ్ఞి.
ప్రబ్బలి	ప్రబ్బలి	241	1
శీలయేత్	శీలయేత్	245	22
సవిజాయ	సవిజాయ	246	28
హ్మయ	హ్మయ	247	14
పాక స్రావా	స్రావా	249	17
చెంగల్య	చెంగల్య	,,	18
యోషదు	యోషదు	,,	20
తాత్పర్యః	తాత్పర్యః	250	11
ప్రాయంతికా	ప్రాయంతికా	251	4
హం	హం	252	9
చేష్ట	చేష్ట	,,	15
ద్యౌధా	ద్యౌధా	254	10
దపడ	దపడ	,,	18
నీరు	నీరు	,,	19
శీతై	శీతై	255	6
జంటి	కంటి	,,	9
మూర్ఖ	మూర్ఖ	,,	,,
చలవరితం	చలవరితం	256	27
జన్మేనం	జన్మేనం	258	28
ఇంద్ర	ఇంద్ర	259	1
గురుక్షర	గురుక్షర	,,	26
కాంతా	కాంతా	262	23
విద్రధి	విద్రధి	265	13
ప్రక్షాళ	ప్రక్షాళ	266	23
జీవనీయద్రవ్య	జీవనీయగద్రవ్య	268	9
గలగర	గలగర	,,	26
పలీ	పలీ	269	8
చవిచా	చవికా	271	18
తుగా	తువ	,,	24
ధన్వమాయా	ధన్వయా	,,	,,
భృల్య	భృల్య	272	15
సిద్ధ్యంతి	సిద్ధ్యంతి	278	2
శీతై	శీతై	279	21
గోట్టు	గోట్టు	280	26

తప్పు.	ఒప్పు.	పుట.	పజ్జీ.
విదగ్ధ	విదగ్ధ	281	8
కుమార	కుమారు	„	18
గ్రోధా	గ్రోధా	282	24
శోధన	శోధన	283	1
ప్రణ	ప్రణ	284	19
ఆగంతుక	ఆగంతుక	285	27
కాచ్చి	కాక్షి	286	5
రై	రై	„	18
ర్దూమ	ర్దూమ	287	5
గ్రణ	గణ	„	23
నదనా	నదనా	288	4
రోవాంతి	రోవాంతి.	„	5
శేషేస్థి	శేషేస్థి	89	22
స్రవిల	స్రవిల	292	11
శ్రోణితా	శ్రోణితా	296	19
తైరేన	తైరేన	„	20
ఆతిని	ఆతినిః	297	15
ద్వితీయే	ద్వితీయే	„	20
దస్యధా	దస్యధా	300	1
తమ్	తమ్	303	4
నలకాని	నలకాని	304	4
శ్లేగ్య	శ్లేగ్య	305	4
యస్థు	యస్థు	„	9
భగ్నాస్థి	భగ్నాస్థి	„	13
అస్థి	అస్థి	„	19
ప్రయోగ	ప్రయోగ	306	19
ర్విధానై	ర్విధానై	308	8
అస్థుల	అస్థుల	„	17
అనువుల	అనువుల	310	6
అపక్వ	అపక్వ	312	14
శేఖా	శేఖా	315	16
పిటికా	పిటికా	316	14
శతపోస	శతపోసక	317	6
విదధ్యాత్	విదధ్యాత్	321	2

తప్పు.	ఒప్పు.	పుట.	పక్షి.
నాడివిజ్ఞాన	నాడివిజ్ఞాన	323	5
గ్రంథిచ్చ	గ్రంథిచ్చ	„	17
నీతిం	నీతిం	324	3
స్థూల	స్థూల	325	10
రక్ష	రక్ష	„	12
ద్యత్సరా	ద్యత్సరా	327	2
భాక్	భాక్	„	7
త్యజేత్	త్యజేత్	329	11
విగ్నా	విగ్నా	332	16
మేదా	మేదా	333	16
కారాగి	కారాగి	334	9
వాడీ	వాడీ	339	14
అగతి	అగతి	„	20
కచ్చ	కచ్చ	340	23
చీమతొ	చీమతొ	341	1
కతిం	కతిం	„	2
బృజై	బృజై	343	25
ధీమతే	ధీమతే	348	1
స్వవసనీతా	స్వవసనీతా	353	10
అపాధ్యోదంశ	అపాధ్యోదంశ	360	7
రక్ష	రక్ష	„	26
నూడువటుల	నూడువటుల	363	27
వర్జయేదేహం అనిపాతాంతరము		364	20
అందువలన	అందువలన	366	2
నాభాధా	నాభాధా	370	5
తేన	తేన	371	20
ప్రణాపహః	ప్రణాపహః	372	9
హోదై	హోదై	373	18
శస్త్రేణ	శస్త్రేణ	375	19
లోసుంచి	లోసుంచి	„	26
శేవని	శేవని	„	28
అసస్మార	అసస్మార	379	27
దర్శస్వతీ	దర్శస్వతీ	381	13
తీటకసింద	తీటకసింద	„	20
క్షేద	క్షేద	383	9

తప్ప.	ఒప్ప.	పుట.	పజ్జీ.
హరిత్యేహో	హరిత్యేహో	386	13
దోష	దోష	389	21
గాంధారి	గాంధారి	392	1
ధ్యామలక్	ధ్యామలక్	394	2
వాడుస్సాధ్యమసా	కుడుస్సాధ్యమసాం		
ధ్యంసు	ధ్యంవా	399	23
మండలి	మండలి	401	17
సర్పవిష	సర్పవిష	402	4
పాపశీల	పాపశీల	,,	26
దంష్ట్రావిదం	దంష్ట్రావిదం	403	4
వాశీధా	వాశీధా	,,	,,
హ్లానిశోమృహతి	హ్లానిశోమృహతి	404	4
ద్రవములు	ద్రవములు	405	5
తాపము	తాపము	,,	11
శ్వయంభు	శ్వయంభు	407	16
జీవించడు	జీవించడు	,,	26
త్రుటి	త్రుటుల	409	4
భీజా	భీజా	414	12
రిససా	రిస	417	14
భేతిలో	భేతిలో	426	11
లేపనమ్	లేపనమ్	428	26
తోనూ	తోనూరి	430	5
వర్యాయ	వర్యాయ	,,	10
త్రైద్ర	త్రైద్ర	452	24
కణార్ధ	కణార్ధ	455	19
వలయును	వలయును	462	18
వలసమై	వలసమై	464	8
వపువపుంతం	వపువపుంతం	466	23
వ్యాధి	వ్యాధి	471	20
వయసాసవమ్	వసయాసమమ్	473	9
భావ్య	భావ్య	474	15
యనబడును	వన బడును	,,	27
యందు	యందు	477	9
గ్రంథ్య	గ్రంథ్య	479	6
నగ్నద్యయ	నగ్నద్యయ	,,	13

తెప్ప.	ఒప్ప.	పుట.	పక్కె.
ముస్తా	ముస్తా	479	14
యొక్క	యొక్క	,,	18
తనా	తనా	482	2
శుతి	శుతి	,,	3
తక్కువగనుండు	తక్కువగనుండు	,,	28
గలదియొనైన	గలదియొనైన	,,	30
చేయవల	చేయవల	483	32
కోగాన్విలేషు	కోగాన్విలేషు	484	7
యొంజిత	యొంజిత	,,	9
జిన్నా	జిన్నా	,,	,,
ఆధమము	ఆధమము	,,	23
సద్మనేన	సద్మనేన	486	11
దొవనై	దొవనై	,,	14
గుగి	గుగి	487	18
గుగిల	గుగిల	488	4
యేనోప	యేనోప	488	18
విశేషముగ	విశేషముగ	,,	22
ప్రయోగించ	ప్రయోగించ	500	29
భావన	భావన	503	1
నబ	నబ	508	11
యిటుల	ఇటుల	510	23
మహ్మతి	మహ్మతి	,,	27
యాయగము	యాయగము	512	13
కాలేనారభతే	కాలేనారభతే	,,	14
సుభ్రణితే	సుభ్రణితే	515	25
సుభ్రణితే యనియు పాతాంతరము.		,,	,,

శ్రీ ర స్తు.

వా గ్భటాచార్య కృత

అష్టాంగ హృదయము.

ఆంధ్ర తాత్పర్యము.

ఉత్తర స్థానము.

— ప్రథమాధ్యాయము. —

“క్రియతేష్టాంగహృదయంనాతిసంక్షేపవిస్తరమ్ ।
కాయబాలగ్రహూర్ధ్వాంగశల్యదంష్ట్రాజరావృషాః ।

అష్టా వంగాని తస్యాహు శ్చికిత్సా యేషుసంశ్రితా ॥”
అనువచనములచే కాయచికిత్స, బాలచికిత్స, గ్రహచికిత్స,
ఉర్ధ్వాంగచికిత్స, శల్యచికిత్స, విషచికిత్స, రసాయనచికిత్స,
వాజీకరణచికిత్స అను (8) అంగములుగల అష్టాంగహృద
యమును వైద్యగ్రంథమును చేయుచున్నానని గ్రంథకర్త
యైన వాగ్భటాచార్యుడు తొలుత ప్రతిజ్ఞచేసి అటులనే
సూత్ర శారీర నిదాన చికిత్స కల్పములనుపూర్వస్థానములచే
కాయచికిత్సను నిరూపించి పదంపడి క్రమప్రప్తంబైన
బాలచికిత్సాదులను నిరూపించుటకై ఉత్తరస్థానమును నీ
స్థానమునారంభించి యందు తొలుత బాలచికిత్సయనిపఱు
గుసంగమును నిరూపించుచున్నాడు.

బాహోపచరణీయాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో బాహోపచరణీయ మధ్యాయం వ్యాఖ్యాన్యమః ।

ఇతిహస్మాము రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ కల్పస్థాన నిరూపణానంతరము బాహురకునయు క్తమైన యాచధ స్తస్య లక్షణాదులను బోధించునట్టి బాహోపచరణీయమును నీ యధ్యాయమును వివరించెదము.

శిశువు జనించినతోడనే చేయవలసిన యుపచారక్రమము.

శ్లో॥ జాతమాత్రం విశోధ్యో ల్బా ద్బాలం సైంధవసర్పిషా ।

ప్రసూతిక్లేశితం చాను బలాహైలేన సేచయేత్ ॥ 1.

అశ్మనో ర్వాదనం చాస్య కర్ణమూలే సమాచరేత్ ।

అథాస్యదక్షిణే కణ్ఠే మంత్ర ముచ్చారయే దిమమ్ ॥ 2.

అంగా దంగా త్స్ంభవసి హృదయా విభిజాయసే ।

ఆత్మా నై పుత్రై నామాసి సజీవ శరదాం శతమ్ ॥ 3.

శతాయు శ్శతనష్టోఽసి ద్ద్వీమాయు రవాఘ్నహి ।

నక్షత్రాణి దిశో రాత్రి రహ శ్చ త్వాభిరక్షతు ॥ 4.

తా॥ శిశువు జనించినతోడనే శిశువుయొక్క శరీరముపై సైంధవలవణముచేర్చిన నేతినిపూసి శరీరమునందలికొనియుండు మాచిని పరిహరింపజేసి ప్రసవ శ్రమను జెందియుండు నాశిశువునకు బలాహైలముచే నేచనముచేయించవలయును. పిదప ఆశిశువు యొక్క కర్ణరంధ్రముల సమీపమున రెండురాళ్లచే చుట్టడుచేయించి తర్వాతదక్షిణ కర్ణమునందు వైన చెప్పియుండు :—“అంగాదంగాత్స్ంభవసి”

అనుమంత్రములను జపించవలయును.

శిశువునకు నాభినాశచ్ఛేదన్నాన క్రమము.

శ్లో॥ స్వస్థీభూతస్య నాభిం చ సూత్రేణ చతురంగులాత్ ।

బద్ధోన్మర్ధ్యం వర్ధయిత్వా చ గ్రీవాయా మవసంజయేత్ ॥ 5.

నాభిం చ కుష్ఠతైలేన సేచయే త్స్నిపయే దను ।

క్షీరివృక్షకషాయేణ సర్వగంధోదకేన వా ॥ 6.

కోష్ఠేన త ప్రరజతతపనీయనిమజ్జనైః । 6½.

తా॥ మాతృగర్భమునుండి వెలుపటికి వచ్చుటవలన కలిగిన శ్రమ శమించి సుఖముగనుండు శిశువుయొక్క నాభినాశమును (4) అంగులిములకుపై నూలునుడుట్టి

చేసింది యామలను శిశువు మెడకు చుట్టవలయును. పిదప ఆనాభికి చెంగల్యకోస్తు వైచి కాంచిన లైలమునుపూసి యాశిశువునకు క్షీరవృక్షకషాయముచేఁగాని, పెండి బంగారు వీనిని చలువారు నివ్వలోకాల్చి చందనాద్యుదకములో చలువారు మంచి సుఖోష్ణముగనుండు నాయుదకముచేఁగాని, స్నానముచేయించవలయును :—

“ అశ్వేథోదుంబరప్లక్షవటపిప్పలసంజ్ఞతాః । పంచైతే క్షీరిణో వృక్షా
స్సయాభ్యాతా విచక్షణైః ॥ ”

రావి, మేడి, జావ్వి, మట్టి, కలుజావ్వి అనునవి క్షీరవృక్షము లనబడును. అని శంశ్రాంతరమునందు చెప్పియున్నది.

శిశువునకు బ్రాహ్మదీకల్కపానము.

శ్లో॥ తతో దక్షిణతర్జన్యా తాలూ స్నమ్యాఽవకుంఠయేత్ ॥ 7.

శిరసి స్నేహపిచునా ప్రాశ్యం చాన్య ప్రయోజయేత్ ।

హరేణుమాత్రం మేఘాయుర్భలాగ్ధ మభిమంత్రితమ్ ॥ 8.

ఏంద్రీ బ్రాహ్మీ వచా శంఖపుష్పీకల్కం ఘృతం మధు । 8½-

తా॥ వైద్యుడు తనకుడిజుట్టన వ్రేలిచే శిశువుయొక్క లోదాడనుపైకెత్తి నవ్వులనూనెలో తడువబడినప్రత్తిచే శిరమును మూయవలయును. పిదప ఆయుస్సు బలము బుద్ధియు వృద్ధికైందుటకై పిన్నపావర కుంధూకబ్రహ్మ వన శంఖపుష్పి వీని కల్కములో ఆవునెయ్యి తేనెయుకలిపి పూర్వోక్తమంత్రముచే నభిమంత్రించి రేణుకంతప్రమాణము శిశువునకు నాకించవలయును.

శిశువునకు స్వర్ణచూర్ణాదిలేహము.

శ్లో॥ చామీకరవచా బ్రాహ్మీతాప్యపథ్యారజ్జకృతాః ॥ 9.

లిహ్యన్మధుఘృతోవేతాః హేమధాత్రీరజోఽధవా । 9½.

తా॥ బంగారు వన కుంధూకబ్రహ్మ ధాతుమాక్షికము కరకాాయ వీనిని చక్కగ చూర్ణముచేసి ఆవునెయ్యి తేనె వీనిలోకలిపిగాని లేక బంగారు తిసిరికవలుగు వీనిచూర్ణమును ఆవునెయ్యి తేనె వీనిలో కలిపిగాని శిశువునకు నాకించవలయును.

శిశువునకు గర్భోద్దకవసునము.

శ్లో॥ గర్భాంభస్సెంధవతాసర్పిషా వామయే శ్తవః ॥ 10.

తా॥ పిదప ఆవునేతిలో సెంధవలవణములిపి యాశిశువునకు నాకింది కడుపు లోనుండు గర్భోద్దకమును వసునముచేయించవలయును.

జాతకర్మము.

శ్లో॥ ప్రాజాపత్యేన విధినా జాతకర్మాణి కారయేత్ । 10½.

తా॥ తమతమ గృహ్యముత్రములలోఁజెప్పియుండు విధిప్రకారము శిశువునకు జాతకర్మమును చేయించవలయును.

శిశువునకు ఒకటి రెండు మూడుదినములయందు ఘృతాదిపానము.

శ్లో॥ సిరాణాం హృదయస్థానాం వివృతత్వా త్వస్మాతితః ॥ 11.

తృతీయేఽహ్ని చతుర్థే వా స్త్రీణాం స్తన్యం ప్రవర్తతే ।

ప్రథమే దివసే తస్మా త్త్రికాలం మధునర్పిషీ ॥ 12.

అనంతామిశ్రితే మంత్రపావిత్రే ప్రాశయే చ్చిశమ్ ।

ద్వితీయే లక్షణాసిద్ధం తృతీయే చ ఘృతం తతః ॥ 13.

ప్రాక్షిపిద్ధస్తనస్యాస్య తత్పాణిలనమ్మితమ్ ।

స్తన్యానుపానం ద్వా కాలా నవనీతం ప్రయోజయేత్ ॥ 14.

తా॥ హృదయమునందలి సిరలు ప్రసవశ్రమముచేత తెరవఁబడియుండుటవలన స్త్రీలకు ప్రసవించిన మూడవదినమునందుఁగాని నాలవదినమునందుఁగాని చనుబాలు జనించును. కావున శిశువునకుప్రథమదినమునందు లేనె అపునెయ్యి కొంచెము దూల గోవిలరసము అనునీమూటిని ఒక్కటిగాఁగలిపి మంత్రముచేనభిషేకంబుచేసి దినమునకు (3)మార్లు పానముచేయించవలయును. రెండవ మూడవ దినములయందు లక్షణాదినాని శేతిలోఁపైచికాచి యాఘృతమును దినమునకు మూడుమార్లు పానము చేయించవలయును. పిదప ఆశిశువుయొక్క అరచేతిప్రమాణము వెన్నను రెండుకాబులుల యందు శిశువునకు భుజింపఁచేసి చనుపాలను త్రాగించవలయును.

స్తన్యపాన క్రమము.

శ్లో॥ మాతురేవ పిబే త్తన్యం తత్పరం దేహవృద్ధయే ।

స్తన్యధాత్ర్యా వుభే కార్యే తదనంపది వత్సలే ॥ 15.

అవ్యంగే బ్రహ్మచారిశ్చా వర్ణప్రకృతిత స్సమే ।

నీరుజే మధ్యవయసా జీవద్వత్సే నలోలుపే ॥ 16.

హితాహరివిహారేణ యత్నా దుపచరే చ్చ తే । 16½.

తా॥ శిశువు తల్లివనుబాలను పానముచేసినయెడల మిక్కుటముగ బలము పుష్టి కలుగును, తల్లికి చనుపాలలేకుండినచో శిశువునకు స్త్రీలింగవాయును, అంగహీనత

తేనివారును, మైథునమునువర్జించినవారును, సమానవర్ణము సమానప్రకృతిగలవారును, రోగరహితులును, మధ్యమవయస్సు గలవారును, జీవించియుండు శిశువుగలవారును, చావల్యరహితులునైన దాదులనిష్ఠరి నేర్పగలిగి వారిని హితాహార విహారాదులచే కడుప్రయత్నముతో నుపచరించవలయును.

స్తవ్యక్షయవృద్ధి కారణములు.

శ్లో॥ శుక్రోద్ధిభలంఘనాయాసా స్తవ్యనాశస్య హేతవః । 17.

స్తవ్యస్య సీఘనర్జ్యాని మద్యా న్యాసూపజా రసాః ।

క్షీరం క్షీర్ణిణ్య ఓషధ్య స్సోకాదే శ్చ విసర్వయః । 18.

తా॥ శోకము శోచము లంఘనము శ్రమకరమైనవనులు నివి చనుపాలు నశించుటకు కారణములు. సీధునను మద్యముతప్పనితరములైన మద్యములా, అనువదేశ జంతుమాంసరసములు, పాలు, పాలతోగూడియుండు జీవంతి మొదలగు నోషధులు, శోకము శోచము లంఘనము శ్రమకరములైన వనులు భయము నివి లేకుండుట, అనునవి చనుపాలవృద్ధికి కారణములు.

రోగకర స్తవ్యములు.

శ్లో॥ విరుద్ధాహారభుక్తాయాః క్షుధితాయా విచేతనః ।

ప్రదుష్టభాతో గర్భిణ్యా స్తవ్యం రోగకరం శిశోః । 19.

తా॥ విరుద్ధాహరములను భుజించియుండుస్త్రీ, అశుభిలోగూడియుండుస్త్రీ, ఉన్మాదముగలస్త్రీ, రసరక్తాదిభాతువులు దుష్టమైయుండుస్త్రీ, గర్భిణీస్త్రీ పిరి అ చనుబాలు శిశువునకు రోగమును కలుగజేయును.

స్తవ్యాభావమునందు మేఠపాలుమొదలగునవి.

శ్లో॥ స్తవ్యాభావే పయ శ్చగం గవ్యం వా తద్గుణం పితేత్ ।

హస్తేన పంచమూలేన స్థిరయా వా సితాయుతమ్ । 20.

తా॥ తల్లికి చనుబాలులేకుండినయెడల మేఠపాలను శిశువునకు పానము చేయించవలయును. లేక హస్తవంచమూలములనుగాని, మయ్యాకుపొన్నునుగాని అవుపాలలోనైచి చక్కగకాచి అందులో పంచదారకలిపి పానముచేయించిన మేఠపాలవలెనే హితకరముగనుండును.

ఆటవరాత్రియందు బలిరక్షణాదులు.

శ్లో॥ షష్ఠీం నిశాం విశేషేణ కృతరక్షా బలిక్రియాః ।

జాగ్రయ్య రాబంధవా స్తస్య దధవః పరమాం ముదమ్ ॥ 21.

తా॥ బంధువులు శిశువుజనించిన (8) వ దినమునందు రాత్రి రక్ష బలి మొదలగుపూజలనుజేసి మిగులసంతోషముతో జాగరణము చేయవలయును.

నామకరణాదులు.

శ్లో॥ దశమే దివసే పూర్ణే విధిభిః స్వకులోచితైః ।

కారయో త్సాతికోత్థానం నామ బాలస్య చార్పితమ్ ॥ 22.

బిభ్రతోఽగై ర్మనోహ్వలరోచనాగురుచందనమ్ ।

నక్షత్రదేవతాయుక్తం బాంధవం వా సమాక్షరమ్ ॥ 23.

తా॥ పదియవదినము సంపూర్ణమైన పిదప స్వకులోచిత విధానములచే నూతి శోభానమును (అనగా ప్రసవించినస్త్రీకి స్నానము మొదలగువానిని) చేయించవలయును. మఱియు నాశిశువుయొక్క శరీరమునకు మణిశిల హరిదళము గోరోచనము అగరు చందనము వీనినిలేవననుచేసి నక్షత్రదేవతాయుక్తముగను లేక పూర్వబంధువులసంబంధముగలదిగను సమాక్షరముగలదిగను కులజాత్యాదులకు యుక్తంబుగను శుభకరముగను నుండుపేరును పెట్టవలయును.

శిశువుయొక్క ఆయుస్సును పరీక్షించు క్రమము.

శ్లో॥ తతః ప్రకృతిభేదోక్తరూపై రాయుఃపరీక్షణమ్ ।

ప్రాగుదక్ష్చిరసః కుర్యా ద్బాలస్య జ్ఞానవా భిషక్ ॥ 24.

శుచిధాతోపధానాని నిర్మలాని మృదూని చ ।

శయ్యాస్తరణవాసాని రిక్షోఘ్నైర్ధూశితాని చ ॥ 25.

తా॥ సమర్థుడగువైద్యుడు నామకరణాంతరము శిశువును తూర్పున శిరముండునటులగాని, ఉత్తరమున శిరముండునటులగాని పరుండబెట్టి వికృతి విజ్ఞానీ యాధ్యాయమున చెప్పియుండు ప్రకృతిభేదలక్షణంబులచే ఆయుస్సును పరీక్షించి ఆ శిశువునకు పరిశుద్ధముగను తెల్లగనుండు దిండ్లు, మరికిలేవిదిగ మెత్తగనుండు పరుపు వీనికిరక్షోహరణులైన ధూపములుజేసి అందులో శిశువును పరుండబెట్టవలయును.

రక్షోహరధూపము.

శ్లో॥ కాకో విశస్త శస్త శస్త ధూపనే త్రివృతాన్వితః । 25½.

తా॥ శిశువుయొక్కవరువు వస్త్రములు వీనికి చంపబడినకాకి, తెల్లతెగడవీనిచే ధూపము వేయుట ప్రశస్తము.

శిశువునకు మణ్యోపధాదిధారణము.

శ్లో॥ జీవత్తద్ధాచిత్సంగోత్థా నదా బాల శ్శుభా స్మరణే ॥ 26.

ధారయే దాషధీశ్రేష్ఠా బ్రాహ్మ్యంప్రీజీవకాదికాః ।

హస్తాభ్యాం గ్రీవయా మూర్ధ్నా విశేషా త్పతతం వచామ్ ॥ 27.

ఆయుర్మేధాస్మృతిస్వాస్థ్యకరీం రక్షోభిరక్షణీమ్ । 27½.

తా॥ జీవించియుండు ఖడ్గమృగము మొదలైనవాని కొమ్మలలోజనించినవియు శుభకరములునైన రత్నములు మందుకాబ్రహ్మ పిన్నపార జీవకముమొదలగు నోషధులు వీనిని శిశువుయొక్క హస్తాదులయందుధరించేయవలయును. మఱియు రాక్షసుల నివారించునదియు, ఆయుస్సు బుద్ధి స్మృతి సౌఖ్యమువీనిని గలుగఁజేయునదియు నైనవసను చేతులు మెడ కిరము వీనియందెల్లపును ధరించుటల చేయవలయును.

శిశువునకు అన్నప్రాశనము.

శ్లో॥ పంచమీ మాసి పుణ్యేఽహ్ని ధరణ్యా ముపవేశయేత్ ॥ 28.

షష్ఠేఽన్నప్రాశనం మాసి క్రమా తత్ర ప్రయోజయేత్ ।

తా॥ (5) వ మాసమున శుభదినమునందు శిశువును భూమిపై వరుడబెట్టవలయును. (6) వ మాసమునందు విధిప్రకారము అన్నప్రాశనమును చేయించవలయును.

శిశువుకు కర్ణవేధము.

శ్లో॥ పట్నప్తమాప్తమాసేషు నీరుజస్య శుభేఽహని ॥ 29.

కర్ణౌ హిమాగమే విధ్యే ధాత్ర్యంకన్ధస్య సాంత్యయే ॥ 29½.

తా॥ (6) లేక (7) లేక (8) వ మాసమున తొగహిసతమైన శిశువును శుభముహూర్తమున చల్లనికాలమునందు తల్లియొకతలంబొననుంచుకొని శిశువునకు థయము కలుగకుండునటుల నోదార్చుచు చెవులను కట్టవలయును.

కర్ణవేధనక్రమము.

శ్లో॥ ప్రాగ్దక్షిణం కుమారస్య భిషగ్వామం తు యోషితః ॥ 30.

దక్షిణేన దధత్సూచీం పాళి మన్యేన పాణినా ।

మధ్యతః కర్ణవీరస్య కించిద్గండాశ్రయం ప్రతి || 31.

జరాయమాత్రప్రచ్ఛన్నే రవిరశ్శ్యవభాసితే ।

ధృతస్య నిశ్చలం సమ్యగలక్తకరసాంకితే || 32.

విధ్యే దైవకృతే ఛిద్రే సకృదేవద్బలాఘవాత్ ।

నోద్ధ్వం స పార్శ్వతో నాధస్సిరాస్తత్ర హి సంశ్రితాః || 33.

కాలికా మర్మరీ రక్తా । 33½.

తా॥ బుద్ధిమంతుడగువైద్యుడు తల్లియంకతలంబున శిశువునుకదలకుండ పట్టుకొనునటులజేసి తనకుడిచేతితో నూదిని, ఎడమచేతితో శిశువుయొక్క చెవి కొనభాగమునుపట్టుకొని తమ్మెమధ్యభాగమున కొంచెముకణతప్రక్కన జరాయువుచే మాయబడియుండునదియు, నూర్మరశ్మిచే ప్రకాశించునదియు, తొలుత లక్తుకరసముచే గుర్తుబెట్టబడినదియునైన దైవకృతరంధ్రమును వంకరలేక ఒకేపర్యాయము కుట్టవలయును. పురుషశిశువునకు తొలుత కుడిచెవియును స్త్రీశిశువునకు తొలుత నెడమచెవియును కుట్టవలయును. చెవిరమ్మెయొక్క మధ్యప్రదేశమున కూర్ధాధఃపార్శ్వప్రదేశములయందు కాలికా, మర్మరీ, రక్తా అనునాడులకు గాయముతగులును; కావున నైనచెప్పినఫలమునకన్న నితరఫలములయందు కర్ణవేధనముచేయంజనదు.

కర్ణసిరావేధమువలనజనించునుపద్రవములు.

శ్లో॥ తద్వ్యధా ద్రాగరుగ్జ్వరాః ।

సశోఢదాహసంరంభ మన్యాస్తంభాపతానకాః ।

తేహం యథామయం కుర్యా ద్విభజ్యాశు చికిత్సితమ్ || 34

తా॥ చెవులయందుండు కాలికాది సిరలకు గాయము తగిలిన యెఱుపువర్ణము, కూల, జ్వరము, వాత్రు, సర్వాంగతాపము, జ్వరవేగము, మన్యాస్తంభము, అపతానకము, ఈయుపద్రవములు జనించును. కావున చక్కగపర్యాలించి ఆయారోగములకు తగినట్లు చికిత్సలుచేయవలయును.

స్థానవేధ గుణము.

శ్లో॥ స్థానే వ్యధా న్న రుధిరం స రుద్రాగాదిసంభవః || 35.

తా॥ చెవిని సరియైన స్థానమునందు కుట్టినయెడల రక్తము, కూలలు, ఎఱుపువర్ణము మొదలగుపవి కలుగనేరవు.

కర్ణ వేధానంతరక ర్తవ్యము.

శ్లో॥ స్నేహాక్తం సూచ్యనుస్యూతం సూత్రం చాను నిధాపయేత్ ।

ఆమే తై లేన సించే చ్చ బహళాం తద్వ దారయా । 36.

విధ్యే త్పాణీం హితభుజ స్సంచార్యాథ స్థవీయసీ ।

వర్తి స్త్ర్యహ తతో రూథం వర్థయేత శనై శ్శనైః । 37.

తా॥ చెవినిబుట్టినపిదచ నూదిలోగుచ్చియుండు దారమును నూనెలోతడిపి యాద్యారమునందుకట్టి దాని నుంచవలయును. పలుమారులైలముచే తడుపుచుండవల యును. శిశువు చెవితమ్మెలావుగనుండినయెడల చర్మమునుకుట్టునట్టి నూదిచేకుట్టవం యును, పిదచ (3) దినములకుపైనలావుగనుండు పర్వలను కుట్టినద్యారములో ప్రవేశిం పుచేసి మెల్లమెల్లగ నాద్యారమును పెంచవలయును.

శిశువునకు అన్నప్రయోగక్రమము.

శ్లో॥ అక్తై నం జాతదశనం క్రమేణాపనయే త్సనాత్ ।

పూర్వోక్తం యోజయే త్తీర మన్నం చ లఘు బృంహణమ్ ॥ 38.

తా॥ శిశువునకు దంతములుజనించిన పిదచ క్రమక్రమముగ చనుబాలను నివర్తింపఁజేసి పూర్వము చెప్పియుండుమేఁకపాలు మొదలగునవియు లఘువుగను శరీరపుష్టికరముగను నుండు అన్నమునునిప్పించవలయును.

శిశువునకు దీపనాది మోదకములు.

శ్లో॥ ప్రియాశమజ్జమధుకమధులాజానితోపలైః ।

అపస్తనస్య సంయోజ్యః ప్రీణనో మోదక శ్శిశోః । 39.

దీపనో బాలబిలై వ్రలాశర్కరాలాజసక్తుభిః ।

సంగ్రాహి ధాతకీపుష్పశర్కరాలాజతర్పణైః ॥ 40

తా॥ చనుబాలనువిడిచి అన్నాదులనుభుజించునట్టిశిశువునకు ప్రేంకగుళుజ్జ, యప్తిమధుకము, లేనె, పరిపేలాలు, ఖండశర్కర వీనితోచేయఁబడిన కుడుముల నిప్పించవలయును. ఇదితృప్తినిగలుగజేయును; మఱియు లేతమాశేడు, ఎలకులు, పంచదార, పరిపేలపిండి వీనితోచేయఁబడినవియు అగ్నిదీపనకరములునైన కుడుము లను, ఆరెళువు పంచదార పరిపేలపిండి వీనితోచేయఁబడినవియు మలమును గట్టిపరి మనవియునైనను మోదకముల నిప్పించవలయును.

శిశువులకు సామ్యావధప్రయోగము.

శ్లో॥ రోగాం శ్చాస్య జయే తస్మై శ్చేషజై రవిషాదకైః ।

అన్యత్రాత్యయికా ద్వాద్యధే ర్విరేకం సుతరాం త్యజేత్ ॥ 41

తా॥ శిశువునకు రోగముజనించినయెడల దారుణము కాకుండువనియు కష్టమును కలుగజేయకుండువనియునైనయకావధములచే చికిత్సచేయవలయును. అపాధ్యవ్యాధియందు తప్ప నితరరోగములయందు విరేచనమున కిష్టించుజనదు.

త్రాసన నిషేధము.

శ్లో॥ త్రాసయే న్నావిధేయం తం త్రాస్తం గృహ్లాంతి హి గ్రహాః ॥

తా॥ చండితనముగగల శిశువును బెడరింపజూదు. అటులబెడరించిన వాసమయమున వాశిశువునకు బాలగ్రహములు సోకును.

శిశురక్షణక్రమము.

శ్లో॥ వస్త్రవాతా త్పిరస్పర్శా త్పాలయే ల్లంఘితా చ్చ తమ్ ॥ 42.

తా॥ శిశువునకు వస్త్రపుకాలి, ఇతరులుఎత్తుకొనుట లంఘనము ఇవిరేకుండునటుల శిశువునరక్షించవలయును.

బాలురికు బ్రాహ్మడిఘృతము.

శ్లో॥ బ్రాహ్మీసిద్ధాకవచానారిబాకుష్ఠపైంధవైః ।

సకలై స్సాధితం వీతం వాజ్మేధాస్మృతికృ ధ్యతమ్ ॥ 43

ఆయుష్యం వాపూరక్షోఘ్నం భూతోన్మాననిబర్హణమ్ । 43½.

తా॥ మందూకబ్రహ్మి, తెల్లవాలు, వస, నల్లసుగంధిపాల, చెంగల్యకోష్ఠపైంధులపణము, పిప్పిల్లి, వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్పముచేసి అపునేతిలో ప్రకారము పక్వముచేయబడినఘృతమును శిశువునకు పానముచేయించిన వాక్పటుత్వము, బుద్ధి, శ్రుతి, ఆయుర్వృద్ధి యివి కలుగును. మఱియు పావము, రాక్షసబాధ, భూతపీడ, ఉన్మాదింబును వారించును.

అష్టాంగఘృతము.

శ్లో॥ ఏచేందులేఖా మంజూకీ శంఖపుష్పీ శతావరీ ॥ 44.

బ్రహ్మసోమామృతా బ్రాహ్మః కల్కికృత్వ పలాంశికాః ।

అష్టాంగం విపచే తస్మిః ప్రస్థం క్షీరం చతుర్థణమ్ || 45.

తత్ప్రేతంధన్య మాయుష్యం వాశ్మేధాస్మృతిబుద్ధిక్యత్ | 45½.

తా|| వస, ప్రాణచక్ర, మండూక బ్రహ్మ, శంఖచక్ర, పిల్లీపీఠచర, బ్రహ్మ చెట్టు, తిప్పతీర, పాన్నగంటి వీనిని దినుసుకు (1) చలముచొప్పున గ్రహించి కల్కముచేసి (1) ప్రస్థమాపునేతిలోకలిపి (4) ప్రస్థముఆపుసాలుబోసి ఘృతపాకాదిగ చక్వముచేయవలయును. ఇది అష్టాంగఘృతమనబడును, దీనిని శిశువులకు పానము చేయించిన ఆయుర్వృద్ధి, వాక్పటుత్వము, ధారణాశక్తి, స్మృతి, బుద్ధి, ఇవి కలుగును.

సారస్వతఘృతము.

శ్లో|| అజాక్షీరాభయాన్యోషసాతోగ్రాశిగునైంధనైః || 46.

సిద్ధం సారస్వతం సర్పి రాష్మేధాస్మృతివహ్నిక్యత్ | 46½.

తా|| కరక్కాయలు, త్రికటుకములు, చిరుబొడ్డి, వస, మనగ, వైంధవలవణము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి ఆవునేతిలోకలిపి నేతికినాలుగింతలు మేఱపాలుబోసి విధిప్రకారము చక్వముచేసిన నది సారస్వతఘృతమనబడును. ఇది బాలురకు వాక్పటుత్వము, ధారణాశక్తి, స్మృతి, అగ్నిదీపనము వీనిని కలుగఁజేయును.

శిశువునకు వచాదిఘృతము.

శ్లో|| వచామృతాశరీపథ్యా శంఖనీవేల్లనాగనైః || 47.

అపామార్గేణ చ ఘృతం సాధితం పూర్వవద్గుణైః | 47½.

తా|| వస, తిప్పతీర, కచోరములు, కరక్కాయ, శంఖని, వాయువిడింగములు పాంటి, ఉత్తిరేణు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి ఆవునేతిలోకలిపి చక్వముచేసి యిప్పించిన శిశువునకు వైశ్లోకములోజెప్పియుండు బుద్ధి మొదలగు గుణములుకలుగును.

హేమచూర్ణాదియోగ చతుష్టయము.

శ్లో|| హేమ శ్వేతవచా కుష్ఠముర్కపుష్పీ సకాంచనా || 48.

హేమమత్స్యత్క శ్శంఖః కైడర్యః కనకం నచా |

చత్వారి ఏతే పాదోక్తాః ప్రాశ్యా మధుఘృతాప్లుణాః || 49.

వర్షం లీఢా వ పుశ్మేధాబలవర్ణక గాశ్మభాః | 49½.

తా|| బంగారు, తెల్లవస, చెంగల్వకోస్తు వీనిచూర్ణము (1) కోలపాల, బంగారు వీనిచూర్ణము (2) బంగారు, పాన్నగంటి, శంఖము వీనిచూర్ణము (3) గుమ్మడులేకు,

బంగారు, వస వీనిచూర్ణము (4), ఈ (4) యోగములను తేనె, ఆవునెయ్యి వీనిలో కలిపి శిశువునకు (1) సంవత్సరమువరకు నాకించిన శరీరమునకువృద్ధి, బుద్ధి, బలము, మంచివర్ణంబును కలుగును. ఈ యోగములు కడుప్రశస్తంబులైనవి.

వాక్య్యుద్ధికరవచాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ వచాయప్త్యాహ్వాసింధూత్థపథ్యానాగరదీప్యకైః । 50.

శుద్ధ్యతేవాఖాలిరీడై స్రకుష్మకణజీరకైః । 50½.

తా॥ వస, యప్తిమధుకము, సైంధవలవణము, శరక్కాయ, ఓమము, సొంటి, చెంగల్వకోప్రు, పిప్పళ్లు, జీలకఱ్ఱ పీనిని సమభాగములుగ చూర్ణముచేసి నేతిలోకలిపి భాలులకునాకించిన వాక్కుస్ఫుటముగ నగును.

ప్రథమాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ ర స్తు.

ద్వి తీ యా ధ్యా య ము .

పూర్వాధ్యాయమునందు జెప్పిన ప్రకారము బాలురకు ప
చారములను జేసియు రోగములు కలిగినయెడల నారోగ
ములకు చికిత్సలను తెలియపరచుటకై బాలోపచరణీ
యాధ్యాయ నిరూపణానంతరము బాలామయ ప్రతిషేధా
ధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

బాలామయ ప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో బాలామయ ప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతిహస్మాహ రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ బాలోపచరణీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము బాలురకు జనించు
రోగములకు చికిత్సలను తెలియపరచునట్టి బాలామయ ప్రతిషేధమును నీ యధ్యాయ
మును వివరించెదము.

త్రివిధబాలురు.

శ్లో॥ త్రివిధః కథితో బాలః క్షీరాన్నోభయవర్తనః ।

స్వాస్థ్యం తాభ్యా మదుష్టాభ్యాం దుష్టాభ్యాం రోగసంభవః॥

తా॥ క్షీరవర్తనుడు అన్నవర్తనుడు ఉభయవర్తనుడు అని బాలురు (3)
ప్రకారములుగనుండురని మహర్షులు వచింపుచున్నారు. పాలు అన్నము ఇవి దోష
రహితంబులై యుండినయెడల బాలురకు రోగముజనింపదు. గుప్తంబులైయుండిన
రోగములు జనించును.

శుద్ధక్షీరలక్షణము.

శ్లో॥ యదద్భి రేకతాం యాతి స చ దోషై రధిష్ఠితమ్ ।

1½.

తద్విశుద్ధం పయః

తా॥ ఉదకములోపోసిన నొకటిగకలియునదిగను వాతాదిదోషములచే చెరచ బడకయుండునదిగనుండుపాలు శుద్ధమయినదని తెలిసికొనవలయును.

వాతదుష్టక్షీరలక్షణము.

శ్లో॥ వాతాద్దుష్టమతుష్టమతేనభసి ॥ 2.

కషాయం ఘ్నీలం రూక్షం వర్షామూత్రవిబంధకృత్ । 2½.

తా॥ ఉదకములోపోసిన వైకిలేలునదిగను ఎగరుగను, నురుగుతోఁగూడినదిగను, రూక్షగనునుండుపాలు వాతముచే దుష్టమయినదని తెలిసికొనవలయును. ఇది మూత్రములను బంధించును.

పిత్తదుష్టక్షీరలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తాదుష్టాన్లుకటుకం వీతరాజ్యపు దాహకృత్ ॥ 3.

తా॥ పిత్తముచే దూషింపబడిన పాలు ఉష్ణముగను పుల్లముగను కారముగను నుండును; ఉదకములోఁబోసిన పసుపువర్ణముగలరేఖలుగలదిగనుండును; ఇది సర్వాంగతాపమును కలుగజేయును.

కఫదుష్టక్షీరలక్షణము.

శ్లో॥ కఫాత్సలవణం సాంద్రం జలే మజ్జతి పిచ్ఛిలమ్ । 3½.

తా॥ కఫదుష్టమైన పాలు కొంచెమువృగ దట్టముగనుండును. ఉదకములో పోసిన కలియక మునిగిపోవును. జిగటగనుండును.

సంస్కర్షసన్నిపాత దుష్టక్షీరలక్షణము.

శ్లో॥ సంస్కృప్తలింగం సంస్కాత్రిలింగం సాన్నిపాతికమ్ ॥ 4.

తా॥ ద్వంద్వదోషముచే దూషింపబడిన పాలు వైచెప్పియుండు కొన్నిదుష్ట లక్షణములుమాత్రముండును. సన్నిపాతదుష్టమైనపాలను వాతాదిదోషదుష్టలక్షణము లన్నియుఁగలిగియుండును.

దుష్టక్షీరజరోగములు.

శ్లో॥ యథా స్వలింగాంస్తద్వ్యధీన్ జనయత్యుసయోజితమ్ । 4½.

తా॥ వైవాతాదిదోషములచే దుష్టమైన పాలను శిశువునకుపయోగించినచో ఆయాదోషలక్షణములుగల వ్యాధులు జనించును.

తీక్ష్ణతీక్ష్ణరోగజ్ఞానము.

శ్లో॥ శిశోస్తీక్ష్ణమతీక్ష్ణం చ రోదనాల్లక్షయే ద్రుజమ్ ॥ 5.

తా॥ శిశువునకు స్వల్పముగను లేక తీవ్రముగనునుండు రోగమును ఆశిశువు యొక్క రోగముచేతనే తెలిసికొనవలయును. (ఆనఁగా మిక్కుటముగ నేర్చిన దారుణవ్యాధియనియు, కొంచెముగ నేడ్చిన స్వల్పవ్యాధియనియు) తెలిసికొనవలయును.

ఉపద్రవయు క్షశరీర చిహ్నము.

శ్లో॥ నోఽయం స్పృశేద్భృశం దేశం యస్మిన్ సుస్వనాత్మమః । 5½.

తత్ర పిద్యా రుద్రుః

తా॥ శిశువు తనశరీరములో ఏప్రదేశమును పలుమారు చేతినో తాకుమందునో యెచట తాకిన సహించకుండునో అట్టిప్రదేశమునను నొప్పికలిగియున్నదని తెలిసికొనవలయును.

శిశువుయొక్క శిరోహృత్ ప్రోగాదిచిహ్నము.

శ్లో॥ మూర్ధ్ని రుజంచాక్షిని మలనాత్ ॥ 6.

హృది జఘచ్ఛ్వావృద్ధశనశ్వాసముష్టినిషీడితైః । 6½.

కోష్ఠే విబంధ నమధుస్తనదంశాంత్రకూజనైః ॥ 7.

అధ్మానవృష్ణసమన జఠరోన్నమనై రపి ।

నస్తా గుప్హ్యే చ విఘ్నాత్రసంగత్రాసదిగీక్షణైః ॥ 8.

తా॥ శిశువు ఎల్లపుడు కండ్లుమూసికొనియుండినచో శిరమునందునొప్పికలిగియున్నదనియు, నాలుక, పెదవులు వీనిని పలుమారుకరిచుట, శ్వాసము, చేతులు మూసికొనుట, యివి కలిగియుండినచో తొమ్మిదందునొప్పి గలిగియున్నదనియు, మలబంధము, వాంతి, తల్లిస్తనములనుకరచుట ప్రేగులరచుట, యివి కలిగియుండినచో కడుపునందునొప్పిగలిగియున్నదనియు, కడుపుబ్బరము, వీపునువంచుట కడుపును పైకెత్తుట యివికలిగియుండినచో పొట్టకడుపునొప్పి గలిగియున్నదనియు, మలము త్రాప్రతిబంధము, ఉలికిపడుట, దిక్కులుచూచుట యివికలిగియుండినచో గుదమునందు నొప్పిగలిగియున్నదనియు తెలిసికొనవలయును.

బాలరోగచిక్లిత్సాక్రమము.

శ్లో॥ అథ ధాత్ర్యాః క్రియాం కుర్యా ద్యథాదోషం యథామయమ్ ।

తా॥ శిశువులకు రోగముజనించినచో వారోగములకును దోషములకును అనుగుణములైన చిక్లిత్సలను తల్లికిచేయవలయును.

వాతదుష్టస్తస్యదోషచికిత్స.

శ్లో॥ తత్ర వాతాత్మకే స్తస్యే దశమూలం త్ర్యహం పిబేత్ ॥ 9.

అథవాగ్నిపచా పాతాకటుకాకువదీప్యకమ్ ।

సభార్జీదారుసరశవృశ్చికాళీకణోషణమ్ ॥ 10.

తా॥ వాతదుష్టస్తస్యమునందు దశమూలకషాయమునుగాని, చిత్రమూలము, చిన్న, చిరుబొద్ది, కటుకరోహిణి, చెంగల్వోప్పు, ఓమము, గంటుభారంగి, దేవదారు, సరిశ దేవదారు, తేలుమణి, పిప్పళ్లు, మిరియాలు వీనికషాయమునుగాని మూడుదినములు తల్లికి పానము చేయించవలయును.

వాతదుష్టస్తస్యమునందుఘృతపానాదులు.

శ్లో॥ తతః పిబే దస్యతిమం వాతవ్యాధిహరిం ఘృతమ్ ।

అనుచాచ్ఛసురా మేవం స్నిగ్ధం మృదు విరేచయేత్ ॥ 11.

వస్త్రీకర్మ తతః కుర్యా త్స్వేదాదీం శ్చానిలాపహా ॥ 11½.

తా॥ పిదప తల్లికి వాతవ్యాధి చికిత్సితాధ్యాయమున చెప్పియుండు వాతహర ఘృతమును పానముచేయించి తేటగనుండు సురయనుమద్యమును పానముచేయించ వలయును. తిర్వాత స్నేహకర్మము చేయించి మృదువిరేచనము, వస్త్రీకర్మ, వాతహర ములైన క్షేదాభ్యంగములు వీనినిక్రమముగ చేయించవలయును.

వాతదుష్టస్తస్యమునందు శిశువునకు రాస్నాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ రాస్నాజమోదాసరశదేవదారురజోన్వితమ్ ॥ 12.

బాలో లిఘ్య ధృతం తై ర్వా విపక్వం ససితోపలమ్ । 12½.

తా॥ సన్నరాస్నము, అజామోదము, పరశదేవదారుచక్క, వీనివిఠ్కలగ చూర్ణముచేసి శేతిలోకపిపి శిశువునకునాకించవలయును. లేక వైదుంపరాస్నము మొదలగుద్రస్యములతో పక్వము చేయబడినఘృతములో ఖండశర్కరను కలిపి నాకించవలయును.

పిత్తదుష్టస్తస్యజనితరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పిత్తదుష్టేఽమృతాశ్శీగుషణోలీనింబచందనమ్ ॥ 13.

ధాత్రీ కుమారి శ్చ పిబే త్కాఢ్యథయిత్యా ససారిబమ్ ।

అథవా త్రిఫలాముస్తథూనింబకటురోహిణీః ॥ 14.

సారిబాదిం పటోలాదిం పద్మకాదిం తథా గణమ్ । 14½.

తా॥ పితృయజ్ఞోపవీతమునొందిన స్తన్యమునందు తల్లికిని బిడ్డకును తిప్పతీగె, పిల్లపీచర, చేయపొట్ల, వేము, చందనము, నల్లగుగంధిపాల వీని మదకములోవైచి చక్కగకాచి యాకషాయమునుగాని, త్రిఫలములు, తుంగముస్తలు, నేలవేము, కటుకతోహిణి వీని కషాయమునుగాని సారిబాదిగణద్రవ్యములకషాయమునుగాని, పటోలాదిగణద్రవ్యములకషాయమునుగాని, పద్మకాదిగణద్రవ్యములకషాయమునుగాని పానము చేయించవలయును.

పితృదుష్టస్తన్యరోగమునందు ఘృతపానాదులు.

శ్లో॥ ఘృతా న్యేభి శ్చ సిద్ధాని పితృఘ్నం చ విరేచనమ్ ॥ 15.

శీతాం శ్చాభ్యంగలేపాదీ న్యుంజ్యాత్ । 15½.

తా॥ పితృయజ్ఞోపవీతమునొందిన స్తన్యమునందు సారిబాదిగణద్రవ్యముల కల్కముతోడను పటోలాదిగణద్రవ్యములకల్కముతోడను పద్మకాదిగణద్రవ్యముల కల్కముతోడను వెవ్వేయగపక్వము చేయబడిన ఘృతములను తల్లికిని బిడ్డకును పానము చేయించవలయును. పితృహగనులగు విరేచనాపదమునిప్పించి శీతముగనుండు అభ్యంగ లేపనాదులను చేయించవలయును.

కఫదుష్టస్తన్యజనితరోగచికిత్స.

శ్లో॥ శ్లేష్మాత్మకేపునః ॥ 16.

యష్ట్యాహ్వసైంధవయుతం కుమారం పాయయేద్ధృతమ్ ।

సింధూత్థసిప్పలీమద్వా పిప్టైః త్షౌద్రయుతై రథ ॥ 17.

రాటపుష్పైః స్తనౌ లింపే చ్చిశో శ్చ దశనచ్చదా । 17½.

సుఖ మేవం వమే ద్బాలః

తా॥ శ్లేష్మగుష్టస్తన్యమునందు యష్టిమధుకము, సైంధవలవణము వీనిచూర్ణమును నేతిలోకలిపిగాని, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు వీనిచూర్ణమును నేతిలోకలిపిగాని శిశువునకు పానము చేయించవలయును. మ్రంగపువ్వునునూరి లేనెలోకలిపి తల్లిస్తనములకును శిశువుయొక్క పెదవులకును లేపనము చేసి యా స్తన్యమును శిశువు పానము చేయునటుల చేయవలయును. ఇటులచేసినశిశువునకు అనాయాసముగ పనునంబగును.

కఫదుష్టస్తన్యజనితరోగమున తల్లికి వమనాదులు.

శ్లో॥ తీక్ష్ణై ర్ధాత్రీం తు వామయేత్ ॥ 18.

అథాచరితసంసర్గీం ముస్తాదిం కష్టధితం పితౄత్ ।

తద్వత్తగరపృథ్వీకాసురదారుకళింగకాఁ ॥

19.

అథవాతివిషాముస్తపద్ధంధాపంచకోలకమ్ ।

19½.

తా॥ పిదప తీక్ష్ణమైవమనావధములచే తల్లికి వమనము చేయించి పేయమొదలగు వానినిపించి ముస్తాదిగద్రవ్యములు కషాయమునుగాని, గ్రంధితగరము, పెద్దజీలకఱ్ఱ, దేవదారు, కొడి నెవిత్తులు వీనికషాయమునుగాని, అతివస, తుంగముస్తలు, వస, పంచకోలములు వీనికషాయమునుగాని పానముచేయించవలయును.

బాలురకు క్షీరాలసకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ స్తన్యే త్రిదోషమలినే దుర్గంధ్యామం జలోపమమ్ ॥ 20.

విబద్ధమచ్ఛం విచ్ఛిన్నం ఫేనిలం చోపవేశ్యతే ।

శకృన్నానావ్యథావర్ణం మూత్రం పీతం సితం ఘనమ్ ॥ 21.

జ్వరారో చకత్పట్నర్ధి శుష్కద్గారవిజృంభికాః ।

అంగభంగోఽగవిక్షేపః కూజసం వేపధు ర్భృమః ॥ 22.

ఘ్రాణాక్షిముఖపాకాద్యా జాయంతేఽన్యేపి తం గదమ్ ।

క్షీరాలసక మిత్యాహు రత్యయం చాతిదారుణమ్ ॥ 23.

తా॥ చనుబాలు సన్నిపాతదుష్టంబైయుండినచో శిశువునకు దుర్గంధముగలదియు, అజీర్ణముతోఁగూడినదియు, ఒకపుడు జలముతో తుల్యమైనదియు, మలబంధముతోఁగూడినదియు, ఒకపుడు నిర్మలముగనుండునదియు, నురుగుతోఁగూడినదియు, నానావిధమైన పీడలు వర్ణములుగలదియు నగు మలమువెడలును, మూత్రము పసుపువర్ణముగను, కొంచెముతెల్లగను, చిక్కగను వెడలును. జ్వరము, అరోచకము, దప్పి, వాంతి, ఓంకర, ఆపులింత, అపయవములను విరిచికొనుట, కదలించుట, కూతలు వేయుట, పగఁకు, భ్రమ, ముక్కు కండ్లు నోరు వీనియందు పాకము (అనగా ప్రణము) మొదలగుననేకోపద్రవములు జనించును. దీనిని క్షీరాలసకరోగమని వైద్యవరులు వచించుచున్నారు. ఇది మరణమును కలుగజేయును; మిగులదారుణమైనది.

క్షీరాలసకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ తత్రాశు ధాత్రీం బాలం చ వమనేనోపపాదయేత్ । 23½.

విహితాయాం చ సంసర్గ్యాం వచాదిం యోజయేద్గణమ్ ॥

నిశాదిం వాథ వామాద్రీపాఠాతిక్తాఘనామయాఁ ॥ 24½.

తా॥ క్షీరాలసకరోగమునందు శిశువునకు తల్లికిని పనుననుచేయించి తల్లికి పేయమొదలగు ఆహారములనిప్పించి పచాదిగణద్రవ్యకషాయమునుగాని మూర్ఛమునుగాని, నిశాదిగణ ద్రవ్యకషాయమునుగాని మూర్ఛమునుగాని. అతివస, చిరుబొద్ది, కటుక రోహిణి, తుంగముస్తలు, చెంగల్యకోస్తు వీని కషాయమునుగాని మూర్ఛమునుగాని యిప్పించవలయును.

స్తన్యదోషహర ద్రవ్యములు.

శ్లో॥ పాతాశుంధ్యమృతాతి క్తతిక్తాదేవాహ్వసారిభాః ॥ 25.

సముస్తమూర్షేంద్రయవాః స్తన్యదోషహరాః పరమ్ । 25½.

తా॥ చిరుబొద్ది, సాంటి, తిప్పతీగ, నేలవేము, కటుకరోహిణి, దేవదారు, నల్లసుగంధిపాల, తుంగముస్తలు, చాగ కొడిగువిత్తులు ఇవి స్తన్యదోషములను పోగొట్టును.

శ్లో॥ అనుబంధే యథావ్యాధి ప్రతికుర్వీత కాలవిత్ । 26.

తా॥ పైనచెప్పినప్రకారము చికిత్సజేసియు బాలరకు స్తన్యదోషమువలన జనించిన రోగము శమింపకయుండిన కాలము నెఱింగి వైద్యుడు రోగానుగుణముగ చికిత్సలను చేయవలయును.

దంతోత్పత్తిజనితరోగములు.

శ్లో॥ దంతోద్భేద శ్చ రోగాణాం సర్వేషా మపి కారణమ్ । 26½.

విశేషా జ్వరవిద్భేద కానచ్ఛర్దిశిరోనుజామ్ ॥ 27.

అతిస్పందన్య పోథక్యా విసర్పస్య చ జాయతే ।

పృష్ఠభంగే విడాలానాం బర్హిణాం చ శిభోద్గమే ॥ 28.

దంతోద్భవే చ బాలానాం స హి కించిన్న దూయతే । 28½.

తా॥ శిశువులకు దంతోత్పత్తి సర్వరోగములకుకారణము కావున దంతములు జనించునపుడు శిశువులకు జ్వరము, మలభేదము, కాసము, వాంతి, తలజొప్పి, అతిస్పందము, పోథకి, విసర్పము అనునీశోగములు విశేషముగ కలుగును. మఱియు పిల్లలకు పృష్ఠభంగము కలుగునపుడును, నెమళ్లకు జాట్లుజనించునపుడును, బాలరకు దంతములు జనించునపుడును సర్వాంగములయందవశ్యముగ మిక్కుటమైన యుపద్రవములు కలుగును.

దంతోత్పత్తిరోగచికిత్స.

శ్లో॥ యథాదోషం యథారోగం యథోద్దేశం యథాశయమ్ । 29.

విభజ్య దేశకాలాదీం స్తత్ర యోజ్యం భీషగ్గిలమ్ । 29½.

తా॥ బాలురకు దంతములు జనించుటవలన కలుగురోగములయందు వాతాది దోషములు, జ్వరాదిరోగములు, ఆశయాము దేశకాలసత్వసాత్మ్య స్రక్తులు వీని నాలోచించి యావధములనొసంగవలయును.

బాలురకౌషధములు.

శ్లో॥ తపవ దోషా దూష్యా శ్చ జ్వరాద్యా న్యాథయ శ్చ యత్ ॥
అత స్తదేవ భైషజ్యం మాత్రా త్వస్య కనీయసీ ।
సౌకుమార్యాల్పకాయత్వా త్సర్వాన్నానుపసేవనాత్ ॥ 31.

తా॥ సూత్రస్థానములో చెప్పియుండు వాతాదిదోషములు, రసాదిభాతువులు, జ్వరాదిరోగములు నివి బాలురకునుకలిగియుండును. కావున చికిత్సాస్థానము లో చెప్పియుండునావధములనే బాలురకిప్పించవలయును. అయితే శిశువులు సుకుమారులుగను స్వల్పయుగముండు శరీరముగలవారునగుటవలనను, సమస్తవిధాన్నములను భుజించుకుండుటవలనను, వారికి దోషధపరిమాణము మాత్రము మిక్కిలి స్వల్పముగ నుండును.

బాలురకువమనము.

శ్లో॥ స్నిగ్ధావవ సదా బాలా ఘృతక్షీరనిషేవణాత్ ।
సద్యస్తాక్ వమనం తస్మా త్పాయయే నృతిమాక్ మృదు ॥

తా॥ శిశువులెల్లపుడు ఘృతక్షీరములను భుజింపుచుండుటవలన స్నిగ్ధులుగ నుండురు, కావున వారికి జ్వరాదిరోగములు కనిపించినలోడనే మృదువైన వమనావధమును బుద్ధిమంతుడగువైద్యుడుపానము చేయించవలయును.

స్తన్యపానముచేయుబాలురకు వమనము.

శ్లో॥ స్తన్యస్య తృప్తం వమయే త్రీరక్షీరాన్న సేవనమ్ । 32½.

తా॥ చనుబాలనుమాత్రము త్రాగునట్టి శిశువులకును పాలు, అన్నము నీ రెంటిని భుజించునట్టి శిశువులకును తొలుత చనుబాలను తృప్తిగ పానముచేయించి పిదప వమనము చేయించవలయును.

అన్నమునుభుజించునట్టిబాలురకు వమనక్రమము.

శ్లో॥ పీతవంతం తనుం పేయా మన్నాదం ఘృతసంయుతమ్ ॥ 33.

తా॥ అన్నమునుమాత్రము భుజించునట్టిబాలురకు తేటగనుండు పేయమును గుంజిలో అపునేతినికలిపి తృప్తిగ పానముచేయించి వమనావధము నిప్పించవలయును.

బాలురకు వస్త్యాదిప్రయోగక్రమము.

శ్లో॥ వస్తీసాధ్యే విరేకేణ మశ్నేన ప్రతిమర్శయమ్ ।

యుంజ్యా ద్విరేచనాడిం స్తు ధాత్ర్యా ఏవ యథోదితాన్ ॥ 34.

తా॥ శిశువులకు విరేచనము చేయించతగిన రోగములయందు వస్తీకర్మము మగ్గుమును నశ్యముచే చికిత్సింపఁదగినరోగములయందు ప్రతిమర్శమును నశ్యమును ప్రయోగించ వలయును. రోగమునకుతగిన విరేచనాద్యౌషధములను తల్లికి మాత్రము ప్రయోగించవలయును.

స్తన్యదోషహరమూర్వాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ మూర్వావ్యోషవరాకోలజంబూత్సద్దారుస్సప్తపాః ।

సపాతా మధునా లీఢాః స్తన్యదోషహరః పరిమ్ ॥ 35.

తా॥ చాగ, త్రికటుకములు, త్రిఫలములు, రేఁగు, శేరేడుపట్ట, దేవదారు, అవాలు, చిరుబొద్ది పీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి చూర్ణముచేసి యాచూర్ణమును తేనెలోకలిపి నాకించిన శిశువులకు స్తన్యదోషము హరించును.

దంతోత్పత్తియందు పిప్పల్యాదిచూర్ణప్రతిసారణము.

శ్లో॥ దంతపాలీం సమధునా చూర్ణేన ప్రతిసారయేత్ ।

పిప్పల్యా ధాతకీపుష్ప ధాత్రీఫలకృతేన వా ॥ 36.

తా॥ పిప్పలిచూర్ణమును తేనెలోకలిపిగాని, ఆరెపువ్వు, ఈ సిరి కె ప రు గు పీని చూర్ణమునుగాని శిశువుయొక్క యిగుళ్లయందు మెల్లగ రాచవలయును.

దంతోత్పత్తికి లావకాదిమాంసచూర్ణము.

శ్లో॥ లావతి త్తిరివల్లూరరజఃపుష్పరసప్లుతమ్ ।

ద్రుతం కరోతి బాలానాం దంతకేసరవన్ముఖమ్ ॥ 37.

తా॥ లావుకపిట్ట, తిత్తిరిపిట్ట పీని మాంసములను చక్కయెండించి చూర్ణము చేసి తేనెలోకలిపి బాలురకు నిప్పించిన శిశుముగ తామరేకులవంటి దంతములు జనించును.

దంతోత్పత్తికివచాదిఘృతము.

శ్లో॥ వచాద్విబృహతీపాథాకటుకాతివిషాఘ్నైః ।

మధురై శ్చ ఘృతం సిద్ధం సిద్ధం దశనదన్మని ॥ 38.

తా॥ పస, చిన్నములక, పెద్దములక, చిరుబొడ్డి, కటుకరోహిణి, అతిపస, తుంగము స్త్రలు మధురగణద్రవ్యములు వీనిని కల్పముచేసి ఆవుశీతిలోకలిపి ఘృతపాక విధిగ పక్వముచేసి యాఘృతమునిప్పించిన బాలురకు శీఘ్రముగ దంతములుజనించును.

బాలరోగహర రజన్యాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ రజనీదారుసరళ శ్రేయసీబృహతీద్వయమ్ ।

పుశ్చిపర్ణి శతాహ్వ చ లీఢం మాక్షికసర్పిషా ॥ 39.

గ్రహణీదీపనం శ్రేష్ఠం మారుతస్యానులోమనమ్ ।

అతీసారజ్వరశ్వాసకామలాపాండుకాసనుత్ ॥ 40.

బాలస్య సంస్వరోగేషు పూజితం బలవర్ణదమ్ । 40½.

తా॥ పసుపు, దేవదారు, సరళదేవదారు, కరక్కాయలు, పెద్దములక, చిన్నములక, కొలపొన్న, సదాప, వీనిచూర్ణమును తేనె నెయ్యి వీనిలోకలిపి శిశువులకు నాకించిన జాతరాగ్నితీపనము వాతమున కనులోమగతియు కలుగును. అతీసారము, జ్వరము, శ్వాసము, కామిల, పాండువు, కాసము నివి హరించును. ఇది బాలురకు సర్వరోగములయందు ప్రశస్తము. బలవర్ణములను గలుగజేయును.

దంతోత్పత్తివలనజనించురోగములకు సమంగాదిఘృతము.

శ్లో॥ సమంగాధాతకీలో ధ్రుకుటన్నటబలాహ్వయైః ॥ 41

మహాసహాయేద్రసహాయేద్రబిల్వశలాటుభిః ।

సకార్వాసీఫలై స్తోయే సాధితై స్సాధితం ఘృతమ్ ॥ 42.

క్షీరమస్తుయుతం హంతి శీఘ్రం దంతోద్భవోద్భవాన్ ।

వివిధా నామయా నేత ద్వ్యధకశ్యపనిర్మితమ్ ॥ 43.

తా॥ మంజిష్ఠి, ఆరెపువ్వు, లొద్దుగు, దుండిలము, ముత్తవవులము, కాటు మినుములు, కాటుపెసలు, లేతమారేడుకాయలు, ప్రత్తికాయలు వీనినిసమభాగములుగ నుడకములోవైచి కక్కుక కషాయముకాచి వడియగట్టి అండులో ఆవునెయ్యి ఆవుపాలు పెరుగుమీఁగడ వీనినిచేర్చి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేసి శిశువులకు పానముచేయించిన దంతములు జనించుటవలనగలుగు నానావిధరోగములు కడు శీఘ్రముగ నివర్తించును. ఇది వృద్ధకశ్యపునిచే నిర్మించబడిన ఘృతము.

దంతోత్పత్తివలనజనించురోగములయందౌషధనిషేధము.

శ్లో॥ దంతోద్భవేషు రోగేషు స బాల మతియంత్రయేత్ ।

స్వయమ ప్రియపశోమ్యంతి జాతదంతస్య యద్గదాః ॥ 44.

తా॥ దంతములు జనించునపుడుకలుగు రోగములు ఆదంతములు చక్క గ జనించినపిదప స్వయముగానే శమించును. కావున నీ రోగములయందు బాలురకు పథ్యభోజ నాషధాదులకు మిక్కిలి నిర్బంధముచే నిప్పించుజనదు.

బాలురకు దివాస్వాపాదులచే జనించురోగములు.

శ్లో॥ అత్యహస్వన్నశీతాంబులైష్మికస్తన్యసేవినః ।

శిశోః కఫేన రుద్ధేషు స్రోతస్సు రసవాహిషు ॥ 45.

ఆరోచకః ప్రతిశ్యాయో జ్వరః కాసశ్చజాయతే ।

కుమార శ్శుష్యతి తత స్స్నిగ్ధశుక్లముఖేక్షణః ॥ 46.

తా॥ పగటియందు మిక్కిలముగ నిద్రించుట, శీతోదకమును పానము చేయుట, క్షృణుష్టమైన చనుపాలనుత్రాగుట వీనివలన శిశువుకు రసాదులను పహించునట్టి స్రోతస్సులు కఫముచేపడ్డసింపబడి ఆరోచకము, పీనసము, జ్వరము, కాసము, ఇవిజనించి శిశువులయొక్కముఖము, కండ్లు ఇవి తుల్లగనై శరీరము శుష్కించును.

దివాస్వాపాదులవలనజనించురోగములకు సైంధవాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ సైంధవవ్యోషశార్జ్యేష్టాపాతాగిరికదంబకాః ।

శుష్యతో మధుసర్పిర్భూయ మరుచ్యాదిషు యోజయేత్ ॥ 47.

అశోకరోహిణీయుక్తం పంచకోలం చ చూర్ణితమ్ ।

బదరీధాతకీధాత్రీచూర్ణం వా సర్పిషాప్లుతమ్ ॥ 48.

తా॥ సైవచెప్పిన ఆరుచి మొదలగురోగములయందు సైంధవలవణము, త్రికటుకములు, శార్జ్యేష్ట (అనగా కాకి దొండ) చిరుబొద్ది అడవికడిమి వీనిచూర్ణమును లేన ఆవునెయ్యి వీనిలోకలిపి యుపయోగించవలయును. అశోకరోహిణి, పంచకోలములు వీని చూర్ణమునుగాని, శేఠుపండ్లు, ఆరెపువ్వు, ఉసిరికెపరగు, వీని చూర్ణమునుగాని నేతిలోకలిపి ఆరోచకాదిరోగములయందు శిశువులకు నాకించవలయును.

పాలురకు స్రోతశ్శుద్ధికరాషధము.

శ్లో॥ సిరావచాద్విబృహతీకాకోలీపిప్పలీనతైః ।

నిచులోత్పలవర్షాభూభార్జీముస్తై శ్చ కార్షికైః ॥ 49.

సిద్ధం ప్రస్తాథ మాజ్యస్య స్రోతసాం శోధనం పరమ్ ।

సింహ్యశ్వగంధాసురసాకణాగర్భం చ తద్గుణమ్ ॥ 50.

తా॥ మాయాకృతాన్న, వస, పెద్దములక, చిన్నములక, కాకోళి, పిప్పళ్లు, గ్రంధితగరము, నీరుప్రబ్బలి, వల్లకలువ, గలిజీరు, గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు వీనిని దినుసుకు కర్షప్రమాణముచోప్పున గ్రహించి కల్కముచేసి (౪) ప్రథమాపునేతి లోకలిపి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేసి యిప్పించిన బాలురకు స్తోత్రస్సులు శుద్ధమగును. మఱియు, మలక, పెన్నేరుగడ్డ, తులసి, పిప్పళ్లు వీనికల్కమునుచేర్చి పక్వముచేయఁ బడిన ఘృతమునిప్పించిన స్తోత్రస్సులు శుద్ధమగును.

బాలురకుశోషరోగహరఘృతము.

శ్లో॥ యష్ట్యాహ్వాపిప్పలీలోధ్రపద్మకోత్పలచంద్రైః ।

తాళీససారిబాభ్యాం చ సాధితం శోషజి ధృతమ్ ॥ 51.

తా॥ యష్టిమధుకము, పిప్పళ్లు, లొడ్డుగు, పద్మకము, వల్లకలువ, చందనము, తాళిసపత్రి, సుగంధిపాల, వీనికల్కమునుచేర్చి పక్వముచేయఁబడిన ఘృతమునిప్పించిన బాలురకు శోషరోగము హరించును.

బాలురకు పుష్టికర శృంగాద్విఘృతము.

శ్లో॥ శృంగీమధూలికాభాన్ద్రీపిప్పలీదేవదారుభిః ।

ఆశ్వంగంధాద్వికాకోళీరాస్మర్షభకజీవన్తైః ॥ 52.

సూపవర్ణీవిడంగై శ్చ కల్కితై స్సాధితం ఘృతమ్ ।

శశో త్రమాంగినిర్యూహే శుష్కతః పుష్టికృ ధృతమ్ ॥ 53.

తా॥ కుండేలశిరము నుదకములోనైచి కషాయముకాచి అందులో కర్కాటక శృంగి, చాగ, గంటుభారంగి, పిప్పళ్లు, దేవదారు, పెన్నేరుగడ్డ, కాకోళి, క్షీరకా కోళి సన్నరాస్నము, ఋషభకము, జీవకము, కాటుపెసలు, వాయువిడంగములు వీనిని సమభాగములగ గ్రహించి కల్కముచేసికలిపి అందులో (1) ప్రథమ ఆపు నేతినిబోసి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేసి శుష్కింపుచుండు బాలురకిప్పించిన మిక్కుటముగ శరీరమునకు పుష్టికలుగును.

బాలురకభ్యంజనతైలము.

శ్లో॥ వచావయస్థాతగరకాయస్థాచోరకై శ్శృతమ్ ।

బస్తమూత్రసురాభ్యాం చ తైల మభ్యంజనే హితమ్ ॥ 54.

తా॥ వస, ఉసిరికెవరుగు, గ్రంధితగరము, కరక్కాయలు, చండాయసు గ్రంధ్యము, వీనినినూరి నువ్వులనూనెలోకలిపి అందులో గోష్ఠ్యమూత్రము, సురయసు

మద్యము వీనినిబోసి విధిప్రకారము చక్కముచేసి బాలరకభ్యంజనము చేయించిన హిరముకలుగును.

లాక్షాదికతైలము.

- శ్లో॥ లాక్షారససమం తైలప్రస్థం మస్తు చతుర్దశమ్ ।
అశ్వంగంధానిశాదారుకాంతీకుష్మాబ్దచందనైః ॥ 55.
సమూర్వారోహిణీరాన్నాశతాహ్వయధుకై స్సమైః ।
సిద్ధం లాక్షాదికం నామ తైల మభ్యంజనా దిదమ్ ॥ 56.
బల్యం జ్వరక్షయోన్మాదశ్వాసాపస్మారవాతనుత్ ।
యక్షరాక్షసభూతస్త్నుం గర్భిణీనాం చ శస్యతే ॥ 57.

తా॥ లక్షారసము (1) ప్రస్థము, నవ్వులునూనె (1) ప్రస్థము, పెరుగు మొగడ (4) ప్రస్థములు వీనినొకటిగ చేర్చి అందులో పెన్నేరుగడ్డ, చుప్ప, దేవదారు, రేణుకలు, చెంగల్యకోస్తు, తుంగముస్తలు, చందనము, చాగ, కటుక రోహిణి, సన్నరాన్నము, సదాచ, యష్టిమధుకము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి కలిపి తైలపాకవిధిగ చక్కముచేయవలయును. ఇది లాక్షాదికతైలమనబడును. దీని వభ్యంజనముచేసిన శరీరబలము వృద్ధియగును. జ్వరము, క్షయము, ఉన్మాదము, శ్వాసము, అపస్మారము, వాతరోగము, యక్షరాక్షసులబాధ యిది హరించును. ఇది గర్భిణులకు మిక్కిలి ప్రశస్తమైనది.

కాసజ్వరాదులకు అతివసాదిచూర్ణము.

- శ్లో॥ మధునాఽతివిషా శృంగీ విప్పలీ రేహయే చ్చిశుమ్ ।
ఏకాం వాఽతివిషాం కాసజ్వరచ్ఛర్దిరుపద్రుతిమ్ ॥ 58.

తా॥ కాసము, జ్వరము, వాంతి వీనిచే పీడింపబడియుండు శిశువులకు అతివస, కర్కాటకశృంగి, పిప్పళ్లు వీనిచూర్ణమునుగాని, అతివసచూర్ణమును లేనెలో కలివిగాని నాకించవలయును.

- శ్లో॥ వీతం వీతం వమతి యః స్తన్యం తం మధుసర్పిషా ।
ద్వివార్తాకీఫలరసం పంచకోలం చ లేహయేత్ ॥ 59.
విప్పలీపంచలవణ కృమిజిత్పారిభ ద్రకమ్ ।
తద్వల్లిహ్య త్రథా వ్యోసం మషీం వా రోమచర్మణామ్ ॥ 60.
లాభతే శ్శల్యకశ్వావిద్ధోధర్మ శిఖిజన్మనామ్ ।

తా॥ చనుబాలను పానముచేసినపుడెల్ల వమనముచేయుచుండు శిశువునకు లేనె, నేయి వీనిలో చిన్నములక వండురసము, పెద్దములక వండురసము, వంచ కోలముల

చూర్ణంబునుకలిపి నాకించవలయును. మఱియు, పిచ్చిళ్లు, పంచలవణములు, వాయు విడంగములు, వేను, త్రికటుకములచూర్ణము, శల్యకమునుమ్మగము, ఏనుమ్మగము, ఉడుము, ఎలుగుమంటి, నెమలి వీనిలోమనులను చర్మములనుకాల్చి యామనీనిగాని, తేనె, నెయ్యి వీనిలోకలిపి నాకించవలయును.

బాలురకు వమనహర ఖదిరాదిఘృతము.

శ్లో॥ ఖదిరాద్జనతాశీస కుచచందనజే రసే ॥

61.

సక్షీరం సాధితం సర్పి ర్వమధుం వినియచ్చతి ।

తా॥ చండ్ర, మద్ది, తాళిపత్ర, చెంగల్యకోస్తు, చందనము వీనికమయములో ఆవుపాలు నెయ్యి వీనిని సమభాగములుగచేర్చి పక్వముచేయఁబడిన ఘృతమును బాలురకు విప్పించిన వమనము కమించును.

దంతములతోడజనించుశిశువునకు శాంతికర్మ.

శ్లో॥ సందతో జాయతే య స్తు దంతాః ప్రాగ్యస్య చోత్తరాః ॥

కుర్వీత తస్మిన్నుత్పాతే శాంతికం చ ద్విజాతయే ।

దద్యాత్సక్షీణం బాలం నైగమేషం చ పూజయేత్ ॥ 63.

తా॥ శిశువు దంతములతోడ జనించినను లేక శిశువునకు తొలఁతపైభాగమునందుండు నిగుళ్ళయందు దంతములు జనించినను అదియుత్పాతమవఁబడును, దీనియందు విధిప్రకారము శాంతికర్మనుచేయించి యాబాలని దక్షిణతోడ బ్రాహ్మణునికి దానముచేసి నైగమేషమునుగ్రహమును పూజింపవలయును.

తాలుకంటకరోగోపద్రవములు.

శ్లో॥ తాలుమాంసే కఫః క్రుద్ధః కురుతే తాలుకంటకమ్ ।

తేన తాలుప్రదేశస్య నిన్ముతా మూర్ధ్ని జాయతే ॥ 64.

* శ్లో॥ హనుమూలగతో వాయు ర్దంతదేశాస్థిగోచరః ।

యదా శిశోః ప్రకుపితో నోత్తి వృంతి తదా ద్విజాః ।

రూక్షాశినో వాతికశ్య చాలయ త్వనిల స్పిరాః ।

హన్వాశ్రయాః ప్రసుప్తస్య దంతై శ్శబ్దం కరో త్యతః ॥

తా॥ శిశువునకు కణతలయందుండు వాతము ఇగుళ్ళ నాశ్రయించి ప్రకోపించినయెడల దంతములు శీఘ్రముగ నంకురింపకుండును, రూక్షగనుండు పదార్థములను భుజించువాఁడును వాతప్రకృతిగలవాఁడునైన మనుజునికి వాతము ప్రకోపించి యా వాతము కణతల నాశ్రయించియుండునీరలను నిద్రించునపుడు చలించఁజేయును. అందువలన మనుజుఁడు దంతములచే కటకటయని శబ్దముచేయును. అనికొన్ని గ్రంథములయందధికపాతము గన్పట్టుచున్నది.

తాలుసాతః స్తనద్వేషః కృచ్ఛాత్పాసం శకృద్ద్రవమ్ ।

తృదాస్యకండ్వక్షీరుజాగ్రీవాదుర్ధరతా నమః ॥ 65.

తా॥ కఫము ప్రకోపించినదై లోదాడమాంసమునందు తాలుకంటకమునురోగమును గలుగజేయును. అందువలన లోదాడయంగును శిరమునందును బల్లముగలుగుట, దవడలు జారిపోవుట, చనుపాలయందు ద్వేషము, కడుకట్టముచే స్తన్యమును పానము చేయుట, ద్రవరూపముగనులము వెడలుట, దప్పి, నోటియంగుదురద, కండ్లకోప్పి, వెడసోలిపోవుట, వాంతియుగుట, యాయుషవ్రతములు గలుగును.

తాలుకంటకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ తత్ప్రోక్ష్యైష్య యవతౌరతౌద్రాభ్యాం ప్రతిసారయేత్ ।

తాలుతైష్వత్కణాశుంఠీ గోశకృద్ద్రవస్సైంధవైః ॥ 66.

తా॥ తాలుకంటకరోగమునందు బాబరయొక్క లోదాడను పైకత్తిలేసలోయవతౌరమునుకలిపి గాని, పిప్పర్లు, సాంటి, ఆవుపేడరసము, సైంధవలవణము వీని నొకటిగ చేర్చి గాని రాచవలయును.

తాలుకంటకరోగమునందు శృంగబేరాదిలేపనము.

శ్లో॥ శృంగబేరనిశాభృంగం కల్మితం వటపల్లవైః ।

బధ్వా గోశకృతాలిప్తం కుకూలే స్వేదయే త్తతః ॥ 67.

రసేన లింపే త్తాలావస్యం నేత్రే చ పరిషేచయేత్ । 67½.

తా॥ అల్లము, పసుపు, గుంటగలగర వీనిని చక్కగనూరి యుంటజేసి మట్టిదిగుళ్ళయందుంచి దానికిపైన మట్టిచిగుళ్ళనుమాసికట్టి పైనఆవుపేడనుపూసి కుంభటిలో కాల్చి, యారసమునుపిండి దానిచే లోదాడ నోరు వీనికి లేపనముచేసి నేత్రములకు సేచనము చేయవలయును.

తాలుకంటకరోగమునందు హరీతక్యాదికల్కము.

శ్లో॥ హరీతకీవచాకుష్ఠకల్కం మాక్షికసంయుతమ్ ॥ 68.

పీత్వా కుమారిః సన్న్యాస ముచ్యతే తాలుకంటకాత్ ।

తా॥ కరక్కాయ, వస, శుంగర్వకోబ్బు వీనిని కల్కముచేసి చనుపాలలోకలిపి అందులో కొంచెము తేనెచేర్చి శిశువునకు పానముచేయించిన తాలుకంటకరోగము నశింపను.

శిశువునకు గుదమునజనించు వ్రణము.

శ్లో॥ మలోపలేపా త్వేదా ద్వా గుదే రిక్తకఫోద్భవః ॥ 69.

తామ్రో న్రణోఽంతఃకంఠామాణ్ జాయతే భూర్యుపద్రవః ।

కేచి త్తం మాతృకాదోషం వదంత్యన్యేపి పూతనమ్ ॥ 70.

పృష్ఠారు ద్గదకుందం చ కేచి చ్చ త మనామికమ్ । 70½

తా॥ గుదమునందు మలము అంటుకొనియుండుటవలనగాని, చెమటగలుగుట వలనగాని యెఱుపువల్లము దురదలభికోపద్రవములు వీనితోఁగూడియుండు వ్రణము జనించును. ఇది రిక్తకఫములవలన కలుగును. దీనిని కొందఱు మాతృదోషమనియు, కొందఱుపూతనమనియు, కొందఱు పృష్ఠారువనియు, కొందఱు గుదకుందమనియు, కొందఱు నామిక (పేరులేదని) మనియు వచింపుచున్నారు.

శిశువునకు గుదవ్రణచికిత్స.

శ్లో॥ ఉత్త ధాత్ర్యః పయ శోధ్యం పి త్తశ్లేష్మహరౌషధైః ॥ 71.

తా॥ పైతోగమునందు స్తన్యములను పిత్తశ్లేష్మహరములగు నౌషధములచే శుద్ధిచేయవలయును.

గుదకుట్టకవ్రణచికిత్స.

శ్లో॥ శృతశీతం చ శీతాంబుయుక్త మంతరపానకమ్ ।

సక్షౌద్రతార్మ్యశై లేన వ్రణం తేన ప్రలేపయేత్ ॥ 72.

త్రిఫలాబదరీష్లక్ష త్వేక్వావధపరిషేచితమ్ ।

కాసీనరోచనాతుఫ మనోహ్వలరసాంజనైః ॥ 73.

లేపయే ద్దుపిష్టై ర్వా చూర్ణై తై ర్వాపచూర్ణయేత్ ।

సుశ్లక్షై రథవా యస్త్వీశంఖసావీరకాంజనైః ॥ 74.

సారిబాశంఖనాభిభ్యా మసనస్య త్వేచాఽథవా ।

రాగకంఠాత్కటే కుర్యా ద్రక్తస్రావం జలౌకసా ॥ 75.

సర్వం చ పి త్తవ్రణజిచ్ఛస్యతే గుదకుట్టకే । 75½.

తా॥ గుదకిట్టకవ్రణముగల శిశువునకు కాగిచల్లారిన యుదకములో లేనె రసాంజనముకలిపిగాని; తావకమునుగాని; యిప్పించవలయును. త్రి ఫల ములు, రోగుబట్ట, జావివట్ట వీనికసాయములచే సేవనముచేసి పైతోగదకముచే వ్రణమును

కడుగవలయును. లేక కానీసము, గోరోచనము, మయిలుకుత్తము, మ. జీ శి ల, హరిదళము, రసాంజనము వీనినిసమభాగములుగ గ్రహించి కలితోనూరి వైవ్రణమునకు లేచనము చేయవలయును. లేక వై కానీసము మొదలగు ద్రవ్యములను నున్నగచూర్ణము చేసి యాచూర్ణమునుగాని ; యష్టిమధుకము, శంఖము, సోపిరాంజనము, వీనిచూర్ణమునుగాని; నుగంధిపాల, శంఖనాభి (అనగా శంఖముయొక్క మధ్యప్రదేశము) వీనిచూర్ణమునుగాని లేక వేగిసపట్టచూర్ణమునుగాని ప్రణామనకులేచనము చేయవలయును. వైవ్రణమునందు ఎఱుపువర్ణము దురద యిని అధికముగకలిగియుండినచో జలగలచే రక్తస్రావముచేయించి పిత్తప్రణామనకు చెప్పియుండు చికిత్సల నన్నిటిని చేయవలయును.

బాలురకు మృన్మక్షగజనితరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పాతావేల్లద్విరజనీ ముస్తభాగ్నీపునర్నవైః ॥

76.

సబిల్వత్ర్యుషణై స్పర్విర్వృశ్చికాశీయుతై శ్శృతమ్ ।

లిహానో మాత్రయా రోగై ర్ముచ్యతే మృత్తికోద్భవైః ॥

తా॥ శిశువులు మట్టినిభక్షించుటవలన జనించినరోగములయందు చిరుబొద్ది, వాయువిడంగములు, పసుపు, మ్రానిపసుపు, తుంగముస్తలు, గంటుభారంగి, గలిజేరు, మారేడు, త్రికటుకములు, లేలుమణిచెట్టు వీనినిసమభాగములుగ గ్రహించి కల్కము చేసి ఆవుసేతిలో కలిపి విధిప్రకారము పక్వముచేసి మాత్రగనాకించిన ఆరోగములు హరించును.

శిశువునకు బౌషధప్రయోగక్రమము.

శ్లో॥ వ్యాధేర్యద్యస్య భైషజ్యం స్తన స్తేన ప్రలేపితః ।

స్థితో ముహూర్తం ధాతోనువీత స్తం తం జయే ద్గమ్ ॥ 78.

తా॥ ఏరోగమున కేయాషధముచెప్పబడియున్నదో యాయా షధమును తల్లిస్తనములకులేచనముచేసి రెండుగడియలుంచి వీడవ కడిగి యాస్తనములను శిశువులకు పానముచేయించిన రోగము నివర్తించును.

ద్వితియాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ ర స్తు.

తృతీయాధ్యాయము.

బాలురకు గ్రహములు సోకుటవలన పలుదెఱఁగుల రోగములు జనించును. కావుననట్టిరోగములకు చికిత్సలను తెలియపరచుటకై బాలగ్రహ ప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పఁబడుచున్నది.

బాలగ్రహప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో బాలగ్రహప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాప్యమః ।

ఇతిహస్మాను రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ బాలముప్రతిషేధాధ్యాయనిరూపణానంతరము బాలగ్రహములు సోకుటవలన జనించు నుపద్రవములను రుచికిత్సలను వివరించునట్టి బాలగ్రహప్రతిషేధమును నీ యధ్యాయమును వివరించెదము.

బాలగ్రహభేదము.

శ్లో॥ పురా గుహస్య రక్షార్థం నిర్మితా శూలపాణినా ।

మనుష్యగ్రహః పంచ సప్తస్త్రీవిగ్రహః గ్రహః ॥ 1.

స్కందో విశాఖో మేషాఖ్య శ్వేతగ్రహః పితృసంజ్ఞితః ।

శకునిః పూతనా శీతపూతనా దృష్టిపూతనా ॥ 2.

ముఖమండలికా తద్వ ద్రేవతీ శుష్కరేవతీ । 2½.

తా॥ పూర్వ మహాదేవునిచే నుబ్రహ్మణ్యరక్షణార్థమైన స్కంద, విశాఖ, మేషాఖ్య, శ్వేతగ్రహ, పితృసంజ్ఞిత అను (5) పురుషగ్రహంబులును, శకుని, పూతనా శీతపూతనా, దృష్టిపూతనా, ముఖమండలికా, రేవతి, శుష్కరేవతి, అను (7) స్త్రీగ్రహంబులును సృజింపఁబడినవి.

బాలగ్రహగ్రహణపూర్వరూపములు..

శ్లో॥ తేషాం గ్రహిష్యతాం రూపం ప్రతతం రోదనం జ్వరః । 3.

తా॥ పైస్కందాదిగ్రహంబులు సోఁకుటకునునుపు బాలరకు సదాశోదనము జ్వరము గలుగును.

బాలగ్రహగృహీత సామాన్యలక్షణము.

శ్లో॥ సామాన్యం రూప ముత్త్రాసజ్యంభా భ్రాక్షేపదీనతాః ।

ఫేనస్రావోర్ధ్వదృష్ట్యోష్ణ దంతదంశ ప్రజాగరాః ॥ 4.

రోదనం కూజనం స్తవ్యవిద్యేష స్పర్శవై కృతమ్ ।

నఖై రకస్యా త్పరిత స్పర్శాత్ర్యంగవిలేఖనమ్ ॥ 5.

తా॥ బాలరకు గ్రహములు సోఁకినచో ఉలికిపడుట, ఆవులింతలుకలుగుట, కనుబొమలు నిక్కబొడిచికొనియుండుట, దీనతనుజెందుట, నోటి యందు మరుగు పెడలుట, పైచూపుగలుగుట, పెదవులుకొరుకుకొనుట, పండ్లుకొరుకుట, నిద్రపట్టు కుండుట, నీడ్చుట, వికారముగకూయుట, చనుపాలయందు ద్వేషముకలుగుట, కంతస్వరము వికారముగనుండుట, తనశరీరమును తల్లిశరీరమును గోళ్లచేగీరుట యీ లక్షణములు కలిగియుండును.

స్కందగ్రహగృహీతశిశులక్షణము.

శ్లో॥ తతై కనయసస్రావీ శిరో విక్షిపతే ముహూః ।

హతై కపతాః స్తభాంగ స్పర్శేదో సతకంధరః ॥ 6.

దంతఖాదీ స్తనద్యేషి త్రస్య రోదితి విస్వరః ।

వక్రవక్త్రో వమేల్లాలాం భృశ మూర్ధ్వం నిరీక్షతే ॥ 7.

వసాస్పగ్గంధి రుద్విగ్నో బద్ధముషిశకృచ్ఛిశుః ।

చలితై కాక్షిగండభ్రా స్సంరక్తోభయలోచనః ॥ 8.

స్కందార్త స్తేన వై కల్యం మరణం వా భవేద్ధ్రువమ్ । 8½.

తా॥ పైగ్రహములలో స్కందగ్రహము సోఁకినచో శిశువునకు ఒకశేత్రము నందు నీరుకారుట, శిరమునుపలుమారు కదలించుట, ఒక పార్శ్వమునకైత్రేకుండుట, ఆవయవములు స్తబ్ధముగనగుట, దెవులుపట్టుట, మెడవంగియుండుడ, పండ్లుకొరుకుట, చనుపాలయందు ద్వేషముకలుగుట, అకస్మాదుగనులికిపడి వికారస్వరముతో నీడ్చుట, నోరుపంకరగుట, జొల్లుకారుట, మిక్కుటముగ మూర్ధ్వదృష్టిగలుగుట, శరీరమునందు క్రొవ్వు రక్తము వీనితోమ్యమైన వాసవగలుగుట, పగులుట, పిడికిలిగట్టిగపట్టికొనుట, మలుబంధముగలుగుట, ఒక పార్శ్వమునందలి శేత్రము కంట కనుబొమ యివిచలించుట,

కండ్లుపిఱ్ఱగనగుట యీలక్షణములుకలుగును. అట్టిశిశువునకు అంగనైకల్యముగాని మరణముగాని నిస్సంశయముగ గలుగును.

విశాఖగ్రహగృహీత బాలలక్షణము.

శ్లో॥ సంజ్ఞానాశో ముహుః కేశలుంఛనం కంధరానతిః ॥ 9.

వినమ్య జృంభమాణస్య శిశుస్మాత్రప్రవర్తనమ్ ।

ఘనోద్వమన మూర్ధ్వేతా హస్తభ్రూపాదనర్తనమ్ ॥ 10.

స్తనస్వశిహ్వసందంశ సంరంభజ్వరజాగరాః ।

పూయశోణితగంధ శ్చ స్కందాపస్మారలక్షణమ్ ॥ 11.

తా॥ శిశువునకు విశాఖగ్రహము పోడినచో ప్రజ్వలెకుండుట, పలుమారు పెంట్లుకలను పీకికొనుట, మెడవంచుకొనుట, శరీరమును వంచుకొనియావులింనునపుడు మలమూత్రములువెడలుట, నోటియందు నురుగువెడలుట, పైచూపుకలుగుట, హస్తములు పాదములు కనుబొమలు వీనిని పలుమారు కదలించుట, తల్లిస్తనమును తననాలుకను కొరుకుట, జ్వరవేగముగలుగుట, నిదురబట్టకుండుట, శరీరమునందు చీము రక్తము వీనితో తుల్యమయిన వాసనవేయుట యీలక్షణములు గలిగియుండును. విశాఖగ్రహమునకు స్కందాపస్మారమనియు నామాంతరముకలదు.

మేషగ్రహగృహీతబాలలక్షణము.

శ్లో॥ ఆధ్మానం పాణిసాదస్య స్పందనం ఘననిర్వమః ।

తృణ్ముష్టిబంధాతీసారస్వరనై న్యవివర్ణతాః ॥ 2.

కూజనం స్తననం ఛర్ధిః కానహిథ్యాప్రజాగరాః ।

ఓష్ఠదంశాంగసంకోచస్తంభబస్తామగంధతాః ॥ 13.

ఊర్ధ్వం నిరీక్ష్య హసనం మధ్యే వినమనం జ్వరః ।

మూర్ఛైకనేత్రశోఘ శ్చ నైగమేషగ్రహశ్కృతిః ॥ 14.

తా॥ కడుపుబ్బరము, కాళ్లుచేతులుకదలించుట, నురుగుగాకక్కుట, దప్పికలుగుట, పిడికిలిగట్టిగాపట్టుకొనుట, అతిసారము, హీనస్వరము, వికారవర్ణము ఇవి కలుగుట, కూతవేయుట, వాంతి, కాసము, ఎక్కిళ్లు, ఇవికలుగుట, నిద్రపట్టకయుండుట, పెదవులనుకొరుకుకొనుట, అవయవములనుడిచికొనుట, అవయవములు స్తబ్ధముగనగుట, గొట్టె అతీర్ణము వీనితోతుల్యమైన వాసనశరీరమునందుగలుగుట, పైచూచినపుడు, నడుముపంగియుండుట, జ్వరము, మూర్ఛ, ఒకనేత్రమునందు వాపు

యాలక్షణములు మేషగ్రహము సోఁకిన శిశువునకు గలిగియుండును. ఈగ్రహములకు నైగమేషమని సహితము నామముగలదు.

శ్వేతగ్రహగృహీతబాలలక్షణము.

శ్లో॥ కంఠో హృషితిరోమత్వం నేవ శ్చక్షుర్నిమిలనమ్ ।
బహిరాయామనం జిహ్వోఽంశోఽంతఃకఠ హాజనమ్ ॥ 15.
ధావనం విట్నగంధత్వం త్రోశనం శ్వానవచ్చుని । 15½.

తా॥ బాలురకు శ్వేతగ్రహము సోఁకినచో వణికు గగుర్పాటు చెమట యివిగలుగుట, కంఠమునీకోనియుండుట, బాహ్యయామనాతముకలుగుట, నాలుకనుకొరికికొనుట, కంఠములోను నొకవిధమైనధ్వనికలుగుట, పరుగులిడుట, శరీరమునందు మలముతోతుల్యమైనవాసనకలుగుట, కుక్కవలెకూయుట, యాలక్షణములుకలుగును.

పితృగ్రహగృహీతబాలలక్షణము.

శ్లో॥ రోమహర్షో ముహు స్త్రాస స్సహనా రోదనం జ్వరః ॥ 16.
కాసాతినారనమథు జృంభాత్పట్నీనగంధతాః ।
అంగే హ్వక్షేపవిక్షేప శ్శిష స్తంభవిచ్ఛతాః ॥ 17.
ముష్టిబంధ స్సుగ్రీతి శ్చాక్షోబాలస్య స్యుః పితృగ్రహే । 17½.

తా॥ శిశువునకు పితృగ్రహము సోఁకినచో గగుర్పాటు కలుగుట పలుమారు భయపడుట, కారణములేక నేయేడుచుట, జ్వరము కాసము అతినారము వాంతి ఆవులింత దప్పి శరీరమున శవగంధము ఇవి కలుగుట, అవయవములను చాచుట, ముడుచుట, శోష, స్తంభము, వికావర్ణము, పిడికిలిగట్టిగాపట్టుట, నేత్రములయందు నీరుకారుట ఈ లక్షణములు గలిగియుండును.

శకునిగ్రహగృహీతబాలలక్షణము.

శ్లో॥ ప్రస్తాంగత్వ మతీసారో జిహ్వతాలుగళేవ్రణాః ॥ 18.
స్ఫోటా స్పదాహరుక్పాకా స్పంధిషు స్యుః పునఃపునః ।
నిశ్యహ్ని ప్రవిలీయంతే పానో నక్త్రే గుడేఽపివా ॥ 19.
భయం శకునిగంధత్వం జ్వర శ్చ శకునిగ్రహే । 19½.

తా॥ బాలునికి శకునిగ్రహము సోఁకినచో అంగములు జారుట, అతినాగము కలుగుట, నాలుక లోదాడ కంఠము వీనియందు వ్రణముగలుగుట, శరీరస్పంధులయందు

మంట, కూల, పాకము వీనితోఁగూడియుండు పిటికలు చలువారుజనించుట, పిటికలు రాత్రులయందు కనుచుడి పగటియందు మురిగిపోవుట, నోటియందును గుదమునందును వ్రణముజనించుట, భయపడుట, శరీరమునందు చుట్టితోతుల్యమైనవాసనకలుగుట, జ్వరముకలుగుట యీలక్షణములు కలిగియుండును.

పూతనాగ్రహగృహీతబాలలక్షణము.

శ్లో॥ పూతనాయాం వమిః కంప స్తంద్రా రాత్రౌ ప్రజాగరః ॥ 20.

హిఘ్నాద్మానం శక్యద్భేదః పిపాసా మూత్రనిగ్రహః ।

స్తప్తహృష్టాంగరోమత్వం కాకవత్పూతిగంధతా ॥ 21.

తా॥ బాలకు పూతనాగ్రహము సోఁకినచో వాంతి వణకు రాత్రులయందు నిద్రాభంగము తంద్ర యొక్కిల్లు కడుపుబ్బరము మలబంధము దప్పి మూత్రప్రతిబంధము అంగములుకారిపోవుట గగుర్పాటు శరీరమున కాకివాసనకలుగుట యీ లక్షణములు గలిగియుండును.

శీతపూతనాగ్రహగృహీతబాలలక్షణము.

శ్లో॥ శీతపూతనయా కంపో రోదనం తిర్యగీక్షణమ్ ।

తృష్ణాంత్రకూజోఽతీసారో వసావద్విస్తగంధతా । 22.

పార్శ్వస్థైర్యకస్య శీతిత్వ ముష్ణస్య మపరస్య చ । 22½.

తా॥ బాలకు శీతపూతనాగ్రహము సోఁకినచో వణకుట ఏడ్చుట, అడ్డముగ చూచుట, దప్పిగలుగుట, ప్రేగులరచుట, విరేచనములగుట, అతిసారము, శరీరమునందు క్రొవ్వువంటి దుర్బంధము ఇవి కలుగుట, శరీరమున నొకపార్శ్వము చల్లగ మఱియొక పార్శ్వము వేడిగనుండుట ఈ లక్షణములుగలిగియుండుట.

అంధపూతనాగ్రహగృహీతబాలలక్షణము.

శ్లో॥ అంధపూతనయా ఛర్ది ర్జ్వరః కాసోఽల్పవహ్నితా ॥ 23.

వర్చసోభేదవై వర్ణ్యచార్గంధా న్యంగశోషణమ్ ।

దృష్టిసాదోఽతిరుక్కుండాపోథకీజస్మశూన్యతాః ॥ 24.

హిఘ్నోద్వేగస్తవద్వేషవై వర్ణ్యం న్వరతీక్షణతా ।

వేపథు ర్మృత్యుగంధిన్వ మథవా సాష్లుగంధితా ॥ 25.

తా॥ దృష్టిపూతనాగ్రహము సోఁకిన శిశువునకు వాంతి జ్వరము కాసము అగ్నిమాంద్యంబుచుకలుగును. మఱియు వికారవర్ణ దుర్బందములతోడి భిన్నభిన్నముగ మలమువెడలుట, శరీరముకుష్ఠించుట, దృష్టికి శక్తిరగ్గుట, శరీరమునందు మిక్కుట

మగ శూల దురద పోధకి యివి జనించుట, ప్రజ్ఞాశించుట, ఎక్కిళ్లు భయము స్తవ్యమునందు ద్వేషమువికారవర్ణము క్రూరస్వరము వణకు యివి కలుగుట, శరీరము నందు మత్స్యగంధముగాని అష్టగంధముగాని గలిగియుండుట యాలక్షణములు గలిగియుండును. దీనికి అంధపూతనముని పేరుకలదు.

ముఖమండలికాగ్రహగృహీతశిశులక్షణము.

శ్లో॥ ముఖమండితయా పాణిపాదస్య రమణీయతా ।

సిరాభి రసితాభాభి రాచిశోగరతా జ్వరః ॥ 26.

అరోచకోఽంగగ్లపనం గోమూత్రసమగంధతా । 26½.

తా॥ శిశువునకు ముఖమండలియనుగ్రహముసోడినచో హస్తపాదము లందఱుగనుండుట, కడుపు వైభాగమునందు నల్లనిసిరులు వ్యాపించియుండుట, జ్వరము అరోచకమునకలుగుట, శరీరము కృశించుట, శరీరమున గోమూత్రముతో తుల్యమైన గంధముకలుగుట యాలక్షణములు కలిగియుండును. ఈ గ్రహమును ముఖమండిత యనియు జెప్పదురు.

రేవతీగ్రహగృహీతబాలలక్షణము.

శ్లో॥ రేవత్యాం శ్యావనీలత్వం కర్ణనాసాక్షిమర్దనమ్ ॥ 27.

కాసహిద్భాక్షివిక్షేప వక్రవక్త్రత్వరక్తతాః ।

బస్తగంధో జ్వర శ్శోషః పురీషం హరితం ద్రవమ్ ॥ 28.

తా॥ రేవతీగ్రహముసోడిన బాలునికి శరీరమునందు కొంచెము తెల్లగను నల్లగ నునుండువర్ణము, చెవులు మిక్కు కండ్లు వీనియందు నొప్పి, కాసము, ఎక్కిళ్లు ఇవి జనించుట, కండ్లుతిరుగుట, నోరువంకరిగనగుట, శరీరమునందు ఎఱుపువర్ణము, గొట్టెతో తుల్యమైనవాసనకలుగుట, జ్వరము శోషయుకలుగుట, మలము పచ్చవర్ణముగను ద్రవముగను వెడలుట యాలక్షణములుకలిగి యుండును.

శుక్లరేవతీగ్రహగృహీతబాలలక్షణము.

శ్లో॥ జాయతే శుక్లరేవత్యాం క్రమా త్సర్వాంగసంక్షయః ।

తా॥ బాలునికి శుక్లరేవతియను గ్రహముసోడిన అన్నియంగములు క్రమ క్రమముగ క్షయించుచుండును.

బాలగ్రహసాధ్యలక్షణము.

శ్లో॥ కేశశాతోఽన్నవిద్వేష స్స్వరదైన్యం వివర్ణతా ॥ 29.

రోదనం గృధ్రగంధిన్యం దీర్ఘకాలానువర్తనమ్ ।

ఉదరే గ్రంథయో వృత్తా యస్య నానావిధం శక్యత్ || 30.
జిహ్వాయా నిమ్నతా మధ్యే శ్వాసం తాలు చ తం త్యజేత్ |

తా|| బాలగ్రహము సోఁకినబాలునికి తలవెంట్రుకలూడుట, అన్నద్వేషము, దీనస్వరము, వికారవర్ణంబునుకలుగుట, యెల్లపుడేడ్చుట, శరీరమున గ్రద్దవాసన పీచుట, రోగము బహుకాలమునసరించుకొనుండుట, కడుపున గుండ్రమైన గ్రంథులు జనించుట, నానావిధములగ మలముబడెడుట, నాలుక మధ్యప్రదేశమున చల్లముగుట, లోదాడ నల్లగనగుట, ఈ లక్షణములు కలిగియుండును. ఇది అసాధ్యమగుటంజేసి చికిత్సయందు వర్జించవలయును.

అసాధ్యశుష్కరేవతీగ్రహాలక్షణము.

శ్లో|| భుంజానోఽన్నం బహువిధం యో బాలః పరిహీయతే || 31.
తృష్ణాగృహీతిః త్రామాక్షో హంతి తం శుష్కరేవతీ | 31½.

తా|| ఏబాలుడు అనేకవిధములైన అన్నములను భుజింపుచుండియు కృశించి మిక్కిలి దప్పితోఁగూడినవాడుగ దుగ్బలమైన యింద్రియముగలవాడుగ నుండునో యట్టిబాలుని శుష్కరేవతీయను గ్రహముచంపును.

బాలగ్రహగ్రహణకారణము.

శ్లో|| హింసారత్మకైర్బాకాంతౌ గ్రహగ్రహణకారణమ్ || 32.

తా|| జీవహింసయదిచ్ఛ, కామము పూజయందాసక్తి యివిగ్రహములు సోఁకుటకు కారణములు. (అనఁగా హింసించుటయు, దిచ్ఛచేఁగాని, సురతమునందిచ్ఛచేఁగాని బలిమొదలగు పూజలకై కొనుటయందిచ్ఛ చేఁగాని మనుజులను గ్రహములుసోఁకును).

హింసారత్మకగ్రహగృహీతిలక్షణము.

శ్లో|| తత్ర హింసారత్మకే బాలో మహా న్వా స్తుతనాసికః |
క్షుతిజిహ్వః క్వణే ద్బాధ మసుఖీ నాశ్రులోచనః || 33.
దుర్వర్ణో హీనవచనః పూతిగంధి శ్చ జాయతే |
త్రామో మూత్రపురిషం స్వం మృద్నాతి న జగుప్సతే || 34.
హస్తా చోద్యమ్య సంరభ్ధో హంత్యాత్మానం తథా పరమ్ |
తద్య చ శస్త్రకాష్టాద్యై రగ్నిం వా దీప్త మావిశేత్ || 35.
అప్పు మజ్జే ల్పతే త్కూపే కుర్యా దన్య చ తద్విధమ్ |

తృదాహమోహోఽపూయస్య ఛర్దనం చ ప్రవర్తయేత్ || 36.

రక్తం చ సర్వమార్గేభ్యో రిప్టోత్పత్తి శ్చ తం త్యజేత్ | 36½.

తా|| హింసించుటయందిచ్చగల గ్రహము బాలరకుగాని పెద్దవాండ్రకుగాని సోకినచో అట్టివారు చీమిడికారుమందు ముక్కుగలవారును, నాలుకలోపలి కీడ్చి కొనబడినవారును కండ్లయందు నీరుకారుమందువారును, మిక్కిలి యసౌఖ్యముగల వారును, వికారవర్ణము దీనవచనములు దుష్టభంబులుగలవారునగుదురు. వికారముగ నరచుట తనమూత్రపురీషములను జాగన్నులేకనే చేతులతోబిసుకుట, మిక్కిలి యాగ్రహముతో హస్తములపైకెత్తి తన్నుకొనుట, యితరులనాయుధాదులచే ప్రహరించుట, జ్వలింపుచుండు అగ్నియందు ప్రవేశించుట, ఉదకములోమునుగుట, బావియందురుగుట, మిక్కుటముగ నాహసకృత్యములనొనర్చుట, దప్పి, సర్వాంగతాపము, మూర్ఛకలుగుట, చీను, వాంతియగుట, ప్రోతోమార్గములనుండి రక్తమువెడలుట యివి కలుగును. ఇట్టి అరిష్టమూలకములు కలిగియుండు వారికి చికిత్సజేయంజనదు.

రతికామ గ్రహగృహీతలక్షణము.

శ్లో|| రహస్త్రిరతిసంలాప గంధస్రగ్భాషణప్రియః || 37.

హృష్ట శ్శాంత శ్చ దుస్సాధ్యో రతికామేన వీడితః | 37½.

తా|| రతియందాసక్తిగల గ్రహము సోకినయెడల మనుజుడు ఏకాంతముగ స్త్రీసంభోగము స్త్రీసంభాషణలు మంచిగంధము పుష్పములు, భూషణములు వీని యందిచ్చగలవాడును సంతోషముగలవాడును, శాంతిగలవాడునై యుండును. ఇది కష్టసాధ్యము.

బలికామ గ్రహగృహీతలక్షణము.

శ్లో|| దీనః పరిమృశే ద్వక్తం శుష్కోష్ణగళతాలుకః || 38.

శంకితం వీక్షతే రాతి ధ్యాయ త్యాయాతి దీనతామ్ |

అన్న మన్నాభిలాషేసి దత్తం నాతిబుభుక్షతే || 39.

గృహీతం బలికామేన తం విద్యా తుఖసాధనమ్ | 39½.

తా|| బలియందాసక్తిగల గ్రహము సోకినయెడల మనుజుడు దైన్యముగల వాడును, పెదవులు కంటము లోదొడ యివియెండిన వాడునై చేతితో నోటిని తుడుచుకొనును. సందేహముతోచూచును. కూతనేయును. చింతించును. దీనత్వమును బొందును. అన్నమునందిచ్చగలిగి యుండునపు డన్నమిడిన భుజింపకుండును, ఇది కష్టసాధ్యము.

హింసాత్మకాది గ్రహదోషచికిత్స.

శ్లో॥ హంతుకామం జయేద్ధోమై స్సిద్ధమంత్రప్రవర్తితైః ॥ 40

ఇతిరౌ తు యథాకామం రతిబల్యాదిదానతః । 40½.

తా॥ హింసించుటయందిచ్చగల గ్రహమును సిద్ధమంత్రములతోఁజేయఁ బడిన హోమంబులచేతను రతికామ గ్రహమును సంభోగముచేతను, బలికామ గ్రహమును పూజాదులచేతను పరిహరింపవలయును. హింసించు గ్రహము మనుజులసోఁకిన నది చికిత్సయందసాధ్యంబని పూర్వము చెప్పియుండినను

“తస్మాదాచరమాచ్ఛాప్యసేచికిత్సేత్”

చరమశ్వాసవర్జ్యంతము చికిత్సచేయవలయునని తంత్రాంతరములయందు చెప్పి యుండుటవలన నిచట దానికి చికిత్సచెప్పఁబడినది.

సాధ్యబాల గ్రహదోషచికిత్స.

శ్లో॥ అథ సాధ్యగ్రహం బాలం వివిక్తే శరణే స్థితమ్ ॥ 41.

త్రిరహ్న సిక్తసంమృష్టే సదాసన్నిహితానలే ।

ప్రకీర్ణభూతికుసుమ పత్రబీజాన్నసర్వపే ॥ 42.

రక్షోఘ్నతైలజ్వలితి ప్రదీపహతపావృణి ।

వ్యనాయమద్యపిశితి నివృత్తపరిచారకే । 43.

పురాణసర్పిషాభ్యక్తం పరిషిక్తం సుఖాంబునా ।

సాధితేన బలానింబవై జయంతీ సృపద్రుమైః ॥ 44.

పారిభద్రకికట్యంగ జంబూవరుణకత్తృజైః ।

కపోతవంకాపామూర్ధా పాటలామధుశిగుభిః ॥ 45.

కాకజంఘా మహాశ్వేతా కపిత్థక్షీరపాదవైః ।

సకదంబకరింజై శ్చ ధూపం స్నాతస్య చాచరేత్ ॥ 46.

ద్వీపివ్యాఘ్రాహిసింహగ్నచర్మభిః స్ఫుటమిశ్రితైః । 46½.

తా॥ బాలనికి సుఖసాధ్యమైన గ్రహము సోఁకినయెడల దానికి ప్రాంత నేతితోనభ్యంగముచేయించి, ముత్తపపులగము, కేము, రక్తిలి, రేల, బాడిరము, పెనుమ్రాను, నేరేడు, ఉలిమిడి, కామంచిగడ్డి, మందూకబ్రహ్మి, ఉత్తరేణు, కలిగొట్టు, ఎఱ్ఱమునగ, కాకిదొండ, పాలనేలగుమ్మడుగడ్డ, చలగ, క్షీరివృక్షములు,

కడిమి, క్రాంతగు వీనినిచేర్చికాచి సుఖోష్ణముగనుండు నుదకముచే స్నానము చేయించి పిదప మూడువార్యములు అరికి పూడ్చుబడినదియు, పరిశుద్ధమైనదియు ఎల్లపుడు జ్వలింపుచుండు అగ్నిగలదియు, విభూతిపుష్పములు కత్తెములు బీజములు అన్నము ఆవాలు ఇవి చల్లుబడినదియు, రాక్షసులనుహరించునట్టితైలముచే ప్రకాశింపుచుండు దీపముగలదియు, మ్యూహంసమైథునదురాచారినులను వర్జించియుండు పరిచారకులతోఁగూడినదియు వైవస్వహమునందు ఆబాహుని కూర్చుండబెట్టి పెద్దపులి చిరుతపులి పాము సింహము ఎరుగుమంటి వీనిచర్మములను ఘృతములోఁబడిపి ధూపము చేయవలయును.

సర్వగ్రహదోషహరధూపము.

శ్లో॥ పూతీదశాంగీసిద్ధార్థ వచాభల్లాతదీప్యకైః । 47.

సకుష్టై స్సఘృతై ధూప సర్వగ్రహవిమోక్షణః । 47½.

తా॥ కలుక్రానగు, దశాంగీ, (అనఁగాక్రిందిశ్లోకములోచెప్పియుండు వస మొదలగు (10) ద్రవ్యములు) తెల్లవాలు, వస, కేడిగింజలు, ఓముము, చెంగల్యకోస్తు వీనిని నేతిలోఁబడిపి ధూపముచేసిన సర్వగ్రహబాధలు నివర్తించును.

దశాంగధూపము.

శ్లో॥ వచాహింగువిడంగాని సైంధవం గదపిష్పలీ ॥ 48.

పాతాప్రతివిమోక్ష్యం దశాంగః కశ్యపోదితః । 48½.

తా॥ వస, ఇంగువ, వాయుడంగములు, సైంధవలవణము, ఏనుగుపిప్పళ్ళు, చిరుబొద్ది, అతివస, త్రికిటుకములు, వీనినేకముచేసి సర్వగ్రహములకు ధూపము చేయవలయును. ఇది కశ్యపునిచే చెప్పబడిన దశాంగధూపము. సర్వగ్రహబాధలను నశింపజేయును.

సర్వగ్రహదోషహరస్వ పాదిధూపము.

శ్లో॥ స్వపా నింబపత్రాణి మూలమశ్వీకురా వచా ॥ 49.

భూర్జపత్రంఘృతంధూప సర్వగ్రహనివారణః । 49½.

తా॥ అవాలు, వేఁపాకు, వేఁచకేళ్ళు, దింటెన, వస, భుజప్రతి, అపునెయ్యి, వీనినొకటిగచేర్చి ధూపముచేసిన సర్వగ్రహబాధలు నివర్తించును.

బాలగ్రహదోషమునకు అనంతాదిఘృతము.

శ్లో॥ అనంతామ్రాస్థితగరం మరీచం మధురో గణః ॥ 50.

సృగాలవిన్నా ముస్తా చ కల్కితై స్తైర్ఘృతం సచేత్ ।

దశమూలరసక్షీరం యుక్తం తద్గ్రహజ త్వగమ్ ॥ 51.

తా॥ దూలగోవిల, మామిడిపప్పు, గ్రంధితగరము, మిరియాలు, మధురగణ ద్రవ్యములు, కల్కతోకపాన్న, తుంగము స్తలు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి దశమూలక పాయములోకలిపి అందులో ఆవుపాలు ఆవునెయ్యిచేర్చి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేసి శిశువులకు పానముచేయించిన గ్రహబాధలు నిశ్చేషముగ నివర్తించును.

బాలగ్రహదోషమునకు రాస్తాదిఘృతము.

శ్లో॥ రాస్తాద్వ్యంశుమతీవృద్ధపంచమూలవచాఘనాత్ ।

కావోధే సర్పిః ఘృతే త్విష్టై స్సారిబావ్యోషచిత్రకైః ॥ 52.

పాతావిడంగమధుక పయస్యాహింగుదారుభిః ।

సగ్రంధికై స్సేంద్రై శ్శిశో స్తత్సతతం హితమ్ ॥ 53.

సర్వరోగగ్రహహరం దీపనం బలవర్ణదమ్ । 53½.

తా॥ దుంపరాస్తము, సుయ్యకుపాన్న, కోలపాన్న, మహావంచమూలములు, వస, తుంగము స్తలు, వీనిక పాయములో ఆవునీతినిపోసి అందులో సుగంధిపాల త్రికటుకములు, చిత్రమూలము, చిరుబొద్ది, వాయువిడంగములు, యష్టిమధుకము, పిన్నమనుబాల, ఇంగువ, దేవదారు, గ్రంధితగరము, కొడి నెబ్బెత్తులు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి కలిపి విధిప్రకారము పక్వముచేసి శిశువులకిప్పించిన సమస్తరోగములు గ్రహబాధలు హరించును. అగ్నిదీపనము, బలము, శరీరవర్ణంబును కలుగును. సర్వకాలములయందు హితకరముగ నుండును.

గ్రహదోషమునకు సారిబాదిఘృతము.

శ్లో॥ సారిబానురభీబ్రాహ్మీ శంఖినీకృష్ణస్వపైః ॥

54.

వచాశ్వగంధా సురసాయుక్తై స్సర్పి ర్విపాచయేత్ ।

తన్నాశయేద్గ హాన్ సర్వాన్ పానేనాభ్యంజనేన చ ॥ 55.

తా॥ సుగంధిపాల, అందుగు, మందూక బ్రాహ్మీ, శంఖినీ, కల్లఅవాలు, వస, పెన్నేరుగడ్డ, తులసి వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించినూరి ఆవునీతిలోకలిపి పక్వముచేసి శిశువులకు పానాభ్యంజనములయందు పయోగించిన గ్రహబాధలన్నియు శమించును.

భూత గ్రహదోషములకు గోశ్యంగాదిధూపము.

శ్లో॥ గోశ్యంగలోమవాలాహినిర్మోకప్రవదంశవిత్ ।

నింబవత్రాజ్యకటుకా మదనం బృహతీద్వయమ్ ॥ 56.

కార్పాశాస్థియవచ్చాగరోమదేవాహ్వానర్షపమ్ ।

మయూరపత్రశ్రీవాసం తుషకేశం సరామథమ్ ॥ 57.

మృద్భాంజే బస్తమూత్రేణ భావితం శ్లక్ష్యచూర్ణితమ్ ।

ధూపనాగ్ధం హితం సర్వం భూతేషు విషమజ్వరే ॥ 58.

తా॥ ఆవుయొక్కకొమ్ము వెంట్రుకలు తోక, పాముకూసము, పిల్లబిడ్డము, చేపాకు, వేచనూనె, కటుకరోహిణి, మ్రంగ, పెద్దములక, చిన్నములక, పత్తి విత్తులు, యవలు, గొట్టెవెంట్రుకలు, దేవదారు, ఆవాలు, నెమలిరెక్కలు, శ్రీచేష్టకము, ఉముక, మనుజుని తలవెంట్రుకలు, ఇంగువ వీనిని మట్టికుండలోవైచి అందులో గొట్టెమూత్రముబోసి భావనచేసి యెండించి నున్నగమ్మలముచేసి దానిని శుకలభూత గ్రహచాధ, విషమజ్వరము వీనియందు ధూపము చేయవలయును.

గ్రహదోషములకు బలి హోమామాదులు.

శ్లో॥ ఘృతాని భూతావిద్యాయాం వక్ష్యంతే యానితాని చ ।

యుంజ్యాత్తథా బలిం హోమం స్నవనం మంత్రతంత్రవిత్ ॥

తా॥ మంత్రతంత్రములను చక్కగ గుఱైతిగిన వైద్యుడు భూతప్రతిషేధాధ్యాయంబున వచించిన ఘృత, బలి, హోమ, స్నానములను శిశువులకు ప్రయోగించవలయును.

గ్రహదోషహరస్నానము.

శ్లో॥ పూతీకరంజత్వక్పత్రం క్షీరిభ్యో బర్చరాదపి ।

తుంబీవిశాలారలుకాశమీబిల్వకపిత్థకాః ॥ 60.

ఉత్కావృథ్య తోయం తద్రాత్రౌ బాలానాం స్నవనం శివమ్ ।

తా॥ కాలుక్రామగు, క్షీరివృక్షములు, కుక్కవాయంట వీనివట్టలు ఆకులు; అనుగు, పిన్నచార, గుండిలము, జమ్మి, మారేడు, వెలగ వీనియాకులు; ఇటుల వీనియొకటొకటి నుదకములోవైచి చక్కగకాచి సుఖోష్ణముగనుండునా యుదకముచే బాలగ్రహముసోకిన శిశువులకు రాత్రులయందు స్నానముచేయించిన హితకరంబుగ నుండును.

గ్రహదోషానుబంధచికిత్స.

శ్లో॥ అనుబంధా న్యథాకృచ్ఛం గ్రహో పాయే వ్యుపద్రవాన్ || 61.

బాలామయనిషేధోక్తభేషజై స్సముపాచరేత్ | 61½.

తా॥ పైచికిత్సలచే గ్రహములుమాత్రమునివర్తించి వానిసంబంధమైన యుపద్రవములు అనుసరింపుచుండిన బాలామయప్రతిషేధాధ్యాయమనందు చెప్పఁబడిన యాషధముల నాయాలోగానుగుణముగ నిష్పింపవలయును.

తృతీయాధ్యాయము - ముగిసెను.

తా॥ సర్వగ్రహంబులకు పుష్పములు, పరిశీలాలు, బెల్లముతోఁ జేసిన భక్ష్యములు, బెల్లముచేర్చిన యన్నము, వాడుసము, తేనె, పాలు, నల్లమట్టి, నాగ కేసరములు, వస, పద్మకము, గుగ్గిలము, వట్టివేరు, ఎత్తకలువ వీనిలో బలి నిప్పించ వలయును.

సర్వగ్రహబాధాహర నస్యాంజనములు.

శ్లో॥ శ్వేతపత్రం చ రోద్రం చ తగరం నాగస్వపాః ॥ 33.

శీతేన వారిణా పిప్లం నావనాంజనయో ర్హితమ్ । 33½.

తా॥ తెల్లతామరపువ్వు, లొడ్డుగు, గ్రంధితగరము, ఆవాలు, వీనిని శీతోద కముతోనూరి సర్వగ్రహము సోఁకియుండువారికి నస్యాంజనములను చేయించిన హితముకలుగును.

యక్షగ్రహ బలిద్రవ్యములు.

శ్లో॥ యక్షాణాం క్షీరదధ్యాజ్య మిశ్రకోదనగుగ్గులుః ॥ 34.

దేవదారూత్పలం పద్మ ముశీరం వస్త్రకాంచనమ్ । 34½.

హిరణ్యం చ బలి రోజ్యో

తా॥ యక్షగ్రహములకు పాలు, పెరుగు, నెయ్యి యివి కలిపిన యన్నము, గుగ్గిలము, దేవదారు, నల్లకలువ, తామరపువ్వు, వట్టివేరు, మంచిన ద్రవ్యములు, బంగారు, పెండి, వీనిని బలిగ నిప్పించవలయును.

యక్షబాధాహర నస్యాదులు.

శ్లో॥ మూత్రాశ్మశీర మేకతః ॥ 35.

సిద్ధం సమోన్మితం పాననావనాభ్యంజనే హితమ్ ।

హరీతకీ హరిద్రే ద్వే లశునో మరిచం వచా ॥ 36.

నింబపత్రం చ బస్తాంబుకల్కితం నావనాంజనమ్ । 36½.

తా॥ ఆవుసాలు, ఆవునెయ్యి, గోమూత్రము వీనిని సమభాగములుగ నేకము చేసి చక్కఁగకాచి పాన, వస్య, అభ్యంగములయం దుపయోగించిన యక్షబాధ నివర్తించును. మఱియు కరక్కాయలు, పసుపు, మ్రానిపసుపు, వెల్లుల్లి, మిరియాలు, వస, వేఁపాకు, వీనిని గొఱ్ఱేమూత్రములోనూరి కల్కముచేసి నస్యాంజనములను చేయించిన యక్షగ్రహబాధ నివర్తించును.

బ్రహ్మరాక్షసబలిద్రవ్యములు.

శ్లో॥ బ్రహ్మరాక్షోబలి సిద్ధిం యవానాం పూర్ణ మాధకమ్ ॥ 37.

తోయస్య కుంభః పలలం ఛత్రం వస్త్రం విలేపనమ్ । 37½.

తా॥ బ్రహ్మరక్షస్సునకు యవాన్నముచే నిండింపఁబడినపాత్ర, నీళ్లునిండి యుండుకుండ, మాంసము, గొడుగు, వస్త్రము, చందనము వీనినిబలిగనొసంగవలయును.

బ్రహ్మరాక్షసపీడాహరనస్యాదులు.

శ్లో॥ గాయత్రీవింశతిపలక్వాఢేఽర్ధపలికైః పచేత్ ॥ 38.

త్ర్యుషణత్రిఫలాహింగుషడ్ద్ధౌంధామిసిన్నపైః ।

సనింబపత్రలశునైః కుడవాన్ సప్తసర్పిషః ॥ 39.

గోమూత్రే త్రిగుణే పానసన్యాభ్యంగేషు త ద్ధితమ్ । 39½.

తా॥ త్రిఫలములు, త్రికటుకములు, ఇంగువ, వస జటామాంసి, లేక, సోఁపు, లేక, ఆవాలు, వేఁపాకు, వెల్లుల్లి, వీనిని ($\frac{1}{2}$) పలముచొప్పున గ్రహించి కల్కముచేసి (20) పలముల చంద్రకపాయములోకలిపి అందులో (7) కుడవములు, ఆపునెయ్యి, నేతికిమూడింతలు గోమూత్రంబునుర్చి పుత్రపాకవిధిగపక్వముజేసి పానాభ్యంగ నస్య ములయందుపయోగించిన బ్రహ్మరాక్షసబాధ నివర్తించును.

రాక్షసబలిద్రవ్యములు.

శ్లో॥ రక్షసాం పలలం శుక్రం కుసుమం మిశ్రకౌదనమ్ ॥ 40.

బలిః పక్వామమాంసాని నిష్పావా రుధిరోక్షితాః । 40½.

తా॥ రాక్షసగ్రహమునకు మాంసము, తెల్లనిపువ్వులు, మాంసముతోకలిపిన యన్నము, పక్వముచేయఁబడిన మాంసము, అపక్వముగనుండుమాంసము రక్తములో తడిపిన అనుములు వీనిని బలిగ నొసంగవలయును.

రాక్షసగ్రహబాధాహర నస్యాదులు.

శ్లో॥ సక్తమాలశరీషత్వక్ మూలపుష్పఫలాని చ ॥ 41.

తద్వ చ్చ కృష్ణపాటల్యా బిల్వమూలం కటుత్రికమ్ ।

హింగ్వింద్రయవసిద్ధార్థలశునామలకీఫలమ్ ॥ 42.

నావనాంజనయో ర్యోజ్యో బస్తమూత్రహృతో గదః ।

ఏభిరేవ పుతం సిద్ధం గవాంమూత్రే చతుర్గుణే ॥ 43.

రక్షోగ్రహన్ తారయతే పానాభ్యంజననావనైః । 43½.

తా॥ క్రాసుగు, దిరిశనవృక్షము, నల్లకలిగొట్టుచెట్టు వీనియొక్క పట్టలు, వేళ్లు పుష్పములు, ఫలములు, మారేడువేళ్ళు, త్రికటుకములు, ఇంగువ, కొడిగెవిత్తులు, తెల్లఆవాలు, వెల్లుల్లి, ఉసిరికపండ్లు, వీనినిగొట్టెమూత్రముతోనూరి సన్యాంజనములు

చేయించిన రాక్షసగ్రహబాధ తొలగెను. మఱియు పైనచెప్పిన క్రమము మొదలగు ద్రవ్యములను సమభాగములుగ గ్రహించి కల్పముచేసి ఆవునేతియందుగలిపి అందులో నేతికినాలుగింతలు గోమూత్రముచేర్చి ఘృతపాకపిండిగఱవ్వముజేసి పాననస్య ఆభ్యంజనములు జేయించిన రాక్షసగ్రహబాధ తొలగిపోవను.

పిశాచబలిద్రవ్యములు.

శ్లో॥ పిశాచానాం బలి శ్శిథు పిణ్యాకః పలలం దధి ॥ 44.

మూలకం లవణం సర్పి స్సభూతోదనయావకమ్ । 44½.

తా॥ పిశాచగ్రహమునకు మద్యము, తెలకపిండి, మాంసము, పెరుగు, కంద మూలములు, ఉప్పు, నెయ్యి, యవాన్నము, భూతోదనము (అనగా పెరుగు, పసుపు, పరిపేలపిండి, నువ్వులు ఇవికలిపిన యన్నము) వీనిని బలిగొనంగవలయును.

పిశాచపీడాహర నస్యాదులు.

శ్లో॥ హరిద్రా ద్యయమంజిష్ఠామిశ్రితై ర్ధవశాగరమ్ ॥ 45.

హింగుప్రియంగు త్రికటురసోన త్రిఫలావచా ।

పాటలా శ్వేతకటభీశిరీషకుసుమై ర్ఘృతమ్ ॥ 46

గోమూత్రపాదికం సిద్ధం పానాభ్యంజనయో ర్హితమ్ ।

బస్తాంబుపిష్టై స్తైరేవ యోజ్య మంజననావసమ్ ॥ 47.

తా॥ పసుపు, మ్రనిపసుపు, మంజిష్ఠి, జటాహంసి, లేక, పిన్నసదాప, మైంధపలకము, సొంటి, యింగువ, ప్రేంకణము, త్రికటుకములు, వెల్లుల్లి, త్రిఫలములు, పస, కలిగొట్టు, తెల్లగురిగింజలు, దిరిసెనపువ్వులు, వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్పముచేసి నేతిలోకలిపి ¼భాగము గోమూత్రముచేర్చి విధిప్రకారముపక్వముజేసి పానాభ్యంగములయందుపయోగించిన పిశాచగ్రహము నివర్తించును. మఱియు పైన చెప్పిన పసుపు మొదలగు ద్రవ్యములను గొట్టెమూత్రముతోనూరి పిశాచగ్రహము సోడియుండువారికి అంజననస్యములను జేయించిన హితముకలుగును.

దేవానిగ్రహములకు తీక్షణనస్యాదినిషేధము.

శ్లో॥ దేవర్షిపితృగంధర్వే తీక్షణం నస్యాది వర్జయేత్ ।

సర్పిఃపానాది మృదవస్మిక్ బైషజ్య మనచారయేత్ ॥ 48.

ఋతే పిశాచా స్సర్వేషు ప్రతిఘాలం చ నాచరేత్ ।

స వైద్య మాతురం ఘ్నన్తి క్రుద్ధా స్తే హి మహాశనిః॥ 49.

తా॥ దేవ, ఋషి, పితృ, గంధర్వగ్రహములయందు తీక్షణమైన నస్యాద్యౌషధములను వర్జించి వృదులైన ఘృతపానాద్యౌషధంబుల నిష్పించవలయును. మఱియు వైశాచగ్రహంబులతప్ప తదితరగ్రహములయందు తీక్షణమును, ఆగ్రహములకు విరుద్ధములైన చికిత్సలను చేయంజనదు. చేసినిచో విశేషశక్తియుక్తంబులైనయాదేవాదిగ్రహములు కుపితంబులై రోగిని జంపుటయేగాక వైద్యునిసగాజంపును.

సర్వగ్రహపీడలకు మంత్రజపము.

శ్లో॥ ఈశ్వరం ద్వాదశభుజం నాథ మార్యావలోకితమ్ ।
సర్వవ్యాధిచికిత్సంతంజపన్ సర్వగ్రహన్ జయేత్ ॥ 50.
తథోన్మాదా నపస్తారా నన్యం వా చిత్తవిప్లవమ్ ।
మహావిద్యాం చ మాయూరీం శుచిం తం శ్రావయేత్ సదా॥
భూతేశం పూజయేత్ స్థాణుం ప్రమథాఖ్యాం శ్చ తద్గణాన్ ।
జపం సిద్ధాం శ్చ తస్మంత్రాన్ గ్రహాన్ సర్వా నపోహతి॥ 52.

తా॥ “ఈశ్వరంద్వాదశభుజమ్” అనుమంత్రమును జపముచేయుచుండిన సర్వగ్రహపీడలు, ఉన్మాదము, అపస్తాగము, చిత్తభ్రమము, ఇవియన్నియుమానును. మఱియు గ్రహములు సోకియుండువానికి స్నానాదులను చేయించి శుచిగనుండువానికి మాయూరీమహావిద్యను నెల్లపుడు వినిపించవలయును. సర్వభూతంబుల కధిపతియైన షరమేశ్వరుని, ప్రమథాఖ్యచేవలయు నీశ్వరగణంబులను పూజించి సకలసిద్ధిప్రదంబులైన షరమేశ్వర మహామంత్రములను జపించుచుండిన సర్వగ్రహబాధలు నశించును.

భూతగ్రహములకు అపస్తాగచికిత్స.

శ్లో॥ యచ్చానంతరయోః కించి ద్వక్ష్యతేఽధ్యాయయో ర్హితమ్ ।
యచ్ఛక్త మిహ తత్సర్వం స్రయంజీత పరస్పరమ్ ॥ 53.

తా॥ ఈయధ్యాయమునందు దేవగ్రహదులకు ప్రత్యేకముగ చెప్పియుండు చికిత్సలను, ఉన్మాద ప్రతిషేధాధ్యాయమునందును, అపస్తాగప్రతి షేధాధ్యాయమునందును చెప్పబోవు చికిత్సలనును గ్రహములు సోకియుండువారికి చేయించవలయును.

పంచమాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

షష్ఠాధ్యాయము.

భూతప్రతి షేధాధ్యాయమున “యచ్ఛానంతరయోః కించిదవ్యక్త్యతేఽధ్యాయయోర్హితమ్” ఉన్మాదప్రతిషేధాధ్యాయములోను, అపస్మారప్రతిషేధాధ్యాయములోను చెప్పియుండు చికిత్సలను భూతగ్రహోపద్రవములకు చేయవలయునని చెప్పియుండుటవలన భూతప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము ఉన్మాదప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

ఉన్మాదప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాత ఉన్మాదప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతిహస్మాహు రాశ్రేయాదయో మహర్షయః॥

తా॥ భూతప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము ఉన్మాదరోగచికిత్సలను తెలియపరచునట్టి ఉన్మాద ప్రతిషేధ మను నీ యధ్యాయమును వివరించెదము.

షడ్విధోన్మాదములు.

శ్లో॥ ఉన్మాదా షట్ పృథగ్దోషనిచయాధివిభోద్భవాః ।

తా॥ వాతజము, పిత్తము, క్లేష్మజము, సన్నిపాతజము, అధిజము, విషజము, అని ఉన్మాదరోగములు ఆఱువిధంబులు

ఉన్మాదస్వరూపము.

శ్లో॥ ఉన్మాదో నామ మనసో దోషై రున్మాదగై ర్మదః ॥ 1.

తా॥ ప్రకోపమును జెంది విరుద్ధమార్గమున సంచరించునట్టి వాతక్లిష్టశ్లేష్మములచే మనస్సునందు జనించిన మదము ఉన్మాదరోగమని చెప్పబడును.

షడ్విధోన్మాదసామాన్య లక్షణము.

శ్లో॥ శారీరమానస్సై ద్దృష్టై రహితా దన్నపానతః ।

వికృతాసాత్మ్యసమలా ద్విషమా దుపయోగతః ॥

2.

విషమస్వాల్పసత్వస్య వ్యాధినేగసముద్గమాత్ ।

క్షీణస్య చేష్టావైషమ్యా త్పూజ్యపూజావ్యతిక్రమాత్ ॥ 3.

అధిభి శ్చిత్తవిభ్రంశా ద్విషేణోపవిషేణ చ ।

ఏభిర్విహీనసత్వస్య హృది దోషాః స్రదూషితాః ॥ 4.

ధియోవిధాయ కాలుష్యం హత్వా మార్గాన్ మనోవహాన్ ।

ఉన్మాదం కుర్వతే తేన ధీవిజ్ఞానస్మృతిభ్రమాత్ ॥ 5.

దేహీనా దుఃఖనుఖ భ్రష్టో భ్రష్టసారథివ ద్రధః । 5½.

భ్రమ త్యచించితారంభః

తా॥ శారీరదోషము, మానసదోషము, అహితముగను విరుద్ధముగను అసాత్మ్యముగను విషమముగనునుండు నాహార పానములు ; వ్యాధినేగము, విరుద్ధాచారము, సజ్జనావమానము, మనోవ్యాధి, విషోపవిషములు, అనువానిచే మనుజునికి వాతాది దోషములు హృదయమునందు రుప్తంబులై బుద్ధికిమాలిన్యమును కలుగఁజేసి మనస్సును పహించునట్టిస్థానోమార్గములను చెరచి ఉన్మాదరోగమును కలుగజేయును. దానిచే మనుజునికి బుద్ధి విజ్ఞానస్మృతులుచెడి శరీరము సుఖదుఃఖజ్ఞానరహితంబై సారథి విహీనంబైన రథముచందంబున విరుద్ధమార్గమున సంచరింపుచుండును. మఱియు నారోగి కృత్యాకృత్య వివేకకూన్యంజై కార్యములను చేయుటకుయత్నించును.

వాతజోన్మాద లక్షణము.

శ్లో॥ తత్రవాతా త్క్రశాంగతా ॥ 6.

అస్థానే రోదనాక్రోశహానితస్మితస ర్తనమ్ ।

గీతవాపాద్విత్రవాగంగవిక్షేవాస్ఫోటనాని చ ॥ 7.

అసామ్నా వేణువీణాదిశబ్దానుకరణం ముహుః ।

అస్యాత్ఫేనాగమోఽజస్ర మటనం బహుభాషితా ॥ 8.

అలంకారోఽనలంకారై రయానై ర్గమనోద్యమః ।

గృద్ధి రభ్యవహార్యేషు తిల్లాభే వా వమానతా ॥ 9.

ఉత్పిండితారుణాక్షిత్వం జీర్ణే చాన్నే గదోద్భవః । 9½.

తా॥ వాతదోషమువలన జనించిన ఉన్మాదరోగమునందు ఆంగములు, కృశించుట, అకారణముగనేడుచుట, కూతవేయుట, నవ్వుట, అడుట, పాడుట, వాద్యము వాయించుట, అనయనములు కదలించుట, అస్ఫోటనము, (అనగా

భుజలములనుకట్టుట) గర్వముతో పలుమారు పిల్లనగ్రోవి పీణలవలె శబ్దముజేయుట, నోటియందు నురుగువెడలుట, ఎల్లపుడు తిరుగుచుండుట, అధికముగ మాటలాడుట, అలంకారమునకు యోగ్యముకానివస్తువులచే నలంకారముజేసికొనుట, వాహనమునకు అన్యముకానికాష్టాదులనెక్కి సంచరించుటకుయత్నించుట, అన్నాదులయందు మిక్కుటమైన యిచ్చకలుగుట, అన్నముదొరకినచో దానిని తిరస్కరించుట, కండ్లు ఎఱ్ఱనై నిక్కబొడుచుకొనియుండుట, అన్నముజేళ్లమైనపిదప రోగముప్రకృపించుట ఈ లక్షణములు కలిగియుండును.

పిత్తజ్వోన్మాదలక్షణము.

శ్లో॥ పితౄ త్సంతర్జనం క్రోధో ముష్టిలోష్ఠాద్యభిద్రవః । 10.

శీతచ్ఛామోదకాకాంతౌ నగ్నత్వం పీతవర్ణతా ।

అసత్యజ్వలనజ్వాలా తారకాదీపదర్శనమ్ । 11.

తా॥ పిత్తదోషమువలన జనించిన యున్మాదరోగమునందు బెదరించుట, క్రోధము, మట్టిగడ్డలు మొదలగువానినెత్తుకొని పరుచుట, శీతలమైననీడ, ఉదకము వీనియందిచ్చగలుగుట, దిగంబరుడుగనుండుట, శరీరముపసుపువర్ణముగనగుట, అగ్ని జ్వాల నక్షత్రములు దీపములుఇవి లేకుండియు అవియుండునటులకంటికగునగుట యీలక్షణములుకలిగియుండును.

కఫజ్వోన్మాదలక్షణము.

శ్లో॥ కఫా దరోచకచ్ఛర్ది రల్పేహాహరవాక్యతా ।

స్త్రీకామతా రహఃప్రీతి ర్గ్లాసింఘాణకస్త్రుతిః । 12.

బైభత్స్యం శౌచవిద్యేషో నిద్రా శ్వేయథు రాననే ।

ఉన్మాదో బలవాక్ రాత్రౌ భుక్తమాత్రే చ జాయతే । 13.

తా॥ కఫదోషమువలన జనించిన యున్మాదరోగమునందు అరోచకము వాంతియుగలుగుట, సంచార ఆహార సంభాషణములు స్వల్పముగనుండుట, స్త్రీల యందభిలాషజనించుట, ఏకాంతస్థలమునందుప్రీతిగలుగుట, జొల్లు, చీమిడికాయలు, ఆసహ్యముగనుండుట, అచారమును ద్వేషించుట, విశేషముగనిద్రించుట, ముఖము నందువాపు కలుగుట, రాత్రుభుజించినతోడనే అధికముగ ఉన్మాదము ప్రకృపించుట యీలక్షణములు కలిగియుండును.

సన్నిపాతజ్వోన్మాదలక్షణము.

శ్లో॥ సర్వాయతనసంస్థాన సన్నిపాతే తదాత్మకమ్ ।

ఉస్మాదం దారుణం విద్యాత్తం భిష క్షరీవర్జయేత్ । 14.

తా॥ సన్నిపాతమువలన జనించిన యున్మాదమునందు ప్రైవాతాద్యున్మాద రోగములకు చెప్పియుండు లక్షణము లన్నియు కలిగియుండును. ఇది మిగుల దారుణ మైనది యగుటంజేసి చికిత్సయందు వర్జింపవలయును.

మనోవ్యాధివలనజనించిన ఉన్మాదలక్షణము.

శ్లో॥ ధనకాంతాదినాశేన దుస్వహేనాభిసంగవాత్ ।

పాండు ర్ద్దినో ముహూర్ముహూత్ హాపేతిపరిదేవతే ॥ 15.

రోది త్యకస్మాన్నియతే తద్గుణా బహుమన్యతే ।

శోక క్లిప్తమనా ధ్యాయజాగరూకో విచేష్టతే ॥ 16.

తా॥ ధనము ప్రియురాలుమొదలగు తనకిష్టవస్తువులు నాశనమగుటవలన జనించిన దుస్వహాశోకముచే నున్మాదరోగము కలుగును. దానియందు మనుజుడు తెలుపువర్ణముగలవాడై దైన్యముతో పలుమారు మార్పును జెందుచు హా యనియేడ్చుచునుండును. అకస్మాత్తుగ మరణమును జెందును. అయిష్టవస్తువులగుణంబులను పలుమారు స్తుతించును, శోకముచే పీడింపబడి మనస్సుగలవాడై చింతింపును నిద్రించకనే తిరుగుచుండును.

విషజోన్మాదలక్షణము.

శ్లో॥ విషేణ శ్యావనదనో నష్టచ్ఛాయాబలేంద్రియః ॥ 16.

వేగాంతరేపి సంభ్రాంతో రక్తాక్షస్తం వివర్జయేత్ । 16½.

తా॥ విషసంబంధమువలన జనించిన ఉన్మాదరోగము గలవానికి ముఖమునలుపు బారియుండును. శరీరకాంతి బలము ఇంద్రియములునునశించును. శ్రమకలుగును. శేత్రములెత్తిగనగును ఇట్టివానిని చికిత్సయందు వర్జింపవలయును.

వాతజోన్మాదచికిత్స.

శ్లో॥ అథానిలజ ఉన్మాదే స్నేహపానం ప్రయోజయేత్ ॥ 17.

పూర్వ మావృతమాన్తే శు సస్నేహం మృదు శోధనమ్ । 17½.

తా॥ వాతమువలనజనించిన ఉన్మాదరోగికి తొలతస్నేహపానమును చేయించ వలయును. వాతమర్గమునడ్డగింపబడియుండినయెడల స్నేహముతో గూడినదిగను మృదువుగనునుండు విరేచనాపధము నిష్పించవలయును.

కఫజపిత్తజోన్మాదచికిత్స.

శ్లో॥ కఫపిత్తభవే ప్యాదా వమనం సవిరేచనమ్ ॥

18.

స్నిగ్ధస్విన్నస్య వస్త్రం చ శిరస స్సవిరేచనమ్ ।

తథాస్య శుద్ధదేహస్య ప్రసాదం లభతే మనః ।

19.

తా॥ క ఫజోన్మాదము, పి త్తజోన్మాదము వీనియందు రోగికి స్నేహస్వేదకర్మలను చేయించి యథాక్రమముగ వసువరేచనంబుల కొసంగవలయును. వస్త్రకర్మ శిరోవిరేచనము వీనిని చేయించవలయును. ఇటుల చేయుటవలన శరీరము శుద్ధమై మనస్సు ప్రసన్నతనుజెందును.

“ ఉన్మాదం స్నేహపానన సర్వం పూర్వ ముపాచరేత్ ”

ఉన్మాదరోగము లన్నిటియందును తొలగి స్నేహపానము చేయించవలయును. అని చరకమునందు చెప్పియున్నది.

ఉన్మాదరోగమున నస్యాంజనములు.

శ్లో॥ ఇథమ ప్యనువృత్తై తు తీర్ణం నానన మంజనమ్ ।

20.

హర్షణాశ్వాసనోత్తాసభయతాడనత్వసమ్ ।

అభ్యంగోద్వర్తనాలేపధూమాః పానం చ సర్విపః ।

యుంజ్యా త్తాని హి శుద్ధస్య నయంతి ప్రకృతిం మనః । 21½.

తా॥ వైచెప్పినప్రకారము చికిత్సచేసియు వాతశూన్యన్మాదరోగములు నివర్తించకయుండిన తీర్ణమైన నస్యము అంజనము వీనిని ప్రయోగించవలయును. మఱియు సంతోషపఱచుట, సమాధానపఱచుట, ఉలికిపడునట్లుచేయుట, కొట్టుట, బెడరించుట, అభ్యంగము, నలుగు, లేపనములు, ధూమపానము, ఘృతపానము వీనిని చేయవలయును. ఇటులజేసిన యారోగి మనస్సు స్వస్థతనుజెందును.

ఉన్మాదరోగమునకు హింగాద్విఘృతము.

శ్లో॥ హింగుసౌవర్చలవ్యోమై ద్విపలాంజై ఘృతాథకమ్ ।

22.

సిద్ధం సమూత్ర మున్మాదభూతాపస్మారను త్పరమ్ । 22½.

తా॥ ఇంగున, సౌవర్చలనణము, త్రికటుకములు వీనిని దినుచుకూ (2) నలముల చొప్పున గ్రహించి నూరి (1) అథకము అవునేతిలోకలిపి అందులో గోమూత్రము బోసి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేసి దానినిప్పించిన ఉన్మాదము, భూతబాధ, అపస్మారము ఇవి పారించును.

బ్రాహ్మిఘృతము.

శ్లో॥ ద్వాప్రథ్నా స్వరసా ద్బ్రాహ్మ్య ఘృతప్రథ్నం చ సాధితమ్ ।

వ్యోవశ్యామాత్రివృద్ధంతీశంఖపుష్పీశృపదుమైః ।

ననప్తలాక్ష్మమిహరైః కల్మితై రక్షసమ్యితైః ॥ 24.

పలవృద్ధ్యా ప్రయుజీత పరం మాత్రా చతుష్పలమ్ ।

ఉన్మాదకుష్మాపస్మారహరం వంధ్యాసుతప్రగమ్ ॥ 25.

వాక్స్విరస్మృతిమేధాకృద్ధన్యం బ్రహ్మీఘృతం స్మృతమ్ ।

తా॥ మందాకబ్రహ్మి స్వరసము (2) ప్రస్థములు ఆపునెయ్యి (1) ప్రస్థము వీనినేకముజేసి అందులో త్రికటుకములు, నల్లసుగంధిపాల, నల్లతెగడ, దంతివేల్లు, శంఖపుష్పి, రేల, సంబరణు, వాయువిడంగములపినిదినుసుకు కర్షప్రమాణము చొప్పున గ్రహించి కల్మముచేసి కలిపి పక్వముచేసిన నది బ్రహ్మీఘృతమనబడును. దీనిని మొదటిదినమున (1) పలము (2) వదినమున (2) పలములు (3) వదినమున (3) పలములు (4) వదినమున (4) పలములు నిప్పించి (5) వదినము మొదలు (4) పలములు చొప్పున నిప్పించుచుండిన ఉన్మాదము, కుష్టువు, అపస్మారంబును హరించును. గొడ్డాలు గగ్గుభుధరించును. వాక్పటుత్వము, స్వరము, స్మృతి, మేధ వీనిని వృద్ధిపరుచును. మిగుల ప్రశస్తమైనది.

కల్యాణకఘృతము.

శ్లో॥ వరావిశాలాభద్రైలా దేనదార్శ్వలవాలుకైః ॥ 26.

ద్విపారిబాద్విరజనీద్విస్థిరాఫలిసేనతైః ।

బృహతీకువృమంజిష్ఠానాగకేసరదాడిమైః ॥ 27.

వేల్లతాళీసపత్రైలామాలతీముకుళోత్పలైః ।

సందతీపద్మకహిమైః కర్ణాంజై స్సర్పిషః పచేత్ ॥ 28.

ప్రస్థం భూతగ్రహణాన్మాద కాసాపస్మారపాశ్మసు ।

పాంశుకండుావిషే శోఫే మోహే మేహే గరే జ్వరే ॥ 29.

అరేతస్య వ్రజసి వా దైవోహహతచేతసి ।

అమేధసి స్థలద్వాచి స్మృతికామేల్పచావకే ॥ 30.

బల్యం మాంగల్య మాయుష్యం కాంతిసాభాగ్యపుష్టిదమ్ ।

కల్యాణక మిదం సర్పి శ్శ్రేష్ఠం పుంసవనేషుచ ॥ 31.

తా॥ త్రిఫలములు, పెద్దపాపర, పెద్దయేలకులు, దేవచారు, మాతురుబుడను, నుగంధిపాల, నల్లసుగంధిపాల, పసుపు, మ్రానివసుపు, ముయ్యాకుపాన్న, నక్కఘోరపాన్న, ప్రేంకణము, గ్రంధితగరము, వ్రాకుడు, చెంగల్యకొప్పు, మంజిష్ఠి, నాగ

శేసరములు, దానిమ్మ, వాయువిడంగములు, తాళిసవత్రి, పిన్నయేలకులు, కాజి మొగ్గలు, నల్లకలువ, దంతి, పద్మకము, చందనము వీనిని దినుసుకు కష్టప్రమాణము చొప్పున గ్రహించి నూరి (1) ప్రథమపునెయ్యిలో చేర్చి ఘృతపాకవిధిగ పక్వము చేసి యది కల్యాణక ఘృతమునబడును. భూతబాధ, గ్రహబాధ, ఉన్మాదము, కాసము, అపస్మరము, తుయము, పాండువు, దురద, విషము, శోఫ, మోహము, ప్రమేహము, స్థావరవిషము, జ్వరము వీనియందును, రేతస్సు తుయించినవారు, సంతానము లేనివారు, చిత్తిభ్రమముగలవారు, బుద్ధిలేనివారు, మాబలతడిబడియుండు వారు, స్మృతినికోరువారు, జాతరాన్ని స్వల్పముగనుండువారు, వీరికిని మిగుల శ్రేష్ఠంబు. బలము, ఆయుర్వృద్ధి, కాంతి, పుష్టి వీనిని గలుగజేసును. గోద్రాలికి సంతానమును గలుగజేసును.

మహాకల్యాణకఘృతము.

శ్లో॥ ఏభ్యో ద్విసారిబాదీని జలే పక్షైకవింశతిః ।

రసే తస్మిన్ పచే త్సిర్వి ర్గృప్తిక్షీరచతుర్గుణమ్ ।

32.

వీరాద్విమేదాకాకోతికవికచూర్చావిషాణిభిః ।

శూర్పశర్ణయై రేత నృహాకల్యాణకం పరమ్ ॥

33.

బృంహణం సన్నిపాతిఘ్నం పూర్వస్మా దధికం గుణైః । 33½.

తా॥ పూర్వస్థోకములో చెప్పియుండు త్రిఫలములు మొదలు నేడు ప్రస్థములను కర్పించి సుగంధిపాల మొదలగు (21) ప్రస్థములను సమభాగములుగ నుదకములో వైచి పాదావశేషముగ కషాయముకాచి యాకషాయము (4) భాగములు ఘృతము (1) భాగము తొలియీత అవుపాలు (4) భాగములు నిటులనేకముచేసి అందులో పిల్లిపీచదర, మేద, మహామేద, కాకోళి, రేగటిదూలగోవిల, కర్కటకశృంగి, పిల్లి పెసర వీనిని (1) పలముచొప్పున గ్రహించి కల్కముచేసికలిపి ఘృతపాకవిధిగ పక్వము చేసిన నది మహాకల్యాణక ఘృతమునబడును. శరీరపుష్టిని గలుగజేసును. సన్నిపాతమును పోకడచును. కల్యాణఘృతమునకన్న విశేషగుణముగలది.

మహాపైశాచికఘృతము.

శ్లో॥ జటిలా పూతనా కేశీ చారటీ మర్కటీ వచా ।

34.

త్రాయమాణా జయా వీరా చోరకః కటురోహణీ ।

కాయస్థాన సూకరీ ఛత్రా అతిచ్ఛత్రా పలంకషా ।

35.

మహాపురుషదంతా చ వయస్థా నాకులీద్యయమ్ ।

కటంభరా వృశ్చికాళీ శాలిపర్ణి చ తై ర్నృతమ్ ।

36.

సిద్ధం చాతుర్థ్యోన్మాదగ్రహపస్కారనాశనమ్ ।

మహాపైశాచకం నామ ఘృత మేత ద్యథామృతమ్ ॥ 37.

బుద్ధిమేధాస్మృతికరం బాలానాం చాంగవర్ధనమ్ । 37½.

తా॥ జటామాంసి, కరక్కాయలు, గంధమాంసి, మనుగుదామర, దూలగోవిల, వస, కలుక్రమగు, చిరుతక్కలి, కాకోళి, చండయనుగ్రంధ్యము, కటుకకోహిణి, ఉసిరికె, బొద్ది, ధనియాలు, సదాప, లక్క, పిల్లిపీచర, క్షీరకాకోళి, సర్పాక్షి, పెద్దసర్పాక్షి, గొంతెమగొమరు, తేలుమణిచెట్టు, ముయ్యాకుపొన్న వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి ఆవు నేతిలోకలిపి ఘృతపాకవిధిగ వక్ష్యముచేసినది మహావైశాచకఘృతమనబడును. అమృతతుల్యమైనది. బుద్ధి, దారణాశక్తి, స్మృతి వీనిని గలుగజేయును. శాలుర యంగములను వృద్ధిపరచును.

ఉన్మాదహరవర్తి.

శ్లో॥ బ్రహ్మ మైంద్రీం విడంగాని వ్యోషం హింగా జటాంమురాం॥

రాన్నాం విశల్యాం లశునం విషధ్మీం సురసాం వచామ్ ।

జ్యోతిష్మతీం నాగవిన్నా మంతాం సహరీలకీమ్ ॥ 39.

కాచ్ఛీం చ హస్తిమూత్రేణ పిష్ట్యా చ్చాయావిశోషితా ।

వర్తి ర్నస్యంజనాలేపధూపై రున్మాదసూదనీ ॥ 40.

తా॥ మండూకబ్రహ్మ, పిన్నపావర, వాయువిడంగాములు, త్రికటుకములు, ఇంగువ, జటామాంసి, మురయునుగ్రంధ్యము, దుంకురాన్నము, చెన్నచెల్లగడ్డ, చెల్లుల్లి, ఆతివస, తులసి, వస, వెక్కుడుతీగె, నాగదంతి, దూలగొండి, కరక్కాయలు, సారాష్ఠ్రికము, (అనగా తువరితున్న) వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి ఏనుగు మూత్రముతోనూరి వర్తిచేసి నీడనెండించి దానిచే నస్యము అంజనము లేపము ధూపము వీనినిచేయించిన ఉన్మాదము వారింతును.

ఉన్మాదహరస్వేదాభ్యంగాదులు.

శ్లో॥ అవనీడా శ్చ వివిధాః స్వపాన్నేహసంయుతా ।

కటుతై లేన చాభ్యంగో ద్వాపయే చ్చాస్య తద్రజః ॥ 41.

సహింగా స్తీక్షణధూమ శ్చ సూత్రస్థాదోదితో హితః । 41½.

తా॥ నానావిధ అవనీడస్వేదములు, అవనూనచే అభ్యంగాము, ఆహల ఘోర్లమును గొట్టములోపోసి ముక్కులోనుంచి నోటితో ఊదుట, సూత్రస్థానములో

చెప్పియుండు తీక్షణధామమును ఇంకను సహితముగ ప్రయోగించుట వీనిని ఉన్మాద రోగమునందు చేయవలయును.

ఉన్మాదరోగహరధూపాదులు.

శ్లో॥ స్వగాలశల్యకోలూక జలూకావృషబ స్తజైః ॥ 42.

మూత్రపిత్తశక్త్యల్లోమనఖచర్మభి రాచరేత్ ।

ధూపధూమాంజనాభ్యంగ ప్రదేవాపరిషేచనమ్ ॥ 43.

తా॥ నక్క, ఏడువంది, గుడ్లగూబ, రాత్రులయందుసంచరించు నొకవిధమైన పక్షి, యెద్దు, గొట్టె, వీనియొక్క మూత్రము పిత్తము మలము వెంట్రుకలు గోళ్ళు చర్మము వీనిచేధూపము, అంజనము, అభ్యంగము, పట్టు, పరిషేకము వీనిని ఉన్మాద రోగమునందు చేయించవలయును.

వాతశ్లేష్మోన్మాదమునకుధూపము.

శ్లో॥ ధూపయే త్సతతం చైనం శ్వగోమత్తై స్మ పూతిభిః । 43½.

వాతశ్లేష్మాత్మకే ప్రాయః

తా॥ వాతశ్లేష్మమువలనజనించిన యున్మాదరోగమునందు గుర్గంధముతోఁ గూడియుండు మక్కమాంసము గోమాంసము మత్స్యములు వీనిచేత ధూపము చేయవలయును.

పిత్తోన్మాదచికిత్స.

శ్లో॥ వైత్తికే తు ప్రశస్యతే ॥ 44.

తిక్తకం జీవనీయం చ సర్పిఃస్నేహే శ్చ మిశ్రైః ।

శిశిరాణ్యన్నపానాని మధురాణి లఘూని చ ॥ 45.

విభేద్య త్సిరాం యథోక్తాం వా తృప్తంమేద్యామిషస్య వా ।

నివాతే శాయయే దేవం ముచ్యతే మతివిభ్రమాత్ ॥ 46.

తా॥ పిత్తమువలనజనించిన యున్మాదమునందు తిక్తకఘృతము జీవనీయ ఘృతము యమకన్నీరము వీనినిపింపవలయును. తీరముగను మధురరసము గలవిగను లఘువుగనుండు నన్నపానాదుల నిపింపవలయును. మతియు సిరా విభేద్య ధ్యా యములో చెప్పియుండు నీరనువేధించవలయును. మదకరమైన మాంసమును తృప్తిగ భుజింపఁజేసి యాయున్మాదరోగిని గాలిలేనిస్థలములో వరుండునటుల చేయవలయును. ఇటులచేసిన బుద్ధిభ్రమము నివర్తిండును.

ఉన్మాదశమనోపాయము.

- శ్లో॥ ప్రక్షిప్త్యాసలిలే కూపే శోషయే ద్వా బుభుక్షురౌ ।
ఆశ్వాసయే త్సుహృత్తంవా వాక్యైర్ధర్మార్థసంహితైః ॥ 47.
- బ్రూయా దిష్టవినాశం వా దర్శయే దద్భృతాని వా ।
బద్ధం సర్వపతైలా క్తం స్యస్తం చోత్తాన మాతపే ॥ 48.
- కపికచ్చాప్య ధవా తప్తై ర్లోహతైలజలై స్సప్తశేత్ ।
కశాభి స్తాడయిత్యా వా బద్ధం శ్వప్రేవినిక్షిపేత్ ॥ 49.
- అథవా వీతశస్త్రాశ్మజనే సంతమనే గృహే ।
సర్వేణోద్ధృతదంష్ట్రేణ దాంతై స్సింహైర్గజై శ్చ తమ్ ॥ 50.
- అథవా రాజపురుషా బహి ర్నీ త్యా సుసంయతమ్ ।
భాయయేయు ర్వధేనై నం తర్జయంతో నృపాజ్ఞయా ॥ 51.
- దేహదుఃఖభయేభ్యో హి పరం ప్రాణభయం మతమ్ ।
తేన యాతి శమం తస్య సర్వతో విప్లుతం మనః ।
- సిద్ధాక్రియా ప్రయోజ్యేయం దేశకాలాద్యపేక్షయా ॥ 52.

తా॥ ఉన్మాదరోగిని ఉదకము లేని బావిలో త్రోసి ఆఁలిచేకుష్కించునటుల చేయవలయును. లేక న్నేహితులు ధర్మార్థసహితముగనుండు పవనములచే సమాధాన పరచవలయును. లేక యిష్టస్రవ్యబంధు వినాశమును చెప్పవలయును. లేక ఆశ్చర్యములనుమాపించవలయును. లేక ఆవాలనూనెను శరీరమునకు లేపనముచేసి కదలకుండు నటులకట్టి యెండలో వెల్లకిలపరుండునటుల చేయవలయును. లేక దురదగొండియాకును శరీరముపై రాచవలయును. లేక ఇనుము నెఱ్ఱగకాల్చి శరీరమునకు తాకించవలయును. నూనెనుగాని ఉదకమునుగాని చక్కఁగకాచి శరీరముపై పోసెదమని చెప్పవలయును. లేక కొరడాచే కొట్టికదలకుండాకట్టి పల్లములో త్రోయవలయును. లేక ఆయుధము, రాయి, జనము ఇవి లేకుండునదియు, చీఁటిగనుండునదియునైన గృహములో త్రోయవలయును. లేక పల్లుతీసిన పాముచేతను, శిక్ష చేస్వాధినులుగనుండు సింహముచేతను ఏనుగుచేతను, బెడరించవలయును. లేక రాజభటులుబైటికితీసికొనిపోయి ఆవయవములను కదలకకట్టి రాజానిన్ను చంపునటుల ఉత్తరవుచేసెననిచెప్పి నిన్నుచంపెదమని భయపఱచవలయును. ఇటులచేసిన శరీరదుఃఖ భయములకన్న ప్రాణభయము ప్రబలముగనుండుటవలన రోగిమనస్సు మిగులభయపడి స్వస్థతనుజెందును. పైచెప్పిన చికిత్సలను దేశకాల బలాదుల ననుసరించి చేయవలయును.

ఆధిజోన్మాదశమనోపాయము.

శ్లో॥ ఇష్టద్రవ్యవినాశా త్తు మనో యస్యోపహాస్యతే ।

తస్య తత్పద్యశః ప్రాప్తిసాంత్యాశ్వాపై శ్శృణోతి నయేత్ ॥ 53

తా॥ మనుజునికి కిష్టద్రవ్యములు వినియోగములేవలన మనస్సుచేడి ఉన్మాదరొగము కలుగును. అట్టివానికి మరలనాద్రవ్యములనుగాని వానికిసమమైన వస్తువులనుగాని లభించఁజేయవలయును. ప్రియవచనములచే సమాధానము చెప్పవలయును. ఇటులజేసిన యాయున్మాదరొగము శమించును.

కామాదిజోన్మాద శమనోపాయము.

శ్లో॥ కామశోకభయక్రోధ హర్షే వ్యూలోభసంభవాన్ ।

పరస్పరప్రతిద్వంద్వై రేభి రేవ శమం నయేత్ ॥ 54.

తా॥ కామము శోకము భయము శోషము సంతోషము అనూయ లోభము వీనివలనజనించిన యున్మాదమును పరస్పరవిరుద్ధములైన పైకామదులచే (అనగా కామముచే జనించిన యున్మాదమును శోకభయదులచేతను, శోకభయదులవలన జనించిన యున్మాదమును కామదులచేతను) శమించఁజేయవలయును.

భూతజోన్మాదచికిత్స.

శ్లో॥ భూతానుబంధ మీక్షేత ప్రోక్తలింగాధికాకృతిమ్ ।

యద్యన్మాదే తతః కుర్యా ద్భూతనిర్దిష్ట మాషధమ్ ॥ 55.

తా॥ నితానోపద్రవానులు వాతజాన్మన్మాదములకు చెప్పియుండులక్షణముల కంటె ఉన్మాదరొగమున నిధికముగనుండినచో నది దేవాదిభూతసంబంధమువలన జనించినదని తెలిసికొని దానికి భూతప్రతిషేధాధ్యాయములో చెప్పియుండుచికిత్సలను చేయవలయును.

భూతజోన్మాదమున బలిదానము.

శ్లో॥ బలిం చ దద్యా త్పలలం యావకం నక్తుపిండికామ్ ।

స్నిగ్ధం మధుర మాహారం తండులాన్ రుధిరోక్షితాన్ ॥ 56.

పక్వామకాని మాంసాని సురామైరేయమాసవమ్ ।

అతిముక్తస్య పుష్పాణి చాత్యై స్సహచరస్య చ ॥ 57.

చతుష్పథే గవాంతీర్థే నదీనాం సంగమేషు చ । 57½.

తా॥ దేవాదిభూతములవలనజనించిన యున్మాదమునందు మాంసము యావకా
న్నము పరిపేలపిండియుంటలు, సిగ్ధముగను మధురముగనునుండువన్నము, రక్తములో
తడుపఱచిన బియ్యములు, పాకము చేయబడినవియు చచ్చివిగనుండునవియునైన
మాంసములు, సురామైరేయము ఆసపము అనుమద్యము, మల్లెపూలు జాజిపూలు
గోరింటపూలు ఈ వస్తువులను నలుత్రోవలు కలయుష్ఠలమునందును ఆవులు
సంచరించునట్టి మాగ్ధమునందును రెండునదులుచేరు ప్రదేశమునందును బలి నొసంగ
వలయును.

ఉన్మాదానుత్పత్తికారణము.

శ్లో॥ నివృత్తామిషమద్యో యో హితాశీ ప్రయత శ్శుచిః ॥ 58.

నిజాగంతుభి రున్మాదై స్సత్వవా న్న స యుజ్యతే । 58½.

తా॥ మద్యమాంసములను వర్జించినవాఁడును, హితాహారములను భుజించు
వాఁడును, జితేంద్రియుఁడును, పరిశుద్ధుఁడును, సత్వగుణముగలవాఁడునైన
మనుజునియందు పూర్వోక్తములైన యున్మాదరోగము లెఱుఁడును జనింపనేరవు.

ఉన్మాదనివృత్తిలక్షణము.

శ్లో॥ ప్రసాద ఇంద్రియాధానాం బుద్ధ్యాత్మమనసాం తథా ॥ 59.

ధాతునాం ప్రకృతిస్థత్వం విగతోన్మాదలక్షణమ్ ॥ 60.

తా॥ చక్షురాదీంద్రియములు బుద్ధి మనస్సు ఇవి ప్రసన్నముగనుండుట,
వాతాదిధాతువులు స్వభావముగనుండుట, ఇవి యున్మాదరోగమున లక్షణములు.

షష్ఠాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ ర స్తు.

సప్తమా ధ్యాయము.

ఉన్మాదాపస్మారరోగములకు చికిత్సలు సమానముగ నుండుటంజేసి ఉన్మాదప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతర మపస్మారప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

అపస్మారప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాశోఽపస్మారప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాన్యాయః ఇతిహస్మాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ ఉన్మాదప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము అపస్మారరోగ చికిత్సలను బోధించునట్టి అపస్మారప్రతిషేధమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

అపస్తారసామాన్య లక్షణము.

శ్లో॥ స్మృత్యపాయో హ్యపస్మార స్స హి సత్వాభిసంప్లవాత్ ।

జాయతేఽభిహతే చిత్తే చింతాశోకభయాదిభిః ॥ 1.

ఉన్మాదవత్ప్రకృపితై శ్చిత్తదేహగతై ర్మతైః ।

హతే సత్వే హృది వ్యాప్తే సంజ్ఞావాహిషు భేషు చ ॥ 2.

తమోవిశన్మూఢమతిః భీభత్సాః కరుతే క్రియాః ।

దంతాఖాదకవమ౯ ఫేనం హస్తాపాదాచ విక్షివ౯ ॥

పశ్యన్నసంతి రూపాణి ప్రస్థల౯ పతతి క్షితౌ ।

విజిహ్మక్షీభ్రువో దోషవేగేఽతీతే విబుధ్యతే ॥ 4.

కాలాంతరేణ స పున శ్చైవమేవ విచ్ఛేదతే । 4½.

తా॥ స్మృతిసంకుట అపస్మారమనబడును. ఉన్మాదరోగమువలె శారీర మానసదోషంబులు ప్రకోపించి సత్వగుణమునుచెరచి హృదయమును, సంజ్ఞావాహి స్రోతస్సులను వ్యాపించినయెడల మనుజునికి చింత శోకము భయము మొదలగువానిచే చిత్తమువ్యాకులతనుజెంది బుద్ధి సత్వగుణంబును నశించును. అందువలన నపస్మార రోగముజనించును. అది జనించినతోడనే మనుజుఁడు మోహమునుజెంది జ్ఞాన

కూన్యై నిందితంబులగు కృత్యములను జేయుటయే గాక పండ్లను కటకటకొరుకుచు నురుసుమకమ్మచు హస్తపాదములను విడలించుచు అశత్యంబులైన రూపంబులను జూచుచు ముడిచికొనియుండు నేత్రములు కనుబొమలను గలవాడై భూమింబడును. దోషవేగముశమించినతోడనే పూర్వమువలె స్వభావమును జెందును. కొంతకాలము గడచినపిదప మరల నిటులనే మూర్ఖానికారములను జెందును.

చతుర్విధాపస్మారములు.

శ్లో॥ అపస్మార శ్చతుర్భేదో వాతాద్యైర్నిచయేన తు ॥ 5.

తా॥ అపస్మారము వాతజము పిత్తజము శ్లేష్మజము సన్నిపాతజము అని (4) విధములుగనుండును.

అపస్మారపూర్వరూపము.

శ్లో॥ రూప ముత్పిత్సమానేఽస్మిన్ హృత్కంప శ్శూన్యతాభ్రమః ।

తమసోదర్శనం ధ్యానం భూప్రదాసోఽక్షివైకృతమ్ ॥ 6.

అశబ్దశ్రవణం స్వేదో లాలాసింఘాణకస్రతిః ।

అవిపాకోఽరుచి రూర్ఘా కుక్ష్యాటోపో బలక్షయః ॥ 7.

నిద్రానాశోఽగమర్ద స్తృప్త స్వప్నే గానం సనర్తనమ్ ।

పానం మద్యస్య తైలస్య తయోరేవచ మేహనమ్ ॥ 8.

తా॥ తొమ్మిదగుట, భ్రమించుట, చీకటికమ్మట, చింతపడుట, కనుబొమలు నేత్రములు నివి వికారమును జెందుట, శబ్దమువినకుండుట, చెమటపట్టుట, జొల్లు, చీమిడియుకారుట, భుజించినయాహారము జీర్ణముకాకుండుట, ఆరుచికలుగుట, మూర్ఛనచ్చుట, కడుపునందుగడబుడయని శబ్దమగుట, బలముక్షయించుట, నినుర లేకుండుట, సర్వాంగములయందు నొప్పికలుగుట, దప్పి జనించుట, స్వప్నమునందు సంగీత నర్తనములొనర్చుటయే గాక మద్యపానతైలపానములను చేయుట, గ్వప్నము నందు మద్యతైలము మాత్రముగవెడలుట యివి అపస్మార రోగమునకు పూర్వ రూపంబులు.

వాతజాపస్మార లక్షణము.

శ్లో॥ తత్ర వాతా తుస్సభరత్సక్తి ప్రపతం శ్చ మూచుర్ముహూః ।

అపస్మారేతిసంజ్ఞాం చ లభతే విస్వరం రుదన్ ॥ 9.

ఉత్పిండితాక్ష శ్వసితి ఛేనం వమతి కంపతే ।

ఆవిధ్యతి శిరోదంతాఽదశ త్యాగ్మాతకంధరః । 10.

పరిశో విక్షిప త్యంగం విషమం వినతాంగుళిః ।

రూక్షశ్యావారుణాక్షిత్యజ్జుళాస్యః కృష్ణ మిక్షతే ॥ 11.

చపలం పరుషం రూపం విరూపం వికృతాననమ్ । 11½.

తా॥ వాతజాపస్మారరోగమునందు తోడలు అగురుట, పలుమారు భూమి పైబడి మూర్ఛనుజెందుట, మరలవికారస్వరముతోనేడుట, ప్రజ్ఞనుజెందుట, నేత్రములు నిట్రబొడిచికొని యుండుట, నిట్టూర్పువిడుచుట, నోటియందు నురుగు కారుట, వణికుట ఈ లక్షణములుకలుగును. మఱియు నీరోగి శిరమును భూమిపై కొట్టికొనును. పండ్లుకొరుకును, మెడయుబ్బి యుండువాడై నలుప్రక్కల యవయవములవిడిలించును. పంకరగనుండు వేళ్ళుగలవాడుగ నేత్రములు చగ్గము నఖములు ముఖము నివి రూక్షగ నల్లగనుండువాడుగనగును. నల్లగ క్రూరముగ చంచలముగ వికారముఖముతోఁగూడినదిగ వికారరూపము గలదిగనుండు వాకార మతనికంటి కగపడును.

పిత్తజాపస్మార లక్షణము.

శ్లో॥ అపస్మరతి పిత్తేన ముహూ స్సంజ్ఞాం చ విదంతి ॥ 12.

వీతిఘననాక్షివక్త్రోత్పగ్నాస్ఫాలయతి మేదినిమ్ ।

భైరవాదీస్తరుషితరూపదర్శి తృషాన్వితః ॥ 13.

తా॥ పిత్తమువలనజనించిన యపస్మారమునందు పలుమారు మూర్ఛనుజెంది మరల ప్రజ్ఞనుజెందుట, నురుగు నేత్రములు ముఖము చగ్గము నివి పసుపువర్ణముగ నుండుట, భూమిని చేతులతోకొట్టుట, క్రూరముగ రూక్షగనుండు రూపము కంటికగువడుట, మిక్కిలి దప్పి ఈ లక్షణములుకలిగి యుండును.

కఫజాపస్మార లక్షణము.

శ్లో॥ కఫా చ్చిరేణగ్రహణం చిరేణైవ విబోధనమ్ ।

చేష్టాల్పా భూయసీ లాలా శుక్ల నేత్ర నఖాస్యతా ॥ 14.

శుక్లాభరూపదర్శిత్యం

తా॥ చిరకాలముమీఁద మూర్ఛగలుగుట, మరలయామూర్ఛ చిరకాలము మీఁదనినర్జించుట, హస్తపాదాలను కొంచెముగకదలించుట, విశేషముగ జొల్లు కారుట, నేత్రములు గోళ్ళు ముఖము నివి తెల్లగయుండుట, తెలుపువర్ణముతోఁగూడినరూపము కంటికగువడుట ఈ లక్షణములు కఫజాపస్మారమునందు జనించును.

సన్నిపాతాపస్మార లక్షణము.

శ్లో॥ సర్వలింగం తు వర్జయేత్ ।

14½.

తా॥ సన్నిపాతమువలన జరించినయపస్మారమునందు వాతజాద్యపస్మారములకు చెప్పియుండు లక్షణములన్నియు కలిగియుండును. ఇది అసాధ్యమగుటవలన చికిత్సయందు వర్జింపఁదగినది

అపస్మారసామాన్యచికిత్స.

శ్లో॥ అథావృతానాం ధీచిత్తహృత్థానాం ప్రాక్ష్యిబోధనమ్ ॥ 15.

తీక్ష్ణః కుర్యా దపస్మారే కర్మభి ర్వమనాదిభిః ।

తా॥ పైఁచెప్పిన చోష్ఠన నవస్మారలోగ స్వరూపములను గుర్తెరిగి దోషములచే నావరింపబడియుండు బుద్ధి మనస్సు హృదయము ప్రోతస్సులు వీని తీక్ష్ణములుగనుండు వమనవిరేచనాది కర్మలచే శుద్ధిపఱచవలయును.

వాతాద్యపస్మారచికిత్స.

శ్లో॥ వాతకం వస్తిభూయిష్టైః పిత్తం ప్రాయో విరేచనైః ॥ 16.

శైష్ఠికం వమనప్రాయై రపస్మార ముపాచరేత్ । 16½.

తా॥ వాతజాపస్మారమును వస్తికర్మలచేతను పిత్తజాపస్మారమును విరేచనములచేతను శైష్ఠికజాపస్మారమును వమనంబులచేతను మిక్కుటముగ చికిత్సించవలయును.

అపస్మారమునకుసంశమనయోగములు.

శ్లో॥ సర్వత స్తు విశుద్ధస్య సమ్యగాశ్వాసితస్య చ ॥ 17.

అపస్మారవిమోక్షార్థం యోగాన్ సంశమనాన్ శృణు । 17½.

తా॥ పైనచెప్పిన విధంబున వాతజాద్యపస్మారలోగముగలవానికి వస్తివిరేచన వమనాది కర్మలను అయారోగానుగుణముగను యథాక్రమముగను చేయించి పేయాదిగంజులనుభుజింపఁజేసి పిదప అపస్మారలోగము శమించుటకై ఉత్తరత్రచెప్పంబడు ఘృతపానాదుల నొసంగవలయును.

పంచగవ్యఘృతము.

శ్లో॥ గోమయస్వరసక్షీర దధిమూత్రై శ్శృతం హవిః ॥ 18.

అపస్మారజ్వరోన్మాద కామలూతకరం పిబేత్ । 18½.

తా॥ ఆవుయొక్క పేడరసము పాలు పెరుగు మూత్రము నెయ్యి వీని సమభాగములుగ చేర్చి ఘృతసాక విధిప్రకారము పక్వముచేయవలయును. ఇది పంచగవ్యఘృతమనఁబడును. దీని సేవనవలన అపస్మారము జ్వరము ఉన్మాదము కామలయు వారించును.

మహాపంచగవ్యఘృతము.

- శ్లో॥ ద్విపంచమూలీ త్రిఫలా ద్వినిశాకుటచత్వచః ॥ 19.
 సప్తసర్ణ మపామాగ్ం నీలినీం కటురోహిణీమ్ ।
 శ్యామాకపుష్కరజటా ఫల్లుమూలదురాలభాః ॥ 20.
 ద్విఫలా స్ఫలిలద్రోణే పక్వా పాదావశేషితే ।
 భాగ్జీ పాతాథకీకుంభనికుంభవ్యోషరోహిషైః ॥ 21.
 మూర్వాభూతికభూనింబ శ్రేయసీసారిబాగ్ద్వయైః ।
 మదయంత్యగ్నినిచుళై రక్షాంజై స్సర్పిషః పచేత్ ॥ 22.
 ప్రథం తద్వ ద్ద్రవైః పూర్వైః పంచగవ్య మిదం మహత్ ।
 జ్వరాపస్మారజతర భగందరిహరం పరమ్ ॥ 23.
 శోఫార్కుఃకామలాపాండు గుల్మకాసగ్రహహహమ్ । 23½.

తా॥ దశమూలములు, త్రిఫలములు, పసుపు మ్రునిపసుపు, కొడిసెపట్ట, వీడాకులపొన్న, ఉత్తరేణి, నీలిచెట్టు, కటుకరోహిణి, రేల, పుష్కరమూలము, జటామాంసి, బ్రహ్మమేడివేళ్ళు, రేగటిదూలగోవిల, వీనినిదినుసుకు (2) పలముల చొప్పున గ్రహించి ద్రోణప్రమాణ ముదకములోవైచి (4) వ భాగముమిగులునటుల కషాయముకాచి ఆందులో గంటుభారంగి, చిరుబొద్ది, కందులు, తెగడ, నల్లతెగడ, త్రికటుకములు, కామంచిగడ్డి, చాగ, చిప్పగడ్డి, నేలవేము, కరక్కాయలు, సుగంధిపాల, నల్లసుగంధిపాల, చిత్రమూలము, మదయంతి, (ఆనఁగా మల్లె), నీరు ప్రబ్బలి, వీనిని దినుసుకు కర్షప్రమాణముచొప్పునగ్రహించి కల్కముచేసి కలిపి ఆవునెయ్యి గోమయరసము, ఆవుపాలు, ఆవుపెరుగు, గోమూత్రము వీనిని దినుసుకు (1) ప్రథమచొప్పునచేర్చి ఘృతపాకవిధి ప్రకారముపక్వముచేసిన నది మహాపంచగవ్య ఘృతమనఁబడును. జ్వరము, అపస్మారము, ఉదరరోగము, భగందరము, శోఫ, ఆళ్ళస్సు, కామిల, పాండురోగము, గుల్మము, కాసము, గ్రహబాధ వీనిని నిశ్చేషముగ పోకడుచును.

అపస్మారరోగమునకు బ్రాహ్మ్యదిఘృతము.

- శ్లో॥ బ్రాహ్మీరసవచాకుష్ఠ శంఖపుష్పేశ్వతం ఘృతమ్ ॥ 24.

పురాణం మేధ్య మున్మాదాత్మ్యపస్మారపాషజిత్ । 24½.

తా॥ ప్రాతదియైన ఆవు నేతిలో మంచూక బ్రహ్మిరసము, వస, చెంగల్వకోస్తు, శంఖపుష్పి వీనినిచేర్చి విధిప్రకారము పక్వముచేసి యిప్పించిన ఉన్మాదరోగము, అపస్మారరోగము, అలక్ష్మి, యివిలొలగును, ధారణాశక్తిగలుగును.

అపస్మారమునకు జీవనీయఘృతము.

శ్లో॥ తైలప్రస్థం ఘృతప్రస్థం జీవనీయైః పలోన్మితైః ॥ 25.

క్షీర ద్రోణే పచే త్సిద్ధ మపస్మారవిమోక్షణమ్ । 25½.

తా॥ నువ్వులమానె (1) ప్రస్థము, ఆవునెయ్యి (1) ప్రస్థము, జీవనీయగణ ద్రవ్య చూర్ణము దినుసుకు (1) పలము క్షీని ద్రోణప్రమాణముగల ఆవుపాలలో చేర్చి ఘృతపాకవిధిప్రకారము పక్వముచేసియిప్పించిన అపస్మారరోగముహరించును.

అపస్మారమునకు కాశ్మర్యఘృతము.

శ్లో॥ కంసేక్షీరేక్షురసయోః కాశ్మర్యేఽష్టగుణే రసే ॥ 26.

కార్షికై ర్జీవనీయై శ్చ సర్విఃప్రస్థం విపాచయేత్ ।

వాతపితోద్భవం క్షీప్ర మపస్మారం నిహంతి తత్ ॥ 27.

తా॥ చెరుకురసము (1) అధఃకము, ఆవుపాలు (1) అధఃకము, నేలగుమ్మడు రసము (8) ప్రస్థములు, ఆవునెయ్యి (1) ప్రస్థము ఇటులనీ ద్రవ్యములనొకటిగ చేర్చి అందులో జీవనీయగణద్రవ్యములను దినుసుకు కర్ణప్రమాణముచొప్పున గ్రహించి కల్కముచేసికలిపి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేసి పానముచేయించిన వాతపిత్తమువలన జనించిన అపస్మారరోగ మతిశీఘ్రముగ హరించును.

అపస్మారహరక్షీరము.

శ్లో॥ తద్వృత్కాశవిదారీక్షుకుశక్వాథశృతం పయః । 27½.

తా॥ కాశగడ్డి, నేలగుమ్మడుగడ్డ, చెఱకు, కుశగడ్డి వీనిని సమభాగములుగ నుడకములోవైచి పాదావశేషముగ కాషాయముకాచి పడియగట్టి అందులో ఆవుపాలుచేర్చి చక్కగకాచి పానముచేయించిన అపస్మారరోగము హరించును.

అపస్మారమునకు కూశ్మాండఘృతము.

శ్లో॥ కూశ్మాండస్వరసే సర్వి రస్టాదశగుణే శృతమ్ ॥ 28.

యప్తికల్క మపస్మారహరం ధీవాక్స్వరప్రదమ్ । 28½.

తా॥ గుమ్మడురసము (8) ప్రస్థములు, ఆవునెయ్యి (1) ప్రస్థము ఇటుల నీరెండుద్రవ్యముల నొకటిగచేర్చి అందులో యష్టిమధుక కల్కమునుకలిపి విధి ప్రకారము పక్వముచేసి యిప్పించిన అపస్మారరోగము శీఘ్రముగ నారిండుటయే గాక ప్రశస్తమయిన బుద్ధి, వాక్కు, సర్వమును కలుగును.

అపస్మారమునకు నస్యము.

శ్లో॥ కపిలానాం గవాం పిత్తం నావనం పరమం హితమ్ । 29.

శ్వస్యగాలబిడాలానాం సింహాదీనాం చ పూజితమ్ । 29½.

తా॥ కపిలవర్ణముగల ఆవుయొక్క పిత్తముచేత్యసముచేయించిన అపస్మార రోగికి మిగుల హితముకలుగును. మఱియు కుక్క నక్క పిల్లి సింహము వీనిపిత్తములు అపస్మారరోగులకు నస్యకర్మయందు కడుశ్రేష్ఠము.

అపస్మారమునకు నస్యాభ్యంగతైలము.

శ్లో॥ గోధానకులనాగానాం వృషభక్షిగవామపి । 30.

పిత్తైషు సాధితం తైలం నస్యేభ్యంగే చ శస్యతే । 30½.

తా॥ అపస్మారరోగులకు ఉడుము, మంగిస, సర్పము, యెద్దు, ఆవు, ఎలుగు మంటి, వీనిపిత్తములను నువ్వులనూనెలోవైచికాచి నస్యాభ్యంగములయందు ప్రయోగించవలయును.

అపస్మారమునకు త్రిఫలాదితైలము.

శ్లో॥ త్రిఫలావ్యోషవీతద్రుయనక్షారఫణిజ్జకైః । 31.

శ్యామూపామూర్గకారంబబీజైః సైలం విపాచితమ్ ।

బస్తమూత్రే హితం నస్యం మూర్ణంవా ధూపయే ద్భిషక్ ।

తా॥ నువ్వులనూనె (1) భాగము, గొట్టెమూత్రము (4) భాగములు వీనిని ఒకటిగాకలిపి అందులో నల్లసుగంధిపాల, ఉత్తిరేణి, క్రాశుగువిత్తులు, త్రిఫలములు, త్రికటుకములు, దేవదారు, యవక్షారము, మరువము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి కలిపి తైలపాకవిధానంబున పక్వముచేసి అపస్మారరోగికి నస్యము చేయించినను లేక పై త్రిఫలాదిద్రవ్యమూర్ణమును గొట్టెమూత్రమున విపాచితముగా నాపాకముచేసి అపస్మారరోగులయొక్క నాసికాద్వారములయందు ప్రసవముచేసినను హితముకలుగును.

అపస్మారహరధూమము.

శ్లో॥ నకులోలూకనూర్జార గృధ్రకీటాహికాకజైః ।

తుండైః సత్తైః పురీషై శ్చ ధూమ మస్య ప్రయోజయేత్ ।

తా॥ మంగిస, గుడ్లగూబ, పిల్లి వీనిమలములు, గుడ్లగూబ, గద్ద, కాకి వీని ముక్కులు, ప్రక్కలు, పాముకూసము వీనిని గ్రహించి అపస్మారరోగికి ధూవము చేసిన హితముకలుగును.

అపస్మారరోగము లగునాదిప్రయోగము.

శ్లో॥ శీలయే తైలలశునం పయసా వా శతావరీమ్ ।

బ్రాహ్మీరసం కృష్ణరసం పచాం వా మధుసంయుతమ్ ॥ 34.

తా॥ సువ్యలనూనెగాని, వెల్లుల్లిగాని, ఆవుపాలతోడ పిల్లపీచరసముగాని, తేనెతో మండుకబ్రహ్మీరసముగాని, చెంగల్యకోప్పురసముగాని, వసముగాని ప్రతిదిన మపస్మారరోగికి ఇప్పించుచుండవలయును.

అపస్మారరోగమునందు రసాయనప్రయోగము.

శ్లో॥ సమం క్రుద్ధై రపస్మారోదోషై శ్శారీరమానసైః ।

యజ్జాయతే యత శ్చైష మహామర్మసమాశ్రయః ॥ 35.

తస్మా ద్ర సాయనై రేనం దుశ్చిక్రితస్య ముపాచరేత్ ।

తదార్థం చాగ్నితోయాదే శ్వేషమా త్పాలయే త్సదా ॥ 36.

తా॥ అపస్మారరోగము ఏకకాలంబున ప్రకోపించిన శారీరమానసదోషంబులవలన జనించినదగుటంజేసియు గొప్పమృత్యుమగుహృదయము నాశ్రయించి యుండుటంజేసియు అది మిగుల కష్టసాధ్యమైనదిగనుండును; కావున నాయపస్మారరోగమును రసాయనములచేత చికిత్సించవలయును. మఱియు నారోగముగలవానిని నిశ్చయ నీళ్ళు మొదలగువానివలన ముప్పుకలుగనియక జాగరూకతతోడసదా రక్షింపుచుండవలయును.

అపస్మారరోగవిముక్తుని కుత్సాహాపరికల్పనము.

శ్లో॥ ముక్తం మనోవికారేణ త్వ మిత్థం కృతవా నితి ।

స బ్రూయా ద్విషయై రిష్టైః క్లిష్టం చేతోఽన్య బృంహయేత్ ॥

తా॥ పైనవచించిన చికిత్సాదులచే నపస్మారరోగముశమించి మనోవికార రహితుఁడుగనుండు నారోగితోడ నీవు పూర్వము నిందనీయకృత్యంబులను జేసినావని చెప్పక ప్రియముగను మనోహరంబుగనుండు విషయంబులంజెప్పి వానిమనస్సున కుత్సాహమును కలుగజేయవలయును.

సప్తమాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

అష్ట మా ధ్యాయము.

హృదయమనెడి మహామర్మస్థానమునుజేరి ప్రకోపించి
యుండు వాతాదిదోషములచే అపస్మారరోగము కలిగెడివిధం
బున శిరమనెడి మహామర్మస్థానమునుజేరి ప్రకోపించియుండు
వాతాదిదోషములచే ఊర్ధ్వాంగరోగములు (అనఁగామెడ
కొంకులకు పై భాగమున కలుగురోగములు) జనించుచున్న
యవి. కావున అపస్మారప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతర
మూర్ధ్వాంగరోగములకు చికిత్సాదులను వచింపుట కుపక్ర
మించి వానిలో ప్రధానమైన నేత్రరోగములకు తొలుత
చికిత్సలనుంజెప్పుటకై వర్తమరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయము
చెప్పఁబడుచున్నయది.

వర్తమరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో వర్తమరోగవిజ్ఞానీయ మధ్యాయం వ్యాఖ్యాన్యమః ।

ఇతిహస్యాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ అపస్మారప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము వర్తమరోగములను
దెలియవరచునట్టి వర్తమరోగవిజ్ఞానీయమను నీయధ్యాయమును వివరించెదము. (వర్త
మరోగమనఁగా కంటిరెప్పలయందు జనించురోగములు.)

తెప్పలయందుజనించురోగములవిధము.

శ్లో॥ సర్వరోగనిదానోక్తై రహితైః కుపితా మలాః ।

అచక్షుష్యై ర్విశేషేణ ప్రాయః పితృసుసారిణః ॥

1.

సిరాభి రూర్ధ్వం ప్రసృతాః నేత్రవయవ మాశ్రితాః ।

వర్తనంధిం సితం కృష్ణం దృష్టిం వా సర్వ మక్షివా ॥

2.

రోగాన్ కుర్యుః

తా॥ సూత్రస్థానాంతర్గత సర్వరోగనిదానాధ్యాయంబున వివరించబడినదియు శేత్రములకు మిక్కిలి అపితకరమైనదియునైన ఆహారవిహారాదులచే వాతాదిదోషములు ప్రకోపించి తఱచుగ సిత్తముతోఁగూడి సిరామార్గమూలంబున మనుజునిమొడ కొంకులకుపైభాగమునవ్యాపించి శేత్రములయొక్క అవయవములగువర్త్రును (అనఁగా రెప్పను) గాని, సంధినిగాని, తెల్లనృడ్డునుగాని, పల్లనృడ్డునుగాని, దృష్టినిగాని, లేక కండ్లంతటగాని, యాశ్రయించి రోగములను కలుగజేయును.

కృచ్ఛోన్మీలరోగము.

శ్లో॥ చలస్తత్రప్రాప్యవర్తాశ్రయాస్సిరాః ।

సుప్తోఽథిత్తస్య కురుతే వర్తస్తంభం సవేదనమ్ ॥ 3.

పాంసుపూర్ణాథనేత్రత్వం కృచ్ఛోన్మీలనమశ్రుచ ।

విమర్దనా తస్య చ్చ శమః కృచ్ఛోన్మీలం వదంతి తమ్ ॥ 4.

తా॥ ప్రకోపించినవాతము కంటిరెప్పలకాధారముగనుండు సిగలనుజేరి నిద్రించిలేచిన వానికి శూల, వర్త్రస్తంభము, (అనఁగా రెప్పలు సభ్రముగనగుట) శేత్రములయందు దుష్కృకస్పియుండునటులుండుట, కండ్లను కడుకష్టముచే తెరచుట, నయనంబులయందు నీరుకారుట మొదలగునుపద్రవములను కలుగఁజేయును. శేత్రములను నలుపుటవలన నొప్పిశమించును. దీనిని కృచ్ఛోన్మీలన శేత్రరోగమని ఋషులు వచింపుదురు.

నిమేషరోగము.

శ్లో॥ చాలయన్ వర్తస్థాని వాయుర్నిమేషాన్మేషణం ముహూః । 4½.

కరోత్యరుజ్ఞిమేషాఽసౌ

తా॥ వాతము ప్రకోపించి కంటిరెప్పలను కదలించుచు నొప్పిలేకనే తెరుచుట మూయుట అనుకృత్యములను నలుమారుచేయుచుండును. దీనికి నిమేషరోగమని ఋషులగురు.

వాతహతరోగము.

శ్లో॥ వర్త్రయత్తు నిమిల్యతే ॥ 5.

విముక్తసంధినిశ్చేష్టం హీనం వాతహతం హి తత్ ॥ 5½.

తా॥ ప్రకోపించినవాతము రెప్పలను సంధిలోనుండి జారినదిగను చలనము లేకుండునదిగనుజేసి మరల రెప్పలను మూయునటులఁజేయును. దీనిని ఋషులు వాత హతరోగమని వచింపుచున్నారు.

కుంభిరోగము.

శ్లో॥ కృష్ణాః పిత్తేన బహువ్యంతరస్త్వర్ణ కుంభికబీజవత్ ॥ 6.

ఆధ్మాయంతే పుసర్భిన్నాః పిటికాః కుంభిసృజ్జితాః । 6½.

తా॥ పిత్తముచే నల్లగ కుంభికవిత్తులతో (అనగాసురపొన్నవిత్తులతో) కుల్లముగనుండు అనేకపిటికలు రెప్పలోపలజనించును. వానిని భేదించిన మరలనవి యుబ్బునుండును. దీనికి కుంభిమని పేరుగలదు.

పిత్తోత్క్లిష్టరోగము.

శ్లో॥ సదాహక్లేదనిస్తానం రక్తాభం స్పర్శనాక్షమమ్ ॥ 7.

పిత్తేన జాయతే వర్త పిత్తోత్క్లిష్ట ముశంతి తమ్ । 7½.

తా॥ పిత్తముచే కంటిరెప్ప మంట పొట్లు వీనితోగూడినదిగను, ఎఱ్ఱగను, తాకిన మిక్కిలి యువద్రవముజేయునదిగనుండును. దీనిని పిత్తోత్క్లిష్టమని పేరు రోగమని వచించెదరు.

పక్షుశాతరోగము.

శ్లో॥ కరోతి కంఠూం దాహం చ పిత్తం పక్షాంత మాస్థితమ్ । 8.

పక్షుశాం శాతనం చాను పక్షుశాతం నదంతి తమ్ । 8½.

తా॥ పిత్తముప్రకోపమునుజేంది రెప్పవెంట్రుకలమధ్యభాగమునందేరి దురదను మంటను కలుగజేయుచు రెప్పవెంట్రుకల నూడుపలులజేయును. దీనిని పక్షుశాత రోగమనియెదరు.

పోథకీరోగము.

శ్లో॥ పోథక్యః పుటికా శ్వేతా స్పర్శపాభా ఘరాః కఫాత్ ॥ 9.

శోభోపదేహాహృత్కంఠూపిచ్ఛిలా శ్రు సమన్వితాః । 9½.

తా॥ కఫమువలన రెప్పలలోపల తెల్లగ ఆవగించుత పరిమాణముకలదిగ గట్టిగ వాపు కూల దురద జగలుగనుండు కంటినీరు వీనితోగూడినవిగనుండు పిటికలు జనించును. దీనిని పోథకీమనియెదరు.

కఫోత్క్లిష్టరోగము.

శ్లో॥ కఫోత్క్లిష్టం భవే ద్వత్మోస్తాభక్లేవోపదేహవత్ ॥ 10.

తా॥ కఫమువలన రెప్పలు స్తబ్ధముగ నీరుకారునవిగ నొప్పితోగూడినవిగ ననును. దీనికి కఫోత్క్లిష్టమనిపేరు.

లగణరోగము.

శ్లో॥ గ్రంథిః పాండురరుక్పాకః కంఠామాకా కఠినః కఫాత్ ।

కోలమాత్ర స్స లగణః కించిదల్ప స్త్యోపివా ॥ 11.

తా॥ రెప్పలయందు తెలుపువర్ణముగలదియు, కూల పాకము ఇవి లేనిదియు, దురదతోఁగూడినదియు, కఠినస్పర్శముగలదియు, రేఁగుగింజంత లేక కొంచెము తక్కువగ ప్రమాణముగలదియునైన గ్రంథి కఫమువలన జనించును. ఇది లగణమని చెప్పబడును.

ఉస్సంగరోగము.

శ్లో॥ రక్త రక్తేన పిటికా స్తత్తుల్యపిటికాచితాః ।

11½.

ఉత్సంగాఖ్యాః

తా॥ రక్తదోషముచే ఎఱువువర్ణముగలదియు అనేకపిటికతోఁగూడినదియునైన పిటికలు రెప్పకుఁజాగమునందుజనించును. దీనికి ఉత్సంగమని పేరుగలది.

ఉత్తిష్టరోగము.

శ్లో॥ తథోత్తిష్టం రాజమ త్స్పర్శనాక్షమమ్ ॥

12.

తా॥ రెప్పలయందు రక్తదోషముచే రేఖలతోఁగూడినదియు, తాఁకిన నొప్పిగలదియునైన పిటికలుజనించును. ఇది ఉత్తిష్టమనబడును.

వర్తారోగము.

శ్లో॥ అర్శోధిమాంసం వర్తారతిః స్తబ్ధం స్నిగ్ధం సదాహరుక్ ।

రక్తం రక్తేన తత్సాగ్రీవీ ఛిన్నం ఛిన్నం చ వర్తతే ॥ 13.

తా॥ రక్తదోషముచే కంటిరెప్పలలోపల మధ్యభాగమున అధికమాంసము జనించును. ఇది యెఱ్ఱగను స్తబ్ధముగను మంట కూల వీనితోఁగూడినదిగను రక్తస్రావముకలదిగను నగును. దీనినిఛేదించిన మరల వృద్ధిజెందుచుండును. దీనికి వర్తారోగమని పేరు.

అంజనరోగము.

శ్లో॥ మధ్యే వా వర్తనోఽంతే వా కంఠాపా రుగ్వతీ స్థిరా ।

ముద్గమాత్రాస్యజాతామ్రా పిటికాంజననామికా ॥ 14.

తా॥ రక్తదోషముచే కంటిరెప్పలమధ్యలోఁగాని కొసలయందుఁగాని దురద, మంట, కూలయుగలదియు, కఠినస్పర్శముగలదియు, పెసలగింజంత ప్రమాణముగలదియు. ఎఱ్ఱగనుండునదియునైన పిటిక జనించును. దీనికి అంజనమని పేరుగలది.

బిసవర్త్యరోగము.

శ్లో॥ దోషై ర్వర్తబహిశ్శూనం యదంతసూక్ష్మఖాచితమ్ ।

సప్రావ మంతరుదకం బినాథం బిసవర్త్యతత్ ॥ 15.

తా॥ వాతాదిదోషములచే కంటిరెప్పలు ప్రభాగమున నుబ్బినదిగను నూత్న మైన ద్వారములతోఁగూడినదిగను రక్తప్రాసముగలదిగను కంటియందునీరుకమ్ముకొని యుండునదిగను నగును. దీనికి బిసవత్కాయన పేరుగలదు.

ఉష్ణిష్టవర్త్యరోగము.

శ్లో॥ యద్వర్ణోష్ణిష్ట ముష్ణిష్ట మకసా న్మాసతా మియాత్ ।

రక్తదోషత్రయోత్తేజా ద్వదం త్యుష్ణిష్టవర్త్య తత్ ॥ 16.

తా॥ రక్తదోషము వాతాదిప్రకోపము వీనివలన కంటిరెప్పలు రుప్తమైకారణ ములేకనే యెండిపోవును. ఇది ఉష్ణిష్టవత్కాయనబడును.

శ్యావవత్కారోగము.

శ్లో॥ శ్యావవర్త్యమలై న్నాస్రై శ్యాపం రుక్తైదశోఫవత్ । 16½.

తా॥ రక్తదోషము వాతాదిదోషత్రయము వీనివలనకంటిరెప్పలు నలుపువల్లము గలదిగను, శూల ఉదక ప్రాసము వాపు వీనితోఁగూడినదిగనునగును, దీనికి శ్యావవత్కాయన పేరుగలదు.

శ్లిష్టవత్కారోగము.

శ్లో॥ శ్లిష్టాఖ్యవత్కానీ శ్లిష్టే కంఠాశ్వయధురాగిణీ ॥ 17.

తా॥ కంటిరెప్పలు ఒకటితోనొకటి యంటుకొని దురద వాత ఎరువువల్లము వీనితోఁగూడినదిగనునగును. దీనికి శ్లిష్టవత్కాయన పేరుగలదు.

సికతావత్కారోగము.

శ్లో॥ వత్కానోఽంతఃఖరా రూక్షాః పిటికా స్సికతోపమా । 17½.

సికతావత్కా

తా॥ కంటిరెప్పలలో మధ్య ప్రదేశమున నిసుకంతప్రమాణముగలవియు, కఠిన స్పర్శముతోఁగూడినవియు, రూక్షగనుండునవియునైన పిటికలు జనించును. ఇది సికతావత్కాయనబడును.

కర్దమవత్కారోగము.

శ్లో॥ కృష్ణం తు కర్దమం కర్దమోపమ్ ।

18.

తా॥ కంటిరెప్పబురడవలె నల్లగనుండిన కర్ణమవత్కృమనఁబడును.

బహుళరోగము.

శ్లో॥ బహుళం బహుళై ర్మాంసై స్సవణై శ్చియతే సమైః । 18½.

తా॥ రెప్పలకుపైన రెప్పలతో సమానవర్ణముగల మాంసము మిక్కుటముగ వృద్ధిజెందుచుండును. దీనికి బహుళమని పేరుగలది.

కుకూణక రోగము.

శ్లో॥ కుకూణక శ్చికోరేవ దంతోత్పత్తినిమిత్తజః । 19.

న్యా త్తేఽశిశు రుచ్ఛానతామ్రాక్షో వీక్షణాక్షమః ॥

సవత్కృశూలపై చ్చిల్లకర్ణ నానాక్షిమద్దనః ॥ 20.

తా॥ కుకూణకమును వత్కృరోగముగలదు. ఇది శిశువులకుమాత్రము దంతోత్పత్తికాలమున జనించును. ఈ రోగముచే శిశువునకు శేష్రములయందెఱుపువర్ణము, వాపు, చూచుటకు శక్తిలేకుండుట, రెప్పలయందునొప్పి, చెవులు, న్ము కు, శేష్రములు వీనియందు పోట్లు నీయుపద్రవములు కలుగును.

షష్ఠోపరోధరోగము.

శ్లో॥ షష్ఠోపరోధే సంకోచో వత్కృనాం జాయతే తథా ।

ఖరతాంతర్ముఖత్వం చ లోమ్నామన్యాని వా పునః ॥ 21.

కంటకై రివ తీక్ష్ణాగ్రైః స్ఫుల్లైః తై రక్షిసూయతే ।

ఉవ్యతే చానీలాదిద్వి డల్పహశ్శాంతి రుద్ధృతైః ॥ 22.

తా॥ షష్ఠోపరోధమును వత్కృరోగముగలదు. దీనియందు కంటిరెప్పలు సంకోచమునుజెందును. రెప్పవెంట్రుకలు కఠినముగ స్రుష్టకభిముఖముగ నుండును. లేక వేరే రెప్పవెంట్రుకలు జనించును. రోగస్వభావమువలన ముండ్లవలె పరుసుతోఁగూడియుండు నావెంట్రుకలు కండ్లను పొడుచును. దానిచేత కంటియందు విశేషముగ మంట, గాలి, యెండ, నిప్పు, వీనినిసహించలేకుండుట యిట్టి యుపద్రవములు జనించును. ఆ వెంట్రుకలను పెరికివేసిన కొన్నిదినములలో నారోగము శమించును.

అలజీరోగము.

శ్లో॥ కనీనికేబహిర్వత్కృ కఠినో గ్రంథి రున్నతః ।

తామ్రః పక్షోఽస్రపూయస్రుదళభ్యాద్మాయతే ముహుః ॥

తా॥ కంటిరెప్పల వెలువటిభాగమునందు కఠినముగను ఉన్నతముగను ఎఱ్ఱగను పాకమును జెందినదిగను రక్తము చీము వీనిని స్రవించునదిగనునుండు గ్రంథిజనించును. దీనికి అలజియని పేరుగలదు. ఈ గ్రంథియందు పలుమారు చీము రక్తము స్రవించుచు మఱల ఉబ్బుచునుండును

అర్బుదరోగము.

శ్లో॥ వత్సాంతర్మాంసపిండభ శ్వసయథు గ్నిధిహోరుజః ।

సాప్తై స్సస్య దర్శ్యదో దోషై ర్విషమో బాహ్యత శ్చలః ॥

తా॥ రక్తదోషముతోఁగూడియుండు వాతాదిత్రిదోషములచే కంటిరెప్పలకు లోభాగముననుంటగను నొప్పిలేనిదిగను వెలువల చలించునదిగను, మాంసపిండముపంటి యాకారముగలదిగను విషమముగనునుండు వాపు జనించును. దీనికి అర్బుదమును పేరుగలదు.

రెప్పలయందు జనించు రోగసంఖ్య.

శ్లో॥ చతుర్వింశతి రిత్యేతే వ్యాధయో వత్సానం శ్రయాః ॥ 24½.

తా॥ ఇటుల (24) రోగములు కంటిరెప్పలయందు జనించును.

వత్సారోగసాధ్యాసాధ్యములు.

శ్లో॥ అద్యోఽత్రభైషజై స్సాధ్యో ద్వా తతోఽర్బ శ్చ వర్జయేత్ ॥

పక్ష్యోపరోధో యాప్య స్సస్య చేఢ్మా శ స్త్రీణా సాధయేత్ ॥

తా॥ పైచెప్పిన (24) వత్సారోగములలో కృచ్ఛ్రోద్ధీలనమును పేరుగల మొదటిరోగమును ఔషధములచే చికిత్సించవలయును. నిమేషము. వాతనాశం, అర్బున్న ఇవి అసాధ్యంబగుటవలన చికిత్సయందు వర్జించఁగలవి. పక్ష్యోపరోధమును రోగము యాద్యముగనుండును. తక్కిన (19) వత్సారోగములను శస్త్రముచేచికిత్సించ వలయును.

వత్సారోగములయందు శస్త్రచికిత్సాక్రమము.

శ్లో॥ కుట్టయే త్పక్ష్యసదనం ఛింద్యా తేష్వపి చార్బుదమ్ ॥ 26.

బింద్యా ల్లగణకుంభికాబినోత్సంగా జనాలజః ।

పోథకీశ్యావసికతా శ్చిష్టోత్తిష్టచతుష్టయమ్ ॥ 27.

సకత్తమం సబహుళం విలిఖే త్సకుకూణకమ్ ॥ 27½.

తా॥ శస్త్రముచే చికిత్సించఁగల (19) వత్సారోగములలో పక్ష్యసదనమును రోగమును నూచీకూర్చును శస్త్రముచే పాకనవలయును. అర్బుదరోగమును వృద్ధి

పత్రాదిశస్త్రముచే భేదింపవలయును. లగణము కుంభీకము విసము ఉత్సంగము
అంజనము అలజి ఈ రోగములను ప్రీహిముఖమును శస్త్రముచే భేదింపవలయును.
పోధకీ, శ్యావము, సికతా, శిష్టము, పిత్తోత్థిష్టము, కఫోత్థిష్టము, రక్తోత్థిష్టము,
ఉత్థిష్టవత్మకా, కర్దమము, బహుళము, కుకూళకము వీనిని శస్త్రముచే గీచవలయును.

అష్టమాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

న వ మా ధ్యాయము.

వత్సరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరముపై
రోగములకు చికిత్సలను తెలియపరచుటకై వత్సరోగ
ప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

వత్సరోగప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో వత్సరోగప్రతిషేధం వాఖ్యాన్యాయః ।

ఇతిహస్మాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ వత్సరోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము కంటిరెప్పల
యందుబుట్టు రోగములకు చికిత్సలను వివరించునట్టి వత్సరోగ ప్రతిషేధమును
నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

కృచ్ఛోన్మీలనేత్రరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కృచ్ఛోన్మీలే పురాణాజ్యం ద్రాక్షకల్కాంబుసాధితమ్ ।

ససితం యోజయే త్స్నిగ్ధం నన్యధామాంజనాది చ ॥ 1.

తా॥ కృచ్ఛోన్మీలమును వత్సరోగమునందు ద్రాక్షపండు కల్కకషాయ
ములలో ప్రాతఃశేరికలిపి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేసి అందులో శేరికి సమభాగ
ముగ చంచదారనుచేర్చి ప్రయోగించుటయే గాక స్నిగ్ధమైన నన్యధామ అంజ
నాదులను ప్రయోగించవలయును.

కుంభీకావత్సరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కుంభీకావత్సర లిఖితం హైంధనప్రతినారితమ్ ।

యష్టిధాత్రిపటోలేనాం క్వాథేన పరిషేచయేత్ ॥ 2.

తా॥ కుంభీకా వత్సరోగమును వృద్ధిపత్రమును శస్త్రముచే గీచవలయును.
గీచినస్థలమునందు హైంధవలనచూర్ణముచే ప్రతినారణముచేసి యష్టిమధుకము,
ఉసిరిక, పొట్ల వీనిని సమభాగములుగ చేర్చి కావబడిన కషాయముచే నేచనము
చేయించవలయును.

వత్సరోగమునకు శస్త్రలేఖన క్రమము.

శ్లో॥ నివాతేఽధిష్ఠితస్యాపై శ్శుద్ధస్యాత్తానశాయినః ।

బహిః కోష్ఠాంబుతప్తేన స్వేదితం వత్సర వాసనా ॥ 3.

నిర్భుజ్య వస్త్రాంతరితం వామాంగుష్ఠాంగుళీధృతమ్ ।

నస్త్రంసతే చలతి వా వత్సైవం సర్వత స్తతః ॥ 4.

మండలాగ్రేణ తత్తిర్య క్కృత్వా శస్త్రంపదాంకితమ్ ।

లిఖే తేనైవ పత్తై ర్వా శాఖశేఘాలిజానిజైః ॥ 5.

ఫేనేన తోయరాశే ర్వా పిచునా ప్రమృజ స్నస్మక్ ।

స్థితే రక్తే సులిఖితం నక్షోద్యైః ప్రతిసారయేత్ ॥ 6.

యథాస్వముక్తై రను చ ప్రయోజ్యోజ్ఞేన వారిణా ।

ఘృతేనాసిక్త మభ్యక్తం బద్నీయా స్మధుసర్పిషా ॥ 7.

ఊర్ధ్వాధః కర్ణయో ర్ధత్వా పిండిం చ యవసక్తుభిః ।

ద్వితీయేఽహని ముక్తస్య పరిషేకం యథాయథమ్ ॥ 8.

కుర్యా చతుర్థే నస్యాదీక్ ముంచేదేవాహ్ని పంచమే । 8½.

తా॥ వత్సరోగముగలవానికి వసునవిరేచనాది కర్మలనుచేయించి గాలిలేని ప్రదేశములో వెల్లకిలవరుండబెట్టి ఆపులచే నిటు అటు కదలనియ్యక చట్టుకొను నటులంజేసి సుఖోష్ణమైనయుదకములో తడిపిన వస్త్రముచే కంటిరెప్పలకుపైను స్వేద కర్మముచేయించవలయును. పిదప కంటిరెప్పకదలక యెడమబొటనవ్రేలిచే చట్టుకొని మండలాగ్రమును శస్త్రముచేఁగాని శాకపత్రమును శస్త్రముచేఁగాని శేఘాలికపత్రమును శస్త్రముచేఁగాని సమాద్రపునురుగుచేఁగాని అడ్డముగగీచి వత్తిచే రక్తమును తుడవ వలయును. గీచిన ప్రదేశములో రక్తముమరలస్రవింపకయుండిన లేఖనకర్మచక్కఁగ చేయఁబడినదని (అనఁగా గీయఁబడినదని) తెలిసికొని ఆ యా రోగా ను గుణముగ సైంధవాదివ్రష్యములను లేనెలోకలిపి ప్రతిసారముచేయించి పిదప సుఖోష్ణముగ మండునుదకముచేకడిగి గీచినస్థలమునగు నేలనిపోసి, తేనె, నెయ్యి వీనినొకటిగచేర్చి పైనరాచి కర్ణములకు ఊర్ధ్వాధోభాగములయందు యరగుత్త పులయంటలనునిచి వస్త్రముచేచక్కఁగకట్టవలయును. రెండవదినమున కట్టునిడిచి రెప్పలకుపైన నాయా రోగములకు చెప్పియుండు నౌషధములచే పరిషేకముచేయించి ముందువలె నాలవ దినమున నస్యాదులను ప్రయోగించవలయును. అయిదవదినమున కట్టును ఇప్పిచేయ వలయును.

సులిఖనివర్తం లక్షణము.

శ్లో॥ సమం నఖనిధం శోభకంధూమధ్వజీశితమ్ ॥ 9.

విద్యా త్సులిఖితం వర్తం లిఖే ద్భూయో వివర్యయే । 9½.

తా॥ రెప్పలు క్రిందపైవజారక సమముగను, గోళ్ళనోడదృశమైన యాకార ములకలవిగను, దురద, నొప్పి ఇవి లేకుండునవిగనునుండిన చక్కఁగ లేఖనకర్మ చేయఁబడినదని తెలిసికొనవలయును. పైనచెప్పినప్రకారము లేకుండినచో మఱు లేఖనకర్మను చేయవలయును.

అతిలేఖనోపద్రవచిత్సలు.

శ్లో॥ రుక్ష్పత్నవర్తం నదనం ప్రంసనా దతిలేఖనాత్ ॥ 10.

న్నేహస్వేదాదిక స్తస్మిన్నిష్టో వాతహరః క్రమః । 10½.

తా॥ అతిలేఖనము (అనఁగా అధికముగగీచుట) వలన కూలగలుగుట, రెప్పచెంట్లుకలఁబడుట, రెప్పలు జారిపోవుట ఈ యుపద్రవములు కలుగును. దీనికి వాతహరములైన న్నేహస్వేదాది చిత్సలును చేయవలయును.

వర్తమంగముననేత్రసేచనము.

శ్లో॥ అభ్యజ్య నవసీతేన వ్యేతిరోధం ప్రలేపయేత్ ॥ 11.

ఏరండమూలకల్లేన పుటిచాకే పచే త్తతిః ।

స్విన్నం ప్రక్షాళితం శుష్కం చూర్ణితం పోటలీకృతమ్ ॥ 12.

స్త్రీయాః క్షీరే ఛగల్యా వా మృదితం నేత్రసేచనమ్ । 12½.

తా॥ తెల్లలొద్దుగుపుష్పమునకు అనువెన్నను రాచి అముదపు వేళ్ళనుమరి పూసి పుటపాకమువేసి వక్రమైన పిదప దానినెత్తుకొని చక్కఁగఁగడిగి యెండించి చూర్ణముచేసి వస్త్రగాలితమొనిర్చి యాచూర్ణమును శుశుకపాలలోఁగాని గొట్టెపాల లోఁగాని వైచి కలియఁబెట్టి నేత్రములకు సేచనము చేయవలయును.

అతిలేఖనోపద్రవమునకు సేచనము.

శ్లో॥ శాలితలమలకల్లేన లిప్తం తద్వ త్పరిష్కృతమ్ ॥ 13.

కుర్యాన్నేత్రేఽతిలిఖితే మృదితం దభిమన్తునా ।

కేసలేనాపి వా సేకం మన్తునా జాంగలాశినః ॥ 14.

తా॥ కంటిరెప్పలయందు లేఖనకర్మయధికముగ ప్రయోగించబడిన యెండిల తెల్లలొద్దుగుపుష్పమునకు వెన్నచరిమి దానికి గుంబాబియ్యమును చక్కఁగనుమరిపూసి

పుటపాకముచేయించి వక్త్రమైన కానినెత్తి కడిగి యొడించి చూడ్చు ము చేసి వస్త్రగాలితమొనర్చి పెఱుగుమీఁది మీఁగడలోకలిపి నేత్రములకు నేచనమును చేయవలయును లేక యానేత్రలోకి బాంగలదేశజంతుమాంసమును భుజింపజేసి వానికంటికి పెఱుగుమీఁది మీఁగడచే నేచనము చేయవలయును.

వర్తపిటికాభేదనము.

శ్లో॥ పిటికాం వీరీహివక్త్రేణ భిత్వా తు కఠినోన్నతామ్ ।

నిష్పీడయే దనువిధిః పరిశేష స్తు పూర్వవత్ ॥ 15.

తా॥ రెప్పలకుపైనకఠినముగనుఉన్నతముగనునుండు పిటికను వీరీహివక్త్రీమను శస్త్రముచే భేదించి దానిలోనుండు కల్మషము లైలువెడలునటులబిసికి పూర్వము చెప్పియుండు ప్రకారము లేవనబంధప్రక్షాళన సేచనాదికర్మలను చేయించవలయును.

శ్లో॥ లేఖినే భేదనే చాయం క్రమ స్సర్వత్ర వర్తమి । 15½.

తా॥ రెప్పలయందు లేఖినే భేదనకర్మలు చేయునపుడు పైచెప్పిన క్రమముల వమసరించవలయును.

పిత్తోత్క్లిష్ట రక్తోత్క్లిష్ట వర్త్రోగచికిత్స.

శ్లో॥ పిత్రాస్తోత్క్లిష్టయో స్సాన్వదుస్కంధసిద్ధేన సర్పిషా ॥ 16.

సిరానిమాక్ష స్నిగ్ధస్య త్రివృచ్చేష్ఠం విరేచనమ్ ।

లిఖితే స్రుతిరక్తే చ వర్తమిక్షాళనం హితమ్ ॥ 17.

యస్తీకషాయ స్సేక స్తు క్షీరం చందనసాధితమ్ । 17½.

తా॥ పిత్తోత్క్లిష్టము, రక్తోత్క్లిష్టము అను వర్త్రోగములయందు ఆరోగి మధురగదాద్రవ్యములతో వక్త్రముచేయబడిన ఘృతముచే స్నేహకర్మను చేయించి రెప్పలయందలి సీరను వేధించవలయును. తెగడ, త్రిఫలములు వీనిచే విరేచనమును చేయించవలయును. రెప్పలయందు లేఖనకర్మనుచేయించి రక్తముస్రవించినపిదప దానిని యప్తిమధుక కషాయముచే కడిగి చందనమునై చికాఁచబడిన యావుపాలచే సేచనమును చేయవలయును.

పక్షుశాతనవర్త్రోగచికిత్స.

శ్లో॥ పక్షుణాం నదనే సూచ్యా రోమకూపా నివికుట్టయేత్ ॥ 18.

గ్రహయే ద్వా జలకోభిః పయసేక్షురసేన వా ।

వమనం నావనం సర్పి శ్శృతం మధురశీతలైః ॥ 19.

తా॥ చక్షుశాతరోగమున రెప్పవెంట్రుక లూడిపడినచో రోమకూపమును నూదిచే పొడవవలయును లేక జలగలచే రక్తమునుపీల్చునటుల చేయవలయును లేక ఆపుపాలతోఁగాని చెఱుకురసముతోఁగాని వసునము చేయించి మధురముగను శీతల ముగనునుండు ద్రాక్షపండు మొదలగువానినిచేర్చి చక్షుమాచేయఁబడిన ఘృతముచే జస్యమును ప్రయోగించిన హితము కలుగును.

పక్షుశాతరోగమునకంజనము.

శ్లో॥ సంచూర్ణ్య పుష్పకాసీసం భావయే త్సురసారసైః ।

తామ్రే దశాహం పరమం పక్షుసాతే తదంజనమ్ ॥ 20.

తా॥ పుష్పకాసీసమును చక్కఁగ చూర్ణముచేసి తామ్రపాత్రయందునిచి అందులో తులసిరసముబోసి (10) దినములు భావనచేసి దానిచే కంటికికాటుక వేసిన రెప్పవెంట్రుకలూడుట మానును. ఇది శ్రేష్ఠమైన అంజనము.

పోథకీరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పోథకీ ర్లిఖతా శ్శుంఠీసైంధవప్రతిసారితాః ।

ఉష్ణాంబుక్షాళితా స్సింఛేత్థదిరాఘశిగ్రుభిః ॥ 21.

అప్పిడ్ధే ర్ద్వివిశా శ్రేష్ఠా మధుకై ర్వా సమాక్షికైః ।

తా॥ పోథకీయను వర్త్యరోగమును వృద్ధిపత్రము మొదలగు శస్త్రీయలచే గీచి సాంటి, సైంధవలవణము వీనిని చూర్ణముచే ప్రతిసారణము చేయించి ఉష్ణోదక ముచే కడిగి చంద్ర, కందులు, మునగ వీనిని ఉదకములోవైచి చక్కఁగ కాచి యాకషాయముచేఁగాని, వసుపు, హ్రనివసుపు, త్రిఫలములు, యష్టిమధుకము వీనినద కములోవైచి చక్కఁగ కాచి కొంచెము తేనెచేర్చి దానిచేఁగాని నేచనము చేయ వలయును.

కఫోత్క్లిష్టవర్త్యరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కఫోత్క్లిష్టే విలిఖతే సక్షౌద్రైః ప్రతిసారణమ్ ॥ 22.

సూక్ష్మై స్సైంధవ కాసీసమనోహ్వకణతాగ్న్యజైః ।

వమనాంజననస్యాది నరవం చ కఢజి ధృతమ్ ॥ 23.

తా॥ కఫోత్క్లిష్టమును వర్త్యరోగమును శస్త్రీముచేఁచేదించి సైంధవలవణము, కాసీసము, మణిశీల, పిప్పల్లు, రసాంజనము వీనిని నున్నగ చూర్ణముచేసి అందుకొంచెము తేనెచేర్చి దానిచే ప్రతిసారణముచేసిన హితముకలుగును, కఫోత్క్లిష్టరోగ మునకు కఫహరములైన వసునము, అంజనము, నస్యము మొదలగువానిని చేయవల యును.

లగణవర్తరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కర్తవ్యం లగణేవ్యేత దశాంతా వగ్నినా దహేత్ । 23½.

తా॥ కఫోష్ణిష్టరోగమునకు చెప్పియుండునటుల లగణమును వర్తరోగమును చికిత్సించవలయును. ఇటులచేసియు నారోగముకమింపకయుండిన దానిని అగ్నిచే కాలపచయింపవలయును.

కుకూణకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కుకూణే ఖదిరశ్రేష్ఠా నింబవత్తైశ్శత్రుతం ఘృతమ్ ॥ 24.

పీతా దాత్రీవమే త్కృష్ణా యష్టీసర్వపన్నే ధవైః ।

అభయాపిప్పలీ ద్రాక్షా క్వాథేనై నాం విరేచయేత్ ॥ 25.

తా॥ శిశువులకు కుకూణకరోగముకలిగిన దానికి చంద్ర, త్రిఫలములు, కేంపాకు వీనిని ఆవు నేతిలోవైచికాచి యిప్పించి పిదప పిప్పళ్ళు, యష్టిమధుకము, ఆవాలు, సైంధవలవణము వీనిచే వమనముచేయించి కరక్కాయలు, పిప్పళ్ళు, ద్రాక్ష వీనిని సమభాగములుగ వైచికాచిన కషాయముచే విరేచనము చేయించవలయును.

కుకూణకరోగమునందు ధాత్రీస్తనాలేపము.

శ్లో॥ ముస్తాద్విరజనీకృష్ణాకల్కేనాలేపయేత్ స్తనా ।

ధూపయే త్సర్వపై స్సాజ్యైః

తా॥ కుకూణకరోగమునందు తుంగముస్తలు, చసుపు, మ్రానిచసుపు, పిప్పళ్ళు వీనినినూరి దాదిస్తనములకు లేపనముచేయించి ఆవాలను నేతిలోతడిపి నిప్పలోవైచి స్తనములకు ధూపము చేయవలయును.

కుకూణకరోగమునందు దాదికి ముస్తాదికషాయపానము.

శ్లో॥ శుద్ధాం క్వాథం చ పాయయేత్ ॥ 26.

పటోలము స్తమద్వీకాగుడూచీ త్రిఫలోద్భవమ్ । 26½.

తా॥ కుకూణకరోగమునందు పమనవిరేచనాదులచే శుద్ధముచేయబడిన శరీరము గల దాదికి పొట్ల, తుంగముస్తలు, ద్రాక్ష, తిప్పతీగె, త్రిఫలములు వీనికషాయమును పానముచేయించవలయును.

కుకూణకరోగమునందు శిశువునేత్రమునకు లేఖనకర్మ.

శ్లో॥ శిశో స్తు లిఖతం వర్తమస్త్రుతాస్సగ్వాంబుజన్మభిః ॥ 27.

ధాత్ర్యశ్మంతకదంబూత్థపత్రక్వాథేన సేచయేత్ । 27½.

తా॥ కుకూణకరోగమునందు శిశువుయొక్క రెప్పలను శస్త్రముచే మెల్లగ గీరి గాని జలగలచే రక్తతౌక్షణము చేయించిగాని, ఉసిరికె, అశ్మంతకప్పకము, నేతడు వీనియాకుల కషాయముచే నేచనముచేయవలయును.

శిశువులకు వమననావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ ప్రాయః క్షీరఘృతాశితాద్ బాల్బలానాం క్లేబ్రజాగదాః ॥ 28.

తస్మా త్వమనమేవాగ్రే సర్వవ్యాధిషు పూజితమ్ । 28½.

తా॥ బాలురు పాలు నెయ్యి వీనిని విశేషముగ సదాభుజించుటవలన వారికి తటచుగ కఫరోగములుకలుగును. కావున బాలురకుజనించు సర్వవ్యాధులయందును తొలగత వమనముచేయించుట మిక్కిలి ప్రశస్తము.

కుకూణకరోగమునందు బాలురకు వమనోపధము.

శ్లో॥ సింధూత్థకృష్ణాపామార్గబీజాద్యస్తన్యమాక్షికమ్ ॥ 29.

చూర్ణో వచాయా సుఖౌద్రో మదనం మధుకాన్వితమ్ ।

క్షీరం క్షీరాన్న మన్నం చ భజతః క్రమశః శ్శిశోః । 30.

వమనం సర్వరోగేషు విశేషేణ కుకూణకే ।

నప్తలారససిద్ధాద్యం యోజ్యం చోభయశోధనమ్ ॥ 31.

తా॥ పాలుత్రాగుచుండు శిశువునకు సైంధవలవణము, పిప్పళ్ళు, ఉత్తరేణు చిత్తులు వీనిచూర్ణములను నెయ్యి చనుబాలు తేనె వీనిలోకలిపి యిప్పించిన వమనము బగును. పాలు, అన్నము వీనిని భుజింపుచుండు శిశువునకు వస చూర్ణమును తేనెలో కలిపి యిచ్చి వమనము చేయించవలయును. అన్నమునుమాత్రము భుజింపుచుండు శిశువునకు యష్టిమధుకము, మ్రంగవండు వీనిచూర్ణములచే వమనమునకొసంగ వలయును. బాలురకు సర్వరోగములయందును వమనముచేయించుట శ్రేష్ఠము. కుకూణకరోగమునందు శిశువులకు వమనము చేయించుట మిక్కిలి హితకరము. కుకూణకరోగముగల శిశునకు విరజాజిరసములో ఆవునీటినికలిపి కాచి పానము చేయించిన వమన విశేషనంబులగును.

కుకూణకరోగమునందు వర్తి.

శ్లో॥ ద్వివిశారోద్రయప్యాహ్వరోహిణీనింబపల్లవైః ।

కుకూణకే హితా వర్తిః పిష్టే స్తామ్రజోన్వితైః ॥ 32.

క్షీరక్షౌద్రఘృతతోపేతం దగ్ధం వా లోహితం రజః । 32½.

తా॥ పసుపు, మ్రానిపసుపు, లాద్దుగు, యష్టిమధుకము, కటుకరోహిణి, వేచుచిగుళ్ళు, రాగిరాపాడి వీనిని ఉదకముతో చక్కగనూరి పర్తిజేసి ప్రయోగించినను లేక ఇనుపరాపాడి చూర్ణమును పాలు, తేనె, నెయ్యి వీనిలో తడిపి నిప్పులోకాల్చి ప్రయోగించినను కుకూణకరోగము కమించును.

కుకూణపోథకీరోగములకు పర్తి.

శ్లో॥ ఏలారసోనకతకశంఖోషణఫణిజ్జఙ్ఘైః ॥ 33.

పర్తిః కుకూణపోథకోఽస్సురాపిష్టైశ్చ కట్ఫలైః । 33½.

తా॥ ఏలకులు, వెల్లుల్లి, చిల్లగింజలు, శంఖము, మిరియాలు, మరువము, పెద్దతేకు వీనిని సురయను మద్యముతోనూరి పర్తిజేసి కుకూణము పోథకీ ఈ రోగములయందు ప్రయోగించిన హితముకలుగును.

పక్ష్యోపరోధవర్త్యరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పక్ష్యరోధే ప్రవృద్దేషు శుద్ధదేహస్య రోమను ॥ 34.

ఉత్పృజ్య ద్వాభ్యుదేధస్తా ద్భాగౌ భాగం చ పక్ష్యతః ।

యవమాత్రం యవాకారం తిర్యక్చిత్వా ర్ద్రివాససా ॥ 35.

లపనేయ మస్య క్తస్మిన్నలీభవతి శోణితమ్ ।

సీవ్యే త్కుటిలయా సూచ్యా ముద్గమాత్రాంతరైః పదైః ॥

బధ్వో లలాటే పట్టంచ తత్ర సీవనసూత్రకమ్ ।

నాతిగాఢశ్లథం సూచ్యా నిక్షిపే దధ యోజయేత్ ॥ 37.

మధుసర్పిఃకబళికాం సచాస్మిక్ బంధ మాచరేత్ ।

స్యగ్రోధాదికషాయై శ్చ సక్షీరైః సేచయే ద్రుజి ॥ 38.

పంచమే దివసే సూత్ర మపసీయావచూర్ణయేత్ ।

గైరికేణ వ్రణం యుంజ్యా త్తీక్షణం సస్యాంజనాది చ ॥ 39.

తా॥ పక్ష్యరోధమును వర్త్యరోగమునందు రెప్పవెంట్రుకలు వృద్ధి జేంది యుండినచో ఆరోగికి ననువదిలేచనంబులను చేయించి కనుబొమలకుక్రింద (2) భాగములును రెప్పవెంట్రుకలకుపైన (1) భాగమును వదలి యవప్రమాణమురెప్పలను అడ్డముగ శస్త్రముచేఢేదించి తడిగుడ్డచే రక్తమును తుడవనలయును. రక్తమునిలిచిన పిదప వంకరగనుండు కూడిచే ఆరెప్పలనుకుట్టి చారముతోనుండు నానూదిని నుదురు నందుకట్టి యుంచఁబడిన పస్త్రఖండమునందుపాడచి యుంచనలయును. పిదప తేనె

ఘృతము వీనికబళములను ప్రయోగించవలయును. దీనియందు కట్టు గట్టు కూడదు. నొప్పిగలిగినచో న్యగ్రోధాదిగణద్రవ్య కషాయములో నాపుపాలుకలిపి సేచనము చేయవలయును. (5) వ దినమునందు అమాస్త్రమును తీసివైచి యావ్రణము నకు కావితాయి మార్గముచే అవచూర్ణముచేయించి తీక్ష్ణమైన నస్యము అంజనము మొదలగువానిని ప్రయోగించవలయును.

బాహ్యలజ్యోదివర్తమోగచికిత్స.

శ్లో॥ దహే దశాంతౌ నిర్భుజ్య వర్తమోహశ్రయాం వలీమ్ ।

సందంశేనాధికం పక్షృహృత్వా తస్యాశ్రయం దహేత్ ॥

సూచ్యగ్రేణాగ్నివర్ణేన దాహనా బాహ్యలజ్ః పునః ।

భిన్నస్య త్కారవహ్నిభ్యాం సుచ్ఛిన్నస్యార్బుదస్య చ॥ 41.

తా॥ పైచెప్పిన విధమున చికిత్సచేసియు పక్షిపరోధరోగము శమించుక యుండినచో వర్తమోగమునకు స్థానముగనుండు ప్రదేశమును నిర్భుజ్యే కాల్య వలయును. రెప్పవెంట్రుక లధికముగ నృద్ధిజెందియుండినచో వానిని సందశమును శస్త్రముచే తీసివైచి వానిస్థానమును అగ్నితప్తమైన నూదికొనచే కాల్యవలయును. బాహ్యలజ్జోగమును శస్త్రముచేభేదించి అగ్నిచే కాల్యవలయును. అర్బుదరోగమును భేదించి తూరాగ్నులచే కాల్యవలయును.

సవమాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

ద శ మా ధ్యాయము.

వర్త్యరోగములు సంధిసితాసితరోగములునివియన్నియు
నేత్రముల నాశ్రయించిజనించుటవలన వర్త్యరోగప్రతి
షేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము కంటితెప్ప, కంటితెల్ల
గ్రుడ్డు వీనిసంధులలోను, నల్లగ్రుడ్డు మొదలగు వానిలోనుజ
నించురోగములను తెలియపఱచునట్టి సంధిసితాసితరోగ
విజ్ఞానీయాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నయది.

సంధిసితాసితరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాత స్సంధిసితాసితరోగవిజ్ఞానీయ మధ్యాయమ్

వాఖ్యాన్యముః। ఇతిహస్తావళు రాత్రేయాదయో మహర్షయః॥

తా॥ వర్త్యరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము రెప్పలసంధి
కంటితెల్లగ్రుడ్డు, నల్లగ్రుడ్డు వీనియందలి రోగములను తెలియపరచునట్టి సంధిసితాసిత
విజ్ఞానమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

జలస్రావరోగ లక్షణము.

శ్లో॥ వాయుః శ్రుద్ధ స్పిరాః ప్రావ్య జలాభం జలవాహినీః ।

అశ్రుస్రావయతే వర్త్య శుక్లసంధేః కనీనికాత్ । 1.

తేన నేత్రం సరుగ్రాగశోఘం స్యా త్సజలస్రవః । 1½.

తా॥ వాతము ప్రకోపించి జలమునువహించునట్టి నీరనుజేరి రెప్పలు,
తెల్లగ్రుడ్డు, వీనిసంధిస్థానమైన నల్లగ్రుడ్డు నందుండి ఉదకమువంటి నీరును ప్రవహిం
చేయును. దీనిచేనేత్రములయందు శూల ఎఱుపువర్ణము వాపు ఈ యుపద్రవములు
జనించును.

కఫజలస్రావరోగము.

శ్లో॥ కఫా త్కఫస్రవే శ్వేతం పిచ్చిలం బహళం స్రవేత్ । 2.

తా॥ కఫదోషమువలన కంటియందు తెల్లగను జిగటగను అధికముగనునుండు నీరు ప్రమించును.

ఉపనాహరోగము.

శ్లో॥ కఫేన శోఢ స్తీష్ణాగ్రః ఘోరబుద్బుధకోపమః ।

ప్యథు మూలబలస్నిగ్ధ స్సవర్ణమృదుపిచ్ఛిలః ॥

3.

మహానవాకః కంఠామా సుపనాహ స్స నీరుజః ।

తా॥ నేత్రమునందు శ్లేష్మదోషముచే తీక్ష్ణముగను నీరుబుగ్గవంటిదిగను పెద్దది గను జిగటగను మృదువుగను దురదతో గూడినదిగను నొప్పిలేనిదిగనునుండు వాపు జనించును. ఇది యుపనాహ రోగమనబడును.

రక్తస్రావరోగము.

శ్లో॥ రక్తా ద్రక్తస్రవే తామ్రం బహూష్ణం చాశ్రు సంప్రవేత్ ॥

తా॥ కంటియందు రక్తదోషమువలన రక్తవర్ణముగలదియు ఉష్ణముగనుండు నదియునైవ నీరుకారును, ఇది రక్తస్రావరోగ మనబడును.

పర్వణీరోగము.

శ్లో॥ వత్సౌసంధ్యాశ్రయా శుక్లే పిటికా దాహశూలినీ ।

తామ్రా ముద్గోపమా భిన్నా రక్తం ప్రవతి పర్వణీ ॥

5.

తా॥ రక్తదోషమువలన కంటితెల్లగుడ్డునందు రెప్పలసంధుల నాశ్రయించి నదియు, మంట కూల వీనితోఁగూడినదియు, ఎఱుపువర్ణముగలదియు, పెసరింజంత ప్రమాణముగలదియునైన పిటిక జనించును, దీనిని ఛేదించిన రక్తము ప్రవించును, ఇది పర్వణీరోగ మనబడును.

పూయస్రావరోగము.

శ్లో॥ పూయస్రావే మలా స్సాస్రవత్సౌసంధేః కనీనికాత్ ।

స్రావయంతి ముహుః పూయం సాస్రత్వేజ్ఞానపాకతః ॥

6.

తా॥ వాతాదిదోషములు ప్రకోపించి రక్తముతోఁగూడి చర్మరక్తమాంస ములను పాకముచేసి రెప్పసంధుల నాశ్రయించి నల్లగుడ్డునుండి వలుమారు చీమును ప్రవించఁజేయును. దీనికి పూయస్రావమును పేరుగలదు.

పూయాలసరోగము.

శ్లో॥ పూయాలసో వ్రణ స్సూక్ష్మ శ్శోభనంరంభపూర్వకః ।

కనీనసంధా వాధ్మాయీ పూయస్రావీ సవేదనః ॥

7.

తా॥ వల్లగ్రుడ్డు సంధియందునుబ్బుగలదిగను, చీమును ప్రవింపజేయునదిగను, నొప్పితోఁగూడినదిగను, చిన్నదిగను వాపుగలదిగనునుండు వ్రణము జనించును. ఇది పూయాలస మనబడును.

అలజ్జోగము.

శ్లో॥ కసీనస్యాంత రలజ్జ శోఫో రుక్తోగదాహవాన్ । 7½.

తా॥ వల్లగ్రుడ్డు మధ్యమునందు నొప్పి పోట్లు మంట వీనితోఁగూడిన వాపు జనించును. ఇది అలజ్జ అనిచెప్పబడును.

క్రిమిగ్రంధిరోగము.

శ్లో॥ అశాంకే వా కసీనే వా కంమాహపక్షుపోటవాన్ ॥ 8.

పూయస్రావీ క్రిమిగ్రంధి ర్గ్రంధికిమ్రయుతోఽర్తిమాన్ ।

తా॥ కడకంటియందుగాని వల్లగ్రుడ్డుయందుగాని దురద, మంట, తెప్పయందుపోట్లు, చీమకారుట, నొప్పి, కృములు వీనితోఁగూడియుండు గ్రంధి జనించును. ఇది క్రిమిగ్రంధి యని చెప్పబడును.

వత్సాసంధిగత రోగ సాధ్యాసాధ్యములు.

శ్లో॥ ఉపనాహక్రిమిగ్రంధిపూయాలసకపర్యణిః ॥ 9.

శస్త్రేణ సాధయే త్పంచసాలజీ నాస్త్రవాంస్త్యజేత్ ।

తా॥ ఉపనాహము క్రిమిగ్రంధి పూయాలసకము పర్యణి అనువాల్లసంధి రోగములను శస్త్రముచే చికిత్సించవలయును. జలస్రావముకఫస్రావము రక్తస్రావము పూయస్రావము అలజ్జ ఈ(5) రోగములను చికిత్సయందు వర్జింపవలయును. ఇటుల శస్త్రసంధులయందుండు (9) రోగములు చెప్పబడినవి.

శుక్తికారోగము.

శ్లో॥ పిత్తం కుర్యా త్సితే బిందూ నసితశ్యావసీతకాన్ ॥ 10.

మలాక్తాదగ్ధతుల్యం వా సర్వం శుక్లం సదాహరుక్ ।

రోగోఽయం శుక్లికానంజ్ఞ స్సశక్తృత్వద్భవేద్జ్వరః ॥ 11.

తా॥ పిత్తము తెల్లగ్రుడ్డునందు వల్లగను, శ్యావవర్ణముగలదిగను, పసుపు వర్ణముగలదిగను నుండుబిందువులను కలుగజేసును. లేక కంటిలో తెల్లగనుండు ప్రదేశ మంతయు మురికిరగిలిన అర్ధమువలెజేసును. దీనికి శుక్తికారోగమని పేరుగలదు. మంట, నొప్పి, దప్పి, జ్వరము ఇవి కలిగియుండును. మలము పలువిధములుగవెడలును.

శుక్లార్మరోగము.

శ్లో॥ కిఫా చుచ్ఛక్తే సమం శ్వేతం చిరవృద్ధ్యధిమాంసకమ్ । శుక్లార్మ

తా॥ కఫదోషముచే తెల్లగుడ్డునందు సమముగను, తెలుపువర్ణముగలదిగను, చిరకాలము వృద్ధిజేసునదిగనునుండు అధికమాంసము జనించును. ఇది శుక్లార్మ యనబడును.

బలాసగ్రధితరోగము.

శ్లో॥ శోఫ స్తవ్రుజ స్సవణ్ణో బహశో మృదుః ॥ 12.

గురు స్నిగ్ధోఽంబుబింద్వాభో బలాసగ్రధితం స్మృతమ్ । 12½.

తా॥ కఫమువలననొప్పిలేనిదిగను, సమానవర్ణముగలదిగను, పెద్దదిగను, మృదువుగను, గురువుగను, సన్నగను, జలబిందువుతో కల్యముగ నుండు వాపు తెల్లగుడ్డునందు జనించును. ఇది బలాసగ్రధితమని ఋషులచే చెప్పబడును.

పిష్టకార్మరోగము.

శ్లో॥ బిందుభిః పిష్టధవళై రుత్సనైః కిష్టకం వదేత్ । 13.

తా॥ కఫదోషమువలన తెల్లగుడ్డునందు పిండివలెనుండు తెల్లనిబిందువులు జనించును. ఇది పిష్టకార్మయనబడును.

సిరోత్పాతరోగము.

శ్లో॥ రక్తరాజితతం శుక్ల ముష్యతే య త్సవేదనమ్ ।

అశోఘాశ్రూపలేపం చ శిరోత్పాతే స్సశోణితాత్ ॥ 14.

తా॥ రక్తదోషమువలన తెల్లగుడ్డు ఎఱ్ఱరేఖలతో వ్యాపించినదిగను, మంట నొప్పి గలదిగను, వాపు కంటినీరు ఇవి లేనిదిగనునుండును. ఇది శిరోత్పాతమని చెప్పబడును.

సిరాహర్షరోగము.

శ్లో॥ ఉపేక్షిత సిరోత్పాతో రాజీ స్తావన వర్షయన్ ।

కుర్యాదస్రం సిరాహర్షం తేనాత్యుద్యోక్షణాత్మమమ్ ॥ 15.

తా॥ వైసచెప్పిన సిరోత్పాతరోగమునకు చికిత్సజేయక యుపేక్షించినచో నారోగమువలన కంటిగుడ్డునందు జనించునుండు నెఱ్ఱనిరేఖలు వృద్ధిజేంది కంటినుండి విశేషముగ నీరువెడలును. ఇదిసిరాహర్షమనిచెప్పబడును. ఈ రోగముచే నేత్రముల నుండుగల దృష్టి శక్తియునశించును.

సిరాజాల రోగము.

శ్లో॥ సిరాజాలే సిరాజాలం బృహద్రక్తంఘనోన్నతమ్ | 15½.

తా॥ కంటి తెల్లగుడ్డువందలి సిరలు ఎఱ్ఱగను కఠినముగను పైకత్తబడినవిగను పెద్దదిగనునుండును. దీనికి సిరాజాలమను పేరుకలదు.

శోణితార్మరోగము.

శ్లో॥ శోణితార్మ సమం శ్లష్ణం పద్మాభ మధిమాంసకమ్ || 16.

తా॥ సమముగను నున్నగను తామరపువ్వువంటిదిగనునుండు అధికమాంసము కంటితెల్లగుడ్డునందు జనించును. ఇది శోణితార్మయని చెప్పబడును.

అర్జునరోగము.

శ్లో॥ నీరుక్ష్ణ త్లోఽర్జునం బిందు శృశలోహితలోహితః | 16½.

తా॥ కంటితెల్లగుడ్డునందు కుండేలురక్తమువలె ఎఱ్ఱగను నున్నగను నొప్పి లేనిదిగను నుండు బిందువు జనించును. దీనిని అర్జునమనియెదరు.

ప్రస్తార్యర్మరోగము.

శ్లో॥ మృద్వాశువృద్ధ్యుజ్జ్ఞాంసం ప్రస్తారి శ్యావలోహితమ్ || 17.

ప్రస్తార్యర్మ మలై సాసైః

తా॥ తెల్లగుడ్డుతయు వ్యాపించునదిగను, శీఘ్రముగ వృద్ధిజేందునదిగను, నలుపు ఎరుపు వర్ణములుగలదిగను, నొప్పిలేనిదిగను, నిర్మలమైననీరును వెడలింపఁ జేయునదిగనునుండు మాంసము రక్తముతోఁగూడిన త్రిదోషములచే జనించును. దీనిని ప్రస్తార్యర్మయని చెప్పదురు.

స్రావార్మరోగము.

శ్లో॥ స్రావార్మ స్రావసన్నిభమ్ | 17½.

తా॥ ఉదకస్రావమును పత్మకరోగమునకు చెప్పియుండు లక్షణములు తెల్లగుడ్డునందు కలుగును. ఇది స్రావార్మరోగమనఁబడును.

అధిమాంసార్మరోగము.

శ్లో॥ శుక్లాస్మక్పిండవచ్ఛాప్యవం యన్మాంసం బహళం పృథు || 18.

అధిమాంసార్మ తత్

తా॥ తెల్లగుడ్డునందు తెల్లగను కొంచెము నలుపువర్ణముగలదిగను పెద్దదిగను గడ్డకట్టియుండు రక్తమువలెనునుండు మాంసపిండము జనించును. ఇది అధిమాంసార్మయనఁబడును.

. సిరారోగము.

శ్లో॥ దాహఘ్న వంత్య స్సిరావృతాః ।

కృష్ణాసన్నా స్సిరాసంజ్ఞాః పిటికా స్సర్వ పోషమాః ॥ 19.

తా॥ మంట నొప్పిగలవియు, సిరలచే కప్పబడినవియు, ఆపగింజంత ప్రహణముగలవియునైన పిటికలు నల్లగ్రుడ్డుకు సమీపమున కలుగును. దీనికి సిరాపిటికలనిపేరు.

శుక్తిహర్షాదిరోగచికిత్సాశ్రమము.

శ్లో॥ శుక్తిహర్షసిరోత్పాత పిప్లకగ్రధితార్జునమ్ ।

సాధయే దాషధై ఘటక్రం శేషం శస్త్రేణనప్తకమ్ ॥ 20.

సవోత్థంతదపిద్రవైః

తా॥ వైనచెప్పినప్రకారము కంటితెల్లగ్రుడ్డువంగు (18) రోగములు కలుగును. వానిలో శుక్తిహర్షము సిరోత్పాతము పిప్లకము గ్రధితము అర్జునము అనునీ (8) రోగములను ఔషధములచేతను తక్కిన (7) రోగములను శస్త్రముచేతను చికిత్సించవలయును. మఱియు కడపలచెప్పిన (7) రోగములు నూతనముగ జనించినవిగనుండిన వానిని సయిత మౌషధములచేతనే చికిత్సించవలయును.

అర్మరోగచికిత్స.

శ్లో॥ అర్మోక్తం య చ్చ పంచధా ।

త చేచ్ఛద్య మసితప్రాప్తం మాంసన్నానసిరావృతమ్ ॥ 21.

చర్మోద్దాలవదుచ్ఛ్చాయీ దృష్టిప్రాప్తం చ వర్జయేత్ ॥ 21½.

తా॥ వైనచెప్పియుండు శుక్లాగ్రు శోణితాగ్రు ప్రస్తార్మగ్రు స్రావార్మ అధిమాంసార్మ అను (5) అగ్రరోగములను శస్త్రముచే ఛేదించి చికిత్సచేయవలయును. మాంసన్నాన సిరలతో వ్యాప్తమై చర్మోద్దాలమువలె పొడవుగను నల్లగ్రుడ్డునందుండు నదిగనుండు అగ్రరోగము, దృష్టినిజేరియుండు అగ్రరోగము, తుర్రెండురోగములు అసాధ్యుంబగుటవలన చికిత్సయందు వర్జింపఁదగినవి. వీనిని శస్త్రముచే చికిత్సించుజగు.

క్షుతశుక్రరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తం కృష్ణేఽథవా దృష్టౌ శుక్రం శోదాశ్రురాగవత్ ॥ 22.

ఛిత్వా త్వచిం జనయతి తేన న్యా త్కృష్ణమండలమ్ ।

పక్వజంబూనిధం కించిన్నిమ్నం చ క్షుతశుక్రకమ్ ॥ 23.

త త్కృచ్ఛ్రీసాధ్యం యాప్యం తు ద్వితీయ పటలవ్యభాత్ ।

తత్ర తోదాదిబాహుశ్యం సూచీవిధాభక్యష్టతా ॥ 24.

తృతీయపటలచ్ఛేదా దసాధ్యం నిచితం వ్రజైః । 24½.

తా॥ దుష్టమైసపిత్తము శేత్రములయందలి మొదటిపటలమును ఛేదించుకొని పోట్లు నీరుకారుట యెరువువల్లము వీనితోఁగూడియుండు శుక్రమును నల్లగుడ్డునందు గాని దృష్టియందుగాని కలుగజేసును. దీనిచేత నల్లగుడ్డు వండిన నేరేడుపండుతో తుల్యముగను మధ్యలో పల్లముగను నగును. ఇది తుల్యశుక్రమనఁబడును. ఇది కష్టసాధ్యము. పిత్తము రెండవపటలమును భేదించినచో నల్లగుడ్డునందు పోట్లు మంట నొప్పి మొదలగు నుపద్రవములు విశేషముగ కలుగును. మధ్యలో నూదితో పొడిచినట్లుండు. ఇది యాధ్యము (8) వ పటలమును ఛేదించినచో నల్లగుడ్డునందు విశేషప్రణామము కలిగి యుండును. ఇది అసాధ్యము.

శుద్ధశుక్రకరోగ లక్షణము.

శ్లో॥ శంఖశుక్రం కఫా చ్ఛ్చాయ నాతిరు క్కుద్ధశుక్రకమ్ ॥ 25.

తా॥ తెల్లగుడ్డుమధ్యమున కఫదోషముచే కొంచెము నల్లగను శంఖమువలె తెల్లగను స్వల్పయుపద్రవము కలదిగనునుండు శుక్రము జనించును. ఇది శుద్ధ శుక్రమనఁబడును.

అజకారోగ లక్షణము.

శ్లో॥ ఆతామ్రపిచ్చిలాస్రస్రదాతామ్రపిటికాతిరుక్ ।

అజాచిటస్సశోచ్చాయకార్ష్యావజ్జ్యాస్సజాజకా ॥ 26.

తా॥ నల్లగుడ్డు రక్తదోషముచే కొంచెమెరువువల్లముగను జిగటగనునుండు రక్తమును స్రవించఁజేయునదియు, ఎత్తిని పిటికలతోఁగూడినదియు విశేషనొప్పి గలదియు మేఁకపెంచెకలతో సమానమైన పొడవు నలుపువల్లముగలదియునగును. ఇది అజకాయనఁబడును. ఇది చికిత్సయందసాధ్యము.

సిరాశుక్లరోగ లక్షణము.

శ్లో॥ సిరాశుక్రం మలై స్సాస్మై స్తజ్జప్తం కృష్ణముండలమ్ ।

సతోదదాహతామ్రాభి సిరాభి రవతస్యతే ॥ 27.

అనిమిత్రోష్ణశీతాచ్ఛుణాస్రస్ర క్చ త త్త్యజేత్ । 27½.

తా॥ వాతాదిత్రిదోషములు గుప్తములై రక్తముతోఁగూడి నల్లగుడ్డునందు నిరాశుక్రమును రోగమును కలుగజేయును. దీనిచే నల్లగుడ్డు పోల్లు మంట యెరుపు వర్ణము వీనితోఁగూడిన నిరలతో కప్పబడియుండును. కారణములేకనే యొకా నొకపుడు చల్లగను ఒకపుడు వేడిగను ఒకపుడు తేటగను మఱియొకపుడు దబ్బముగను నుండు నీరు వై నల్లగుడ్డునుండి స్రవించును. ఇది యసాధ్యమగుటవలన చికిత్సయందు వర్జింపఁబడినది.

అసాధ్యశుక్రరోగము.

శ్లో॥ దోషై స్సాస్మి స్సకృత్కృష్ణంనీయతే శుక్లరూపతామ్ ॥ 28.

ధనశాస్త్రోలిప్తాభం నిష్పావాద్గరళాకృతి ।

అతితీవ్రరుజారాగ దాహశ్వేయధువీతిమ్ ॥ 29.

పాకాత్యయేన త చ్చక్రం నర్జయే త్రీవ్రవేదనమ్ ।

యస్య వా లింగనాశోఽంతశ్శ్యాసం య ద్వా సహోహితమ్ ॥

అత్యుష్ణేథానగాఢం వా సాశ్రువాడిప్రణావృతమ్ ।

పురాణం విషమం మధ్యే విచ్ఛిన్నం య చ్చ శుక్రకమ్ ॥

తా॥ రక్తముతోఁగూడియుండు వాతాది త్రిదోషములచే నల్లగుడ్డు తెల్లగను, తెల్లమేఘముచే కప్పబడినటులుండినదిగను, అనవపవస్వవంటి యాకారముకలదిగను, అధికనొప్పి యెరుపువర్ణము మంట వాపు వీనితోఁగూడినదిగనునుండును. అధిక పాకమువలన మిక్కిలి యుపద్రవమును కలుగజేయును. దీనిని చికిత్సయందు వర్జింప వలయును. మఱియు దృష్టినశించియుండు శుక్రరోగము, లోన నలుపు వర్ణము గలదియు లేక రక్తవర్ణముగలదియునగు శుక్రరోగము, మధ్యలో మిక్కిలి యున్నతముగగాని చల్లముగగాని నుండుశుక్రరోగము రక్తముతోఁగూడియుండు వాడి ప్రణామగల శుక్రరోగము (1) సంవత్సరమునకు పైబడినదిగ వికారమైన యాకారముగలదిగ మధ్య విచ్ఛిన్నముగనుండు శుక్రరోగము ఈ శుక్రరోగములను చికిత్సయందు వర్జింపవలయును.

నల్లగుడ్డునందుజనించురోగసంఖ్య.

శ్లో॥ పంచేత్యుక్తా గదాః కృష్ణే సాధ్యాసాధ్యవిభాగతః । 31½.

తా॥ పైవచెప్పిన ప్రకారము నల్లగుడ్డునందుజనించునట్టి (5) శుక్రరోగములు సాధ్యాసాధ్య విభాగములతోడ జెప్పబడినవి.

దశమాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ ర స్తు.

ప కా ద శా ధ్యాయము.

సంధిసితాసితరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము
తచ్చికిత్సలను తెలియపరచుటకై సంధిసితాసితరోగ ప్రతి
షేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నయది.

సంధిసితాసితరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాత సంధిసితాసితరోగప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాప్యమః ।

ఇతిహస్మాహురాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ సంధిసితాసితరోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము శేత్రముల
యందుగల సంధి, తెల్లగుడ్డు నల్లగుడ్డు వీనియందు జనించెడు రోగములకు చికిత్సలను
వివరించునట్టి సంధిసితాసితరోగ ప్రతిషేధమును నీ యధ్యాయమును వివరించెదము.

ఉపసాహరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ఉపసాహం భిష క్స్విన్నం భిన్నం ప్రీహిముఖేన చ ।

లేఖయే న్మండలాగ్రేణ తత శ్చ ప్రతిసారయేత్ ॥ 1.

పిప్పలీక్షాద్రసింధూత్థై ర్బద్ధీయా త్పూర్వవ తత్తః ।

పటోలపత్రామలకకావ్ధేనాశ్చ్యోతయే చ్చ తమ్ ॥ 2.

తా॥ వైద్యుడు ఉపసాహమును సంధిరోగమునకు సుఖోష్ణోద్దకములతో తడిపిన
వస్త్రఖండముచే స్వేదకర్మముచేయించి పిదప దానిని ప్రీహిముఖమును శస్త్రముచేభేదించి
మండలాగ్రమును శస్త్రముచే గీచవలయును. పిప్పళ్ళు, సైంధవలవణము వీనిచూర్ణ
ములతోలేసెను కలిపి దానిచే ప్రతిసారము చేయించవలయును. పిదప వర్తిరోగ
మునకు చెప్పియుండునట్లు సుఖోష్ణోద్దకముచే కడిగి ఘృతమును తడిపి లేన ఘృతము
వీనిని చరిమి చెవులయొక్క ఊర్ధ్వాగ్రో భాగములయందు యవలపిండి యుంటలనునిచి
కట్టుకట్టి పొట్లాకు ఉసిరిక వీనిని చేర్చి కాచిన కషాయముచే ఆశ్చ్యోతనము చేయించ
వలయును. జలస్రావము కఫస్రావము అనుసంధిరోగము లసాధ్యమగుటవలన నానికి
తంత్రకారుడు చికిత్సలను చెప్పలేడు.

పర్వణిరోగచికిత్స

శ్లో॥ పర్వణి బడిశేనాత్తాబాహ్యసంధిత్రిభాగతః ।

వృద్ధిసత్తేణ వధ్యాఽధే స్యా దక్షుగతి రవ్యభా ॥ 3.

చికిత్సాచార్మన త్కైద్రపైంధనప్రతిసారితా । 3½.

తా॥ పర్వణియను సంధిరోగమును వెలువలనుండు సంధికి పైన బడికమును శస్త్రముచే చట్టుకొని వృద్ధివస్త్రమును శస్త్రముతో వాడ్యభాగమును ఛేదించును. మును. పైనగాని కిందగాని ఛేదించినచో విశేషముగ నీరుస్రవించును. మఱియు తేనె, సైంధవలవణము వీనిచే ప్రతిసారణము చేయించి ఆర్మరోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

పూయాలసరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పూయాలసే సిరాం విధ్యేత్తత స్త ముపనాహయేత్ ॥ 4.

కుర్వీత చాక్షిపాకోక్తం సర్వం కర్మ యథావిధి । 4½.

తా॥ పూయాలసరోగమునందు సిరను ఛేదించి ఉపనాహస్వేదమును చేయించి అక్షిపాకరోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలన్నిటిని విధి ప్రకారము చేయవలయును.

పూయాలసకరోగమునకు చూర్ణాంజనము.

శ్లో॥ సైంధవార్ద్రకకాసీసహితామ్రై స్సుచూర్ణితైః ॥ 5.

చూర్ణాంజనం ప్రయుంజీత సత్కైద్రై ర్వా రసక్రియామ్ ॥

తా॥ పూయాలసక రోగమునందు సైంధవలవణము, అల్లము, కాసీరము, ఉక్కు, రాగి వీనిని చక్కఁగ మార్చుముచేసి చూర్ణాంజనమును ప్రయోగించవలయును. లేక పై సైంధవలవణము మొదలగు వానిచూర్ణములను తేనెలో కలిపి రసక్రియను ప్రయోగించవలయును.

క్రిమిగ్రంధిరోగచికిత్స.

శ్లో॥ క్రిమిగ్రంధిం కరీషేః స్విన్నం భిత్వా విలిఖ్య చ ॥ 6.

త్రిఫలాత్కైద్రకాసీస సైంధవైః ప్రతిసారయేత్ । 6½.

తా॥ క్రిమిగ్రంధిరోగమునుఛేదించి గోమయాదులచే స్వేదకర్మను చేయించి దానిని ప్రిహిముఖము మొదలగు శస్త్రములచే గీచి పిదప త్రిఫలములు, తేనె, కాసీరము, సైంధవలవణము వీనితోడ ప్రతిసారణమును చేయించవలయును.

శుక్తిరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పితృభిష్యందవ చుచ్ఛక్తిం

తా॥ శుక్తియను రోగముందు పితృభిష్యందరోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలనే చేయవలయును.

బలాసగ్రధిత పిష్టరోగచికిత్స.

శ్లో॥ బలాసాహ్వయపిష్టకౌ ॥

7.

కఫాభిష్యందవ స్మృక్వా సిరావ్యధ ముపాచరేత్ ।

బీజపూరరసాక్తం చ వ్యోషకట్ఫల మంజనమ్ ॥

8.

తా॥ బలాసగ్రధితము పిష్టకము ఈ రోగములయందు సిరావేదను పిష్టించి కఫాభిష్యందరోగమునకు చెప్పిన చికిత్సలను చేయవలయును. త్రికటుకములు, పెద్ద టేకు వీనిని మాదీఫలముతోచాది అంజనము చేయవలయును.

బలాసగ్రధితరోగములకంజనము.

శ్లో॥ జాతీముకుళసింధూత్థ దేవదారుమపాశ్చధైః ।

పిష్టైః ప్రసన్నయా వర్తి శ్శోఫకండూఘ్న మంజనమ్ ॥ 9.

తా॥ జాజమొగ్గలు, సైంధవలనము, దేవదారు, సాంటి వీనిని ప్రసన్నయను మద్యముతోనూరి కణికలుచేసి చాది శస్త్రములకంజనము వేసికొనిన శోఫ దురద వారించును.

సిరోత్పాతాదిచికిత్స.

శ్లో॥ రక్తస్యందవదుత్పాతహర్షజాలార్జునక్రియా ।

9½.

తా॥ సిరోత్పాతము, సిరాహర్షము, సిరాజాలము, అర్జునము అనుశేత్రరోగములయందు రక్తస్యందరోగమునకు చెప్పిన చికిత్సలను చేయవలయును.

సిరోత్పాతాదిరోగములకంజనము.

శ్లో॥ సిరోత్పాతే విశేషేణ ఘృతమాక్షిక మంజనమ్ ॥

10.

సిరాహర్షే తు మధునా శ్శక్త్యఘృష్టం రసాంజనమ్ ।

అర్జునే శర్కరామస్తు ఔదై రాశ్శ్చోతనం హితమ్ ॥ 11.

స్ఫటికః కుంకుమం శంఖో మధుకో మధునాంజనమ్ ।

మధునా చాంజనం శంఖః ఫేనో వా సితయాసహ ॥ 12.

తా॥ సిరోత్పాతరోగమునందు ఘృతము, లేనె వీనినొకటిగ చేర్చి శేత్రములకు అంజనము చేయవలయును. సిరాహ్స్వరోగమునందు రసాంజనమును లేనెతోచాది అంజనము చేయవలయును. అర్జునరోగమునందు పంచదార పెలుగు మిఠునాఁగడ లేనె వీనినొకటిగ చేర్చి ఆశోచ్యతనమును ప్రయోగించవలయును లేక స్ఫటికము, కుంకుమపువ్వు, శంఖము, యష్టిమధుకము వీనిని లేనెతోచాదిగాని లేక సావిరాంజనమును లేనెతోచాదిగాని శంఖమును లేక సముద్రపు నులుగునుచాది పంచదారలో కలిపిగాని శేత్రములకు అంజనము చేయవలయును.

అర్మరోగచికిత్స.

శ్లో॥ అర్మోక్తం పంచధా త త్తు తనుధూమావిలం చ యత్ ।

రక్తం దధినిభం య చ్చ శుక్రవ త్తస్య భేషజమ్ । 13.

తా॥ అయిగువిధములగు అర్మరోగములలో కొంచెముగనుండునదియు, పొగవలె కలక బారియుండునదియు, కొంచెము రక్తవల్లముగలదియు, పెరుగుతో సమావష్టముగలదియునైన అర్మరోగమునందు శుక్రరోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

అర్మరోగమునందు శస్త్రచికిత్స.

శ్లో॥ ఉత్తానస్యేతర త్స్విన్నం ససింధూఢేచాంజనమ్ ।

రసేన బీజపూరస్య నిమిల్మాక్షి విమర్దయేత్ । 14.

ఇథం సంరోషితాక్షస్య ప్రచలేర్మాణిమాంసకే ।

ధృతస్య నిశ్చలం మూర్ధ్ని వర్తమాన్ శ్చ విశేషతః । 15.

అపాంగ మిక్షమాణస్య వృద్ధే ర్మణికనీనకాత్ ।

పలీన్యా ద్యత్ర తత్రార్మ బడిశేనావలంబితమ్ ॥ 16.

నాత్యాయతం ముచుండ్యా నా సూచ్యా సూత్రేణ వా తతః

సమంతా న్మండలాగ్రేణ మోచియే దధ మాక్షికమ్ । 17.

కనీనక ముపాసీయ చతుర్భాగావశేషితమ్ ।

ఛిద్యా త్కనీనకే రక్షే ద్వాహినీ శ్చాశ్రువాహినీః । 18.

కనీనకవ్యధా దశ్రు నాడీచాక్షి ప్రసర్తతే ।

వృద్ధేఽర్మణి తథాపాంగా త్పశ్యతోఽస్యకనీనకాత్ । 19.

తా॥ అర్మమును శేత్రరోగముగలవానిని వెల్లకిలతరుండజెట్టి ఒకశేత్రమునకు స్వేదకర్మముచేయించి సైంధవలనమును మాదీఫలరసముతోచాది అంజనము చేసి కంటిని మూయునటులచేసిచక్కఁగ నలపవలయును. ఇటులజేయుటచే కలకబారి

యుండు శేత్రమునందు అధిమాంసమును అగ్రరోగముచలించును. పిదప ఆరోగియొక్క శరము కంటిరెప్పలు వీనిని పట్టుకొని కడకంటితో చూచునటులజేసిన వలి (అనఁగా ముడత) బడుస్థలమునందుండెడి యా అగ్రరోగమును బడిశమును శస్త్రముచే పట్టి కొంచెమొడ్చి ముచుండియను నాయుధముచేత గాని నూదిచేత గాని నూత్రముచేత గాని మండలాగ్రమును శస్త్రము చేత గాని నల్లగుడ్డుక పాయముకలుగనియ్యక ఛేదించ వలయును. కంటినిరునుపించునట్టి సిరలయందు గాయము తగలక కాపాడవలయును. అశ్రువాహినీసిరలకు గాయముతగిలిన కండ్లయందు నెల్లప్పుడు నీరుకారుచుండును. అగ్రరోగము కడకంటియందు వృద్ధిజెందియుండిన నారోగిని నల్లగుడ్డును చూచు నటులజేసి ఆరోగమును ఛేదించవలయును.

అగ్రరోగమునందు సేకాదిక్రమము.

శ్లో॥ సమ్యక్చిక్షం మధువ్యోషసైంధవ ప్రతిసారిత్వమ్ ।

ఉష్ణేన సర్పిషాసిక్త మభ్యక్తం మధుసర్పిషా ॥ 20.

బద్ధీయా త్యేచయే న్యుక్త్యా తృతీయాదిదినేషు చ ।

కరంజబీజసిద్ధేన క్షీరేణ క్విధితై స్తథా ॥ 21.

సక్షౌద్రై ర్ద్వివిశాలా ద్రపటాలీయస్త్రికింశుకైః ॥

కురంటముకుళోపేతై ర్మంచే దేనాహ్ని సప్తమే ॥ 22.

తా॥ పైసచెప్పినప్రకారము అగ్రరోగమును చక్కఁగఛేదించి తేనె త్రికటు కములు వీనిచే ప్రతిసారమునుచేయించి ఉష్ణముగనుండు శేతిని లేపనముచేసి తేనె నెయ్యి వీనినొకటిగచేర్చి చరిమికట్టుగట్టవలయును. మూడవదినమునందు కట్టును విడిచి క్రాసుగువిత్తులతో కాంచబడిన యావపాలచేతను, పసుపు, మ్రానివసుపు, లొద్దుగు, పొట్టు, యప్తిమధుకము, మోగుగు, గోరింటమొగ్గలు వీనినుదకములోవైచి చక్కఁగకాంచి చఱ్ఱారిచ్చి అందులో కొంచెము తేనెకలిపి దానిచేతను నేకముచేయించ వలయును. పిదప కట్టుగట్టి (7) వ దినమునందు కట్టును విడవవలయును.

హీనాతిచ్ఛేదరోగచికిత్స.

శ్లో॥ సమ్యక్చిక్షే భవే త్సాన్విస్థ్యం హీనాతిచ్ఛేదజాగదా ।

సేకాంజనప్రభృతిభి ర్జ్వయే ల్లేఖనబృంహణైః ॥ 23.

తా॥ రోగికి అగ్రరోగము చక్కఁగఛేదించబడియుండినచో స్వస్థతలుగును. హీనముగగాని అధికముగగాని ఛేదించబడినచో రోగికి అనేకరోగములకలుగును; కావున వానికి సేకము అంజనము లేఖనము బృంహణము మొదలుగు చికిత్సలను జేయవలయును.

శుక్లార్కాదిరోగములకంజనము.

శ్లో॥ సితా * మనశ్శిలై రేయలవణో త్రమనాగరమ్ ।

అర్ధకర్ణోన్మితం తార్క్ష్యం పలార్ధం చ మధుస్టుతమ్ ॥ 24.

అంజనం శ్లేష్మతిమిర పిల్లశుక్లార్కశోషణిత్ । 24½.

తా॥ పంచదార, మణిశిల, ఏలకులు, సైంధవలవణము, సాంటి యివి దినుసుకు (½) కర్ణము, రసాంజనము (½) పలము, ఇటుల వీనిని గ్రహించి నూరి లేనెలో కలిపి కండ్లకు అంజనము చేసి శ్లేష్మతిమిరము, పిల్లము, శుక్లార్క ఈ రోగములు వారింతును.

తిమిరరోగమునకు లేఖనాంజనము.

శ్లో॥ త్రిఫలై కతమద్రవ్యత్వచం పానీయకల్మితమ్ ॥ 25.

శరావపిహితాం దద్ధ్యా కపాలే చూర్ణయే త్తతః ।

పృథక్పేషాపథరసైః పృథగేవ చ భావితా ॥ 26.

సా మషీ శోషితా పేష్యా భూయో ద్విలవణాన్వితా ।

త్రీణ్యేతా న్యంజనాన్యాహ లేఖనాని పరం నిమిః ॥ 27.

తా॥ కరకతాండ్రయుసిరికెలలో నేనైననొక ప్రవ్యమయొక్క బెరడును ఉదకముతోనూరి దానిని చిల్లపెంకులోనుంచి వైనమూకుడుమూసి చక్కఁగ కాలిన్చి యా మసినియెత్తి చూర్ణముచేసి తక్కిన (2) ద్రవ్యములయొక్క రసములచే ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ భావనచేసి యెండించి దానిని సైంధవలవణము కాచలవణము వీనితోడ చక్కఁగనూరవలయును. ఇటులనే తాడికాయ, ఉసిరిక వీనిని ప్రైప్రకారముచేయవలయును. ఈ (3) లేఖనాంజనములు తిమిర రోగమును విశేషముగ పోగొట్టును. అని విదేహుఁడుపచించెను.

సిరాజాలరోగచికిత్స.

శ్లో॥ సిరాజాలే సిరాయా స్తు కఠినాలేఖనౌషధైః ।

న సిద్ధ్యంత్యర్థం త్యర్థం త్తాసాం పిటికానాం చ సాధనమ్ ॥ 28.

తా॥ సిరాజాలరోగమునందు కఠినమైనసిరలు లేఖనౌషధములచే శమింపక యుండిన వానికి ఆర్మరోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

శుక్లరోగచికిత్స.

శ్లో॥ దోషానురోధా చుక్చక్రేషు స్నిగ్ధరూక్షం వరా ఘృతమ్ ।

తిక్త మూర్ధ్వ మస్పృక్సాన్వితో రేకసేకాదిచేప్యతే ॥ 29.

* మనశ్శిలైల - మనశ్శిలాలైలా.

తా॥ శుక్రశ్రోగములయం దాయాదోషానుగుణముగ ఒకపుడు రూక్షగను మఱియొకపుడు స్నిగ్ధముగను త్రిఫలఘృతమును ప్రయోగించవలయును. మఱియు నాశోగమునకు తిక్తకఘృతమునిప్పించుటయే గాక రక్తస్రావము విరేచనము సేకము మొదలగువానిని చేయవలయును.

క్షుతశుక్రశ్రోగచికిత్స.

శ్లో॥ త్రిస్త్రివృద్ధావరిణా పక్వం క్షుతశుక్రే ఘృతం పిబేత్ ।
 సిరయాను హారే ద్రక్తం జతాకోభి శ్చ లోచనాత్ ॥ 30.
 సిద్ధేనోత్పలకాకోభి ద్రాక్షాయష్టివిదారిభిః ।
 ససితేనాజపయసా సేచనం సలిలేన వా ॥ 31.
 రాగాశ్రువేదనాశ్చాతౌ పరం లేఖన మంజనమ్ । 31½.

తా॥ క్షుతశుక్రశ్రోగమునందు తెగడక సాయముతో (3) పర్యాయములు పక్వముచేయబడిన ఘృతమును పానము చేయించవలయును. సిరను క్షేధించిగాని జలగలచే గాని కంటియందుండి రక్తమును తీయవలయును. నల్లకలువ, కాకోభి, ద్రాక్ష, యష్టి మధుకము, నేలగుమ్మడు వీనితో పక్వముచేయబడినదియు పంచదారచేర్చబడినదియునైన మేక పాలచేగాని లేక నై నల్లకలువ మొదలగువానితో కాచబడినయుదకముతోఁగాని సేచనము చేయించవలయును. ఇటులచేసియు కండ్లయందు ఎఱుపువర్ణము నీరుకారుట నొప్పి యివిశమించకయుండినచో లేఖనకారిగనుండు నంజనమును ప్రయోగించవలయును.

క్షుతశుక్రహరవర్తి.

శ్లో॥ వర్తయో జాతిముకుళలాక్షాగై రికచందనైః ॥ 32.
 ప్రసాదయంతి పితౌస్రం ఘ్నంతి చ క్షుతశుక్రకమ్ । 32½.

తా॥ జాజిమొగ్గలు, లక్క, కావిరాయి, చందనము, వీనినిసూరి కణికలుజేసి చూది అంజనమువేసిన పిత్తరక్తము క్షుతశుక్రమును హరించును.

క్షుతశుక్రమునకు దంతవర్తి.

శ్లో॥ దంతై ర్దంతివరాహ్లాప్తగివాశ్వాజఖగోద్భవైః ॥ 33.
 సశంఖపూక్తికాంభోధిఫేనై ర్మృచపాద్మికైః ।
 క్షుతశుక్రముసివ్యాపిదంతవర్తి ర్నివర్తయేత్ ॥ 34.

తా॥ ఏనుగు, పంది, ఒంటె, ఆవు, గుఱ్ఱము, మేక, గాడిద, వీనిదంతములు, శంఖము, మత్స్యములు, సముద్రపు నురుగు వీనికి (4) వ భాగము మిరియాలు నిటుల

వీనినన్నిటికొకటిగచేర్చి నూరి కణికలుజేసిన నది దంతపర్తియనబడును. ఇది శస్త్రములయందు వ్యాపించియుండు తుతకుక్రమ శుద్ధశుక్రము అనురోగములను పోగొట్టును.

శుక్రరోగమునకు తమాలపత్రాదినర్తి.

శ్లో॥ తమాలపత్రం గోదంతశంఖ ఫేనోఽస్థి గార్దభమ్ ।

తామ్రం చ వర్తి యాత్రేణ సర్వశుక్రకనాశినీ ॥ 35.

తా॥ తమాలపుచెట్టుఆకు ఆవుదంతములు శంఖము సముద్రపునురుగు గాడిద యెముకలు రంగి వీనినావు మాశ్రమముతో చక్కగనూరి కణికి చేసి దానిని ప్రయోగించిన శుక్రరోగము లన్నియు హరించును.

సర్వశుక్రహరణసము.

శ్లో॥ రత్నాని దంతా శృంగాణి ధాతివ స్త్వామణా శ్రుతిః ।

కరండబీజం లశునో వ్రణసాది చ భేషజమ్ ॥ 36.

సప్రణా ప్రణగంభీర త్వక్తస్థశుక్రఘ్నమండనమ్ । 36½.

తా॥ రత్నములు, ముత్తయములు, ఏనుగు మొదలగువాని దంతములు, మేక మొదలగు వానికొమ్మలు, కాడతాయి మొదలగు ధాతువులు, త్రికటుకములు ఏలకులు క్రానుగవిత్తులు వెల్లుల్లి స్వ్లక్షీరి మొదలగు వ్రణహరౌషధులు, వీనిశేకముచేసి నూరి అంజనముజేసిన వ్రణముతోఁగూడినదియు లేక వ్రణములేనిదియు లోఁతుగ నుండు నదియు లేక చర్మములోనుండునదియు నైన శుక్రములు హరించును.

గంభీరశుక్రరోగచికిత్స.

శ్లో॥ నిమ్మ మున్నమయే త్సేహపానసస్యరసాంజనైః ॥ 37.

సరుజం నీరుజం తృప్తిపుటచాకేన శుక్రకమ్ ।

తా॥ గంభీరమైన శుక్రరోగమును సేహపానసస్య రసాంజనములచేతను, నొప్పికదియు నొప్పిలేనిదియునైన శుక్రరోగమును తర్పణపుటపాకముల చేతను చికిత్సించవలయును.

శుద్ధశుక్రరోగచికిత్స.

శ్లో॥ శుద్ధశుక్రే నిశాయష్టిసారిబాశాబరాంభసా ॥ 38.

సేచనం రోధ్రపోటల్యాకోష్ఠాంభోమగ్నయాఽథవా । 38½.

తా॥ శుద్ధశుక్రరోగమునకు పసుపు, యష్టిచుధుకము, నల్లనుగంధిపాల, తెల్ల లొడ్డుగు వీనినివైచికాచినకషాయముచే సేచనముచేయించినను లేక తెల్లలొడ్డుగును,

వస్త్రఖండములోమాటగట్టి యామాటను ఉదకములోవైచి చక్కగకాచిదానిచే
ఒత్తడము చేయించినను హితముకలుగును.

శుక్రరోగమునకు మహానీలఘటికలు.

శ్లో॥ బృహతీమూలయప్త్యాహ్వ తామ్రసైంధవనాగరైః ॥ 39.

ధాత్రీఫలాంబునా పిష్టైర్లపితం తామ్రభాజనమ్ ।

యవాజ్యామలకీపత్తైర్బహుశో ధూపయోత్తరైః ॥ 40.

తత్ర కుర్వీత గుటికాస్తా జలక్షౌద్రచేషితాః ।

మహానీలా ఇతి ఖ్యాతా శ్శుద్ధశుక్రహారాః పరమ్ ॥ 41.

తా॥ పెద్దమూలకచేళ్ళు, యప్తిమగుకము, రాగి, సైంధవలవణము, సాంటి వీనిని
చక్కగచూర్ణముచేసి ఉసిరికె కషాయముతోనూరి తామ్రపాత్రకు లేపనముచేసి
దానికి యవలు నెయ్యి ఉసిరికెయూకు వీటిచే చులువూరు ధూపముచేయవలయును.
పిదప దానినెత్తి ఉదకము లేనె వీనితోనూరి గుటికలు చేయవలయును. ఇవి మహా
నీలగుటిక లనబడును. శుద్ధ శుక్రరోగమును పోకడచును.

కఠినశుక్రరోగచికిత్స.

శ్లో॥ స్థిరే శుక్రే ఘనేచాస్య బహుశోఽపహరే దన్యక్ ।

శిరఃకాయవిరేకాం శ్చ పుటపాకాం శ్చ భూరిశః ॥ 42.

కుర్యా న్మరిచవై దేహీశిరీషఫల సైంధవైః ।

ఘర్షణం త్రిఫలాక్వాథవీతేన లవణేన వా ॥ 43.

తా॥ కంటికుక్రరోగము గట్టిగను స్థిరముగనుండిన నట్టిరోగికి చులువూరు
రక్తమోక్షణము చేయించి శిరోవిరేచనము శరీరవిరేచనము పుటపాకములు వీనిని
చులువూరు చేయించవలయును. మఱియు నాశుక్రరోగమును మరియూలు, పిచళ్ళు,
దిరిశనపువ్వులు, సైంధవలవణము వీనిని చూర్ణముచేసి రుద్దవలయును. లేక త్రిఫల
కషాయమును పానముచేయించి సైంధవలవణచూర్ణముచే రుద్దవలయును.

కఠినశుక్రరోగమునకంజనయోగములు.

శ్లో॥ కుర్యా దంజనయోగౌ వా శ్లోకార్థగదితా విమా ।

శంఖకోలాస్థికతక ద్రాక్షౌషధుకమూక్షికైః ॥ 44.

సురాదంతార్ణవమలై శ్శిరీషకుసుమాన్వితైః । 44½.

తా॥ వైవశ్చేపియుండు కఠిన శుక్రరోగమునకు శంఖము, లేగువిత్తులు, చిల్లగింజలు, గ్రాక్షపండు, యష్టిమధుకము, తేనె వీనినినూరి రుద్దవలయును. మఱియు సురయనుమద్యము, ఏనుగుదంతము, సముద్రపునులుగు, దిరిశవపువ్యు వీనినినూరి రుద్దవలయును.

శుక్రరోగహారాంజనము.

శ్లో॥ ధాత్రీఫణిజ్జకరసే త్సోనోలాంగలివోద్భవః । 45.

ఉషితి శ్శోషితి శ్శూర్ణ శ్శుక్రహర్షణ మంజనమ్ ।

ముద్గా వా నిస్తుపాః పిష్టా శ్శంఖశ్శౌద్రసమాయుతాః । 46.

సారో మధూకా నృధుమా నృజ్ఞా వాతూత్సమాక్షికా । 46½.

తా॥ చెన్నచెర్లగడ్డనుకాల్చి యాబూడిదను ఉసిరికెపండు, మరువము వీని రసములలో నానబెట్టి యెండించి చూర్ణముచేసి దానిని అంజనముచేసిన శుక్రరోగము వారించును. పొట్టుతీసిన పెసలు, శంఖము, తేనె వీనినొకటిగ చేర్చినూరి శుక్రరోగమున కంజనము చేయవలయును. లేక యష్టిమధుక సారములో తేనెచేర్చి అంజనము చేయవలయును. తాడిగుజ్జను తేనెలోకలిపి అంజనము చేయవలయును.

హృష్టశుక్రహరవర్తి.

శ్లో॥ గోఖరాశ్శోష్ట్రదశనా శ్శంఖః ఫేవ సస్ముద్రజః । 47.

వర్తి రజ్జునతోయేన హృష్టశుక్రకనాశినీ । 47½.

తా॥ ఆవు, గాడిదె, గుఱ్ఱము, ఒంటె, వీనిదంతములు, శంఖము, సముద్రపు నులుగువీనినిమద్దిక పాయముతోనూరికఠిణి జేసి ప్రయోగించిన శుక్రరోగమువారించును.

ఉస్సన్నశుక్రాదిచికిత్స.

శ్లో॥ ఉస్సన్నం వా సశల్యం వా శుక్రంవాలాదిభి ర్లిఖేత్ । 48.

తా॥ పాడవుగగాని శల్యముతోగూడిగానియుండు శుక్రమును వాల కాక చుత్రాదిశస్త్రములచే గీరవలయును.

సిరాశుక్రరోగచికిత్స.

శ్లో॥ సిరాశుక్రేత్వదృష్టిఘ్న చికిత్సా ప్రాశుక్రనత్ । 48½.

తా॥ దృష్టికి చెరుపునగుగజేయకుండు సిరాశుక్రరోగమునకు ప్రాశుక్రమునకుచెప్పియుండు చికిత్సను చేయవలయును.

శుక్రరోగమునకు పుండ్రాద్యంబనము.

శ్లో॥ పుండ్రయస్త్వాహ్వకాకోలీ సింహీలోహనిశాంబనమ్ ॥ 49.

కల్మితం ఛాగదుర్ధేన సఘృతైః ధూపితం యనైః ।

ధాత్రీపత్రైశ్చ పర్యాయా ద్వర్తి ర్నేత్రాంబనం పరిమ్ ॥

తా॥ పుండ్రము (అనగాపువ్వులగురువెండ, యష్టిమధుకము, కాకోలి, వ్రాకుడు, ఉక్కు లేక కృష్ణాగరు, పసుపు, రసాంబుము వీనినిమేళపాలనో నూరి దానికినేతిలో తడుపబడిన యవలతోను ఉసిరికయాకులతోను ఘాపము చేయించి కణికలుజేసి నేత్రములకంజనము చేసిన మిక్కిలి హితముకలుగును.

అజకారోగ చికిత్స.

శ్లో॥ అశాంతా నర్మనచ్చస్త్ర మజకాభ్యే చ యోజయేత్ ॥ 50½.

తా॥ అజకముననేత్రరోగము శమింపకయండిన అష్టరోగమునకు చెప్పియుండు శస్త్రచికిత్సను ప్రయోగించవలయును.

అసాధ్యజకారోగశమనోపాయము.

శ్లో॥ అజకాయా మసాధ్యాయాం శుక్రేఽన్యత్ర చ తద్విధే ॥ 51.

వేదనోపశమం స్నేహపానాస్పృశ్యవశాదిభిః ।

కుర్యాద్భీభత్సితాం జేతుం శుక్రస్యోత్సేధసాధనమ్ ॥ 52.

తా॥ అసాధ్యమైన అజక నేత్రరోగములకును తదితరములైన యసాధ్య శుక్రరోగములకును స్నేహపాన రక్తమోక్షకాదులచే చికిత్సచేసి ఉపద్రవములను శమింపచేయవలయును. మఱియు నానేత్రరోగములోకలుగు వికారములను పోగొట్టుటకు తగినచికిత్సలను చేయవలయును.

అసాధ్యశుక్రదోషహరాంబనము.

శ్లో॥ నారికేళాస్థిభల్లాత తాలవంశకరీరజమ్ ।

భస్మాద్భి స్తానయే త్తాభి ర్భానయే త్కరభాస్థిజమ్ ॥ 53.

చూర్ణం శుక్రే స్వసాధ్యేషు తదై వ్యవస్థ్యఘ్న మంబనమ్ ।

సాధ్యేషు సాధనాయాల మిదమేవ చ శీలితమ్ ॥ 54.

తా॥ టెంకాయచిప్పలు, జీడిగింజలు, తాటిచిగుళ్ళు, వెదురుమొలక వీనిని నిప్పులోచక్కఁగకాల్చి యాభస్మము నుదకములోవైచి చక్కఁగకలియ బెట్టి వడియ గట్టి యాయుదకమునందు ఒంటెయొముకల చూర్ణమునుభావనజేసి అపాధ్యశుక్రరోగ ములకంజనము చేసిన శేష్తమునందు వికారవర్జము శమించును. సాధ్యముగనుండు దృష్టిరోగములయందు నీయంజనమును చేయుచుండిన నవి నివర్తించును.

అజకారోగమునశస్త్రచికిత్స.

శ్లో॥ అజకాం పార్శ్వతో విఘ్నో సూచ్యో విప్రావ్యవోదకమ్ ।
సమం ప్రావీణ్యాంగుష్ఠేన వసాద్ద్రోణానుపూరయేత్ ॥ 55.

స్రంఘం గోమాంసచూర్ణేన బద్ధం బద్ధం విముచ్య చ ।
సస్తరాత్తా ద్వితే రూఢే కృష్ణభాగే సమే స్థిరే ॥ 56.

స్నేహంజనం చ కర్తవ్యం నస్యం చ క్షీరసర్పిషా ।
తథాపి పున రాధ్మానే భేదచ్ఛేదాదికాం కియామ్ ॥ 57.

యుక్త్యా కుర్యా ద్యథా నాతిచ్ఛేదేన న్యాన్నిమజ్జనమ్ ।

తా॥ అజకారోగమునకు పక్కనసూచిచే పొడిచి చెడ్డనీరును వెళలించఁజేసి చేతిబొటనప్రేరికి కొవ్వును బూసికొని దానిని యాప్రేరిచేపినికి యాస్రగములో గోమాంసచూర్ణమునునిండించి కట్టుగట్టివలయును. ఇటుల పలుమారుచేయుచుండ వలయును. ఈప్రకారమేదుదినములుచేసిన గ్రామశమించి నల్లగుడ్డుసమముగను స్థిరముగనునగును. అట్టిసమయమున స్నేహంజనమును, పాలు నెయ్యివీనితో నస్యమును చేయించవలయును. ఇవిధముగ చికిత్సించియు నల్లగుడ్డు మరలయుబ్బియుండిన దృష్టికినాశము కలుగకుండునటుల భేదభేదాదిచికిత్సలను యుక్తిచేచేయవలయును.

శుక్రరోగమున ఘృతపానాద్యావశ్యకము.

శ్లో॥ నిత్యం చ శుక్రేషు శృతం యథా స్వం పానేచమర్చే చ
ఘృతం విదధ్యాత్ । న హియతే లబ్ధబలా తథాంతస్తీక్షణం
జనై ర్దృక్సతతం ప్రయుక్తైః ॥ 58.

తా॥ శుక్రరోగములకు అయారోగమునకు తగినయోషధులతో పక్వముచేయఁ బడిన ఘృతమును పాన నస్య సేచనాదులయందు ప్రయోగించవలయును. ఇటులచేసిన ఘృతపాన సేచనములచే దృష్టికిబలముకలిగి రోగనివృత్తిగఘ్నము ప్రయోగించఁబడిన తీక్షణంజనాదులచే దృష్టికిహానికలుగకుండును.

ఏకాదశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

ద్వాదశాధ్యాయము.

సంధిసతాసితరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము దృష్టిరోగములను నిరూపించుటకై దృష్టిరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

దృష్టిరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ ఆథాతో దృష్టిరోగవిజ్ఞానీయ మధ్యాయం వ్యాఖ్యాస్యమః ।
ఇతిహస్మాము రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ సంధిసతాసితరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయనిరూపణానంతరము దృష్టిరోగజనించురోగములను తెలియపరచునట్టి దృష్టిరోగవిజ్ఞానీయమును నీయాధ్యాయమును వివరించెదము.

తమిరరోగ లక్షణము.

- శ్లో॥ సిరానుసారిణి మలే ప్రథమం పటలం శ్రితే ।
అవ్యక్త మీక్షతే రూపం వ్యక్తమ ప్యనిమిత్తతః ॥ 1.
ప్రాప్తే ద్వితీయం పటల మభూతమపి పశ్యతి ।
భూతం తు యత్నా దాసన్నం దూరే సూక్ష్మం చ నేక్షతే ॥
దూరాంతికస్థం రూపం చ విపర్యాసేన మశ్యతే ।
దోషే మండలసంస్థానే మండలాసీవ వశ్యతి ॥ 3.
ద్విదైకం దృష్టిమధ్యస్థే బహుధాబహుధా స్థితే ।
దృష్టేరభ్యంతరగతే హ్రస్వవృద్ధవిషయమ్ ॥ 4.
నాంతికస్థ మధస్సంస్థే దూరగం నోపరిస్థిమ్ ।
పార్శ్వే పశ్యే స్పృహర్శస్థే తమిరాభ్యోయ మామయః ॥

తా॥ వాతపిత్తకఫములలో నేదైనొకదోషము సిరలనాశ్రయించి నేత్రము నందలి ప్రథమపటలమును జేరినచో అవ్యక్తముగ (సూక్ష్మముగ) నుండురూపము కంటికి కనబడును. స్పృష్టముగనుండురూప మొకానొకపుడు కారణములేకనే కంటికి గు

చదును. దోషము శేత్రమునందలి రెండవపటలమునాశ్రయించి యుండినచో అసత్యముగ (అనఁగా లేకుండునట్టి) వస్తువుకంటికగుచును. వాస్తవముగనుండువస్తువు కడు ప్రయత్నముచేకనుచును. నూత్నమయినవస్తువు సమీపమునందుండినపుడుమాత్రమే కనుచును. దూరమునందుండినకనుపడనేరదు. మఱియు దూరములోనుండువస్తువు సమీపమునందుండునటులను, సమీపమునందుండునది దూరముగనుండునటులనుకనుచును. దోషము గుండ్రముగ రెండవపటలమునాశ్రయించియుండినచో వస్తువులన్నియుగుండ్రముగకనుచును. దోషము దృష్టిమధ్యమునాశ్రయించియుండినచో ఒకే వస్తువు రెండువస్తువులుగ కనుచును. దోషము దృష్టియందుబహుప్రకారములుగ నుండినచో ఒకేవస్తువుఅనేక వస్తువులవలెకనుబడును. దోషము దృష్టియొక్క లోభాగమునాశ్రయించియుండినచో చిన్నదిగనుండువస్తువు పెద్దదిగను పెద్దదిగనుండు వస్తువు చిన్నదిగను కనబడును. దోషము దృష్టియొక్క క్రిందిభాగమునాశ్రయించియుండినచో సమీపములోనుండు వస్తువుకనుపడజాలదు. పైభాగమునాశ్రయించియుండినచో దూరములోనుండు వస్తువుకనుపడకయుండును పౌర్వములనాశ్రయించియుండినచో పాద్యములోనుండువస్తువులగుండవు. ఇవియన్నియు తిమిరరోగములనబడును.

కాచరోగ లక్షణము.

- శ్లో॥ ప్రాప్నోతి కాచతాం దోషే తృతీయపటలాశ్రితే ।
తేనోర్ధ్వ మిక్షతే నాథస్తనుచేలావృతోపమమ్ ॥ 6.
- యథావర్ణం చ రజ్యేత దృష్టి స్త్రీయేత చ క్రమాత్ ।
తథావృషేక్షమాణస్య చతుర్థం పటలం గతః ॥ 7.
- లింగనాశం మలః కుర్వీత్ ఛాదయే దృష్టిమండలమ్ । 7½.

తా॥ దోషము శేత్రమునందు (8) వ పటలమునాశ్రయించియుండినచో కాచరోగముజనించును. దీనిచేతనూర్ధ్వ భాగమునందలి వస్తువుకనుచును. అధోభాగమునందలి వస్తువులు కనుపడవు. మఱియుదృష్టి సన్నగనుండువస్తువుచే కప్పబడియుండునటులనుండును. ఆయాదోషానుగుణమైనవర్ణము దృష్టికిగలుగును. క్రమక్రమముగ దృష్టికికైతిగ్గును. మఱియు దోషము శేత్రములయందలి (3) వ పటలమునాశ్రయించి కాచరోగమును కలుగజేయునపుడును చికిత్సచేయక యుపేక్షించిన యాదోషము (8) వ పటలమునువదలి (4) వ పటలమునుజేరి దృష్టినిసంపాదించునపుడు దృష్టిమండలమును మూసివేయును.

వాతజతిమిరరోగ లక్షణము.

- శ్లో॥ తత్ర వాతేన తిమిరే వ్యావిధమివ సశ్యతి ॥ 8.

చలావిలారుణాభాసం ప్రసన్నంచేత్తుతే ముహుః ।

జాలాని కేశా స్మశకాః రశ్మీం శోచేషీతేత్ర చ ॥ 9.

కాచీభూతే దృగరుణా పశ్యత్యాస్య మనాసికమ్ ।

చంద్రదోషాగ్యనేకత్వం వక్రమృజ్యసి మన్యతే ॥ 10.

వృద్ధః కాచో దృశం కుర్యా ద్రజోధూమావృతామివ ।

స్పృష్టారుణాభాం విస్తీర్ణాంసూక్ష్మాం వా హతదర్శనమ్ ॥ 11.

సలింగనాశో

తా॥ వైనచెప్పినతిమిరలోగములలో వాతమువలనజనించిన తిమిరలోగము నందు వస్తువులన్నియు వ్యావిధముగను (అనగావంకరగను) చంచలముగను కలఁగఁ బారినదిగను ఎఱ్ఱగను ఒకపుడు నిగ్మలముగను కనుపడును. జాలము వెంట్రుకలు దోమలు సూర్యరశ్మియివివలుమారుకంటికగవడును. దీనిని చికిత్సించక యుపేక్షించినచో కాచ రోగము జనించును. ఆకాచరోగమునందు దృష్టియొట్టగనగును. ముఖము నాసికా రహితముగ కనుపడును. చంద్రుడు దీపము మొదలగునవి అనేకములుగను, వంకరగ నుండునట్లు వంకరలేనట్లుగను కనుపడును. కాచము వృద్ధిజెందినయెడల దృష్టి దుమ్ము పొగ వీనిచే కప్పబడియుండు నటులను ఎఱ్ఱగను విస్తీర్ణముగను సూక్ష్మముగను దర్శన శక్తిరహితముగనునగును. ఇది వాతజలింగ నాశమునఁబడును.

గంభీరదృష్టి లక్షణము.

శ్లో॥ వాతే తు సంకోచయతి దృక్సిరాః ।

దృజ్జుండలం విశత్యంతర్గంభీరా దృగసౌ స్మృతా ॥ 12.

తా॥ ప్రకోపించిన వాతము సిరిలనాశ్రయించి దృష్టిలోనుండు సిరిలను సంకు చితంబులుగజేసును. దీనిచేత దృష్టిమండలము లోభాగమునుజెందును. ఇది గంభీరదృష్టి యని ఋషులచే చెప్పఁబడును.

పిత్తజతిమిరలింగనాశ లక్షణములు.

శ్లో॥ పిత్తజే తిమిరే విద్యుత్తద్యోతోద్యోతదీపితమ్ ।

శిఖతి త్తిరిపిచ్ఛాభం ప్రాయో నీలం చ పశ్యతి ॥ 13.

కాచే దృక్కాచనీలాభా తాదృగేవ చ పశ్యతి ।

అక్లేందుపరివేషాగ్ని మరిచీంద్రధనూంషి చ ॥ 14.

భృంగనీలా నిరాలోకా దృక్సిద్ధాలింగనాశతః । 14½.

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన తిమిరరోగమునందు మెఱుము సూర్యుడు వీని ప్రకాశముచేత తఱచుగ వస్తువులు కన్పించినటులను, నెమలితి త్తిరివత్తి, వీనిరెక్కలవలెను, నల్లగను కనుపడును, దీనిని చికిత్సించకయుండిన కాచరోగము కలుగును. కాచరోగమున దృష్టి నల్లపూసలవంటి కాంతిగలదిగనగును. ఇంద్రనూర్యవతివేషములు అగ్నిబాహుల, ఇంద్రధనుస్సు నివి యన్నియు నల్లపూసలవలె కనుపడును. కాచరోగము వృద్ధిజెందినచో దృష్టి నశించును. దీనివలన దృష్టి తుమ్మెదవలె నల్లగను దృష్టి శక్తిలేనిదిగను స్నిగ్ధముగనగును.

ప్రాసవదృష్టిపిత్తవిదగ్ధదృష్టి లక్షణములు.

శ్లో॥ దృష్టిః పిత్తేన ప్రాసావ్యా సా ప్రాసావీ ప్రాసవదర్శనా । 15.

భవేత్త్విదగ్ధాఖ్యా వీతా వీతాభదర్శనా । 15½.

తా॥ పిత్తదోషముచే దృష్టి చిన్నదిగను స్వల్పమాపుగలదిగను, ఇది ప్రాసవదృష్టి యనబడును. మఱియు పిత్తముచే దృష్టి వసుపువర్ణముగలదియు వస్తువులను వసుపువంటి వర్ణముగ గ్రహించునదియునై యుండును. ఇది పిత్తవిదగ్ధయని చెప్పబడును.

కఫజతిమిరలింగనాశ లక్షణములు.

శ్లో॥ కఫేన తిమిరే ప్రాయ స్నిగ్ధం శ్వేతం చ పశ్యతి ॥ 16.

శంఖేందుకుంఠకుసుమైః కుముదై రినచాచితమ్ ।

కాచే తు నిష్ప్రభేంద్వర్కప్రదీపాదై ర్రివాచితమ్ ॥ 17.

సితాభా సా చ దృష్టి స్సాస్య ల్లింగనాశే తు లక్ష్యతే ।

మూర్త్యః కఫో దృష్టిగత స్నిగ్ధో దర్శననాశనః ॥ 18.

బిందు ర్జలస్వేన చలః పద్మినీపుటసంస్థితః ।

ఉష్ణే సంకోచ మాయాతి ఛాయాయాం పరిసర్పతి ॥ 19.

శంఖకుందేందుకుముదస్ఫటికోపమశ్శుక్లిణా । 19½.

తా॥ కఫమువలన తిమిరరోగము జనించినచో రూపము స్నిగ్ధముగను, తెల్లగను, శంఖును చంద్రుడు మొల్లపువ్వు తెల్లకలువ వీనిచే కన్పించియుండునటులను కనుపడును. దీనికి చికిత్సచేయకుండిన కాచరోగము జనించును. దానియందు వస్తువులు కాంతిరహితములైన చంద్రనూర్య దీపాదులచే కన్పించినటులకనుపబడును. కఫజలింగనాశమున దృష్టి తెల్లగనగును. కఫము గట్టిగఱుంటగ పరిణమించి దృష్టిమధ్యమున జెంది దృష్టినినశించినదీని తామరాకుమధ్యలోనుండు జలబిందువువలె చలించుచుండును

మఱియు నాకఫము ఎండయందు సంకోచమునుజేందును నీడయందుప్రసరించుచు శంఖము కుండపుష్పము చంద్రుడు తెల్లకలువ స్ఫటికము వీనివలె తెల్లగనుండును.

రక్తజతిమిరలింగనాశ లక్షణములు.

శ్లో॥ రక్తేన తిమిరే రక్తం తమోభూతం చ పశ్యతి ॥ 20.

కాచేన రక్తా కృష్ణా వా దృష్టిస్తాదృశ్చ పశ్యతి ।

లింగనాశేఽపి తాదృశ్యజ్ఞఃప్రభా హతదర్శనా ॥ 21.

తా॥ రక్తదోషమువలనజనించిన తిమిరరోగమునందు వస్తువులు ఎఱ్ఱగను చీకటికమ్మినటులను కనుపడును. దీనికి చికిత్సచేయకుండిన కాచముగవరిగిమించును. దీనియందుదృష్టి యెఱ్ఱగగాని నల్లగగానియగును. వస్తువులుఎఱ్ఱగగాని నల్లగగానికనుపడును. రక్తజలింగనాశమున దృష్టియెఱ్ఱగగాని నల్లగగాని యేకాంతిరహితంబై దర్శనశక్తి లేనిదిగనగును.

సంస్కృతసన్నిపాతజతిమిరాదిరోగ లక్షణములు.

శ్లో॥ సంస్కృతసన్నిపాతేషు విద్యా తస్మాదేతద్దర్శనం ।

తిమిరాదీ నకస్మాచ్చ తైస్సాన్య ద్వ్యర్థాకులేక్షణమ్ ॥ 22.

తిమిరే శేషయోర్ద్వైష్ట్యే చిత్త్రో రాగః ప్రజాయతే । 22½.

తా॥ సంస్కృతసన్నిపాతమువలన జనించిన తిమిర కాచ లింగనాశరోగములయందు నాతాదితిమిరరోగములకుచెప్పియుండు లక్షణములన్నియుకలిసియుండును. వానిచే దృష్టి యొకానొకపుడు కలకలఁబారినదియు మఱియొకపుడు నిర్మలముగనుండు నదియునగును. సంస్కృతసన్నిపాతమువలన జనించిన కాచలింగ నాశరోగములయందు దృష్టిలోవిచిత్రమైన యెఱుపువర్ణము కలిగియుండును.

సకులాంధ్య లక్షణము.

శ్లో॥ ద్యోత్యతే నకులస్యేవ యస్య దృష్టి చిత్తా మలైః ॥ 23.

సకులాంధ స్స తత్రాహ్ని చిత్రం పశ్యతి నో నిశి । 23½.

తా॥ మనుజునియొక్క దృష్టి వాతాదిదోషములచే వ్యాపింపఁబడి మంగిస నేత్రమువలె జ్వలింపుచుండును. అట్టిమనుజునిసకులాంధుడని చెప్పుదురు. వానికి భగటియందు రూపములువిచిత్రములుగ కనుపడును. రాత్రులయందు రూపము లేకను పడవు.

దోషాంధ లక్షణము.

శ్లో॥ అర్కేఽస్తమస్తకన్యస్తగభస్తాస్తంభతాం గతాః ॥ 24.

స్థగయంతి దృశం దోషా దోషాంధ స్సగదోఽపరః ।

దివాకరకరస్పృష్టా భ్రష్టా దృష్టిపథా స్మలాః ॥ 25.

విలీలీనా యచ్ఛంతి వ్యక్త మత్రాహ్ని దర్శనమ్ । 25½.

తా॥ సూర్యుడప్రమించినచో దోషములు స్పృశునలై దృష్టినిగవ్వును. అట్టి రోగము దోషాంధమనిచెప్పబడును అరోగముగల వానికి దృష్టినాశ్రయించియుండు దోషములు పగటియందు సూర్యకిరణసంబంధముచే కరిగి దృష్టిలోనుండి జారిపోవును. అందువలన మధ్యాహ్నమునందు రూపములు ప్రకాశముగ కనుపడును.

ఉష్ణవిదగ్ధదృష్టి లక్షణము.

శ్లో॥ ఉష్ణత స్తస్య సహసా శీతవారినిమజ్జనాత్ ॥ 26.

త్రిదోషరక్తసంపుక్తోయాత్యాహ్మార్ధవ్రతతోఽక్షిణీ ।

దాహ్యాష్టేమలినం శుక్ల మహన్యావిలదర్శనమ్ ॥ 27.

రాత్రా వాంధ్యం చ జాయేత విదగ్ధోష్ణేన సా స్మృతా । 27½.

తా॥ ఎండలోడస్సిన మనుజుడుతోడనే శీతోదకములో స్నానముచేయుట వలన ఉష్ణము త్రిదోషరక్తములతోజేరి కంటియందు ప్రవేశించును దానివలన నేత్రములయందు మంట, తాపమునకలుగును. తెల్లగుడ్డుకలఁజాలియుండును పగటియందువస్తువులు దుమ్ముచేకప్పబడినటుల కనుపడును. రాత్రులయందు గ్రుడ్డి తనముకలుగును. దీనికి ఉష్ణవిదగ్ధదృష్టియని పేరు.

విదగ్ధాస్థగదృష్టి లక్షణము.

శ్లో॥ భృశ మమూశనా ద్దోషై స్త్రాస్తై ర్వా దృష్టి రాచితా ॥ 28.

సక్లేదకంఢాకలుషా విదగ్ధాష్టేన సా స్మృతా । 28½.

తా॥ మిక్కుటముగవులునును భుజించుటవలన వాతాదిదోషములు ప్రకోపించి రక్తముతోజేరి దృష్టినికప్పకొనును. అంగువలన దృష్టి నీరుకారుట దురద వీనితోఁ గూడినదియు కలఁజాలినదియునగును. దీనికి ఆస్థవిదగ్ధయని పేరు.

ధూమరరోగ లక్షణము.

శ్లో॥ శోకజ్వరశరోరోగసంతప్తస్యానిలాదయః ॥ 29.

ధూమావిలాం ధూమదర్శాం దృశం కుర్య స్సధూమరః ।

తా॥ శోకము జ్వరము తలనొప్పి వీనిచే పీడింపబడియుండు మనుజునికి వాతాదిదోషములు ప్రకోపించి దృష్టిని పొగవలె కలఁజాలినదిగజేసి దృష్టిక క్రిని

వశించజేసును. దీనిచేత వస్తువులు పొగకవిక్రమముల కనుపడును. ఇది ధూమరరోగ మనబడును.

ఔషపస్థికలింగనాశ లక్షణము.

శ్లో॥ సహసై వాల్పసత్వస్య పశ్యతో రూప మద్భుతమ్ । 30.

భాస్వరిం భాస్కరాదిం వా వాతాద్యా నయనాశ్రితాః ।

కుర్వంతి తేజ స్సంశోష్య దృష్టిం ముషితదర్శనామ్ ॥ 31.

వైడూర్యవర్ణాం స్తిమితాం ప్రకృతిస్థామివాన్యథామ్ । 31½.

ఔషపస్థికళిత్యేష లింగనాశో

తా॥ దుర్బలుఁడుగనుండు మనుజుఁడు బలాత్కారముగ ఆశ్చర్యకరమైన రూపమును లేక మిగులప్రకాశముగలరూపమును లేక చంద్రసూర్యాది తేజస్సును చూచినచో వానికి వాతాదిదోషములు ప్రకోపించి నేత్రములనాశ్రయించి తేజస్సును మాన్చి దృష్టినిచెరచుటయే గాక వైడూర్యముతో సమానవర్ణముగలదిగను స్తబ్ధముగను పీడారహితముగను జేసును. దీనికి ఔషపస్థిక లింగనాశమనిపేరు.

సాధ్యాసాధ్యయాశ్యదృష్టిరోగములు.

శ్లో॥ ౭త్రవర్జయేత్ । 32.

వినా కఫా స్త్రీంగనాశా ద్గంభీరాం హ్రస్వజామపి ।

పట్కాచా నకులాంధ శ్చ యాప్య శ్శేషాం స్తు సాధయేత్ ॥

ద్వాదశేతి గదా దృష్టా నిర్దిష్టా స్పష్టవింశతిః । 33½.

తా॥ పైవచెప్పిననేత్రరోగములలో వాత, పిత్త, సంస్కృత, సన్నిపాత, రక్తజనితలింగనాశరోగములు ; ఔషపస్థికలింగనాశరోగము ; హ్రస్వదృష్టి ; గంభీరదృష్టి యివి అసాధ్యంబగుటవలన వానిని చికిత్సయందు పర్జించవలయును. వాతజ, కఫజ, రక్తజ, సంస్కృతజ, సన్నిపాతజ, కాచరోగములు, నకులాంధరోగము నీయేడు రోగములు యాశ్యంబులు. వాతజ, పిత్తజ, కఫజ, రక్తజ, సంస్కృతజ, సన్నిపాతజ తిమిరరోగములు, కఫజలింగనాశము, పిత్తవిదగ్ధరోగము, దోషాంధము, ఉష్ణవిదగ్ధము, విదగ్ధాఘ్లుము, ధూమరము అను (12) నేత్రరోగములు సుఖసాధ్యంబులు. ఇటుల దృష్టిమండలము నాశ్రయించియుండు (27) రోగములు చెప్పబడినవి.

ద్వాదశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

త్రయోదశాధ్యాయము.

దృష్టిరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము తిమిర రోగములకు చికిత్సలను తెలియపరచుటకై తిమిరరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది. దృష్టిరోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయానంతరము దృష్టిరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పటయొక్కముగనుండిను ఆదృష్టిరోగములకు చికిత్సలు విశేషముగ చెప్పవలసియుండుటవలన ఆచికిత్సలను ప్రత్యేకమొక యధ్యాయముచే నిరూపించవలయునని నిశ్చయించి తంత్రకారుడు తిమిరరోగచికిత్సలను చెప్పట కారంభించెను. కాచాదిరోగములకు చికిత్సలుస్వల్పముగ నుండుటవలన ఈ యధ్యాయములోనే వానిని చెప్ప చున్నాడు.

తిమిరరోగప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాత త్తిమిరరోగప్రతిషేధం వాఙ్మన్యాయః ।

ఇతిహస్యాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ దృష్టిరోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము తిమిరరోగచికిత్సలను తెలియపరచునట్టి తిమిరరోగప్రతిషేధమున నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

తిమిరరోగచికిత్సావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ తిమిరం కాచతాం యాతి కావోప్యధ్య ముపేక్షయా ।

నేత్రరోగే స్వహో ఘోరం తిమిరం సాధయే ద్దుతమ్ ॥ 1.

తా॥ తిమిరరోగమునకు చికిత్సచేయక యుపేక్షించిన యది కాచరోగముగ పరిణమించును. దానికి చికిత్సచేయకుండిన గ్రుడ్డితనము కలుగును. కావున నేత్ర రోగములయందు మిగులదారుణమైన తిమిరరోగమును శీఘ్రముగ చికిత్సించవలయును.

తిమిరరోగమునకుజీవంత్యాదిఘృతము.

- శ్లో॥ తులాం పచేత జీవంత్యా ద్రోణేఽపాం పాదశేషితే ।
 తత్కావ్యథే ద్విగుణం క్షీరం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్ ॥ 2.
 ప్రపాండరీకకాకోలీ పిప్పలీలోధస్తైః ।
 శతాహ్వమధుకద్రాక్షా సితాదారుఫలత్రయైః ॥ 3.
 కార్షికై ర్నిశితీతం తిమిరాపహరం పరమ్ ।
 ద్రాక్షాచందనమంజిష్ఠా కాకోలీద్వయజీవకైః ॥ 4.
 సితాశతావరీమేదా పుండ్రాహ్వమధుకోత్పలైః ।
 పచే జ్వరఘృతప్రస్థం సమక్షీరం పిచూన్మితైః ॥ 5.
 హంతి తత్కూచతిమిరరక్తరాజీరోరుజః । 5½.

కా॥ పిన్నమనుబాల (100) చలములను ద్రోణప్రమాణముదకములోవైచి పాదావశేషముగ కషాయముకాచి అందులో ఘృతము (1) ప్రస్థము ఆవుపాలు 2 ప్రస్థములు కలిపి ప్రపాండరీకము, కాకోలి, పిప్పళ్ళు, లొడ్డుగు, పైంధసలవణము, సదాప, యష్టిమధుకము, ద్రాక్ష, పంచదార, దేవదారుచెక్క, త్రిఫలములు, వీనిని దినుసుకు కర్షప్రమాణముచొప్పున గ్రహించి నూరి కలిపి ఘృతపాకవిధిగ చక్కముచేసి దానినిరాత్రులయందు పానముచేయించిన తిమిరరోగములు నిశ్చేషముగ హరించును. మఱియు ద్రాక్ష, చందనము, మంజిష్ఠి, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, జీవకము, సితా, (అనగా పంచదార) పిల్లిపీచర, మేద, పుండ్రాహ్వము (అనగా పువ్వుల గురిచెంద) యష్టిమధుకము, నల్లకలువ, వీనినిదినుసుకు కర్షప్రమాణముచొప్పున గ్రహించినూరి (1) ప్రస్థము ప్రాత్ర ఆవునేతిలో కలిపి అంగులో (1) ప్రస్థము ఆవుపాలుచేర్చి ఘృతపాకవిధిగ చక్కముచేసి సానముచేయించిన కాచము, తిమిరరోగము, రక్తరాజి, (యెఱ్ఱివిరేఖలు) తలనొప్పి యీరోగములు హరించును.

పటోలాద్యఘృతము.

- శ్లో॥ పటోలనింబకటుకాదార్ద్ర సేవ్యవరావృషమ్ ॥ 6.
 సధన్వయాసత్రాయంతీపర్పటం పాలికం పృథక్ ।
 ప్రస్థ మామలకానాం చ క్వాథయే స్సల్బణేఽంభసి ॥ 7.
 తదాథకేఽర్ధసలికైః పిష్ఠైః ప్రస్థం ఘృతా త్పచేత్ ।
 ముస్తభూనింబయప్త్యాహ్వ కుటజోదీచ్యచందనైః ॥ 8.

సపిప్పలీకై స్తతస్సర్పి ధ్విగకణ్ణాస్యరోగజిత్ ।

విద్రధిస్వరదుష్టాదుర్విసర్వాపచికుష్ఠసుత్ ॥ 9.

విశేషా చ్ఛుక్రతిమిరసక్తాంధ్యోష్ణాప్లుగాహసుత్ । 9½.

తా॥ చేతిపాట్ల, వేము, కలుకరోహిణి, మ్రునిపసుపు. వట్టివేరు, త్రిఫలములు, అడ్డసరము, రేగటిదులగోవిల, కలుక్రానుగు, పర్వాటకము ఇవిదినుసుకు (1) వలము, ఉసిరికెడరుగు (1) ప్రస్థము, ఇటుల వీనిని గ్రహించి ద్రోణప్రమాణ ముదకములోవైచి చక్కఁగకాచి ఆధకప్రమాణ మాకసాయమునెత్తుకొని అందులో తుంగము స్తలు, నేలవేము, యష్టిమధుకము, కొడిసె, కురువేరు, చందనము, పిప్పళ్ళు ఇవిదినుసుకు ½ వలముచొప్పున గ్రహించి నూరికలిపి దానిలో (1) ప్రస్థమాపు నేతిని చేర్చి విధిప్రకారముచక్కముచేసి పానము చేయించిన విద్రధి, జ్వరము, దుష్టస్రణములు, విసర్పము, అపచి, కుష్టువు, ముఖరోగములు, నాసికారోగములు, కణ్ణిరోగములు, ఇవినివర్తించును. ఇది పటోలాద్య ఘృతమనఁబడును. ఈఘృతము శుక్రము, తిమిరము, రేచీకటి ఉష్ణాప్లుము ఆనునేత్రరోగములను నిశ్శేషముగ పోకడచును.

త్రిఫలాఘృతము.

శ్లో॥ త్రిఫలాప్తపలం కావ్యధ్యం పాదశేషం జలాధకే ॥ 10.

తేన తుల్యపయస్కేన త్రిఫలాపలకల్కవాత్ ।

అర్ధప్రస్థో ఘృతా త్సిద్ధ సితయా మాక్షికేణ వా ॥ 11.

యుక్తం పితేత్త త్తిమిరీ తద్యుక్తం వా వరారసమ్ । 11½.

తా॥ త్రిఫలములు, (8) వలములను ఆధకప్రమాణ ముదకములోవైచి పాదావశేషముగ కసాయముకాచి దానికి సమముగ అవుపాలనుచేర్చి అందులో త్రిఫలకల్కము (1) వలము అవునెయ్యి ½ ప్రస్థముకలిపి విధిప్రకారముచక్కముచేసి అందులోపంచదారచేర్చిగాని, తేనె చేర్చిగాని తిమిరరోగికి పానము చేయించవలయును. ఇది త్రిఫలాఘృతమనఁబడును. ఈఘృతమును త్రిఫలకసాయములోకలిపి దోషదూష్యాదులననుసరించి తిమిరరోగికిపానము చేయించవలయును.

మహాత్తై ఫలఘృతము.

శ్లో॥ యష్టిమధుద్వికాకోలీవ్యాస్త్రీకృష్ణామృతోత్పలైః ॥ 12.

పాలికై సుసితాద్రాక్షై ఘృతప్రస్థం పచే త్సమైః ।

అజాక్షీరవరావాసా మార్కవస్వరపైః పృథక్ ॥ 13.

మహాత్తై ఫలమిత్యేత త్వరం దృష్టివికారజిత్ । 13½.

తా॥ మేఁగి పాలు (1) ప్రస్థము, త్రిఫలరసము (1) ప్రస్థము, అడ్డసరస్వరసము (1) ప్రస్థము, గంటగిలకర్పూరసము (1) ప్రస్థము ఆవునెయ్యి (1) ప్రస్థము ఇటుల వీని నేకముచేసి అందులో యష్టిమధుకము, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, వ్రాకుడు, పిప్పిర్లు, తిప్పతీగె, నల్లకలువ, పంచదార, ద్రాక్ష వీనిని దినుసుకు (1) చలము చొప్పున గ్రహించి నూరి కలిపి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేయవలయును. ఇది మహా త్రైఫల ఘృతమనబడును. దృష్టిరోగమును నిశ్చేదముగ పోకడచును.

తిమిరరోగమున త్రిఫలతోపయోగము.

శ్లో॥ త్రైఫలలేవాధ హవిషా లిహాన స్త్రిఫలాం నిశి ॥ 14.

యష్టిమధుకసంయుక్తాం మధుహ చ పరిష్లుతామ్ ।

మాస మేకం హితాహారః పిబన్నామలకోదకమ్ ॥ 15.

సావర్ణం లభతే చక్షు రిత్యాహ భగవాన్నిమిః । 15½.

తా॥ త్రిఫలాఘృతములో త్రిఫలములు, యష్టిమధుకము వీనిని చూర్ణముచేసి కలిపి అందులోలేనబోసి దానిని (1) మాసమువరకు రాశ్రులయందు నేవింపుచు హితాహారములను భుజింపుచు ఉసిరికెకషాయమును పానము చేయుచు నుండిన గరుడని వంటి దూరదృష్టి శక్త్యులకు కలుగునని త్రికాలజ్ఞానసంపన్నుడైన నిమిశక్రవర్తి వంచిచియున్నాడ.

శ్లో॥ తాప్యాయో హేమయష్ట్యా హ్వ సితాజీర్ణాజ్యమాక్షికైః ॥ 16.

సంయోజితా యథాకామం తిమిరఘ్నీ వరావరా । 16½.

తా॥ ధాతుమాక్షికము, ఉక్కు, బంగారు, యష్టిమధుకము, పంచదార, ప్రాతనెయ్యి, లేన వీనితోడ త్రిఫలములు నాయాదోషానుగుణముగ నేవించిన తిమిరరోగము వారించును.

తిమిరరోగికి త్రిఫలకషాయపానము.

శ్లో॥ సఘృతం వా వరాకావధం శీలయే త్రిమిరామయీ ॥ 17.

అపూపసూపసక్తా వా త్రిఫలాచూర్ణసంయుతా ॥ 17½.

తా॥ తిమిరరోగముగలవాఁడు త్రిఫలకషాయములో నెయ్యినికలిపి పానము చేయవలయును; లేక భక్ష్యము పప్పుసక్తువుల వీనిలో త్రిఫలముల చూర్ణమును కలిపి భక్షింపవలయును.

తిమిరరోగికి త్రిఫలపాయసాద్యుపయోగము.

శ్లో॥ పాయసం వా వరాయుక్తం శీతం సమధుశర్కరమ్ ॥ 18.

ప్రాత ర్భక్తస్య వా పూర్వ మద్యా త్పథ్యాం పృథక్ పృథక్ ।
మృద్వీకాం శర్కరాక్షౌద్రై స్సతతం తిమిరాతుః ॥ 19.

తా॥ తిమిరరోగముగలవాఁడు ప్రాతఃకాలమునందు పాయసములో త్రిఫలములు తేనె, శర్కర వీనినిచేర్చి పాయసముచల్లారినపిదప భుజించవలయును; లేక యాహారమునకుమందు కరక్కాయనుగాని ద్రాక్షనుగాని శర్కర తేనె వీనితోడ వెవ్వేరుగ ప్రతిదినము భుజింపుమండవలయును.

తిమిరరోగహరచూర్ణాంజనము.

శ్లో॥ స్తోమోజ్ఞాంశాం శ్చైత్యుష్ణష్టిం తామ్రామోనూప్యకాంచనైః ।
యుక్తాప్రత్యేక మేకాంశై రంధమూఘానరస్థితా ॥ 20.

ధ్మాపయిత్వా సమావృత్తం తత స్తచ్చ నిషేచనోత్ ।
రసస్కంధకషాయేషు సప్తకృత్వః పృథక్పృథక్ ॥ 21.

వైడూర్యముక్తాశంఖానాం త్రిభి ర్భాగై ర్యుతం తతః ।
చూర్ణాంజనం ప్రయుంజీత తత్స్వీతిమిరావహమ్ ॥ 22.

తా॥ సోపిరాంజనము (84) భాగములు, రాగి, ఉక్కు, వెండి, బంగారు, ఇవిప్రత్యేక మొక్కభాగము ఇటుల వీనినిమూసలోనుంచి కరిగించి మధురాదిగఢ ద్రవ్యకషాయములోనుంచవలయును. ఇటుల (7) పర్యాయములు చేయవలయును. పిదపదానిలో వైడూర్యము, సుత్యములు, శంఖము వీనినిదినుసుకొకభాగముచొప్పున చేర్చి చక్కఁగ చూర్ణము చేయవలయును. ఇది చూర్ణాంజనమనబడును. దీనిని ప్రయోగించిన తిమిరరోగములన్నియు నివర్తించును.

తిమిరార్యాదినేత్రరోగహరాంజనము.

శ్లో॥ మాంసీ త్రిజాతకాయః కుంకుమనీలోత్పలాభయాతుశ్చైః ।

సితకాచ శంఖఫేనక మరిచాంజన పిప్పలీమధుకైః ॥ 23.

చంద్రేశ్వినీసనాథే సుచూర్ణితై రంజయేదుగళ మత్స్యైః ।

తిమిరార్మర క్తరాజీకంఢూకాచాదిశమ మిచ్ఛన్ ॥ 24.

తా॥ తిమిరము, అగ్రము, రక్తరాజి, దుగడ, కాచము మొదలగు నేత్రరోగములను తొలగించుకొనుటకిచ్చగలవారు, జటామాంసీ, త్రిజాతకములు, ఉక్కు, కుంకుమపువ్వు, నల్లకలువ, కరక్కాయలు, మైలుతుత్తము, సితకాచము, (అనగా తెల్లగాజు) శంఖము, సుమద్రపునులుగు, మిరియాలు, సోపిరాంజనము, పిప్పళ్ళు, యష్టిమధుకము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి చక్కఁగచూర్ణము చేసియుంచు

కొని చంద్రుడు అశ్వినీ నక్షత్రములో ప్రవేశించియుండు కాలమునందు నేత్రముల కంజనము వేయించుకొనవలయును.

కఫజతిమిరరోగహారాంజనము.

శ్లో॥ మరిచవరలవణభాగౌ భాగౌ ద్వా కణ సముద్రఫేనాభ్యామ్ ।
సౌవీరభాగనవకం చిత్రాయాం చూర్ణితం కఫామయజితే ॥ 25.

తా॥ మిరియాలు, వైంధవలవణము ఇవి (2) భాగములు; పిప్పళ్ళు, సముద్ర పుసురుగు ఇవి (2) భాగములు; సౌవీరాంజనము (9) భాగములు నిటులవీనిని నొక్కటిగాజేర్చి చక్కఁగ చూర్ణముచేసి చిత్రానక్షత్రములో అంజనమువేసికొనిన కఫజతిమిరరోగము హరించును.

దృష్టిప్రసాదనాంజనము.

శ్లో॥ ద్రాక్షామృణాళీస్వరసే క్షీరమద్యవసాసు చ ।
పృథద్వివ్యావున స్రోతోజం సప్తకృతోన్వి నిషేచయోత్ ॥ 26.
తెచ్చూర్ణితం స్థితం శంఖే దృక్ప్రసాదన మంజనమ్ ।
శస్త్రం సర్వాక్షిరోగేషు విదేహపతినిర్మితమ్ ॥ 27.

తా॥ ద్రాక్షస్వరసము, తామరతూండ్లస్వరసము, ఆవుపాలు, మద్యము, కొవ్వు, దివ్యోదకము వీనిలో సౌవీరాంజనమును ప్రత్యేకప్రత్యేకముగ నేడుమార్లు భావనచేసి చక్కఁగచూర్ణించి శంఖములో నుంచుకొనవలయును. ఈఅంజనము నేత్రములకు విశేషశక్తిని నైర్మల్యమును కలుగజేయును. నేత్రరోగములయం దన్నిటి యందును మిగులశ్రేష్ఠము. ఇది నిమిచక్రవర్తినిర్మితము.

భాస్కరచూర్ణము.

శ్లో॥ నిర్దగ్ధం బాదరాంగారై స్తుత్థం చేత్తం నిషేచితమ్ ।
క్రమా దజాపయస్సర్విః టౌద్రే లస్మా త్వలద్యయమ్ ॥ 28.
కార్షికై స్తాప్యమరిచ స్రోతోజకటుకానతైః ।
పటురోధశిలాపథ్యా క్షిణైలాంజనఫేనికైః ॥ 29.
యుక్తం పలేన యష్ట్యా శ్చ మూషాంతర్ధాతచూర్ణితమ్ ।
సాంతికాచార్యనక్తాంధ్య రక్తరాజీ స్సుశీలితః ॥ 30.
చూర్ణో విశేషా త్తిమిరం భాస్కరో భాస్కరో యథా ॥ 30½.

తా॥ శేగుకట్టెలనిప్పలో మెలుతుత్తమును కార్చి మేఁకపాలు, ఆవు నెయ్యి, శేనెవీనిలో క్రమముగ మంచవలయును. ఇటుల నేడువర్యాయములుగుడ్డి

చేసిన మైలుతుత్తము (2) పలములు, స్వల్పమాక్షికము, మిరియాలు, సోపీరాంజనము, కటుకలోహిణి, గ్రంథితగరము, సైంధవలపణము, లొడ్డుగు, మణిశిల, కరక్కాయలు, పిప్పళ్ళు, ఏలకులు, సోపీరాంజనము, సముద్రపునలుగు ఇవిదినునుకొకకన్నము యప్తి మధుకము (1) పలము ఇటులవీనినన్నిటిని మూసలోనిడి కరిగించి గ్రహించి చక్కఁగ చూర్ణము చేయవలయును. దీనిని భాస్కర చూర్ణమనిచెప్పదురు ఇది సూర్యుడంధ కారమును నశింపఁజేయుధంగి తిమిరలోగమును నశింపఁజేయును. మఱియు కాచము, అర్రము, రేచీఁకటి, రక్తరేఖలు అను శస్త్రలోగములు సగాపొందును.

తిమిరాంతికాంజనము.

శ్లో॥ త్రింశద్భాగా భుజంగస్య గంధపాషాణపంచకమ్ ॥ 31.

శుల్బతాలకయో ద్వైవైశ్చైవ వంగస్యైకోఽంజనాత్త్రయమ్ ।

అంధమూషీకృతం ధృతిం షక్వం విమల మంజనమ్ ॥ 32.

తిమిరాంతికరం లోకే ద్వితీయ ఇన భాస్కరః । 32½.

తా॥ సీసము (30) భాగములు, గంధపాషాణము (5) భాగములు, రాగి (2) భాగములు, తాళకము (2) భాగములు, వంగము (1) భాగము, సోపీరాంజనము (3) భాగములు వీనినొకటిగచేర్చి మూసలోనిడి కరిగించి చూర్ణముచేసి అంజనము వేయవలయును. ఇది సూర్యుడంధకారమును పోకడచు చందంబున తిమిరలోగమును పోకడచును.

తుత్తాంజనము.

శ్లో॥ గోమూత్రేచ్ఛగణరసేఽమృతాంజకే చ స్త్రీస్తన్యే హవిషి

విషే చ మాక్షికే చ । యత్తుత్థం జ్వలిత మనేకశో నిషిప్తం

త త్కుర్యా ద్గరుడసమం నరస్య చక్షుః ॥ 33.

తా॥ మైలుతుత్తమును నిప్పులోచక్కఁగకాల్చి గోమూత్రము, ఆవుపేడ రసము, పులికడుగు, చనుబాలు, ఆవునెయ్యి, వసనాభి, తేనె వీనియందు క్రమముగ ముంచవలయును. ఇటుల (7) పర్యాయములు ముంచి కుద్దిచేయఁబడిన మైలుతుత్తమును అంజనమువేసిన మనుజునికి గరుడునితోసమమైన దృష్టిశక్తిగలుగును.

అంజనశిలాకా.

శ్లో॥ శ్రేష్ఠాజలం భృంగరసం సవిషాజ్య మజాపయః ।

యస్త్వీరసం చ యత్సీసం సప్తకృత్వః పృథక్పృథక్ ॥ 34.

తప్తం తప్తం పాయితం త చ్చలాకా నేత్రే యుక్తా సాంజ

నాసంజనా వా । తైమిర్యాశ్మస్రానపైచ్ఛిల్యవైల్లం కంఠూం

బాఙ్యం రక్తరాజీం చ హంతి ॥

35.

తా॥ సీసమును కరిగించి త్రిఫలకషాయము, గుంటగలగరాకుస్వరసము, వస నాభి, అపునెయ్యి, మేఁకపాలు, యష్టిమధుకస్వరసము వీనిలో స్రుతిదానియందు ముంచవలయును. ఇటుల (7) వర్యాయములుచేసి యాసీసముచే శలాకునుచేయవల యును. దానిని అంజనసహితముగగాని అంజనరహితముగగాని శేత్రములలో స్త్రయో గించిన తిమిరము, అమ్మము, ప్రావము, పైచ్ఛిల్యము, పిల్లరోగము, దురద, బాఙ్యము (అనఁగాదృష్టికిశక్తిరగ్గియుండుట) రక్తరేఖలు అనురోగములు హరించును.

దృష్టిశక్తికరాంజనము.

శ్లో॥ రసేంద్రభుజగౌ తుల్యౌ తయో స్తుల్య మథాంజనమ్ ।

ఈషత్కర్పూరసంయుక్త మంజనం నయనామృతమ్ ॥

36.

యో గృధ్రస్తరుణివిప్రకాశగల్లస్తస్యాశ్యం సమయ

మృతస్యగోశకృద్భిః । నిర్దగ్ధం సమఘృత మంజనం చ పేష్యం

యోగోఽయం నయనబలం కరోతి గార్ధ్రమ్ ॥

37.

తా॥ శుద్ధిజేసినరసము, శుద్ధిజేసినసీసము ఇవిసమభాగములు; వీనికిసమము సౌవీరాంజనము, ఇటులవీనినేకముజేసి అందులో (18) వ భాగము చచ్చకర్పూర మునుచేర్చి నూరి కంటికిఅంజనముజేసినమిగుల హితముకలుగును. తిమిరరోగము హరించును. మఱియు బాలనూర్యునితో సమమైనకాంతిగల చెక్కిళ్లతోఁగూడియుండు నదియు, యుక్తకాలములో మృతిజెందినదియైన గద్దముఖమును గ్రహించి యేరు పిడకలలోఁగనపించికాల్చి యాభస్మములో నెయ్యి, సౌవీరాంజనము వీనిని సమభాగ ములుగచేర్చి చక్కఁగ మార్చముచేసి కంటికంజనముజేసిన గద్దతోసమమైన దృష్టి శక్తికలుగును.

శ్లో॥ కృష్ణం సర్పవదనే సహవిష్కం దగ్ధ మంజన మనిస్ఫుత

ధూమమ్ । చూర్ణితం నశదిపత్రవిమిశ్రం భిన్నతామర

మపి రక్షతి చక్షుః ॥

38.

తా॥ నేతిలో సౌవీరాంజనమునుకలిపి కృష్ణసర్పముయొక్క నోటియందడి పొగబైలువెడలకుండునటుల నేరుపిడికలతోకాల్చి దానితోడ జటామాంసి యాకును చేర్చి మార్చముచేసి శేత్రములకంజనముజేసిన శేత్రమందలి నల్లగుడ్డునకుభిన్నము కలిగియుండినను అది చక్కఁబడును.

కుక్కుటవిష్టాంజనము.

శ్లో॥ కృష్ణం సర్పం మృతం న్యన్య చతురశ్చాసి వృశ్చికాః ।
క్షీరకుంభే త్రినస్తాహం క్లేదయిత్యాధ మంధయేత్ ॥ 39.
తత్ర యన్నవసితం స్యా త్పుష్టియా జ్ఞేన కుక్కుటమ్ ।
అంధ స్తన్య పురీషేణ ప్రేక్షతే ద్రువ మంబనాత్ ॥ 40.

తా॥ మట్టికుండలో ఆపుపాలనుబోసి యందులో స్వయముగ చచ్చిన కృష్ణ సర్పము (1) తేద్య (4) వైచి చక్కఁగఁమాసి (21) దినమువరకుంచి పిదప దానిని చక్కఁగ చిరికి వెన్నయైతి అవెన్నను కోడికితినిపించి యాకోడియొక్క విష్ణుముచే నేత్రములకంజనమువేసిన గుడ్డివానికిసయితము నిస్సంశయముగ దృష్టిశక్తికలుగును.

దృష్టిశక్తికరరసక్రియ.

శ్లో॥ కృష్ణసర్పవసాశంఖః కతకాత్ఫల మంజనమ్ ।
రసక్రియేయ మచిరా దంధాణాం దగ్ధనప్రదా ॥ 41.

తా॥ కృష్ణస్పరముయొక్కఁబ్రవృత్తి, శంఖము, చిల్లిగింజలు, సావీరాంజనము వీనినొకటిగఁచెర్చి నూరి చేసిన రసక్రియగుడ్డివానికిసయితము అతిశీఘ్రముగ దృష్టిని కలుగఁజేయును.

అప్రతిసారాంజనము.

శ్లో॥ మరిచాని దశార్థపిచ స్తాప్త్యా త్యుత్థా త్ఫలం పిచ ర్వప్త్యాః ।
క్షీరార్ద్రానగ్ధ మంజన మప్రతిసారాఖ్య ముత్తమం తిమిరే॥ 42.

తా॥ మిరియాలు (10) స్వర్ణమాక్షికము ($\frac{1}{2}$) కర్షము, మైలుతుత్తము (1) పలము, యష్టిమధుకము (1) కర్షము వీనిని అపుపాలలో తడిపి చక్కఁగకాల్చి అంజనము చేయవలయును. ఇది అప్రతి సారాంజనమనఁబడును. తిమిరరోగము నందు మిగుల ప్రశస్తమైనది.

తిమిరరోగమునకు అక్షబీజాదిఘుటికలు.

శ్లో॥ అక్షబీజమరిచామలకత్వక్తుశ్శయప్తిమధుకై * రజపిష్టైః ।
ఛాయయైవ ఘుటికాః పరిశుష్కా నాశయంతి తిమిరాణ్యచిరేణ॥

* స్వమపిష్టైః.

తా॥ తాడివిత్తులు, మిరియాలు, ఉసిరికెవరుగు, మైలుతుత్తము, యప్తి మధుకము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి యుదకముతో చక్కగ నూరి గుటికలు జేసి నీడనెండించి దాని సంజనము వేసిన తిమిరరోగము తీగ్గముగ నివర్తించును.

షణ్మాక్షికయోగము.

శ్లో॥ మఱిచామలకజల్లోద్భవతుత్థాంజనతాప్యధాతుభిః క్రమవృద్ధైః |

షణ్మాక్షికఇతి యోగ స్తిమిరార్మకైదకాచకందూర్హంతా ||

తా॥ మిరియాలు (1) భాగము, ఉసిరికెవరుగు (2) భాగములు, జల్లోద్భవము (అనగా మందూకబ్రహ్మి లేక తెల్లతామర) (3) భాగములు, మైలుతుత్తము (4) భాగములు, సోపిరాంజనము (5) భాగములు, స్వర్ణమాక్షికము (6) భాగములు, నిటులనీద్రవ్యములను గ్రహించి నూరింజనము చేయవలయును. ఇది షణ్మాక్షిక యోగమనబడును. తిమిరరోగము, అగ్రము, జలస్రావము, కాచము, దురద వీనిని పోగొట్టును.

రత్నాదిచూర్ణాంజనము.

శ్లో॥ రత్నాని రూప్యం స్ఫటికం సువర్ణం ప్రోతోంజనం తామ్ర

మయ స్పశంభిమ్ | కుచందనం లోహితైర్గైరికం చ చూర్ణాం

జనం సర్వస్యగామయఘ్నమ్ ||

45.

తా॥ వజ్రాదిరత్నములు, వెండి, స్ఫటికము, బంగారు, సోపిరాంజనము, రాగి, ఉక్కు, శంఖము, కుచందనము, కుంకుమపువ్వు. జేగురుతాయి వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి చూర్ణము చేయవలయును, దీనిని చూర్ణాంజనమునియెదరు. ఇది రోగములన్నిటిని పోగొట్టును.

దృష్టిబలకరనస్యము.

శ్లో॥ తిలతైల మక్షతైలం భృంగస్వరసోఽననా చ్చ నిర్యాహః |

అయసపాత్రవిపక్వం కరోతి దృష్టి ర్బలం నస్యమ్ ||

46.

తా॥ నువ్వులనూనె, తాడినూనె, గుంటగలగరాకు స్వరసము, వేగిసకషాయము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి యిసుకపాత్రలోబోసి చక్కగ పాకముచేసి దానిచే నస్యము చేయించిన దృష్టికి విశేషబలము కలుగును.

తిమిరరోగమున స్నేహపానర క్తమోక్షగాదులు.

శ్లో॥ దోషానురోధేన చ నైకశస్త్రం స్నేహస్రనిస్రావణరేకనస్యైః |

ఉపాచరే దంజనమూర్ధ్నావస్తివస్తిక్రియాత్పరణలేపసక్తైః ||

47.

తా॥ తిమిరరోగమును ఆయాదోషగుణముగ స్నేహపానము, రక్తమోక్షము, విరేచనము, నస్యము, సూత్రస్థానములో గంధూషాదివిద్యధ్యాయములో చెప్పియుండు మూర్ధవస్త్రీ, వస్త్రీవిద్యధ్యాయములో చెప్పియుండు నిరూహాదివస్త్రులు, లేపము, నేకము వీనిచే ప్రయత్నముతో చికిత్సింపవలయును.

శ్లో॥ సామాన్యం సాధన మిదం ప్రతివోష మత శ్శృణు | 47½.

తా॥ ఇటుల తిమిరరోగములకన్నిటికి సాధారణముగ చికిత్సలుచెప్పబడినవి. వాతాదిదోషములచే జనించిన తిమిరాది నేత్రరోగములకు నాయాదోషగుణముగ విశేషచికిత్సలిక చెప్పబడును.

వాతజతిమిరరోగచికిత్స.

శ్లో॥ వాతజే తిమిరే తత్ర దశమూలాంభసా ఘృతమ్ | 48.

క్షీరే చతుర్ధణే శ్రేష్ఠాకల్కపక్వం పిబే తత్తః |

త్రిఫలాపంచమూలానాం కషాయం క్షీరసాయతమ్ | 49.

ఏరండతైలసంయుక్తం యోజయే చ్చ విరేచనమ్ | 49½.

తా॥ వాతజ తిమిరరోగమునందు దశమూలముల కషాయములో (1) ప్రస్థము ఆవునెయ్యి (4) ప్రస్థములు ఆవుపాలు త్రిఫలముల కల్కము వీనినిచేర్చి విధిప్రకారము చక్కముచేసి పానము చేయించవలయును. పిదప త్రిఫలములు పంచమూలములు వీని కషాయములో ఆవుపాలు, ఆరుదముచేర్చి విరేచనమున కిప్పించవలయును.

జీవంతీతైలము.

శ్లో॥ సమూల * జాలజీవంతీతులాం ద్రోణేఽంభసః పచేత్ | 50.

అష్టభాగస్థితే తస్మిన్ సైలప్రస్థం పయ స్సమే |

బలాత్రితయజీవంతీవరీమూలైః పలోన్మితైః | 51.

యష్టీపలై శ్చతుర్భి శ్చ లోహపాత్రే విపాచయేత్ |

లోహపవ స్థితం మాసం నావనా దూర్ధవజ్ర్రుజాన్ || 52.

వాతపిత్తామయాన్ హంతి త ద్విశేషా ద్దృగమయాన్ |

కేశాన్యకంధరాస్కంధ పుష్టిలావణ్య కాంతిదమ || 53.

తా॥ మనుబాలచెట్టును సమూలముగ (100) బలములుగ్రహించి ద్రోణప్రమాణముదకములోవైచి (8) వ భాగము మిగులునటుల కషాయముకాచి అందులో (1) ప్రస్థము నువ్వులనూనె, (1) ప్రస్థము ఆవుపాలుపోసి, ముత్తపపులగము, పెద్దముత్తప

పులగము, బలుగు, మనుబాల, పిల్లిపీచరవేళ్ళు ఇవి దినుసుకొక్కొకవలయు యష్టి మధుకము (4) వలయులు వీనిని నూరి కలిపి యినువపాత్రలో విధిప్రకారము పక్వము చేసి యినువపాత్రలో (1) మాసము వరకు శుంచి పిదప నస్యము చేయించిన మెడ కొంకులకు పైభాగమునందు జనించునట్టి రోగములన్నియు హరించును. వాతపితృదుల వలనజనించు నేత్రరోగములన్నిటిని విశేషముగఁబోగొట్టును. తలవెంట్రుకలు వృద్ధి జెంది నల్లగనగును. మెడ, భుజశిరము వీనికి పుష్టికలుగును. శరీరమునకు కాంతి లావణ్యము కలుగును.

జత్కూర్ధ్వరోగములకు ఏరాండాదితైలము.

శ్లో॥ సితైరండజటాసింహీ ఫలదారునచానతైః ।

ఘోషయా బిల్వమూతై శ్చ తైలం పక్వం పయోన్వితమ్ ॥

నస్య సరోర్ధ్వదత్తూథ వాతశ్లేష్మామయా ర్తిజిత్ । 54½.

తా॥ తెల్లముదపువేళ్ళు, వ్రాకుడుపండ్లు, దేవదారుచెక్క, పస, గ్రంథి తగరము, గొట్టెచెట్టు, మారేడువేళ్ళు వీనిని నూరి నువ్వులనూ నెలొచ్చేనూ నెకుసములు ఆపుపాలను కలిపి విధిప్రకారము పక్వముచేసి నస్యము చేయించిన వాతశ్లేష్మముల వలన మెడకొంకులకు పైభాగమునందు జనించిన రోగములన్నియు నశించును.

తిమిరరోగమునకు వ్యాఘ్రవసాగ్యంజనము.

శ్లో॥ రసాంజనేచ నైయాస్త్రి వారాహీ వా ప్రశస్యతే ॥ 55.

గృధ్రాహికుక్కుటోత్థా వా మధుకేనాన్వితా పృథక్ । 55½.

తా॥ తిమిరరోగమునందు కండ్లకు పెద్దపులికొవ్వనుగాని చందికొవ్వనుగాని అంజనము వేయవలయును లేక గ్రద్ద, పాను, కోడి వీనికొవ్వలను యష్టిమధుకముతో చేర్చి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ నేత్రములకంజనమువేసిన హితముకలుగును.

సౌవీరాంజనోపయోగక్రమము.

శ్లో॥ ప్రత్యంజనే చ సోతోజం రసక్షీరఘృతే క్రమాత్ ॥ 56.

నిషిక్తం పూర్వవద్యోజ్యం తిమిరఘ్న మనుత్తమమ్ । 56½.

తా॥ సౌవీరాంజనమును మాంసరసము క్షీరము ఘృతము వీనిలోక్రమముగ ముంచి అంజనయోగము లన్నిటియందును చేర్చవలయును. ఇటులచేసిన తిమిరరోగము హరించును.

తిమిరరోగమునతర్పణచిత్త.

శ్లో॥ న చే దేవం శమం యాతి తత స్తర్పణ మాచరేత్ ॥ 57.

తా॥ పైనచెప్పిన ప్రకారము చికిత్సలనుచేసియు వాతజతిమిరరోగము శమింపకయుండిన తర్పణ చికిత్సలను చేయవలయును.

వాతజతిమిరరోగమునకు తర్పణౌషధము.

శ్లో॥ శతాహ్వో కుష్మనలద కాకోభీద్యయయప్తిభిః ।

ప్రపాండరీక సరశిపిప్పలీ దేవదారుభిః ॥ 58.

సర్పిష్ఠగుణక్షీరం పక్వం తర్పణ ముత్తమమ్ । 58½.

తా॥ సదాచి, చెంగిల్యకోస్తు, వట్టివేరు, కాకోరి, క్షీరకాకోరి, యప్తి మధుకము, ప్రపాండరీకము, సరశిదేవదారు, పిప్పళ్లు, దేవదారు, వీనినిసమభాగములుగ గ్రహించినూరి ఆవునెయ్యిలోకిలిపి నేతి కెనిమిదింతలావుపాలుపోసి విధి ప్రకారముపక్వము చేసిన నది శ్రేష్ఠమైన తర్పణౌషధమునగుదును.

ప్రకారాంతరతర్పణౌషధము.

శ్లో॥ మేదస స్త్వదైశ్చేయా ద్దుగసిద్ధాత్ఫలబాహతాత్ ॥ 59.

ఉద్భృతం సాధితం తేజో మధుకోశీరచందనైః ।

శావ్విచచ్చల్యకగోధానాం గక్షతి త్తిరిబర్హిణామ్ ॥ 60.

పృథక్పృథ గనేనై వ విధినా కల్పయే ద్వనామ్ । 60½.

తా॥ ఆవుపాలలో జింకకోవ్వను కలిపి చక్కఁగ కాచి యాపాలలోనుండి నెయ్యి తీసి ఆనేతిలో యప్తిమధుకము, వట్టివేరు, చందనము వీనిని సమభాగములుగ నూరిచేర్చి విధి ప్రకారము పక్వముచేసిన నది తర్పణౌషధములలో మిగులశ్రేష్ఠముగ నుండును. అడవిపండి, శల్యకమునువృగము, ఉడుము, కోడి, తిత్తిరిపక్షి, నెమలి వీనికొవ్వలను ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ ఆవుపాలలోకలిపి కాచి దానిలోనుండితీసిన ఘృతమునందు యప్తిమధుకము వట్టివేరు చందనము వీనినిసమభాగములుగ గ్రహించి నూరి కలిపి పక్వముచేసి తర్పణౌషధమును ప్రయోగించవలయును.

వాతజతిమిరరోగమునకు పుటపాకనిరూహానస్త్యాధులు.

శ్లో॥ ప్రసాదనం స్నేహనం చ పుటపాకం ప్రయోజయేత్ ॥ 61.

వాతపీనసవచ్చాత్ర నిరూహం సానువాసనమ్ । 61½.

తా॥ వాతజతిమిరరోగమునకు నూత్రస్థానములో తర్పణపుటపాకవిధ్యధ్యాయములోచెప్పియుండు ప్రసాదన, స్నేహన, పుటపాకములను వాతజ తిమిరరోగమునకు ప్రయోగించవలయును. మరియు వాతపీనసమునకు చెప్పియుండునటుల నిరూహానువాసనస్తి కర్మలనుచేయవలయును.

పిత్తజతిమిరరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పిత్తజే తిమిరే సన్నిర్జీవనీయఫలత్రయైః ॥ 62.

విపాచితం పాయయితాన్ స్నిగ్ధస్య వ్యధయే త్పిరామ్ । 62½.

తా॥ పిత్తమువలనజనించిన తిమిరరోగముకలవానికి జీవనీయగణద్రవ్యములు, త్రిఫలములు, వీనినినూరి అవునేతిలోకలిపి చక్కముచేయుటచేఁగుటయును పానము చేయించి పిదప స్నేహకగ్రునుచేయించి నీరలను వేధించవలయును.

పిత్తజతిమిరరోగమున విరేచనము.

శ్లో॥ శర్కరైలా త్రివృచ్ఛార్ణైర్మధుయుక్తై ర్విరేచయేత్ ॥ 63.

తా॥ పిత్తజతిమిరరోగమున పంచదార, ఏలకులు, తెల్లతెగడమ్మము వీని నొకటిగ చేర్చి తేనెలోకలిపి విరేచనమునకొసంగవలయును.

పిత్తజతిమిరరోగమున నేకలేపాదులు.

శ్లో॥ సుశీతాన్ నేకలేపాదీ న్యుంజ్యా న్నేత్రాస్యమూర్ధను । 63½.

తా॥ పిత్తజతిమిరరోగముగలవానికి నేత్రములు, ముఖము, శిరము వీనియందు మిక్కిలిచల్లగనుండు నేకము, లేపము మొదలగువానిని ప్రయోగించవలయును.

పిత్తజతిమిరరోగహారాంజనము.

శ్లో॥ సారిబా పద్మకోశీర ముక్తాశాబరచందనైః ॥ 64.

వర్తి శృస్తాంజనే చూర్ణ సథా పత్రోత్పలాంజనైః ।

సనాగపుష్పకర్పూరయష్టాహ్వస్వర్ణై ర్నికైః ॥ 65.

తా॥ పిత్తమువలనజనించిన తిమిరరోగమునకు నల్లసుగంధిపాల, పద్మకము, పట్టివేరు, మత్స్యములు, తెల్లలొద్దుగు, చందనము వీనినిసమభాగములుగ గ్రహించి నూరి కఠికజేసి చాదిఅంజనమువేసినను, పైద్రవ్యములను చూర్ణముచేసి అంజనము వేసినను, ఆకుపత్రి, నల్లకలుస, సోపీరాంజనము, నాగకేశరములు, పచ్చకర్పూరము, యష్టిమధుకము, జేగురుతాయి వీనినిచూర్ణముచేసి అంజనమువేసినను హితముకలుగును.

పిత్తజతిమిరరోగమున సోపీరాంజనము.

శ్లో॥ సోపీరాంజనతుత్థకశృంగే ధాత్రీఫలస్ఫటికకర్పూరమ్ । పంచాంశం
పంచాంశం త్ర్యంశ మ్మధై కాంశ మంజనం తిమిరఘ్నమ్ ॥ 66.

తా॥ సూపీరాంజనము (5) భాగములు, మైలకులము (5) భాగములు, కర్కాటకశృంగి (8) భాగములు, ఉసిరికపండ్లు (8) భాగములు, సచ్చకర్పూరము (1) భాగము వీనినొకటిగచేర్చి మార్కముచేసి అంజనమువేసిన పిత్తజతిమిరరోగము వారించును.

పిత్తజతిమిరరోగమునకు నస్యము.

శ్లో॥ సస్యే చాజ్యం శృతం క్షీరజీవనీయసింహోత్పలైః । 66½.

తా॥ ఆవునెయ్యి (1) భాగము, ఆవుపాలు (4) భాగములు వీనిచేకముజేసి అందులో జీవనీయ గణద్రవ్యములు, తెలకలువ వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించినూరి కలిపి విధిప్రకారము చక్కముచేసి పిత్తజతిమిరరోగము కలవారికి నస్యము చేయించ వలయును.

కఫజతిమిరరోగచికిత్స.

శ్లో॥ క్షేష్ణోద్భవేఽమృతాకావ్యథ వరాకణశృతం ఘృతమ్ ॥ 67.

విధేత్సిరాం సీతవతో దద్యాద్ధాచు విరేచనమ్ ।

కావ్యథం పూగాభయా శుంఠీకృష్ణాకుంభనికుంభజమ్ ॥ 68.

తా॥ కఫమువలనజనించిన తిమిరరోగమునకు తిప్పతీగె కషాయములో ఆవు నెయ్యికలికి అందులో త్రిఫలములు, పిప్పళ్ళు వీనినినూరికలిపి విధిప్రకారము చక్కము చేయబడిన యాఘృతమును సానముచేయించి పిదప సిరలను వేధించుటయేగాక, పోకలు, కరక్కాయలు, సాంటి, పిప్పళ్ళు, తెగడ, దంతివేరు వీనిని సమభాగములుగ చేర్చి కాచిన కషాయమును విరేచనార్థము నొసంగవలయును.

కఫజతిమిరరోగమునకు నస్యము.

శ్లో॥ ప్రీతేరదారుద్వినిశాకృష్ణాకతైః పయోన్వితైః ।

ద్విపంచమూలనిర్యూహే తైలం పక్వం చ నావనమ్ ॥ 69.

తా॥ క్షేష్ణజతిమిరరోగమునకు దశమూలకషాయములో నువ్వులనూనె ఆవు పాలు వీనిని సమభాగములుగపోసి అందులో, కురువేరు, జీవదారు, చనుపు, మ్రాని చనుపు, పిప్పళ్ళు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరికలిపి విధిప్రకారము చక్కము చేయబడిన తైలముచే నస్యము చేయించవలయును.

విమలాకోకిలావర్తులు.

శ్లో॥ శంఖ ప్రియంగునేపాలీ కటుత్రిక ఫలత్రికైః ।

దృగైవమల్యాయ విమలా వర్తి స్నాన్య తోక్తిలావుహః ॥ 70.

కృష్ణలోహరజోవ్యోమ సైంధవ త్రిఫలాంబనైః । 70½.

తా॥ శంఖము, ప్రేంకణము, నేపాళీ (అనంగ మణిశిల) త్రికటుకములు, త్రిఫలములు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి వర్తి (అనగాకణిక) చేయవలయును. దీనికి విమలాయని పేరు. ఉక్కురాపాడి, త్రికటుకములు, సైంధవలవణము, త్రిఫలములు, సౌవీరాంజనము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించినూరి వర్తిచేయవలయును. దీనికి కోకిలాయనిపేరు. ఈరెండువర్తులను దృష్టికి నిగ్మలత్వము కలుగుటకై ప్రయోగించవలయును.

తిమిరశుక్రరోగహరవర్తి.

శ్లో॥ శిశగోఖరసింహూష్ట ద్వీచాలాలాటిమస్థిచ ॥ 71.

శ్వేతగోవాలమచి శంఖచందనఫేనకమ్ ।

పిత్తం స్తన్యాజమగ్ధాభ్యాం వర్తి త్తిమిరశుక్రజిత్ ॥ 72.

తా॥ కుండేలు, అవు, గాడిద, సింహము, ఒంటె వీనియొక్క దంతములు, నుదురులోనుండు నెగుకలు, తెల్లఅవుతోడవెంట్రుకలు, మిరియాలు, శంఖము, చందనము, సముద్రపునులుగు వీనిని స్త్రీ చమపాలు, మేడపాలు వీనితోనూరి వర్తి జేసి ప్రయోగించిన తిమిరరోగము శుక్రరోగము ఇవి హరించును.

రక్తజతిమిరరోగచిక్షి.

శ్లో॥ రక్తజే పిత్తవత్స్నిగ్ధి శ్వేతైశ్చాస్త్రం ప్రసాదయేత్ । 72½.

తా॥ రక్తజతిమిరరోగమునకు పిత్తజతిమిరరోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును. శీతవీర్యశీతస్పర్శగల అన్న, పాన, బౌసధ, నేక, లేపాదులచే రక్తమును శుద్ధిపరచవలయును.

శ్లో॥ లంజనం ఫేనకర్పూరశ్వేతకాంచపచందనైః ।

తా॥ సముద్రపునులుగు, పచ్చకర్పూరము, తెల్లకాంచపము, చందనము వీనిని సమభాగములుగనూరి రక్తజతిమిరరోగముల కంజనము చేయవలయును. ఈయోగము (ప్రాచీనకోశాంతరములయందు గవ్యట్టుచున్నది.)

రక్తజతిమిరరోగహరాంజనము.

శ్లో॥ ద్రాక్షయా నశదరోధ్రయప్తిభి శ్శంఖతామ్రహిమపద్మపద్మకైః ।
సోత్పలైశ్చగలదుగ్ధవర్తితై రస్రజం తిమిర మాశు నశ్యతి ॥ 73.

తా॥ ద్రాక్షచంక, వట్టిపేరు, లొడ్డుగు, యష్టివధుకము, శంఖము, రాగి, చందనము, తామరపువ్వు, పద్మకము, నల్లకలువ వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి గొట్టెపాలతో నూరి వర్తిజేసి ప్రయోగించిన రిక్తజతిమిరరోగము శీఘ్రముగ నశించును.

సంస్కృతస్మి పాతజ తిమిరరోగ చికిత్సా.

శ్లో॥ సంస్కృతస్మి పాతోక్తే యథావోషోఽయాం క్రియామ్ । 73½.

తా॥ సంస్కృతస్మి పాతజనితం వై తిమిరరోగములయం దాయాదోష ప్రకోపానుగుణముగ వైసచెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

సన్నిపాతజతిమిరరోగమునకు సస్యము.

శ్లో॥ సిద్ధం మధూకక్రీమిజన్మరిచామరదారుభిః ॥ 74.

సక్షీరం నావనం తైలం పిష్టై గ్లేహో ముఖస్య చ । 74½.

తా॥ యష్టిమధుకము, వాయువిడంగములు, మిరియాలు, జేసనాలు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి మువ్వలనూనెలో కలిపి దానికి సమముగ ఆననపాలుచేర్చి విధిప్రకారము పక్వముచేసి యాతైలముచే నస్యము చేయించవలయును వైయష్టిమధుకాది ద్రవ్యముల నుడకముతోనూరి ముఖమునకు లేపనముజేసిన హితముగ నుండును.

సన్నిపాతజతిమిరరోగమునకు శిరోవస్తిసస్యములు.

శ్లో॥ సతసీలోత్పలానంతా యష్ట్యాహ్వ సునిషణ్ణకైః ॥ 75.

సాధితం నావనేతైలం శిరోవస్తా చ శస్యతే । 75½.

తా॥ గ్రంధితగరము, నల్లకలువ, తిప్పతీగె లేక దుండగొండి, యష్టిమధుకము, చక్రవర్తికూర వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించినూరి మువ్వలనూనెలో కలిపి విధిప్రకారము పక్వముచేసి యాతైలముచే నస్యము, శిరోవస్తి వీనినిచేసిన సన్నిపాతజ తిమిరరోగముశమించును.

సన్నిపాతజతిమిరరోగమునకంజసము.

శ్లో॥ గద్యా దుశీరనిర్యూహే చూర్ణితం కణసైంధవమ్ ॥ 76.

తచ్ఛృతం సఘృతం భూయః పచేత్క్షౌద్రం ఘనే క్షిపేత్ ।

శితేచాస్మిక్ హిత మిదం సర్వజే తిమిరేంజనమ్ ॥ 77.

తా॥ వట్టివేరుకషాయములో పిష్పశ్చ సైంధవలయును వీనినిసమభాగములుగ గ్రహించి చూర్ణముచేసి కలిపి పాకముచేసి పైకషాయము షక్వమగునపుడు దిండుకొని అందులో ఆవునెయ్యినిచేర్చి గట్టిగనగువరకు మరల పాకముచేసి దిండుకొని చల్లారిన పిదప అందులో తేనెనుచేర్చి కిండ్లకు అంజనము వేయవలయును. ఇది సన్నిపాతజ తిమిరరోగమునందు మిక్కిలి హితకరమైన యంజనము.

సన్నిపాతజతిమిరరోగహారాంజనము.

శ్లో॥ అస్థీని మజ్జపూర్ణాని సత్వానాం రాత్రిచారిణామ్ ।

స్తోతోజాంజనయుక్తాని వహ త్యంభసి వాసయేత్ ॥ 78.

మాసం విశతిరాత్రం వా తత శోషద్విత్య శోషయేత్ ।

సమేషశృంగీపుష్పాణి సయష్ట్యాహ్వని తాని తు ॥ 79.

చూర్ణితా న్యంజనం శ్రేష్ఠం తిమిరే సాన్నిపాతికే । 79½.

తా॥ రాత్రులయందు సంచరించునట్టి జంతువులయొక్క యెముకలను మజ్జతో గ్రహించి అందులో సౌవీరాంజనమునుచేర్చి ఆయెముకలను ప్రవహించునట్టి యుదకములో (1) మాసముగాని (20) దినములుగానియుంచి పిదప దానినెత్తి చూర్ణముచేసి ఒడ్దిపువ్వులు యప్తిమధుకము ఈరెండువస్తువులను చూర్ణముచేసి పైయెముకల చూర్ణములో కలిపి సన్నిపాతజ తిమిరరోగమునకు అంజనము వేయవలయును. ఇది మిగుల శ్రేష్ఠమైన యంజనము.

కాచరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కాచేఽప్యేషా క్రియా ముక్త్యా సిరాం యంత్రనివీడితాః ॥

అంధ్యాయ స్యు ర్మలా దద్యా త్సాన్యే రక్తే జలౌకసః ।

తా॥ కాచరోగమునందును వైనచెప్పిన చికిత్సలనన్నిటిని చేయవలయునుగాని సిరలనుమాత్రము వేధింపంజనదు. వేధించినచో యంత్రముచే వీడింపబడిన వాతాది దోషములు గ్రుడ్డితనమును కలుగజేయును. రక్తస్రావము జేయవలసిన యెడల జలగలచే రక్తమును తీయవలయును.

కాచరోగమునకంజనము.

శ్లో॥ గుడః ఘనోఽంజనం కృష్ణా మరిచం కుంకుమాద్రజః ॥ 81.

రసక్రియేయం సక్షౌద్రా కాచయాపన మంజనమ్ । 81½.

తా॥ బెల్లము, సముద్రపునులుగు, సావీరాంజనము, పిప్పళ్ళు, మిరియాల, కుంకుమపువ్వు వీనిని చూర్ణముచేసి తేనెలోకలిపి చేయబడిన రసక్రియ కాచరోగమును పోగొట్టును.

సన్నిపాతసకులాంధరోగ చికిత్స.

శ్లో॥ సకులాంధ్యే త్రిదోషాశ్చేతై మిర్యవిహితో విధిః ॥ 82.

తా॥ త్రిదోషములవలనకలిగిన సకులాంధ్యరోగమునకు తిమిరరోగమునకు చెప్పి యుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

నిశాంధ్యరోగమున కంజనము.

శ్లో॥ రసక్రియాఘృతక్షౌద్ర గోమయస్వరసద్రుతైః ।

తాక్ష్యైరైరికతాశ్చీనై ర్నిశాంధ్యే హిత మంజనమ్ ॥ 83.

దధ్ని విఘ్నప్తం మరిచం రాత్ర్యాంధ్యాంజన ముత్తమమ్ ।

తా॥ రసాంజనము, జీగురుతాయి, తాళిసపత్రి వీనిని ఆవునెయ్యి, తేనె, ఆవుపేడరసము వీనితోనూరి చేయబడిన రసక్రియను నిశాంధ్యరోగముకలవారి కంజనము చేసిన హితముకలుగును. మిరియాలను పెరుగుతోచాది అంజనముచేసిన రోచీకటి నివర్తించును. ఇది రోచీకటిగలవారికి శ్రేష్ఠమైన అంజనము.

నిశాంధ్యమునకు వర్తి.

శ్లో॥ కరంజికోత్పలస్వర్ణై రికాంభోజకేసరైః ॥ 84.

పిష్టై ర్గోమయతోయేన వర్తి ర్దోషాంధ్యరాశినీ ।

అజామూత్రేణ వా కాంతీ కృష్ణాస్తోతోజసైంధవైః ॥ 85.

కాలానుసారిత్రికటుత్రిఫలాలమనశ్శిలాః ।

సఫేరా శ్చాగదుగ్ధేన రాత్ర్యాంధ్యే వర్తయో హితాః ॥ 86.

తా॥ కానుగు, నల్లకలువ, జీగురుతాయి, తామరకేసరములు వీనిని ఆవుపేడ రసముతోనూరి వర్తిజేసి ప్రయోగించినను, రోణుకలు, పిప్పళ్ళు, సావీరాంజనము, సైంధవలదగు వీనిని మేళనూత్రముతోనూరి వర్తిజేసి ప్రయోగించినను, మామెన, త్రికటుకములు, త్రిఫలములు, వారిదశము, మణిశిల, సముద్రపునులుగు వీనిని మేళపాలతోనూరి వర్తిచేసి ప్రయోగించినను రోచీకటి హరించును.

రాత్ర్యాంధ్యమున కంజనము.

శ్లో॥ సన్నివేశ్య యక్యస్మధ్యే పిప్పలీ రదహా స్పచేత్ ।

తా శుష్క మధునా ఘృష్టా నిశాంధ్యే శ్రేష్ఠమంజనమ్ ॥ 87.

తా॥ యక్ష్మత్తను మాంసపిండమునకు మధ్యలో పిప్పళ్ళనుంచి అపిప్పళ్ళకు నిప్పత్తగులనియ్యక పక్వముచేసి యెండించి అపిప్పళ్ళను తేనెలోచాది కండ్లకు అంజనముచేసిన రేచీరకటి నివర్తించును.

నిశాంధ్యమునయక్ష్మస్పృశ్యక్షణము.

శ్లో॥ ఖాదే చ్చ స్త్రీహయకృతీ మాహిషే తైలసర్పిషా । 87½.

తా॥ బళ్ళెయొక్క స్త్రీహయ యక్ష్మస్తు అనుమాంసఖండములను నువ్వులనూనె నెయ్యి వీనిలోకలిపి రేచీరకటికలవాడు భక్షించవలయును.

నిశాంధ్యరోగమున జీవంత్యాదిపల్లవాద్యుపయోగము.

శ్లో॥ ఘృతే సిద్ధాని జీవంత్యాః పల్లవాని చ భక్షయేత్ ॥ 88.

తథాతిముక్తకై రండ శేఫాల్యాభీరుజానిచ ।

భృష్టం ఘృతం కుంభయోనేః పత్రైః పానే చ పూజితమ్ ॥ 89.

తా॥ మనుబాలచిగుళ్ళనుగాని, పువ్వులగురివింద, ఆముదపుచెట్టు, నల్లవావిలి, పిల్లి పీచరవీనిచిగుళ్ళనుగాని ఆవుతేలిలోపక్వముచేసి నిశాంధ్యరోగికి ఇప్పించవలయును. అగసియాకుతో కాచబడినఘృతము నిశాంధ్యరోగులకు పానమునందు ప్రశస్తము.

ధూమరాదినేత్రరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ధూమరాఖ్యామ్లపిష్టోష్ణ విదాహే జ్వీరసర్పిషా ।

స్నిగ్ధం విరేచయే చ్చీతై శ్శీతై ర్దిహ్య చ్చ సర్వతః ॥ 90.

తా॥ ధూమరము, ఆమ్లవిదగ్ధా, పిత్తవిదగ్ధా, ఉష్ణవిదగ్ధాఅను నేత్రరోగములు గలవారికి ప్రాత్రనేతితో వభ్యంజనము చేయించి స్నిగ్ధకరీరుడుగనుండువానికి శీత వీర్యముగల యాషధములతో విరేచనము చేయించవలయును. శీతపీఠ్యాషధములను నూరి రేచనము చేయించవలయును.

ధూమరాదిరోగములయందు రసక్రియాంజనములు.

శ్లో॥ గోశిక్ష్పద్రసదుద్ధాజై ర్విపక్వం శస్యతే లంజనమ్ ।

స్వర్ణై రిక తాళీసచూర్ణావాపా రసక్రియా ॥ 91.

తా॥ ఆవుపేడరసము, ఆవుపాలు, ఆవునెయ్యి వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించియొకటిగచేర్చి పక్వముచేయుబడిన అంజనము, స్వర్ణరైరికము తాళిసపత్రి చూర్ణము వీనిప్రతిభాగముతోగూడియుండు రసక్రియ యివిధామరము మొదలగు దృష్టి రోగములయందు హితకరమైనవి.

ధూమరాదిరోగముల కంజనము.

శ్లో॥ మేదాశాబరకానంతా మంజిష్ఠాదార్ద్రయష్టిభిః ।

క్షీరాష్టాంశం ఘృతం పక్వం సత్తైలం నావనం హితమ్ ॥ 92.

తా॥ మేద, తెల్లలాడ్డుగు, తిప్పతీగె, మంజిష్ఠి, మ్రచినగువు, యష్టిగుడు కము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించినూరి అవునేతిలోఁ బిసి నేతికిసములుగ నువ్వల నూనె, నేతి కెనిమిదప భాగము అవుపాలునుచేర్చి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేసి నస్య ముచేయించిన ధూమరాది శస్త్రరోగములు శమించును.

ధూమరాదిరోగములయందు సిరావేధము.

శ్లో॥ తర్పణం క్షీరసర్పి స్నాప్త దశామృతి సిరావ్యధః । 92½.

తా॥ పైన చెప్పినచికిత్సలను చేసియు అష్టవిధిగ్ధ మొదలగుద్రవ్యైరోగములు శమింపకయుండినచో అవుపాలలోతీయఁబడిన ఘృతముచే తర్పణ చికిత్సలను చేసి పిదప సిరలను వేధించులయును.

చింతాదిజనితశస్త్రరోగచికిత్స.

శ్లో॥ చింతాభిఘాతభీశోక రాక్షాత్సోత్కటకాసనాత్ ॥ 93.

విరేకనస్య వమనపుటకాకాది విభ్రమాత్ ।

విదగ్ధాహారమనా శ్మశ్మస్తాదివిధారణాత్ ॥ 94.

అక్షిరోగావసానా చ్చ పశ్యే త్తిమిరరోగనత్ ।

యథాస్వం తత్ర యుంజీత దోషాదీన్ వీక్ష్య భేషజమ్ ॥ 95.

తా॥ చింత, అభిఘాతలు, భయము, శోకము, రాక్షత, విషములుగఘాతించుట, వీనివలనను, విరేచనము, నస్యము, వమనము, పుటపాకము, వీనినధికముగ చేయించుకొనుటవలనను ; అపక్వాన్నమును భుజించుటవలనను ; వమనమువలనను ; ఆకలి, దప్పి, మలమూత్రాదులు వీని నడ్డగించుటవలనను జనించిన శస్త్రరోగములకు తిమిరరోగలక్షణములు కలిగియుండును. కావున వానికి దోష, దూష్య, దేశ, బల సాత్మ్యాదుల పర్యాలోచించి చికిత్సలను చేయవలయును.

అభిఘాతజద్రవ్యైరోగచికిత్స.

శ్లో॥ సూర్యోపరాగా నలవిద్యుదాది విలోకనేనోప హతే త్కుణస్య ।

సంతర్పణంస్నిగ్ధహిమాది కార్యం తథాంజనం

హేమఘృతేన ఘృష్టమ్ ॥

96.

తా॥ నూర్యగ్రహణము, నివృత్తి, మెలుపు మొదలగు వానిని చూచుటవలన నేత్రేంద్రియమునకు అభిఘాతము కలుగును. అట్టి నేత్రేంద్రియమునకు సిగ్ధముగను శీతముగనునుండు సంతర్పణ చికిత్సను చేయవలయును బంగారును అవునేతిలోచాది అంజనము చేయవలయును.

నేత్రరక్షణావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ చక్షూరక్షాయాం సర్వకాలం మమప్యే ర్యత్నః

కర్తవ్యో జీవితేయావదిచ్ఛా । వ్యథో లోకోఽయం

తుల్యరాత్రిందివానాం పుంసా మంధానాం

విర్యమానేఽపివిత్తే ॥

97.

తా॥ రేయంబగులు సమముగనుండు సంధులకు విశేషధనము కలిగినను ఈ ప్రపంచము నిష్ప్రియోజనము. కావున మనుజుఁడు జీవించియుండువఱకు నేత్రములను రక్షించుటయందు నెల్లపుడు యత్నము చేయవలయును.

నేత్రరక్షణోపాయములు.

శ్లో॥ త్రిఫలా రుధిరస్త్రుతి ర్విశుద్ధి ర్మనసో నిర్వృతి రంజనం చ

సస్యమ్ । శకునాసనతా సపాదపూజా ఘృతేపానం చ

సదైవ నేత్రరక్షా ॥ 98 ॥ అహితాదశనా త్నదా నివృత్తి

ర్భృశభాస్వచ్ఛలసూక్ష్మవీక్షణా చ్ఛా మునినా నిమిసోపదిష్ట

మేతి త్విరమం రక్షణ మీక్షణస్య పుంసామ్ ॥

99.

తా॥ త్రిఫలోపయోగము, రక్తస్రావము, పమనవిరేచనంబులగు శోధనాపథము, మనస్సంశోషము, అంజనము సస్యము పక్షిపరెకూర్చుండుట, పాదములకు తైలాది లేపనములను చేయుట విశేషముగ ఘృతమును నేవించుట యివి నేత్రరక్షణమునకు సాధకంబులు. మఱియు నెల్లపుడు అహితాహారమును భుజించకుండుట, మిక్కిలి ప్రకాశముకలదిగను చంచలముగను సూక్ష్మముగనునుండు వస్తువులను చూడకుండుట ఇవి మనుజులకు నేత్రరక్షణమునందు మఖ్యసాధనమని నిమిశక్రవర్తి చెప్పియున్నాడు.

త్రయోదశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

చతుర్థాధ్యాయము.

తిమిర ప్రతిషేధాధ్యాయనిరూపణానంతరము లింగనాశ రోగచికిత్సలను తెలియపరచుటకై లింగనాశ ప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

లింగనాశ ప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో లింగనాశ ప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాన్యాయః ।

ఇతిహస్మాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ తిమిర ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము లింగనాశమున శత్రు రోగములకు చికిత్సలను తెలియపరచునట్టి లింగనాశ ప్రతిషేధమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

లింగనాశరోగచికిత్స.

శ్లో॥ విధ్యే త్సుహతం నిష్ప్రిక్షం లింగనాశం కఫోద్భవమ్ ।

ఆవర్తక్యాదిభి వ్షడ్భి ర్వివర్జిత ముపద్రవైః ॥

1.

తా॥ సంపూర్ణముగ జనించినదిగను గట్టిగను దద్భవశక్తి రహితముగను ఇతర చెప్పబోయెడు ఆవర్తకి మొదలగు (రి) ఉపద్రవములు లేనిదిగను కఫమువలన జనించి నదిగనునుండు లింగనాశరోగమును వేధించవలయును. కఫజలింగ నాశము తప్ప యితర లింగనాశరోగము లసాధ్యంబగుటవలన వానిని వేధించంజనదు.

శ్లేష్మజలింగనాశరోగస్వరూపము.

శ్లో॥ సోఽసంజాతో హి విషమో దధిమస్తునిభ స్తమః ।

శలాకయావకృష్ణోపి పున ర్భూత్వాం ప్రపగ్యతే ॥

2.

కరోతి వేదనాం తీవ్రాం దృష్టిం చ స్థగయే త్పునః ।

శ్లేష్మతైః పూర్యతే చాశు సోఽన్యై స్సోఽపద్రవ శ్చిరాత్ ॥

తా॥ సంపూర్ణముగ జనించునుండు లింగనాశరోగము విషమాకారముగలదిగను పెరుగుమీఁదిమీఁగడితో సదృశముగను పల్చనగునుండును. శలాకుచేరిడ్చిన మరల

పై భాగమునుజేరును. దారుణమైన నొప్పినిగలుగజేయును. దానిని వేధించినను మరల దృష్టినిఅవరించును. శ్లేష్మకర ఆహారములచే శీఘ్రముగ వృద్ధిజెందును. విరుద్ధాహారంబులచే నుపద్రవములను కలుగజేయును. మెల్లమెల్లగ వృద్ధిజెందును.

శ్లో॥ శ్లేష్మికో లింగనాశో హి సితత్వా చేచ్ఛమృణ స్సిరః ।

తస్యాస్యదోషాభిభవా ద్భవత్యానీలతాగదః ॥ 4.

తా॥ శ్లేష్మము, తెలుపువర్ణముగలది యగుటచే శ్లేష్మమువలనజనించిన లింగనాశరోగము తెల్లగ నేయుండును. దానికి వాతాదిదోషములయొక్కసంబంధము కలిగిన యెడల ఆరోగము కొంచెము నల్లగవగును.

ఆన రక్తీదృష్టిలక్షణము.

శ్లో॥ తత్రానర్తచలా దృష్టి రావర్తక్యరుణాసితా । 4½.

తా॥ నీళ్ళనుడివలె చలింపుచుండునదియు, ఎఱ్ఱగ, తెల్లగనుండునదియునైన దృష్టి ఆన రక్తియనబడును.

శర్కరా రాజీమతీదృష్టిలక్షణములు.

శ్లో॥ శర్కరార్కపయోలేశనిచితేన ఘనాతి చ ॥ 5.

రాజీమతీదృ జ్నిచితా శాలిశూకాభరాజిభిః । 5½.

తా॥ జిల్లేడుపాలమక్కలు నిండియుండునటులను గట్టిగను నుండుదృష్టి శర్కరా యనబడును. పడ్లతోడవలె సన్నముగనుండు రేఖలతో నాగ్రిపించియుండుదృష్టి రాజీమతి యనబడును.

ఛిన్నాంశుకదృష్టిలక్షణము.

శ్లో॥ విషమచ్ఛిన్నదగ్ధభా సరుక్చిన్నాంశుకా స్మృతా ॥ 6.

తా॥ వికారాకారము నొప్పి గలదిగను భేదించబడినటులను కాల్యబడినటులను నుండు దృష్టి ఛిన్నాంశుకయనబడును.

చంద్రకీదృష్టిలక్షణము.

శ్లో॥ దృష్టిః కాంస్యసమచ్ఛాయా చంద్రకీ చంద్రకాకృతిః । 6½.

తా॥ చంద్రకీయను దృష్టి కంచుతో సమానమైనకాంతిగలదిగను, నెమలిపురి కన్నుతో (అనగా నెమలిరెక్కలో నుండుకన్నుతో) సమానాకారము కలదిగను నుండును.

ఛత్రకీలక్షణము.

శ్లో॥ ఛత్రాభా నైకవర్ణా చ ఛత్రకీ నామ సీలికా ॥ 7.

తా॥ గొడుగువలెనుండునదియు, నానావిధవర్ణముతోఁగూడినదియు నగును, దృష్టి, ఛత్రకీ యనబడును.

అవేద్యలింగనాశరోగములు.

శ్లో॥ స విధ్యే దసిరార్హాణాం సద్యక్ష్వీససకాసినామ్ ।
నాజీర్ణ భీరువమిత శిరఃకర్ణాక్షీ శూలినామ్ ॥ 8.

తా॥ సిరా వేధకనర్వులు; పీనసము, కాసము, అజీర్ణము, శిరోరోగము, కర్ణ రోగము, నేత్రరోగము, ఈరోగములుగలవారు; భయమునుజెంది యుండువారు; వాంతిచేయువారు వీరలకుజనించియుండు లింగనాశరోగమును వేధించునది.

లింగనాశరోగమున శస్త్రచికిత్సాక్రమము.

శ్లో॥ అథ సాధారణే కాలే శుద్ధసంభోజితాత్మనః ।
దేశే ప్రకాశే పూర్వాప్లష్టే భిషగ్జ్ఞానూచ్ఛపీతకః ॥ 9.
యంత్రితస్యోపవిప్లస్య స్విన్నాక్షస్య ముఖానితైః । 9½.
అంగుష్ఠమృదితే నేత్రే దృష్టౌ దృష్ట్యోత్పుతం మలమ్ ॥ 10.

స్వనాసాం ప్రేక్షమాణస్య నిష్క్రంపం మూర్ధ్ని ధారితే ।
కృష్ణా దర్ధాంగుళం ముక్త్యా తదర్ధార్ధ మపాంగతః ॥ 11.
తర్జనీమధ్యమాంగుష్ఠై శ్శలాకాం నిశ్చలం ధృతామ్ ।

* వైవచ్చిద్రం నయే త్పార్శ్వ దూర్ధ్వ మామంథయన్నివ ।
సవ్యం దక్షిణహస్తేన నేత్రం సవ్యేనచేతరత్ । విధ్యేత్ 12½.

తా॥ వైద్యుడు సాధారణ కాలమునందు (అనగా శ్రావణాది మాసముల యందు) పూర్వాప్లష్ఠమున వెలుతురుగనుండు ప్రదేశములో మోకాళ్ళంత పొడవుగల యాసమునై కూర్చుండి స్వస్థివాచనము జేయించికొనినవాఁడును వమన విశేషనంబులచే శుద్ధమైన శరీరముగలవాఁడును చక్కఁగ నాహారమును భుజించినవాడునునైన నేత్రగోగిని ఎదుటకదలక కూర్చుండిబెట్టుకొని వాని నేత్రములకు తననోటికాలిచే స్వేదకర్మనుచేయించి పిదప నేత్రమును చేతిబొటనవ్రేలిచే నలిపినచో దృష్టియందలి

* వైవచ్చిద్రం నయేన్నాథ ఊర్ధ్వం వా మంథయన్నివ.

రోగము పైభాగమునకుఁ దగును. అప్పుడు వైద్యుఁడా రోగమునుచూచి యారోగినితన ముక్కును రెప్పపాటులేకుండ జూచుకొనియుండునటులజేసి వాని శిరమునుకదలకుండు నటుల ఇతరులచేపట్టుకొమ్మని నల్లగుడ్డుకు సమీపమున $\frac{1}{2}$ యంగులమును కడకంటికి ప్రక్కన (2) యంగులమును వదలి తద్వనీమధ్యమాంగుష్ఠములచే శలాకునుగట్టిగ పట్టుకొని దైవచ్ఛిద్రమునకువక్కన వేధించవలయును. ఎడమకన్నును కుడిచేతితోను కుడికన్నును ఎడమచేతితోను జాగరూకతతో వేధించవలయును.

సువిధనేత్రలక్షణము.

శ్లో॥ సువిధే శబ్ద స్స్పృ దరుక్చాఽబులవన్రుతిః ॥ 13.

సాంత్యయ న్నాతురం చాను నేత్రం స్తన్యేన
సేచయేత్ | శలాకాయా స్తతోఽగ్రేణ నిర్లిఖేన్నేత్రమండలమ్ ||
అబాధమాన శ్శనకై ర్నాసాం ప్రతి నుదం స్తతిః ।

ఉత్పించనా చ్చాపహరే దృష్టిమండలగం కఫమ్ ॥ 15.

స్థిరే దోషే చలే వాపి స్వేదయే దక్షి బాహ్యతః ।
అథ దృష్టేషు రూపేషు శలాకామాహరే చ్చనైః ॥ 16.

ఘృతాప్లుతం పిచుం దత్వా బధ్వాక్షం శాయయే త్తతః ।
విధౌ దన్యేన పార్శ్వేన తనుత్తాసం ద్వయో ర్వ్యధే ॥ 17.
నివాతే శయనేఽభ్యక్తశిరఃపాదం హితే రతమ్ ।

తా॥ నేత్రము చక్కగ వేధించబడినచో నొప్పిలేకుండును. ఒకవిధమైన శబ్దముకలుగును. జలబిందువులు ప్రవిచును. అట్టిసమయమున రోగిని వైద్యుఁడు స్త్రీయ మైనమాటలచే ఊరిడింపుచు చనుబాలచే నేత్రమునకు నేచనమునుచేసి శలాకు కొనచే దృష్టిమండలమును నొప్పికలుగకగీచి మెల్లగదృష్టిమండలములోనుండు కఫమును వాసికాసమీపమునకుతీసికొనివచ్చి వెలిపరచవలయును. దోషము చంచలముగను లేక స్థిరముగనుండునచో ఆనేత్రమునకు వెలుపల స్వేదకగ్రము చేయించవలయును. వస్త్రువులు తోగినేత్రములకు కనుపడినచో మెల్లగ శలాకునుబైటికితీసివేసి నేతిలోతడుగుఁ బడిన పత్తిని కంటిలోనునిచి దృఢమైన వస్త్రఖండము చేకటి గాలిలేకుండు స్థలములో వేధింపకయుండుపార్శ్వముచే పరుండునటుల చేయవలయును. రెండుకండ్లను వేధించినచో వెల్లకిలపరుండునటుల చేయవలయును. అట్టిసమయమున శిరము పాదములు వీటికి ఘృతాదులచే నభ్యంజనము చేయించవలయును.

లింగనాశరోగచికిత్సయందు వర్జింపఁదగినవి.

శ్లో॥ త్వవధుం కాసముద్ధారం స్థీవనం పాన మంభసః ॥ 18.

అధోముఖస్థితిం స్నానం దంతధావనభక్షణమ్ ।

సస్తాహం నాచరే త్సేహపీతవచ్చాత్ర యంత్రణా ॥ 19.

తా॥ తుమ్మట, దద్దుట, తేనుపులువిడుచుట, కారియుమియుట, నీరుత్రాగుట, తలపంచుకొనికూర్చుండుట, స్నానము చేయుట, పండ్లుతోముకొనుట, భుజించుట వీనినిసిరావేధను చేయించుకొనిననేత్రరోగి (7) దినములవఱకువర్జింపవలయును. స్నేహపానము చేసినవానికి చెప్పియుండు చిట్టములను చేయవలయును.

లింగనాశరోగమునందు వేదనానంతరక ర్తవ్యము.

శ్లో॥ శక్తితో లంఘయే త్సేతో రుజి కోష్ఠేన సర్పిషా ।

సవ్యోపామలకం వాట్య మశ్నీయా త్సఘృతం ద్రవమ్ ॥ 20.

విలేపీం వా త్ర్యహాచ్చాస్య కాథా ర్ముక్త్యాః సేచయేత్ ।

వాతఘ్నై స్సప్తమే త్వహ్ని సర్వధై వాఘ్ని మోచయేత్ ॥ 21.

తా॥ నేత్రమును వేధించికొనిన వానికి శక్త్యనుసారముగ లంఘనము చేయించవలయును. నేత్రములయందు నొప్పికలిగినచో కొంచెముష్ణముగనుండు నేతితో కంటికి నేకముచేయించి త్రికటుకములు, ఉసిరికెపరుగు ఇవిచేర్చబడినదియు, ద్రవముగనుండునదియు, ఘృతము చేర్చబడినదియునైన వాట్యమునుగాని విలేపియను గుజినిగాని (8) దినములవఱకిప్పించవలయును. పిదప కంటి కట్టునువిడిచి వాతహరమైన కషాయములచే సేచనముచేసి మఱలకంటికి కట్టుగట్టి (7) దినములవఱకుంచి విమ్రట కట్టునువిడిచి వేయవలయును.

లింగనాశరోగికి సూక్ష్మాదిరూపదర్శననిషేధము.

శ్లో॥ * యంత్రణా మనురుధ్యేత దృష్టే రాస్థైర్యలాభతః ।

రూపాణి సూక్ష్మదీప్తాని సహసా నావలోకయేత్ ॥ 22.

తా॥ దృష్టికి స్థిరత్వము, బలముకలుగువఱకు చిట్టముగనుండవలయును. బలము కలిగినపిదపనైనను అతినూత్నముగను అధికప్రకాశముగనుండు వస్తువులను బలవంతముగ చూడంజనదు.

* కల్పితా స్సఘృతా దూర్వా యంత్రణా మనురుధ్యతే । దృష్టే రాప్యాయనం కుర్యా దృష్టే రాస్థైర్యలాభతః ॥ అని పాతాంతరము.

లింగనాశరోగికి అహితాహారాదిజనితరోగము.

శ్లో॥ సోఘరాగరుజాదీనా మధిమంధస్యచోద్భవః ।

అహితై ర్వేధదోషా చ్చ యథాస్వం తా నుపాచరేత్ ॥ 23.

తా॥ అహితాహారవిహారములవలనను వేధధోషమువలనను కంటియందు నాపు, ఎఱుపువర్ణము, నొప్పి, అధిమంధము ఈ మొదలగురోగములు జనించును. దీనియందు దాయరోగానుగుణముగ చికిత్సలను చేయవలయును.

లింగనాశరోగికి దూర్వాదిముఖాలేపము.

శ్లో॥ కల్మితా స్పృశ్చ తా దూర్వా యవగై రికసారిభాః ।

ముఖాలేపే ప్రయోక్తవ్యా రుజారాగోపశాంతయే ॥ 24.

ససర్జపా స్తిలా స్తద్వ న్మాతులుంగరసాప్లుతాః ।

పయస్యాసారిభానంతామంజిష్ఠామధుయప్తిభిః ॥ 25.

అఙ్గీరయుతై ర్లేప స్సుఖోష్ణ శ్శుక్ర త్వరమ్ । 25½.

తా॥ లింగనాశరోగికి అహితాహారవిహారదులచే కంటియందు నొప్పి ఎఱుపు వర్ణము కలిగియుండిన నవి శమించుటకై గరిక, యవలు, జేగురుతొయి, నుగంధిపాల వీనినినూరి ఆవునెయ్యిలోకలిపి ముఖమునకు లేపనము చేయవలయును. మఱియు నువ్వులు, ఆవాలు వీనిని సమముగ గ్రహించి నూరి మాదీఢలరసములోకలిపి ముఖము నకు లేపనము చేసిన కంటినొప్పి ఎఱుపువర్ణము ఇవి శమించును. మనుబాల, నల్ల సుగంధిపాల, తిప్పతీగె, మంజిష్ఠి, యప్తిమధుకము వీనిని నూరి మేఁక పాలలోకలిపి యుడికించి సుఖోష్ణముగ ముఖమునకు లేపనము చేసిన శస్త్రరోగికి మిక్కిలి సుఖము కలుగును.

లింగనాశరోగికి ఆశోచ్ఛ్రవనము.

శ్లో॥ రోధ్రస్తైంధవమృద్వీకామధుకై శ్చాగలం పయః ॥ 26.

శృత మాశోచ్ఛ్రవనం యోజ్యం రుజారాగవినాశనమ్ ।

మధుకోత్పలకుష్ఠై ర్వా ద్రాక్షాలక్షాసితాన్వితైః ॥ 27.

వాతఘ్నసిద్ధి పయసి శృతం సర్పి శ్చతుర్గుణే ।

పద్మకాచప్రతీవాపం సర్వకర్మసు శస్యతే ॥ 28.

తా॥ లొద్దుగు, పైంధవలనగు, ద్రాక్ష, యష్టిమధుకము వీనిని మేఁకపాలలో వైచి చక్కఁగకాచి యాపాలచే ఆశోచ్యతనము చేయించినను, యష్టిమధుకము, నల్లకలువ, చెందల్వకోస్తు, ద్రాక్ష, లక్క, వంచదార వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించినూరి మేఁకపాలలో కలిపి చక్కఁగకాచి ఆశోచ్యతనము చేయించినను, లింగనాశరోగికి అహితాహరణహారాదులచే జరించిననొప్పి, ఎఱుపువల్లము ఇవి శమించును. వాతతాగద్రవ్యములతో కాచఁబడిన ఆనాపాలు (4) భాగములు, ఆపు నెయ్యి (1) భాగము వీనినొకటిగచేర్చి అందులోఁబెట్టికాదిద్రవ్యముల కల్పములను కలిపి చక్కఁగకాచిన యది ఆశోచ్యతనాది సర్వకృత్యములయందును మిగులశ్రేష్ఠముగనుండును.

లింగనాశరోగమున సిరామోక్షణము.

శ్లో॥ సిరాం తథానుపశమే స్నిగ్ధస్విన్నస్య మోక్షయోత్ ।

మంథోక్తాం చ క్రియాం కుర్యా ద్వ్యధే రూఢేఽంజన మృదు॥

తా॥ పైచెప్పినవిధంబున చికిత్సలంజేసియు కంటినొప్పి ఎఱుపువల్లము ఇవి శమించకయుండిన స్నేహస్వేదకగ్మలను చేయించి సిగలను వేధించుటయేగాక మంథ రోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను సయితము చేయవలయును. వేధించిన ప్రణామ శమించినయెడల మృదువైన యంజనము వేయవలయును.

లింగనాశరోగమునందు వర్తి.

శ్లో॥ ఆధకీమూలమరిచహరితాలరసాంజనైః ।

విధేఽఙ్గి సగుడా వర్తి ర్యోజ్యా దివ్యాంబుపేషితా ॥ 30.

తా॥ కందివేళ్ళు, మిరియాలు, హరిదళము, రసాంజనము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి దివ్యోదకముతో చక్కఁగనూరి అందులో జెల్లముకలిపి కణికజేసి చాది నేత్రమునందు ప్రయోగించిన హితముకలుగును.

లింగనాశరోగమున పిండాంజనము.

శ్లో॥ జాతీశిరీషధవమేష విహగపుష్పవైడూర్య మాత్తికఫలం
పయసా సుపిష్ఠమ్ । ఆజేః తామ్ర మమునా ప్రతను

ప్రదిగ్ధం సప్తాహతఃపునరిదం పయసైవ పిష్ఠమ్ ॥ 31.

పిండాంజనం హిత మనాలపశుష్క మణ్ణి విధే ప్రసాద
జననం బలకృచ్చ ర్భుష్టే । స్రోగోదనిస్రమశిఃసంబు
ధిఫేనతీక్ష్ణై రస్యైవ తుల్య ముదితం గుణకల్పనాభిః ॥ 32.

తా॥ జాజిపువ్య, దిరిశనపువ్య, ధవవృక్షపుష్పము, ఓద్దిపువ్య, నైదూగ్యము. ముత్యములు వీనినిసమభాగములుగ గ్రహించి మేఁకపాలతో చక్కఁగానూరి తామ్రపాత్రిన లఘువుగవట్టించి (7) దినములుంచవలయును. పిదప తామ్రపాత్రకు లేచన ముచేసియుండుదానినెత్తి మేఁకపాలతోనూరి యుంటజేసిదేనెండించిన నది పిండాంజనమనబడును. ఈ పిండాంజనమును వేధించిన నేత్రములకంజనమువేసిన దృష్టికి నైర్మల్యము బలము కలుగును. మఱియు శౌవీరాంజనము, ఖగడము, మణిశిల, సముద్రపునులుగు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి మేఁకపాలతోనూరి పిండాంజనము వేసి నేత్రములకంజనమువేసిన దృష్టికిబలము నైర్మల్యాదులునుకలుగును.

చతుర్దశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

పంచదశాధ్యాయము.

లింగనాశ ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము
సర్వాక్షిరోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

సర్వాక్షిరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాత సర్వాక్షిరోగవిజ్ఞానం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతిహస్మాము రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ లింగనాశప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము నేత్రములయందంగిట
జనించురోగములను తెలియవరచునట్టి సర్వాక్షిరోగ విజ్ఞానీయమను నీయాధ్యాయమును
వివరించెదము.

వాతాభివ్యందలక్షణము.

శ్లో॥ వాతేన నేత్రేభివ్యందే నానానావాలాల్పశోఫతా ।

శంఖాక్షి భూలలాటస్యతోదస్ఫురణభేదనమ్ ॥ 1.

శుష్కల్పదూషికాశీతమచ్ఛమశ్రుచలారుజః ।

నిమేషోన్మేషనం కృచ్ఛాఞ్జంతూనామివ సర్పణమ్ ॥ 2.

అత్యౌధ్యాతమివాభాతి సూక్ష్మైశ్శత్యై రివాచితమ్ । 2½.

స్నిగ్ధోష్ణైశ్శోచపశమనం

తా॥ నేత్రములయందు వాతమువలన సభివ్యందరోగముజనించి యుండిన
యెడల ముక్కు ఉబ్బుట ; కండ్లయందు కొంచెము వాపుకలుగుట ; కణతలు, నేత్ర
ములు, కనుబొమలు, నుదురు, పీనియందు పోట్లు, అదురు, భేదనముకలుగుట ; నేత్ర
ములయందు స్వల్పముగను ఎండినదిగనునుండు పుసిజనించుట ; కండ్లనుండిచల్లగ నిర్మల
ముగ నీరుకారుట ; నొప్పికలుగుట ; కడుకప్తమమీఁద కండ్లనుమూయుట తెరుచుట ;
జంతుపులుచరించునటుల కంటికగువడుట ; కండ్లు ఉబ్బియుండునటులను సూక్ష్మముగ
నుండుశల్యములతో వ్యాపించినటులను అగవడుట, స్నిగ్ధముగను, ఉష్ణముగను నుండు
చికిత్సలచే వైయువద్రవములు శమించుట ఈ లక్షణములు కలిగియుండును.

అధిమంథరోగలక్షణము.

శ్లో॥ సోభిష్యందఉపేక్షితః ॥

3.

అధిమంథో భవే త్తత్ర కర్ణయో ర్నదనం భ్రమః ।

అరణ్యేవచ మధ్యంతే లలాటాక్షి భ్రువాదయః ॥

4.

తా॥ పైన చెప్పిన వాతాభిష్యందరోగమునకు చికిత్స చేయక యుపేక్షించిన అధిమంథరోగముకలుగును. ఈరోగమునందు చెవులలో మోత, భ్రమకలుగుట, నుదురు, కనుబొమలు, నేత్రములు, కణతలు మొదలగునవి అగ్నితీసెడు కట్టచే మథించు బడినటులుండుట ఈ యుపద్రవములు కలుగును.

హతాధిమంథలక్షణము.

శ్లో॥ హతాధిమంథ సోఽపి స్యా త్ప్రమాదా త్తేన వేదనాః ।

అనేకరూపా జాయంతే ప్రణో నృప్తే చ దృష్టిహా ॥

5.

తా॥ పైఅధిమంథరోగమునకు చికిత్స చేయనియెడల హతాధిమంథమను నేత్ర రోగముజనించును. ఈ రోగమునలన నేత్రములయందు అనేకవిధోపద్రవములు దృష్టిహీనినికలుగజేయు ప్రణామముకలుగును.

అన్యతోవాతరోగలక్షణము.

శ్లో॥ మన్యాక్షిశంఖతో వాయు రన్యతో వా ప్రవర్తయేత్ ।

వ్యథాం తీవ్రా మపైచ్చిల్యరాగశోభం విలోచనమ్ ॥

6.

సంకోచయతి పర్యశ్రు సోఽన్యతోవాతసంజ్ఞితః ।

6½.

తా॥ వాతము, మెడ, కండ్లు, కణతలు వీనియందుగాని ఇతరస్థలములయందుగాని తీవ్రమైనపీడనుకలుగజేయును. కంటియందు ఎఱుపువర్ణము, వాపు, మిక్కుటముగజలస్రావము వీనినికలుగజేసి నేత్రములనుసంకోచించునజేయును. దీనికి అన్యతోవాతమనిపేరుకలదు.

వాతవిపర్యయరోగలక్షణము.

శ్లో॥ తద్వన్నేత్రం భవే జ్ఞహ్మ మూనం వాతవిపర్యయే ॥

7.

తా॥ అన్యతోవాతరోగలక్షణములు కలుగుటయేగాక నేత్రమువంకరగను తగ్గినదిగనుండుట ఈ లక్షణములు వాతవిపర్యయరోగమునకు కలిగియుండును.

పితృభిష్యందలక్షణము.

శ్లో॥ దాహా ధూమాయనం శోభ శ్వావతా వర్తనో బహిః ।

అంతఃక్షేవోఽశ్రు వీశోష్ణం రాగః వీతాభదగ్భనమ్ ॥ 8.

క్షారోక్షితక్షతాక్షిత్వం పితృభిష్యందలక్షణమ్ । 8½.

తా॥ కండ్లముందు మంటకలుగుట, కండ్లు పొగకప్పినటులుండుట, నేత్రముల యందువాపుకలుగుట, రెప్పలకువెలుపల క్యావవర్ణముగను, పసుపువర్ణముగను, వేడిగను నుండునీరుకారుట, అంతఃక్షేదము, ఎలుపువర్ణము, వస్తువులుపసుపువర్ణముగ కను పడుట, కంటిలోబూడిచనిండి యుండునటులుండుట, దృష్టిశక్తితగ్గియుండుట, ఈ లక్షణములు పితృభిష్యందరోగమునకు కలిగియుండును.

పితృభిష్యందరోగలక్షణము.

శ్లో॥ జ్వలదంగాఙ్గీర్ణాభం యక్మత్పిండసమప్రభమ్ ॥ 9.

అధిమంథే భవేన్నేత్రం

తా॥ పిత్తమువలనజనించిన అధిమంథ నేత్రరోగమున నేత్రములు రగులు చుండుకట్టెలెను, యక్మత్తను మాంసపిండముతో తుల్యమైనకాంతికలదిగనుచుండును.

కఘభిష్యందలక్షణము.

శ్లో॥ న్యందే తు కఘసంభవే ।

జాడ్యం శోఫో మహా స్కంధూ ర్నిద్రాన్నానభినందనమ్ ॥ 10.

సాంద్రస్నిగ్ధపాశుశ్వేతపిచ్ఛావద్దూషికాశ్రుతా । 10½.

తా॥ కఘదోషమువలన నేత్రములనుండ భిష్యందరోగము జనించుచుండినచో కండ్లయందుజడత్వము, అధికవాపు, దురద కలుగును. నిద్రాహారములయందు దిచ్చ లేకుండును. దృష్టుగను, జిగటగను, అధికముగను తెలుపువర్ణముగలదిగను నుండు పుసి, నీరు ఇవి కలుగును.

కఘభిష్యంద లక్షణము.

శ్లో॥ అధిమంథేన తం కృష్ణ మున్నతం శుక్లమండలమ్ ॥ 11.

ప్రసేకో నాసికాధ్మానం పాంసుపూర్ణమివేక్షణమ్ । 11½.

తా॥ కఘమువలనజనించిన అధిమంథరోగమునందు నల్లగుడ్డు లోనికిపోవును, తెల్లగుడ్డు ఉన్నతముగనుండును. నీరుకారును. మక్కుఉబ్బును. నేత్రములయందు ధూళినిండియుండునటులుండును.

రక్తాభిష్యందరోగలక్షణము.

శ్లో॥ రక్తాశ్రురాజీదూషీ కాశుక్లమండలదగ్భనమ్ ॥ 12.

రక్తస్పందేన సయనం సస్తిత్తస్యందలక్షణమ్ । 12½.

తా॥ రక్తమువలన జనించిన యభివ్యందరోగమునందు కంటిలో ఎఱ్ఱినివీరు, ఎఱ్ఱపువర్ణముగలరేఖలు, ఎఱ్ఱనిపుసి, తెల్ల గుడ్డునందు ఎఱ్ఱపువర్ణము పిత్తాభివ్యందమునకుచెప్పినలక్షణములును కలిగియుండును.

రక్తాధిమంథరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ముఖేఽక్షితామ్రపర్యంతముత్పాటనసమానరుక్ ॥ 13.

రాగేణ బంధూకనిభం తామృతి స్పర్శనాక్షమమ్ ।

అస్పృశ్చిమగ్నానిప్తాభం కృష్ణ మగ్నావ్యభదర్శనమ్ ॥ 14.

తా॥ నేత్రముల కొనలయందెరుపువర్ణము, కండ్లుపెల్లగిలిపోవునటుల వేదన, నేత్రములయందు బంధూకపుష్పమువలె నెఱ్ఱవర్ణము, తాకినసహించకుండుట, నల్ల గుడ్డు రక్తములోనునిగిన వేచగింజవలెయుండుట, వస్తువులు నిష్పవలె నెఱ్ఱగ నగువడుట ఇట్టిలక్షణములు రక్తమవలనజనించిన అధిమంథరోగమునకు కలుగును.

అధిమంథసామాన్యలక్షణము.

శ్లో॥ అధిమంథా యథాస్వం చ సర్వే స్యందాధికవృధాః ।

శంఖదంతకపోలేషు కపాలేచాతిరుక్కురాః ॥ 15.

తా॥ పైనచెప్పిన అధిమంథరోగము లన్నిటియందు వాతాద్యభివ్యందాది రోగములకన్న తీవ్రమైనయువద్రవములు, కణతులు, దంతములు, దొడ, కపాలము వీనియందు మిక్కుటమైన శూల ఇవి కలుగును.

శుష్కాక్షిపాకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ వాతపితౌత్తరం ఘృతోదభేదోపదేహవత్ ।

రూక్షదారుణవర్తాక్షికృచ్ఛోన్మీలనమీలనమ్ ॥ 16.

వికూర్ణనం విశుష్కత్వం శీతేచ్ఛాశూలపాకవత్ । 16½.

ఉక్తశుష్కాక్షిపాకోఽయం

తా॥ వాతపితౌత్తరం ఘృతోదభేదోపదేహవత్, చీల్చబడినటుల యువద్రవముకలుగుట, శుష్కరూక్షగను వికారముగ నుండుట, నేత్రములను కడుకష్టముచే తెరచుట మాయుట, నేత్రములు శుష్కమును సంకోచమునుజెందుట, శీతవస్తువులయందిచ్చుకలుగుట, కండ్లయందుశూల పాకముకలుగుట ఇట్టియువద్రవములుగల రోగమును శుష్కాక్షిపాకరోగమనియెదరు.

సశోఫరోగలక్షణము.

శ్లో॥ సశోఫస్సన్య త్రిభి ర్మలైః ॥ 17.

సర కై స్తత్ర శోఫోఽతిరుద్ధాహస్మీవనాదిమాణ్ ।

పక్వోదుంబరసంకాశం జాయతే శుక్లమండలమ్ ॥ 18.

అశ్రూష శీతవిశదవిచ్ఛిలాచ్ఛఘనం ముహుః । 18½.

తా॥ సేత్రములయందు వాతాదిత్రిరోషములు రక్తముతోఁగూడి సశోఫమును రోగమును కలుగజేయును. దీనియందు వాపు, విశేషమైననొప్పి, మంట కలుగును. నోటియందుకఫము చెడును. కంటి యందలి తెల్లగుడ్డువండిన మేడిపండు వలెనగును. కంటినిరు ఉష్ణముగ, శీతముగ, నిర్మలముగ, జిగటగ, తేటగ, దట్టముగ, చలువారు చెడలుచుండును.

అల్పశోఫరోగ లక్షణము.

శ్లో॥ అల్పశోఫేఽల్పశోఫ స్తు పాకోఽన్యై ర్లక్షణై స్తథా ॥ 19.

అక్షిపాకాత్యయే శోఫ స్సంరంభః కలుషాశ్రుతా ।

కఫోపదగ్ధ మసితం సితం ప్రక్షేదరాగవత్ ॥ 20.

దాహేనా దర్శనసంరోధో వేదనా శ్చావవస్థితాః । 20½.

తా॥ అల్పశోఫముగురోగమునందు సేత్రములలోకొంచెము వాపు, సశోఫ రోగమునకుచెప్పియుండులక్షణములును కలుగును. అక్షిపాకాత్యయమును శో వాపు, నొప్పి, కంటియందలి నీరు కలకజెందుట ఈలక్షణములుకలుగ కఫముచే నావరింపబడియుండును. తెల్లగుడ్డుకు నొప్పి, యెలుపు మిఠియు సేత్రముల యందుమంట, చూపులేకపోవుట, బహువిధములై ములు కలుగును.

అష్టాషితరోగలక్షణము.

శ్లో॥ అన్నసారోఽష్టతామీతః పిత్తరక్తోల్బణై ర్గణైః ।

సిరాభి ర్షేత్ర మాయాధః కరోతి నా-

సశోఫదాహపాకాశ్రు

అష్టాషితోయ

తా॥ వాతాదిత్రి

రసమును అమలుగజేయ

మూలంబున సేత్రములః

మంట, పాకము, ఉదకస్రావము మొదలగువానిని కలుగజేయును. సేత్రములు కలఁగఁ బారియుండును. ఇది అష్టాంగసేత్రోగమునఁబడును.

సర్వాక్షిరోగసంఖ్య.

శ్లో॥ మిత్యుక్తా గదా ఘోడశ సర్వగాః । 22½.

తా॥ ఇటుల సేత్రములయందంతట వ్యాపించియుండునట్టి (18) సేత్రోగములు చెప్పఁబడియె.

అసాధ్యదృష్టిరోగములు.

శ్లో॥ హతాధిమంథ మేతేషు సాక్షిపాకాత్యయం త్యజేత్ ॥ 23.

తా॥ పైనచెప్పిన (18) రోగములలో హతాధిమంథము అక్షిపాకాత్యయము ఇవి అసాధ్యములగుటచే చికిత్సయందు వర్జింపవలయును.

అధిమంథరోగకాలనియమము.

శ్లో॥ వాతోద్భూతః పంచరాత్రేణ దృష్టిం సప్తాహేన శ్లేష్మజా
తోఽధిమంథః । రక్తోత్పన్నో హంతి తద్వత్త్రిరాత్రా
న్మిథ్యాచారాత్ పైత్తిక స్సద్యవన ॥ 24.

తా॥ అహితాహారదులచే వాతమువలనజనించిన అధిమంథరోగము (5) దినములలోను పిత్తమువలన జనించిన అధిమంథరోగము తక్షణమునందును, శ్లేష్మమువలన జనించిన అధిమంథము (7) దినములలోను, రక్తమువలనజనించిన అధిమంథములలోను, దృష్టికి విఘాతమును కలుగజేయును.

పంచదశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

పోడశాధ్యాయము.

సర్వాక్షిరోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము
నేత్రంబులయందంతట జనించు అభివ్యందారోగంబులకు
చికిత్సలను విశదీకరించుటకై సర్వాక్షిరోగ ప్రతిషేధా
ధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

సర్వాక్షిరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాత సర్వాక్షిరోగ ప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతిహస్మాను రాత్రేయూదయో మహర్షయః ॥

తా॥ సర్వాక్షిరోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము సర్వాక్షిరోగ
ములకు చికిత్సలను తెలియపరచునట్టి సర్వాక్షిరోగ ప్రతిషేధమును నీయధ్యాయమున
వివరించెదము.

అభివ్యందరోగసామాన్యచికిత్స.

శ్లో॥ ప్రాగ్రూపవవ స్యందేషు తీక్ష్ణగంధూషణావనమ్ ।

కారయే దుపవాసం చ కోపా దన్యత్ర వాతజాత్ ॥ 1.

తా॥ అభివ్యందమును నేత్రరోగమునకు పూర్వరూపములు జనించుచుండు
నపుడు తీక్ష్ణమైన గంధూషణు, నన్యము, ఉపవాసము వీనిని చేయించవలయును.
అయితే వాతప్రకోపమువలన జనించిన అభివ్యందరోగములకుమాత్రము పైయుపవా
సాదులను చేయంజనదు.

వాతజాభివ్యందరోగమునకు బిడాలక ప్రయోగము.

శ్లో॥ దాహూప దేహరాగాశ్రుశోఘశాంత్యై బిడాలకమ్ ।

కుర్యాత్సర్వత్ర పత్యైలా

సరసాంజనయసా

సైంధవం న

వాతజే ఘ్న

మాంసీపద్మకకాకోశీయప్యాయైః పిత్తరక్తయోః ॥ 4.

మనోహ్వసలిసేతైద్యైః కఫే సర్వే స్తు సర్వజే । 4½.

తా॥ వాతాద్యభిష్యందరోగము లన్నిటియందును కండ్లయందుమంట ఉపదేహము (అనగాఉబ్బు) ఎఱుపువర్ణము, ఉదకస్రావము, వాపు ఇవినివర్తించుటకై ఆపవత్రి, వీలకలు. మిఠ్యానాశ, బంగారువర్ణముగల జీగుతుతాయి, రసాంజనము, యష్టిమధుకము, గ్రంథితగరము, చందనము, వైంధవలవణము వీనిచే బిడాలకమును (అనగాఅంజనమును) ప్రయోగించవలయును. వాతజాభిష్యందరోగమునకు వైంధవలవణము, సోఁటి, రసాంజనము వీనిని నేతిమిగడతో వేయించి గాని నేతితోతెల్లలాద్దుగును వేయించిగాని అంజనము వేయవలయును ; పిత్తరక్తములవలన కలిగిన అభిష్యందరోగములయందు జటామాంసి, పద్మకము, కాకోశి, యష్టిమధుకము వీనితోడను కఫజాభిష్యందరోగమునందు మణిశిల, ప్రేంకణము, తేనె వీనితోడను సన్నిపాత జాభిష్యందరోగమునకుపైనచెప్పిన యౌషధములన్నిటితోడను బిడాలకమును ప్రయోగించవలయును.

అభిష్యందరోగమునకుఅవగుంతనము.

శ్లో॥ సితమరిచభాగ మేకం చతుర్మనోహ్వం ద్వీరప్తశాబరకమ్ ।

సంచూర్ణ్య వస్త్రబద్ధం ప్రకుపితమాశ్రేణవగుంతనం నేత్రే ॥

తా॥ తెల్లమిరియాలు (1) భాగము, మణిశిల (4) భాగములు, తెల్లలాద్దుగు (16) భాగములు వీనినొకటిగచేర్చి మన్నగచూర్ణముచేసి సన్ననివస్త్రములోమూటకట్టి ప్రకోపించియుండు నేత్రమునకు అవగుంతనము (అనగాపైమూటను కంటిపైనుంచి వదులుగకట్టుకట్టుట) చేయించిన హితము కలుగును.

అభిష్యందరోగమునకు కుళుప్తచూర్ణోపయోగము.

శ్లో॥ అరణ్యాశ్చగణరసేపటాపబద్ధా స్సుస్విన్నా నఖివితుషీకృతాః

కుళుప్తాః । తచూర్ణం సకృదవచూర్ణనాన్నిశీఢే నేత్రా

విధమతి ౯ శ్లో॥

6.

కాటగట్టి ఆపుపేడ రసములోముంచి

గించి చూర్ణముచేసి దానినొక

గా ప్రయోగించిన అభి

నేత్రరోగములకుఘోషాదిచూర్ణధారణము.

శ్లో॥ ఘోషాభయాతుష్కయష్టిరోద్భౌరూతీసుసూక్ష్మైశ్శుభవస్తబద్ధైః ।

తామ్రస్థానాన్యన్లునిమగ్నమూర్తిరాత్రిం జయ త్యక్షిణి
నైకరూపామ్ ॥

7.

తా॥ ఘోష, (అనగాగొట్టెచెట్టు) కరక్కాయము, మోటువ్రము, యష్టి మధుకము, లొడ్డుగు వీనినొకటిగ చేర్చి మన్నగమాళ్లముచేసి సన్ననిగుడ్డలో మూటగట్టి తామ్రపాత్రలోకలిసిబోసి అందులో అమూటనునుంచి నేత్రములయందు ధరింపఁ జేసి పలుతెఱంగులైన నేత్రరోగములు హరించును.

అభిష్కందరోగమునకుసేకము

శ్లో॥ షోడశభి స్సలిలపలైః పలం తద్ధైకం కటాకట్యో సిద్ధమ్ ।

సేకోఽప్యభాగశిష్టః క్షౌద్రయుత స్సర్వదోషకుపితే నేత్రే ॥ 8.

తా॥ (1) పలము ప్రానిపసుపును (16) పలములయుడకలోవైచి (8) ప భాగము మిగులునటుల చక్కఁగ కషాయముకాచి కొంచెముతేనెకలిపి సర్వదోష ములచే కుపితంబైన నేత్రమునందు సేకముచేయించిన హితముకలుగును.

నేత్రరోగమునకు శిగురసోపయోగము.

శ్లో॥ వాతపిత్తకఫసన్నిపాతజాం నేత్రయో ర్భూహవిధా మపి
వ్యధామ్ । శీఘ్రమేవ జయతి ప్రయోజిత శిగురపల్లవ
రస సమాక్షికః ॥

9.

తా॥ మునగచిగుళ్ళ రసములో తేనెకలిపి నేత్రమునందుప్రయోగించిన వాత పిత్తకఫసన్నిపాతములవలన జనించిన పలు తెఱంగులైన నేత్రోపద్రవములు శీఘ్రముగ శమించును.

వాతాభిష్కందమునకువరండమూలక్షిరోపయోగము.

శ్లో॥ తరుణ మురుబూకపత్రం మూలం చ విభిద్య సిద్ధ మాజే క్షీరే ।

వాతాభిష్కందరుజం సర్వోఽతి సక్తుపిండికాచోష్ణా ॥

తా॥ మేఠకపాలలో

శతకుళ్ళను

గొట్టి చేర్చి చక్కఁగ కాచి,

లను ఉష్ణముగ ప్రయోగించి

వాతాభివ్యందరోగమునకాశోచ్ఛ్వాసము.

శ్లో॥ ఆశోచ్ఛ్వాసం మారుతజే క్వాథో బిల్వాదిభిర్ద్వితః ।

కోష్ఠే స్పష్టారండ జటాబృహతీమధు శిగుభిః ॥ 11.

ప్రీ బేరవ క్రశాజ్జేష్ఠో దుంబరత్విక్షుసాధితమ్ ।

సాంధసా పయసా జేన శూలశోచ్ఛ్వాస ముత్తమమ్ ॥ 12.

మంజుషా రజనీలాక్షా ద్రాక్షాద్విమధుకోత్పతైః ।

క్వాథ స్పశర్కర శ్శీత స్సేచనం రక్తపిత్తజిత్ ॥ 13.

తా॥ వాతజాభివ్యంద రోగమున బిల్వాదిగణద్రవ్యములు, అమృతపువేళ్లు, పెద్దనులక, ఎఱ్ఱమునగ వీనిని ఉదకములోవైచి చక్కఁగకాచి సుఖోష్ణముగ ఆశోచ్ఛ్వాసమును చేయించిన హితముకలుగును. కురువేరు, గ్రంథితగరము, కాజ్జేష్ఠ, (అనఁగాక్రామగు) మేడిపట్ట వీనినుదకములోవైచి చక్కఁగకాచి మేఁకపాలనుకలిపి ఆశోచ్ఛ్వాసమును చేయించినశూలలు శమించును. మంజుష్ఠి, పసుపు, లక్క, ద్రాక్ష పండు, రెండువిధములైన యష్టిమధుకములు, నల్లకలువ వీనినుదకములోవైచి చక్కఁగ కాచి అందులో పంచదారచేర్చి చల్లార్చి సేచనముచేయించిన రక్తపిత్తము వారించును.

రక్తపిత్తాభివ్యందరోగమునకు కశేర్వాదిప్రయోగము.

శ్లో॥ కశేరుయష్ట్యాహ్వరజస్తాంతవేశిధిలం స్థితమ్ ।

అప్పు దివ్యాసు నిహితం హితం స్యందేఽస్రపిత్తజే ॥ 14.

తా॥ తుంగముస్తలు, యష్టిమధుకము వీనియొద్దమును సన్ననివస్త్రములో వదులుగమూటగట్టి దివ్యోదకములోనుంచి నేత్రములపైధరింపఁజేసిన రక్తపిత్తము వలనజనించిన అభివ్యందరోగము శమించును.

రక్తపిత్తజాభివ్యందమునకు పుండ్రాదిధారణము.

శ్లో॥ పుండ్రయష్టినీశామూత్తిప్లుతా స్తన్యే సశర్కరే ।

ఛాగదుగ్ధేఽథ వా దాహరుగ్ధ్రాగ్రాశ్రునివర్తనీ ॥ 15.

తా॥ చెఱుకు లేక తె.

సన్నముధుకము, పసుపు వీనిని నలియ

గట్టి చనుపా

ముగనుండు మేఁకపాలలోగాని

ఱుపువర్ణము, అశ్రుసానము

పిత్తరక్తజాభిష్యందమునకు రోధ్రాది ప్రయోగము.

శ్లో॥ శ్వేతరోధ్రం సమధుకం ఘృతభృష్టం సుచూర్ణితమ్ ।

నస్తస్థిం స్తన్యమృదితం పిత్తరక్తాభిఘాతజితమ్ ॥ 16.

తా॥ తెల్లలొద్దుగు, యష్టిమధుకము వీనిని నేతిలో వేయించి చూర్ణముచేసి వస్త్రములో మూటగట్టి చనుపాలలో ముంచి పిసికి నేత్రములయందు ప్రయోగించిన పిత్తరక్తమువలన జనించిన నేత్రరోగము శమించును.

కఫజాభిష్యందమునకాశోచ్ఛ్వాతసము.

శ్లో॥ నాగర త్రిఫలానింబ వాసారోధ్రరసం కఫే ।

కోష్ణమా శోచ్ఛ్వాతసం

తా॥ సాంటి, త్రిఫలములు, రేగు, అడ్డసరము, లొద్దుగు వీనిరసములచే సుఖోష్ణముగ ఆశోచ్ఛ్వాతసము చేయించిన కఫజ నేత్రరోగము శమించును.

సన్నిపాతాభిష్యందమున కాశోచ్ఛ్వాతసము.

శ్లో॥ మిశ్రై ర్భేషజై సాన్నిపాతకే ॥ 17.

తా॥ సన్నిపాతజాభిష్యందరోగముకు పైప చెప్పిన వాతాద్యభిష్యందరోగ చికిత్సలను చేయవలయును.

వాతజాద్యభిష్యందములకు రక్తస్రావము.

శ్లో॥ సర్పిః పురాణం పవనే పిత్తే శర్కరయా నివృతమ్ ।

వ్యోషసిద్ధం కఫే వీత్వా యవక్షౌరావచూర్ణితమ్ ॥ 18.

స్రావయే ద్రుధిరం భూయ స్తతస్సిద్ధం విరేచయేత్ ॥ 18½.

తా॥ వాతమువలన జనించిన నేత్రరోగమునకు పాతనెయ్యి, పిత్తమువలన జనించిన నేత్రరోగమునకు శర్కర చేర్చబడిన నెయ్యి, క్లేష్మమువలన జనించిన నేత్రరోగమునకు త్రికటుకములతో కాచబడిననెయ్యి ఈ మూడువిధములైన నేతులను యవక్షౌరచూర్ణములో కలిపి పానము చేయించి రక్తస్రావమును చేయించవలయును. పిదప స్నేహకర్మయొనర్చి విరేచనావధము నిష్పించవలయును.

అభిష్యందశూలహరకేసము.

శ్లో॥ అనూపవేసవారేణ

ఉష్ణేన శూలే దా

తిమిరప్రతిషేధం

తా॥ అభిష్యందరోగికి నేత్రములయందు నొప్పికలిగినచో అమావదేశజంతు
 ఫలమాంసముయొక్క- వేసవారమును కొంచెము వేడిగ శిరిమునకును ముఖమునకును
 లేపనము చేయవలయును. అటుల చేయుటచే మంటగలిగినచో శీతవీర్యద్రవ్యములను
 నూరి అందులో ఆవుపాలు నెయ్యి కలిపి కంటిపై లేపనము చేయవలయును. మఱియు
 అభిష్యందరోగములయందు తిమిరరోగములకు చెప్పినయావధముల నాయారోగాను
 గుణముగ నొసంగవలయును.

అధిమంధరోగచికిత్స.

శ్లో॥ అయమేవ విధిస్సర్వో మంధాదిష్యపి శస్యతే । 20½.

తా॥ పైనచెప్పిన చికిత్సలన్నిటిని మంధాది రోగులయందును చేయవలయు.

మంధరోగమునందు దాహకర్మ.

శ్లో॥ అశాంతౌ సర్వథా మంధే భ్రువోరుపరి దాహయేత్ ॥ 21.

తా॥ పైనచెప్పియుండు ప్రకారము చికిత్సించియు మంధరోగము శమించక
 యుండిన కనుబొమలకు పైన దాహకర్మను చేయించవలయును.

వాతనేత్రరోగహరవర్తి.

శ్లో॥ రూప్యం రూక్షేణ గోదధ్నా లింపేన్నీలత్వ మాగతే ।

శుష్కే తుమస్తునావర్తి రావౌతాఖ్యామయనాశినీ ॥ 22.

తా॥ ఆవుపెరుగును వెండిపాత్రకుపూసి ఆపెరుగు యెండి నల్లగనైనపిదప
 దానినెత్తి పెఱుగుమిడిమిగడలో చేర్చికణికజేసి ప్రయోగించిన వాతమువలన జనిం
 చిన అభిష్యంద నేత్రరోగము హరించును.

పిత్తరక్తనేత్రరోగహరవర్తి.

శ్లో॥ సుమనఃకోరకా శంఖ స్త్రిఫలా మధుకం బలా ।

పిత్తరక్తాపహవర్తిః పిష్టా దివ్యేన వారిణా ॥ 23.

తా॥ జాజిమొగ్గలు, శంఖము, త్రిఫలములు, యష్టిమధుకము, ముత్తవపులగము
 వీనిని దివ్యోదకముతోనూరి వర్తిజేసి నేత్రములకు ప్రయోగించిన పిత్తరక్తము
 హరించును.

శ్లేష్మ - రోగహరవర్తి.

మంధవంత్రి

భిస్సముద్రజః ।

రోగజిత్ ॥

24.

తా॥ సైంధవలవణము, త్రిఫలములు, త్రికటుకములు, శంఖముయొక్క మధ్య భాగము, సముద్రపునురుగు, శిలాజతు, ఏపింబక వీనినినూరి వర్తిజేసి ప్రయోగించిన శ్లేష్మమువలన జనించిన అభిష్యంద శేత్రరోగములు హరించును.

అభిష్యందరోగములకు పాశుపత యోగము.

శ్లో॥ ప్రపాండరీకం యష్టాహ్వం దాద్యం చాష్టపలం పచేత్ |
జలద్రోణే రసేపూతే పునః సర్వే ఘనే క్షిపేత్ || 25.

పుష్పాంజనాద్దశపలం కర్ణం చ మరిచాత్తతః |
కృత శూన్యోధ వానర్తి స్సర్వాభిష్యందసంభవాత్ || 26.

హంతిరాగరుజాఘ్నాన్ సద్యో దృష్టిం ప్రసాదయేత్ |
అయం పాశుపతో యోగో రహస్యం భిషజాం పరమ్ || 27.

తా॥ ప్రపాండరీకము, యష్టమధుకము, మ్రునిపసపు వీని దినుసుకు (8) పలములచొప్పున గ్రహించి ద్రోణప్రమాణ ముదకములోవైచి చక్కగ కాచి వడియ గట్టి మరల పొయిమీదబెట్టి కాచి యిగిరినపిమ్మట అందులో పుష్పాంజనము (10) పలములు, మిరియాలు (1) కర్ణము చేర్చి పక్వము చేయవలయును. పిదప దానినెత్తి చూర్ణముచేసి యాచూర్ణమును గాని దానిచేయబడిన వర్తినిగాని శేత్రములయందు ప్రయోగించిన అభిష్యందరోగములవలన శేత్రములయందు జనించిన యెరుపుపర్ణము, నొప్పి, మెగమెగలాడుట మొదలగునవి సమించుటయేగాక తక్షణమే దృష్టికి నైర్మల్యము కలుగును. ఇది పాశుపత యోగమనఁబడును. ఇది నైదులకు మిగుల రహస్యమైన యోగము.

శుష్కాక్షి పాకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ శుష్కాక్షిపాకే హవిషః పానమష్ణోశ్చ తర్పణమ్ |
ఘృతేన జీవనీయేన నస్యంతై లేన చాణనా || 28.

పరిషేకో హితశ్చాత్ర పయః కోష్ఠం ససైంధవమ్ | 28½.

తా॥ శుష్కాక్షిపాకరోగమునకు ఘృతపానమును, జీవనీయగణ ద్రవ్యములతో పక్వము చేయబడిన ఘృతముచే శేత్రములకు తర్పణచికిత్సలను, అణుతైలముచే నస్యమును చేయించవలయును. మతియు ఆవుపాలను చక్కగా కాచి సుఖోష్ణముగనుండు నపుడందు సైంధవలవణమును చేర్చి పరిషేకమును చేయించిన శేత్రములకు హితము కలుగును.

శుష్కాక్షి పాకరోగ హారాంజనము.

శ్లో॥ సర్పిర్యుక్తం న్నస్యసిప్త మంజనం హి మహాషధమ్ | 29.

వసా చానూపసత్వోతా కించిత్యేంధవనాగరా ।

ఘృతాక్తా దర్శనే ఘృష్టా కేశాన్మల్లకనంపుటే ॥ 30.

దద్ధావ జ్యపిష్టాలోహస్థా సా మషీ శ్రేష్ఠ మంజనమ్ । 30½.

తా॥ సాంటిని చనుపాలతో నూరి అందులో అపునేతిని చేర్చి కండ్లకంజనము వేసినను లేక అనూపదేశజంతువులయొక్క కొవ్వులో సాంటి, సైంధవలవణము వీని చూర్ణములను కొంచెముగా చేర్చి దానిచే యంజనము వేసినను కుష్మాక్షి పాకరోగము మానును. మఱియు మనుజుని తలవెంట్రుకలను అపునేతిలో తడిపి అద్దముపై చాది మల్లకసంపుటములోకాల్చి యామసిని గ్రహించి అపునేతిలో కలిపి లోహపాత్రలో నుంచుకొని యంజనము వేసిన కుష్మాక్షి పాకరోగము వారించును.

సశోఘాల్పశోఘచికిత్స.

శ్లో॥ సశోఘే చాల్పశోఘే చ స్నిగ్ధస్య వ్యధయేత్సిరామ్ ॥ 31.

రేకస్నిగ్ధః పునర్ద్రాక్షా పథ్యా కావ్యధత్రివృద్ధతైః । 31½.

తా॥ సశోఘము అల్పశోఘము అను నేత్రరోగములయందు రోగికి స్నేహకర్మను చేయించి నిరలను వేధించి పిదప ద్రాక్ష, కరక్కాయలు వీనిని చేర్చి కాచిన కషాయములో తెగడఘృతమును చేర్చి విరేచనమున కొసంగవలయును.

సశోఘాదిరోగశూలహరసేకము.

శ్లో॥ శ్వేతరోధ్రం ఘృతభృష్టం చూర్ణితం తాంతవస్థితమ్ ॥ 32.

ఉష్ణాంబునా విమృదితం సేకశూలహరః పరమ్ ।

దార్ద్రప్రపాండరీకస్య కావ్యో వా శోఘ్యతనేహితః ॥ 33.

తా॥ తెల్లలాద్దుగును నేతిలో వేయించి చూర్ణముచేసి గుడ్డలో మూటగట్టి ఉష్ణోదకములో మంచి పిసికి సేకము చేయించిన సశోఘాల్పశోఘ నేత్రరోగశూలము వారించును. సశోఘాల్ప శోఘరోగములయందు మ్రునివసపు ప్రపాండరీకము వీనికషాయముతో యాశోఘ్యతనమును చేయించిన సౌఖ్యము కలుగును.

శ్లో॥ సంధావాంశ్చ ప్రయుంజేత ఘర్షరాగాశ్రుర్ఘరా ॥ 33½.

తా॥ నేత్రరోగములయందు నొప్పి యెరువువర్ణము ఉదకస్రావము వీనిని శమింపఁజేయుటకై యింక జెప్పబోయెడు సంధావ యోగములను ప్రయోగించవలయును.

నేత్రరోగములకు సంధావయోగములు.

శ్లో॥ తామ్రపాత్రలోహ మూత్రఘృష్టం ప్రయుక్తంనేత్రే సర్వి
ధూపితం వేదనాఘ్నమ్ । తామ్రే ఘృష్టే గవ్యదధ్నస్సరో

వాయుక్తః కృష్ణాపైంధనాభ్యాంపరివృః ॥ 34.

తా॥ ఇనుపపాత్రలో కొంచెము గోమూత్రమును బోసి తామ్రపాత్రతో
రుద్ది దానికి ఆవునేతితో ధూపమువేసి గ్రహించి నేత్రముల కంజనము వేసినను లేక
తామ్రపాత్రలో ఆవుపెరుగుమీది మిగడను వేసి మఱియుక తామ్రపాత్రతోరుద్ది
పిప్పళ్ళు, సైంధవలసణము వీనిచూర్ణమును చేర్చి నేత్రములయందంజనము వేసినను
నొప్పి మొదలగు యుపద్రవములు హరించును. ఇది మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైన సంధావము.

శంఖసంధావము.

శ్లో॥ శంఖం తామ్రే సస్యఘృష్టం ఘృతాకై శ్శయ్యాఃపత్త్రై
ధూపితం తిద్యన్తైశ్చ । నేత్రే యుక్తం హంతి సంధావసంజ్ఞం
క్షీప్రం ఘర్షణం వేదనాం చాతితీవ్రమ్ ॥ 35.

తా॥ తామ్రపాత్రలో చనుపాలను బోసి శంఖముచే రుద్ది దానికి నేతిలో
తడవబడిన జమ్మియాకులతోడను జమ్మివిత్తులతోడను ధూపమువేసి నేత్రములకంజనము
వేసిన దారుణమైన నొప్పి మొదలగు యుపద్రవములు శీఘ్రముగ శమించును. ఇది
సంధావమనబడును.

ఉదుంబరఫలసంధావము.

శ్లో॥ ఉదుంబరఫలం లోహఘృష్టం సస్యేన ధూపితమ్ ।
సాజ్యై శ్శమీచ్ఛదై ద్దాహశూలరాగాశ్రుఘ్నజిత్ ॥ 36.

తా॥ లోహపాత్రయందు చనుబాలతో మేడివండును రుద్ది ఘృతములో తడవ
బడిన జమ్మియాకుతోడ ధూపమువేసి నేత్రములకంజనము వేసిన మంట, నొప్పి,
యెరుపునర్లము, ఉదకస్రావము మొదలగు యుపద్రవములు శమించును.

శిగుప్లవసంధావము.

శ్లో॥ శిగుప్లవనిర్యాస స్సుఘృష్ట స్తామ్రసంఘటే ।
ఘృతేన ధూపితో హంతి శోఫఘ్నర్షాశ్రువేదనాః ॥ 37.

తా॥ నునుగ చిగుళ్ళరసమును తామ్రపాత్రలోబోసి మఱియుక తామ్ర
పాత్రతో చక్కగరుద్ది ఘృతముతో ధూపమువేసి నేత్రములకంజనమువేసిన వాపు,
మెరమెరలాడుట, ఉదకస్రావము, నొప్పి హరించును.

మృత్కపాలాదిసంధావము.

శ్లో॥ తిలాంభసా మృత్కపాలం కాంస్యే ఘృష్టం సుధూపితమ్ ।

నింబపత్తైః ఘృతాభ్యక్తైః ఘృష్టశూలాశ్చ రాగజితైః ॥ 38.

తా॥ కంచుపాత్రలో నువ్వులను వేసి యుడకముబోసి కుండపెంకులతో రుద్ది దానికి నేతిలో తడవబడిన వేపాకుతో ధూపము వేసి నేత్రములకు అంజనము వేసిన ఘృష్టము మెరిమెరిలాడుట, నీరుకారుట, యెరువువర్ణము యివి వారించును.

సంధావప్రయోగానంతరకర్తవ్యము.

శ్లో॥ సంధావేనాంజితే నేత్రే విగతౌషధవేననే ।

స్తనేయో శోచ్యతినం కార్యం త్రిపరం నాంజయేచ్ఛతైః ॥ 39.

తా॥ పైనచెప్పిన సంధావయోగములచే నేత్రములకంజనమువేసిన నొప్పి శమించును. పిదప నేత్రములకు చనుబాలచే అశోచ్యతనమును చేయించవలయును. పై సంధావములచే (3) పర్యాయములకు పైన యంజనము వేయంజనగు.

నేత్రరోగమునకు తాళీసాది గుటికలు.

శ్లో॥ తాళీసపత్రచపలానతలోహరజోంజనైః ।

జాతీముకుళకాసీససైంధవై ర్ముత్రపేషితైః ॥ 40.

తామ్ర మాలిష్య సప్తాహం ధారియేత్తేషయేత్తతః ।

మూత్రేణైవా నుగుటికాః కుర్యా చ్ఛాయావిశోషితాః ॥ 41.

తా స్త్యఘృష్టా ఘృష్టాశ్చ శోభకండ్ఠావినాశనాః । 41½.

తా॥ తాళిసపత్రి, పిప్పర్శు, గ్రంథితగరము, ఉక్కురాపాడి, సావీరాంజనము జాజిమొగ్గలు, కాసీసము, సైంధవలవణము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి గోమూత్రముతో చక్కఁగనూరి తామ్రపాత్రకు బూసి యేడుదినములంచి పిదప దానినెత్తి గోమూత్రముతో నూరి గుటికలు జేసి నీడనెండించి చనుబాలతో రుద్ది కంటికంజనము వేసిన మెరిమెరిలాడుట నీరుకారుట వాపు దురద యివి వారించును.

నేత్రరోగమునకు వ్యాఘ్రాదికల్కము.

శ్లో॥ వ్యాఘ్రేత్వజ్జధుకిం తామ్రరజోఽజాక్షీరకల్కితమ్ । 42.

శమ్యామలకపత్రాజ్యధూపితం శోభరక్ప్రణితమ్ । 42½.

తా॥ వ్రాకుడుపట్ట, యష్టిమధుకము, రాగిరాపాడి, వీనిని మేకపాలతో చక్కఁగనూరి దానికి జిమ్మియాకు ఉసిరికయాకు వీనిని నేతిలోతడిపి ధూపము వేసి పిదప దానిచే నేత్రములకంజనము వేసిన వాపు, కూల వారించును.

అమ్లొషితరోగచికిత్స.

శ్లో॥ అమ్లొషితే ప్రయుంజీత పిత్తాభివ్యందసాధనమ్ ॥ 43.

తా॥ అమ్లొషిత శేత్రరోగమునకు పిత్తాభివ్యందరోగ చికిత్సను చేయవలయును.

పిల్లరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ఉల్లిప్తాః కఫపిత్తా స్రవిచయోత్థాః కుకూఢకాః ।

ఘ్నోపరోధ శ్శుష్కాక్షీపాకః పూయాలసో బిసః ॥ 44.

పోధక్యమ్లొషితోల్పాఖ్యస్యందమంథావినానిలాన్ ।

ఏతేఽప్తాః పిల్లాఖ్యా దీర్ఘకాలానుబంధినః ॥ 45.

చికిత్సాస్పృధ గేతేషాం స్వంస్వముక్తాధవత్సృతే । 45½.

పిల్లీభూతేషు సామాన్య

తా॥ కఫము పిత్తము రక్తము నన్ని పాతము వీనివలనజనించిన ఉల్లిప్తము కుకూఢకములు ఘ్నోపరోధము శుష్కాక్షీపాకము పూయాలసము బిసము పోధకి అమ్లొషితము అల్పరోధము పిత్తాభివ్యందము కఫాభివ్యందము రక్తాభివ్యందము పిత్తాధిమంథము కఫాధిమంథము రక్తాధిమంథము యీ (18) రోగములు ప్రత్యేకముగగాని మిశ్రముగగాని నేత్రములయందు చిరికాలమునవర్తింపుమండిన పిల్లమున పేరుగల శేత్రరోగముగా పరిమించును. వైసచెప్పిన యుల్లిప్తదిరోగములకు ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ ఆయాదోషానుగుణముగ చికిత్సలు జెప్పబడియుండినను పిల్ల రోగముగనైయుండు యారోగములకు చికిత్స లిక సామాన్యముగ చెప్పబడును.

పిల్లరోగ సామాన్యచికిత్స.

శ్లో॥ దధ పిల్లాక్షీరోగిణః ॥ 46.

స్నిగ్ధస్య చ్ఛద్దితవతి స్సిరావిధవృతాస్పదః ।

విరిక్తస్య చ వర్తమానునిర్లిఖేదావిశుద్ధితః ॥ 47.

తా॥ పిల్లమున శేత్రరోగము గలవానికి స్నేహస్వేదకగ్రులు, వసునము, సిరాపేదము, రక్తమోక్షణము, విశేషము వీనిని యధాక్రమముగ చేయించి పిల్లరోగము శమించువరకు కంటిపెప్పను పలుమారుల స్త్రుచ చే గీయించుడవలయును.

పిల్లరోగమునకు తుఫ్ఫికాదిలేపనము.

శ్లో॥ తుఫ్ఫికస్య పలం శ్వేతమరిచాని చ వింశతిః ।

త్రింశతా కాంజకపల్లై : పిష్టాస్తామ్ర నిధాపయేత్ || 48.

పిల్లానపిల్లాన్ కురుతే బహువర్షోత్థితా నపి ।

తత్సేకేనో పదేహాశ్చ కంఠాశోఘాంశ్చ నాశయేత్ || 49.

తా॥ మైలుతుత్తము (1) పలము తెల్లమిరియాలు (20) వీనిని (30) పలములు పులికడుగునో నూరి తామ్రపాస్త్రలో నుండుకొని దానిచే నేత్రములకు సేకము చేయించిన బహుసంవత్సరములుగ జనించియుండు పిల్లరోగములు, ఉపదేహము, కురద, వాపు వారించును.

పిల్లరోగహారాంజనము.

శ్లో॥ కరంజబీజం సురసం సుమనఃకోరకాణి చ ।

సంక్షుద్య నాధయే త్కావ్యథే పూతే తత్ర రసక్రియా || 50.

అంజనం పిల్లభైషజ్యం పక్షుణాం చ ప్రరోహణమ్ । 50½.

తా॥ క్రానుగపిత్తులు, తులసి, బాజిమొగ్గులు వీనిని నలియగొట్టి ఉదకములో వైచి చక్కఁగ కషాయము కాచి వడియగట్టి అందు రసక్రియను జేసి అంజనము వేసిన పిల్లరోగము మానును. ఊడిపోయినరెప్ప వెంట్రుకలు మరల మొలుచును.

పిల్లరోగమునకు రసాంజనాద్యంజనము.

శ్లో॥ రసాంజనం సర్జరసో * గీతీపుష్పం మనశ్శిలా || 51.

సముద్రఫేనం లవణం గైరికంమరిచాని చ ।

అంజనం మధునా పిష్టం క్లేదకంఠాఘ్న ముత్తమమ్ || 52.

అధయారసపిష్టం వా తగరం పిల్లనాశనమ్ ।

భావితం బస్తమూత్రేణ సన్నేహం దేవదారు చ || 53.

తా॥ రసాంజనము, సర్జరసము, పుష్పాంజనము, మణిశిల, సముద్రపునులుగు, సైంధవలవణము, కాఞ్జాయి, మిరియాలు వీనిని తేనెతో నూరి యంజనము వేసిన అశ్రుస్రావము కురద వారించును. ఇదిఉత్తమమైన యంజనము. కరక్కాయకషాయముతో గ్రంథితగరమును నూరి అంజనము వేసినను లేక గొట్టెముత్తములో దేని దారు చెక్కను భావనచేసి నూరి అందులో ఘృతాదిన్నేహములను కలిపి యంజనము వేసినను పిల్లరోగము వారించును.

పిల్లరోగహరవర్తి.

శ్లో॥ పైంధవత్రిఫలా శృష్టాకటుకా శంఖనాభయః ।

సతామ్రరజసో వర్తిః పిల్లశుక్రకనాశినీ ॥

54.

తా॥ పైంధవలదణము, త్రిఫలములు, పిప్పళ్ళు, కటుకరోహిణి, శంఖమధ్య భాగము, రాగిరాపాడి వీనిని మారి వర్తిజేసి యంజనము వేసిన పిల్లరోగము శుక్ర రోగము హరించును.

పిల్లరోగమునకు పుష్పకాసీసచూర్ణోపయోగము.

శ్లో॥ పుష్పకాసీసచూర్ణోవా మరసారసభావితః ।

తామ్రేదశాహంతత్యైల్యపక్ష్యశాతజిదంజనమ్ ॥

55.

తా॥ పుష్పకాసీసమును చూర్ణముచేసి తామ్రపాత్రలో వైచి చాగరసము బోసి (10) దినములు నానబెట్టి పిదప అంజనము వేసిన పిల్లరోగము తెచ్చుచెంట్లుక లూడుట యివి హరించును.

పిల్లరోగమునకు హరితాశాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ అలం చ సావీరక మంజనం చ తాభ్యాం సమం తామ్ర

రజశ్చ సూక్ష్మమ్ । పిల్లేషురోమాణి నిషేవితోఽసౌ చూర్ణః

కరోత్యేకశలాకయాపి ।

56.

తా॥ హరిదళము, సావీరాంజనము యివి సమభాగములు వీనికిసమమురాగిరా పాడి వీనిబొకటిగచేర్చి చక్కగ చూర్ణముచేసి దానినెత్తి నొకశలాకుచే యంజనము వేసిన పిల్లరోగము నివర్తించి తెచ్చుచెంట్లుకలు చక్కగ మొలుచును.

పిల్లరోగహరమషి.

శ్లో॥ లాక్షానిర్గుండీభృంగదార్దీరసేన శ్రేవం కార్వాసం భావితం

సప్తకృత్విః । దీపః ప్రజ్వాల్య స్పర్షిషా తత్సముత్థా శ్రేష్ఠా

పిల్లనాం రోసణాగ్నే మషీ సా ॥

57.

తా॥ లక్క, వావిలియాకు, గుంటగలగర, మ్రానిదసపు వీనిరసములలో నేడు బర్యాయములు పత్తిని భావనచేసి వర్తిజేసి నేతిలోరదిపి దీపము వెలిగించి దానిలో జనించిన మనిని యంజనమువేసిన పిల్లరోగముశమించి తెచ్చుచెంట్లుకలుచక్కగ మొలుచును.

పిల్లరోగమునకు రక్తమోక్షణాదులు.

శ్లో॥ వర్తమానలేఖం బహుశ స్తస్యచోచ్చితమోక్షణమ్ ।

పునః పునర్విరేకం చ నిత్య మాశోచ్యితనాంజనమ్ ॥ 58.

నావనం ధూమపానం చ పిల్లరోగాతు రోభజేత్ ।

పూయాలసేత్స్వేశాంతేంతిర్దాహస్సూక్ష్మశలాకయా ॥ 59.

తా॥ పిల్లరోగముగలవాడు రెప్పలను పలుమారు గీమకొనుటయేగాక రక్త మోక్షణము విరేచనము ఆశోచ్యితనము అంజనము నస్యము ధూమపానము వీనిని పలుమారు చేయించుకొనవలయును. ఇటుల చేసియు పిల్లరోగముగా పరిణమించిన పూయాలసరోగము నివర్తించుకుండిన సూక్ష్మశలాకచే కంటిలోపల దాహకర్మను చేయించుకొనవలయును.

నేత్రరోగసంఖ్య.

శ్లో॥ చతుర్నవతి రిత్యక్షో హేతులక్షణసాధనైః ।

పరస్పర మసంకీర్ణాః కార్షేన్నైవ గదితాగదాః ॥ 60.

తా॥ ఇటుల (94) నేత్రరోగములు వాని నిదానలక్షణ చికిత్సలు ఇవి సంపూర్ణముగ నిరూపించబడినవి.

నేత్రహితకరాహారాదులు.

శ్లో॥ సర్వదా చ నిషేవేత స్వప్నోపి నయనప్రియః ।

పురాణయవగోధూమ శాలిషష్టికకోద్రవాన్ ॥ 61.

ముద్గాదీన్ కఫపిష్ఠఘ్నాభూ రిసర్పిః పరిప్లుతాన్ ।

శాకం చైవం విధం మాంసం జాంగలం దాడిమం సితామ్ ॥ 62.

సైంధవం త్రిఫలాం ద్రాక్షాం వారిషానే చ నాభనమ్ ।

ఆతపత్రం పదిత్రాణంవిధిపద్దోషశోధనమ్ ॥ 63.

తా॥ నేత్రసంరక్షణముందిచ్చుగలమనుజుడు గోగరిహితుడుగ నుండినను పాతదిగనుండు యవలు గోధుమలు యెఱ్ఱసంబాధాన్యము (80) దినములకు ఫలించెడు ధాన్యము, కొఱ్ఱలు, పెసలు, కఫపిష్ఠములను పోగొట్టునట్టి ద్రవ్యములు వీనిని విశేషముగ ఆపునేతితో సేవించవలయును. మఱియు కఫపిష్ఠహరములైన శాకములు, జాంగలమాంసము, దానిమ్మ పంచదార, సైంధవలవణము, త్రిఫలములు, ద్రాక్ష, అకాశోదకము, గొడుగు, పాదరితలు, విరేచనము వీనిని సర్వదాసేవించుచుండవలయును.

నేత్రరోగికి వర్జనీయములు.

శ్లో॥ వర్జయే ద్వేగసంరోధ మజ్జర్ణాధ్యశనాని చ ।

శోకశ్రోధదివాస్వప్ననిశాభాగరణాని చ ॥

64.

విదాహి విష్టంభకరం యచ్ఛ్చోహాహరభేషజమ్ ।

64½.

తా॥ మలమూత్రాదివేగముల నడ్డగించుట, అజీర్ణముగనుండునపుడు భుజించుట, భుజించినతోడనే మరల భుజించుట, శోకము కోపము పగటియందు నిద్రించుట రాత్రులయందు నిద్రించుకుండుట, జీర్ణకారిగ మలబంధకారిగనుండు ఆహారావధములను సేవించుట వీనిని నేత్రరోగము గలవారును నేత్రరక్షణమును గోరువారును వర్జింపవలయును.

పాదాభ్యంజ నాద్యావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ ద్వే పాదమధ్యే పృథు సన్నివేశే సిరే గతే తే బహుధా చ

నేత్రే । తామ్రక్షణోద్వర్తనలేపనాదీన్ పాదప్రయుక్తాన్నయనం నయంతి ॥

65.

మలోష్ణసంఘట్టనవీడనాద్యైస్తా దూషయంతే నయనానిదుష్టాః ।

భజేత్సదా దృష్టిహితాని తస్మాదుపానదభ్యంజనధావనాని ॥66.

తా॥ పాదములమధ్యప్రదేశమున లావుగనుండు రెండు సిరలుగలవు. అవిపాదములలో నుండి నేత్రములను తఱచుచు వ్యాపించి యుండును. కావున పాదములకు చేయు లైలాభ్యంజనము నలుగు లేపనము మొదలగువానిని పైసిరలు నేత్రములకు కొనిపోవుచున్నయవి. మఱియు పాదములయందు మలము ఉష్ణమైన వస్తువులు వీడ మొదలగునవి సంబంధించినచో పైసిరలు దుష్టంబులై నేత్రములకు చెరువును కలుగ జేయును. కావున దృష్టికి హితకరములైన పాదరక్షలు ధరించుట పాదాభ్యంజనము చేసికొనుట, కాళ్ళనుచక్కగ కడిగికొనుట వీనినెల్లపుడు చేయుచుండవలయును.

పోషకాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

సప్త దశా ధ్యాయము.

అక్షిరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము నేత్రములకు సమీపముననుండు కర్ణములలో జనించు రోగములను తెలియపఱచుటకై కర్ణరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయము చెప్పఁబడుచున్నది.

కర్ణరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతిః కర్ణరోగవిజ్ఞానీయ మధ్యాయం వ్యాఖ్యాన్యాయః ।

ఇతిహస్తాహురాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ సర్వాక్షిరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము కర్ణములలో జనించు రోగములను తెలియపఱచునట్టి కర్ణరోగవిజ్ఞానీయము నీయాధ్యాయమును వివరించెనను.

వాతజకర్ణరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ప్రతిశ్చాయజలక్రీడాకర్ణకంఠాయనై ర్మరుత్ ।

మిథ్యాయోగేన శబ్దస్య కుపితోఽనై శ్చ శ్చకోపనైః ॥ 1.

ప్రాప్య శ్రోత్రసిరాః కుర్యా చ్ఛూలం ప్రోతసి వేగవత్ ।

అర్ధావభేదకం స్తంభం శిశిరానభినందనమ్ ॥ 2.

చిరాచ్ఛ పాకం పక్వం తు లసీకామల్పశ్శస్రవేత్ ।

శ్రోత్రం శూన్య మకస్మాచ్ఛ స్యాత్సంచారవిచారవత్ ॥ 3.

తా॥ వీసనరోగము, జలక్రీడ వీచితము చెవులలోపల పుల్లమొదలగువానిచే గోకింనుటచేతను, ధ్వనియొక్క మిథ్యాయోగముచేతను, వాతప్రకోపకరములైన యితరహేతువులచేతను; వాతము ప్రకోపించి చెవులయందలి సిరలనుజేరి కర్ణరంధ్రములయందు తీవ్రమైన శూలను కలుగజేయును. మఱియు అర్ధావభేదకమును శిరోరోగము కర్ణస్తంభము శీతలపన్నువులయందు ద్వేషము చిరకాలముమీద ప్రణామ వీనిని కలుగజేయును; దానినుండి కొంచెముకొంచెముగా లసీకా (అనగా పులిసీదు) స్పృశించు

మును. చెవులు వినిపించక నేయుండును. ఒకపుడు వినుచును మరియొకపుడు వినకను యుండును.

పిత్తజకర్ణ రోగలక్షణము.

శ్లో॥ శూలం పితృత్సదా హూషా శీతేచ్ఛాశ్వయధుం జ్వరమ్ ।

అశుపాకం ప్రసక్వం చ సవీతలసికాస్మృతిః ॥ 4.

సా లసీకా స్పృశేద్యద్యత్తత్తత్పాకముపైతి చ । 4½.

తా॥ పిత్తప్రకోపముచే చెవులయందు శూలలు, మంట, తాపము, శీతసన్నపుల యండిచ్చు, వాపు, జ్వరము శీఘ్రపాకము, యివికలుగును. చెవులలో వ్రణము నండి యుండినచో కొంచెము పసుపువర్ణముగల పులిసీరు ప్రవించును. ఈసీరుశరీరమున తగిలినచోట వ్రణమగును.

కఫజకర్ణ రోగలక్షణము.

శ్లో॥ కఫాచ్ఛిరో హనుగ్రీవా గౌరవం మందతా రుజః ॥ 5.

కండూ శ్వయధు రుష్ణేచ్ఛా పాకాచ్ఛ్చేతఘనాస్మృతిః । 5½.

తా॥ కఫప్రకోపమువలన జనించిన కర్ణ రోగమున శిరము, దవడలు, మెడ యివి బరువుగనుండును, నొప్పి కొంచెముగనుండును, చెవులయందు దుగద వాపు కలుగును. ఉష్ణసన్నపులయండిచ్చు జనించును. రోగము నండినచో చెవులలోనుండి తెల్లగ గట్టిగ నుండు చీముకారును.

రక్తజకర్ణ రోగ లక్షణము.

శ్లో॥ కరోతి శ్రవణే శూల మభిఘాతాదిదూషితమ్ ॥ 6.

రక్తం పిత్తసమానార్తిం కించిద్వాధికలక్షణమ్ । 6½.

తా॥ దబ్బలు మొదలగువానిచే చెవులనుందలి రక్తము దుష్టంబై చెవులయందు నొప్పిని పిత్తజకర్ణ రోగమునకు చెప్పియుండు యువవ్రసములను స్వల్పముగగాని అధిక ముగగాని కలుగజేయును.

సన్నిపాతజకర్ణ రోగ లక్షణము.

శ్లో॥ శూలం సముదితై ర్దోషై స్సశోఫజ్వరతీవ్రయక్ ॥ 7.

పర్యాయా దుష్ణశీతేచ్ఛంజాయతే శ్రుతిహఙ్మవత్ ।

పక్వం సితాసితార క్తఘనపూయప్రవాహిత ॥ 8.

తా॥ సన్నిపాతదోషమువలన జనించిన కర్ణరోగమునందు వాపు, జ్వరము, అధిక నొప్పి, ఒకపుడుష్టమునందిచ్చు, మరియొకపుడు శీతమునందిచ్చు. చెవులలో చీమకారుట యాలక్షణములు కలుగును. పైకర్ణరోగము పండినచో తెల్లగ, నల్లగ, యెఱ్ఱగ, గట్టిగ నుండు చీమస్త్రవించును.

కర్ణనాదరోగములు.

శ్లో॥ శబ్దవాహినిరానంధే శృణోతి పననే ముహుః ।

నాదానకస్మా ద్వివిధాన్ కర్ణనాదం వదంతి తమ్ ॥ 9.

తా॥ వాతము శబ్దమును వహించునట్టి సిరలను చేరినచో చెవులకు వలవిధములైన శబ్దము లకస్మాత్తుగ వినబడును. దీనిని కర్ణనాదరోగమనియెదరు.

బధిరలక్షణము.

శ్లో॥ శ్లేష్మణా నుగళో వాయుర్నాదో వాసముపేక్షితః ।

ఉచ్ఛ్వాసఃకృచ్ఛాచ్ఛ్చిచ్ఛ్చితిం కుర్యాద్భధిరత్వం క్రమేణ చ ॥ 10.

తా॥ శ్లేష్మముతోగూడి యుండు వాతమునకు గాని, కర్ణనాదరోగమునకుగాని, చికిత్సచేయక యుపేక్షించినచో చెవులకు కడుకష్టమువీధ శబ్దము వినబడును. క్రమక్రమముగ చెవిటితనము కలుగును.

ప్రతీనాహరోగలక్షణము.

శ్లో॥ వాతేన శోషిత శ్చేష్మస్రోతో లింపేత్తతో భవేత్ ।

రుక్తారవం పిదానం చ సప్రతీనాహసంజ్ఞితః ॥ 11.

తా॥ శ్లేష్మము వాతముచే శోషింపబడినదై కర్ణద్వారములయందంటకొనును. దానివలన చెవులయందు నొప్పి గురుత్వము చెవులు అడుచుకొనియుండుట మొదలగునవి కలుగును. ఇది ప్రతీనాహరోగ మనబడును.

కంఠాశోఫరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కంఠాశోఫా కఫాచ్ఛ్చ్రోతే స్థిరా తత్సంజ్ఞయా స్మృతౌ ।

తా॥ గురద వాపు యివికఫమువలన చెవులయందు స్థిరముగనుండును. ఇది కంఠాశోఫరోగ మనబడును.

పూతికర్ణరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కఫో విదగ్ధః పిత్తేన సరుజం నీరుజం త్వచి ॥ 12.

ఘనపూతిబహుక్లేదం కురుతేపూతికర్ణకమ్ । 12½.

తా॥ కఫము పిత్తముతోగూడినదై నొప్పిలోడగాని నొప్పిలేకగాని గట్టెగను దుగ్గంధయు క్తముగనునందు గుబిలిని కలుగజేయును. దీనికి పూతికర్ణమును పేరుకలదు.

క్రిమికర్ణ రోగలక్షణము.

శ్లో॥ వాతాదిదూషితం శ్రోత్రం మాంసాస్పక్షేదజాం రుజమ్ ॥ 13.

ఘాదంతో జంతవః కుర్వన్తీవ్రాంసక్రిమికర్ణకః । 13½.

తా॥ వాతాదులచే దూషితంబైన చెవులయందు క్రిములు జనించి చెవులను భక్షింపుచు మాంసరక్తక్షేదములవలన తీవ్రమైన వేదనలను కలుగజేయును. దీనికి క్రిమికర్ణకమును పేరుకలదు.

కర్ణవిద్రధిరోగలక్షణము.

శ్లో॥ శ్రోత్రకంఠాయనాజ్ఞాతే తు తే స్యాత్సూక్ష్మలక్షణః ॥ 14.

విద్రధిః పూర్వవచ్చాస్యః

తా॥ చెవులలో జనించెడు దురదను పోగొట్టుకొనుటకై పుల్లలు మొదలగువానిచే చెవులలో గీరికొనుటవలన గాయముజనించి దానియందు పైక్రిమికర్ణమునకు చెప్పి యుండు లక్షణములు కలుగును. దానికి కర్ణవిద్రధియను పేరు.

“య శ్శోఘో జహిరంతర్వామహామూలో మహారుజః । వృత్త స్యాదాయతో యో వా స్మృతః షోఢానివిద్రధిః ॥”

పెద్దవేరుగలదిగను, అధికనొప్పితో గూడినదిగను, గుండ్రముగను లేక నిడివిగనుయుండు వాపు చెవులలోపలగాని వెలుపలగాని జనియను. ఇది విద్రధియనబడునని తంత్రం తరమునందు చెప్పబడియున్నది.

కర్ణ శోఘరోగలక్షణము.

శ్లో॥ శోఘోఽర్శోఽర్బుద మిరితమ్ ।

తేషు రుక్పూతికర్ణత్వం బధిరత్వం చ బాధతే ॥ 15.

తా॥ కర్ణార్శున్ను కర్ణార్బుదము అనురోగములయందు చెవులలో కూల దుగ్గంధము చెవిటితనము కలుగును.

“అర్శోధిమాంసం వర్తమాంత స్తబ్ధం స్నిగ్ధం సదాహరుక్ । రక్తం రక్తేన తత్సానివి ఛిన్నంఛిన్నం వివర్ధతే ॥ వర్తాంతర్మాంసపిండాభశ్శ్వయధు ర్గ్రాధితో రుజః । సాస్రై సస్యైరర్బుహో దోషై ర్విషమో బాహ్యాత శ్చులః ॥”

రక్తదోషముచే చెవులయొక్క లోభాగమునందలి మాంసముపై రక్తము యివిస్తబ్ధత నొంది మంట కూల వీనితోగూడి యుంటగట్టియుండును. దానిలోనుండి రక్తము ప్రవింపుచుండును. దీనిని ఛేదించిన మరల వృద్ధిజెందుచుండును. ఇది కర్ణాగ్నాగ్నినంబును, కర్ణద్వారమున మాంసపిండమువంటి వాపు జనించి నొప్పిలేకను చలించుచు నుండును. ఇది కర్ణార్బుదమనబడునని కర్ణాగ్నకర్ణార్బుద లక్షణంబులు తంత్రాంతరమున జెప్పబడియున్నవి.

కుచిక్లరోగలక్షణము.

శ్లో॥ గర్భేఽనిలాత్సాకుచితా శస్కులీ కుచిక్లకః । 15 $\frac{1}{2}$.

తా॥ వాతదోషమువలన చెవిలోభాగమునందలి కర్ణరంధ్రము సంకోచమును జెందును. ఈరోగమునకు కుచిక్లమనిపేరు.

కర్ణపిప్పలీరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ఏకో నీరుగనేకో వా గర్భేమాంసాంకురస్థిరః ॥ 16.

పిప్పలీ పిప్పలీమాసః

తా॥ చెవి లోభాగమున పిప్పలీతో సమానాకారముగలదియు గట్టిగనుండు నదియు నొప్పి లేనిదియునైన మాంసాంకురము ఒకటిగాని ఆనేకములుగాని జనించును. దీనికి కర్ణపిప్పలియని పేరుకలదు.

కర్ణవిదారికారోగలక్షణము.

శ్లో॥ సన్నిపాతాద్విదారికా ।

సవర్ణ స్పరుజస్తబ్ధశ్వయధు స్పృహపేక్షితః ॥ 17.

కటులై లనిధం పక్వస్సృజేత్కృచ్చేణ రోహతి ।

సంకోచయతి రూఢాచ సా ధ్రువం కర్ణశమ్కులీమ్ ॥ 18.

తా॥ సన్నిపాతదోషమువలన చెవిలోభాగమునందు నొప్పిలోగూడినదియు స్తబ్ధముగనుండునదియు చెవితో సమానవర్ణముగలదియునగు వాపుజనించును. ఇది కర్ణ విదారికయనబడును. దీనికి చికిత్సచేయకయుపేక్షించిన యదివండి అవమానవంటి దుష్టరక్తమును ప్రవింపజేయును. ఇది కష్టములతోడనే జనించును. జనించినతోడనే విస్ఫంభయముగ కర్ణద్వారము సంకోచమును జెందును.

సాళీశోషరోగలక్షణము.

శ్లో॥ సిరాస్థః కురుతే వాయుః సాళీశోషం తదాహ్వయమ్ । 18 $\frac{1}{2}$.

తా॥ వాతము కర్ణసిరల నాశ్రయించి కర్ణపాలిని నశింపజేయును. దీనికి పాళీశోషమును పేరుగలదు.

తంత్రికారోగలక్షణము.

శ్లో॥ కృశా రృథా చ తంత్రీనత్పాలీ వాతేన తంత్రికా ॥ 19.

తా॥ వాతదోషముచే కర్ణపాలి తంతివలె సన్నగ గట్టిగనగును. ఇది తంత్రిక యని జెప్పబడును.

పరిపోటరోగలక్షణము.

శ్లో॥ సుకుమారే చిరోత్సర్గా త్సహపైవ ప్రవర్ధితే ।

కర్ణే శోఫ స్సరుక్పాశ్వా మరుణః పరిపోటవాన్ ॥ 20.
పరిపోట స్పృశవనాత్

తా॥ మృదువైన కర్ణమునందలి పాళీప్రదేశమును నూది మొదలగువానిచే పొడిచి యాద్యారమును శీఘ్రముగ పెంచుట కర్జించినయెడల వాతము ప్రకోపించి పాళీలయందు నొప్పిగలదిగను యెఱ్ఱిగను పగుళ్ళుగలదిగనుండువాపును కలుగజేయును. ఇది పరిపోట రోగమనబడును.

ఉత్పాతకర్ణరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ఉత్పాతః పిత్తశోణితాత్ ।

గుర్వాభరణభారాద్యై శ్శ్యావో రుద్దాహపాకవాన్ ॥ 21.

శ్వయంధు స్సోటపిటికా రాగోషాక్షేదనంయుతః ।

తా॥ చెవులయందు బరువైన యాభరణములను ధరించుటవలన పిత్తరక్తము ప్రకోపించి చెవులయందు నొప్పి, మంట, పాకము, స్సోటకము, పిటికలు, యెరుపు వర్ణము, తాపము, జలస్రావము వీటితోగూడిన వాపును కలుగజేయును. ఇది ఉత్పాతమనబడును.

ఉన్మంథకర్ణరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పాశ్వాన్ శోఫోఽనిలకషా త్సర్వతో నిర్వ్యథ స్థిరః ॥ 22.

స్తబ్ధ స్సవర్ణః కంఠామూ నున్మంథో గల్లిరశ్చసః । 22½.

తా॥ వాతకఫములవలన కర్ణపాలియందు నొప్పిలేదిగను స్థిరముగను స్తబ్ధము గను పాలితోసమానవర్ణము గలదిగను దురదగోగూడినదిగనుండు వాపుజనించును. ఇది ఉన్మంథమనియు గల్లిరమనియు చెప్పబడును.

దుఃఖవర్ధనకర్ణరోగలక్షణము.

శ్లో॥ దుర్విధే నర్థితే కణ్ఠే సకంఢూదాహపాకరుక్ ॥ 23.

శ్వయంధు స్పన్నిపాతోత్థ స్సనామ్నా దుఃఖవర్ధనః । 23½.

తా॥ చెవులను కుట్టతగనిస్థలమున కుట్టి యాద్యారమును పెంచినచో వాతాది త్రిదోషములు ప్రకోపించి దురద, మంట, పాకము, కూల, సహితమైనవాత్రును కలుగజేయును. ఇది దుఃఖవర్ధనమని చెప్పబడును.

లేహ్యఖ్యకర్ణరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కఫాస్పక్క్రిమిజా స్సూక్ష్మా స్సకంఢూక్లేదవేదనాః ॥ 24.

లేహ్యఖ్యాః పిటికాస్తా హి లిహ్యుః పాళీముపేక్షితాః । 24½.

తా॥ కఫరక్తక్రిమిలవలన జనించినవియు నూక్ష్మముగనుండునవియు దురద జలస్రావము నొప్పి పిటికోగూడినవియునగు పిటికలు కర్ణ పాళియందు జనించును. దీనికి లేహియనిపేరు. దీనిని చికిత్సించక నుపేక్షించిన పాళీప్రదేశమంతయు నానాటికి భక్షించును.

సాధ్యాసాధ్యకర్ణరోగములు.

శ్లో॥ పిష్పలీ సర్వజం శూలం విదారీ కుచికర్ణకః ॥ 25.

ఏషా మసాధ్యా యాప్యైకా తంత్రి కాన్యాంస్తుసాధయేత్ ।

పంచవింశతిరిత్యుక్తాః కర్ణరోగా విభాగతః ॥ 26.

తా॥ పైసచెప్పిన కర్ణరోగములలో కర్ణపిష్పలి సన్నిపాతకూల విదారికా కుచికర్ణకా అనువాల్గు కర్ణరోగములు చికిత్స యందసాధ్యములు. తంత్రికయను కర్ణరోగము యాధ్యము. తక్కినకర్ణరోగములు చికిత్సయందు సుఖసాధ్యములు. ఇటుల లక్షణ భేదములతో (25) కర్ణరోగములు నిరూపింపబడియె.

సప్తదశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

అష్టాదశాధ్యాయము.

కర్ణరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము తచ్చి కిత్సలను విశదీకరించుటకై కర్ణరోగప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

కర్ణరోగప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాతః కర్ణరోగప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాన్యాయః ।

ఇతి హస్మాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ కర్ణరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము కర్ణరోగ చికిత్సలను తెలియవరచునట్టి కర్ణరోగప్రతిషేధమును నీయాధ్యాయమును వివరించెదమా.

వాతజకర్ణరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కర్ణశూలే పవనజే పిబే ద్రాత్రై రసాశితః ।

వాతఘ్నుసాధితం సర్పిః కర్ణం స్విన్నం చ పూరయేత్ ॥ 1.

పత్రాణాం పృథగశ్వత్థిబిల్వాన్వైకరండజన్మనామ్ ।

తైలసింధూత్థదిగ్ధానాం స్విన్నానాం పుటపాకతః ॥ 2.

రసైః కవోష్ణైస్తద్వచ్చ మూలకస్యారభోరపి ।

తా॥ వాతమువలనజనించిన కర్ణశూలయందు రోగికి మాంసరసముతో అన్నమును భుజించుచేసి వాతహరద్రవ్యములతో పక్వము చేయబడిన ఘృతమును రాత్రులయందు పానము చేయించవలయును. మఱియు కర్ణములకు స్వేదకర్మను చేయించి రావి, మారేడు, జల్లేడు, ఆముదపుచెట్టు వీనియాకులకు నువ్వులనూనె సైంధవలవణము వీనిని వొక్కటిగాకలిపి వట్టించి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ పుటపాకంబిడి కొంచెముష్ణముగనుండునపుడా రసమును చెవులలోపోయవలయును. ఇటుతనే ముల్లంగియాకు రసమును దుండిలపాకురసమును చెవులలో పోయవలయును.

కర్ణరోగమునకు మహాస్నీహము.

శ్లో॥ గణే వాతహరేఽష్టేషు మూత్రేషు చ విపాచితః ॥ 3.

మహాస్నీహోద్రుతంహంతి సుతీవ్రా మపి వేదనామ్ । 3½.

తా॥ పులికడుగు, మూత్రవర్గములు వీనిలో వాతవారగగద్రవ్యముల కల్గి
మును కలిపి చక్కము జేయబడిన మహాన్నేహమును చెవిలో బోసిన దారుణమైన కర్ణ
కులలు వారించును.

వాతజకర్ణకులకు పంచమూలన్నేహము.

శ్లో॥ మహతః పంచమూలస్య కాష్ఠా త్తైమేణ వేష్టితాత్ ॥ 4.

తైలసిక్తా త్ప్రీదీప్తా గ్రా త్సేహా స్పద్యోరుభాపహః ।

యోజ్య శ్చైచం భద్ర కాష్ఠా త్కుష్ఠా త్కాష్ఠాచ్చ సారభాత్ ॥

తా॥ మహాపంచమూలముల కాడలకు తైలపట్టునుచుట్టి దానిని నువ్వులనూనెలో
తడిపి దీపము వెలిగించి అందుండి స్త్రవించెడు నూనెను చెవులలో పోసిన కర్ణకుల
తక్షణమే వారించును. దేవదారుచెక్కలకును చెంగల్వకోస్తు కాడలకును సరళ
దేవదారు చెక్కలకును తైలపట్టును చుట్టి నువ్వులనూనెలో తడిపి దీపమువెలిగించి
దానినుండి స్త్రవించెడు తైలమును చెవులలోపోసిన తక్షణమే వాతజ కర్ణకులలు
మానును.

శ్లో॥ వాతవ్యాధిప్రతిశ్యాయవిహితం హిత మత్ర చ । 5½.

తా॥ వాతరోగములకును వీనసరోగములకును చెప్పియుండు చికిత్సల నన్నిటిని
వాతజ కర్ణరోగములకును చేయవలయును.

వాతజకర్ణ రోగికివర్జ్యంబులు.

శ్లో॥ వర్జయేచ్ఛిరసా స్నానం శీతాంభః పాన మహ్నాపి ॥ 6.

తా॥ వాతమువలన జనించిన కర్ణరోగము కలవాడు శిరస్నానము శీతోదక
పానము వీనినెల్లపుడు వర్జింపవలయును.

పిత్తజకర్ణ రోగికిత్స.

శ్లో॥ పిత్తశూలే సితాయుక్తఘృతస్నిగ్ధం విరేచయేత్ ।

ద్రాక్షాయష్టిశృతం స్తన్యం శస్య తే కర్ణపూరణమ్ ॥ 7.

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన కర్ణకులయందు వంచదారచేర్చబడిన ఘృతముచే
అభ్యంజనము చేయించి ద్రాక్ష, యష్టిమధుకము వీనిని చనుబాలలో వైచి కాచి
కర్ణములయందు పోయవలయును.

పిత్తజకర్ణ రోగమునకుయష్టిమధుకాదితైలము.

శ్లో॥ యవ్యసంతాహి ఘ్నాశీరకాకోలీరో ధ్రజీవతైః ।

మృణాళబిసమంజిష్ఠాసారిబాభి శ్చ సాధయేత్ ॥ 8.

యష్టిమధురసప్రస్థం క్షీరద్విప్రస్థసంయుతమ్ ।

తైలస్య కుడవం సస్య పూరణాభ్యంజనై రిదమ్ ॥ 9.

నిహంతి శూలదాహాపాః కేవలం క్షౌద్రమేవ వా । 9½.

తా॥ యష్టిమధుక కషాయము (1) ప్రస్థము, ఆపుపాలు (2) ప్రస్థములు, నువ్వులనూనె (1) కుడవము యిటుల వీనిని నేకముచేసి అందులో యష్టిమధుకము, తిప్పతీగె, చందనము, వట్టివేరు, కాకోలి, లొద్దుగు, జీవకము, తామరతూండ్లు, తామరగెడ్డలు, మంజిష్ఠ, వల్లముగంధిపాల వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్పము చేసి కలిపి తైలపాకవిధిగ పక్వముచేసి యాతైలమును సస్యమునందును కర్ణపూరణము నందును ఆభ్యంజనమునందును ఉపయోగించిన కర్ణములయందలి శూలలు, మంట, తాపము వారించును. తేనెను మాత్రము చెవులలో జోసిన చెవులలోని నొప్పి వారించును.

పిత్తజకర్ణశూలకు యష్ట్యాదిలేపము.

శ్లో॥ యష్ట్యాదిభి శ్చ సఘృతైః కణ్ణా దిహ్యత్సమం తతః । 10.

తా॥ యష్టోకములో చెప్పియుండు యష్టిమధుకము మొదలగు ద్రవ్యములను మారి నేతిలో కలిపి చెవికి నలుప్రక్కలయందును లేపనముచేసిన కరణములు వారించును.

కఫజకర్ణరోగచికిత్స.

శ్లో॥ వామయే త్విప్పలీసిద్ధసన్నిస్సిద్ధం కఫోద్భవే ।

ధూమనావనగంఢూష న్వేదాక్ గుర్యా త్కఫాపహాన్ ॥ 11.

తా॥ కఫమువలనజనించిన కర్ణశూలయందు పిప్పళ్లను వైచి కాచిన ఘృతముచే ఆభ్యంజనము చేయించి పిదప వసునమున కొసంగవలయును. కఫవారములైన ధూమపాన సస్య గంఢూష న్వేదకర్మలను చేయించవలయును.

కఫజకర్ణరోగమునకు లఘునాదిపూరణము.

శ్లో॥ లఘునార్ద్రాకశీగ్రాణాం సురుగ్యామూలకస్య చ ।

కదళ్యా స్వరసశ్రేష్ఠః కదుష్ఠః కర్ణపూరణే ॥ 12.

తా॥ కఫమువలన జనించిన కర్ణరోగమునందు వెల్లులి, అల్లము, మునగ, తులసి, మొల్లంగి, అరటిగడ్డ వీనిరసమును ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ వెచ్చజేసి సుఖోష్ణమున చెవులయందు పోయవలయును.

కఫజకర్ణరోగమునకు స్నుహీకాండరనము.

శ్లో॥ అర్కాంకురా నష్టుపిష్టాం సైలాక్తా లవణాన్వితాః ।

సన్నిధాయ స్నుహీకాండే కోరితే తచ్ఛదాన్వితాః । 13.

స్వేదయే త్పుటపాకేన సరసశూలజిత్పిరమ్ । 13½.

తా॥ జిల్లేడుచిగుళ్లనుకలితో నూరి అందులో నువ్వులనూనె, సైంధవలవణము చేర్చి దానిని చిగుళ్లతోఁగూడియుండు ఆకుజెముడుకాడలకు పట్టించి పుటపాకము వేసియీ రసమును సుఖోష్ణముగ చెవులలో బోసిన శూలలు హరించును.

కఫజకర్ణశూలకు బీజపూరాదిరసము.

శ్లో॥ రసేన బీజపూరస్య కపిత్థస్య చ పూరయేత్ । 14.

నూక్తేన పూరయిత్వా వాఫేనేనా స్వవచూర్ణయేత్ । 14½.

తా॥ మాదీఫలరసమును గాని వెలగపండురసమును గాని చెవిలో పోసిన శూలలు హరించును. లేక కల్పిని చెవిలో బోసి సముద్రపుసురుగు చూర్ణమునువేసిన శూలలు హరించును.

కఫజకర్ణశూలకు నర్జపాదీతైలము.

శ్లో॥ అజావిమూత్రవంశత్పిక్విద్ధం తైలం చ పూరణమ్ ॥ 15.

సిద్ధం వాసాన్దపంతైలం హింగుతుంబరునాగరైః । 15½.

తా॥ మేకమూత్రము, గొట్టెమూత్రము, వెదురుపట్ట వీనిని నువ్వులనూనెలో చేర్చి కాచి యాతైలమును గాని, ఇంగువ, ధనియాలు, సాంటి వీనిని ఆవనూనెలో వైచి కాచి దానినిగాని చెవులయందు బోసిన కర్ణశూలలు హరించును.

రక్తజకర్ణరోగచికిత్స.

శ్లో॥ రక్తజే పిత్తవత్కార్యం సిరాం చాశు విమోక్షయేత్ ॥ 16.

తా॥ రక్తదోషమువలన జనించిన కర్ణరోగమునకు పిత్తజకర్ణశూలకు చెప్పి యుండు చికిత్సలను చేయవలయును. శీఘ్రముగ సిరను వేధించవలయును.

పూయవహ కర్ణరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పక్వే పూయవహే కర్ణే ధూమగంధూషనావనమ్ ।

యంశ్య న్నాడీవిధానం చ దుష్టప్రణాహరం చ యేత్ ॥ 17.

తా॥ పూయవహమును కర్ణరోగము పక్వముగనుండునపుడు ధూమము, గంధూషము, న్యాయము, నాడీవేధము, దుష్టప్రణాహరములైన చికిత్సలు వీనినిచేయించవలయును.

పూయస్రావకర్ణరోగచికిత్స.

- శ్లో॥ స్రోతః ప్రమృజ్య దిగ్ధం తు ద్వా కాతా పిచువర్తిభిః ।
 పూరయే ధూసయితావతు మాక్షికేణ ప్రపూరయేత్ ॥ 18.
 సురసాదిగణకావధఘాణితాక్తాంచ యోజయేత్ ।
 పిచువర్తిం సుసూక్ష్మైశ్చ త్తచ్ఛూర్ణైః రవచూర్ణయేత్ ॥ 19.
 శూలకేదగురుత్వానాం విధిరేష నివర్తకః । 19½.

తా॥ చీము స్రవించునట్టి కర్ణరోగమునందు కర్ణరంగ్రములను పత్తిపత్తిచేతుడిచి సాయంప్రాతఃకాలములయందు గుగ్గిలమును ధూపమువేసి చెవులలో తేనెను పోయ వలయును. పత్తిపత్తిని సురసాదిగణ కమయములో తడిపి దానికి ఖండశర్కర చూర్ణమును పట్టించి ప్రయోగించ వలయును. సురసాదిగణ ద్రవ్యములను చక్కగా చూర్ణము చేసి కర్ణరంగ్రములలో వేయవలయును. ఇటుల చేసిన కర్ణములయందలి శూలలు స్రావము గురుత్వము హరించును.

పూయస్రావమునకు ప్రియంగావదితైలము.

- శ్లో॥ ప్రియంగుమధుకాంబష్టాథాతిక్యత్వలవర్ణిభిః ॥ 20.
 మంజిష్ఠారోధ్రలాక్షాభిః కపిఞ్ఢస్య రసేన చ ।
 పచేత్తైలం తదా స్రావం నిగృహ్ణాత్త్యాశు పూరణాత్ ॥ 21.

తా॥ ప్రేంకణము, యష్టిమధుకము, పాటచెట్టు, ఆరెపువ్వు, నల్లకలువ, మయ్యకుపొన్న, నక్కలోకపొన్న, మంజిష్ఠ, లొద్దుగు, లక్క వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి సువ్వలనూనెలో కలిపి అందులో వెలగరసమును చేర్చి విధి ప్రకారము పక్వము చేసి చెవిలో బోసిన చీము స్రవించుట కిఘ్రముగామానును.

కర్ణనాదబాధ్యచికిత్స.

- శ్లో॥ నాదబాధ్యయోః కుర్యా ద్వాతహూలోక్త మాషథమ్ ।
 శ్లేష్మానుబంధే శ్లేష్మాణం శ్రాగ్వయే ద్వమనాదిభిః ॥ 22.

తా॥ కర్ణనాదము బాధ్యము యాగోగములయందు వాతజకర్ణశూలకు చెప్పి యుండు చికిత్సలను చేయవలయును. వైరోగములలో శ్లేష్మము కలిసియుండినచో తొలుత వమనాదికర్మలచే శ్లేష్మమును పోగొట్టి పిదప వైచికిత్సలను చేయవలయును.

కర్ణనాదహరతైలము.

- శ్లో॥ ఏరండశిగువరుణమూలకార్పిత్రజే రసే ।

చతుర్గుణే పచేత్తైలం క్షీరే చాప్తగుణోన్మితే ॥ 23.

యప్త్యాహ్వక్షీరకాణోళీకల్మయక్తం నిహంతి తత్ ॥

నాదబాధిర్యశూలాని నావనాభ్యంగపూరణైః ॥ 24.

తా॥ ఆముదపుచెట్టు, మునగ, ఉలిమిడి, మల్లంగిపీని యాకురసము (4) భాగములు, ఆవుపాలు (8) భాగములు, నువ్వులనూనె (1) భాగము యిటుల నీద్రవ్యముల నేకముజేసి యందులో యప్తిమధుకము క్షీరకాణోళి యీరెండు యోషధులను సమభాగములుగ గ్రహించి కల్మసుచేసి కలిపి తైలవిధి ప్రకారము పాకము చేయవలయును. పిదప యాతైలముచే నస్వాభ్యంగ కర్ణపూరణములం జేయించిన కర్ణనాదము చెవిటితనము శూలలు వారించును.

కర్ణనాదమునకు వచాదితైలము.

శ్లో॥ పక్వం ప్రతివిషాహింగుమిసిత్వక్వర్జ్యోవణైః ॥

ససూక్తైః పూరణా తైలం రుక్మానీవస్మతినాదనుత్ ॥ 25.

తా॥ అతివస, ఇంగువ, జటామాంసీ, అవంగవట్ట, సర్జితారము పిప్పళ్ళు వీని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి నువ్వులనూనెలో కలిపి అందులో కలిపి పోసి విధి ప్రకారము పక్వము చేయబడిన తైలమును చెవిలో బోసిన నొప్పి చీడు కాయలు చెవియందు ఘోష యివి వారించును.

కర్ణనాదమునకు స్వపతైలము.

శ్లో॥ కర్ణనాదే హితం తైలం స్వప్రోథం చ పూరణే ॥ 25½.

తా॥ ఆపాలనూనెను చెవిలో బోసిన కర్ణనాదరోగము వారించును.

తూరతైలము.

శ్లో॥ శుష్కమూలకఖండానాం తూరో హింగుమహాషధమ్ ॥ 26.

శతపుష్పావచాకుష్ఠదారుశీగురసాంజనమ్ ॥

సావర్చలయవతూరస్వర్జ్యోద్భిదపైంధవమ్ ॥ 27.

భూర్జగ్రంధిబిడంముస్తామధుసూక్తం చతుర్గుణమ్ ॥

మాతులుంగరసస్తద్వత్కదళీ స్వరస శ్చ తైః ॥ 28.

పక్వం తైలం జయత్యాశు సుకృచ్ఛానపి పూరణాత్ ॥

కంఠాం కేదం చ బాధిర్యం పూతికర్ణం చ రుక్మీమీఢ ॥ 29.

తూరతైల మిదం శ్రేష్ఠం ముఖదం తామయేషు చ ॥ 29½.

తా॥ ఎండిన ముల్లంగిగడ్డను తునకలు జేసి నిప్పులో కాల్చి యాబూడిద, ఇంగువ, సాంటి, సదాప, అతివస, చెంగల్వకోస్తు, దేవదారు, మునగ, రసాంజనము, సోవర్చలవణము, యవక్షారము, సర్పక్షారము, సమద్రలవణము, సైంధవలవణము, భుజవత్రి, గ్రంథితగరము, బిడాలవణము, తుంగము స్త్రుల యివి సమభాగములు, తేనెకలిపిన కలి, మాదీఫలరసము, అరిటిగడ్డరసము యివి దినుసుకు (4) భాగములు, నువ్వులనూనె (1) భాగము యిటుల వీనినొకటిగ చేర్చి తైలపాకవిధిగ వండవలయును. ఇది త్కారతైలమవబడును. ముఖరోగమునందును దంతరోగములయందును కడు శ్రేష్ఠంబైనది. దీనిని చెవులలో బోసుకొని దురద, చీమకారుట, చెవిటితనము, పూతికర్ణము, కూ, ఒక్రిములు, దారుణమైన కర్ణరోగములు నివర్తించును.

కర్ణరోగమునకు రక్తమోక్షణము.

శ్లో॥ అథ నుప్తావివ స్యాతాం కర్ణౌ రక్తం హరే త్తతః । 30.

తా॥ చెవులు శబ్దగ్రహణరహితములుగ నిర్దించునటులనుండును. అట్టిసమయమున రక్తమోక్షణమున చేయించవలయును.

కర్ణరోగమున వమనము.

శ్లో॥ సశోఫక్షేదయో ర్మంద శ్రుతే ర్వమన మాచరేత్ । 30½.

తా॥ చెవులయందు వాపు ప్రావము స్వల్పముగ శబ్దమువినుట యిది కలిగి యుండిన వమనము చేయించవలయును.

వర్జనీయబాధిర్యము.

శ్లో॥ బాధిర్యం వర్జయే ద్బాలవృద్ధయో శ్చిరజం చ యత్ । 31.

తా॥ బాలరతును వృద్ధులకును జనించియుండు చెవిటితనము చిరకాలముగ నుండు చెవిటితనము వీనిని చికిత్సయందు వర్జించవలయును.

ప్రతినాహరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ప్రతినాహే పరిక్షేద్యన్నేహస్వేదై ర్వశోధయేత్ ।

కర్ణశోధనకేనానుకర్ణౌ తైలస్య పూరయేత్ ॥ 32.

ససూక్తపైంధవ మథో రాత్నులుంగరసస్యవా ।

శోధనా ద్రూక్షతోత్పత్తౌ ఘృతమంశస్య పూరణమ్ ॥ 33.

తా॥ ప్రతినాహరోగమునందు కర్ణములకు న్నేహస్వేదములను చేయించి కర్ణశోధన యంత్రముచే కర్ణజ్వారములను శుద్ధిచేసి నువ్వులనూనెతో గాని మాదీఫల

రసములో గాని తేనె, సైంధవలవణము, కలి వీనినికలిపి చెవినిండునటుల పోయవలయును. ఇటుల చేయుటచే రూక్షగలిగినచో శేలిమిగడను చెవిలో పోయవలయును.

మలపూర్ణకర్ణాదిచికిత్స.

శ్లో॥ క్రమోఽయం మలపూర్ణేపి కర్ణే కండ్వాం కఫాపహమ్ ।
నస్యాదితద్వచ్ఛేపేపి కటూష్ణైశ్చాత్ర లేపనమ్ ॥ 34.

తా॥ చెవిలో గుబిలినిండియుండినచో ప్రతి నాహోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చెవులలో దురదకలిగి యుండినచో కఫహరచికిత్సలను వాపుకలిగి యుండినచో తొలుత కఫహరచికిత్సలను పిదప కారముగ ఉష్ణముగనుండు ద్రవ్యములచే ప్రలేపనము చేయవలయును.

పూతికర్ణక్రిమికర్ణకర్ణవిద్రధిచికిత్స.

శ్లో॥ కర్ణస్రావోదితం కుర్యాత్పూతిక్రిమికర్ణయోః ।
పూరణం కటుతైలేన విశేషాత్క్రిమికర్ణకే ॥ 35.

వమిపూర్వాహితా కర్ణవిద్రధౌ విద్రధిక్రియా । 35½.

తా॥ పూతికర్ణము క్రిమికర్ణము వీనికి కర్ణస్రావరోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును. క్రిమికర్ణరోగమునకు చెవులలో విశేషముగ కటు తైలమును పోయవలయును. కర్ణవిద్రధిలోనికి తొలుత వమనమునకిప్పించి పిదప విద్రధిరోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

క్షతవిద్రధిచికిత్స.

శ్లో॥ పిత్తోద్ధకర్ణశూలోక్తం కర్తవ్యం క్షతవిద్రధౌ ॥ 36.

తా॥ క్షతవిద్రధిరోగమునకు పిత్తజక్ణశూలకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

కర్ణార్కశ్చికిత్స.

శ్లో॥ ఆర్కోర్భుదేఘ నాసావత్

తా॥ కర్ణార్కస్సు కర్ణార్బుదము యీరోగములకు నాసికారోగమునకు చెప్పి యుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

కర్ణవిదారికాచికిత్స.

శ్లో॥ ఆమా కర్ణవిదారికా ।

కర్ణవిద్రధి వత్సాన్యా యథా దోషోదయేన చ ॥ 37.

తా॥ కర్ణవిదారికయనురోగము కండకయుండునపుడు కర్ణవిద్రుధికి జెప్పి యుండు చికిత్సలను దోషప్రకోపానుగుణముగ చేయించవలయును.

పాళీశోష చికిత్స.

శ్లో॥ పాళీశోషే లనిలశ్రోత్రశూలవ స్నస్య లేపనమ్ ।

స్వేదం చ కుర్యాత్స్విన్నాం చ పాళీముద్వర్తయే త్తితైః ॥ 38.

ప్రియాళ * బీజయప్త్యాహ్వాహయగంధాయవాన్వితైః ।

తతః పుష్పికరై స్సేహై రభ్యంగం నిత్యమాచరేత్ ॥ 39.

తా॥ పాళీశోష రోగమునకు వాతజకర్ణశూలకు జెప్పియుండునటుల వస్య లేప స్వేదకర్మలను జేయించి నువ్వులు, మొరిలివచ్చు, యప్తమధుకము, పెన్నెరుగడ్డ, యవలు వీనిని నూరి నలుగు పెట్టి పిదప పుష్పికరములగు స్వేదములచే ప్రతినిత్య మభ్యంజనము చేయించవలయును.

కర్ణ శోషమునకు పుష్పికరతైలము.

శ్లో॥ శతావరీవాజిగంధాపయస్యై రండజీవతైః ।

తైలం విపక్వం సక్షీరం పాళీనాం పుష్పికృత్పరమ్ ॥ 40.

తా॥ పిల్లిపీచర, పెన్నెరుగడ్డ, మురుబాల, అముదపువ్వులు, జీవకము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి నువ్వులనూనెలో కలిపి నూనెకు నాలుగింకలాపు పాలును చేర్చి తైలపాకవిధిగ వక్ష్యము చేయవలయును. ఈతైలము కర్ణపాళులకు విశేషపుష్టిని కలుగజేయును.

కర్ణ పాళీవృద్ధికరతైలము.

శ్లో॥ కల్లేన జీవనీయేన తైలం పయసి సాచితమ్ ।

అనూపమాంసక్వాథే చ పాళీపోషణవర్ధనమ్ ॥ 41.

తా॥ అనూపదేశజంతు మాంసకషాయములో జీవనీయప్రవృత్తకల్మషమును జేర్చి నువ్వులనూనె నూనెకు నాలుగింకలాపుపాలు కలిపి విధిప్రకారము వక్ష్యముచేసిన యాతైలము కర్ణపాళులకు పుష్టిని కలుగజేయుటయే గాక వృద్ధిని జేయును.

క్షీణకర్ణ పాళీచ్ఛేదము.

శ్లో॥ పాళీం ఛిత్యా తిసంక్షీణాం శేషాం సంధాయ పోషయేత్ । 41½.

తా॥ మిక్కుటముగ క్షయించియుండు కర్ణపాళినిచ్ఛేదించి క్షయించునందు పాళి నొకటిగ చేర్చి వృద్ధిచేయవలెను.

యావ్యకర్ణరోగములు.

శ్లో॥ యావైవం తంత్రికాఖ్యాపి పరిహోలుః ప్యయం విధిః ॥ 42.

తా॥ తంత్రిక, పరిహోటుము లీకర్ణరోగములు యావ్యంబులు.

కర్ణోత్పాతచికిత్స.

శ్లో॥ ఉత్పాతే శీతలై స్తేహో ఒత్పాకోహ్యుత్పాకోఽతే । 42½.

తా॥ కర్ణోత్పాతరోగమున జలగలచే రక్తమోక్షణముచేసి శీతద్రవ్యములచే లేచనము చేయవలయును.

ఉత్పాతకర్ణరోగమునకు జంబ్వాదితైలము.

శ్లో॥ జంబ్వామ్రపల్లవబలాయస్త్వీరోధ్రతిలోత్పలైః ॥ 43.

సభాన్యామై స్సమంజస్మై స్సకదంబై స్ససారిభైః ।

సిద్ధ మభ్యంజనం తైలం విసర్వోక్తఘృతాని చ ॥ 44.

తా॥ ఉత్పాతమును కర్ణరోగమునకు నేరేడుచిగుళ్ళు, మా మిడిచిగుళ్ళు, ముత్తపపులగము, యష్టిమధుకము, లొద్దుగు, నువ్వులు, నల్లకలువ, పులికడుగు, మంజిష్ఠ, కడిమి, సుగంధిపాల వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నువ్వులనూనెలో కలిపి విధి ప్రకారము పక్వము చేయబడిన తైలముతో నభ్యంజనమును విసర్వరోగమున జెప్పి యుండు ఘృతపానమును చేయించవలయును.

ఉన్నంధరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ఉన్నంధే ఒభ్యంజనం తైలం గోధాకర్కవసాన్వితమ్ ।

తాలపత్రాశ్వగంధార్కవాకుచీతిలసైంధవైః ॥ 45.

సురసాలాంగలీభ్యాం చ సిద్ధం తీక్ష్ణం చ నావనమ్ । 45½.

తా॥ ఎలకచెవియును లేక తాటియాకులు, పెన్నెరుగడ్డ, జిల్లేడు, కాలుగచ్చ నువ్వులు, నైఢవలవణమి వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి నువ్వులనూనెలో కలిపి ఉనుము, యంత్రకాయ వీనికొవ్వులనుచేర్చి పక్వముచేసి ఉన్నంధరోగికి అభ్యంజనము చేయించవలయును. మఱియు తులసి, చన్నచల్లగడ్డ వీనిని నువ్వుల నూనెలో వైచి కాచి యాతైలముచే తీక్ష్ణవస్యమును చేయించవలయును.

దుర్విధకర్ణరోగచికిత్స.

శ్లో॥ దుర్విధే ఒశ్మంతజంబ్వామ్రపత్రకావధేన సేచితమ్ ॥ 46.

తైలేన పాణీం స్వభ్యక్తాం సుశ్లేష్ణై రవచూర్ణయేత్ ।

చూర్ణై ర్మధూకమంజిష్ఠాప్రపుండ్రాహ్వనిశోద్భవైః ॥ 47.

లాక్షావిడంగసిద్ధం చ తైల మధ్యంజనే హితమ్ । 47½.

తా॥ కొండపిండి, నేరేడు, మామిడి వీనియాకుల కషాయములతో కర్ణపాళికి సేవనమును, నువ్వులనూనెచే నభ్యంజనమును చేయించి యప్పిమధుకము, మంజిష్ఠ, ప్రపాండరీకము, పసుపు వీనిచూర్ణమును పైకి పట్టించవలయును. లక్క, వాయు విడంగములు వీనితో కాచబడిన తైలముచే నభ్యంజనము చేయించవలయును.

పరిలేహికకర్ణరోగచికిత్స.

శ్లో॥ స్విన్నాం గోమయజైః పిండై ర్భహుశః పరిలేహికామ్ ॥ 48.

విడంగసారై రాలింపే దురభీమూత్రకల్మితైః ।

కౌటజేంగుదకారంజబీజశమ్యాకవల్కులైః ॥ 49.

అథ వా ఒభ్యంజనే తై ర్వా కటుతైలం విపాచయేత్ ।

సనింబవత్రమరిచమననై ర్లేహికాప్రణే ॥ 50.

తా॥ పరిలేహికాయను కర్ణరోగమునకు అపుషేవయుంటలచే పలుమారు స్వేద కర్మలనుజేయించి అడుగొట్టేమాత్రముతో వాయువిడంగములను నూరి లేపనము చేయవలయును. లేక కొడిసెవిత్తులు, గారెవిత్తులు, కానుగువిత్తులు, రేలబెరడు వీనిని అడుగొట్టేమాత్రముతో నూరి లేపనము చేయవలయును. లేక పైకొడిసెవిత్తులు మొదలగు వానితోడను వేపాకు, మిరియాలు, మ్రొంగపండు వీనితోడను తైలమును పక్వముచేసి యాకటుతైలముచే పరిలేహిక ప్రణమునకు లేపనము చేయించవలయును.

సద్యశ్చిన్నకర్ణచికిత్స.

శ్లో॥ ఛిన్నం తు కర్ణం శుద్ధస్య బంధమాలోచ్య యశాగికమ్ ।

శుద్ధాస్రంలాంగయేల్లగ్నే సద్యశ్చిన్నే విశోధనమ్ ॥ 51.

తా॥ దెబ్బలు మొదలగువానిచే కర్ణపాళిభేదింపబడినచో రక్తమును తైలవదల నియ్యక చక్కగపర్యాలోచించి యాగికబంధమను కట్టును కట్టి విరేచనాది శోధన కర్మలను చేయించవలయును.

కర్ణరోగశస్త్రచికిత్స.

శ్లో॥ అథ గ్రధిత్యా కేశాంతం కృత్వా చ్ఛేదనలేఖనమ్ ।

నివేశ్య సంధిం సుషుమం న నిమ్నం న సమున్నతమ్ ॥ 52.

అభ్యజ్య మధుసర్పిర్భావ్యం పిచుష్లోతావకుంతమ్ ।

సూత్రే గాగాథశిథిలం బధ్వా చూర్ణై రవాకిరక్ ॥ 53.

శోణితస్థాపనై ర్వృణ్య మాచారం చా దిశేత్తతః ।
సప్తాహాదామతై లాక్తం శనై రపనయే త్ప్రియమ్ ॥ 54.

సురూఢం జాతరోమాణం శ్లిష్టసంధిసమస్థిరమ్ ।
సువర్దాణం సురాగం చ శనైః కర్ణం వివర్ధయేత్ ॥ 55.

తా॥ తలవెంట్రుకల నొకటిగ చేర్చికట్టి చెవులను వేధించి దోషమును వెలివరిచి మరల చెవిని హెచ్చుతక్కువ లేక సమముగచేర్చి తేనె నెయ్యి వీనిని బూసి ఖండ వస్త్రమునుజుట్టి నూలుతో మిగులగట్టిగ మిగుల వదులుగలేక కట్టుకట్టవలయును. ప్రణామమును శమింపజేయునట్టి యష్టిమధుకగైరికాచూర్ణములను బూసి ప్రణామలయంగు హితమైన అన్నపానాదుల నిప్పించవలయును. (7) దినములకుపైన పైవస్త్రఖండమునకు నువ్వులనూనెనుబూసి మెల్లమెల్లగ తీసివేయవలయును. చెవులయందు ప్రణామ శమించి వెంట్రుకలు మొలిచి సంధిసరిగాచేరి గట్టిగనై శరీరముతో తుల్యమైనవర్ణము గలిగి యుండిన పిదప మెల్లమెల్లగ యాకర్ణమును వృద్ధిజేయవలయును.

కర్ణవర్ధనతైలము.

శ్లో॥ జలశూక స్వయంగుప్తారజన్యో బృహతీద్యయమ్ ।
అశ్వగంధాబలాహస్తివిప్పలీగౌరసర్వపాః ॥ 56.

మూలం కోశాతకా * శ్వేత్తురూషికాసప్తపర్ణజమ్ ।
చుచుందరీకాలమృతాగృహం మధుకరీకృతమ్ ॥ 57.

జంతూకాజలజన్మా చ తథా శాబరకందకమ్ ।
ఏభిః కలైః ఖరం పక్ష్యం సతైలం మాహిషంఘృతమ్ ॥ 58.

హస్త్యశ్వమూత్రేణ పర మధ్యంగా త్కర్ణవర్ధనమ్ । 58½.

తా॥ నాచు, (అనగాపాచి) దూలగొండి, పసుపు, మ్రానిపసుపు, చిన్నములక, పెద్దములక, పెన్నేరుగడ్డ, ముత్రవపులగము, ఏనుగుపిప్పర్కు, తెల్లవాలు, బీర, గన్నేరు, జిల్లేడు, ఏడాకులపొన్న వీనివేళ్లు యుక్తకాలములో స్వయముగమృతి జెందిన చుంచెలుక తుమ్మెదలచే కట్టబడినమట్టిగూడు జంతూకా (అనగా లక్క) జలగలు, వెల్లుల్లిగడ్డలు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి బట్టినేతిలో కలిపి అందులో యేనుగమూత్రము గుఱ్ఱపుమూత్రము నువ్వులనూనె వీనిని కలిపి ఘృతపాక విధిగ పక్ష్యముచేసి ఖరపాకముగ దిందుకొని యభ్యంజనము చేసిన చెవులు వృద్ధిజెందును.

నాసికాచేదచికిత్స.

- స్తో॥ అథ కుర్యాద్వ్యస్థస్య చ్ఛిన్నాం శుద్ధస్య నాసికామ్ ॥ 59.
- ఛిద్యాన్నాసా సమం పత్రం తత్తుల్యం చ కపోలతః ।
త్వజ్జ్ఞాంసం నాసికాసన్నే రక్షంస్తస్తనుతాం నయేత్ ॥ 60.
- సీవ్యే ద్గండం తత స్సూచ్యా సేవిన్యా పిచయుక్తయా ।
నాసాచ్ఛేదే చ లిఖితే పరివర్త్యోపరిత్వచమ్ ॥ 61.
- కపోలబంధం సందధ్యా త్సీవ్యేన్నాసాం చ యత్నతః ।
నాడీభ్యా ముత్కి పేచంత స్సుఖోచ్ఛావసప్రవృత్తయే ॥ 62.
- ఆమృతై రేన సిక్త్యా తు పతంగమధుకాంజనైః ।
శోణితస్థాపనై శ్చాన్వై స్సుశ్లక్ష్యై రవచూర్ణయేత్ ॥ 63.
- తతో మధుఘృతాభ్యక్తం బధ్వా చారిక మాదిశేత్ ।
జ్ఞాత్వా వస్థాంతరం కుర్యా త్సద్యోవ్రణవిధితతః ॥ 64.
- ఛిద్యా ద్రూఢేఽధికం మాంసం నాసోపాంతే చ చర్మవత్ ।
సీవ్యే త్ర తశ్చ శ్లక్ష్యం హీనం సంవర్ధయే త్పునః ॥ 65.

తా॥ యావనపయస్సుకలవాఁడును శుశరీరము కలవాఁడు నైనమనుజునికి ముక్కు-
తెగిపోయినచో ముక్కుకు సమముగ నేదైనయొక వత్తమును ఛేదించి యావత్తమునకు
సమముగ చెక్కిళ్ళలో ముక్కునకు సమీపప్రదేశమునందుండు చర్మమాంసముల
కపాయము కలుగనియ్యక ఛేదించి యచట యావత్తమునునిచి పిచవుతోగూడి
యుండు సేవనియనునాదిచే చెక్కిళ్ళను కుట్టవలయును. పిదప తెగిపోయిన ముక్కును
వంకరలేక కోసి దానిపై చెక్కిళ్ళలోనుంచి యెత్తిన చర్మమునునిచి మిగుల ప్రయత్న
ముతో కుట్టవలయును. పిదప శ్వాసము బైలుబెడలుటకై కుట్టిన చర్మమునకు లోప్రదే
శమున సన్నగనుండు చెదురు బద్దలనునిచి కొంచెము పైకెత్తవలయును. పిదప వచ్చి
విగ్రహండు నువ్వులనూనెను పైచర్మమునకు చరిమి రక్తచందనము, యష్టిమధుకము,
సౌవీరాంజనము, వీనిచూర్ణముచేతను రక్తమును నిలుపునట్టి సూత్రస్థానమునందు
సిరావ్యధివధ్యధ్యాయములో చెప్పియుండు ద్రవ్యముల చూర్ణములచేతను ఆవచూర్ణ
మును ప్రయోగించి లేన ఆపునెయ్యి వీనినేకముచేసి పూసి వస్త్రఖండముచేకట్టి స్నేహ
విధ్యధ్యాయములో చెప్పియుండు అహారాదులను యిప్పించవలయును. ఆవస్థా విశే
షమును తెలిసికొని సద్యోవ్రణప్రతిషేధమునకు జెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవల

యును. ప్రణమశమించిన పిదప నాసికాసమీపమునందు స్వభావమునకంటె అధికముగ వృద్ధిజేందియుండు చర్మమాంసములను ఛేదించి మరల కుట్టవలయును. చర్మమాంసములు వృద్ధిజేందక తగ్గియుండినచో తైలాదులచే దానిని వృద్ధిపఱచవలయును.

సద్యశ్చిన్ననాసికాచికిత్స.

శ్లో॥ నివేళితే యథా న్యాసం సద్యశ్చేదేఽప్యయం విధిః । 65½.

తా॥ నాసిక ఛేదింపబడినచో యానాసికను ముందువలె స్వస్థానమునందునిచి పైచెప్పిన ప్రకారము చికిత్సలను చేయవలయును.

ఛిన్నాక్షచికిత్స.

శ్లో॥ నాడీయోగాద్విస్తౌష్ఠస్య నాసానంధానవద్విధిః ॥ 66.

తా॥ పెదవులు ఛేదింపబడినచో నాడియోగముతప్ప తదితరములగు చికిత్సలను నాసికాచ్ఛేదనమునకు చెప్పియుండునటుల చేయవలయును.

అష్టాదశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

ఏకోనవింశాధ్యాయము.

కర్ణరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయనిరూపణానంతరము ప్రతి
జ్ఞానుసారముగ నాసారోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయము చెప్పఁ
బడుచున్నయది.

నాసారోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథానో నాసారోగవిజ్ఞానీయం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతి హ స్మాహురాశ్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ కర్ణరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము నాసికయందు జనించు
రోగములను తెలియపఱచునట్టి నాసారోగవిజ్ఞానీయమను నీ యాధ్యాయమును
వివరించెదము.

వీనసరోగోత్పత్తి.

శ్లో॥ అవశ్యాయానిలరజోభాష్యాతిస్వప్నజాగ్రైః ।

నీచాత్యుగోచ్రపథానేన సీతేనాన్యేన వారిణా ॥

1.

అత్యంబుసానరమణఛర్దిబాష్పగ్రహాదిభిః ।

క్రుద్ధా వాతోల్బణాదోషాః నాసాయాం స్త్యాసతాం గతాః॥

జనయంతి ప్రతిశ్వాయం వర్ధమానం క్షయప్రదమ్ । 2½.

తా॥ మంచు గాలి దుమ్ము వీనిలోతిరుగులాడుటవలనను అధికముగమాట
లాడుటవలనను విశేషముగ నిద్రించుటవలనను రాత్రులయందు నిద్రించకుండుటవల
నను మిక్కిలి యెత్తులేనిదియు లేక కడుయెత్తుగనుండునదియునైన తలగడమిదళిరము
నుంచుకొనుటవలనను అన్యదేశజలమును పానముచేయుటవలనను ఉదకమునధికముగ
త్రాగుటవలనను మిక్కిలముగ ప్రీతిసంభోగము చేయుటవలనను నమన దుఃఖముల
నణచికొనుటవలనను త్రిదోషములు ప్రకోపించి వాతాధిక్యముతోగూడి ముక్కునందు
జేరి గట్టిగనై వీనసరోగమును కలుగజేయును. దీనికి చికిత్సించక నుపేక్షించిన
క్షయరోగముపుట్టును.

వాతజవీనసరోగలక్షణము.

శ్లో॥ తత్ర వాతాత్ప్రతిశ్యామే ముఖశోషోభృశం తునః ॥ 3.

ఘ్రాణోపరోధనిస్తోదదంతశంఖశిరోవ్యధాః ।

కీటకా ఇవ స్వంతి మన్యతే పరితో భ్రువా ॥ 4.

స్వరసాదశ్చిరాత్పాక శ్శిశిరాచ్ఛకఫస్రుతిః । 4½.

తా॥ వాతమువలన జనించిన పీనసరోగమునందు నోరుయెండుట మిక్కిలిగ తుమ్మలుగలుగుట మక్కుడచికొనుట మక్కులోపోట్లు కలుగుట దంతములు కణతలు శిరము వీనియందు నొప్పికలుగుట కనుబొమలకు నలుప్రక్కల క్రిములు సంచరించు నటులుండుట స్వోహానికలుగుట చల్లగ స్వచ్ఛముగనుండు కఫము వెడలుట చిరకాలము మీన పాకమును జెందుట యివి కలిగియుండును.

పిత్తజవీనసరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తా తృణాజ్జ్వరఘ్రాణపిటకాసంభవభ్రమాః ॥ 5.

నాసాగ్రపాకో రూక్షోష్ణస్తామ్రపీతకఫస్రుతిః । 5½.

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన పీనసరోగమున దప్పి జ్వరము ముక్కునందు పిటకలు భ్రమ ముక్కుకొనయందు వ్రణను జనించును. మతియు యెట్లుగ పసుపుగ ఉష్ణముగ రూక్షగనుండు కఫము వెడలును.

కఫజవీనసరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కఫా త్కాసోఽరుచిశ్వాసో నమధుర్గాత్రగౌరవమ్ ॥ 6.

మాధుర్యం వదనేకండా స్నిగ్ధశుక్లఘ్రాస్రుతిః । 6½.

తా॥ కఫమువలన జనించిన పీనసరోగమున కాసము అరుచి శ్వాసము వాంతి శరీరగురుత్వము నోటియందు మాధుర్యము శరీరమునందు దురద తెల్లగ గట్టిగ స్నిగ్ధ ముగనుండు కఫమువెడలుట యాలక్షణములు కలిగియుండును.

సన్నిపాతజవీనసలక్షణము.

శ్లో॥ సర్వజోలక్షణై స్సర్వై రకస్మాద్విధిభాంతిమాన్ ॥ 7.

తా॥ త్రిదోషమువలన జనించిన పీనసరోగమునందు ప్రేవాతాది పీనసరోగ లక్షణములు కలిగియుండును. అవిఅకారణముగనే వృద్ధులెంద మరల శమించును.

రక్తజవీనసలక్షణము.

శ్లో॥ దుష్టం నాసాసిరాః ప్రాప్య ప్రతిశ్యాయం కరోత్యన్యక్ ।

ఉరనస్సుస్తతాతామ్రనేత్రత్వం శ్వాసపూతితా ॥ 8.

కందూ శ్శోత్రాక్షీనాసాసుపితోక్తంచాత్రలక్షణమ్ । 8½.

తా॥ రక్తము దుష్టమై నాసికయందలి సిరలనుజేరి పీనసరోగమును కలుగ జేయును. దీనియందు రొమ్మశొప్పి నేత్రములయం దెరువువర్ణము దుర్గంధయుక్తమైన శ్వాసము, చెవులు, నేత్రములు, ముక్కు, వీనియందు దురద పి త్తజపీనసమునకు చెప్పి యుండు లక్షణములు కలిగియుండును.

దుష్టపీనసరోగలక్షణము.

శ్లో॥ సర్వవప ప్రతిశ్యాయాదుష్టతాం యాంత్యుపేక్షితాః ॥ 9.

యథోక్తోపద్రవాధిక్యా త్సనశ్చేంద్రియతాపనః ।

సాగ్నిసాదజ్వరశ్వాసకాసారఃపార్శ్వవేదనః ॥ 10.

కుప్యత్యకస్మాన్మృశుశో ముఖద్వార్యధ్యశోభకృత్ ।

నాసికాక్లేదసంశోషశుద్ధిరోధకరోముహుః ॥ 11.

పూయో పమాసితార క్తగ్రధితాశ్లేష్మసంస్మృతిః ।

మూర్ఛంతి చాత్ర క్రిమయో దీర్ఘస్థిగ్ధసితాణవః ॥ 12.

తా॥ పైసచెప్పినపీనసరోగములకు చికిత్సించక యుపేక్షించిన యవి దుష్టం బులగును. ఆపుడధికోపద్రవములు చక్షురాదీంద్రియములయందు విశేషతాపము, అగ్నిమాండ్యము, జ్వరము, శ్వాసము, కాసము, రొమ్మనొప్పి, పక్కకులలు కలుగును. ఇదిదుష్టపీనసమనబడును. ఆకారణముగనే పలుమారు వృద్ధిజెందును. మఱియు దీనిలో నోటియందు దోర్గంధము వాపుకలుగును. ముక్కులయందు చీమిడికారును నాసిక యెండును నాసికాద్వారము లడచికొనును. చీమువలె తెలుపువర్ణముగలదిగ రక్తముతో గూడినదిగనుండు శ్లేష్మస్రావము కలుగును. నిడుపుగ నున్నగ తెల్లగ అణువులయెందునవిగయుండు క్రిములు విశేషముగ జనించును.

పక్షపీనసరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పక్షలింగాని తేష్వంగలాఘవం త్వవధోశ్శమః ।

శ్లేష్మానచిక్కణః పీతో జ్ఞానం చ రసగంధయోః ॥ 13.

తా॥ శరీరము లఘువుగనుండుట, కాసము శమించి యుండుట, పసుపు వర్ణముగ గట్టిగనుండు శ్లేష్మము పెడలుట, రసగంధజ్ఞానము గలుగుట ఈ లక్షణములు పక్షముజెందిన పీనసరోగమునందు కలిగియుండును.

భృశంక్షవరోగలక్షణము.

శ్లో॥ తీక్ష్ణఘ్రాణోపయోగార్కరశ్మిసూత్రతృణాదిభిః ।

వాతకోపిభి రన్వై ర్వానాసికాతరుణాస్థిని ॥ 14.

విఘట్టితే లనిలః క్రుద్ధో రుద్ధశ్శృంగాటకం వ్రజేత్ ।

నివృత్తః కురుతే త్యర్థం క్షవధుః సభృశం క్షవః ॥ 15.

తా॥ కారముగనుండు మిరియాలు మొదలగువాటి యాఘ్రాణము మూర్ధ్య రశ్మి నూలు తృణము మొదలగునవి, వాతప్రకోపకరములైన వస్త్రపులు వీనిసంబంధము నాసికయందలి తరుణాస్థికి కలిగినచో వాతముప్రకోపమును జెంది అడ్డగింపబడి శృంగాటకాస్థిని చేరును. అది మరలి వచ్చునపుడు మిక్కుటముగ తుమ్మలను కలుగజేయును. ఇది భృశంక్షవ మనబడును.

నాసికాశోషరోగలక్షణము.

శ్లో॥ శోషయన్నాసికాస్తోతః కఫం చ కురుతే లనిలః ।

శూకపూర్ణాభనాసాత్వం కృచ్ఛా దుచ్ఛవ్సనం తతః ॥ 16.

స్మృతో లసా నాసికాశోషో

తా॥ వాతముప్రకోపించి నాసికాద్వారమును కఫమును శోషించుకొనును. దానివలన నాసికమునందు ముండ్లుండునటులుండును. కడుకచ్చముమీద క్వాసము పెడలును. ఇది నాసికాశోషమని చెప్పబడును.

నాసానాహరోగలక్షణము.

శ్లో॥ నాసానాహేతుజాయతే । 16½.

నద్ధత్వ మివ నాసాయా శ్లేష్మరుద్ధేన వాయునా ॥ 17.

నిశ్వాసోచ్ఛ్వాససంరోధాతోన్మితసీసంవృతే ఇవ ।

తా॥ నాసానాహ రోగముజనించుచుండిన యెడల ముక్కు కట్టబడినట్లుండును. కఫముతోవ్యాప్తంబైన వాతముచే నిశ్వాసోచ్ఛ్వాసములు నడ్డగింపబడుట వలన నాసికాద్వారములు మూయబడినట్లుండును.

ఘ్రాణపాకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పచేన్నాసాపుటే పిత్తం తజ్జ్ఞాంసం దాహశూలవత్ ॥ 18.

సఘ్రాణపాకః

తా॥ పిత్తము నాసికాద్వారమునందలి చక్రమాంసములను పాకముజేయును. దానివలన నాసికమునందుమంట కూలలుకలుగును. ఇది ఘ్రీణపాకమనబడును.

ఘ్రీణస్రావరోగలక్షణము.

శ్లో॥ స్రావస్తు తత్సంజ్ఞ శ్చేష్ఠసంభవః ।

ఆచ్ఛో జలోపమోదస్రం విశేషాన్నిశి జాయతే ॥ 19.

తా॥ ముక్కులో శ్లేష్మమువలన స్వచ్ఛముగ ఉదకముతో తుల్యముగనుండు స్రావము నెల్లపుడు కలుగును. ఇది విశేషముగ రాత్రులయందు కలుగును. దీనికి ఘ్రీణస్రావమనుపేరుగలదు.

ప్రవృద్ధపీనసలక్షణము.

శ్లో॥ కఫః ప్రవృద్ధో నాసాయాం రుధ్వాస్తోతాం సృషీనసమ్ ।

కుర్యాత్సముద్భరంశ్వాసం పీనసాధికవేదనమ్ ॥ 20.

అనేరివ స్రవత్యస్య ప్రక్లిన్నా తేన నాసికా ।

అదస్రం విచ్ఛిలం పీతం పకవం సింఘాణకం ఘనమ్ ॥ 21.

తా॥ కఫము నాసికమునందు వృద్ధిజేంది స్తోతములనడ్డగించి పీనసరోగమున కంటె యధికయువద్రవము గలదియు శుద్ధరుశబ్దముతోగూడినదియునగు శ్వాసమును కలుగజేయును. మేకముక్కులోకారుచుండునట్లు చీమిడి జిగురుగ వసువువర్ణముగ పకముగ గట్టిగ నెల్లపుడు కారుచుండును.

దీప్తిరోగలక్షణము.

శ్లో॥ రక్తేన నాసాదగ్ధేన బాహ్యంతస్కృనానహః ।

భవేద్ధూమోపమోచ్ఛ్వాసాసా దీప్తి ర్దహతీవ చ ॥ 22.

తా॥ దుష్టరక్తముచే నాసికము బాహ్యభ్యంతరముల స్పర్శను సహించలేనిదిగ పొగవలెనుండు శ్వాసముతోగూడినదిగయుండును. దీనికి దీప్తియనిపేరుగలదు.

ఘాతినాసరోగలక్షణము.

శ్లో॥ తాలుమూలే మలై ర్దుష్టై ర్మారుతో ముఖనాసికాత్ ।

శ్లేష్మాచఘాతిర్నిర్గచ్ఛత్పూతినానం వదంతి తమ్ ॥ 23.

తా॥ తాలు (లోదాడ) మూలప్రదేశమునందు దుష్టంబులైయుండు నాతాది దోషములచే నోటివలన దుర్గంధయుక్తమైన కఫము నాసికాద్వారమున దుర్గంధయుక్తమైన వాతము వెడలును. దీనిని ఘాతినాసరోగమనియెదరు.

పూయరక్తరోగలక్షణము.

శ్లో॥ నిచయా దభిఘాతా ద్వా పూయా సృజ్ఞాసికా స్రవేత్ ।
తత్పూయరక్తమాఘ్యాతం శిరోదాహరుజాకరమ్ ॥ 24.

తా॥ సన్నిపాతమువలన గాని అభిఘాతమువలనగాని చీముతోగూడియుండు రక్తము నాసికముండుండి స్రవించును. ఇది పూయరక్తరోగమని జెప్పబడును. ఈరోగమువలన శిరమునందు నొప్పి మంటకలుగును.

పుటకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తశ్లేష్మావరుద్ధోఽంతర్నాసాయాం శోషయేన్మరుత్ ।
కఫం సశుష్కపుటతాం ప్రాప్నోతి పుటకం తు తత్ ॥ 25.

తా॥ వాతము పిత్తశ్లేష్మములచే నడ్డగింపబడి నాసికలోభాగమునందలి కఫమును శోషింపజేయును. యాకఫముయెండి యుంటగనగును. దీనిని పుటకమనియెదరు.

నాసికార్కాదిలక్షణము.

శ్లో॥ అర్శోర్బుదాని విభజే ద్దోషలింగై ర్యథాయథమ్ ।
సర్వేషు కృచ్ఛాచ్ఛిచ్ఛవసనం వీనసః ప్రతతం తువః ॥ 26.
సానునాసికవాదిత్వం పూతినాస శ్శిరోవ్యథా ॥ 26½.

తా॥ నాసికార్కములను నాసికార్బుదములను వాతాదిదోష లక్షణంబులచే వాటివాటి భేదములను తెలిసికొనవలయును. నాసికార్క నాసికార్బుద రోగముల యందు కడుకష్టముమీఁద శ్వాసమువెడలును వీనసము యెల్లప్పుడు కాసము ముక్కుతో మాటలాడుట నాసికయందు దుర్గంధము తలనొప్పి యివి కలిగియుండును.

యావ్యవీనసము.

శ్లో॥ అష్టాదశానా మిత్యేషాం యాపయే ద్దృష్టవీనసమ్ ॥ 27.

తా॥ పైచెప్పిన (18) వీనసరోగములలో దృష్టవీనసమును రోగ మసాధ్యం బగుటవలన యాచ్యంబుగనుండును.

ఏకోనవింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ ర స్తు.

వింశాధ్యాయము.

నాసారోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము
తచ్చికిత్సలను తెలియపఱచుటకై నాసారోగ ప్రతిషేధా
ధ్యాయము చెప్పఁబడుచున్నయది.

నాసారోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో నాసారోగ ప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాప్యమః ।

ఇతి హ స్మాము రాశ్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ నాసారోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము నాసికాద్వారము
లందు జనించెడి వీనసాది రోగచికిత్సలను తెలియపఱచునట్టి నాసికారోగ ప్రతిషేధ
మును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

వీనసరోగసామాన్యచికిత్స.

శ్లో॥ సర్వేషు వీనసే ష్వాదౌ నివాతాగారగో భవేత్ ।

స్నేహన స్వేదనమన ధూమగండాషధారణమ్ ॥ 1.

వాసో గురూష్ణం శిరస స్సుఖనం పరివేష్టనమ్ ।

లఘ్వష్ణలవణం స్నిగ్ధ ముష్ణం భోజనమద్రవమ్ ॥ 2.

ధన్వనూంసగుడక్షీరచణక త్రికటూత్కలమ్ ।

యవగోధూమభూయిష్ఠం దధిదాడిమసాధితమ్ ॥ 3.

బాలమూలకజో యూషః కుశుఘ్నోత్థ శ్చ పూజితః ।

కవోష్ణం దశమూలాంబు జీర్ణం వా వారుణీం పిబేత్ ॥ 4.

జిఘ్రే చోచ్చరకతర్కారీ వచాజాజ్యపకుంచికాః ।

తా॥ వీనసరోగములన్నిటియందును తొలక రోగిని గాలిలేని గృహములో
నుండునటుల చేయవలయును. మఱియు వానికి స్నేహపానము స్వేదకర్మము పనునము

ధూమపానము గంధూపధారణము వీనిని చేయించవలయును. గురువుగను ఉష్ణముగను నుండు చట్టువస్త్రములు కాలువలు వీనిని శిరమునకు గట్టిగ చుట్టుకొనునటుల చేయవలయును. ఉష్ణ పులుసు స్వల్పముగ చేర్చబడినదియు ఘృతాదిన్నేహములతోఁగూడినదియు ద్రవముకానిదియు ఉష్ణముగనుండునదియు నై నఖోజనము నిష్పించవలయును. జాంగలచేశమాంసము, బెల్లము, ఆవుపాలు, శెనగలు, త్రికటుకములు యివిఅధికముగ చేర్చబడిన యవాన్నములను గోధూమాన్నములను పెరుగు దానిసమృపండు వీనితోఁబక్వము చేయబడిన కాకములను లేతముల్లంగికట్టును ఉలవలకట్టును ఇప్పించవలయును. సుఖోష్ణముగనుండు దశమాలకపాయమును గాని పాతదిగనుండు వారుణియను మద్యమునుగాని పానము చేయించవలయును. కచోరములు, తక్కులి, వస, జీలకఱ్ఱి, నల్లజీలకఱ్ఱి వీని నాశ్రుణింపఁజేయవలయును.

వీనసరోగమునకు వ్యోషాదిగుటికలు.

శ్లో॥ వ్యోషతాళీసచవికాతి త్తిడికాల్లువేతనమ్ । 5.

సాగ్న్యజాజీద్విపలికాత్వగేలాపత్రపాదికమ్ ।

జీర్ణాద్గుడా త్తులార్ధేన పక్షేన వటకీకృతమ్ ॥ 6.

వీనసశ్వాసకాసఘ్నం రుచిస్వరకరం పరమ్ ।

తా॥ త్రికటుకములు, తాళిసపత్రి, చవ్వము, చింతపండు, పుల్లప్రబ్బలి, చిత్రమూలము, జీలకఱ్ఱ యివి దినుసుకు (2) చలములు, లవంగపట్ట, ఏలకలు, జాపత్రి యివి దినుసుకు (1) చలము, వీనిని (50) చలముల పాతబెల్లముతో చక్వముచేసి గుటికలు చేయవలయును. ఇది వీనసము, శ్వాసము, కాసము వీనిని పోఁగొట్టును. రుచిని పుట్టించును కంఠస్వరమును చక్కపరచును.

వీనసరోగమునందు ధూమపానము.

శ్లో॥ శతాహ్వ త్వకృలామూలం శ్యోనాకై రండబిల్వజమ్ ॥ 7.

సారగ్వధం పిబేద్ధూమం వసాజ్యమదనాన్వితమ్ ।

అధవా నఘృతా సక్తా కృత్వా మల్లకసంపుశే ॥ 8.

తా॥ సదాశ, లవంగపట్ట, మూత్రవపులగము, దుందిలపుకేర్పు ఆముదపుచెట్టు కేర్పు, మారేడుకేర్పు, రేలకేర్పు కొవ్వ, ఆవునెయ్యి, మ్రంగపండు వీనిని నివ్వలో వైచి యాధూమమును పానము చేయించవలయును. లేక మల్లక సంపుటమునందు నేతితోడ సత్తువులను చేర్చి యాధూమమును పానము చేయించవలయును.

పీనసరోగమునందు వర్జనీయములు.

శ్లో॥ త్యజే త్స్నానం శుచం క్రోధం భృశం శయ్యాం హిమం జలమ్ ।

తా॥ పీనసరోగము గలవాఁడు శిరస్నానము, శోకము, శోభము, విశేషనిద్ర, శీతోదకము, వీనిని వర్జించవలయును.

వాతపీనసచికిత్స.

శ్లో॥ పిబే ద్వాతప్రతిశ్యాయే సర్పి ర్వాతఘ్నసాధితమ్ ॥ 9.

పటుపంచకసిద్ధంవా విదార్యాదిగణేన వా ।

స్వేదనస్యాదికాం కుర్యా చికిత్సా మర్దితోదితామ్ ॥ 10.

తా॥ వాతమువలన జనించిన పీనసరోగమునందు వాతహరములగు సన్నరాన్నము మొదలయిన ద్రవ్యములతో చక్షుము చేయఁబడిన ఘృతమునుగాని లేక సైంధవలనగాము మొదలగు (5) విధ లవణములతో చక్షుము చేయఁబడిన ఘృతమును గాని విదార్యాది గణద్రవ్యములతో చక్షుముచేయఁబడిన ఘృతమును గాని పానము చేయించవలయును. అర్దితవాతమునకు చెప్పియుండు స్వేదము నస్యము మొదలగు చికిత్సలను చేయించ వలయును.

పిత్తజర క్తజపీనసరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పిత్తరక్తోత్థయోః పేయం సర్పిర్మధురకై శ్శృతమ్ ।

పరిషేకాః ప్రదేహం శ్చ శీతైః కుర్వీత శీతలాః ॥ 11.

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన పీనసరోగమునందును రక్తమువలన కలిగిన పీనస రోగమునందును మధురద్రవ్యములతో చక్షుముచేయఁబడిన ఘృతమును పానము చేయించవలయును. శీతవీర్యముగల ద్రవ్యములతో పరిషేకప్రదేహములను చేయించ వలయును.

పిత్తజాదిపీనసములకు నావనతైలము.

శ్లో॥ ధవత్వక్రిఫలాశ్యామాశ్రీపర్ణియప్తి * విల్వకైః ।

క్షీరే దశగుణే తైలం నావనం సనిశైః పచేత్ ॥ 12.

తా॥ శువులనూనె (1) భాగము దానికి (10) దింఠలు అవుపాలు వీనినొకటిగ చేర్చి దానిలో ధవత్వక్షుపుపట్ట త్రిఫలములు, నల్లగుంధిపాఠ, తక్కెడ, యప్తి మధుకము, మారేడు, చుసపు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కము చేసి కలిపి తైలపాకవిధిగ చక్షుముచేసి పిత్తజ రక్తజ పీనసరోగములయందు నస్యము చేయించ వలయును.

కఫజపీనసచికిత్స.

శ్లో॥ కఫజే లంఘనం లేపః శిరసో గౌరవక్షపైః ।

సత్కారం వా ఘృతం వీత్వా వమే త్ప్లిష్టై స్తు నావనమ్ ॥ 13.

బస్తాంబునా పటువ్యోషవేల్లవత్సకజీరకైః ।

తా॥ కఫమువలన జనించిన పీనసరోగములకు లంఘనము వేయించవలయును. తెల్లఆవాలను నూరి శిరమునకు చట్టు వేయవలయును. ఆవు నెయ్యిలో యవత్కారమును చేర్చి వమనము చేయించవలయును. త్రికటుకములు, సైంధవలగము, వాయువిండంగములు, కొడిసెవిత్తులు, జీలకఱ్ఱ వీనిని గొట్టెముత్రముతో నూరి నస్యము చేయించవలయును.

సన్నిపాతపీనసచికిత్స.

శ్లో॥ కటుతీక్ష్ణై ధృత్వై ర్నసై యః కబలై స్సర్వజం జయేత్ ॥ 14.

తా॥ సన్నిపాతమువలన జనించిన పీనసరోగమునకు కటువుగ తీక్ష్ణముగనుండు ఘృతపానమును నస్యమును కబళ గ్రహమును చేయించవలయును.

దుష్టపీనసశమనోపాయము.

శ్లో॥ యత్కృత్రిమిక్రమం కుర్వత్ యాపయే ద్దుష్టపీనసమ్ ।

తా॥ దుష్టపీనసరోగమునకు యత్కరోగచికిత్సలు క్రిమిరోగచికిత్సలు చేయించిన తర్కాలమునకు మాత్రము శమనము నొందును. ఇది యాశ్వంబగుటవలన నిశ్చేషముగ నివర్తించినేరదు.

దుష్టపీనసహరవర్తి.

శ్లో॥ వ్యోషోరుబూక క్రిమిజిద్దారుమాద్రీగదేంగుదమ్ ॥ 15.

వార్తాకబీజం త్రివృతా సిద్ధార్థః పూతిమత్స్యకః ।

అగ్నిమంధస్య పుష్పాణి వీలుశిగుఃఫలాని చ ॥ 16.

అశ్వవిడ్డసమూత్రాభ్యాం హస్తీమూత్రేణ చైకతః ।

క్షౌమగర్భాం కృతాం వర్తిం ధూమం ఘ్రీణాస్యతః పిబేత్ ॥

తా॥ త్రికటుకములు, ఆముదపువిత్తులు, వాయువిండంగములు, దేవదారు, అతివస, చెంగల్వకోష్ఠ గారెపండు, పంగవిత్తులు, తెగడ, తెల్లవాలు, పూతిమత్స్యకము (అనగా క్రానుగు), తక్కలిపూలు, గోగువిత్తులు, మనగవిత్తులు వీనిని గుఱ్ఱపువిష్టరసము గుఱ్ఱపుమాత్రము ఏనుగుమాత్రము వీనితో నూరి తెల్లపట్టుగుడ్డలోనుంచి వర్తికేసి యావర్తిధూమమును నోటిచేతను ముక్కుచేతను పానము చేయించవలయును.

క్షవధురోగచికిత్స.

శ్లో॥ క్షవధౌ పుటపాకాభ్యే తీక్ష్ణైః ప్రధమనం హితమ్ । 17½.

తా॥ క్షవధు పుటపాకరోగమునందు తీక్ష్ణద్రవ్యములచే ప్రధమనక్రియను చేయించవలయును.

క్షవధురోగమునకు నన్యము.

శ్లో॥ శుఁఠీకుష్ఠకణావేల్ల ద్రాక్షాకల్కకషాయవత్ । 18.

సాధితం తైలమౌష్యం వా నన్యం క్షవపుటప్రణాత్ । 18½.

తా॥ సొంటి, చెంగల్యకోస్తు, పిప్పళ్ళు, వాయువిడంగములు, ద్రాక్ష వీని కల్కకషాయములలో నువ్వులనూనెను గాని ఆవునెయ్యిని గాని కలిపి చుక్కము చేసి నన్యము చేయించిన క్షవ పుటపాకరోగము వారించును.

నాసాశోషరోగచికిత్స.

శ్లో॥ నాసాశోషే బలాతైలం పానాదౌ భోజనం రసైః । 19.

స్నిగ్ధోధూమ స్తథా స్వేదో నాసానాహేఽప్యయం విధిః । 19½.

తా॥ నాసాశోషరోగమునందు బలాతైలమును పాననస్యాదులయం దుపయోగించవలయును. మాంసరసముతో నాహారము నిప్పించవలయును. స్నిగ్ధమైన ధూమ పాన స్వేదకర్మలను చేయించవలయును. నాసానాహారోగమునందును ఈచికిత్సలనే చేయించవలయును.

నాసాపాకాదిరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పాకే దీప్తౌ చ పితృఘ్నం తీక్ష్ణం నస్యాదిసంప్రతౌ । 20.

తా॥ నాసాపాకము దీప్తి అను నీరోగములయందు పిత్తహరచికిత్సలను చేయించవలయును. నాసాస్రావమునందు తీక్ష్ణనస్యాదులను చేయించవలయును.

పూతినాసాదిరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కఫపీనసవ త్పూతినాసాపీనసయోః క్రియా । 20½.

తా॥ పూతినాస పీనసరోగములయందు కఫజపీనసమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయించవలయును.

పూతినాసాదిరోగములకు నన్యము.

శ్లో॥ లాక్షాకరంజమరిచ్చ వేల్లహింగుకణాగ్నైః । 21.

అవిమూత్రదుతై ర్నన్యం కారయే ద్వమనే కృతే । 21½.

తా॥ పైపూతినాస పీనసరోగములయందు వనునము చేయించి లక్క, క్రానుగు, మిరియాలు, వాయువిడంగములు, ఇంగువ, పిప్పళ్ళు, తెల్లము వీనిని మేకమూత్రముతో నూరి నస్యము చేయించవలయును.

పూతినాసాదిరోగములకు శిగ్రు బీజాదినస్యతైలము.

శ్లో॥ శిగ్రు సింహీనికుంభానాం బీజై స్సస్యోష్ణసైంధవైః । 22.

సవేల్లమరసై సైలం నావనం పరమం హితమ్ । 22½.

తా॥ మనగవిత్తులు, వ్రాకుడువిత్తులు, దంతివిత్తులు, త్రికటుకములు, సైంధవ లవణము, వాయువిడంగములు, తులసి వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి నువ్వుల నూనెలో కలిపి షక్యము చేసి నస్యము చేయించిన పూతినాస పీనసరోగములు నూరించును.

పూయరక్తరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పూయరక్తే నవే కుర్యా ద్రక్తపీనసవత్క్రియామ్ ॥ 23.

అతిప్రవృత్ నాడివత్

తా॥ పూయరక్తరోగమపుడే జనించినదిగనుండిన రక్తపీనసమునకు చెప్పి యుండునట్లుల చికిత్స చేయవలయును. పైరోగము జనించి బహుకాలమై వృద్ధికెంది యుండిన నాడివ్రణమునకు చెప్పియుండు చికిత్సను చేయవలయును.

నాసార్శ్యర్బుదచికిత్స.

శ్లో॥ దగ్ధే ష్వరోర్బుదేషు చ ।

నికుంభకుంభసింధూత్థమనోహ్వలకణాగ్నికైః ॥ 24.

కల్కితై ర్ఘృతమధ్వాక్తాం శూణే వర్తిం ప్రవేశయేత్ ।

శిగ్రా వదినావనం చాత్ర పూతినాసోపితం భజేత్ ॥ 25.

తా॥ నాసార్శ్యస్సరోగములందును నాసార్బుదరోగములందును దాహ శర్మను చేయించి దంతివేళ్ళు, తెల్లతెగడ, సైంధవలవణము, మణిశిల, హరిదళము, పిప్పళ్ళు, చిత్రమాలము అనువానిని నూరి వర్తిచేసి నెయ్యి, తేనె వీనిలో రదిపి నాసికాద్వారములయందు ప్రవేశింపఁజేయవలయును. పూతినాసరోగముగలవానికిని శిగ్రా వదినస్యమును చేయించవలయును.

వింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

ఏకవింశాధ్యాయము.

నాసారోగ ప్రతిషేధాధ్యాయనిరూపణానంతరము ముఖ
రోగములను తెలియపఱచునట్టి ముఖరోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయము చెప్పఁబడుచున్నది.

ముఖరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అధాతో ముఖరోగవిజ్ఞానం వ్యాఖ్యాస్యామః ।

ఇతి హ స్మాము రాత్రేయాదయో మహర్నయః ॥

తా॥ నాసారోగ ప్రతిషేధాధ్యాయము నిరూపణానంతరము ముఖములో
(అనగానోటిలో) జనించు రోగములను తెలియపఱచునట్టి ముఖరోగవిజ్ఞాన మను
నీయాధ్యాయమును వివరించెదము.

ముఖరోగోత్పత్తికారణము.

శ్లో॥ ముత్యము హినువారాహ పశిత మకమూలకమ్ ।

మాషసూపదధిక్షీర సూక్తేక్షురసఘాతమ్ ॥

1.

అవాక్చయ్యాం చ భజతో ద్వివతో దంతధావనమ్ ।

ధూమచ్ఛర్దనగంధూషానుచితం చ సిరావ్యధమ్ ॥

2.

క్రుద్ధా శ్లేష్మోల్బణా దోషాః కుర్వంత్యంతర్ముఖే గదాన్ ॥ 2½.

తా॥ ముత్యములు, ఎనుము, పండి వీనిమాంసములు, గచ్చిముల్లంగి, ఉద్దివవృ, పెరుగు, పాలు, శలిచెఱుకురసము, ఖండశర్కర వీనిని భుజించువారుగను బోర్లపరుండు వారుగను దంతధావనమును చేయనివారుగను ధూమపానము వమనకర్మ గంధూషము సిరావేదము వీనిని చేయుచుకొనకనుండువారుగను ఉండునునుజాలకు వాతాదిదోషములు కుపితంబులై శ్లేష్మోల్బణముతోగూడి నోటిలోపల పలువిధరోగములను కలుగ జేయును.

ఖండాష్టరోగలక్షణము.

శ్లో॥ తత్ర ఖండాష్ట ఇత్యుక్తో వాతే నాస్థో ద్విధా కృతః ।

3.

తా॥ వాతము పెదవులనుద్యలో రెండుగాచీల్చును. ఇది ఖండౌష్ణ్యోగమునఁ జదును.

వాతజౌష్ఠరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ఓష్ఠకోపే తు పవనాత్ స్తన్ధ్రా వోష్ఠా మహారుశౌ ।

దార్యేతే పరిపాత్యుతే పరుషాసితకర్కశౌ ॥ 4.

తా॥ వాతమువలన ఓష్ఠకోపమును లోగముజనించును. దీనియందు పెదవులు స్తన్ధ్రముగను మిక్కిలి నొప్పితో గూడినవిగను రూక్షగను నల్లగను కఠినముగను చీల్చి బడినటుల అధికనొప్పితోఁగూడినవిగను అగును.

పిత్తజౌష్ఠరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తా తీక్ష్ణాసహా వీతౌ సర్వపాకృతిభి శ్చ తౌ । 4½.

పిటకాభి ర్మహాక్షేదా వాశు పాకౌ

తా॥ పిత్తమువలన పెదవులు కారముగల వస్తువులను సహించకుండునవిగను. పునుపువర్ణము గలవిగను అవాలవంటి పిటకలతో వ్యాపించినవిగను అధిక స్రావముతోఁగూడినవిగను శీఘ్రముగ పాకము జెందునవిగను అగును.

కఫజౌష్ఠరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కఫాత్పునః ॥ 5.

శీతాసహా గురుశూనా సవర్ణపిటికాచితౌ ॥ 5½.

తా॥ కఫమువలన పెదవులు శీతవస్తువులను సహించకుండునవిగను బరువుగను ఉబ్బినవిగను పెదవులతో సమానవర్ణముగల పిటకలు గలవిగను అగును.

సన్నిపాతజౌష్ఠరోగలక్షణము.

శ్లో॥ సన్నిపాతా దనేకాభా దుర్గంధస్రావపిచ్ఛితౌ ॥ 6.

అకస్మా న్మానసంశూనరుజౌ విషమపాకినౌ । 6½.

తా॥ సన్నిపాతమువలన జనించిన ఓష్ఠకోగమునందు పెదవులు నానావర్ణములుగల పిటకలతో నిండియుండునవిగను దుర్గంధస్రావము కలవిగను జిగటగనుండునవిగను అకస్మాత్తుగ వాడుట ఉబ్బుట నొప్పి వీనితోఁగూడినవిగను విషమమైన వ్రణముకలవిగను అగును.

రక్తజౌష్ఠరోగలక్షణము.

శ్లో॥ రక్తోపస్పృష్టౌ రుధిరం స్రవత శ్శోణితప్రభౌ ॥ 7.

ఖర్జూరసదృశం చా త్ర క్షీణేరక్తే రుభదం భవేత్ । 7½.

తా॥ రక్తదోషముచే పెదవులు రక్తస్రావముతోఁగూడినవిగను రక్తమువలె వెలుపువర్ణము గలవిగను అగును. రక్తము క్షీణించినచో ఖర్జూరవండువంటి యాకారముగల అర్బుదము పెదవులయందు జనించును.

మాంసజౌష్ఠరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ముంసపిండోపమా మాంసా త్స్వితాం మూర్ఛత్కిమీ క్రమాత్ ॥ 8.

తా॥ మాంసదోషముచే పెదవులు మాంసపిండమువంటి యాకారముగలవిగను క్రిములు విశేషముగ వృద్ధిజేసి యుండునవిగను అగును.

మేదోజౌష్ఠరోగలక్షణము.

శ్లో॥ తైలాభశ్వయధుక్లేదౌ సకండ్వా మేదసా మృదూ । 8½.

తా॥ మేదోదోషమువలన పెదవులు నువ్వులనూనెవంటి కాంతిగలవిగను వాపు దురద స్రావము వీనితోఁగూడినవిగను మృదువుగను అగును.

క్షుతజౌష్ఠరోగలక్షణము.

శ్లో॥ క్షుతజాహనదీర్యేతే పాత్యేతే వాసకృత్స్వనః ॥ 9.

గ్రథితౌ చ పున స్స్వితాంకంఘాలౌ దశనచ్ఛదౌ । 9½.

తా॥ గాయమువలన పెదవులు చీల్చబడినటులను పలుమారు జడ్డలుచేయుబడినటులను గడ్డలు కట్టియుండునవిగను దురదతోఁగూడినవిగను అగును.

జలార్బుదరోగలక్షణము.

శ్లో॥ జలబుద్బుదవద్వాతకఫాదోష్ఠే జలార్బుదమ్ ॥ 10.

తా॥ వాతకఫములవలన నీరుబుగ్గవంటి యాకారముగల జలార్బుదమును రోగము పెదవులయందు కలుగును. ఇటుల (11) రోగములు పెదవులయందు జనించును.

గండాలజీరోగలక్షణము.

శ్లో॥ గండాలజీర్ణిరశ్శోఫో గండే దాహజ్వరాన్వితః । 10½.

తా॥ మంట జ్వరము వీనితోఁగూడినదియు స్థిరముగనుండునదియునగు వాపు చెక్కిల్లయందు జనించును. ఇది గండాలజీయనబడును.

శీతదంతరోగలక్షణము.

శ్లో॥ వాతా దుష్టసహా దంతా శీతస్పర్శాధికవ్యథాః ॥ 11.

దాశ్యంత ఇవ శూలేన శీతాభ్యో దాశనశ్చ సః । 11½.

తా॥ వాతముచే దంతములు ఉష్ణస్పర్శను సహించునవిగను శీతస్పర్శమువలన అధికోద్రవములు గలదిగను చీల్చబడినటుల మిక్కిలి తూలగలదిగనుటగును. ఇది శీతదంతమనియు దాశనమనియు చెప్పబడును.

దంతహర్షరోగలక్షణము.

శ్లో॥ దంతహర్షే వ్ర వాతాన్లుశీతభక్షాక్షమా ద్విజాః ॥ 12.

భవం త్యమ్నాశనేనై వ సరుజా శ్చలితా ఇవ । 12½.

తా॥ దంతములు పెనుగాలి స్పర్శను నోర్చుకుండునవిగను పుల్లగను చల్లగను ఉండు వస్తువుల భక్షణమును సహించకుండునవిగను పుల్లనివస్తువులను భుజించుటవలన నొప్పితోగూడి చలించునటులుండునవిగను నుండును. ఇది దంతహర్ష రోగమునబడును.

దంతభేదరోగలక్షణము.

శ్లో॥ దంతభేదే ద్విజా స్తోదభేదరుక్స్పటనాన్వితాః । 13.

తా॥ పండ్లయందు పోట్లు బద్దలుచేయబడినటుల వేదన నొప్పి వగుట్లు యివి కలుగును. ఇది దంత భేదమునబడును.

దంతచాలనరోగలక్షణము.

శ్లో॥ చాల శ్చ లిప్సి ర్దశనై ర్భక్షణా దధికవ్యధైః । 13½.

తా॥ దంతచాలనమునరోగమునందు దంతములు చలించుచుండును. అహారములను భుజించుటవలన దంతములయందు అధికపీడకలుగును.

కరాశరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కరాశ స్సుకరాశానాం దశనానాం సముద్భవః । 14.

తా॥ కరాశరోగమునందు వికారముగను క్రొత్తగను దంతములు జనించును.

అధిదంతరోగలక్షణము.

శ్లో॥ దంతాధిరోఽధిదంతాభ్య స్స చోక్తః ఖలు వర్ధనః ।

జాయతే జాయమానేతి రుగ్ధాతే తత్ర శామ్నోతి ॥ 15.

తా॥ అధిదంతమును రోగమునందు దంతమలభికముగ జనించును. అతిజనించు నపుడు దంతములయందు మిక్కిలి కూలకలిగి జనించినతోడనే శమించును. ఇది వర్ధన రోగమనియు జెప్పబడును.

దంతశర్కరారోగలక్షణము.

శ్లో॥ అధావనా స్మలో దంతే కఘో వా వాతశోషితః ।

పూతిగంధ ఘోరీభూతశ్చ ర్కరా సోఽప్యపేక్షితః ॥ 16.

తా॥ దంతధావనము చేయుకుండుటవలన దంతములయందలి మలముగాని కఘము గాని వాతముచే శోషింపబడి దుర్గంధయుక్తంబై గట్టిగవగును. దీనికి చికిత్సచేయు కుండిన యది శర్కరారోగముగవగును.

కపాలికారోగలక్షణము.

శ్లో॥ శాతయ త్యణుశో దంతా త్కపాలాని కపాలికా । 16½.

తా॥ కపాలికయను దంతరోగమునందు దంతమునందుండి అణువులవలె కొంచె కొంచెముగ కపాలములురాలును.

శ్యావరోగలక్షణము.

శ్లో॥ శ్యావశ్యావత్వ మాయాతా రక్తపిత్తానిలై ర్ద్విజాః । 17.

తా॥ రక్తపిత్తవాతములచే దంతములు శ్యావవర్ణమునబెందును. ఇది శ్యావ రోగమనబడును.

క్రిమిదంతరోగలక్షణము.

శ్లో॥ సమూలం దంత మాశ్రిత్య దోషై రుల్బణమారుతైః ।

శోషితే మజ్జసుషిరే దంతేఽన్నమలపూరితే ॥ 18.

పూతిత్వా త్క్రిమయ స్సూక్ష్మా జాయంతే జాయతే తతః ।

అహేతుతీవ్రాన్తిశమ స్స సంరంభో సితశ్చలః ॥ 19.

ప్రభూతపూయరక్తస్తు స చోక్తః క్రిమిదంతకః । 19½.

తా॥ వాతాధిక్యముతోగూడియుండు దోషములు దంతములములను దంత ములను ఆశ్రయించిఅచటనుండుమజ్జను శోషింపఁజేయును. అందువలన దంతముల యందు ద్వారములు కలుగును. ఆద్వారములయందు దన్నములములునిండి దుర్గంధయుక్త ముగ వగుటవలన యందలిసూక్ష్మంబులైన క్రిములు జనించును. అందువలన వారణము లేకనే దంతములయందు మిక్కిలి యుపద్రవములు జనించి యకస్మాత్తుగ

శమించును. మఱియు నొప్పితోఁ గూడినదిగను నల్లగను చంచలముగను చీము రక్తము
స్రవించునదిగనునగును. ఇది క్రిమిదంతరోగమని చెప్పబడును. ఇటుల దంతరోగ
ములు పది చెప్పబడినవి.

శీతాదరోగలక్షణము.

శ్లో॥ శ్లేష్మరక్తేన పూతీని నహం త్యస్త మహేతుకమ్ । 20.

శీర్యంతే దంతమాంసాని మృదుక్లిన్నాసితాని చ । 20½.

శీతాదోఽసా

తా॥ శ్లేష్మరక్తమువలన దంతమాంసములు దుర్గంధయుక్తముగను కారణము
లేకనే రక్తమును స్రవించఁజేయునదిగను మృదువుగను శ్లేదయుక్తముగను నల్లగను
నగును. మఱియు దంతములు రాలి పడును. ఇది శీతాదమని చెప్పబడును.

ఉపకుశరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పుపకుశః పాకః పిత్తాస్పగుద్భవః । 21.

దంతమాంసాని దహ్యంతే రక్తాన్యతేనైవం త్యతః ।

కంఠామంతి స్రవం త్యస్త మాధ్మాయంతే సృజిన్ధితే । 22.

చలామందరుజో దంతాః పూతివక్త్రం చ జాయతే । 22½.

తా॥ పిత్తరక్తముచే దంతమాంసములయందు పాకము (అపగా వ్రణము)
జనించును. దీనికి ఉపకుశమనిపేరు. దీనియందు దంతమాంసములు మంటకలవిగను
రక్తవర్ణములుగను పొడవుగను దురద రక్తస్రావము కలదిగను నగును. రక్తము స్రవించ
కుండిన వైదంతమాంసములుబ్బును. దంతములు చలింపునవిగ కొంచెము నొప్పితో
గూడినవిగనగును. నోటియందు దుర్గంధము జనించును.

దంతపుష్పటరోగలక్షణము.

శ్లో॥ దంతయో స్త్రిషు వా శోఘో బదరాస్థినిభో ఘనః । 23.

కఫాస్రా త్త్రివక్చీఘ్రం పచ్యతే దంతపుష్పటః । 23½.

తా॥ రెండు లేక మూడు దంతములయందు రేగువండుతో నమానముగను
గట్టిగను మిక్కిలి నొప్పితోఁగూడినదిగను ఉండువాపు శ్లేష్మరక్తమువలన జనించి
శీఘ్రముగ పాకమును జెందును. దీనికి దంతపుష్పట మనిపేరు.

దంతవిద్రధిరోగలక్షణము.

శ్లో॥ దంతమాంసే మలై స్సాస్త్రి రాబ్ధ్యాంతశ్చయథు ధ్రురుః । 24.

సరుద్దాహస్సృవేద్భిన్నః పూయాస్రం దంతవిద్రధిః । 24½.

తా॥ రక్తముతో గూడియుండు వాతాదిదోషత్రయంబులచే దంతమాంసమున బాహ్యంభ్యంతరములయందు పెద్దదియు కూల నుంట వీనితోగూడిననదియునైన వాపుజనించును. అది సగిలినయెడల దానినుండి దుర్గంధయుక్తమైన చీమరక్తము స్రవించును. ఇది దంతవిద్రధియని చెప్పబడును.

సుషిరరోగలక్షణము.

శ్లో॥ శ్వేయధు ర్దంతమూలేషు రుజావాన్ పిత్తరక్తజః ॥ 25.

లాలాస్రావీ ససుషిరో దంతమాంసప్రశోతనః ।

తా॥ దంతమూలములయందు పిత్తరక్తముచే సుషిరమును పేరుగల వాపు కలుగును. ఆరోగమునందు దంతమూలములో నొప్పి కలుగును. జొల్లుకారును. ఇది దంతమాంసముల నూడినదనుటలక్షణము.

మహాసుషిరరోగలక్షణము.

శ్లో॥ స సన్నిపాతజ్వరవాన్ సపూయరుధిరస్తుతిః ॥ 26.

మహాసుషిర ఇత్యుక్తోవిశీర్ణద్విజబంధనః । 26½.

తా॥ పిత్తరక్తముచే సన్నిపాతజ్వరముతో గూడినదిగ రక్తము చీమ వీనిని స్రవించజేయునదిగయుండు మహాసుషిరమును వాపు దంతమూలములయందు జనించును. దంతబంధములను చెఱుచును.

అధిమాంసరోగలక్షణము.

శ్లో॥ దంతాంతే కీలవచ్ఛో హనుకర్ణరుజాకరః ॥ 27.

ప్రతిహంత్యభ్యవహృతిం శ్లేష్మణా సోఽధిమాంసకః । 27½.

తా॥ శ్లేష్మదోషముచే దవడలు చెవులు వీనియందు విశేషనొప్పిని గలుగజేయు నట్టి శంకువలె నుండువాపు దంతమధ్యభాగంబున జనించును. ఇందువలన ఆహారమును భుజించుటకు వీలుపడదు. దీనిని అధిమాంసకమని చెప్పదురు.

విదర్భరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ఘృష్టేషు దంతమాంసేషు సంరంభో జాయతే మహాన్ ॥ 28.

యస్మింశ్చలంతి దంతా శ్చ స విదర్భో ఽభిఘాతజః । 28½.

తా॥ దంతకాస్తాదులచే దంతములను గట్టిగ తోమికొనుటవలన దంతమాంసము నందు అభిఘాతము కలుగును. దానిచేమిక్కిలి నొప్పితోగూడిన వాపుకలిగి దంతములను చలించజేయును. దీనికి విదర్భమును పేరుగలదు.

గతిరోగలక్షణము.

శ్లో॥ దంతమాంసాశ్రితా రోగా యస్సన్యాసవ్యవేషీతే ॥ 29.

అంతస్తస్యాప్రవక్ దోష సూక్ష్మాంసం జనయే ద్గతిమ్ ।

పూయం ముహు స్సాస్త్రవతి త్వజ్ఞాంసాస్థిప్రభేదినీ ॥ 30.

తాః పునః పంచవిజ్ఞేయా లక్షణై సై వ్యర్థాదీతైః । 30½.

తా॥ దంతమాంసములయందు జనించుచుండురోగములు సుఖసాధ్యములగు నుండినను వానికి చికిత్సించక నుపేక్షించిన యాదోషముదంతమాంసమునకు లోప్తదేశమున బ్రవేశించి నూత్నమైన రంధ్రములను కలుగజేయును. దానినుండి పలుమారు చీము ప్రవించును. దంతమాంసములను పగలగొట్టును. దీనిని గతిరోగమని వచింతురు. ఇది అయిదు విధములగు నుండును. వానిలక్షణములను వాతాదిదోషములచే తెలిసికొనవలయును. ఇటుల (18) రోగములు దంతమాలములయందు జనించును.

వాతజఙ్గాహ్వరోగలక్షణము.

శ్లో॥ శాకపత్రఖరా సుప్తా స్ఫుటితా వాతదూషితా ॥ జహ్వ 31.

తా॥ వాతముచే దూషింపబడిన నాలుక తేకుయాకువలె కఠినస్పర్శము గలది గను రసజ్ఞానరహితముగను పగిలినదిగను ఉండును.

పిత్తజఙ్గాహ్వరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్త తృదా హూషార కై రాంసాంకురై శ్చితా ।

తా॥ పిత్తముచే దూషింపబడిన నాలుకయందు మిక్కిలి శాపము మంట కలుగును యెఱ్ఱిగనుండు మాంసాంకురములతో నిండియుండును.

కఫజఙ్గాహ్వరోగలక్షణము.

శ్లో॥ శాల్మలీకంటకాబై స్తు కఫేన బహుభా గురుః ॥ 32.

తా॥ కఫదూషితమైన నాలుక బూరుగముండ్లవలె నుండు మాంసాంకురములతో వ్యాప్తంబుగ గురుత్వము గలదిగనుండును.

అలసరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కఫపిత్తా దధశ్శోభో జహ్వస్తంభకృ దున్నతః ।

మత్స్యగంధి ర్భవే త్వక్స్వస్థిలసో మాంసశాలనః ॥ 33.

తా॥ కఫపిత్తములన నాలుక క్రిందిభాగమునందు పొడవుగ నాలుకను ప్రంభింపజేయునదిగనుండు జిహ్వలసమును వాపుజనించును. ఇది పండినచో దీనియందు

మత్స్యముతో కుల్యమైన దుర్గంధము కలుగును. ఇది నాలుకయందలి మాంసము నూడి చదునటులజేయును.

అధిజిహ్వరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ప్రబంధనేఽథోజిహ్వయా శ్శోభో జిహ్వగ్రసన్నిధః ।

సాంకురః కఫపిత్తాస్తైర్ధ్రాలోమాస్తంభవాః ఖరః ॥ 34.

అధిజిహ్వ స్సరుక్మంధూ రావ్యక్వాహారవిఘాతకృత్ । 34½.

తా॥ జిహ్వమాలమున నాలుకకు క్రిందిభాగమునందు నాలుకకొనతో సమానమైనదియు మాంసాంకురములు కలదియు జొల్లు, శూల, దురద, మంట, స్తబ్ధత్వము, కఠినస్పర్శము యివి కలదియునైన అధిజిహ్వయునువాపు కఫపిత్తరక్తములచే జనించును. సంభాషణము ఆహారము వీనిని ప్రతిబంధించును.

ఉపజిహ్వరోగలక్షణము.

శ్లో॥ తాదృగేవోపజిహ్వస్తు జిహ్వయా ఉపరిస్థితః ॥

35.

తా॥ నాలుకకుపైభాగమున అధిజిహ్వరోగమునకు చెప్పియుండు లక్షణములు గల వాపుజనించును. ఇది ఉపజిహ్వరోగమనబడును. ఇటుల (8) రోగములు నాలుకయందు పుట్టును.

తాలుపిటకారోగలక్షణము.

శ్లో॥ తాలుమాంసేఽనిలా ద్దుష్టే పిటకా స్సరుదః ఖరాః ।

బహ్మ్యాఽఘ్రాస్తావయుక్తాస్తాస్తాలుపిటకా స్మృతాః ॥

తా॥ లోదపడమాంసమువారముచే దూషింపబడి నొప్పి కఠినస్పర్శము గట్టిగ నుండుస్తావము వీనితోగూడినవిగనుండు అనేకపిటకలుగల తాలుపిటకారోగము లోదపడమాంసమునందు జనించును.

గళశుండికారోగలక్షణము.

శ్లో॥ తాలుమూలే కఫాత్సాస్తా స్మత్స్యవస్తివిభో మృదుః ।

ప్రలంబః పిచ్చిల శ్శోభో నాసయాహారమీరయన్ ॥ 37.

కంఠోపరోధ స్తృట్కూనవమిక్మదగళశుండికా । 37½.

తా॥ రక్తముతో గూడిన శ్లేష్మమువలన లోదాడ మూలప్రదేశమునందు మత్స్యముయొక్క పొత్తికడుపుతో సమానముగ వ్రేలాడుచుండునదిగ జిగటగ మృదువుగనుండు గళశుండికయను వాపుజనించును. ఇది భుజించిన యాహారములను

నుక్కుద్వారమునుండి బైటికి త్రోయును. ఈరోగముకలవానికి గొంతడచికొనును దప్పి, దగ్గు, వాంతి, కలుగును.

తాలుసంహతిరోగలక్షణము.

శ్లో॥ తాలుమధ్యే నిరుజ్జాంసం సంహతం తాలుసంహతిః ॥ 38.

తా॥ శ్లేష్మరక్తమువలన లోదాడ మధ్యప్రదేశమున నొప్పిలేని మాంసపిండము జనించును. ఇది తాలుసంహతియని చెప్పబడును.

తాల్పర్బదరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పద్మాకృతిస్తాలుమధ్యే రక్తాశ్శ్యాయధురర్బదమ్ । 38½.

తా॥ దుష్టరక్తమువలన లోదాడమధ్యమునందు తామరపుష్పమువంటి యాకారముగల అర్బదమును వాపు జనించును.

కచ్చపతాలుపుష్పటరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కచ్చపః కచ్చపాకార శ్చిరవృద్ధిః కఫాదరుక్ ॥ 39.

కోలాభ శ్లేష్మమేవోభ్యాం పుష్పటో నీరుజస్థిరః । 39½.

తా॥ దుష్టమైన కఫమువలన లోదాడముందు తాబేటి యాకారముగలదియు ఉపద్రవము లేనిదియు చిరకాలముమీద వృద్ధిజెందునదియునైన తాళకచ్చపమును వాపుజనించును. దుష్టంబులైన శ్లేష్మమేదస్సులవలన రేగువండువలెనుండునదియు స్థిరముగనుండునదియు నొప్పిలేనిదియునగు పుష్పటమును వాపు జనించును.

తాలుపాకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తేన పాకః పాకాఖ్యః పూయస్రావీ మహారుజః ॥ 40.

తా॥ దుష్టముగనుండు పిత్తముచే లోదాడయందు చీమును స్రవింపజేయు నదియు అధికయునుద్రవములతోఁ గూడినదియునైన పాకము (అనగా వ్రణము) జనించును. ఇది తాలుపాకమనబడును.

తాలుశోషరోగలక్షణము.

శ్లో॥ వాతపిత్తజ్వరాయాసై స్తాలుశోష స్తదాహ్వాయః । 40½.

తా॥ వాతపిత్తజ్వరము, ఆయాసము వీనిచేలోదాడ ద్రవములేకుండును. ఇది తాలుశోషమనబడును. ఇటుల (8) రోగములు తాలుప్రదేశమున జనించును.

రోహిణీరోగలక్షణము.

శ్లో॥ జిహ్వస్ప్రబంధజాః కంఠే దారుణమార్గరోధినః ॥ 41.

మాంసాంకురాశ్శీఘ్రచయారోహిణీశీఘ్రకారిణీ । 41½.

తా॥ కంఠస్ప్రదేశమునందలి జిహ్వమాలయలో దారుణమైన మాంసాంకురములు జనించి యవి శీఘ్రముగవృద్ధిజెంది కంఠమార్గము నడ్డగించును. ఇది రోహిణీరోగమని చెప్పబడును. శీఘ్రముగ రోగిని జంపును.

వాతజరోహిణీరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కంఠాస్యశోషకృద్వాతా త్సహనుశ్రోత్రరుక్కరీ ॥ 42.

తా॥ వాతమువలనజనించిన రోహిణీరోగమునందు కంఠము నోరు యెండిపోవును. చెక్కిళ్లు, చెవులు పీనియందు కూలకలుగును.

పిత్తజరోహిణీరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పితౄ జ్వరోమాతృణ్మౌహకంఠధూమాయనాన్వితా ।

క్షీప్రజాక్షీప్రపాకార్తిరాగిణీస్పర్శనా సహ ॥ 43.

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన రోహిణీరోగమునందు జ్వరము, తాపము, దప్పి, మూర్ఛ, కంఠమునందు పొగవెడలుటవలె యుపద్రవము కూల మిక్కిలి యెరుపువర్ణము ఇవి కలుగును. శీఘ్రముగజనించు పాకమునుజెందును. స్పర్శమును సహించకుండును.

కఫజరోహిణీరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కఫేఽపిచ్చిలా పాంశుః

తా॥ దుష్టకఫముచే జనించిన రోహిణీరోగము జగటగ తెలుపువర్ణముగ నుండును.

రక్తజరోహిణీలక్షణము.

శ్లో॥ అస్మజా స్ఫోటకాచితా ।

తప్తాంగారనిభా కర్ణరుక్కరీ పిత్తజాకృతిః ॥ 44.

తా॥ దుష్టరక్తముచే జనించిన రోహిణీరోగము పిటకలతో వ్యాప్తముగ జ్వలింపుచుండు కొఱవితో సమానవర్ణముగలదిగ చెవులలో నొప్పిని కలుగజేయునదిగ నుండును. మాత్రయు దీనియందు పిత్తజరోహిణికి చెప్పియుండు లక్షణములు సహితము కలుగును.

సన్నిపాతజరోహిణీరోగలక్షణము.

శ్లో॥ గంభీరపాకా నిచయా త్వర్వలింగసమన్వితా । 44½.

తా॥ సన్నిపాతమువలన జనించిన రోహిణీరోగము గంభీరపాకముగలదిగ వాతాదిరోహిణీ రోగములకు చెప్పియుండు లక్షణములతోగూడినదిగ నుండును.

కంఠశాలూకలక్షణము.

శ్లో॥ దోషైః కఫోల్బణై శ్శోఫః కోలవద్ధ్రీధిశోన్నతః ॥ 45.

శూకకంటకవత్కంఠే శాలూకో మూర్ఛరోధనః । 45½.

తా॥ కఫాధిక్యముతో గూడియుండు వాతాదిదోషములచే కంఠమునందు రేగుచుండంతప్రమాణముగలదిగ నుంటగట్టియుండునదిగ పొడవుగ పరిమంట్లవలె కంఠ మార్గమునడ్డగించునదిగనుండు కంఠశాలూకమును వాపు జనించును.

బృందరోగలక్షణము.

శ్లో॥ బృంజో వృత్తోన్నతో దాహజ్వరకృద్గళపార్శ్వగః ॥ 46.

తా॥ కఫాధిక్యముతో గూడియుండు వాతాదిదోషములవలన గొంతుకు ప్రక్కన గుండ్రముగ పొడవుగనుండు వాపు జనించును. ఇది బృందమనివలయును. సర్వాంగతాపము జ్వరము వీనిని కలుగజేయును.

తుండికేరికాలక్షణము.

శ్లో॥ శూనుసంధ్యాశ్రితః కంఠే కార్పాసీఫలసన్నిభః ।

పిచ్చిలో మందరుక్కోఫః కఠిన స్తుండికేరికా ॥ 47.

తా॥ కంఠమున చెక్కిళ్లసంధిప్రదేశమునందు పిత్తివిత్తులతో సమానాకారము గలదిగ జిగటగ కొంచెమునొప్పిగలదిగ గట్టిగనుండు తుండికేరికాయను వాపు జనించును.

గళౌఘరోగలక్షణము.

శ్లో॥ బాహ్యంతశ్శ్వయంఘ్నోరో గళమూర్ఛార్గళోపమః ।

గళౌఘో మూర్ఛగురుతా తంద్రాలాలాజ్వరప్రదః ॥ 48.

తా॥ కంఠమున బాహ్యభ్యంతరములయందు దారుణమును కంఠమార్గమును గడియవలె నడ్డగించునదిగయునైనవాపు జనించును. ఇది గళౌఘరోగమని చెప్పఁబడును. దీనియందు శిరోగురుత్వము, తంద్ర, జొల్లు, జ్వరముకలుగును.

వలయరోగలక్షణము.

శ్లో॥ వలయంనాతిరుక్కోఘ స్తనన్వదే వాయతోన్నతః । 48½.

తా॥ స్వల్పకూలతోగూడినదిగ పొడవుగ నిడువుగ నుండు పలయమును వాపు కంతమునందు జనించును. గళౌఘమునకు చెప్పియుండు యుపద్రవములతో గూడి యుండును.

గళాయుకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ మాంసకీరో గళే దోష్టే రేకోఽనేకోఽధ వా ల్పరుక్ ॥ 49.

కృచ్ఛో చ్ఛాప్తసాభ్యవహృతిః పృథుమూలో గలాయుకః ।

తా॥ దుష్టంబులైన వాతాదిదోషములచే స్వల్పకూలతోగూడియుండు (1) లేక అనేకములైన మాంసాంకురములు కంతప్రదేశమున జనించును. ఇది ఆఘోభాగమున లావుగనుండును. ఈరోగమునందు బహుకష్టముచే త్యాసము చెడకును. బహుకష్టము మీఁద ఆహారము లోనికి చెల్లును. ఈరోగమునకు గళాయుకమును నామముకలదు.

శతఘ్నీరోగలక్షణము.

శ్లో॥ భూరిమాంసాంకురవృతా తీ వ్రత్యజ్జ్వీరమూర్ధరుక్ ॥ 50.

శతఘ్నీనిచితా వర్తి శృతఘ్నీ వాతిరుక్మరీ ।

తా॥ అనేకమాంసాంకురములతో వ్యాపించినదిగ దారుణమైన దప్పి, జ్వరము, తలనొప్పి వీనిని కలుగజేయునదిగనుండు వర్తి (అనగా వాపు) కంతమునందు జనించును. ఇది శతఘ్నీయను పేరింబఱిగనును. సన్నిపాతమువలన జనించును. శతఘ్నీకస్త్ర చందంబునమిక్కిలి యుపద్రవమును కలుగజేయును.

కంతవిద్రధిరోగలక్షణము.

శ్లో॥ వ్యాప్తసర్వగళ శ్శీఘ్రదన్మపాకో మహాదః ॥ 51.

పూతిపూయనిధ సావీశ్వయథు ర్గళవిద్రధిః । 51½.

తా॥ జనించిన తక్షణంబున పాకమునుజెంది ఆఘోభద్రవములతో కంతము నందంతలవ్యాపించి దుర్గంధయుక్తమైన చీమవలె మలమును ప్రవించునట్టి వాపు కంతమునందు జనించును. ఇది కంతవిద్రధియనబడును.

గళార్బుదరోగలక్షణము.

శ్లో॥ జిహ్వపసానే కంఠాదా వపాకంశ్వయథు మలాః ॥ 52.

జనయంతి స్థిరం రక్తం నీరుజం తద్గళార్బుదమ్ । 52½.

తా॥ ప్రకోపించిన వాతాదిదోషంబులు నాలుకతోనయందు గాని కంతముల మునందు గాని పాకరహితముగ గట్టిగ యెఱుగ ఉపద్రవరహితముగనుండు వాపును గలుగజేయును. దీనిని గళార్బుదమని యందురు.

గళగండరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పవనశ్లేష్మమేదోభి ర్గళగంఘో భవే ద్భూహిః ॥ 53.

వర్ధమాన స్సకాలేన ముష్కవల్లంబతే నిరుక్ ॥ 53½.

తా॥ దుష్టంబులైన వాతశ్లేష్మమేదస్సులవలన కంఠమునకు వెలుచల గళగండ మను రోగము జనించును. ఇది నానాటికి వృద్ధిజెందుచు ఉపద్రవరహితమై వృషణము వలె కంఠమున ప్రేలాడుచుండును.

వాతజగళగండరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కృష్ణోఽరుణో వా తోదాఢ్య స్సవాతా త్కృష్ణరాజిమాన్ ॥

వృద్ధస్తాలుగళే శోషం కుర్యా చ్చవిరసాస్యతామ్ ॥ 54½.

తా॥ వాతమువలన పుట్టిన గళగండము నల్లగ లేక యెఱ్ఱగ సోట్లతో గూడినదిగ నల్లని రేఖలు నిండియుండునవిగ నుండును. ఇది వృద్ధిజెంది లోదాడ కంఠము వీనియందు శోషము కలుగజేసి నోటిని విరసముగజేయును.

కఫజగళగండరోగలక్షణము.

శ్లో॥ సిర స్సవర్ణః కండూమాన్ శీతస్పర్శో గురుః కఘాత్ ॥ 55.

వృద్ధస్తాలుగళే లేపం కుర్యా చ్చ మధురాస్యతామ్ ॥ 55½.

తా॥ ప్రకోపించియుండు కఫమువలన జనించిన గళగండము గట్టిగ కంఠ ముతో సమానవర్ణము గలదిగ దురదకలదిగ శీతస్పర్శము గలదిగ గురువుగ నుండును. ఇది వృద్ధిజెందినదై లోదాడి కంఠము వీనియందు లేపమును గలుగజేయును.

మేదోగళగండలక్షణము.

శ్లో॥ మేదస శ్లేష్మనద్ధానివృద్ధో వ్యసోఽనువిధీయతే ॥ 56.

దేహం వృద్ధశ్చ కురుతేగళే శబ్దం స్వరేఽల్పతామ్ ॥

తా॥ వృద్ధిజెందిన మేదస్సులవలన జనించిన గళగండరోగమునందు కఫజగళగండ మునకు చెప్పియుండు లక్షణములన్నియు నుండును. మరియు నామేదోగళగండ రోగమునందు శరీరము వృద్ధిజెందిన వృద్ధియు తుయించిన తుయమును వృద్ధిజెందునపుడు కంఠమున నొకవిధమైన శబ్దమును స్వరమునకు హనియును కలుగును.

వాతజస్వరఘ్నురోగలక్షణము.

శ్లో॥ శ్లేష్మరుద్ధానిలగతి శ్శుష్కకంఠో హతస్వరః ॥ 57.

తామ్యక్ ప్రసక్తం శ్వసితీయేన సస్వరహానిలాత్ ॥ 57½.

తా॥ దుష్టంబైన శ్లేష్మముచే వాతమార్గమడ్డగింపబడిన అందువలన కంఠము కుష్మించి స్వరముహీనతనొంది కడుకష్టముతో రోగి శ్వాసమును విడుచును. ఇది వాతజ స్వరఘ్నరోగమని పఠింతును. ఇటుల (18) రోగములు కంఠమునందు జనించును.

ముఖపాకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కరోతి వదనస్యాంత ర్వర్జితా సర్వసరోనిలః ॥ 58

సంచారిణో ఋణా రూక్షో నోష్ఠా తామ్రా చలత్వచా ।

జహ్వ శీతాసహా గుర్వీ స్ఫటితాకంటకాచితా ॥ 59.

వివృణోతి చ కృచ్ఛ్రిణ ముఖం పాకో ముఖస్య సః । 59½.

తా॥ శరీరమందంతట సంచరించునట్టి వాతము నోటిలోపల యెఱ్ఱగ రూక్షగ ప్రసరించువదిగఁజుండు ప్రణమలను కలుగజేయును. దానివలన పెదవులు యెఱ్ఱగవగును పెదవిపైచర్మముడును. నాలుక శీతస్పర్శమును సహించకుండువదిగ వగిలినదిగ ముండ్లు బారివదిగ లావుగవగును. ఇది ముఖపాకరోగమనబడును. దీనియందు రోగి నోటిని కడుకష్టముతో తెరుచును.

ఊర్ధ్వగదరోగలక్షణము.

శ్లో॥ అధః ప్రతిహతో వాయు రర్శో గుల్మకఫాదిభిః ॥ 60.

యాతూర్ధ్వం వక్త్రచార్దంధ్యం కుర్వన్నూర్ధ్వగద స్తు సః ।

తా॥ అర్కస్సు గుల్మము కఫము మొదలగువానిచే వాతము అఘోభాగమునం దడ్డగింపబడి నోటియందు దుర్గంధమును కలుగజేయుచు నూర్ధ్వభాగమునుజేరును. దీనిని ఊర్ధ్వగదమని పఠించుదురు.

పిత్తజముఖపాకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ముఖస్య పిత్తజే పాకే దాహూషే తిక్తవక్త్రతా ॥ 61.

తూరోక్షితక్షతసమా ప్రణా

తా॥ పిత్తజముఖపాకరోగమునందు సర్వాంగతాపము మంట నోటియంగు చేదు ప్రణమనంగువృత్తిగలిగిన నట్టియువ ప్రవయోగల ప్రణాలు జనించును.

రక్తజముఖపాకలక్షణము.

శ్లో॥ స్తద్వచ్చ రక్తజే ।

61½.

తా॥ దుష్టరక్తమువలన జనించిన ముఖపాకరోగమునందు విత్తజముఖపాకమునకు చెప్పినలక్షణములు కలిగియుండును.

కఫజముఖపాకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కఫజే మధురాస్యత్వం కంఠామ త్పిచ్ఛిలా వ్రణాః ॥ 62.

తా॥ కఫజముఖపాకమునందు నోటియందు తీపురము జగట దురదతో గూడినదిగ నుండుప్రణామము జనించును.

ముఖార్బుదరోగలక్షణము.

శ్లో॥ అంతః కపోలమాశ్రిత్య శ్యావపాంశు కఫోర్బుదమ్ ।
కుర్యాత్తత్పాతితంఘ్నిం మృదితం చ వివర్ధతే ॥ 63.

తా॥ కఫమువృద్ధిజెంది దవడలోభాగము నాశ్రయించి కొంచెము నల్లగ తెల్లగ నుండు అర్బుదరోగమును కలుగజేయును. దీనిని ఛేదించినను మర్దించినను మరల వృద్ధిజెందుచునుండును.

సన్నిపాతముఖపాకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ముఖపాకో భవేత్సాస్త్రి స్సరై వ్వి స్సర్వాకృతి ర్మలైః । 63½.

తా॥ రక్తముతో గూడియుండు వాతాదిదోషములచే జనించిన ముఖపాకరోగమునందు వాతాదిముఖపాక లక్షణంబులన్నియు కలుగును.

పూతివక్త్రోగలక్షణము.

శ్లో॥ పూత్యాస్యతా చ తై రేవ దంతకాష్ఠాదివిద్విషః ॥ 64.

తా॥ దంతకాష్ఠాదులచే దంతకుద్ధిని జేయకుండునానికి వాతాది త్రిదోష ప్రకోపమువలన నోటియందు దుర్గంధముకలుగును.

ముఖరోగసంఖ్య.

శ్లో॥ ఓష్ఠే గండే ద్విజే మూలే జిహ్వయాం తాలుకే గళే ।
వక్త్రే సర్వత్ర చేత్యుక్తాః పంచసప్తతి రామయాః ॥ 65.
ఏకాద శైకో దశ చ త్రయోదశ తథా చ షట్ । 65½.
అష్టా వస్థాదశాష్టౌ చ క్రమాత్

తా॥ వెదవియందు (11) చెక్కిళ్లయందు (1) దంతములయందు (10) దంత మూలములయందు (12) నాలుకయందు (8) లోదాడయందు (8) కంఠమునందు (18) నోటిలోపల (8) ఇటులనోటియందంతట (75) రోగములు జెప్పబడినవి.

అనాధ్యముఖరోగములు.

శ్లో॥ తేష్వనుపక్రమాః ॥ 66.

క రాళో మాంసరక్తోష్ఠా వర్చదాని జలా ద్విసా ।

శ చ్చప స్తాలుపిటకాగళౌఘ స్సుషిరో మహాన్ ॥ 67.

స్వరఘ్నోర్ధ్వగదశ్యావ శ్శతఘ్నీవలయాలసాః ।

నాడ్యోష్ఠకోపో నిచయా ద్రక్తా త్సరై వశ్చ రోహిణీ ॥ 68.

దశనే స్ఫుటితే దంతభేదః పక్షోపజహ్వికా ।

గళగండనరస్థ్రంశః కృచ్ఛోచ్ఛ్వాసోఽతివత్సరః ॥ 69.

యాప్యస్తు హర్షోభేద శ్చ శేషాన్ శస్త్రాప్తైర్దైర్జయేత్ ॥ 69½.

తా॥ పై (75) ముఖరోగములలో క రాళము, మాంసజ్వోష్ఠరోగము, రక్తజ్వోష్ఠరోగము, జలార్చుదము తప్పయితర అర్చుదరోగములు, కచ్చపము, తాళపిటక, గళౌఘము, మహాసుషిరము స్వరఘ్నమును కంఠరోగము ఊర్ధ్వగదమును పక్త్రోగము శ్యావరోగముశతఘ్నీవలయమును కంఠరోగములు అలసము అధిజిహ్వాము అను జిహ్వరోగములు సన్ని పాతనాడీ దంతమూలరోగములు సన్నిపాతజ్వోష్ఠకోపము రక్తజరోహిణి సన్నిపాతజరోహిణి దంతభేదము పక్షోపజహ్వికా గళగండము స్వరస్థ్రంశము ఒక సంవత్సరమునకు పైబడిన కృచ్ఛోచ్ఛ్వాసము యివి చికిత్సయందు దసాధ్యములు. దంతహర్షము దంతభేదము యీరెండును యాచ్యములు. తక్కిన ముఖరోగములను నిక చెప్పబోయెడు యధ్యాయములో నాయారోగములకు చెప్పియుండు ప్రకారము శస్త్రము ఔషధము వీనిచే చికిత్సించవలయును.

ఏకవింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

ద్వావింశాధ్యాయము.

ముఖరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము ముఖ
రోగప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నయది.

ముఖరోగప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో ముఖరోగప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాన్యాయః ।

ఇతి హ స్మాము రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ ముఖరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము నోటిలో జనించునట్టి
రోగములకు చికిత్సలను తెలియబఱచునట్టి ముఖరోగప్రతిషేధమును నీయధ్యాయమును
వివరించెదము.

ఖండోష్ఠరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ఖండోష్ఠస్య విలిఖ్యాన్తైస్యూత్వాప్రణవదాచరేత్ ।

తా॥ ఖండోష్ఠమునురోగముగలవానికి న్నీహస్వేదకర్మలను చేయించి పెదవి
కొసలను శస్త్రముచేగిరి వాటినికొటిగాచేర్చి తెల్లపట్టునూత్రముచేకుట్టి సద్యోప్రణము
నకుచెప్పియుండునటుల (100) పర్యాయములు కడగబడిన నేటిని లేపనము చేయించి
ప్రణమునకుపైన కబళికను ప్రయోగించి చికిత్సించవలయును.

ఖండోష్ఠరోగమున యష్టిమధుకాదితైలము.

శ్లో॥ యష్టి జ్యోతిష్కృతీ రోధ శ్రావణీశారిబోత్పలైః । 1.

పటోల్యా కాకమాచ్యా చ తైల మభ్యంజనం పచేత్ । 1½.

తా॥ యష్టిమధుకము జ్యోతిష్కృతీ (అపగావక్కుడుతీగె) లొడ్డుగు, బోడ
తరము, నల్లసుగంధిపాల, నల్లకలువపొట్ల, కామంచి వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి
కల్కముచేసి నువ్వులనూనెలో కలిపి తైలపాకవిధిగ వండి ఖండోష్ఠరోగమునకు
పూయవలయును.

ఖండోష్ఠరోగమునకు నస్యతైలము.

శ్లో॥ నస్యం చ తైలం వాతఘ్నమధురస్కంధసాధితమ్ । 2.

తా॥ ఖండోష్ఠోగమునందు వాతవారద్రవ్యములు మధురవర్ణద్రవ్యములు వీనితో నక్కముచేయఁబడిన తైలముచే నస్యమును చేయించవలయును.

వాతోష్ఠరోగమునకు మహాస్నేహము.

శ్లో॥ మహాస్నేహేన వాతౌష్ఠే సిద్ధేనాక్తః పిచుర్హితః ।

దేవధూపమధూచ్ఛిప్తగుగ్గుల్యమరదారుభిః ।

3.

తా॥ వాతమువలన జనించిన ఓష్ఠరోగమునందు సర్జరసము, మైవము, గుగ్గిలము, దేవదారు అనువానిని మహాస్నేహములో కలిపి నక్కముచేసి అందులో ప్రత్తిని తడిపి పెదవిపై వేయవలయును. ఘృతము, మజ్జ, వసా, తైలము ఈ వాల్మీకి నొకటిగా చేర్చిన మహాస్నేహమందురు.

వాతోష్ఠరోగ ప్రతిసారణము.

శ్లో॥ యష్ట్యాహ్వ చూర్ణయుక్తే తేనైవ ప్రతిసారణమ్ ।

3½.

తా॥ వాతోష్ఠరోగమునందు యష్టిమధుక చూర్ణమును పై చెప్పిన మహాస్నేహముతోచేర్చి ప్రతిసారణము చేయించవలయును.

వాతోష్ఠరోగమునకు స్వేదనస్యములు.

శ్లో॥ నాడ్యోష్ఠం స్వేదయేద్దుగస్థితై రేరండపల్లవైః ॥

4.

ఖండోష్ఠవిహితం నస్యంతస్య మూర్ధ్ని చ తర్పణమ్ ।

4½.

తా॥ వాతోష్ఠరోగమునకు ఆవుపాలలో ఆముదవుచిగుళ్లను వైచి చక్కఁగ కాచి నాడిచేస్వేదకర్మను చేయించి ఖండోష్ఠరోగమునకు చెప్పియుండు నస్యములను శిరోభ్యంగమును చేయవలయును.

పితృభిఘాతోష్ఠచికిత్స.

శ్లో॥ పితృభిఘాతజావోష్ఠౌ జలౌకోభి రుపాచరేత్ ।

5.

రోధ్రసర్జరసక్షౌద్రమధుకైః ప్రతిసారణమ్ ।

గుఢాచీయప్తిపత్తంగసిద్ధమభ్యంజనే ఘృతమ్ ॥

6.

పిత్తవిద్రధివచ్చాత్ర క్రియా

తా॥ పిత్తజోష్ఠరోగము అభిఘాతజోష్ఠరోగము ఈ రోగములకు జలగలచే రక్తస్రావమును చేయించి లాద్దుగు, సర్జరసము, తేనె, యష్టిమధుకము వీనిచే ప్రతిసారణమును తిప్పతీగ, యష్టిమధుకము, రక్తచందనము వీనిని సమభాగములుగ

గ్రహించి మారి ఆవుశేతిలో కలిపి నిద్ధముచేయఁబడిన ఘృతముచే యిర్భంజనమును పిత్తవిద్రుధిరోగమునకు చెప్పినటుల చికిత్సలను చేయవలయును.

రక్తజోష్ణచికిత్స.

శ్లో॥ శోణితజే ౭పి చ ।

6½.

అదమేన భవేత్కార్యం కర్మ

తా॥ దుష్టరక్తమువలన జనించిన ఓష్ఠరోగమునందు పిత్తాభిసారజోష్ణములకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

కఫజోష్ణచికిత్స.

శ్లో॥ ఓష్ఠే తు కఫోత్తరే ॥

7.

పాతాక్షారమధువోష్ఠేష్టై ర్హృతాస్తే ప్రతిసారణమ్ ।

ధూమనావసగంఢూషాః ప్రయోజ్యాశ్చ కఫచ్ఛిదః ॥ 8.

తా॥ కఫజోష్ఠరోగమునకు తొలఁత రక్తమోక్షణమును చేయించి పిదప చిరుబొద్ది, సర్జితారము, లేనె, త్రికటుకములు పీచి ప్రతిసారమును కఫహరములైన ధూమపానసస్య గంఢూషములను చేయించవలయును.

మేదోజోష్ణచికిత్స.

శ్లో॥ స్పీన్నం భిన్నం విమేరస్కం దహేన్మేదోజ మగ్నినా ।

ప్రియంగురోద్ధృతిఫలామాక్షికైః ప్రతిసారయేత్ ॥ 9.

తా॥ మేదస్సువలన జనించిన ఓష్ఠరోగమునందు న్యేదకర్మను చేయించి యా రోగమును చీల్చి లోపముండు మేదస్సును తీసివేసి నివృతకాల్చి పిదప ప్రేంకణము, లాద్దుగు, త్రిఫలములు, లేనె వీనితో ప్రతిసారణమును చేయించవలయును.

జలార్బుదరోగచికిత్స.

శ్లో॥ సక్షాద్రాఘ్నైః తీక్ష్ణభిన్నశుద్ధే జలార్బుదే ।

ఆవగాఢేఽతివృద్ధే వా త్సారోగ్నిర్వా ప్రతిక్రియా ॥ 10.

తా॥ జలార్బుదరోగమునం దారోగమును భేదించి శుద్ధమైన పిదప పిచ్చశ్శు, మిరియాలు మొదలగు తీక్ష్ణద్రవ్యములను లేనె లో చాది ఆరోగమునకు పైన రుద్దవలయు. యారోగములోపలికి దిగియుండినను లేక వృద్ధిజేందియుండినను దానిని త్సారముచే గాని నివృతకాల్చి వలయును.

గండాంజలిచిత్స.

శ్లో॥ ఆమాద్యవస్థాస్వలజ్జం గంజే శోభవదాచరేత్ ॥ 10½.

తా॥ కపాలమునందు జనించిన అలజ్జోగము అపక్వముగనుండు నపుడు దానికి శోభరోగమునకు చెప్పియుండునటుల చికిత్సించవలయును.

శీతదంతచికిత్స.

శ్లో॥ స్విన్నస్య శీతదంతస్య పాళీం విలిఖతాం దహేత్ ॥ 11.

తైలేన ప్రతిసార్యా చ సత్కౌర్మమునసైంధవైః ।

దాడిమత్వగ్వరాతాక్ష్యకాంతాజంబ్వస్థికాగరైః ॥ 12.

కబళః క్షీరిణాం కావ్తై రణుతై లం చ నావనమ్ ।

తా॥ శీతదంతమును రోగమునందు స్వేదకగ్మను చేయించి ప్రీహిముఖమును శస్త్రముచే దంతపాలని చేదించి నువ్వులనునెచే కాల্পవలయును. దానిమ్మదెండు, త్రిఫలములు, రసాంజనము, నేరేడువిస్తులు, సొంటి, సైంధవలవణము, తుంగముస్తలు, తేనె అనువానితో ప్రతిసారమును చేయించవలయును. క్షీరివృక్ష కషాయములచే కబళమును అణుతైలముచే నస్యమును చేయించవలయును.

దంతహర్షభేదచికిత్స.

శ్లో॥ దంతహర్షే తథా భేదే సర్వా వాతహరా క్రియా ॥ 13.

తిలయష్టిమధుశృతం క్షీరం గంధూషధారణమ్ ।

తా॥ దంతభేదము, దంతహర్షము అనునీరోగములయందు వాతహర చికిత్సల నన్నిటిని చేసి నువ్వులు, యష్టిమధుకము వీనితో కాచబడిన అవుపాలచే గంధూషమును ధరింపజేయవలయును.

దంతచాలరోగచికిత్స.

శ్లో॥ సన్నేహం దశమూలాంబు గంధూషః ప్రచలద్విజే ॥ 14.

తుత్థరోధ్రకణాశ్రేష్ఠాపత్తంగపటుఘ్నణమ్ ।

స్నిగ్ధాశ్శీల్యా యథావస్థం నస్యాన్నకబళాదయః ॥ 15.

తా॥ దంతములు చలించుచుండిన దశమూలకషాయములో నువ్వులనునెచే గంధూషమును చేయించవలయును. మైలుతుత్తము, లొద్దుగు, పిచ్చిక్కు, త్రిఫలములు, పత్తంగము (అనగారక్తచందనము,) సైంధవలవణము వీనినిచక్కగ చూర్ణముచేసి

దంతములపై రుద్దవలయును. మఱియు స్నిగ్ధముగనుండు నస్యము, అన్నము, కబళము మొదలగువాని నాయాయనస్థాను గుణముగ భజనము చేయుచుండవలయును.

అధిదంతరోగచికిత్స.

శ్లో॥ అధిదంతకనూలిప్తం యదా ఊరేణ జర్జరమ్ ।

కృమిదంత మివోత్పాట్య తద్వహ్స్పచరే త్రదా ॥ 16.

అనవస్థితరక్తే చ దగ్ధే ప్రణివక్రియా । 16½.

తా॥ అధిదంతరోగమునందు నాదంతములకు సర్జితమును లేవనముచేసి శిథిలమునొందియుండునపుడు దానిని కృమిదంతమువలె పెరికి చికిత్సించవలయును. అధిదంతమును ఊకునపుడు నాస్థానమునందు రక్తము విశేషముగ ప్రవించిన నాస్థానమును నిస్పచేకాల్చి పిదప ప్రణయనము చేప్పియుండు నటులచికిత్సించవలయును.

దంతశర్కరారోగచికిత్స.

శ్లో॥ అహింసస్తంతమూలాని దంతేభ్య శర్కరాం హరేత్ ॥ 17.

ఊరచూర్ణై ర్మధుయై స్తతశ్చ ప్రతిసారయేత్ । 17½.

తా॥ దంతశర్కరారోగమున దంతమూలములకు పీడగలుగుకుండా కడుఱుగ రూకతతో దంతమూలమునందు శర్కరను దంతలేఖనక శస్త్రముచే తీసి వేసి ఊరచూర్ణముతో తేనెను కలిపి ప్రతిసారణము చేయించ వలయును.

కపాలికారోగచికిత్స.

శ్లో॥ కపాలికాయా మవ్యేవం వాహ్లోక్తం చ సమాచరేత్ ॥ 18.

తా॥ కపాలికాయను దంతరోగమునందు దంతశర్కర, దంతహర్షము అనురోగములకు చెప్పియుండు చికిత్సలనన్నిటిని చేయవలయును.

కృమిదంతరోగచికిత్స.

శ్లో॥ జయే ద్వీప్రావణై స్సివ్న మచలం క్రిమిదంతకమ్ ।

స్నిగ్ధై శ్చాలేపగంధూషనస్యాహరై శ్చలాపహైః ॥ 19.

గుడేన పూర్ణం నుసిరం మధూచ్చిప్తేన వాదహేత్ ।

సప్తచ్ఛవార్కక్షీరాభ్యాం పూరణం కృమిశూలజిత్ ॥ 20.

తా॥ కృమిదంతరోగమునందు తంతములు చలింపకయుండినయెడల వాటిస్వేదకర్మను చేయించి రక్తమోక్షణమును చేయవలయును. పిదప స్నిగ్ధముగ వాతహరములుగనుండు లేవనము గంధూషము నస్యము అహారము వీనిని చేయించవలయును.

కుటియు దంతద్వారములయందు బెల్లమునుగాని మైసమునుగాని నిండించి నిశ్చలం
కాల్చబడిన కుబ్జశలాకుచే కాల్చవలయును లేక ఏడాకులపొన్న పాలనుగాని జిల్లేడు
పాలనుగాని యాదంతద్వారములయందు నిండించిన కృమికూలలుహరించును.

కృమిదంతశూలహరచికిత్స.

శ్లో॥ శీంగుకట్ఫలకానీసస్వర్జికాకుష్ఠవేల్లజమ్ ।

రశో రుజం జయత్యాశు వస్త్రస్థం దశనే ధృతమ్ ॥ 21.

తా॥ ఇంగువ, గుమడుపేకు, పువ్వుకానీసము, స్వర్జికాక్షారము, చెంగల్యకోస్తు,
మిరియాలు వీనిచూర్ణమును వస్త్రములోమాటగట్టి దంతములకుపైన నుంచుకొనిన కృమి
కూలలు శమించును.

కృమిదంతమునకు గంధూషము.

శ్లో॥ గంధూషం ధారయే తైలమేభి రేన చ సాధితమ్ ।

కావ్యథై ర్వా యుక్తమేరండద్వివ్యాప్తీభూకదంబజైః ॥ 22.

తా॥ పైచెప్పిన యింగువ మొదలగు ద్రవ్యములతో సిద్ధముచేయబడిన తైలముచే
రోగికి గంధూషమును చేయించవలయును లేక ఆముదపుచ్చెట్టు, ములక, పెద్దములక
నేలకడివి అనువానిని యుదకములోవైచి కషాయముకాచి దానిని నువ్వులనూనెలో
కలిపి గంధూషమును ధరింపజేయవలయును.

శూలయుక్తదంతోత్పాటనము.

శ్లో॥ క్రియామౌగై ర్భహువిధై రిత్యశాంతరుజంభృతమ్ । 22½.

దృఢమపుష్కరేద్ధంతం పూర్వం మూలాద్విమూక్షితమ్ ॥ 23.

సందంశకేన లఘునా దంతనిర్హతనేన వా ।

తైలం సయప్త్యాహ్వరశో గంధూషో మధునా తతః ॥ 24.

తా॥ పైచెప్పిన యనేకవిధచికిత్సలనుజేసియు ఆకృమిదంత శూలశ మింపక
యండిన నాదంతము చలించకయండినను దానిని సందంశకముయంత్రము చేతగాని
దంతనిర్హతమును యంత్రముచేతగాని తీసివైచి వానికి యప్తిమధుకచూర్ణము చేర్చ
బడిన తైలమును గాని తేనెను గాని గంధూషమునందు ధరింపజేయవలయును.

దంతశూలహరనస్యము.

శ్లో॥ తతోవిదారియప్త్యాహ్వశృంగాటకకేరుభిః ।

తైలం దశగుణక్షీరం సిద్ధంయుంజిత నావనమ్ ॥ 25.

తా॥ నేలగుమ్మడు, యష్టిమధుకము, చరికగడ్డ, తుంగము స్త్రలు వీనినిసమభాగములుగ గ్రహించి కల్పముచేసి నువ్వులనూనెలో కలిపి నూనెకు బదింతలావుపాలను చేర్చి తైలపాకవిధగవండి నస్యము చేయించిన దంతములను హరించును.

దంతోత్పాటననిపేధము.

శ్లో॥ కృశదుర్బలవృద్ధానాం వాతార్తానాం చ నోద్ధరేత్ ।

నోద్ధరే చ్ఛ్చేత్తరందంతం బహూపద్రవకృద్ధి సః ॥ 26.

ఏషా మవ్యుద్ధృతైస్సిగ్ధస్సావదు శ్శీతః క్రమోహితః । 26½.

తా॥ కృశులు, దుర్బలులు, వృద్ధులు, వాతరోగపీడితులు, వీరలదంతములను కస్త్రముచే పీకంజనదు. మఱియు పైభాగమునందుండు దంతములను సయితము నూడదీయందగదు. వానిని తీసివేసినచో అధికోపద్రవములు కలుగును. దంతములపెరికిన తోడనే స్నిగ్ధముగ, శీతముగ, మధురముగ నుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

శీతాదరోగచికిత్స.

శ్లో॥ విస్త్రావితాస్త్రీ శీతాదే సక్షాద్రైః ప్రతినారణమ్ ॥ 27.

ముస్తార్జుచత్వక్రిఫలాఫలినీతాగ్న్యనాగరైః ।

తత్కావ్యధః కబళో నస్యం తైలం మధురసాధితమ్ ॥ 28.

తా॥ శీతాదరోగమునందు రక్తస్రావమును చేయించి తుంగము స్త్రలు, మద్ది పట్ట, త్రిఫలములు, ప్రేంకణము, రసాంజనము, సాంటి వీనిచూర్ణములో తేనెను కలిపి ప్రతినారణమును చేయించవలయును. పైతుంగము స్త్రలు మొదలగువాని కసాయము చే కబళధారణమును మధురద్రవ్యములతో సిగ్ధము చేయఁబడిన తైలముచే నస్యమును చేయించవలయును.

ఉపకుశరోగచికిత్స.

శ్లో॥ దంతమాంసా న్యుపకుశే స్వీన్నా న్యుష్ణాంబుధారణైః ।

మండలాగ్రేణ జాకాదిపత్త్రైర్వా బహుశో లిఖేత్ ॥ 29.

తతశ్చ ప్రతినార్యాణి ఘృతమండమధుద్రుతైః ।

లాక్షాప్రియంగుపత్తంగలవణోత్తమగైరికైః ॥ 30.

సకుష్మశుంఠీమరిచయస్త్రీమధురసాంజనైః ।

సుఖోష్ణో ఘృతమండోనుతైలం వాకబళగ్రహః ॥ 31.

ఘృతం చ మధురై స్సిగ్ధం హితం కబళనస్యయోః । 31½.

తా॥ ఉపకుశరోగమునందు దంతమాంసములకు సుఖోష్ణముగనుండు ఉదకముచే గంధూషధారణమును స్వేదకర్మము చేయించి మండలాగ్రమును శస్త్రముచే గాని కాకాదిచిత్రమును శస్త్రముచే గాని దంతమాంసములను చులువారుగీరి లత్తుక, చిత్ర మూలము, ప్రేంకణము, పల్లంగము, వైంధవలవణము, కావిరాయి, చెంగల్యకోష్ఠు, సొంటి, మిరియూలు, యష్టిమధుకము, రసాంజనము అనువానిని శేతిమిగడ, లేన వీనిలో చక్కముచేసి ప్రతిసారణమును చేయించవలయును. పిదప సుఖోష్ణముగనుండు శేతిమిగడచే గాని నువ్వులనూనెచే గాని కబళధారణమును చేయించవలయును. మఱియు మధురౌషధ కల్పములతో చక్కము చేయబడిన ఘృతముచే కబళమును నగ్గమును జేసిన హితము కలుగును.

దంతపుప్పటచికిత్స.

శ్లో॥ దంతపుప్పటకే సిన్విన్నచ్చిన్నభిన్నవిలేఖితే ॥ 32.

యప్త్యాహ్వానర్జికాశుశ్రింధవై : ప్రతిసారణమ్ । 32½.

తా॥ దంతపుప్పటరోగమునందు దంతములకు స్వేదకర్మము చేయించి ఛేదన శ్లేషనలేఖనంబులంజేసి పిదప యష్టిమధుకము, నగ్నక్షారము, సొంటి, వైంధవలవణము అనువానిచే ప్రతిసారణమును జేయవలెను.

దంతవిద్రధిచికిత్స.

శ్లో॥ విద్రధౌ కటుత్తిష్టోష్ణరూక్షైః కబళలేపనమ్ ॥ 33.

ఘృక్షణం కటుకాకుష్ఠవృశ్చికాళీయవోద్భవైః ।

రక్షే త్వాకం హిమై షక్వం పాట్యో దాహ్మ్యావగాధకః ॥

తా॥ దంతవిద్రధిరోగమునందు కారముగ, తీక్ష్ణముగ, ఉష్ణముగ, రూక్షముగనుండు కటుకరోహిణి, చెంగల్యకోష్ఠు, లేలుమణివిత్తులు అనువానిచే కబళము లేపనము ఘృక్షణము వీనిని యొనర్చవలయును. శీతవీర్యముగల యౌషధముచే దంతవిద్రధి పాకమును జెందకుండునటుల రక్షించవలయును. షక్వమైన దంతవిద్రధిని శస్త్రముచే ఛేదించవలయును. లోపలికి దిగియుండుదానిని అగ్నిచే కాల్యవలయును.

సుషిరరోగచికిత్స.

శ్లో॥ సుషిరే చ్చిన్నలిఖితే సక్షాదైః ప్రతిసారణమ్ ।

రోధముప్తామిసి శ్రేష్ఠాత్కర్మ్యపత్తంగకింశుకైః ॥ 35.

సకట్పలైః కషాయై శ్చ తేహం గంధూషష్యతే ।

యష్టిరోధోత్పలానంతాశారిబాగరుచందనైః ॥ 36.

సగై రికసితాపుండ్రో స్సిద్ధం తైలం చ నావసమ్ । 36½.

తా॥ సాషిరమును గోగమునకు ఛేదనలేఖనంబులంజేసి పిదన లొద్దుగు, తుంగ ముస్తలు, జటామాంసి, త్రిఫలములు, రసాంజనము పుష్పాంగము, మోగుగు, గుముచు లేకు అనువాని చూర్ణములలో తేనెను కలిపి ప్రతిసారమును జేయవలయును. పైలొద్దుగు మొదలగు వ్రవ్యములక పాచయముచే గంధూపమును జేయించవలయును. యష్టి మధుకము, లొద్దుగు, నల్లకలువ, తిప్పతీగె లేక దూలగోవిల, నల్లసుగంధిపాల, అగరు చెక్క, చండవము, కావిరాయి, పంచదార, పుంస్త్రము అనువానికల్పముతో సిద్ధము జేయబడిన తైలముచే నస్యము జేయించవలయును.

అధిమాంసకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ఛిత్రాధిమాంసకం చూర్ణై స్సత్తైః ప్రతిసారయేత్ ॥ 37.

వచాలేజోవలీపాతాస్వర్జికాయవశూకజైః ।

పటోలనింబ త్రిఫలాకషాయః కబళో హితః ॥ 38.

తా॥ అధిమాంసకమును దంతరోగమును శస్త్రముచే ఛేదించి పిమ్మట వస, బెక్కుడుతీగె, చిరుబొద్ది, సర్జత్తారము, యవత్తారము అనువాని చూర్ణములలో తేనెను కలిపి ప్రతిసారమును జేయించవలయును. పొప్పి, వేము, త్రిఫలములు అనువాని కషాయముచే కబళమును చేయించవలయును.

విదర్భరోగచికిత్స.

శ్లో॥ విదర్భే దంతమూలాని మండలాగ్రేణ శోధయేత్ ।

తూరం యుంజ్యాత్తతో నస్యం గంధూషాది చ శీతలమ్ ॥ 39.

తా॥ విదర్భరోగమున దంతమూలమును మండలాగ్ర శస్త్రముచే ఛేదించి సర్జత్తారమును ప్రయోగించవలయును. పిదప శీతవీర్యవ్రవ్యములతో సిద్ధముచేయబడిన నస్యగంధూపములను జేయవలయును.

నాడీరోగచికిత్స.

శ్లో॥ సంశోధ్యోధయతః కాయం శిరశ్శోపచరే తతః ।

నాడీం దంతానుగాం దంతం సముద్భృత్యాగ్నినా దహేత్ ॥ 40.

కుబ్జాం నై కగతిం పూర్ణాం మదనేన గుడేన వా ।

ధావనం జాతమదనఖదిరస్వాదుకంటకైః ॥ 41.

క్షీరివృక్షాంబుగంధూషో నస్యం తైలం చ తత్కృతమ్ ।

తా॥ విదర్భరోగమునందు పనునవిరేచకంబులను జేయించి విరేచనశక్తముచే శిరమును శోధించి దంతసమీపముండుండు నాడికి చికిత్స చేయవలయును. మఱియు నాదంతమును పెరికివేసి అచట బెల్లమును గాని మ్రుంగపండును గాని యుంచి విప్పచే కాల్చవలయును. బాజి, మ్రుంగ, చంద్ర, ఏనుగుదల్లేను అనువానిచే దంత ధావనమును చేయవలయును. క్షీరిపృక్షకషాయముతో గంధూషమును క్షీరిపృక్ష కషాయముతో సిద్ధముచేయబడిన తైలముచే నస్యమును ప్రయోగించవలయును.

వారజజిహ్వకంటకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కుర్యాద్వాతోష్ఠకోపోత్తం కంటకే ప్షవినిలాత్మసు । 42.
జిహ్వయాం

తా॥ వారజ జిహ్వకంటకరోగమున వారజోష్ఠకోపరోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

పిత్తజిహ్వకంటకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పిత్తజాతేషు ఘృష్టేషు రుధిరే స్రుతే ।
ప్రతిసారణగంధూషనావనం మధురై స్థితమ్ ॥ 43.

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన జిహ్వరోగమునందు నాలుకమలముగీచి రక్త స్రావమును చేయించి మధురౌషధములతో ప్రతిసారణమును గంధూషమును నస్యమును ప్రయోగించవలయును.

కఫజిహ్వకంటకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ తీక్ష్ణైః కఘోఢే వ్యవ్యేనం నర్వసత్కృషణాదిభిః । 43½.

తా॥ కఫజిహ్వకంటకరోగమునందు నాకంటకములను గీచివేసి రక్తమౌక్షణము చేయించి తీక్ష్ణముగనుండు ఆవాలు, త్రికటుకములు మొదలగువానిచే ప్రతి సారణగంధూష నస్యములను ప్రయోగించవలయును.

జిహ్వలసరోగచికిత్స.

శ్లో॥ నవే జిహ్వలసే వ్యేనం తంతుశస్త్రేణ న స్పృశేత్ ॥ 44.

తా॥ జిహ్వలసరోగము క్రొత్తగనుండునపుడు వైచెప్పిన వ్రకారము తీక్ష్ణౌషధములచే ప్రతిసారణగంధూషదులను చేయించవలెను. శస్త్రముచే దానిని చిత్కించుననదు.

అధిజిహ్వీకారోగచికిత్స.

శ్లో॥ ఉన్నమ్య జిహ్వమాకృష్టాం బడిశేనాధిజిహ్వీకామ్ ।

ఛేదయే స్మండలాగ్రేణ తీక్ష్ణోష్ణైర్ఘృణాది చ ॥ 45.

తా॥ నాలుకను పైకత్తి దానిక్రిందనుండు అధిజిహ్వకరోగమును బడిశమును యంత్రముచే నీడ్చిపట్టుకొని మండలాగ్రమును శస్త్రముచే ఛేదించి తీక్ష్ణముగ నుష్ణముగ నుండు నాపథములచే ఘృణాదులను ప్రయోగించవలయు.

ఉపజిహ్వీచికిత్స.

శ్లో॥ ఉపజిహ్వం పరిస్రావ్య యవతూరేణ ఘృణయేత్ ।

తా॥ ఉపజిహ్వకను శాకాదిపత్రశస్త్రముతో గాని అంగుళిశస్త్రముతో గాని ఛేదించి దానిమీద యవతూరమును రుద్దవలయును.

గళశుండికాచికిత్స.

శ్లో॥ కఫఘ్నే శ్శుండికా సాధ్యా నస్యగండూషఘ్నజైః ॥ 46.

తా॥ శుండికారోగమునందు కఫరూపమైన నస్యము గండూషము ఘ్నణము అను నీచికిత్సలను జేయవలయును.

గళశుండికయందు శస్త్రచికిత్స.

శ్లో॥ * ఏర్వారుబీజప్రతిమం నృద్ధాయామసిరాతతమ్ ।

అగ్రే నివిష్టం జిహ్వాయాఃబడిశాద్యవలంబితమ్ ॥ 47.

ఛేదయే స్మండలాగ్రేణ నాత్యగ్రే న చ మూలతః ।

ఛేదేఽత్యసృక్తుయాశ్మత్ప్య ర్హీనే వ్యాధి ర్విసర్ధతే ॥ 48.

తా॥ గళశుండికారోగము వృద్ధిజెందియుండిన నాలుకకొసయందలి నల్లగను నిడుపుగను నక్కదోసవిత్తులనలెను నుండు యాగళశుండికను బడిశాది శస్త్రములచే నీడ్చిపట్టుకొని మండలాగ్రమును శస్త్రముచే ఛేదించవలయును. అటుల ఛేదించునపుడు మిక్కిలికొసయందుగాని మిక్కిలి మూలమునందుగాని ఛేదించగూడదు. మిక్కిలి మూలమునందు ఛేదించిన విశేషముగ రక్తముత్పయించి మరణము కలుగును. మిక్కిలి కొసలయందు ఛేదించిన వైరోగము మరలవృద్ధిజెందును.

గళశుండికయందు మరిచాదిఘ్నణము.

శ్లో॥ మరిచాతివిషాపాతావచాకుష్ఠకుటన్నజైః ।

చిన్నాయాం సపటుత్వే ద్ధ్వజం కబళః పునః ॥ 49.

కటుకాతివిషా వాతానింబ రాన్నావచాంబుభిః । 49½.

తా॥ గళకుండికారోగమును చక్కగఁగఁచి పిదప మిరియాలు, అతివస, చిరుబొద్ది, వస, చెంగల్యకోస్తా, దుండిలము, సైంధవలగము అనువానిని చూర్ణముచేసి అందులో తేనెను చేర్చి రుద్దవలయును. కటుకరోహిణి, అతివస, వేము, దుంప రాన్నము, వస అనువానికషాయముచే కబళమును జేయించవలయును.

తాలుసంహత్యాదిచికిత్స.

శ్లో॥ సః ఘాతే పుష్పతే కూర్మే విలిఖై వ్యవం సమాచరేత్ ॥ 50.

తా॥ దంతసంవాతి, దంతపుష్పటము, దంతకచ్చము అనురోగములను పైగళ కుండికారోగమునకు చెప్పియుండునటుల శస్త్రముచే ఁచి చికిత్సలను జేయవలయు.

అపక్వతాలుపాకచికిత్స.

శ్లో॥ అపక్వే తాలుపాకే తు కాసీసత్కౌద్రతార్క్షణైః ।

ఘ్నణం కబళ శ్శీతకషాయమధురౌషధైః ॥ 51.

తా॥ తాలుపాకరోగము పక్వముకాకుండుటకు పూర్వము దానికి పుష్పకా సీసము, తేనె, రసాంజనము అనువానిచే ఘ్నణమును శీతముగ వగరుగ మధురముగ నుండు నౌషధములచే కబళమునుజేయించవలయును.

పక్వతాలుపాకచికిత్స.

శ్లో॥ పక్వేష్టాపదవద్భిన్నే తీక్ష్ణోష్ణైః ప్రతిసారణమ్ ।

వృషనింబపటోలాద్యై స్త్రికైః కబళధారణమ్ ॥ 52.

తా॥ తాలుపాకరోగము పక్వమైయుండినయెడల దానిని మండలాగ్రమును శస్త్రముచే అష్టాపదమువలె ఁచి తీక్ష్ణముగ నుష్ణముగనుండు నౌషధములచే ప్రతి సారణమును ప్రయోగించవలయును. పిదప అడ్డసరము, వేము, చేతిపొల్లి, జాజి, గన్నేరు, తిప్పతీగ, కటుకరోహిణి, కనుపు, మ్రానివసుపు, పేముచిగుళ్లు, వ్రాకుడు మొదలగు తిక్తద్రవ్య కషాయముల చేతను మధురైలముచేతను కబళధారణమును జేయించవలయును.

తాలుశోషచికిత్స.

శ్లో॥ తాలుశోషే త్వత్పిష్టస్య సర్పిరుత్తరథక్తికమ్ ।

కణాశుంతీశృతంపాన ముష్ణై ర్గంధూషధారణమ్ । 53.

ధన్వమాంసరసాన్నిధాక్షీరసర్పిశ్చవావనమ్ । 53½.

తా॥ తాలుశోషరోగముగలవానికి దప్పిలేకుండిన ఈ తరభక్తికమైన ఘృతమును పిప్పళ్లు, కుంతి వీనితో కావబడిన యాదకపానమును, కలి మొదలగు పుల్లని ద్రవ్యములచే గంధూషధారణమును ఘృతాది జాంగలదేశ జంతుమాంసరసపానమును, ఆవుపాలు, నెయ్యి వీనిచే నస్యమును జేయించవలయును.

కంతరోగచికిత్స.

శ్లో॥ కంతరోగే వ్యస్థజ్యోత్స్న స్తీక్ష్ణై ర్నస్యాదికర్మ చ ॥ 54.

క్వాఢః పానం చ దార్వీత్వజ్ఞింబత్కర్మ్య కళింగజః ।

హరీతకీకషాయో వా పేయో మాక్షికసంయుతః ॥ 55.

తా॥ కంతరోగములయందు రక్తమోక్షణమును తీక్ష్ణముగనుండు ద్రవ్యములచే వస్యగంధూషాదులను, మ్రానిపసుపు, లవంగపట్ట, వేము, రసాంజనము, కొడిశవిత్తులు అనువానిక పాయపానమును లేక లేనెను జేర్చిన కరక్కాయ కషాయపానమును జేయించవలయును.

కంతరోగమునందు కబళాదిధారణము.

శ్లో॥ శ్రేష్ఠావ్యోషయవత్సారదార్వీద్విపిరసాంకనైః ।

సపాతాతేజసీనింబై స్సూక్తగోమూత్రసాధితైః ॥ 56.

కబళో గుటికా చాత్ర కల్పితా ప్రతిసారణమ్ । 56½.

తా॥ కంతరోగములకు త్రిఫలములు, త్రికటుకములు, యవత్సారము, మ్రాని పసుపు, వ్రాకుడు, రసాంజనము, చిరుబొద్ది, వెక్కుడుతీగె, వేము అనువానిని పులి కడుగు, గోమూత్రము వీనిలోచేర్చి చక్కగకాచి దానిచే కబళధారణమును జేయించవలయు. పైత్రిఫలాదిద్రవ్యముల పైకషాయముతో నూరి గుటికలు చేసి ప్రతిసారణము జేయించవలయును.

కంతశూలహరలేపము.

శ్లో॥ నిచులం కటభీముస్తం దేవదారుమహాషధమ్ ॥ 57.

వచా దంతీ చ మూర్వా చ లేపః కోష్ఠ్యైః క్రిశోఘహః । 57½.

తా॥ నీరుప్రబ్బలి, వల్లగినియ, తుంగము స్తలు, దేవదారు, సొంటి, వసు, దంతి చెట్టు, చాగ అనువానిని నూరిసుఖోష్ణముగ లేపవము జేసిన కంఠమునందుగల నొప్పి, వాపుహరించును.

వాతరోహిణీచికిత్స.

శ్లో॥ అథాంత ర్బాహ్యతః సివ్నాం వాతరోహిణికాం లిఖేత్ ॥ 58.

అంగుళీశ స్త్ర కేణాశు పటుయుక్తనఖేన వా ।

పంచమూలాంబుకబళ స్తైలం గంధూషనావనమ్ ॥ 59.

తా॥ వాతజరోహిణీరోగముకలవానియొక్క బాహ్యభ్యంతరములకు స్వేద కర్మనుచేయించి అంగుళీశ స్త్రముచేగాని సైంధవలపణముతో గూడియుండు నఖయుచే గాని శీఘ్రముగ ఛేదించవలయును. పంచమూలక మయముచే కబళమును, నువ్వుల నూనెచే నస్యమును గంధూషమును జేయించవలయును.

పిత్తరోహిణీచికిత్స.

శ్లో॥ విస్త్రావ్యపిత్తసంభూతాం సితాక్షాద్రప్రియంగుభిః ।

ఘృతే త్వరోధ్రపత్తంగైః కబళః క్వధితై శ్చ తైః ॥ 60.

ద్రాక్షాపరూషకక్వాథో హితశ్చ కబళగ్రహే ।

తా॥ పిత్తమువలన జవించినరోహిణీరోగమును భేదించి అందులోనుండు రుప్త రక్తమును వెలిపించి పంచదార, తేనె, ప్రేంకణము, లొద్దుగు, పత్తంగము (అనగా రక్తచందనము) వీనిని నూరి రుద్దవలయును. పైపంచదారాది ద్రవ్యములను ఉదకములో వైచిత్ర్యాచినక మయముచేతను, ద్రాక్ష, చుండు, పేరీత వీనిక మయముచేతను కబళ ధారణము చేయించవలయును.

రక్తజరోహిణీచికిత్స.

శ్లో॥ ఉపాచరే దేవమేవ ప్రత్యాఖ్యాయాస్రసంభవామ్ ॥ 61.

తా॥ రక్తమువలన కలిగిన రోహిణీరోగము సాధ్యముగుటంజేసి దానిని చికిత్స యందు వర్జింపవలయును. అయినను దానిని పిత్తజరోహిణీకి చెప్పియుండునటుల చికిత్సించవలయును.

కఫజరోహిణీచికిత్స.

శ్లో॥ సాగారధూమైః కటుకైః కఫజాం ప్రతిసారయేత్ ।

నస్యగంధూషయోస్తైలం సాధితం చ ప్రశస్యతే ॥ 62.

అసామూర్గఫలశ్వే తాదంతీజంతుఘ్నసైంధవైః । 62½.

తా॥ కఫమువలన జనించిన రోహిణీరోగమునందు కరుధూపము కటువర్ణములో చెప్పియుండు ద్రవ్యములు వీనినినూరి ప్రతిసారమును చేయించవలయును. ఉత్తరేణువిత్తులు, శ్వేతా (అనఁగావిష్ణుక్రాంతము) దంతి, వాయువిడంగములు, సైంధవలవణము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి నువ్వులనూనెలో కలిపి చక్కగ కాచి కఫజరోహిణి యందు నస్యగంధూపములను చేయించవలయును.

బృందశాలాకాదిచికిత్స.

శ్లో॥ తద్వచ్చబృందశాలాకతుండికేరీగిలాయుషు ॥ 63.

తా॥ బృందము, శాలాకము, తుండికేరీ, గిలాయు అనునీరోగములయందు కఫజరోహిణీరోగమునకు చెప్పియుండుచికిత్సలను చేయవలయును.

కంఠవిద్రధిచికిత్స.

శ్లో॥ విద్రధౌ సావితే శ్రేష్ఠా రోచనాతాక్ష్యైర్గైరికైః ।

సరోధ్రపటుపత్తంగకణ్ఠైర్గంధూపఘ్నణైః ॥ 64.

తా॥ విద్రధిరోగమును శస్త్రముచేధించి రక్తమును ప్రవింపజేసి పిదప త్రిఫలములు, గోరోచనము, రసాంజవము, కాదిరాయి, లాద్దుగు, సైంధవలవణము, రక్తచందనము, పిప్పళ్లు వీనిమదకములోవైచి చక్కగ కాచి గంధూపమునుచేయించవలయును. మఱియు పై ద్రవ్యములనునూరి రోగముమీఁద రుద్దవలయును.

వాతజగళగండచికిత్స.

శ్లో॥ గళగండః పవనజ స్స్వినో నిస్పృతశోణితః ।

తీలై ర్బిజై శృలటావ్యమాప్రియాళశణసంభవైః । 65.

ఉపనాహ్యానణే రూఢే ప్రలేప్యశ్చ పునః పునః ।

శిగుతీల్యకతర్కారీగజకృష్ణాపునర్నవైః ॥ 66.

కాలామృతార్కమూతై శ్చ పుష్పై శ్చ కరహాటజైః ।

ఏకైషికాన్వితైః పిప్టై స్సురయా కాంజికేన వా ॥ 67.

తా॥ వాతమువలన జుట్టిన గళగండరోగమునకు స్వేదకర్మ రక్తసావము వీనిని చేయించి నువ్వులనూనె, కుకుంబవిత్తులు, క్రామగు, అగనీవిత్తులు, ప్రేంకణిత విత్తులు, జవపవిత్తులు వీనిచే ముపనాహాస్వేదము జొనర్పవలయును. ప్రళయ కొంచెము శమించిన పిదప మునగ, తిల్యకముగుంధ్యము, తక్కెడ, ఏనుగుపిప్పళ్లు, తెల్లగరిజేరు, పెద్దసిలివేళ్లు, తిప్పతీగవేళ్లు, జిల్లేడువేళ్లు, తామరపువ్వు లేక మ్రంగ

శ్రవ్య, తెల్లతెగడ వీనిని సురయను మద్యముతోగాని, శ్రుతికడుగుతోగాని నూరి వలువూరు లేవనము చేయించవలయును.

వారజగళగండమునకు గుఱూచ్చాద్దితైలము.

శ్లో॥ గుఱూచీనింబకుటజహంనపాడీబలాద్వయైః ।

సాధితం పాయయే తైలం సకృష్టాదేవదారుభిః ।

68.

తా॥ తిప్పరీగ, వేము, కొడిగె, హంసపాది, పెద్దముత్తపపులగము, పిన్నముత్తపపులగము, పిప్పర్కు, దేవదారు వీని కల్పముతో ఐక్యముచేయబడిన తైలమును గళగండోగికి పానము చేయించవలయును.

కఫజగళగండచికిత్స.

శ్లో॥ కర్తవ్యం కఫజే ఒప్యేతత్స్వేదవిష్ణూపనేత్వతి ।

68½.

తా॥ కఫముచేకలిగిన గళగండోగమునందు వారజ గళగండోగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయుటయేగాక స్వేదకర్మ, విష్ణూజనము (అనగా మర్రించుట) వీనిని విశేషముగ చేయించవలయును.

కఫజగళగండహరలేపము.

శ్లో॥ లేపోఒజగంధాతివిషావిశల్యాసవిషాణికాః ।

69.

గుంజాలాబుశుకాహ్వశ్చ పలాశక్షౌరకల్మితాః ।

69½.

తా॥ వాయుంబ, అతివస, తేలుమణి, ఒడ్డి, గురిజ, అనుగు, శుకాహ్వము వీనిని మోడుగుఱ్ఱర కషాయముతోనూరి కఫజ గళగండమునకు లేపనము చేయవలయును.

కఫజగళగండమునకు తైలపానము.

శ్లో॥ మూత్రశ్రితం హఠక్షౌరం పక్త్వా కోద్రవభుక్తిభేత్ ।

70.

సాధితం వత్సకాద్యైర్వా తైలం సపటుపంచకైః ।

కఫఘ్నం ధూమవమననావనాదీంశ్చ శీలయేత్ ।

71.

తా॥ హఠక్షౌరం (అనగా తూడిదురక్షౌరమును) గోమూత్రములో వైచిచక్కెరగండి యాక్షౌరమునుదకములో కలిపి కఫజగళగండోగికి పానము చేయించి కొఱ్ఱయన్నమును వధ్యముగ నిప్పించవలయును. మఱియు వత్సకాదిగద్రవ్యములు లవణసంచకము వీనితో బక్యముచేయబడిన తైలమును పానముచేయించవలయును. కఫహరములగు ధూమపాన వమనాదీన సస్య గంధూషధారణములను వలువూరు శ్రేయముచుండవలయును.

మేదోజగళగండచికిత్స.

శ్లో॥ మేదోభవే సిరాం విద్ధేత్కఫఘ్నం చ విధిం భజేత్ ।
అసనాదిరజశ్చైనం ప్రాతర్మాత్రేణ పాయయేత్ ॥ 72.

తా॥ మేదోజ గళగండరోగమునందు సిరను వేధించి కఫహరములగు చికిత్సలను చేయించవలయును. అసనాదిగణద్రవ్యమార్గములను గోమూత్రములో కలిపి ప్రాతః కాలమునందు పానము చేయించవలయును.

శ్లో॥ అశాంతౌ పాటయిత్వా చ సర్వాన్ ప్రణవదాచరేత్ । 72½.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము చికిత్సచేసియు మేదోజ గళగండరోగము నివర్తింపకయుండిన దానిని శస్త్రముచే వేడించి ప్రణచికిత్సలన్నిటిని చేయవలయును.

ముఖపాకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ముఖపాకేషు సక్షౌద్రాః ప్రయోజ్యా ముఖధావనాః ॥ 73.

కృధితాస్త్రిఫలాపారామృద్వీకాజాజిపల్లవాః ।

నిష్ఠేవ్యా భక్షయిత్వా వా కుశేరాదిగణో ౭ ధవా ॥ 74.

తా॥ ముఖపాకరోగములయందు త్రిఫలములు, చిరుబొద్ది, ద్రాక్ష, జాజి చిగుళ్లు వీనిని ఉదకములో వైచి చక్కగకాచి యాకషాయములో లేనను చేర్చి దానిచే నోటిని కడగవలయును లేక పై త్రిఫలదులనుగాని కుశేరాదిగణద్రవ్యములను గాని చక్కగనమిలి యుమియవలయును.

ముఖపాకమునందు ప్రతిసారణాదులు.

శ్లో॥ ముఖపాకేఽనిలా త్కృష్ణాపత్వేలాః ప్రతిసారణమ్ ।
తైలం వాతహరై స్సిద్ధం హితం కబళనస్యయోః ॥ 75.

తా॥ వాతమువలన జనించిన ముఖపాకరోగమునందు పిప్పర్లు, సైంధవలగము, వీలకలు వీనిని ప్రతిసారణమునందుపయోగించవలయును. వాతహరద్రవ్యములతో వక్ష్యముచేయఁబడిన తైలముచే కబళనస్యములను చేయించవలయును.

పిత్తరక్తచికిత్స.

శ్లో॥ పిత్రాస్తే రక్తపిత్తఘ్నః కఫఘ్న శ్చ కఫే విధిః ।

తా॥ పిత్తరక్తమువలన జనించిన ముఖపాకమున రక్తపిత్తచికిత్సలను కఫము వలన కలిగిన ముఖపాకమున కఫహర చికిత్సలను చేయవలయును.

పిత్తరక్తపిటకాచికిత్స.

శ్లో॥ లిఖే చ్ఛాకాదిపత్తై శ్చ పిటకాః కఠినా స్థిరాః ॥ 76.

తా॥ కాకాదిపత్తములచే కఠినముగ స్థిరముగనుండు పిటకలను ఛేదించవలయును.

సన్నిపాతముఖపాకచికిత్స.

శ్లో॥ యథా దోషోదయం కుర్యాత్సన్నిపాతే చికిత్సితమ్ ॥ 76½.

తా॥ సన్నిపాతముఖపాకరోగమునందు వాతాదిదోషప్రకోపాద్యమగు ముగ చికిత్సలను చేయవలయును.

అర్బుదరోగచికిత్స.

శ్లో॥ నవేర్బుదే త్వసంవృద్ధే ఛేదితే ప్రతిసారణమ్ ॥ 77.

స్వర్జితానాగరక్షాద్యైః క్వాఢో గండూష ఇవ్యతే ।

గుడూచీనింబకలోక్థో మధుతై లసమన్వితః ॥ 78.

యవాన్నభుక్తిక్షతై లసస్యాభ్యంగాం స్తథాచరేత్ ॥ 78½.

తా॥ అర్బుదరోగము కొత్తదిగవృద్ధిజెందనిదిగనుండిన దానిని శస్త్రముచే ఛేదించి స్వర్జితము, సాంటి వీనిమూర్తములలో తేనెను కలిపి ప్రతిసారణము చేయించవలయును. తిప్పతీగ, వేపవట్ట వీనికషాయములలో తేనెను మిశ్రమనానెను కలిపి గండూషమును చేయించవలయును. యవాన్నమును భుజింపఁజేయవలయును. తీక్షణముగనుండు తైలముచే సస్యాభ్యంగములను చేయించవలయును.

పూతివదనరోగచికిత్స.

శ్లో॥ పమితే పూతివదనే ధూమతీక్షణస్సనావనః ॥ 79.

సమంగాధాతేకోధ్రఫలిసిపద్మకై ర్జలమ్ ॥

ధావనం వదనస్యాంత శ్చూర్ణితై రవచూర్ణ సమ్ ॥ 80.

శీతాదోషకుశోక్తం చ నావనాది చ శీలయేత్ ॥ 80½.

తా॥ పూతిముఖమును రోగము కలవానికి పమనము చేయించి తీక్షణముగనుండు ధూమపానమును సస్యమును చేయించవలయును. మంజుష, ఆరెళువ్వు, లొద్దుగు, ప్రేంకణము, పద్మకము వీనికషాయముతో నోరును కడగవలయును. వైమంజిస్తాది ద్రవ్యములను చూర్ణముచేసి నోటియందు రుద్దవలయును. శీతాదము, ఉపశకము అనురోగములకు చెప్పియుండు సస్య గండూషములను చేయించవలయును.

ముఖదోషహర త్రిఫలాదిగుటికలు.

శ్లో॥ ఫలత్రయద్విపికిరాతతి క్తయస్త్రాన్యహృద్యాధిధాన్యకటుత్రికాణి ।
ముస్తాహరిద్రాద్వయయావశూకవృక్షాష్లుకాష్టుగ్రిమవేత
సాశ్చ ॥ 81 ॥ అశ్వత్థజంబ్వామృధనంజయత్వక్తృకృహిమా
రా త్థదిరస్య సారః । కావ్ధేన తేషాం ఘనతాం గతేన
తచ్ఛూర్ణయక్తా గుటికా విధేయాః ॥ 82 ॥ తా ధారితా
ఘ్నంతి ముఖేన నిత్యం కంఠావృతాలాద్విదిగదాన్ సుకృ
చ్ఛాన్ ॥ విశేషతో రోహిణికాస్యశోషగంధాన్ విదేహాధి
పతిప్రణీతాః ॥ 83.

తా॥ త్రిఫలములు, చిత్రమాలము, నేలవేము, యష్టిమధుకము, తెల్లవాలు,
త్రికటుకములు, తుంగమస్తలు, పసుపు, మ్రానిపసుపు, యవతైరము, చింతపండు,
తల్లప్రబ్బలి, రావిపట్ట, నేరేడుపట్ట, మామిడిపట్ట, మద్దిపట్ట, తుమ్మపట్ట, చండ్రబంక
పీనివి ఉదకములో వైచి చక్కఁగ కషాయముకాచి గట్టిగనగునపుడు పైత్రిఫలములు
మొదలగువస్తువులమార్గమునుచేర్చి గుటికలు చేయవలయును. ఆగుటికలను నోటిలో
ధరింపునటులజేసిన కంఠము, పెదవులు, లోదొడ మొదలగు స్థలములలో జనించినవియు
మిగుల దారుణముగనుండునవియునగు రోగములన్నియు నశించును. విశేషముగ
రోహిణి, అస్యశోషము, పూతిగంధము మొదలగురోగములు నారించును. ఇవి
నిమిచక్రవర్తినే నిర్మింపఁబడినవి.

ఖదిరాదితైలము.

శ్లో॥ ఖదిరతులామంబుఘటే పక్తాన్ తోయేన తేన పిష్టైశ్చ ।
చందనజోంగకకుంకుమపరిపేలవబాలశీరైః ॥ 84.
సురతరురోధ్రద్రాక్షామంజిష్ఠానోచపద్మకవిడంగైః ।
స్పృక్కానతనఖకట్టలసూక్ష్మేలాధ్యామకై స్సపత్తంగైః
తైలప్రస్థం విపచే త్కర్మాంజైః పాననస్యగంఢామైస్తత్ ।
హత్వాస్యే సర్వగదాన్ జనయతి గార్ధ్ధిం దృశం శ్రుతిం
చ వారాహీమ్ ॥ 86 ॥ ఉద్వర్జితం చ ప్రపునాటరోధ్ర
దార్ద్రాభి రభ్యక్త మనేన వక్త్రమ్ । నిర్వ్యంగనీలీముఖ
దూషికాదినవిభాయతే చంద్రసమానకాంతి ॥ 87.

తా॥ 100 చలముల చంద్రవట్టను గ్రోత్రప్రమాణముదకములోవైచి పాదావ శేషముగ కషాయము కాచి యాకషాయముతో చందనము, నల్లఆగరు, కుంకుమపువ్వు, తుంగమాస్తలు, కురుజేరు, వట్టిజేరు, దేవదారుచెక్క, లొద్దుగు, ద్రాక్ష, మంజిష్ఠ, లవంగపట్ట, పద్మకము, వాయువిడంగములు, స్పృక్కయనుగ్రంథ్యము, గ్రంథితగ రము, నఖముచిప్ప, గుముడుచేకు, పిన్నయేలకులు, ధ్యామకము, రక్తచండినము వీనిని కర్షప్రమాణము చొప్పున గ్రహించి నూరి కల్కము చేసి 1 ప్రస్థము నువ్వులనూనెలో కలిపి విధి ప్రకారము పక్వము చేయువలయును. ఈతైలమును పాన నగ్య గందూప ములయందుపయోగించిన నది నోటిలోజనించు రోగములన్నిటిని హరింపజేసి గర్భతో తుల్యమైన దృష్టిక క్రిందితోతుల్యమైన శ్రవణశక్తిని కలుగజేయును. మఱియు నీతైలముచే ముఖమున కభ్యంజనముచేయించి తగరిక, లొద్దుగు, మ్రనివసుపు వీనిని నూరి నలుగుపెట్టిన ముఖమునందు మచ్చ, నీలి, ముఖదూషికా మొదలగు దోషములు నివర్తించి చంద్రునితోతుల్యమైన కాంతికలుగును.

ముఖరోగమునకు సహచరఘృతము.

శ్లో॥ పలశతం బాణాత్తొయఘటే పక్వా రసేస్మింశ్చ పలార్థకైః ।
ఖదిరజంబూయప్యానంతామై రహిమారసీలోత్పలాన్వితైః ।
తైలప్రస్థం పాచయేచ్ఛక్షపిష్టై రేభిర్ద్రివై ధారితం తన్ముఖేన ।
రోగార్ సర్వా హంతివక్త్రే విశేషాత్ స్థైర్యం ధత్తే దంత
పంక్తే శ్చలాయాః ॥ 89.

తా॥ గ్రోత్రప్రమాణ ముదకములో 100 చలముల నల్లగోరింటను వైచి పాదావ శేషముగ కషాయముకాచి అందులో చంద్ర, నేరేడు, యష్టిమధుకము, తిప్పటిగె, తుమ్మ, మామిడి వీనిపట్టలు నల్లకలువ ఈ యోషధులు దినుసుకు $\frac{1}{2}$ చలముచొప్పున గ్రహించి కల్కముచేసి పైకషాయములో కలిపి 1 ప్రస్థము నువ్వులనూనెలోనీ తైల పాకవిధిగ పక్వముచేసి నోటిలో ధరించిన నోటియందు జనించురోగములన్నియు నివర్తించును. చలించుచుండు దంతములకు విశేషముగ బలముకలుగును.

ముఖరోగహరఖదిరసారాదిగుటికలు.

శ్లో॥ ఖదిరసారాద్యేతులే పచేద్వల్కాత్తులాం చారిమేదసః ।
ఘటచతుష్కేపాదశేషే 2 స్మిక్ పూతే పునః కావధనా ధ్వనే ।
అక్షికం క్షిపేత్సుసూక్ష్మం రజః సేవ్యాంబుప త్తంగై రికమ్ ।

చందనద్వయరోధ్రపుండ్రాహేవ్యయ్యోహ్వలాక్షాంజనద్వయ
ధాతకీకట్టలద్వవిశాత్రిఫలాచతుర్జాతశోంగకమ్ । [మ్॥

ముస్తమంజిష్ఠాన్యగ్రోధప్రరోహమాంసీయవాసకమ్ ॥ 92.

పద్మకైతేయసమంగాశ్చ శీతే తస్మిన్ స్థా పాలికాం పృథక్ ॥

జాతిపత్రిం సజాతీఫలాం సహలవంగకంకోల్లకామ్ ॥ 93.

స్ఫటికశుభ్రసురభికర్పూరకుడనం చ తత్రావపేత్తతః ।

కారయేద్ధుటికా స్పదా చైతా ధార్యా ముఖే తద్గదాపహః॥

తా॥ 4 ద్రోణము ఒడకములో చంద్రబంక 200 పలములు నల్లతుమ్మచట్ట 100 పలములు వైచి పాదావశేషముగ కషాయముకాచి పడియగట్టి మరల నాకషాయమును పొయిమీడబెట్టి కాచి చిక్కగయైనపిదప అందులో పట్టివేరు, కురువేరు, పత్తంగము, గైరికము, చందనము, రక్తచందనము, లొద్దుగు, ప్రపొండరీకము, యష్టి మధుకము, లత్తుక, రసాంజనము, సౌపిరాంజనము, ఆరెపువ్వు, గునుడువేరు, వసుపు, మ్రానివసుపు, త్రిఫలములు, చతుర్జాతకములు, నల్లఅగరు, తుంగముస్తలు, మంజిష్ఠ, మణ్డివూడలు, జటామాంసి, రేగటిదూలగోవిల, కద్రుకము, ఏలకులు, ముత్తపపులగము వీనిని దినుసుకు కర్షప్రమాణము చొప్పున గ్రహించి చూర్ణము చేసి కలిపి చల్లారినపిదప దానిలో జావత్రి, జాజికాయ, లవంగములు, తక్కిలపుట్లయివి దినుసుకు 1 పలము నిర్దుష్టమైన కచ్చకర్పూరము 1 కుడవముచేర్చి గుటికలు చేసి నోటియందెల్లపుడు ధరించుచుండిన ముఖరోగములన్నియు నివర్తించును.

అరిమేదోఘృతము.

శ్లో॥ కావధౌవధవ్యత్యయయోజనేన తైలం పచేత్కల్పనయా
ఋణయవసరావ్యోగోద్ధృతయే తదాహు ర్దంతస్థిరత్వే త్వ
దమేవ ముఖ్యమ్ । 95.

తా॥ 4 ద్రోణము ఒడకములో నల్లతుమ్మచట్ట 200 పలములు చంద్రబంక 100 పలములు వీనిని వైచి పాదావశేషముగ కషాయముకాచి అందులో పూర్వయోగములోచెప్పియుండు పట్టివేరు మొదలగు ద్రవ్యముల కల్కమునుచేర్చి సువ్వల నూనెను బోసి విధిప్రకారముకక్యముచేసి యాతైలమును నోటిలో ధరింపవలయును. ఈతైలము నోటిలోజనించు రోగములన్నిటిని పోగొట్టుటయందును దంతములకు స్థైర్యమును గలుగ జేయుటయందును ముఖ్యమైనదని ఋషులు పదించుచున్నారు.

ఖదిరగుటికాదిఫలము.

శ్లో॥ ఖదిరేణైతా గుటికా స్థైలమిదం చారిమేదసా ప్రథితమ్ ।

అనుశీలయన్ ప్రతిదినం * స్వస్థోపి దృఢద్విజో భవతి ॥ 96.

తా॥ పూర్వస్థోకములోచెప్పిన చొప్పున చంద్రగుటికలు నల్లతుమ్మలైలము వీనిని ప్రతిదినము స్వస్థశరీరముకూడ నేరించిన విశేషముగ దంతములకు దృఢత్వము కలుగును.

ముఖరోగహరకబళధారణము.

శ్లో॥ క్షుద్రాగుమాచీ సుమనఃప్రవాళ దార్ద్రయవాస త్త్రిఫలా

కషాయః । క్షౌద్రేణ యుక్తః కబళగ్రహణాయంసర్వా

మయా వక్త్రగతాన్నివాంతి ॥

97.

తా॥ వ్రాకుడు, తిప్పరీగ, బాజ, వీనిచిగుళ్ళు మ్రునివసుపు, రేగటిమాల గోవిల, త్రిఫలములు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కాచినకషాయములో తేనెను కలిపి కబళము చేయించిన నోటిరోగములన్నియు నివర్తించును.

దంతశూలాదిహరపాతాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ పాతాదార్ద్రత్వక్కుష్మముస్తాసమంగాతిక్రాపీతాంగాధోధ్రతేతో

వతీనాం । చూర్ణ స్పృశ్నోద్రో దంతమాంసాన్తికంమాపాక

పాకస్రావాణాం నాశనో ఘ్నజేన ॥

98.

తా॥ చిరుబొడ్డి, మ్రునివసుపు, లవంగపట్ట, చెగల్వకోష్ఠ, తుంగముస్తలు, మంజిష్ఠ, కటుకరోహిణి, పీతంగా (అనగా క్రేంకణము), లొంగుగు, శ్యోతిష్కతి ఈయోషగులను చక్కగచూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమున తేనెను కలిపి దంతములను తోమకొనిన దంతమాంసములయందలి నొప్పి, దురద, పాకము, స్రావముహరించును.

ముఖరోగాదులకు కాలకచూర్ణము.

శ్లో॥ గృహధూమతాగ్న్యపాతావ్యోషక్షౌరాగ్న్యయోనరాతేతో

హ్రోవైః । ముఖదంతగళవికారే సక్షౌద్రః కాలకోవిధార్య

శూర్ణః ॥

99.

తా॥ గృహధూమము, రసాంజనము, చిరుబొడ్డి, త్రికటుకములు, స్వక్షౌద్రము, చిత్రమాలము, ఉక్కు, త్రిఫలములు, శ్యోతిష్కతి వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి

* స్వస్థోపి.

చక్కఁగ చూర్ణము చేసినయది కాలకచూర్ణమనఁబడును. దీనిని తేనెతోడ ముఖ
తోగము, దంతతోగము, కఠతోగము వీనియందు నోటిలో ధరింపవలయును.

దంతాదిరోగములకు వీతకచూర్ణము.

శ్లో॥ దార్విత్యక్సింధూద్భవమనశ్శిలాయావశూకహరితాలైః ।

ధార్యః వీతకచూర్ణో దంతాస్యగళామయే సమధావ్యజ్యః ॥ 100.

తా॥ మ్రనివసుపు, లవంగపట్ట, సైంధవలవణము, మణిశిల, యవతొరము, హరి
దళము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి చక్కఁగ చూర్ణముచేసిన యది వీతకచూర్ణ
మనఁబడును. దీనిని తేనె, నెయ్యి వీనితోడ నోటిలోధరించిన ముఖరోగము, కఠ
రోగము హరించును.

కంతరోగహరగుటికలు.

శ్లో॥ ద్విత్వారధూమవరాపంచపటువ్యోమవేల్లగిరితాక్షైః ।

గోమూత్రేణ వివక్వా గళామయఘ్ని రసక్రియైషా ॥ 101.

తా॥ సర్జితొరము, యవతొరము, కరుధూపము, పంచలవణములు, త్రికటుక
ములు, వాయువిడంగములు, శిలాజతు, రసాంజనము వీనిని గోమూత్రములోవైచి
పక్వముచేసి గుటికలుచేసినవించిన కంతరోగముహరించును.

ముఖరోగహరహరీతకీ.

శ్లో॥ గోమూత్రక్వధనవిలీనవిగ్రహణాం పథ్యానాం జలమిసికుప్త

భావితానామ్ । అత్తారం నరమణివోపివక్త్రోరోగాః శ్రో

తారం నృపమివ న స్పృశం త్యనధాః ॥ 102.

తా॥ కషాయమువలె చక్కఁగకాచబడిన గోమూత్రములో కరక్కాయను
నానబెట్టి పిదప యాకరక్కాయను కురువేరు, సదాప, చంగల్వకోస్తు వీనికషాయ
ములలో భావనచేసి భుజించువానికి “మంత్రి చెప్పినహితోక్షులను నాకర్ణించు
భూమికునికి నావదలు కలుగకుండుటంబోలే” నోటిలోరోగములు కలుగకుండును.

ముఖపాకహరకషాయము.

శ్లో॥ సప్తచ్చదోశీరపటోలముస్తహరీలకీతిక్తకరోహిణీభిః । య

ప్త్యాహ్వరాజద్రుమచందనై శ్చ క్వాథం పిబే త్పాకహరం

ముఖస్య ॥ 103.

తా॥ ఏడాకులపాన్న, నట్టివేరు, చేదుపొట్ల, తుంగముస్తలు, కరక్కాయలు,
బర్పాటకము, కటుకరోహిణి, యప్తిమధుకము, రేల, చందనము వీనిని సమగభా

ములుగ గ్రహించి యుదకములో వైచి కాచినకషాయమును పానముచేసిన ముఖపాక రోగము హరించును.

ముఖరోగహరపటోలాదికషాయము.

శ్లో॥ పటోలశుంఠీ త్రిఫలవిశాలా త్రాయంతిక్తాద్వినిశామృతానామ్ ।

పీఠః కషాయో మధునా నిహంతి ముఖస్థిత శ్చాస్యగదా నశేషాః ॥

తా॥ పొట్ల, సొంటి, త్రిఫలములు, పెద్దపాపర, కలుక్రానుగు కటుకరోహిణి, పసుపు, మ్రానిపసుపు, తిప్పతీగె వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి యుదకములో వైచికాచిన కషాయములో తేనెవైచి పానముచేసి నోటిలోగంధూషము ధరించిన నోటియందలి రోగములన్నియు హరించును.

ముఖపాకమునకు దార్ద్రస్వరసము.

శ్లో॥ స్వరసః క్వధితో దార్ద్రావ్య ఘనీభూత స్సగై రికః ।

ఆస్యస్థ స్సమధు ర్వక్త్రపాకనాడీప్రణాపహః ॥ 105.

తా॥ మ్రానిపసుపు స్వరసమును చిక్కఁగకాచి అందులో జేగురురాయి పొడినిచేర్చి తేనెకలిపి నోటిలోధరించిన ముఖపాకము నాడీప్రణము హరించును.

ముఖపాకమునకు పటోలాదిస్వరసము.

శ్లో॥ పటోలనింబయష్ట్యాహ్వవాసాజాత్యరిమేదసామ్ ।

ఖదిరస్య వరాయాశ్చపృథగేవం ప్రకల్పనా ॥ 106.

తా॥ చేగుపొట్ల, వేము, యష్టిమధుకము, అడ్డసరము, జాజి, నల్లకుమ్మ, చండ్ర, త్రిఫలములు వీనిస్వరసమును ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ చిక్కఁగకాచి అందులో జేగురురాయి చూర్ణమును తేనెను కలిపి నోటిలో ధరించిన ముఖపాకనాడీప్రణములు హరించును.

దంతరోగమునకు ఖదిరాదికషాయము.

శ్లో॥ ఖదిరాయోవరావార్థమదయంత్యహిమారకైః ।

గంధూషోంబుశ్చై ధారో దుర్బలద్విజశాంతయే ॥ 107.

తా॥ చండ్ర, ఉక్కు, త్రిఫలములు, మద్ది, మల్లె, నల్లకుమ్మ వీనిని సమ భాగములుగ నుదకములో వైచి చక్కఁగకషాయముకాచి నోటిలోధరించిన చలించు దంతములు గట్టిగనగును.

ముఖరోగాదులయందు రక్తమోక్షము.

శ్లో॥ ముఖదంతమూలగళజాః ప్రాయోరోగాః కఫాస్త్రభూయిష్ఠాః ।
తస్మా త్తేషామసక్యదుద్ధరం నిస్తావయే ద్దృష్టమ్ ॥ 108.

తా॥ ముఖరోగములు, దంతరోగములు, కంఠరోగములు యివి తలచు గ
కఫరక్తాధిక్యమువలన జనించును. కావున పైరోగములు గలవారికి పలుమారు గుప్తరక్త
మును తీయవలయును.

ముఖరోగాదులయందు విశేషనాద్యావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ కాయశిరిసోర్విరేరో వమనం కబళగ్రహా శ్చ కటుకతిక్తాః ।
ప్రాయ శ్శస్తం తేషాం కఫరక్తహారం తథా కర్మ ॥ 109.

తా॥ ముఖదంతరోగములు గలవారికి విరేచనము శిరోవిరేచనము వమనము
కారముగ చేసుగనుండు కబళగ్రహములు కఫరక్తహారచిత్సలు వీనిని విశేషముగ
చేయుచుండవలయును.

ముఖదంతరోగులకు పథ్యాహారములు.

శ్లో॥ యవతృణధాన్యం భక్తం విదలైః టారోషితై రపన్నేహః ।
యూషాభక్ష్యైశ్చ హితా యచ్ఛాన్యచ్చేష్మనాశాయ ॥ 110.

తా॥ ముఖదంతరోగములు గలవారికి నివ్వరిధాన్యము మొదలగు తృణధాన్యపు
యన్నము, ఉప్పునీటిలో నానబెట్టిన పెసలు మొదలగువానిచే చేయబడినదియు
ఘృతాదులను చేర్చబడక నుండునదియునగు కట్టలు, భక్ష్యములు, శ్లేష్మహరపదార్థ
ములు వీనినిప్పించిన హితకరముగనుండును.

కంఠాదిరోగములకు చికిత్సావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ ప్రాణానిలపథసంస్థాశ్శ్చవ్విసితమపిరుంధతే ప్రమాదవతః ।
కంఠామయా శ్చికిత్సితమతో ద్రుతం తేషు కుర్వీత ॥ 111.

తా॥ కంఠరోగములు ప్రాణవాతమార్గము వాత్రయించి యుండుటంజేసి
యాకంఠరోగమునకు సత్వరంబుగ చికిత్సచేసికొనక అజాగ్రతగనుండు మును జానికి
కాస్యము అడ్డగించబడును. కావున పైకంఠరోగములకు తొలుతశిశ్నుముగ కడుజాగ
రూకతనో చికిత్సలను చేసికొనవలయును.

దావింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

త్రయోవింశాధ్యాయము.

ముఖరోగప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము శిరో
రోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నయది.

శిరోరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతి శ్విరోరోగవిజ్ఞానం వ్యాఖ్యాన్యమః ।

ఇతి హ స్మహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ ముఖరోగప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము శిరమునందు జనించు
రోగములను తెలియఁజేయునట్టి శిరోరోగవిజ్ఞానమును నీయాధ్యాయమును వివరించెదము.

శిరోరోగకారణము.

శ్లో॥ ధూమాతపతుషారాంబుక్రీడాతిస్వప్నజాగరైః ।

ఉత్సేవదాధిపురోవాతబాష్పనిగ్రహరోదనైః ॥ 1.

అత్యంబుమద్యపానేన క్రిమిభి ర్వేగధారణైః ।

ఉపధానమృజాభ్యంగద్వేషాధఃప్రతతేక్షణైః ॥ 2.

అసాత్మ్యగంధదుష్టామభాష్యాద్యైశ్చ శిరోగతాః ।

జనయంత్యామయాక్దోషాః

తా॥ పొగ, ఎండ, మంచు వీనియందుండుట, ఉదకమున విశేషముగ విహరిం
చుట, అధికముగ నిద్రించుట, విశేషముగ మేలుకొని యుండుట, దేహమందలి
చెమటను విశేషముగతీయుట, తూర్పుగాలియందు సంచరించుట, శోకమునడ్డగించుట,
విశేషముగ నేడ్చుట, ఉదకమునుగాని మద్యమునుగాని పరిమితికి మించిత్రాగుట,
శిరమున క్రిములుజనించుట, మలమూత్రాదివేగముల నడ్డగించుట, తలగడలేక పరుం
డుట, శరీరమునందు మురికిని లోమికొనక యుండుట, అభ్యంజనమును చేయించు
కొనకయుండుట, అతినూత్నమును లేక అధికప్రకాశమునైన వస్తువులను విశేష
ముగ చూచుట, అసాత్మ్యముగ మండుగంధముల నాఘ్రుణించుట, జీర్ణము కాకుం
డుట, విగ్గరగమాటలాడుట, యిత్యాదికారణములచే శిరము నాశ్రయించియుండు

వాతాదిదోషములు ప్రకోపమును జెంది శిరమునందు చారుణమైన రోగములను కలుగజేయును.

వాతజశిరోభితాపలక్షణము.

శ్లో॥ తత్ర మారుతకోపతః ॥ 3.

నిస్తుద్యతేభృశం శంఖోఘాటాసంభిద్యతే తథా ।
భ్రువోర్మధ్యం లలాటం చ పతతీవాతివేదనమ్ ॥ 4.

బాఢ్యేతే స్వనతక్రొత్తేనిష్క్మప్యేత ఇవాక్షిణీ ।
ఘూర్ణతీవ శిరస్సర్వం సంధిభ్య ఇవ ముచ్యతే ॥ 5.

స్ఫుర త్యపిసిరాజాలం కంధరాహనుసంగ్రహః ।
ప్రకాశానహతా మ్రాణస్త్రావోఽకస్మాద్వ్యధాశమా ॥ 6.

మార్దవం మర్దనస్నేహస్వేదబంధై శ్చ జాయతే । 6½.
శిరస్తాపోయ

తా॥ వాతప్రకోపమువలన కణతలలో పొడుచునట్లు మిక్కిలి యుపద్రవము కలుగును. మెడ చీల్చబడునటులుండును. కనుబొమలమధ్యప్రదేశము, నుదురు యివి పడిపోవునటుల మిక్కిలి శూలతో గూడియుండును బిగ్గరైనమాటలు ఘోషము వీనిని వినుటవలన చెవులయందు పీడకలుగును. నేత్రములు పెరకబడినటుల విశేష నొప్పితో గూడియుండును. శిరము తిరుగునటులను సంధులయందుండి పడిపోవు నటులనుండును. శిరమునందలి నరములు విశేషముగ నదురుచుండును. గొంతు దవడలు యీడ్చుకొనినటులుండును. వెలుతురుచూచిన బాధకలుగును. ముక్కులోనుండి వీరు కారుచుండును. అకస్మాత్తుగ శిరమునందుశూలలు జనించి స్వయముగనే శమించును. శిరమును మర్దించుటవలనను ఘృతాదిస్నేహములను లేపనము చేసికొనుటవలనను స్వేద కర్మను చేయించుకొనుటవలన వస్త్రాదులచే గట్టిగ శిరమును కట్టికొనుటవలనను నొప్పికొంచెము శమించును. ఇది శిరస్తాపమని చెప్పబడును.

అర్ధావభేదకశిరోరోగలక్షణము.

శ్లో॥ మధేతుమూర్ఘ స్సోర్ధావభేదకః ॥ 7.

పక్షాత్కుప్యతి మాసా ద్వా స్వయమేవ చ శామ్యతి ।
అతివృద్ధస్తు నయనం శ్రవణం వా వినాశయేత్ ॥ 8.

తా॥ పైచెప్పియుండు వాతజశిరోరోగము శిరమునందొక పాగ్మ్యమునందు మాత్రము జనించునుండిన నదిఅర్ధావ భేదకమనబడును. ఇది (15) దినముల కొక

చర్యాయముగాని మానమున కొకచర్యాయముగాని విశేషముగ ప్రకాశించి స్వయముగనే శమించును. ఈ అర్థావధేనకము మిక్కుటముగ వృద్ధిజెందినచో నేత్రములనుగాని చెవులనుగాని నశింపజేయును.

పిత్తజిరోభితాపలక్షణము.

శ్లో॥ శిరోఽభితాపే పితౄశ్చే శిరోధూమాయనం జ్వరః ।

స్వేదోఽక్షిదహనం మూర్ఛానిశీసీతై శ్చ మార్దవమ్ ॥ 9.

తా॥ పిత్తప్రకౌశమువలన జనించిన శిరోరోగమున శిరమునందు పొగచెడలు నటులుండును. మఱియు జ్వరము, చెమట, జంటియందుమంట, మూర్ఛ, రాత్రుల యందు శీతవస్థవులనీవనచే నువద్రవములు కొంచెము శమించియుండుట యిట్టి లక్షణములు కలిగియుండును.

కఫజిరోభితాపలక్షణము.

శ్లో॥ అరుచిః కఫజే మూర్ఛో గురు స్తిమితశీతతా ।

సిరానిష్పందతాలస్యం రుజ్జుందాహ్నాన్యధికా నిశి ॥ 10.

తంద్రాశూనాక్షి కూటత్వం కర్ణకంఠాయనే వమిః । 10½.

తా॥ కఫప్రకౌశమువలన జనించిన శిరోరోగమునందు అరుచి, శిరము బరువుగ స్తబ్ధముగ చల్లగునుండుట సిరలుచలింపకనుండుట అలస్యము మధ్యాహ్నమున స్వల్పముగను రాత్రులయందు దిధికముగ శిరమునందు నొప్పికలుగుట తంద్ర కంటితెప్పలుబ్బియుండుట చెవులయందు దురద, వాంతి ఇవి కలుగును.

రక్తజిరోభితాపలక్షణము.

శ్లో॥ రక్తాత్పితాధికరుజః

తా॥ దుష్టరక్తమువలన జనించిన శిరోరోగమునందు పిత్తజిరోరోగమునకు జెప్పియుండు లక్షణములు కలిగియుండుటయే గాక అధికయువద్రవములు సహితము కలుగును.

సన్నిపాతజిరోభితాపలక్షణము.

శ్లో॥ సర్వై స్సాన్యత్సర్వలక్షణః ।

11.

తా॥ సన్నిపాతమువలన జనించిన శిరోరోగమునందు వాతభాది శిరోరోగ లక్షణములన్నియు బుట్టును.

క్రిమిజశిరోభితాపలక్షణము.

శ్లో॥ సక్తీర్ణై ర్భృజనై ర్యూర్ధ్వై క్షేదితే రుధిరామిషే ।

కోపితే సన్నిపాతే చ జాయంతే మూర్ధ్ని జంతవః ॥ 12.

శిరస స్తే పిబంతోఽస్రం ఘోరాః కుర్వంతి వేదనాః ।

చిత్తవిభ్రంశజననీర్జ్వరః కాసో బలక్షయః ॥ 13.

రాక్ష్యశోభవ్యధచ్ఛేదదాహస్ఫుటనపూతితాః ।

కపాలే తాలుశిరసోః కండూ శ్శోష ప్రమీలకః ॥ 14.

తామ్రాచ్ఛసింఘాణకతా కర్ణనాద శ్చ జంతుజే । 14½.

తా॥ సంక్లిష్టహృదయలచేత శిరమునందలి రక్తమాంసములు దుష్టంబులై సన్నిపాతదోషము ప్రకోపించుటవలన శిరమునందు క్రిములు జనించును. అక్రిములు శిరమునందలిరక్తమును పానము చేయుచు దారుణమును మనస్సునకు మోహమును కలుగజేయునదియునైన యుపద్రవములను కలుగజేయును. ఇది జంతుజశిరోరోగ మనబడును. మఱియు నీరోగమునందు జ్వరము, కాసము, బలక్షయము, రూక్షత, వాపు, శిరమునందు కొట్టబడినటులను ఛేదించబడినటులను నొప్పిదుగ్గంధము, సర్వాంగతాపము, కపాలము, లోదాడ, శిరము వీనియందు దురద, శోష, తంద్ర, యెఱ్ఱగ, తేటగ, చీమిడి కారుట, చెవులయందు ధ్వని ఇవిజనించియుండును.

శిరఃకంపరోగలక్షణము.

శ్లో॥ వాతోల్బణా శ్శిరఃకంపం తత్సంజ్ఞం కుర్వతేమలాః ॥ 15.

తా॥ వాతాధిక్యముతో గూడియుండుదోషములు శిరమునందు వణకును; కలుగజేయును. దీనిని శిరఃకంపరోగమనియెదరు.

శంఖకిశిరోరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తప్రధానై ర్వాతాదై శ్శంఖే శోఫ స్సశోణితైః ।

తీవ్రదాహరుజారాగప్రలాపజ్వరత్పద్భిమాః ॥ 16.

తిక్తాస్యః వీతవదనః క్షిప్రకారీ స శంఖకః ।

త్రిరాత్రాజ్జీవితం హంతి సిద్ధ్యత్యప్యశు సాధితః ॥ 17.

తా॥ పిత్తాధిక్యముతోగూడియుండు వాతాదిదోషములు రక్తముతోగూడి కణతలయందు వాపు, సర్వాంగ తాపము, నొప్పి, యెఱువువర్ణము, పలవరితం, జ్వరము,

దప్పి భ్రమము నోరుచేడుగనుండుట ముఖమువసుపు బారియుండుట యిట్టి యుపద్రవములను కలుగజేయును. ఇది శంఖకమునబడును. దీనికి చికిత్సజేయకుండిన మూడు దినములలో రోగిని జంపును. శీఘ్రముగ చికిత్సించిన నొకానొకపుడు రోగి జీవించినను జీవించును.

సూర్యవర్తశిరోరోగలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్రానుబద్ధ శృంఖాక్షి భూలలాటేషు మారుతః ।

రుజం సస్యందనాం కుర్యాదసుసూర్యోవయోగయామ్ ॥ 18.

ఆమధ్యాహ్నం వివర్ధిష్టుః క్షుగ్వతస్సా విశేషతః ।

అవ్యవస్థితశీతోష్ణనుఖాశామ్యత్యతః పరమ్ ॥ 19.

సూర్యవర్త స్స ఇత్యుక్తా దశరోగా శ్శిరోగతాః । 19½.

తా॥ వాతము పిత్రముతోగూడి కణతలు, నేత్రములు, కనుబొమలు, నుదురు వీని యందు మిక్కిలి కూలనుకలుగజేయును. ఆకూల సూర్యోదయమునజనించి మధ్యాహ్నమువఱకు వృద్ధిజెంది ఆకలితోగూడియుండునపుడు మఱియు విశేషముగవృద్ధిజెంది పిదప స్వయముగనే శమించును. ఇది సూర్యవర్తమనబడును. ఈరోగమునందు ఒక వృద్ధుడు శీతము, ఒకవృద్ధుష్ణము, ఒకవృద్ధుసుఖము, ఒకవృద్ధువిశేషపీడకలుగును. ఇటుల శిరము నాశ్రయించి జనించు 10 రోగములు చెప్పబడినవి.

కపాలరోగములు.

శ్లో॥ శిరస్యేవం చ వక్ష్యంతే కపాలే వ్యాధయో నవ ॥ 20.

తా॥ శిరమునందలి కపాలమునజనించు (9) రోగములింక జెప్పబడును.

ఉపశీర్షకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కపాలే పవనే దుష్టే గర్భస్థస్యాపి జాయతే । 20½.

సవర్ణో నీరుజశ్శోఘస్తం విద్యాచుశీర్షకమ్ ॥ 21.

తా॥ శిరఃకపాలమునందలి వాతము దుష్టంబైయుండినచో నొప్పిలేనిదియు శరీరముతో సమానవర్ణముగలదియునగు వాపుకపాలమునందు జనించును. ఇది ఊకు శీర్షకరోగమని తెలిసికొనవలయును. గర్భములోనుండు శిశువునకు సహితము జనించును.

కపాలపిటకాదిరోగలక్షణము.

శ్లో॥ యథా దోషోదయం బూయాత్పిటకార్బుదవిద్రవీక । 21½.

తా॥ కపాలమునందు పిటకలు, అర్బుదము, విద్రుధి అనురోగములు జనించును. అవి వాతాదులలో శేషమువలన జనించునో ఆదోషలక్షణములు వానికికలిగి యుండునని తెలిసికొనవలయును.

అరూంషికారోగలక్షణము.

శ్లో॥ కపాలే క్లేదబహుభాః సితాస్పృశ్యవృజంతుభిః ॥ 22.

కంగుసిద్ధార్థకనిభాః పిటకాన్యురూంషికాః । 22½.

తా॥ పిత్తరక్తము, శ్లేష్మము, క్రిములు వీనిచే కపాలమునందు కొట్టలు, తెల్ల వాలు వీనికి సమానాకారములుగలవిగ విశేషప్రాసము కలవిగనుండు పిటకలు జనించును. ఇవి అరూంషికయనబడును.

దారుణకరోగలక్షణము.

శ్లో॥ కందూకేశచ్యుతిస్వాపరాత్మ్యకృత్సుటనం తప్తచః ॥ 23.

సుసూక్ష్మం కఫవాతాభ్యాం వింద్యా ద్దారుణకం తు తత్ ।

తా॥ దురద, వెంట్రుకలూడుట, స్వర్ణజ్ఞానము లేకుండుట, రూక్షత వీనిని కలుగజేయునదియు మిక్కిలి నూత్నముగనుండునదియువైన చక్రస్ఫుటనము (అనగా చక్రపువగుస్ఫు) కపాలమునందు కఫవాతమువలన జనించును. ఇది దారుణకరోగ మనబడును.

ఇంద్రులస్తరోగలక్షణము.

శ్లో॥ రోమకూపానుగం పిత్తం వాతేన సహమూర్ఛితమ్ ॥ 24.

ప్రచ్ఛావయతిరోమాణి తతశ్లేష్మానశోణితః । 24½.

రోమకూపాన్ రుణధ్యస్య తేనాన్యేషా మసంభవః ॥ 25.

తదింద్రులస్తం రూఢ్యా చ ప్రాహు శ్చాచేతి చాపరే । 25½.

తా॥ పిత్తము వాతముతోగూడి వృద్ధిజెంది రోమకూపములను జేరి రోమముల నూడునటుల జేయును. పిదప శ్లేష్మమురక్తముతోగూడి వృద్ధిజెందినదై రోమకూప ముల నడ్డగించును. ఈకారణముచేత మరల వెంట్రుకలు మొలవకుండును. దీనిని ఇంద్రులస్తరోగ మనియెదరు. — ఇతరాచార్యులీరోగమును రూఢ్యా, చాచాయని చెప్పెదరు.

ఖలతిరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ఖలతేరిపిజన్మేవం సదనం తత్ర తు క్రమాత్ ॥

తా॥ ఇంద్రుల ప్రరోగము జనించునటులనే ఖలతిరోగము (అనఁగాబట్టతల) కలుగును. అయితే ఇంద్రుల ప్రరోగమునందు చెంట్లుకలన్నియు నేకకాలమున నూడి పోవును. ఖలతిరోగమునందు చెంట్లుకలుక్రమక్రమముగ నూడిపోవును.

వాతాదిఖలతిరోగలక్షణము.

శ్లో॥ సా వాతా నగ్నిదద్ధాభాసిత్తా * త్స్విన్నసిరావృతా ।

కఫాద్భవత్వగ్వర్ణాశ్చ యథా స్వందిర్దిశేత్త్వచి ॥ 27.

దోషై స్సర్వాకృతి స్సర్వై రసాధ్యా సా సఖప్రభా ।

దద్ధాగ్ని నేవ నిర్లమా సదాహః యా చ జాయతే ॥ 28.

తా॥ వాతమువలనజనించిన ఖలతిరోగము నిప్పుచేకాలబడినటులను వాతము నకుచెప్పియుండు వర్ణముతో గూడినదిగనుండును. పిత్తమువలనజనించిన ఖలతిరోగము సన్ననిసిరలతోవ్యాప్తంబుగ పిత్తవర్ణముగలదిగనుండును. కఫమువలనజనించిన ఖలతిరోగము చర్మముగట్టిగనుండునదిగ కఫవర్ణముగలదిగనుండును. సన్నిపాతము వలన జనించిన ఖలతిరోగమునందు వాతబాదిఖలతిరోగలక్షణములన్నియు కలిగి యుండును. నఖముతోతుల్యమైన కాంతికలదిగనుండును. ఇది అసాధ్యము. నిప్పుచే కాలబడినటులను రోమరహితముగను మంటతోగూడినదిగనుండు ఖలతిరోగము సహితము అసాధ్యము.

పలితరోగలక్షణము.

శ్లో॥ శోక శ్రమక్రోధకృత శ్మరీరోష్మాశిరోగతః ।

కేశాః సదోషః పచతి పలితంసంభవత్యతః ॥ 29.

తా॥ శోకము ఆయాసము కోపము వీనివలనకలిగిన శరీరమునందిలి యుష్ణము శిరమును జేరి వాతాదిదోషములతోగూడి తలచెంట్లుకలను పాకముజేయును. దాని వలన తలచెంట్లుకలు తెల్లగనగును. ఇది పలితమని చెప్పబడును.

వాతాదిపలితరోగలక్షణము.

శ్లో॥ తద్వాతాత్సుఫిటం శ్యావం ఖరం రూక్షం జలప్రభమ్ ।

పిత్తా త్సదాహం వీతాభం కఫాత్స్నిగ్ధం వివృద్ధిమత్ ॥ 30.

ఘౌలం సుశుక్లం సర్వైస్తు వింద్యాద్వ్యామిశ్రలక్షణమ్ । 30½.

తా॥ వాతమువలన జనించిన పలితరోగమునందు వెంట్రుకలు పగిలినవిగ క్యాపవర్ణముకలవిగ కఠినముగ, రూక్షగ, ఉదకముతోతుల్యమైన కాంతి కలవిగ నుండును. పిత్తమువలన జనించిన పలితరోగమునందు వెంట్రుకలు పసుపువర్ణము కలవిగ మంటతోగూడినవిగ నుండును. కఫజపలితరోగమునందు వెంట్రుకలు స్నిగ్ధముగ వృద్ధిజెందునవిగ లావుగ మిక్కిలి తెల్లగనుండును. సన్నిపాతజపలితమునందు వాతజపలితాదిరోగలక్షణములన్నియు నుండును.

శిరశ్శూలజపలితలక్షణము.

శ్లో॥ శిరోరుజోద్భవం చాన్యద్వివర్ణం స్పర్శనాసహమ్ ॥ 31.

తా॥ పలితరోగము శిరశ్శూలవలన జనించును. ఇది వికారవర్ణముకలదిగ తాకి నచో నొప్పిని కలుగజేయునదిగ నుండును.

అసాధ్యశిరోరోగలక్షణము.

శ్లో॥ అసాధ్యాసన్నిపాతేన ఖలతిః పలితాని చ । 31½.

తా॥ సన్నిపాతమువలన జనించిన ఖలతిరోగ పలితరోగములు అసాధ్యములు.

శ్లో॥ శరీరపరిణామోత్థాన్యపేక్షంతే రసాయనమ్ ॥ 32.

తా॥ మనుజునికి ముసలితనమున పలితరోగముజనించినచో వానికి రసాయనము నిష్పించవలయును.

త్రయోవింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

—

శ్రీ ర స్తు.

చతుర్వింశాధ్యాయము.

శిరోరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము శిరో
రోగప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పఁబడుచున్నది.

శిరోరోగప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాత శిరోరోగప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతి హ స్మాము రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ శిరోరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము శిరోరోగచికిత్సలను
తెలియఁబఱచునట్టి శిరోరోగప్రతిషేధమును నీయాధ్యాయమును వివరించెదము.

వాతశిరోభితాపచికిత్స.

శ్లో॥ శిరోభితాపేఽనిలజే వాతవ్యాధివిధిం చరేత్ ।

ఘృతాభ్యక్తశిరారాత్రౌ పిబే దుష్ణపయోనుపః ॥ 1.

మాషాన్ముద్గాఁ కుఘృతాన్వా తద్వత్థాదేఘృతాన్వితాన్ ।

తైలం తిలనాం కల్కం వా క్షీరేణ సహపాయయేత్ ॥ 2.

పింఞోపనాహస్వేదా శ్చ మాంసధాన్యకృతాహితాః ।

వాతఘ్నదశమూలాదిసిద్ధక్షీరేణ సేచనమ్ ॥ 3.

స్నిగ్ధం నస్యం తథా ధూమ శ్శిరశ్రవణతర్పణమ్ । 3½.

తా॥ వాతమువలన జనించిన శిరోరోగము కలవానికి వాతవ్యాధులకు ఔష్పి
చికిత్సలను చేయుటయేగాక ఘృతముచే శిరమున కభ్యంజనము చేయించి రాత్రుల
యందు ఘృతమును కొంచెమువేడిగనుండు ఆవుపాలను పానముచేయించవలయును.
మఱియు ఉద్దులనుగాని, పెరుగునుగాని, ఉలవలనుగాని పాకముచేసి వానిని ఘృత
ములో చేర్చి భక్షించఁజేసి ఆవుపాలను గుఱోష్ణముగ పానము చేయించవలయును.
నవ్వులనూనెను గాని, తెలికపిండిని గాని ఆవుపాలతోడ పానము చేయించవలయును.
మాంసము ధాన్యములు వీనితోఁబక్వము చేయఁబడిన పిండస్వేదము ఉపవాహ
స్వేదములు, వాతహరములగు దశమూలాదిద్రవ్యములతో కావలసిన ఆవుపాలచే నేర

నము, స్నిగ్ధముగనుండు నస్యము, ధూమము, శిరము, కర్ణములు వీనికి తర్పణ చికిత్స చేయించవలయును.

వాతజశిరోభితాపమునకు నస్యము.

శ్లో॥ వరణాదా గణే త్సుణ్ణే క్షీరమర్థోదకం పచేత్ ॥ 4.

క్షీరావశిష్టం తచ్ఛీతం మథిత్వా సారమాహరేత్ ।

తతో మధురకై స్సిద్ధం నస్యం తత్పాజితం హవిః ॥ 5.

వర్గేఽత్ర పక్వం క్షీరే చ పేయం సర్పిస్సశర్కరమ్ । 5½.

తా॥ వరణాదిగణద్రవ్యములను సమభాగములుగ గ్రహించి నలియగొట్టి ఆపు పాలలో చేర్చి పాలకు సగము నీళ్లుబోసి పాలుమాత్రము మిగులునటుల కాచి యది చల్లారిన పిదప చిలికి బెన్నతీసి కాచి దానిలో మధురద్రవ్యములను చేర్చి పక్వముచేసి యాఘృతముచే వాతజశిరోరోగముకలవానికి నస్యము చేయించవలయును. ఇది మిగుల శ్రేష్ఠమైన నస్యము. మఱియు వరణాదిగణద్రవ్యములతో కాచబడిన యాపుపాలలో శేతిని తీసి దానిలో శర్కరనుకలిపి పానముచేయించవలయును.

ఊర్ధ్వగరోగహరనస్యము.

శ్లో॥ కార్పాసమజ్జత్వజ్యూస్తాసుమనఃకోరకాణి చ ॥ 6.

నస్య ముష్ణాంబుపిప్లాని సర్వమూర్ధ్వరుజాపహమ్ । 6½.

తా॥ పత్తివిత్తులపప్పు, లవంగపట్ట, తుంగముస్తలు, జాజి మొగ్గలు వీనినుష్ణాదకముతో నూరి నస్యముచేయించిన మెడకొంకులకు పైభాగమున జనించునొప్పి శమించును.

పిత్తరక్తజశిరోభితాపచికిత్స.

శ్లో॥ శర్కరాకుంకుమశ్మతం ఘృతం పితౄన్యగన్వయే ॥ 7.

ప్రతేపస్సఘృతైః కుష్ఠకుటిలోత్పలచందనైః । 7½.

వాతోద్రేకభయా ద్రక్తం న చాస్మిన్నవసేచయేత్ ॥ 8.

ఇత్యశ్యాంతౌ చలే దాహః కఫే చోష్ణం యథోదితిమ్ । 8½.

తా॥ పిత్తరక్తజనిత శిరోరోగమునకు చంచదార, కుంకుమపువ్వు వీనిని చేర్చి కాచబడిన ఘృతమును పానముచేయించవలయును. చెంగలవ్వుకోష్ఠ, గ్రంథితగరము, నల్లకలువ, చందనము వీనిని నూరి శేతిలో కలిపి పట్టుచేయవలయును. ఈరోగము నందు రక్తమోక్షణము చేయించిన వాతము ప్రకోపించును. గావున రక్తమోక్షణము చేయించినదు : పైచెప్పిన ప్రకారము చికిత్సించియు వాతము శమించకుండిన దాహ కర్మము కఫము శమించకుండిన నుష్ణమైన చికిత్సలను చేయవలయును.

అర్ధావభేదకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ అర్ధావభేదకేష్వేషా యథా దోషాన్వయా క్రియా ॥ 9.

తా॥ అర్ధావభేదకమును శిరోరోగముకలవానికి పైచెప్పిన చికిత్సలను ఆయా దోషానుగుణముగ చేయవలయును.

అర్ధావభేదకరోగమున నస్యదులు.

శ్లో॥ శిరీషబీజాపామూర్గమూలం నస్యం విడాన్వితమ్ ।

స్థిరారసో నా లేపే తు ప్రపున్నాటోష్ణకల్మితః ॥ 10.

తా॥ అర్ధావభేదకరోగమునందు దిరిశనపుష్పిత్తులు ఉత్తరేణువేర్చు వీనిని నూరి విడాలవణమును చేర్చి నస్యము చేయించవలయును; లేక మయ్యాకుపాన్న కషాయముతో నస్యము చేయించవలయును. తగరినెవ్వులను పులికడుగుతో నూరి పట్టుతేయవలయును.

సూర్యావర్తరోగచికిత్స.

శ్లో॥ సూర్యావర్తేతుతస్మిం స్తు సిరయాపహరే దస్యక్ । 10½.

తా॥ సూర్యావర్తరోగమునందు పైచికిత్సలను చేయుటయేగాక సిరలను వేధించి రక్తము తీయవలయును.

పిత్తజశిరోభితాపచికిత్స.

శ్లో॥ శిరోభితాపే పిత్రోజ్ఞే స్నిగ్ధస్య వ్యధయే త్సిరామ్ । 11.

శీతా శ్శిరోముఖా లేపనేకశ్శోధనవస్తయః ।

జీవనీయశ్చ తే త్తీరసర్పిషీ పాననస్యయాః ॥ 12.

తా॥ పిత్తమువలన జనించినశిరోరోగమునందు స్నేహకర్మను చేయించి సిరను వేధించవలయును. శిరము ముఖము వీనికి శీతముగనుండు లేపనేకములను శోధనవస్త్రాకర్మలను చేయించవలయును. జీవనీయగణద్రవ్యములతో కాచబడిన యావుపాలు, అపునెయ్యి వీనిని పాననస్యములయం దుపయోగించవలయును.

రక్తజశిరోభితాపచికిత్స.

శ్లో॥ కర్తవ్యం రక్తజేఽప్యేతత్ప్ర)త్యాఖ్యాయ చ శంఖకే । 12½.

తా॥ రక్తమువలన జనించినశిరోభీ తాపమునకు పైచికిత్సలనే చేయవలయును. శంఖకరోగము ఆపాధ్యముగనుండినను దానికి పైచికిత్సలనే చేయవలయును.

శ్లేష్మజశిరోభితాపచికిత్స.

శ్లో॥ శ్లేష్మాభితాపే జీర్ణాజ్యస్నేహితః కటుకై ర్వమేత్ ॥ 13.

స్వేదప్రలేపనస్యాద్యరూక్షతీక్ష్ణోష్ణభేషజైః ।

శస్యంతే దోషవాసోఽత్ర నిచయే మిశ్రమాచరేత్ ॥ 14.

తా॥ శ్లేష్మమువలనజనించిన శిరోరోగమునకు ప్రాతఃనేతితో నభ్యంజనము చేయించి కటుద్రవ్యములతో వమనము చేయించవలయును. రూక్షగను తీక్ష్ణముగను ఉష్ణముగనుయుండు ద్రవ్యములచే స్వేదకర్మను ప్రలేపనస్యములను చేయించవలయును. ఈరోగము కలవానికి లంఘనము వేయుట మిక్కిలి హితకరము. సన్నిపాతశిరోరోగమునకు పైచికిత్సలన్నిటిని మిశ్రమముగ చేయవలయును.

క్రిమిజశిరోభితాపచికిత్స.

శ్లో॥ క్రిమిజే శోణితం నస్యం తేన మూర్ఛంతి జంతవః ।

మత్తాశ్శోణితగంధేన నిర్మాంతి ఘ్రాణవక్త్రయోః ॥ 15.

సుతీక్ష్ణనస్యధూమాభ్యాం కుర్యాన్నిర్హరణం తతః । 15½.

తా॥ క్రిమిలవలన జనించిన శిరోరోగమునకు రక్తముచే నస్యము చేయించిన దానిచేక్రిములు వృద్ధిజేసి రక్తగంధముచే ముడించి ముక్కునుండియు, నోటినుండియు ఆక్రిములు బైలుచెడలును. పిదప నిఁజ చెప్పబోయేడు తీక్ష్ణధూమనస్యములను చేయించిన క్రిములు నశించును.

క్రిమిజశిరోభితాపమునకు నస్యము.

శ్లో॥ విడంగస్వర్జికాదంతీహింగుగోమూత్రసాధితమ్ ॥ 16.

కటునింబేంగుదీపీలుతైలం నస్యం పృథక్పృథక్ ।

అజామూత్రద్రుతం నస్యే క్రిమిజీర్ణిమిజత్పరమ్ ॥ 17.

తా॥ వాయువిడంగములు, స్వర్జకారము, దంతి, ఇంగువ, గోమూత్రము వీనితోడ యావనూనెను, వేపనూనెను, ఇంగుదీ (అనఁగా గార) నూనెను, గోగునూనెను వీనిని చెప్పేరుగ పక్వముచేసి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ నస్యము చేయించిన వాయువిడంగములను మేకపాలతో నూరినస్యము చేయించినను క్రిములు నిశ్శేషముగ హరించును.

క్రిమిజశిరోరోగమున ధూమపానము.

శ్లో॥ పూతిమత్స్యయుతైః కుర్యాద్ధూమం నావనభేషజైః । 17½.

తా॥ శ ప్యావధయలలో దుర్లభయు క్తమగు మత్స్యమును చేర్చి ధూతును చేయవలయును.

క్రిమిజశిరోరోగమున రక్తమోక్షణనిషేధము.

శ్లో॥ క్రిమిభిః పీతరక్తత్వా ద్రక్తమత్ర న నిర్హరేత్ ॥ 18.

తా॥ క్రిమిలవలనజనించిన శిరోరోగము గలవానియొక్క రక్తమును క్రిములు ఏ శేషముగ పానము చేసేయిండుటవలన అట్టివానికి రక్తమోక్షణము చేయించుటనదు.

శిరఃకంఠరోగచికిత్స.

శ్లో॥ వాతాభితాపవిహితః కంఠే దాహో ద్విదాక్రమః । 18½.

తా॥ కంఠరోగమున దాహకర్మతప్ప వాతజశిరోరోగమునకు జెప్పియుండు చికిత్సలన్నిటిని చేయవలయును.

ఉపశీర్షకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ నవే జన్మోత్తరం జాతే యోజయే దుపశీర్షకే ॥ 19.

వాతవ్యాధిక్రియాం పక్షేకర్మవిద్రధిచోదితమ్ । 19½.

తా॥ శిశువుపుట్టినపిదప నాశిశువుకుఉపశీర్షకరోగముకలిగినచోడనే దానికి వాతవ్యాధికిచెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును. పైరోగము పక్ష్యమైయుండి నచో విద్రధిరోగమునకు జెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

శిరోవిద్రధ్యాదిచికిత్స.

శ్లో॥ ఆమపక్వే యథా యోగ్యం విద్రధీపిటకార్బుదే ॥ 20.

తా॥ అపక్వముగ లేకపక్వముగనుండువిద్రధి, పిటక, అర్బుదము యీరోగములయం దాయాదోషులుగుణముగ చికిత్సలను చేయవలయును.

అరూంషికారోగచికిత్స.

శ్లో॥ అరూంషికాం ఘోరోభి ర్హృతాస్త్రాం నింబవారిణా ।

సిక్తాంప్రభూతలవణై ర్లింపే దశ్వశకృద్రసైః ॥ 21.

పటోలనింబపత్తై ర్వా సహరిద్రై స్సుకల్మితైః ।

గోమూత్రజీర్ణపిణ్యాకకృకవాకుమతై రపి ॥ 22.

కపాలశృష్టం కుష్ఠం వాచూర్ణితం తై లసంయుతం ।

రూంషికాలేపనం కరిషూక్లేదదాహో ర్నినాశనమ్ ॥ 23.

తా॥ అరూంషికారోగమునందు జలగలచేర క్తమునుతీసి వేపాకుక సాయము చేసేచనము చేయించి గుఱ్ఱపు పెంటికలరసములో లవణమును విశేషముగ చేర్చి లేపనము చేయవలయును ; లేక చేరుపొట్ల, వేపాకు, చుసుపు వీనిని చక్కఁగ నూరి గాని, పాత తెలికపిండి, కోడివిష్ట వీనిని గోమూత్రముతోనూరి గాని, అరూంషికారోగమునకు లేపనము చేయవలయును. చెంగల్వకోస్తును చూల్లముచేసి కుండ పెంకులో వేయించి మువ్వలనూనెలో కలిపి అరూంషికారోగమునకు లేపనముచేసిన రురద, క్లేదము, మంట, నొప్పి వారింపును.

అరూంషికారోగహారాభ్యంజనము.

శ్లో॥ మూలతీచిత్ర కాశ్వస్తున క్తమాలప్రసాధితమ్ ।

వచారూంషికయో స్తైలమభ్యంగః యురఘృష్టయోః ॥ 24.

తా॥ వచా (అనఁగా ఇంద్రులప్తము), అరూంషికా వీనిని మంగలకత్తిచే యొరచి జాడి, చిత్రమూలము, గన్నేరు, కలుక్రమగు వీనినిచేర్చి కాచినతైలమును రుద్దవలయును.

అరూంషికారోగమున శిరశ్శోధనము.

శ్లో॥ అశాంతౌశిరిసశ్శుద్ధై యతేత వమనాదిభిః । 24½.

తా॥ పైచెప్పినప్రకారము చికిత్సించియు అరూంషికారోగము శమింపక యుండిన వమనాదికర్మలచే శిరమును శుద్ధిచేయవలయును.

దారుణకరోగచికిత్స.

శ్లో॥ విధ్యేత్సిరాం దారుణకే లాలాట్వాం శీలయే నృపజామ్ ॥ 25.

నావనం మూర్ధ్నివస్తి చ లేపయే చ్చ సమాక్షికైః ।

ప్రియాశబీజమధుకకుష్ఠమూషై స్ససప్తపైః ॥ 26.

లాటాశమ్యాకపత్త్రైః డగజధాత్రీఫలై స్తథా ।

కోరదూషతృణతౌరివారిప్రతౌశనం హితమ్ ॥ 27.

తా॥ మనుజునికి దారుణకరోగము కలిగినచో వాని నుదురులోనుండు సిరను వేధించవలయును. శిరశ్శుద్ధి, శిరోపస్తి, నగ్యము వీనిని చులువారు చేయించవలయును. మొరలిపప్పు, యప్తిమధుకము, చెంగల్వకోస్తు, ఉడ్డులు, ఆవాలు వీనినినూరి అందు లేనకలిపి లేపనము చేయవలయును. లత్తుక, రేలాకు, తగఁగవిత్తులు, ఉసిరికపండ్లు వీనినినూరి లేనలోకలిపి లేపనము చేయించవలయును. కొల్లగడ్డిని నిప్పులోకాల్చి తూబూడిదనుదకములోకలిపి దానిచే కడగవలయును.

ఇంద్రులు ప్రరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ఇంద్రులుప్తే యథాసన్నం సిరాం విధ్వా ప్రలేపయేత్ ।
ప్రచ్ఛాయగాఢంకాసీసమనోహ్వతుత్థికోషణైః ॥ 28.

వన్యమరతరుభ్యాం వా గుంజామూలఫలై స్తథా ।
లఘా లాంగలికామూలైః కరవీరరసేన వా ॥ 29.

సక్షౌద్రక్షుద్రవార్తాకస్వరసేనరసేన వా ।
ధత్తురకస్య పత్రాణాం భల్లాతకరసేన వా ॥ 30.

అథ వా మాక్షీకహవి స్థిలపుష్పత్రికంటకైః ।
తైలాక్తాహ స్థిదంతస్య మక్షీవాచౌషధం పరిమ్ ॥ 31.

తా॥ ఇంద్రులు ప్రరోగమునకు సమీపముననుండు సిరనువేధించి యుదకముచే ప్రచ్ఛానమును చేయించి కాసీసము, మణిశిల, మైలుతుత్తము, మిరియాలు వీనినినూరి లేపనము చేయించవలయును. అడవికంద, దేవదారు వీనినిగాని, గురిజవేళ్ళు, గురిగింజలు వీనినిగాని, చన్నచ్చగడ్డనుగాని నూరి లేపనము చేయవలయును. మఱియు గన్నేరురసముతోగాని, చిన్నములకరసములో లేనను కలిపిగాని, ఉమ్మెత్తాకురసముతోగాని, జీడిగింజలరసముతోగాని, నువ్వుపూలు, పల్లెరు వీనినినూరి లేన, నెయ్యి వీనినిచేర్చి దానిచేగాని, లేపనము చేయించవలయును. మఱియు ఏనుగుదంతమును నివ్వులోకాల్చి యామసిని నువ్వులనూనెలో కలిపి లేపనము చేయించవలయును. ఇది ఇంద్రులు ప్రరోగమునకు మిక్కిలి శ్రేష్ఠావధము.

శుక్లరోమోత్పత్తిచికిత్స.

శ్లో॥ శుక్లరోమోద్ధమే తద్వన్మషీ మేషవిషాణజా । 31½.

తా॥ శిరమున తెల్లవెంట్రుకలు మొలిచినచో మేకకొమ్మను నివ్వులోకాల్చి యామసిని నువ్వులనూనెలో కలిపి శిరమునకు లేపనము చేయవలయును.

ఇంద్రులు ప్రరోగికిన్నాసనిషేధము.

శ్లో॥ వర్జయే ద్వారీణాం సేకం యావద్రోమసముద్భవః ॥ 32.

తా॥ ఇంద్రులు ప్రరోగి శిరములో వెంట్రుకలు మొలుచువఱకు స్నానమును వర్జించవలయును.

ఖలత్యాదిరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ఖలతౌ పతితే వల్యాం హరిల్లోమ్ని చ శోధితమ్ ।
సస్యవక్త్రశిరోభ్యంగప్రదేహౌ స్సముపాచరేత్ ॥ 33.

తా॥ ఖలతి (అనగా బట్టతల) పలితము (అనగా పెంట్టుకలునెరయుట) పలి, హరిష్లోమము అనురోగములు కలవానికి వమనవిరేచనాదులకిట్నించి నస్యము జేయుచుటయే గాక ముఖము శిరము వీణి అభ్యంగమును ప్రదేహము (అనగాపట్టును) చేయించవలయును.

ఖలత్యాదిరోగములయందునస్యము.

శ్లో॥ సిద్ధం తైలం బృహత్పాద్యై ర్దీవనీయై శ్చ నావనమ్ ।

మాస్కం వా నింబజం తైలం క్షీరభుజ్నానయోద్యతిః ॥ 34.

తా॥ పైఖలత్యాదిరోగములుగలవారికి బృహత్పాద్యైరప్యములు జీవనీయై ద్రవ్యములు వీనితోపక్వముచేయబడినతైలముచే నస్యముచేయించవలయును. తేక వేపనూనెను 1 మాసముపఱకు నస్యముచేయించుచు యారోగిని పాలనుత్రాగునటులను స్త్రీసంభోగము చేయకుండునటులను చేయవలయును.

పలితరోగచికిత్స.

శ్లో॥ నీలీశిరీషకోరంటభృంగస్వరసభావితమ్ ।

శేల్పక్షతిలరామాణాం బీజంకాకాండసీనమమ్ ॥ 35.

విస్తాప్తజపయసా లోహం ల్లిప్తా దర్కాంశుతాపితాత్ ।

తైలంశ్మతంక్షీరభుజో నావనా త్పలితాంతకృత్ ॥ 36.

తా॥ విరిగి, తాడి, సురుగుడు వీనివిత్తులు, నువ్వులు కాకాండకీ (అనగాచెప్ప) తట్టు వీనిని నీలి, దిరికనము, గోరింట, గుంటగలగర వీనిస్వరసములతోభావనచేసి మేకపాలతోనూరి ఆగరుచెక్కలూసి యెండించి కానిలోనుండి తైలమునుతీసి పలిత రోగముగలవానికి నస్యముచేయించి ఆవుపాలను త్రాగునటులజేసిన పలితరోగము హరించును.

పలితరోగమునకు నస్యము.

శ్లో॥ క్షీరా త్సహచరా ద్భృంగరజస స్సౌరణా ద్రసాత్ ।

ప్రస్థై స్తైలస్యకుడవస్సిద్ధోయష్టీపలాన్వితః ॥ 37.

నస్యం తైలోద్భవే భాంధే శృంగే మేషస్య వాస్థితః । 37½.

తా॥ ఆవుపాలు 1 ప్రస్థము గోరింటరసము 1 ప్రస్థము గుంటగలగరరసము 1 ప్రస్థము తులసీరసము 1 ప్రస్థము నువ్వులనూనె 1 కుడవము యిటుల వీనినేక ముచేసి 1 పలము యష్టిమధుకమునుచేర్చి తైలపాకవిధిగపక్వముచేసి రాలిపాత్రలో కాచి మేకకొమ్మలోగాని నుంచుకొని నస్యముచేయించిన పలితరోగము హరించును.

పలితరోగహర లేపము.

శ్లో॥ క్షీరేణశ్లష్ణపిష్టా వా దుగ్ధికాకరవీరకౌ ॥ 38.

ఉత్పాత్యపలితందేయావాశయేపలితాపహకా । 38½.

తా॥ పిన్నపాల, గన్నేరు వీనిని ఆవుపాలతో మెత్తగనూరి దానిని నెరపి పంట్రుకలతీసి వేసిన స్థలమునకు లేపనముచేసిన పలితరోగము హరించును.

పలితరోగమునకు ప్రియాభాదిలేపము.

శ్లో॥ క్షీరం ప్రియాశం యష్ట్యాహ్వం జీవనీయో గణస్తిలాః ॥ 39.

కృష్ణాః ప్రలేపోవక్త్రస్య హరిల్లోమపలీహితః । 39½.

తా॥ మొరలి, యష్టిమధుకము, జీవనీయగణద్రవ్యములు, నల్లనువ్వులు వీనిని ఆవుపాలతోనూరి ముఖమునకు లేపనముచేసి ఇంద్రుల ప్రము పలితముహరించును.

కేశవృద్ధికర లేపము.

శ్లో॥ తిలా స్సామలకాః పద్మకింజల్కమధుకం మధు । 40.

బృంహయేచ్చరజేచ్చైతత్కేశాన్మూర్ధప్రలేపనాత్ । 40½.

తా॥ నువ్వులు, ఉసిరికెండు, తామరకేసరము, యష్టిమధుకము, తేనె వీని నొకటిగచ్చెచ్చి చక్కగనూరి శిరమునకు లేపనముచేసిన తలపంట్రుకలు నల్లనిరంగుతో వృద్ధిజెందును.

కేశవృద్ధికిజటామాంసాద్విలేపము.

శ్లో॥ మాంసీ కుక్షం తిలాః కృష్ణా స్సారిబానీలముత్పలమ్ ॥ 41.

క్షౌద్రం చ క్షీరపిష్టాని కేశసంవర్ధనం పరమ్ । 41½.

తా॥ జటామాంసి, చెంగల్యకొప్పు, నల్లనువ్వులు, నల్లనుగంధిపాల, నల్లకలువ వీనిని ఆవుపాలతోనూరి అందులో క్షౌద్రమును తేనెను చేర్చి శిరమునకు లేపనముచేసిన పంట్రుకలు విశేషముగ వృద్ధిజెందును.

పలితరోగమునకు అయశ్చూర్ణాది లేపము.

శ్లో॥ అయోరజో భృంగరజ స్త్రిఫలాకృష్ణమృత్తికా ॥ 42.

స్థితమిక్షుర సేమాసంసమూలంపలితంరజేత్ । 42½.

తా॥ ఉక్కురాపొడి, గుంటగలగరచూర్ణము, త్రిఫలములు, నల్లమట్టి వీనిని చెరుకురసములో నొకదూసమువానబెట్టి పలితరోగమునకు లేపనముచేసిన యది నిశ్చయముగ హరించును.

పలితమునకుమాపాదిలేపము.

శ్లో॥ మాషకోద్రవధాన్యామై ర్యవాగూ స్త్రిదిసోషితా ॥ 43.

లోహశుక్లోత్కటాపిష్టా బలాకామపిరంజయేత్ ॥ 43½.

తా॥ ఉద్దులు, కొట్టులు వీనిని పులికడుగులోవైచిగంజికాచి 8 దినములు పులియబెట్టి దానిలోయినుపచిట్టెమునునూరి కొంగపైపూసినను యదినల్లగ నగును కావున శిరమునకుబూసిన పలితకోగము నిస్సంశయముగ హరించును.

శిరోరోగహరప్రపాండరీకాదితైలము.

శ్లో॥ ప్రపాండరీకమధుకశిప్పలీచండనోత్పలైః ॥ 44.

సిద్ధం ధాత్రీరసేతైలం నన్యేవాభ్యంజనేన చ ॥

సర్వా న్యూర్ధగదా౯ హంతి పలితాని చ శీలితమ్ ॥ 45.

తా॥ ఉసిరికెపండ్లరసము, సువ్వులనూనె వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నొకటిగచేర్చి యంగులో ప్రపాండరీకము, యష్టిమధుకము, పిప్పళ్ళు, చందనము, నల్లకలువ వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి కలిపి తైలపాకవిధిగ పక్వముచేసి దానిని నస్యభ్యంగములయందు దుబయోగించిన శిరోరోగములన్నియు హరించుటయేగాక పలితకోగము సహితమునివర్తించును.

జత్కూర్ధ్వరోగహరనస్యము.

శ్లో॥ వరీజీవంతినిర్యాసపయోభి ర్యమకం పచేత్ ॥

జీవనీయై శ్చ తన్నస్యం సర్వజత్కూర్ధ్వరోగజిత్ * ॥ 46.

తా॥ పిల్లిపీచర, మనుబాల వీనికషాయము ఆపుపాలు, యమకన్నహము వీని నొకటిగచేర్చి యందు జీవనీయగణద్రవ్యముల కల్కమును కలిపి తైలపాకవిధిగ పక్వముచేసి నస్యము చేయించిన మెడకొంకులకు పైభాగమునంగు జనించు రోగములన్నియు నివర్తించును.

* శ్లో॥ మధుకాయస్త్రిక్రిమిబిద్విశ్వభృంశైశ్శృతం హవిః ॥

పద్భిందునామ తన్నస్యం స్వమూర్ధామయావహమ్ ॥

తా॥ యష్టిమధుకము, వాయువిడంగములు, సొంటి, గుంటగలగర వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి ఆపునేతిలో కలిపి విధిప్రకారముపక్వముచేసిన యది పద్భిందుఘృతమనబడును. దీనిని నస్యము చేయించిన శిరోరోగమున్నియు హరించునని ప్రాచీనకోశములయందధిక పాఠముకనబడుచున్నయది.

మాయూరఘృతము.

- శ్లో॥ మయూరం పక్షపితౄంత్రపాదవిత్తుండవస్త్రతమ్ ।
దశమూలబలారాన్నమధుకై స్త్రిపలై ర్యతమ్ ॥ 47.
- జలే పక్వా ఘృతప్రస్థం తస్మిన్ తీరిసమం పచేత్ ।
కల్కితై ర్మధురద్రవ్యై స్సగ్ధజత్కూర్ధ్వోగజత్ ॥ 48.
- తదభ్యాసీకృతం పానవస్త్యభ్యంజననావనైః । 48½.

తా॥ తొక్కలు, పిత్తము, నరములు, కాళ్లు, మలము, ముక్కు వీనినెత్తిచేసిన సెమలిమాంసము, దశమూలములు, ముల్లవపులగము, సన్నరాన్నము, యష్టిమధుకము వీనిని దినుసుకు 3 పలములచొప్పున నుదకములోనైచి చక్కఁగకషాయము కాచి అందులో 1 ప్రస్థ మావునెయ్యి 1 ప్రస్థ మావుపాలను బోసి మధురగణద్రవ్య కల్కమునుచేర్చి ఘృతిపాకవిధిగచక్కము చేయవలయును. ఇది మాయూరఘృతమనఁబడును. దీనినిపాన వస్త్రాభ్యంజన నస్యములయందు పయోగించుకొనుచుండిన మెడ కొంకులకు పైభాగమున జనించు రోగములన్నియు వారించును.

మహామాయూరఘృతము.

- శ్లో॥ ఏతేనై వ కషాయేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్ ॥ 49.
- చతుర్గుణేన పయసా కల్పై రేభి శ్చ కార్షికైః ।
జీవంతీ త్రిఫలామేదామృద్వీకాద్విపరూషకైః ॥ 50.
- సమంగాచవిచాభాగ్జీ కాశ్మరీకర్కటాహ్వయైః ।
ఆత్మగుప్తామహామేదాతాల్మఖర్జురముస్తకైః ॥ 51.
- మృగాశబిసఖర్జురయస్త్రీమధుకజీవకైః ।
శతావరీవిదారీక్షుబృహతీసారిబాయుగైః ॥ 52.
- దూర్వాశ్వదంష్ట్రీర్షభకశృంగాటకకశేరుకైః ।
రాన్నాస్థిరాతామలకీసూక్ష్మైలాశిశిపౌష్కరైః ॥ 53.
- పునర్నవాతుగాక్షీరీకాకోశీధన్వమాయాసకైః ।
మధూకాక్షోటవాతామముంజాతాభిషుకై రపి ॥ 54.
- మహామాయూర మిత్యేతన్మాయూరాదధికం గుణైః ।

ధాత్వింద్రియస్వరభ్రంశశ్వాసకాసార్దితాపహమ్ || 55.

యోన్యస్మక్కుక్రదోషేషు శస్త్రం వంధ్యాసుతప్రగమ్ | 55½.

తా॥ వైచేష్టివవిధంబున గ్రహింపఁబడిన నెమలిమాంసము, దశమూలములు మొదలగువాటికషాయములో 1 ప్రస్థ మాపునెయ్యిని 4 ప్రస్థ మాపుపాలనుచేర్చి పిన్నమనుబాల, త్రిఫలములు, కేద, ద్రాక్ష, చిట్టితవండు, పేరీతవండు, మంజిష్ఠ, చ్యవము, గంటుభారంగి, పెద్దగుమ్మడు, కర్కాటకశృంగి, దురదగొండి, మహామేద, పిండఖర్జూరము, తుంగముస్తలు, తామరతూడు, తామరగెడ్డలు, ఖర్జూరము, యష్టి మధుకము, జీవకము, పిల్లిపీచర, తెల్లనేలగుమ్మడు, చెరుకు, వ్రాకుడు, సుగంధిపాల, నల్లసుగంధిపాల, గరికె, పల్లేరు, ఋషభకము, పరికెగెడ్డ, నమ్మరుంప, దుంపరాన్నము, మాయాకుపొన్న, నేలయసిరికె, పిన్నవీలకులు, కవోరములు, పుష్కరమూలము, గలిజీరు, ఆక్షోటము, బాదాము, తపక్షీరి, కాకోలి, రేగటిదూలగోవిల, మంజాతనుసు పుష్పకాకము, అభిషకము వీనిని దినుసుకు కర్షప్రమాణముచొప్పున గ్రహించి కల్కముచేసి కలిపి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేయవలయును. ఇది మహామాయూర స్మృత మనఁబడును. దీనిని పాననస్వాదులయందు పయోగించిన ధాతుక్షయము, ఇంద్రియ దౌర్బల్యము, స్వరభంగము, శ్వాసము, కాసము, అర్దితవాతము హరించును. గొఢ్రానికి సయితము సంతానముకలుగును. ఇది యోనిరోగము, శుక్లశోణితదోషము వీనియందు శ్రేష్ఠమైనయౌషధము. మాయూరఘృతముకంటె విశేషగుణముకలది.

శ్లో॥ ఆఖుభిః కర్కటై ర్హంసై శ్శలై శ్చేతి ప్రకల్పయేత్ || 56.

తా॥ ఎలుక, యండ్రకాయ, హంస, కుండేలు వీనిమాంసములతో ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ వైమహామాయూరఘృతమునకు చెప్పియుండు ప్రకారము ఘృతమును పక్వముచేసి నేవించిన మహామాయూరఘృతమునకు చెప్పియుండు గుణములుకలుగును.

జత్కూర్ధ్వరోగసంఖ్య.

శ్లో॥ జత్కూర్ధ్వవజానాం వ్యాధీనామేక త్రింశతతద్యయమ్ |

పరిస్పర మసంక్షీర్ణంవిస్తరేణ ప్రకాశితమ్ || 57.

తా॥ ఇటుల మెడకొండలకుపై బనిము 231 రోగములు, విస్తారముగ చెప్పఁబడినవి.

జత్కూర్ధ్వరోగచికిత్సానశ్యకత్వము.

శ్లో॥ ఊర్ధ్వమూల మధశ్శాఖ మృషయః పురుషం విదుః |

మూలప్రహారిణ స్తస్మాద్దోభా శీఘ్రుతిరం భయేత్ || 58.

తా॥ మనుజునియొక్క శరీరమునకు వైభాగమునంపు వేళ్లును క్రిందిభాగము నందు కాఖిలుయుండుననియు మెడకొంకులకుపైనజనించురోగములు వేళ్లును నశించి జేయుటందేని అరోగములకు అతిశీఘ్రముగ చికిత్సింపవలయు ననియు మహర్షులు వచింపుచున్నారు.

శిరోరక్షణావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ సర్వేంద్రియాణి యేహస్మిన్ ప్రాణా యేన చ సంశ్రితాః ।

తేన తస్యోత్తమాంగస్య రక్షాయా మాద్యభో భవేత్ ॥ 59.

తా॥ చక్షురాదిసకలేంద్రియములు ప్రాణములు ఇవి శరీరమును ముఖ్యముగ శాశ్రయించియుండును. కావున నట్టిశరీరమును రక్షించుటయందు మనుజుఁడు మిక్కిలి ప్రయత్నముగలవాఁడుగ మండవలయును.

చతుర్వింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

పంచవింశాధ్యాయము.

శిరోరోగప్రతిషేధాధ్యాయనిరూపణానంతరము ప్రణవిజ్ఞానీయప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

ప్రణవిజ్ఞానీయప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాఽఞ్చో ప్రణవిజ్ఞానీయప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతి హ స్మాము రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ శిరోరోగప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము ప్రణభేదలక్షణములను తచ్చికిత్సలను తెలియపఱచునట్టి ప్రణవిజ్ఞానీయ ప్రతిషేధమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

ప్రణదైవిధ్యము.

శ్లో॥ ప్రణో ద్విధా నిజాగంతుదుష్టశుద్ధవిభేదతః ।

నిజో దోషై శ్శీరోరోగై రాగంతుర్బాహ్యపేతుజః ॥ 1.

దోషై రధిష్ఠిరో దుష్ట శుద్ధ స్తైరచధిష్ఠితః । 1½.

తా॥ నిజము - ఆగంతుః ము అనియు, దుష్టము - శుద్ధము అనియు, ప్రణములు ద్వివిధములుగ నుండును. వానిలో శరీరముండలి దుష్టవాతాదిదోషంబులచే జనించినది నిజప్రణమనియు, ఆభిఘాతాదిబాహ్యకారణములచే జనించినది ఆగంతుకమనియు దుష్టవాతాదిదోషంబులతోఁగూడియుండునది దుష్టప్రణమనియు దుష్టవాతాదిసంబంధము లేకుండునది శుద్ధప్రణమనియు తెలిసికొనవలయును.

దుష్టప్రణలక్షణములు.

శ్లో॥ సంవృతత్వం విస్ఫులితా కార్యం మృదుతాపి వా ॥ 2.

అత్యుత్సన్నావసన్నత్వ మత్యైష్ణ్య మతిశీతతా ।

రక్తత్వం పాంశుతా కర్ణ్యం పూతిపూయపరిస్మృతిః ॥ 3.

పూతిమాంససిరాస్నాయుచ్ఛన్నతోత్సంగితాతిరుక్ ।

సంరంభదాహశ్యయథుకంఠ్వాదిభి రుపద్రుతిః ॥ 4.

ద్విర్భూతాలానుబంధశ్చ విద్యాద్భుప్రవ్రాకృతిమ్ । 4½.

తా॥ మూయబడియుండుట లేక విశేషముగ తెరవబడియుండుట మిక్కిలి కఠినముగ లేక న్యుదయగనుండుట, మిక్కిలి ఉబ్బియుండునదిగ లేక లోన ప్రవేశించినదిగ నుండుట, అత్యుష్ణముగ లేక శతశీతముగ నుండుట, మిక్కిలి యెఱ్ఱగ గాని తెల్లగ గాని నల్లగ గానియుండుట, దుర్బంధయుక్తమగుచీముకారుట, మాంసము, సిరలు, సరిములు, దుర్బంధయుక్తంబులైయుబ్బి రణద్వారమును మూసికొనియుండుట, అధిక నొప్పి, వాపు, మంట, దుర్గద మొదలగు నుపద్రవములు కలిగియుండుట, ద్విర్భూతాలమును వర్తించుచుండుట, ఇవి దుష్టప్రకారములని నెఱుంగవలయును

పంచదశ ప్రణభేదములు.

శ్లో॥ సపంచదశా దోషై స్సరతైః

తా॥ వాతజము, పిత్తజము, క్లేష్మజము, వాతపిత్తజము, వాతక్లేష్మజము, పిత్తక్లేష్మజము, సన్నిపాతజము, వాతరక్తజము, పిత్తరక్తజము, క్లేష్మరక్తజము, వాతపిత్తరక్తజము, వాతక్లేష్మరక్తజము, పిత్తక్లేష్మరక్తజము, సన్నిపాతరక్తజము, రక్తజము అని ప్రణములు 15 భేదములుగ నుండును.

వాతజప్రణలక్షణము.

శ్లో॥ తత్రమారుతాత్ ॥

5.

శ్యావః కృష్ణో ఋణో భస్మకపోతాస్థినిభోఽపి చ ।

మస్తుమాంసపులాకాంబుతుల్యతన్వల్పసంస్రుతిః ॥ 6.

నిర్మాంస స్తోదభేదాఢ్యో రూక్ష శ్చటచటాయతే । 6½.

తా॥ వాతమువలనజనించిన ప్రణము శ్యావవర్ణముగను, నల్లగను, యెఱ్ఱగను పావురపిట్టయొక్కతో రుణముగను, పెరుగుమీడిమీఁగడ, మాంసముగడిగినట్లు, కూడినట్లు వీనితోసదృశ మైన ప్రావముగలదిగను, మాంసరహితముగను పోట్లు, నొప్పి గలదిగను, రూక్షగను, చటచటయను శబ్దముగలదిగనునుండును.

పిత్తజప్రణలక్షణము.

శ్లో॥ పితేన క్షిప్రజః వీఘో నీలః కపిలపింగళః ॥

7.

మూత్రకింశుకభస్మాంబుతైలాంభోష్ణబహుస్రుతిః ।

క్షూరోక్షితక్షతసమవ్యథో రాగోష్మకాకవాక్ ॥ 8.

తా॥ పిత్తమువలనజనించిన వ్రణము శీఘ్రముగవృద్ధిజెందును. పసుపువర్ణము, నీలవర్ణము, కపిలవర్ణము, పింగళవర్ణము గలదిగనుండును. గోమూత్రము, మోదుగు, పువ్వుభస్మమును కలిపినయొదకము, నవ్వులనూనె, ఉదకము వీనితో కుల్యముగను, ఉష్ణముగను, అధికముగను ఉండు స్రావముగలదిగనుండును. వ్రణములోనువ్వులేగి లిన నెట్టియుపద్రముకలుగునో యట్టియుపద్రమును యెఱుపువర్ణమును ఉష్ణపాకమును కలిగియుండును.

కఫజవ్రణలక్షణము.

శ్లో॥ కఫేన పాండుః కంఠూమాః బహుశ్వేతఘనస్తుతిః ।

స్థూతావృః కఠినస్నాయుసిరాజాలతతోల్పరుక్ ॥ 9.

తా॥ కఫమువలన జనించిన వ్రణము తెల్లగను దురదతోఁగూడినదిగను తెల్లగ గట్టిగనుండు అధిక స్రావముగలదిగను లావుగనుండు నోష్ఠముకలదిగను, కఠినముగను, సరములచేతను, నిరలచేతను, వ్యాప్తంబుగను, స్వల్పనోష్ఠితోఁగూడినదిగనుండును

రక్తజవ్రణలక్షణము.

శ్లో॥ ప్రవాళరక్తోరక్తేన సరక్తం పూయముద్గిరేత్ ।

వాజ్ఞసానసమో గంధే యక్తో లింగై శ్చ పైత్తికైః ॥ 10.

తా॥ రక్తమువలనజనించిన వ్రణము పగడమువలె నెఱ్ఱిగనుండును. రక్తముతోడ చీమను స్రవించును. గుఱ్ఱపు కాలవాసనకలిగియుండును. పిత్తజవ్రణలక్షణములతోఁగూడియుండును.

సంసర్గసన్నిపాతజవ్రణలక్షణము.

శ్లో॥ ద్వాభ్యాం త్రిభి శ్చ సర్వై శ్చ విద్యా ల్లక్షణసంకరాత్ ।

తా॥ ద్వంద్వదోషమువలనజనించిన వ్రణమునందు ద్వంద్వదోషలక్షణములు కలుగును. సన్నిపాతమువలన జనించు వ్రణమునందు వైవాతాదివ్రణలక్షణములన్నియు కలిసియుండును.

శుద్ధవ్రణలక్షణము.

శ్లో॥ జిహ్వప్రభోమృదుశ్లేష్ణశ్శ్యావౌష్ణపిటకస్సమః ॥ 11.

కించిదున్నతమధ్యో వా వ్రణ శ్శుద్ధోఽనుపద్రవః । 11½.

తా॥ నాలుకతోకుల్యమైన కాంతిగలదియు మృదువైనదియు సన్నగనుండు నదియు అంచులయందు నల్లనిపిటకలుగలదియు మధ్యలో కొంచెము పొడవుగనుండు నదియు నొప్పిలేనిదియునైన వ్రణము శుద్ధమైనదని తెలిసికొనవలయును.

వ్రణస్థానములు.

శ్లో॥ త్వేగామిషసిరాన్నాయుసంధ్యస్థీని వ్రణాశయాః ॥ 12.

కోఞ్ఞో మర్మ చ తాన్యస్త్వే దుస్సాధ్యా న్యుత్తిరోత్తిరమ్ ।

తా॥ చర్మము మాంసము సిరలు స్నాయువులు యొముకలు సంధులు కోష్ఠము మర్మము అను (8) యంగములు వ్రణములకు స్థానంబులుగ నుండును. వీనిలో జనించిన వ్రణములు నొకదానికంటె నొకటి మిక్కిలి కష్ట సాధ్యము.

సుఖసాధ్యవ్రణలక్షణము.

శ్లో॥ సుసాధ్య స్సత్వేహంసాగ్నివయోబలవతి వ్రణః ॥ 13.

వృత్తో దీర్ఘ స్త్రిపుటక శ్చతురస్రాకృతి శ్చ యః ।

తథా స్థిక్పాయుమే ధ్రోవృష్టాంశర్వక్తృగండగః ॥ 14.

తా॥ శరీరబలము మాంసపుష్టి జాతరాగ్నిదీపనము యివి గలమానపునికి జనించిన వ్రణము, వయస్సుగల మనుజునికి జనించిన వ్రణము, గుండ్రముగ నిడుపుగ త్రికోణాకారముగ చచ్చుకొనుగ నుండు వ్రణము, పిటుదులు గుదము శిశ్నముపెదవులు వీపు నోరు కపోలములు వీనియందు జనించిన వ్రణము యివి సుఖసాధ్యములు.

కష్టసాధ్యవ్రణలక్షణము.

శ్లో॥ కృచ్ఛ్రసాధ్యోఽక్షిదశననాసికాపాంగనాభిషు ।

సేవనీజతరశ్రోత్ర పార్శ్వకితౌస్తనేషు చ ॥ 15.

ఘేనపూయూనిలవహ శ్శల్యవాన్ధ్యాన్విరివిమీ ।

భగందరోఽంతర్వదనస్తథా కట్యస్థినంశ్రితః ॥ 16.

కుష్ఠినాం విషజుష్టాహం శోషిణాం మధుమేహినామ్ ।

వ్రణాః కృచ్ఛ్రా నిధ్యంతి హేమాం చ స్యుర్వ్రణే వ్రణాః ॥

తా॥ నేత్రములు దంతములు నాసికము కడకండ్లు నాభి సంధులు ఉదరము చెవులు పార్శ్వములు చంకలు స్తనములు వీనియందు జనించిన వ్రణము కష్టసాధ్యము. మఱియు నురుగు చీము వాతము వీనిని వహించునట్టి వ్రణము, శల్యయుక్తమగు వ్రణము, ఊర్ధ్వము ఖనుగ నుండు వ్రణము, లోనము ఖనుగల భగందరము నడుమునందలి యథుల నాశ్రయించియుండు వ్రణము, కుష్ఠరోగముగల వారలకును విషసంబంధము గలవారలకును త్తయరోగికిని మధుమేహరోగికిని జనించియుండు వ్రణములు, నివి కష్టసాధ్యములు. ఒక వ్రణము నకుపై మఱియు కష్టవ్రణము జనించినయది ఆ సాధ్యము.

అసాధ్యవ్రణలక్షణములు.

శ్లో॥ నైవ సిద్ధ్యంతీ వీసర్వజ్వరాతీసారకాసినామ్ ।

పిపాసూనా మనిద్రాణాంశ్వాసినా మవిపాకినామ్ ॥ 18.

భిన్నే శిరఃకపాలే వా మస్తులుంగస్య దర్శనే । 18½.

తా॥ విసర్వము జ్వరము ఆతీసారము కాసము వీనిలో నేదైన నొకలోగము గలవారికిని, దప్పిగలవారికిని, నిద్ర పట్టకుండు వారికిని, శ్వాసము అజీర్ణము గలవారికిని, జనించువ్రణములు అసాధ్యంబులు. మఱియు శిరమునందలి కపాలముచగులుటవలన మస్తులుంగమును మాంసముకనుబడినచో యావ్రణము నివర్తించనేరదు.

శ్లో॥ స్నాయుక్షేదా త్సిరాచ్ఛేదా ద్దాంభీర్యా త్క్రిమిభక్షణాత్ ॥

అస్థిభేదా త్సశల్యత్వా త్సవిషత్వా దతిర్క్రీతాత్ ।

మిథ్యాబంధా దతిన్నేహా ద్ద్రోక్ష్యాద్రోమాతిఘట్టణాత్ ॥ 20.

క్షోభా దశుద్ధోష్ణత్వా త్సహిత్యా దతికర్శణాత్ ।

మద్యపానా ద్దివాన్విపా ద్వ్యవాయూ ద్రాత్రిజాగరాత్ ॥

న్రణో మిథ్యోపచారా చ్చ నైవ నాథ్యోఽపి రోహతి । 21½.

తా॥ వ్రణము సుఖసాధ్యమగునుండినను ఎరనులయందు క్షేదము, పిరలు ఛేదించబడుట, పల్లమునడుట, క్రిములచే భక్షించబడుట, ఎముకలువిరిగియుండుట, శల్యముతోఁగూడియుండుట, విషసంబంధము కలిగియుండుట, విధిప్రకారము కట్టు గట్టకుండుట, ఘృతాదిన్నేహములను విశేషముగ నుపయోగించుట, స్నేహసంబంధమే లేక రూక్షకలుగుట, వెంట్రుకలంటికొని యుండుట, అభిఘాతముకలుగుట, శోష్ణము శుద్ధముగనుండుట, మద్యపానముచేయుట, పగటియందునిద్రబోవుట, మైథునము చేయుట, రాత్రులయందు నిద్రించుకుండుట, మిథ్యోపచారముల ననుష్ఠించుట యీ కారణములవలన వ్రణము సాధ్యంబగును.

శీఘ్రసాధ్యవ్రణలక్షణము.

శ్లో॥ కపోతవర్ణప్రతిమా యస్యాంతాః క్లేశవర్జితాః । 22.

స్థిరా శ్చ పిటకావంతో రోహతీతి తమాదిశేత్ । 22½.

తా॥ ఏవ్రణమయొక్క అంచులు పావురపిట్టవర్ణముతోఁగూడినదిగ క్లేశ (అనగా ప్రావ) రహితము గట్టిగ వాడియుండునదిగనుండుచో అట్టివ్రణము శీఘ్రముగఁమించునని చెప్పవలయును.

వ్రణమునందు వమనవిశేషనోపయోగము.

శ్లో॥ అథాత్ర శోఘావస్థాయాం యథా సన్నం విశోధనమ్ ॥ 23.

యోజ్యం శోఘో హి శుద్ధానాం వ్రణశ్చాశు ప్రశామ్యతి ।

తా॥ వ్రణము వాపుతోగూడియుండునపుడు సామీప్యముగనుగ వమనమును గాని విశోధనమును గాని చేయించవలయును. ఇటులచేసిన వాపు వ్రణము ఇవి శీఘ్రముగ శమించును.

వ్రణమునకు శీతోపచారము.

శ్లో॥ కుర్వాచ్ఛీతోపచారం తు శోఘావస్థస్య సంతతమ్ ॥ 24.

దోషాగ్ని రగ్నివత్తేన ప్రయూతి సహనా శమమ్ । 24½.

తా॥ వాపుతోగూడియుండు వ్రణమున కల్లపుడు శీతోపచారమును చేసినచో “అగ్ని శీతోపచారముచే శమించుమాట్టి” దోషాగ్ని శీఘ్రముగ శమించును.

శోఘవ్రణములకు రక్తమోక్షణము.

శ్లో॥ శోఘే వ్రణే చ క్షేపే వివక్షే వేదవాన్విజే । 25.

విషయైకే విశేషేణ జలౌకాద్యై స్తే దస్యక్ ।

దుష్టాస్తేఽపగతే సద్య శ్శోఘోగరుజాం శమః ॥ 26.

తా॥ శోఘ వ్రణము అంకశముగ వికారవస్థను తోగూడినవిగ విశేషనోప్పి గలవిగ నుండినను లేక వానియందు విషయబంధము కలిగియుండినను జలగలు మొదలగువానిచే దుష్టరక్తమును వెలిపణచవలయును ఇటుల చేసినచో శరీరముందలి దుష్టరక్తము నైలువెడలి తక్షణమే శోఘాదులు శమించును.

శోఘవ్రణమునకు సేకాభ్యంగములు.

శ్లో॥ స్పృతేఽహృతే చ దుధిరే సుశీతై స్పర్శవీర్యయోః ।

సుశ్లక్ష్యై స్తదహః పిష్టైఃక్షీరేషుస్వోసననైః ॥ 27.

శతథౌతిఘృతోపేతై ర్దుహురన్వై ర్శోషిభిః ।

ప్రతిరోమం హితో లేప స్సేకాభ్యంగాశ్చ తత్కృతాః ॥ 28.

తా॥ కాశ్యము వికారవస్థను నొప్పి వాపు కనినోగూడియుండు వ్రణము కలవానికి చలువూరు రక్తమోక్షణము చేయించి మిక్కిలి శీతస్పర్శ శీతవీర్యములు గల ద్రవ్యములను అవుకాలు చెరుగునను వీనితోడ చక్కఁగనూరి అందులో (100)

చర్యాయములు కడగబడిన శీతనికలిపి వ్రణమునకు లేవనము చేయవలయును. మఱియు వ్రణము శోషింపఁజేయకుండునట్టి యితర వ్రణ్యములచే పలుమారులేవనముచేసి ఆవు పాలు చెఱుకునము (100) చర్యాయములు కడిగిన నెయ్యి వీనిచే ప్రతిలోమముగ నేకాభ్యంగములను చేయించవలయును.

వ్రణశోఫహర లేపము.

శ్లో॥ న్యగ్రోధోదుంబరాశ్వత్థస్థావేతనచల్కైః ।

ప్రదేహూ భూచిసర్పిణ్య శ్శోఫనిర్వాపణః పరమ్ ॥ 29.

తా॥ మఱ్ఱి, మేడి, రావి, జువ్వ, వ్రబ్బలి వీనిపట్టలను చక్కగనూరి అందులో విశేషముగ ఆవుశీతనిచేర్చి పట్టుకేసిన వ్రణమునందలివాపు హరించును.

శోఫవ్రణములకు స్వేదకర్మ.

శ్లో॥ వాతోల్బణానాం స్తథానాం క్షిణానాం మహారుజామ్ ।

సుతాస్పృహం చ శోషానాం వ్రణానా మపి చేద్యశామ్ ॥ 30.

అనూపవేసవారాద్యై స్సేవ్సోస్సూర్తిలాః పురః ।

భ్రష్టా విర్వాపితాః క్షీరే తత్త్విష్టాదాహ సుష్కురాః ॥ 31.

తా॥ వాతాధిక్యముతోఁగూడినయు స్తథానగ క్షిణముగ నుండునదియు విశేషనొప్పిగలయునగు వాపులకును వ్రణములకును గర్తమౌతుఁగము చేయించి చక్కగ నలియగొట్టి ఘృతాదులతో పక్వముచేయబడిన అనూపజంతుమాంసము మొదలగువానిచే స్వేదకర్మను చేయించవలయును. అగనివిస్త్రలు, నువ్వులు వీనిని చేయించి ఆవుపాలలోనానఁచెట్టి ఆవుపాలతోడనేనూరి పట్టుకేయవలయును. ఇటుల కేసిన మంట శూల హరించును.

స్థిశోఫకు లేపము.

శ్లో॥ స్థిరా స్మందరుజశ్శోఫాన్ స్నేహైర్వాతకఘాపహైః ।

అభ్యజ్య స్వేదయిత్వా చ వేణునాశ్యాశ్చనైశ్శనైః ॥ 32.

విష్ణూపనార్థం మృద్నీయా తైలేనాంగుష్ఠకేన వా ।

యనగోధూమముద్గై శ్చ సిద్ధపిష్టైః ప్రలేపయేత్ ॥ 33.

తా॥ గట్టిగ కొంచెను నొప్పిగలదిగనుండువాపులకు వాతకఘలులనుపోగొట్టు నట్టి స్నేహములచేత నభ్యంజనము చేయించి పిదప స్వేదకర్మనొనర్చి వెగురుకొఱ్ఱుచే

గాని అరచేతిచేగాని చేతిబాటన ప్రేరిచే గాని మెల్లగతోమవలయును. యవలు, గోధుమలు, పెసలు వీనిని చక్కఁగవండి నూరి పట్టువేయవలయును.

స్థిరశోఫమునకు ఉపనాహస్వేదము.

శ్లో॥ విలీయతే సచేన్నైవం తత స్తముపనాహయేత్ ।

అవిదగ్ధ స్తథా శాంతిం విదగ్ధః పాక మత్నుతే ॥

34.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము చికిత్సిందియు వాపు శమించకుండిన ఉపనాహస్వేదమును చేయించవలయును. ఇటుల జేసిన అవిదగ్ధముగనుండు వాపుశమించును. విదగ్ధముగనుండు వాపు పాకమునుజెందును.

వ్రణమునకు ఉపనాహస్వేదము.

శ్లో॥ సకోలతిలవల్లోమ నిధ్యమ్నానక్తుపిండికా ।

సకిణ్వోకుష్మలవణోష్ణాశస్తోపనాహనే ॥

35.

తా॥ రేగువండ్లు, నువ్వులు, కిణ్వము, చెంగల్లకోస్తు, సైంధవలవణము, సక్తువులు వీనిని పుల్లని పెరుగుతోనూరి యుంటజేసి సుఖోష్ణముగ వాపునం దుపనాహస్వేదకర్మను చేయించిన హితము కలుగును.

శోఫహరశస్త్రకర్మ.

శ్లో॥ సుపక్వే పిండితే శోఫే వీడనై రుపవీడితే ।

దారణం దారణార్హస్య సుకుమారస్య చేమ్యతే ॥

36.

తా॥ ఇతచెప్పబోయెడు వీడనప్రవ్యములచే వీడించబడిన వాపు చక్కఁగ పాకమును జెంది యుంటగనుండునపుడు యాశోగి దారణకర్మకర్తుఁడుగ సుకుమారముగనుండినచో యావాపును శస్త్రముచే చీల్చవలయును.

శోఫవిదారణద్రవ్యములు.

శ్లో॥ గుగ్గుల్యతసిగోదంతస్సర్లక్షీరీకపోతవిత్ ।

క్షౌరకాషధాని క్షౌరా శ్చ పక్వశోఫవిదారణమ్ ॥

37.

తా॥ గుగ్గిలము, అగసి, హరిదశము, స్వర్లక్షీరి, పాపురపిట్టమలము, క్షౌరవిధ్యధ్యాయములోఁజెప్పియుండు క్షౌరకాషధములు, సర్లక్షారము మొదలగు క్షౌరములు. ఇవివండిన వాపును పగలగొట్టునట్టిద్రవ్యములు.

పూయగర్భవ్రణమునకు వీడనము.

శ్లో॥ పూయగర్భా నణుద్వారా సోత్సంగా స్మర్మకా నపి ।

నిశ్చిహైః పీడనద్రవ్యై స్సమంతాత్ప్రతిపీడయేత్ । 38.

తా॥ లోనచీముగలవియు, నూక్ష్మమైనద్యారములు గలవియు, పొడవుగ మగ్నము నాశ్రయించి యుండునవియునైన వ్రణములను ఘృతాదిన్నహంపితముగ నుండు పీడనద్రవ్యములచే నలుప్రక్కలయందు పీడింపవలయును.

బౌషధలేపనక్రమము.

శ్లో॥ శుష్కంతం నముపేక్షేత్ ప్రలేపం పీడనం ప్రతి ।
నముఖే చైన మాలింపే త్తథాదోష ప్రసించ్యతే ॥ 39.

తా॥ వ్రణములకు పీడనార్థము పట్టువేసిన అది యెండునపుడు కడగంజనదు. వ్రణములయొక్క ముఖముపై బౌషధలేపనము చేయంజనదు.

వ్రణపీడనద్రవ్యములు.

శ్లో॥ కలాయయవగోధూమమాషముద్గహరేణవః ।
ద్రవ్యాణాం పిచ్చిలానాం చ త్వజ్జూలాని ప్రపీడనమ్ ॥ 40.

తా॥ చిరుసెనగలు, యవలు, గోధూమలు, ఉద్దులు, పెసలు, రేణుకలు, జిగటగనుండు ద్రవ్యములయొక్క పట్టలు, వేళ్ళు ఇవి వ్రణపీడనద్రవ్యములనబడును.

వ్రణక్షౌళనాదికృత్యములయందు ఆరగ్వధాదియోగము.

శ్లో॥ సప్తసు క్షౌళనాద్యేషు సురసారగ్వధాదికౌ ।
భృశం దుష్టే వ్రణే యోజ్యోమేహకుష్టవ్రణేషు చ ॥ 41.

తా॥ డుప్తవ్రణమునకు క్షౌళనము, లేపనము. ఘృతము, తైలము, గసక్రియ చూర్ణము, వర్తి అను (7) కృత్యములను చేయుటయందును ప్రమేహవ్రణమునందును కృష్ణవ్రణమునందును సురపాదిగణద్రవ్యములను ఆరగ్వధాదిగణద్రవ్యములను విక్షిప్తముగ ప్రయోగించవలయును.

శుద్ధాశుద్ధవ్రణక్షౌళనక్రమము.

శ్లో॥ అథవా క్షౌళనం క్వాథః పటోలీనింబపత్రచః ।
అవిశుద్ధే విశుద్ధే తు న్యగ్రోధాదిత్వగుద్భవః ॥ 42.

తా॥ చేనుపొట్ల, వేపాకు పీనికపాముతో అశుద్ధవ్రణమునుకడిగిన పితము కలుగును. శుద్ధవ్రణమును న్యగ్రోధాది గణద్రవ్యములయొక్క పట్టలకపాముచే కడగవలయును.

ప్రణశోధనలేపనము.

శ్లో॥ పటోలీతిలయప్త్యాహ్వత్రివృద్ధంతీనిశాహ్వయమ్ ।

నింబపత్రాణి చాలేప స్పృశటు రప్రిణశోధనః ॥ 43.

తా॥ చేనుపొట్లాకు, నవ్వులు, యప్తీమధుకము, తెల్లతెగడ, దంతి, చసుపు, మ్రానివసుపు, వేపాకు వీనిని నూరి అందులో సైంధవలనణము కలిపి లేపనము చేసిన దుష్టప్రణము శుద్ధంబగును.

సూక్ష్మద్వార ప్రణశోధనక్రమము.

శ్లో॥ ప్రణా నిశోధయే ద్వర్త్యా సూక్ష్మాస్యాన్ సందిమార్గగాన్ ।

కృతయాత్రివృతాదంతీలాంగలీమధుసైంధవైః ॥ 44.

తా॥ సూక్ష్మమైనద్వారముగలవియు సందిమృతములనాశ్రయించినవియునగు ప్రణములను తెల్లతెగడ, దంతి, చన్నచ్చగడ్డ, తేనె, సైంధవలనణము వీనితోచేయఁబడిన పత్తిచే శుద్ధిచేయవలయును.

వాతాధిక ప్రణమునకు ధూపము.

శ్లో॥ వాతాభిభూతాన్ సాస్రావాన్ ధూపయే దుగ్రవేదనాన్ ।

యవాద్యభూజ్జమదనశ్రీవేష్టకసురాహ్వయైః ॥ 45.

తా॥ వాతాధిక్యము, స్రావము, తీవ్రవేదన వీనితోఁగూడియుండు ప్రణములకు యవలు, నెయ్యి, భుజవత్రి, మ్రంగ, సర్జరసము, దేవదారు వీనినొకటిగఁచేర్చి ధూపము వేయవలయును.

పిత్తరక్తప్రణచికిత్స.

శ్లో॥ నిర్వాపయే ద్భృశం శీతైః పిత్తరక్తవిషోల్బణాన్ । 45½.

తా॥ పిత్తరక్తము, విషము ఇవి అధికముగనుండు ప్రణములను శీతద్రవ్యములచే శమింపఁజేయవలయును.

ప్రణమునకుఁజ్ఞాననకర్మ.

శ్లో॥ శుష్కాల్పచూంసీ గంభీరే ప్రణ ఉత్సాననం హితమ్ ॥ 46.

న్యగ్రోధపద్మకాదిభ్యా మశ్వగంధాబలాతితైః ।

అద్యా న్మాంసాదమాంసాని విధి నోపహితాని చ॥ 47.

మాంసం మాంసాదమాంసేన వర్ధతే శుద్ధచేతనః । 47½.

తా॥ ఎండినదియు, పూంశులు స్వల్పముగనుండునదియు గంభీరముగ నుండునదియునైన ప్రణమనకు స్యగ్రోధాదిగణద్రవ్యములు, షడ్మకాదిగణద్రవ్యములు, పెన్నేరుగడ్డ, ముత్తపపులగము, నువ్వులు వీనితో ఉత్పాదనము సేయించవలయును. జంతువులనుభుజించునట్టి చిరుతపులి మొదలగు జంతువులమాంసమును చక్కఁగ పాకముచేసి రోగికియిప్పించవలయును. ఇటులజేసిన నామాంసముచే రోగిశరీరము నందు మాంసము వృద్ధిజెందును.

ఉత్పన్నాది ప్రణహర లేపనము.

శ్లో॥ ఉత్పన్నమృదుమాంసానాం ప్రణానా మవసాదనమ్ ॥ 48.

జాతీముకుళకాసీసమనోహ్వలపురాగ్నికైః । 48½.

తా॥ ఉత్పన్నముగ, మృదువుగ నుండు మాంసము గల ప్రణములకు జాతి మొగ్గులు, పుష్పకాసీసము, మణిశిల, హరిదళము, గుగ్గిలము, చిత్రమూలము వీనిని లేపనముచేసిన ప్రణముకొనుచును.

ఉత్పన్నాది ప్రణములకు త్వరకర్మ.

శ్లో॥ ఉత్పన్నమాంసాః కఠినాః కంఠాయుక్తాం శ్విరోత్థితాః ॥

ప్రణాః సుదుఃఖశోధ్యాం శ్చ శోధయే త్వరకర్మణా । 49½.

తా॥ ఉత్పన్నమైన మాంసముగలవియు, కఠినముగనుండునవియు, దురదతో గూడినవియు, బహుకాలముగడచినవియు, శోధించుటకళకయ్యముగ నుండునవియునగు ప్రణములను త్వరకర్మచే శుద్ధిజేయవలయును.

అగ్నికర్మార్హ ప్రణములు.

శ్లో॥ స్రవంతోశ్మరిజామూత్రం యేచాన్యే రక్తవాహినః ॥ 50.

ఛిన్నాశ్చ సంధయో యేషాం యథోక్తై ర్యే చ శోధనైః ।

శోధ్యమానా నశుధ్యంతి శోధ్యాస్యస్తేఽగ్నికర్మణా ॥ 51.

శుద్ధానాం రోపణం యోజ్యము త్సాదాయ యదీరితమ్ ।

తా॥ మూత్రమును స్రవించునట్టి ఆశ్మరీప్రణము రక్తములను స్రవించజేయునట్టి ప్రణము, సంధులు ఛేదించబడియుండు ప్రణములు పైచెప్పియుండు శోధనాపథములచే శుద్ధిజేసియు శుద్ధముకాకుండు ప్రణములు వీనిని అగ్నికర్మచే శుద్ధిచేయవలయును. ఉత్పాదనకర్మకు జెప్పియుండు ద్రవ్యములను శుద్ధప్రణములు కలిపించుటకు శ్రయోగించవలయును.

ప్రణరోపణద్రవ్యములు.

శ్లో॥ అశ్వగంధారుహో రోధ్రం కటృలం మధుయష్టికా । 52.

సమంగా ధాతికీపుష్పం పరమం ప్రణరోపణమ్ । 52½.

తా॥ పెన్నేరుగడ్డ, తిప్పతీగ, లొద్దుగు, గుమడులేకు, యష్టిమధుకము, మంజిష్ఠ, ఆరెళువు ఇవి ప్రణమలను మాన్పుటయందు మిక్కిలి శ్రేష్ఠములు.

మాంసాశ్రిత ప్రణహరలేపము.

శ్లో॥ అపేతిపూతిమాంసానాం మాంసస్థానా మరోహతామ్ । 53.

కల్కం సంరోహణం కుర్యా త్తిలానాం మధుకాన్వితమ్ । 53½.

తా॥ దుర్గంధమాంసములేనిదియు, మాంసము నాశ్రయించి యుండునదియు నగు ప్రణమలు శమించకయుండిన వానికి నువ్వులు, యష్టిమధుకము వీనిని నూరి కల్కముచేసి లేపనము చేయవలయును.

ప్రణశుద్ధ్యాదులకు తిలకల్కము.

శ్లో॥ స్నిగ్ధోష్ణతిక్తమధురకషాయతై స్స సుసర్వజిత । 54.

సక్షాద్రనింబపత్రాభ్యాం యుక్త స్సంశోధనం పరమ్ ।

పూర్వాభ్యాం సర్పిషా చాసా యుక్తస్యా దాశు రోపణః ।

తిలవ ద్యవకల్కం తు కేచి దిచ్ఛంతి తద్విదః । 55½.

తా॥ నువ్వులకల్కము స్నిగ్ధముగ, ఉష్ణముగ, చేదుగ, తీపుగ, వగరుగనుండుట వలన సర్వరోగములను పోగొట్టును. మఱియు నానువ్వులకల్కములో లేన, వేపాకు చేర్చినయది ప్రణమనుచక్కగ శుద్ధిచేయును. లేన, వేపాకు, ఆపు నెయ్యి వీనితోడ నువ్వులకల్కమును ప్రయోగించిన ప్రణమలను కడుశీఘ్రముగ మాన్పును. ప్రాస్వరూపములను తచ్చికిత్సలను చక్కగ నెఱిగినవండితులు కొందరు నువ్వులకల్కమువలె యవలకల్కము సయితము ప్రణమలనార్చునని చెప్పచున్నారు.

రక్తపితాదిప్రణచికిత్స.

శ్లో॥ సాస్త్రపిత్తవిషాగంతుగంభీరాన్ పోష్మణోవ్రణాన్ । 56.

క్షీరరోపణభై షడ్వశ్యతే నాజ్యేన రోపయేత్ ।

రోషణౌషధసిద్ధేన తై లేన కఫవాతజాన్ । 57.

తా॥ రక్తపిత్తము, విషము వీనివలన జనించినదియు, అగంతుగ మైనదియు, గంభీర మైనదియు, ఉష్ణముతోఁగూడినదియునగు ప్రణమలను ఆపుపాలు, పెన్నేరు

గడ్డ మొదలగు వ్రణరోపణద్రవ్యములు వీనితో కాచబడిన ఘృతముచే చికిత్సించవలయును. కఫవాతజవ్రణములను రోపణద్రవ్యములతో చక్షుముచేయబడిన తైలముచే చికిత్సించవలయును.

వ్రణములకు సౌరాష్ట్రాద్రి లేపనము.

శ్లో॥ కాచ్చీరోధ్రాభయాసర్జ సిందూరాంజనతుత్థకమ్ ।

చూర్ణితం తైలమదనైర్యుక్తం రోపణ ముత్తమమ్ ॥ 58.

తా॥ తుపరిమన్ను, లొద్దుగు, కరక్కాయలు, సర్జతొరము, సిందూరము, పౌషిరాంజనము, మెలుతుత్తము, మ్రంగ వీని చక్కఁగ చూర్ణముచేసి నువ్వుల మానెలో కలిపినయది వ్రణములయందు శ్రేష్ఠమైనరోపణోపధము.

చర్మాశ్రితవ్రణములకు చూర్ణోపయోగము.

శ్లో॥ సమానాం స్థిరమాంసానాం తప్తేక్ష్ణానాం చూర్ణవిష్యతే ।

తా॥ సమముగ మాంసముగట్టిగనుండునదిగ చర్మమునాశ్రయించినదిగనుండు వ్రణములకు చూర్ణమును ప్రయోగించవలయును.

చర్మవ్రణములకు కకుభాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ కకుభోదుంబరాశ్వత్థజంబూకట్ఫలరోధ్రజైః ॥ 59.

త్వచ మాశు నిగృహ్లాంతి త్వకూచ్చరైశ్చ శూర్ణితావ్రణాః ।

తా॥ మద్ది, మేడి, రావి, నేరేడు, గుముడులేకు, లొద్దుగు వీనిచట్టలను చక్కఁగచూర్ణముచేసి వ్రణములకు పైవేసిన శీఘ్రముగ వ్రణములు శమించును.

చర్మశుద్ధికర లాక్షాదిలేపము.

శ్లో॥ లాక్షామనోహఃప్వమంజిష్ఠాహరితాలనిశాద్వయైః ॥ 60.

ప్రలేప స్పృశ్యతక్షాద్రస్త్యగ్విశుద్ధికరః పరమ్ ।

తా॥ లక్క, మణిశిల, మంజిష్ఠ, హరిదశము, పసుపు, మ్రానిపసుపు వీని చక్కఁగనూరి అందులో అపునెయ్యి, లేనకలిపి చర్మమునకు లేపనము చేసిన నది చక్కఁగశుద్ధియగును.

సవర్ణకర లేపము.

శ్లో॥ కాలీయకలతామౌస్థిహేమకాలారసోత్తమైః ॥ 61.

లేప స్సగోమయరస స్సవర్ణకరణః పరమ్ । 61½.

తా॥ మా నివసుపు, మా మిడివప్ప, నీలియాకు, త్రిఫలములు వీనినినూరి ఆవు పేడరసములోకి లిపి వ్రణమునకు పైలేపనముచేసిన వ్రణమునందు శరీరముతో సమాన మైనవర్ణము కలుగును.

రోమోత్పత్తికర లేపము.

శ్లో॥ దగ్ధో వారణదంతో స్తద్దూమం తైలం రసాంజనమ్ ॥ 62.

రోమసంజననోలేప స్తద్వస్తైలపరిష్టుతా ।

చతుష్పాన్నఖరోమాస్థి త్వక్చృంగఖురజామషీ ॥ 63.

తా॥ ఏనుగుదంతములను నివ్వులోకాల్చి యామసిని, రసాంజనమును, నువ్వుల నూనెలోకి లిపి లేపనముచేసినను, నాలుగు కాళ్లుగలజంతువులయొక్క గోళ్లు, వెంట్రుకలు, యెముకలు, చర్మము, కొమ్మలు, గిట్టలు వీనినికాల్చి యామసిని నువ్వుల నూనెలోకి లిపి లేపనముచేసినను వ్రణముమానిన స్థలమున వెంట్రుకలు చక్కగా మొలుచును.

వ్రణరోగమునందు పథ్యాహారాదులు.

శ్లో॥ వ్రణేన శ్శస్త్రకర్మోక్తం పథ్యాపథ్యాన్న మాదిశేత్ ।

తా॥ వ్రణరోగముగలవారికి పథ్యాపథ్యాహారములను శస్త్రకర్మవిధ్యధ్యాయములో చెప్పియుండునటుల నిప్పించవలయును.

వాతాదివ్రణములకు ప్రక్షాళనాదిద్రవ్యములు.

శ్లో॥ ద్వే పంచమూలే వర్గశ్చ వాతఘ్నో వాతీకే హితః ॥ 64.

స్యగ్రోధపద్మకాద్యౌ తు తద్వత్పిత్తప్రదూషితే ।

ఆరగ్వధాదిశ్లేష్మఘ్నః కఫే మిశ్రస్తు మిశ్రకే ॥ 65.

ఏభిః ప్రక్షాళనాలేపఘ్నతైలరసక్రియః ।

చూర్ణోవర్తిశ్చ సంయోజ్యా వ్రణే సప్తయథాయథమ్ ॥ 66.

తా॥ వాతజవ్రణమునందు దశమాలములును వాతహరగ్రణద్రవ్యములును ; పిత్తజవ్రణమునందు స్యగ్రోధాది గణపద్మకాది గణద్రవ్యములును ; శ్లేష్మజవ్రణమునందు కఫహరములగు ఆరగ్వధాదిగణద్రవ్యములును హితకరములుగనుండును. కావున పైవాతాదివ్రణములయందు దాయాదోషమునకు చెప్పియుండుద్రవ్యములచే ప్రక్షాళనము ఆలేపము, ఘృతము, తైలము, రసక్రియచూర్ణము, వర్తి అను 7 చికిత్సలను చేయించవలయును. సంసర్గజవ్రణములయందు పైయాషధములను మిశ్రముచేసి చికిత్సించవలయును.

గంభీరాదివ్రణహరఘృతము.

శ్లో॥ జాతీనింబపటోలపత్రకటుకా దార్ద్రనిశాసారిబా మంజిష్ఠాభ
యసికత్థుత్థమధుకై స్నక్తాహ్వబీజాన్వితైః | సర్పిస్సాధ్యమ
నేన సూక్ష్మనదనా మర్మాశ్రితాః క్లేదినో గంభీరా
స్సరుశో వ్రణా స్సగతయ శ్శుభ్యంతి రోహంతి చ ॥

తా॥ జాజియాకు, వేపాకు, చేదుపొట్లాకు, కటుకరోహిణి, మ్రానివసుపు, వసుపు, నల్లసుగంధిపాల, మంజుష, వట్టివేరు, తుత్తము, యష్టిమధుకము, క్రానుగ విత్తులు వీనిని సమముగ గ్రహించి కల్కముచేసి అవునేతిలోకలిపి ఘృతపాకవిధిగ వక్యముచేసి ప్రయోగించిన సూక్ష్మమైన రంధ్రములుగలవియు మర్మములనాశ్రయించినవియు క్లేదముతోగూడినవియు, గంభీరములైనవియు, విశేషనొప్పిగలవియు, నానాగతులుగలవియునగు వ్రణములన్నియు శుద్ధంబులైకమించును.

పంచవింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

ష డ్వీం శా ధ్యాయము.

ప్రణవిజ్ఞానీయప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము
సద్యోప్రణప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

సద్యోప్రణప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథా సద్యోప్రణప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాన్యాయః ।

ఇతి హ స్మాము రాత్రేయూదయో మహర్షయః ॥

తా॥ ప్రణవిజ్ఞానీయప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము ప్రహారాది
యభిహారమువలన నపుడే జనించిన ప్రణ భేదలక్షణము తచ్చికిత్సలు వీని తెలియ
బఱచునట్టి సద్యోప్రణప్రతిషేధమును నీయధ్యాయము వివరించెదము.

అష్టవిధసద్యోప్రణములు.

శ్లో॥ సద్యోప్రణాయే సహసా సంభవం త్యభిఘాతతః ।

అనంతై రపి తై రంగముచ్యతే జుప్తమప్తగా ॥

1.

ఘృప్తావకృత్తవిచ్ఛిన్నప్రవిలంబితపాతితమ్ ।

విధం భిన్నం విదళితం

తా॥ అభిఘాతమువలన నపుడేయతి కేగమునో జనించునట్టి ప్రణములు సద్యో
ప్రణము లనబడును. అట్టియ నేక ప్రణములతోఁ గూడియుండు శరీరము, ఘృప్తము,
అకృత్తము, భిన్నము, ప్రవిలంబితము, పాతితము, విధము, భిన్నము, విదళితము అని
(8) విధములుగనుండును.

అష్టవిధసద్యోప్రణలక్షణము.

శ్లో॥ తత్ర ఘృప్తం లసీకయా ॥

2.

రక్తలేశనవాయుక్తం సప్లోషం ఛేదనా * త్సృవేత్ ।

అవగాఢం తతః కృత్తం విచ్ఛిన్నం స్యా త్తతో పి చ ॥

3.

ప్రవిలంబితశేషేస్థిపాతితం పతితం తనోః ।

* త్యదా.

సూక్ష్మాన్యః శల్కవిధం తు విధం కోమవివర్జితమ్ ॥ 4.

భిన్నమన్యద్విదళితం మజ్జర క్షపరిపుతే ।

ప్రహరవీడనోత్పేషాత్సహస్నాపృథుతాం గతమ్ ॥ 5.

తా॥ పైఅష్టవిధప్రణామలలో ఘృష్టమనునదిలసిక (అఱఁగాపులీసరు) తోగాని స్వల్పరక్తముతోఁగాని కూడియుండును. అకృత్తమనునది ఛేదింపబడుటవలన కొంచె ముష్ణముగనుండు రక్తస్రావముతోఁగూడియుండును విచ్ఛిన్నమనునది అవకృత్తమన కన్నగాయము లోన తగిలినదిగనుండును. ఆయుధము మొదలగువానిచే ఛేదింపబడి కొంచెము శరీరముతోఁ నంటుకొని ప్రేలాడుమండు అస్థుల మొదలగువి ప్రవిలంబిత మనబడును. గాయమువలన తునుకలుగ చేయబడి శరీరము నందుండి వడునది పాతిత మనబడును. శల్కముతగిలినూత్న ద్వారముతోఁ గూడియుండునది విధ్తమనబడును. ఛేదింపబడినది భిన్నమనబడును. విశేషముగ నభిఘాతమును జెందుటవలన మజ్జ రక్తములతో వ్యాప్తంబై అస్థులవరకు లోన దిగియుండువ్రణయు విదళితమనబడును.

సద్యోవ్రణచికిత్స.

శ్లో॥ సద్యస్సద్యోవ్రణంసించే దథ యప్త్యాహ్వసర్పిషా ।

తీవ్రవ్యథం కవోక్లేన బలాత్తై లేన వా పునః ॥ 6.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము సద్యోవ్రణస్వరూపములను తెలిసికొని దారుణ మైనకూలతోఁ గూడియుండు సద్యోవ్రణమునకు అపుడే కొంచె ముష్ణముగనుండు యష్టమధుక తైలముచేగాని, బలాత్తైలముచేగాని పలుమారు నేచనము చేయవలయును.

సద్యోవ్రణమునందు లేపాదులు.

శ్లో॥ తుతోష్మణో నిగ్రహార్థం తత్కాలం విస్మృతస్య చ ।

కపాయశీతమధురస్నిగ్ధాలేపానయో హితాః ॥ 7.

తా॥ సద్యోవ్రణమునందు అభిఘాతమువలన జనించు కూల శమించుటకును రక్తము బైలుచెడలకుండుటకును వగరుగను, శీతముగను, మధురముగను, స్నిగ్ధముగ నుండుద్రవ్యములను నూరి లేపాదులను చేయించవలయును.

ఆయతసద్యోవ్రణచికిత్స.

శ్లో॥ సద్యోవ్రణే హ్వయతేషు సంధానార్థం విశేషతః ।

మధుసర్పిశ్చ యుంజిత సత్తప్నీ శ్చ హిమః క్రియాః ॥ 8.

తా॥ సద్యోప్రణములు పెద్దవిగనుండినవి సంధించుటకై విశేషముగ లేనను
అవునెయ్యిని లేవనము చేయవలయును. మఱియు పిత్తహరములుగ శీతముగనుండు
చికిత్సలను చేయవలయును.

ససంరంభ ప్రణచికిత్స.

శ్లో॥ ససంరంభేషు కర్తవ్య మూర్ధ్వం చాధశ్చ శోధనమ్ ।

ఉపవాసోహితం భుక్తం ప్రతీతం రక్తమోక్షణమ్ ॥ 9.

తా॥ సద్యోప్రణములు అధికోవస్రసములతో గూడియుండినవి వసునవిశేష
నంబులను లంఘనమును దోషునుగుణముగ చేయించవలయును. మఱియు నాయాయవ
స్థానుగుణముగ పూర్వోక్త హితాహరములను రక్తమోక్షణమును చేయించవలయును.

ఘృష్టవిదళిత ప్రణచికిత్స.

శ్లో॥ ఘృష్టే విదళితే చైష సుతరామిష్యతే విధిః ।

తయోర్వ్యల్పం స్రవత్యస్రం పాకస్తేహాశు జాయతే ॥ 10.

తా॥ ఘృష్టము విదళితము అనుప్రణములయందు పైచెప్పించికిత్సలను విశేష
ముగ చేయవలయును. ఏలయునగా యాప్రణములయందు రక్తము స్వల్పముగ ప్రవించి
దానిచే శీఘ్రముగ పాకముకలుగును.

అధికరక్తస్రావ ప్రణచికిత్స.

శ్లో॥ అత్యర్థమస్రం స్రవతి ప్రాయశోఽస్యత్ర విక్షతే ।

గతోరక్తక్షయాయాద్వాయా కుపితేఽతిరుజాకరే ॥ 11.

స్నేహపానపరీషేక స్వేదగలేపోపనాహనమ్ ।

స్నేహవస్తిం చ కుర్వీతి వాతఘ్నానుధసాధితమ్ ॥ 12.

తా॥ విశేషముగ గాయముతగిలి మిక్కిలిరక్తము ప్రవించినచో యాప్రణము
పాకమును జెందకుండును. అయితే అధికరక్తము వెడలుటవలన వాతము ప్రకోపించి
దారుణమైన కూలలను కలుగజేయును దానియందు వాతహరద్రవ్యములతో షక్యము
చేయబడిన స్నేహపానము పరీషేకము స్వేదకర్మ లేవనము ఉపనాహస్వేదము
స్నేహవస్తి వీనిని చేయించవలయును.

శ్లో॥ ఇతిసప్తాహికః ప్రోక్త స్సద్యో ప్రణహితో విధిః ।

సప్తాహా న్నతనేగే తు పూర్వోక్తం విధియాచరేత్ ॥ 13.

తా॥ ఇటుల (7) దినములవఱకు చేయవలసిన సద్యోక్రమచికిత్సలు చెప్పబడినవి. (7) దినములకుపై యావ్రణజేగము తగ్గియుండినచో వ్రణప్రతి షేధాధ్యానమునందు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

ఘృష్టవ్రణచికిత్స.

శ్లో॥ ప్రాయస్సామాస్యకర్మేణం వక్ష్యతే తు పృథక్పృథక్ ।

ఘృష్టే రుజం నిగృహ్యశు వ్రణే చూర్ణాని యోజయేత్ ॥ 14.

తా॥ ఇటుల సద్యోక్రమములకు సామాన్యచికిత్సలు బాహుళ్యముగ చెప్పబడినవి. ఇక ప్రత్యేకముగ వాని చికిత్సలు చెప్పబడుచున్నవి. ఘృష్టమృగమునందు నొప్పిని తొలగి శమింపజేసి పిదప చూర్ణములను ప్రయోగించవలయును.

అవకృత్తాదివ్రణచికిత్స.

శ్లో॥ కల్కాదీన్యవకృత్తే తు విచ్ఛిన్నప్రవిలంబినోః ।

సేవనం విధిరోక్తేన బంధనం చానుషీడనమ్ ॥ 15.

తా॥ అవకృత్తమును వ్రణమునందు కల్కాదులను ప్రయోగించవలయును. విచ్ఛిన్నము ప్రవిలంబితము అను వ్రణములను ముంటు చెప్పబడియుండు విధి ప్రకారము కుట్టి కట్టుగట్టి పిదప పీడినద్రవ్యములను ప్రయోగించవలయును.

స్ఫుటితనేత్రచికిత్స.

శ్లో॥ అసాధ్యం స్ఫుటితం నేత్రమదీర్ఘం లంబతే తు యత్ ।

సన్నివేశ్య యథాస్థానమన్యవిద్ధసిరం భిషక్ ॥ 16.

వీడయేత్పాణినా పగ్మపలాశాంతరితేన తత్ । 16½.

తా॥ అభిఘాతమువలన నగిలిపోయిన నేత్రము చికిత్సయిం దసాధ్యము. నేత్రము నగిలి తునకలు కాకవ్రేలాడుచుండినచో దానిని నిజస్థానమునందుంచి సిరలకు అభిఘాతము కలగనియ్యక తామరాకుచే మూయబడిన చేతితో అణచవలయును

స్ఫుటితనేత్రమునకు సేచనాదులు.

శ్లో॥ తతోఽన్య సేచనే నన్యే తర్పణే చ హితం హవిః । 17.

విషక్వమాజం యస్త్వాహ్వజీవకర్షణకోత్పలైః ।

సవయస్తైః పరం తద్ధి సర్వనేత్రాభిఘాతజిత్ ॥ 18.

తా॥ పిమ్మట యష్టనుభుకము, జీవకము, ఋషభకము, నల్లకలువ వీనికల్గములను, ఆవుపాలను మేక నేతిలో కలిపి ఘృతపాకవిధిగ చక్వముచేసి దానిని యాగోగియొక్క నేత్రములయందు నేచనము, నస్యము, తర్పణము వీనిని చేయించవలయును ఈ ఘృతము నేత్రాభిఘాతములన్నిటిని పోగొట్టును.

శ్లో॥ గభవీడావసన్నేష్టే వమనోత్ క్లేశనక్షవాః ।

ప్రాణాయామోఽథ వా కార్యః క్రియా చ తుతినేత్రవత్ ॥

తా॥ కంఠమునందు దెబ్బతగులుటచే నేత్రములకు పీడకలిగినచో వాని, తుమ్మ వీనినిగాని ప్రాణాయామమునుగాని చేయించి తుతినేత్రమునకు చెప్పియుండునటుల వికిర్సలను జీయవలయును.

స్థానచ్యుతికన్గచికిత్స.

శ్లో॥ కణ్ఠే స్థానాచ్యుతే సూత్రే ప్రోతస్థైలేన పూరయేత్ । 19½.

తా॥ కణ్ఠములు ఆభిఘాతమువలన స్వస్థానముననుండి జారివచో వానిని సరియైన స్థానములోనుంచి కుట్టి కణ్ఠద్వారములయందు తైలము పోయవలయును.

ఛిన్నకృకాటికాచికిత్స.

శ్లో॥ కృకాటికాయాం ఛిన్నాయాం నిచ్చత్సపి మామతే ॥ 20.

సమం నివేశ్యబద్ధీయాత్సూత్ర్యాత్వ శీఘ్రం నిరంతరమ్ ।

ఆజేవ సర్పిషా చాత్ర పరిషేకః ప్రశస్యతే ॥ 21.

ఉత్తానోఽన్నాని భుంజితి శయితా చ సుయంత్రితః ।

తా॥ నుచ్చిలిగుంటుంబడింపబడి యాద్వాంముచే వాతము బైలువెడలుచుండినచో నామచ్చిలిగుంటను సరిగానుంచికుట్టి గట్టిగకట్టుకట్టవలయును. పిదప మేక నేతిలో నామచ్చిలిగుంటకు పరిషేకమును చేయించవలయును. అట్టిగోగముకల వానిని కదలనియ్యక పెల్లకిలపరుండబెట్టి యాహారమును భుజింపజేయవలయును.

శోఘాఘాతచికిత్స.

శ్లో॥ ఘాతం శోఘాసుతిర్యక్స్థం గాత్రే సమ్యక్ష్వివేశితే ॥ 22.

సూత్ర్యా వేల్లితబంధేన బద్ధీయా స్థనవాససా ।

చర్మణా గోష్పణాబంధః కార్య శ్చసంగతే వ్రణే ॥ 23.

తా॥ వాస్తపాదములయందు అడ్డముగ గాయముతగిలినచో నాయంగములను సరిగానుంచి కుట్టి గట్టిపస్త్రముతో వేల్లితబంధమును కట్టునుకట్టవలయును. వ్రణము పెద్దదిగనుండి చేరికయుండినచో చక్రముచే గోష్పణాబంధమును కట్టునుకట్టవలయును

ఛిన్నవృషణచికిత్స.

శ్లో॥ పాదావిళింబిముష్కస్య ప్రోక్ష్య నేత్రే చ వారిణా ।

ప్రవేశ్య వృషశౌ నీవ్యే తేనన్యా తు స్నసంజ్ఞయా ॥ 24.

కార్య శ్చ గోష్ఠణాబంధః కట్యూమావేశ్య పట్టకమ్ ।

స్నేహనేకం స కుర్వీత తత్ర క్షిప్యతి హి వ్రణః ॥ 25.

తా॥ వృషణములు అభిఘాతము వలన నిజస్థానము నందుండిజారివ్రేలాడుచుండి నచో యారోగియొక్క పాదములను నేత్రిములను యుదకముతోతడిపి యావృషణములను సరియైనస్థానములలో ప్రవేశింపజేసి తున్నమును నేవనిచే కుట్టి నడుమునందు చిన్నపలకనుంచి గోష్ఠణాబంధమును కట్టును కట్టవలయును. స్నేహనేకములను చేయంజనదు; అటులజేసినవ్రణములో స్నానముకలుగును.

ఛిన్నవృషణరోపణతైలము.

శ్లో॥ కాలానుసార్యగు ర్వేలాఙ్గాతీచందసపర్పయైః ।

శిలాదార్వ్యమృతాతుష్ఠై స్సిద్ధం తైలం చ రోపణమ్ ॥ 26.

తా॥ సరళదేవదారుబంక, అగరుచెక్క, ఏలకులు, బాజిమొగ్గలు, చందనము, పర్పాటకము, మణిశిల మ్రానిపసుపు, తిప్పతీగె, మైలుతుత్తము వీనిని సమభాగములగ గ్రహించి నూరి నువ్వులనూనెలో కలిపి విధిప్రకారము పక్వముచేయబడిన తైలమును వృషణములకు లేపనము చేయించిన వ్రణము శమించును.

ఛిన్నహస్తపాదచికిత్స.

శ్లో॥ ఛిన్నాం నిశ్చేషతశ్శృఙ్ఖాం దద్ధ్వా తైలేన యుక్తితః ।

బద్ధ్వియా త్కోశబంధేన తతో వ్రణవదాచరేత్ ॥ 27.

తా॥ హస్తములుగాని పాదములుగాని రెండుగవిరిగినచో వానికి యుక్తిగోచకగ్రహించిన నువ్వులనూనెచేకాల్చి కోశబంధమును కట్టునుకట్టి వ్రణమునకు చెప్పి యుండునటుల చికిత్సలను చేయవలయును.

శిరోభంగచికిత్స.

శ్లో॥ కార్యా శల్యాహృతే విధ్ధే భంగాద్విదళితే క్రియా ।

శిరసోపహృతే శల్యే బాలవర్తి ప్రవేశయేత్ ॥ 28.

తా॥ అభిఘాతమువలన కోష్ఠమునగిలి యదిరక్తముచే పూర్ణంబైయుండినచో మూర్ఛ, తొమ్మనొప్పి, పక్కకూల, జ్వరము, సర్వాంగతాపము, దప్పి, కడుపుబ్బరము, అన్నమునందయిచ్చ, మలమూత్ర అపానవాతనిరోధము, శ్వాసము, చెమట, శీత్రములయందు రక్తవర్ణము, నోటియండినుప వాసన, శరీరమునందు దుర్గంధము అనునవి కలుగును.

ఆమాశయగతరుక్తోపద్రవములు.

శ్లో॥ ఆమాశయస్థే రుధిరే రుధిరం ఛర్దయత్యపి ।

ఆధ్మానే నాతిమాత్రేణ శూలేన చ విశస్యతే ॥ 34.

తా॥ అభిఘాతమువలనరక్తము ఆమాశయమునజేరియుండినచో రక్తమువలనంబగుట, మిక్కుటముగ కడుపుబ్బరము, దారుణమైన కూలలు, యివిజనించి పిదప రోగి మరణమును జెందును.

పక్వాశయగతరుక్తోపద్రవములు.

శ్లో॥ పక్వాశయస్థే రుధిరే సశూలం గౌరవం భవేత్ ।

నాభేరథస్తా చ్ఛీతత్వం ఖేభ్యో రక్తస్య చాగమః ॥ 35.

తా॥ అభిఘాతమువలనరక్తము పక్వాశయమున జేరియుండినచో శరీరమందంతటనొప్పి, గురుత్వము, నాభికిక్రిందిభాగమునతైత్వము, శీత్రముమొదలగు యింద్రియ ద్వారములనుండి రక్తము వెడలుట, యిట్టియుపక్రమములు జనించును.

ఆమపక్వాశయరక్తప్రవేశక్రమము.

శ్లో॥ అభిన్నోప్యాశయసూక్ష్మైస్తోతోభి రభిపూర్యతే ।

అస్పృజా స్పందమానేన పాశ్చ్యే మూత్రేణ వస్తివత్ ॥ 36.

తా॥ అభిఘాతమువలన ఆమాశయ పక్వాశయములు భిన్నంబులు కాకుండినను సూక్ష్మముగనుండు స్తోతోమార్గముగ ప్రవహించునట్టి రక్తముచే వైఆమాశయాదులు “మూత్రముచే మూత్రాశయము పూర్ణంబగు చందమున” పూరింపబడును.

అసాధ్యరక్తరోగము.

శ్లో॥ తత్రాంతర్లోహితం శీతపాదోచ్ఛ్వాసకరాననమ్ । 36½.

రక్తాక్షం పాండువద నమానద్ధం చ వివర్జయేత్ ॥ 37.

తా॥ పాదములు, హస్తములు, ముఖము, శ్వాసము అనునవి చల్లగనుండు వాడును శీత్రములు యెఱ్ఱగ ముఖము తెల్లగనుండువాడును కడుపుబ్బరముగల వాడునుకోష్ఠవ్రణరోగిని చికిత్సయందు వర్జింపవలయును.

మస్తులుంగ సుతే క్రుద్ధో హన్యాదేనం చ లోన్యథా ।

వ్రణే రోహతిచైకైకం శ్శన్నేరపనయేత్కచమ్ ॥ 29.

మస్తులుంగ సుతౌ ఖాదేన్మస్తిష్కానన్యజీవజాత్ । 29½.

తా॥ ఆయుధాదులచే శిరమునందభిఘాతముకలిగి శల్యముగుడ్చుకొన్నచో విదళితవ్రణమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేసి పిదప శిరమునుండి శల్యమును వెలివఱచి శీఘ్రముగ బాలవర్తిని ప్రవేశింపఁజేయవలయును. అటుల చేయనిచో మెదడు నందలి మజ్జన విందును, అంగువలన వాతము ప్రకోపించి రోగినిజంపును. వ్రణము కొంచెముమానిన పిదప అవ్రణము నందంటుకొనియుండు వెంట్రుకలనొకటొకటిగ మెల్లగతీయవలయును. మఱియు మెదడుపైలువెడలినచో యారోగిని ఇతరజంతువుల మెదడును భక్షింపజేయవలయును. మెదడుపైలువెడలుటవలన మనుజుడు నిస్సంశయముగ మృతిజెందువని తెలిసియుండినను అంత్యశ్వాసమువఱకు రోగికి చికిత్సశీయవలయునని ఆయుర్వేదతంత్రములయందు చెప్పియుండుటవలన నిచట మెదడుపైలువెడలిన పిదప సయితము చికిత్సలను తంత్రకారుఁడు చెప్పియున్నాఁడు.

అంగచ్ఛేదమునన్నేహవర్తి.

శ్లో॥ శిలేష్వ హృతేఽంగా దన్యస్మాత్సేషహవర్తిం నిధాసయేత్ ॥ 30.

తా॥ శిరముతప్ప తదితరయంగములయందు శల్యముతగిలిన నాశల్యమును తీసి వేసి యావ్రణమునందున్నేహవర్తి నుంచవలయును.

సూక్ష్మముఖవ్రణచికిత్స.

శ్లో॥ దూరావగాఢా స్సూక్ష్మాస్యా యేవ్రణా సుతశ్రోణితాః ।

సేచయే చ్చక్రతైలేన సూక్ష్మనేత్రార్పితేన తాత్ ॥ 31.

తా॥ శరీరమువకు లోపల లోతుగా ప్రవేశించియుండునదియు సూక్ష్మమైన ద్వారముకలిదియు విశేషముగర్భమును స్రవింపఁజేయునదియువగు వ్రణములకు సన్నముగనుండుగొట్టములో చక్రతైలమును బోసి యావ్రణములోపల ప్రవేశింపజేసి సేచనము చేయవలయును.

కోష్ఠభేదోపద్రవములు.

శ్లో॥ భిన్నే కోష్ఠేఽస్యజా పూర్ణే మూర్ఛాహృత్పార్శ్వవేదనాః ।

జ్వరో దాహతృడాధ్మానం భక్తస్యానభినందనమ్ ॥ 32.

సంగో విణ్మాత్రమరుతాం శ్వాసస్వేదోక్షీరక్తతా ।

లోహగంధిత్వమాస్యస్య స్యాద్దాత్రే చ విగంధతా ॥ 33.

ఆమాశయాదిగతరక్తచికిత్స.

శ్లో॥ ఆమాశయస్థే వమనం హితం పక్వాశయాశ్రయే ।

విరేచనం నిరూహం చ నిన్నే హ్మోర్విశోధనైః ॥ 38.

తా॥ కోష్ఠాభిఘాతమువలన రక్తమామాశయమునందు జేరియుండినచో వమనమును, పక్వాశయమునందు జేరియుండినచో నిరూహపైని ఘృతాదిన్నహరహితంబును ఉష్ణమునునైన యాషధములచే విరేచనమును చేయించవలయును.

కోష్ఠప్రణితునికి పథ్యాహారము.

శ్లో॥ యనకోలకుఘృతానాం రసైః స్నేహవివర్జితైః ।

భుంజీతాన్నం యవాగూం వా పిబేత్తైస్సాధవసంయుతామ్ ॥ 39.

తా॥ కోష్ఠమునందభిఘాతము కలిగియుండువానికి ఘృతాదిన్నహము లేకుండు నదియు యవలు, రేగు, ఉలవలు వీనితో పక్వము చేయబడినదియు నగు కట్టులతో అన్నమును భుజించజేయవలయును లేక సైంధవలవణము చేర్చిన యవాగును గాని పానము చేయించవలయును.

అధికరక్తస్రావమునందు రక్తపానము.

శ్లో॥ అతినిస్త్రుతరక్తస్తు భిన్నకోష్ఠః పిబేకస్యక్ ।

39½.

తా॥ అభిఘాతములవలన కోష్ఠమునగిలి విశేషముగ రక్తము బైలుబెడలి యుండు వానికి రక్తపానము చేయించవలయును.

క్లిష్ణభిన్నాంత్రవ్రణాసాధ్యత్వము.

శ్లో॥ క్లిష్ణభిన్నాంత్రభేదేన కోష్ఠభేదో ద్విహ స్మృతః ॥

40.

మూర్ఛాదయోల్పాః ప్రథమే ద్వితియ్యత్యతిభాధకాః ।

క్లిష్ణాంత్రస్సంశయీ దేహీ భిన్నాంత్రో నైవ జీవతి ॥ 41.

తా॥ క్లిష్ణాంత్రము భిన్నాంత్రము అనికోష్ఠభేదములు ద్వివిధంబులు వానిలో క్లిష్ణాంత్రమును కోష్ఠభేదమునకు ముందుచెప్పియుండు మూర్ఛాదుప్రసక్తములు కొంచెముగ నుండును. భిన్నాంత్రమునందు మూర్ఛాదులు విశేషముగ నుండును. క్లిష్ణాంత్రముగలవోగి జీవించుట సందియము. భిన్నాంత్రవోగి నిస్సంశయముగ జచ్చును.

సాధ్యోగోష్ఠభేదలక్షణము.

శ్లో॥ యథా స్వం సూర్గమాపన్నా యస్యవిణ్మాత్రచూరుతాః ।

వ్యవద్రవఽస్సభిన్నేపి కోష్ఠే జీవత్యసంశయమ్ ॥ 42.

తా॥ రోగికి కోష్ఠము పగిలియుండినను మలమూత్రాపానవారములు నిజమార్గములవలన వెడలుచు యువద్రవములు లేకుండిన అట్టిరోగి నిస్సంశయముగజీవించును.

అభిన్నాంత్రచికిత్స.

శ్లో॥ అభిన్నమంత్రం నిష్కాంతం ప్రవేశ్యం నత్వోఽన్యథా ।

ఉత్పంగిలశిరోగ్రస్తం తదప్యే కేవలం తి తు ॥ 43.

తా॥ అభిఘాతమువలన పేగులు బైటికి వచ్చియుండినను అవి భిన్నము కాకుండినచో దానిని ముంగువలె లోపల ప్రవేశింపజేయవలయును. భిన్నమైనయెడల వానినిలోనికి ప్రవేశింపజేయంజనదు. భిన్నమైయుండినను ప్రేగులను లోనప్రవేశింపజేయవలయునని కొందరాచార్యులు వచింపుచున్నారు.

ఛిన్నాంత్రప్రవేశనక్రమము.

శ్లో॥ ప్రతౌశ్య పయసా దిగ్ధం తృణశోణితపాంసుభిః ।

ప్రవేశయేత్ క్లప్తనభో ఘృతేనా క్తం శనై శృనైః ॥ 44.

తా॥ పేగులు అభిఘాతమువలన బైటికి వచ్చియుండినచో గోళ్లనుతీసికొని యుండు వైద్యుడు తృణములు, రక్తము, దుమ్ము వీనితోకప్పబడియుండు యా పేగులను ఆవుపాలతో చక్కగకడిగి నేతిని పూసి కోష్ఠములోపల మెల్లమెల్లగ ప్రవేశింపజేయవలయును.

శుష్కాంత్రప్రవేశనక్రమము.

శ్లో॥ క్షీరేణార్ద్రీకృతం శుష్కం భూరిసర్పిః పరిప్లుతమ్ ।

అంగుళ్యా ప్రమృశేష్కంఠంఠలేనోద్వేజయేదపి ॥ 45.

తథాంత్రాణి విశంత్యంత్రస్తత్కాలం వీడయంతి చ । 45½.

తా॥ పేగులు బైటికివచ్చి యుండియుండినచో వానిని ఆవుపాలతోకడిపి ఆవునేతిని, బూసి వైద్యుడు చేతిబొటనవ్రేలితో రోగిగొంతును మెల్లగరుద్దుచు చున్న శ్లను పైనచిలకరించుచు యాప్రేగులను లోనప్రవేశింపజేయవలయును. ఇటులజేసిన

పేగులు లోననులభముగ బ్రవేశించును. అయితే ఆసమయమునకోగికి విశేషపీడ కలుగును.

అనేకాంతప్రవేశనక్రమము.

శ్లో॥ వ్రణసౌత్కర్యద్భవముత్వాద్వాకోష్ఠమంత్రనునావిశత్ ॥ 46.

తత్ప్రమాణేన చరణం పాటయిత్వా ప్రవేశయేత్ ।

యథా స్థానం స్థితే సమ్యగంత్రే నీవ్యేదనువ్రణమ్ ॥ 47.

స్థానాదపేతమాదత్తే జీవితం కుపితం చ తత్ ।

వేప్తయిత్వానుపట్టేన ఘృతేన సరిషేచయేత్ ॥ 48.

పాయయేత్తం తతః కోష్ఠం * చిత్రాశ్చైలయుతం పయః ।

మృదుక్రియార్థం శక్యతో వాయోశ్చార్ధః ప్రవృత్తయే ॥ 49.

అనుచక్రేత వర్షం చ యథోక్తాం వ్రణాయువ్రణమ్ । 49½.

తా॥ వ్రణము నూత్కర్యముగనుండుటవలనగాని పేగులు అధికముగనుండుట వలనగాని యాపేగులుమరిల కోష్ఠములో ప్రవేశించజేయుటక సాధ్యముగనుండినచో ఉదరమును పేగులంతప్రమాణముధేదించి యాపేగులను లోనప్రవేశింపజేసి స్వస్థానములో సరిగానుంచినపిదప అవ్రణమును కుట్టవలయును. అటుల చేయకుండిన బైటికి వచ్చియుండు యాపేగులు కుపితంబులై ప్రాణములను పోగొట్టును. వ్రణమునుకుట్టిన పిదప గట్టిగనుండు వస్త్రఖండముచే చుట్టి ఘృతమును నలుప్రక్కలతడిపి ఎలుకచెవి యాకులైలము చేర్చబడిన యావుపాలను గోగికి సుఖోష్ణముగ పానము చేయించవలయును. మరియు అపానవాతము యిది అథోమార్గమునచక్కగ వెడలుటకై వ్రణ రోగములకు చెప్పియుండు పథ్యములను (1) సంపత్సరమువఱకు అనుసరింపు మండవలయును.

బహిర్నిర్గతమేదోవర్తిచికిత్స.

శ్లో॥ ఉదరాన్మేదసోవర్తిం నిర్గతాం భస్మనామృదా ॥ 50.

అవకీర్యకషాయై రావ శ్లేష్మై ర్మూలై స్తత స్సమమ్ ।

దృఢం బధ్వా చ సూత్రేణ వర్ధయేత్కుశలోభిషక్ ॥ 51.

తీక్ష్ణేనాగ్నిప్రతప్తేన శస్త్రేణ సక్యదేవ తు ।

స్వాదస్యధారుగాటోసో మృత్యుర్వా ఛిద్యమానయా ॥ 52.

సక్షాద్రే చ వ్రణే బద్ధే సుజీర్ణేన్నే ఘృతం పిబేత్ ।

క్షీరం వా శర్కరా * చిత్రలాక్షాగోక్షురకై శ్శృతమ్ । 53.

రుద్ధాహజితస్యప్యాప్యైః వరం పూర్వోద్దితోవిధిః ।

మేదోగ్రంధ్యుదితంతత్ర తైల మభ్యంజనే హితమ్ ॥ 54.

తా॥ అభిఘాతమువలన మేదోవర్తి కడుపులోనుండి బైటికి వచ్చినచో యా
వర్తికి బూడిదనుగాని మట్టినిగాని వగరుగనుండు యోషధులవేళ్ల చూర్ణమునుగాని
పూసి యామేదోవర్తిమూలమును నూలుతో గట్టిగకట్టి అగ్నిలో కాచబడిన శస్త్రముచే
బుద్ధిమంతుడగువైద్యుడు ఒక పేపర్‌యామునుగ ఛేదించవలయును. అటుల చేయక
వేరుప్రకారముగఛేదించిన అధికనొప్పినిగాని మరణమునుగాని కలుగజేయును.
మఱియునావ్రణమునకు తేనెను బూసి కట్టుకట్టి శర్కర, ఎలుక చెవియాకు, లక్క,
వల్లెరు, యష్టిమధుకము వీనితో కాచబడిన యావుపాణునుగాని ఘృతమునుగాని అన్నము
జీర్ణమైన పిదప పానము చేయించిన శూల, మంట వారించును. మఱియు ముందు
చెప్పబడిన వ్రణచికిత్సలను సహితము చేయవలయును. మేదోగ్రంధికి చెప్పియుండు
తైలముచే సభ్యంజనము చేయించవలయును.

సద్యోవ్రణరోపణతైలము.

శ్లో॥ తాలీసం పద్మకం మాంసీహరేణ్వగురుచందనమ్ ।

హరిద్రే పద్మబీజాని సోశీరం మధుకం చ తైః ॥ 55.

పక్వం సద్యోవ్రణేషూక్తం తైలం రోపణముత్తమమ్ । 55½.

తా॥ తాలీసపత్రి, పద్మకము, జటామాంసీ, రేణుకలు, అగరు, చందనము,
వసుపు, మ్రానిపసుపు, తామరపిత్తులు, పట్టివేరు, యష్టిమధుకము వీనిని సమభాగ
ములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి నువ్వులనూనెలో కలిపి విధిప్రకారము వక్షము
జేయబడినతైలము సద్యోవ్రణములను శమింపజేయుటయందు మిగులశ్రేష్ఠమైనదని
చెప్పబడియున్నది.

గూఢప్రహారాదిచికిత్స.

శ్లో॥ గూఢప్రహారాభిహాతే పతితే విషమోచ్చకైః ॥ 56.

కార్యం వాతా సజిత్ప్రతిమర్దనాభ్యంజనాదికమ్ । 56½.

తా॥ అభిఘాతమువలన లోనగాయును తగిలియుండువానికిని విషమును గవడిన వానికిని ఉన్నతిప్రదేశమునుండివడినవానికిని వాతరక్తహారములైన తర్పణము, మర్దనము, అభ్యంజనము మొదలగు చికిత్సలను చేయించవలయును.

విశ్లిష్టదేహాదిచికిత్స.

శ్లో॥ విశ్లిష్టదేహాం మథితం క్షీణం మర్మాహతాహతమ్ ॥ 57.

వాసయే తైలఘాణ్డాయాం ద్రోణ్యాం మాంసరసాశినమ్ । 57½.

తా॥ శరీరము బారినవానిని విశేషము గ శరీరమునకు లోభాగమునందు గాయము తగిలినవానిని క్షీణించి యుండువానిని మగ్నములోగాయును తగిలియుండువానిని మాంసరసమును భుజింపజేసి వానిని సువ్యలనూనెనిండించిన బాసయందుండునట్లు చేయవలయును.

షడ్వింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

సప్తవింశాధ్యాయము.

సద్యోవ్రణప్రతిషేధాధ్యాయనిరూపణానంతరము భంగ
ప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పఁబడుచున్నది.

భంగప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో భంగప్రతిషేధం న్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతి హ స్మాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ సద్యోవ్రణప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము విరిగిన యెముకలకు
చికిత్సలను తెలియపఱచునట్టి భంగప్రతిషేధమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

భంగ లక్షణము.

శ్లో॥ పాతఘాతాదిభి ధ్వేషాభంగోఽస్థాన సుధ్యసంధితః ।

ప్రసారణాకుంచనయో రశక్తిస్సంధిముక్తతా ॥ 1.

ఇతిరస్మిన్ భృశం శోభస్సూప్తవస్థాస్వతివ్యథా ।

అశక్తిశ్చేష్టితేఽప్యేఽపి వీడ్యమానే సశబ్దతా ॥ 2.

సమాసాదితిభంగస్య లక్షణం బహుధాతుతత్ ।

భిద్యతే భంగభేదేన తస్య సర్వస్య సాధనమ్ ॥ 3.

యథాస్యాదుపయోగాయ తథాతదుపదేశ్యతే । 3½.

తా॥ పడుట, అభిఘాతము యీ మొదలగువానివలన నెముకలువిరుగుట భంగ
మనఁబడును ఇది సంధిభంగము, ఆసంధిభంగము అని 2 విధములుగనుండును.
సంధిభంగమునందు హస్తపాదాదులను జామటకును ముడుచుటకును శక్తిలేకుండును.
సంధులు జారిపోవును. ఆసంధిభంగమునందు వాపు గర్వకాలములయందును విశేష
నొప్పి, స్వల్పపనులను చేయుటయందును అశక్తి, యెముకలబిసికిన శబ్దముకలుగుట,
యివి కలిగియుండును. ఇటుల భంగలక్షణము సంగ్రహముగచెప్పఁబడినది. మఱియు
నాభంగము అనేక భేదములుగలదిగనుండును. అయినను చికిత్స కుపయోగముగనుండు
నది మాత్రము నికచెప్పఁబడును.

అసాధ్యాస్థి భంగములు.

శ్లో॥ సాహ్యాణువారియత్వస్థిస్సగ్నే శబ్దం కరోతియత్ ॥ 4.

యత్రాస్థిలేశః ప్రవిశే స్మశ్యమస్థా విదారితః ।

భగ్నం యచ్ఛాభిఘాతే కించిదేవావశేషియత్ ॥ 5.

ఉన్నమ్యమానం క్షతవశ్యచ్చమజ్జనిమజ్జతి ।

తద్దుస్సాస్యంకృశాశక్త వాతలాల్పాశిరామపి ॥ 6.

తా॥ అనేకతుల్యులగుచరిన ఆస్థి, స్పృశించినశబ్దముతోఁగూడియుండు ఆస్థి, అభిఘాతమువలన తులకగాపగిలినయస్థి, కిరిగి లోనప్రవేశించియుండు ఆస్థి, అభిఘాతముచే చక్కఁగవిరిగి కొంచెముంటికొనియుండు ఆస్థి, గాయముతగిలియుండు ఆస్థి, మజ్జణముచేరియుండు ఆస్థి, కృతులు, దుష్టములు, వాతప్రకోపముగలవారు స్వల్పముగనాహారమును భుజించువారు వీరలగుచరియుండు అస్థిభంగము, యివి చికిత్సయందు దసాధ్యములు.

శ్లో॥ భిన్నం కపాలం యత్కట్ట్యాం సంధిముక్తంచ్యుతం చ యత్ ।

జఘనంప్రతిపిప్తం చ భగ్నంయత్తద్వివర్జయేత్ ॥ 7.

తా॥ నడుగునందలి కపాలమునుసస్థి అభిఘాతముచేపగిలిన నది చికిత్సయందు సాధ్యంబు. సంధివిరిగినయస్థి, సంధిలోనుండిజారినయస్థి, అభిఘాతముచేవిరిగిన పిలుదులలోనుండుయస్థి, వీనిని చికిత్సయందువర్జింపవలయును.

శ్లో॥ అనంతివ్రకపాలం చ లలాటం మూర్ఛితం శుభా ।

యచ్ఛభగ్నం భవేచ్ఛంఖిశిః పృష్ఠస్తనాంతరే ॥ 8.

తా॥ అభిఘాతముచే నుదురు, కిరఃకపాలము వీనిసంధిభగ్నంబైనను, కిరఃకపాలము మూర్ఛంబైనను నివి చికిత్సయందు దసాధ్యంబులు. కణతలు, కిరము, వీపు, తొమ్మి వీనియందలి యస్థులువిరిగిన నవియు చికిత్సయందు దసాధ్యంబులు.

శ్లో॥ సమ్యగ్యమితమప్యస్థిదుర్నాప్తసాద్వర్షబంధనాత్ ।

సంక్షోభాదపియద్గచ్ఛేద్విక్రయాం తద్వివర్జయేత్ ॥ 9.

ఆదితోయచ్ఛదుర్జాత మస్థిసంధిరథాపి వా । 9½.

తా॥ ఆస్థి చక్కఁగ వైకత్తబడియుండినను లోననుంచుటకు శక్యముకాకుండుటవలనను, కట్టుకట్టుటకశక్యంబుగ నుండుటవలనను, సంక్షోభమువలనను వికార

మునుజెందునట్టి అష్టలును, జనించునపుడే స్వభావముచే వికారముగ జనించునుండు అస్థిసంఘలను చికిత్సయందు వర్జించవలయును.

అసాధ్యతరుణాస్థ్యాదిభంగ లక్షణము.

శ్లో॥ తరుణాస్థీని భుజ్యంతే భజ్యంతే నశకాని తు । 10.

కపాలాని విభిష్యంతే స్ఫుటం త్యన్యాని భూయసా । 10½.

తా॥ తరుణమును అష్టలు అభిఘాతమువలన పంకరగనగును. నశకమును అష్టలు విరుగును. కపాలమును అష్టలు చీల్చబడును. ఇతర అష్టలు పగులును. ఇవి చికిత్సయందు దుస్సాధ్యములు.

అస్థిభంగ చికిత్స.

శ్లో॥ అథా వసతమున్నమ్య మున్నతం చావసీడయేత్ । 11.

అంఛేదతిక్షిప్తమధోగతం చోపరివర్తయేత్ ।

అంఛనోత్పీడనోన్నామ చర్మసంక్షేపబంధనైః । 12.

సంధీనా శరీరగానా సర్వాన చలానపృచలానపి ।

ఇత్యేతై స్థాననోపాయై స్సంమ్యక్సంస్థాప్య నిశ్చలమ్ । 13.

పటైః ప్రభూతసర్పిర్భిచ్ఛేప్తయిత్వాసుఖై స్తతః ।

కదంబోదుంబరాశ్వత్థ సర్జాద్జనపలాశజైః । 14.

వంశోద్భవై ర్వా పృథుభి స్తనుభిస్సుని వేశితైః ।

సుశ్లక్ష్యై స్సుప్రతిస్తంభై ర్వల్కలై శ్శకలై రపి ॥ 15.

కుశాహ్వయై స్సమం బంధం పట్టస్యోపరి యోజయేత్ । 15½.

తా॥ పై చెప్పిన ప్రకారము అస్థిభంగములను దెలిసికొని పంకియుండునస్థిని పైకెత్తవలయును. పైకెత్తిబడియుండు అస్థిని క్రిందికి త్రోయవలయును. అతి క్షిప్తముగనుండు అస్థిని అంఛనము చేయవలయును. క్రిందిభాగమును జేరియుండు అస్థిని పైభాగమునందుంచవలయును. చంచలముగను స్థిరముగను సర్వశరీరము నాశ్రయించియుండునదిగను నుండుసంధులను పై చెప్పిన ప్రకారము అంఛనము ఉత్పీడనము ఉన్నామము సంక్షేపబంధనము మొదలగు స్థాననోపాయములుచే చక్కగ కదలక నాయాస్థానములనుండు స్థాపించి నేతిలోచక్కగ తడవబడిన వస్త్రఖండముచేమట్టి పిదప వికాలముగ నన్నునుగనుండు కడిమి, మేడి, రావి, సర్జ, మద్ది, మోడుగ యా వృక్షములపట్టలను గాని చెక్కలనుగాని నున్నగనన్నగనుండు పెదురుబద్దలనుగాని ఆ వస్త్రముపైనుంచి కుశాబంధనము చేయవలయును.

భగ్నాస్థిబంధన క్రమము.

శ్లో॥ శిథిలేన హి బంధేన సంధే స్థైర్యం న జాయతే ॥ 16.

గాఢేనాతిరుజా దాహపాకశ్వయధుసంభవః । 16½.

తా॥ సంధికి కట్టుపదులుగకట్టిన స్థైర్యముకలుగనేరదు. మిగులకట్టిగట్టిన విశేషముగనొప్పి మంట పాకము వాపు కలుగును. కావున సమముగ కట్టవలయును.

బంధమోక్షణకాలనియమము.

శ్లో॥ త్ర్యహం త్ర్యహం దృతౌ ఘర్మే సప్తాహం నోక్షయేద్ధిమే ॥ 17.

సాధారణే తు పంచాహం ద్భంగదోషవశేన వా । 17½.

తా॥ విరిగినయస్థులయొక్క బంధమును ఉష్ణకాలమునందు (8) దినములకొక చర్యాయమును, శీతకాలమునందు (7) దినములకొక చర్యాయమును, సాధారణకాలము లైన శరద్వసంతకాలములలో (5) దినముల కొకచర్యాయమునుకట్టు నిశ్చవలయును. లేక నాయాయస్థి భంగ దోషముగుణముగ కట్టులను విశ్వవలయును.

భగ్నాస్థిసేచనము.

శ్లో॥ స్యగ్రోధాదికషాయేణ తత శ్శీతేన సేచయేత్ ॥ 18.

తంపంచమూలపక్వేన పయసా తు సవేదనమ్ । 18½.

తా॥ కట్టువిప్పినపిదప యాసంధికి స్యగ్రోధాదిగద్రవ్యకషాయమును చల్లార్చి సేచనము చేయించవలయును. ఆసంధిలో నొప్పియుండినచో పంచమూలములతోఁ కాచబడిన యావుపాలతో సేచనము చేయించవలయును.

అస్థిభంగమునకు చక్రత్రైలోపయోగము.

శ్లో॥ సుఖోష్ణం వానచార్యం స్యాచ్ఛక్రత్రైలం విజానతా ॥ 19.

విభజ్య దేశం కాలం చ వాతఘ్నాషధసంయుతమ్ । 19½.

తా॥ సమర్థుడైనవైద్యుడు దేశకాలభేదములను ఆవస్థా విశేషములను చక్కగ గుర్తెరిగి వాతనారాషధములతో గూడియుండు చక్రత్రైలమును ఆరోగికి ప్రయోగించ వలయును.

అస్థిభంగమునందు సేకలేపములు.

శ్లో॥ ప్రతతం సేకలేపాంశ్చ విదధ్యా ద్భృశశీతలాఙ్ ॥ 20.

తా॥ అస్థిభంగరోగములయందు మిగులచల్లనైన సేకలేపముల శల్లవుడు చేయు చుండవలయును.

అస్థిభంగమునందు గృష్టిక్షీరపానము.

శ్లో॥ గృష్టిక్షీరం సనర్పిష్కం మధురౌషధసాధితమ్ ।

ప్రాతః ప్రాతః పిబేద్భగ్న శ్శీతలం లాఙ్ఘయా యుతమ్ । 21.

తా॥ అస్థిభంగముగలమనుజుఁడు తొలియారసిన ఆవుపాలలో మధురౌషధములను కీర్చి చక్కఁగకాచి అంగులో అవునేతని బోసి చల్లార్చి లక్కకలిపి పానము చేయవలయును.

సన్వ్రణభంగచికిత్స.

శ్లో॥ సన్వ్రణస్య తు భగ్నస్య వ్రణో మధుస్యతోత్తరైః ।

కషాయైః ప్రతిసార్యోఽధశేషో భంగోదితః క్రమః ॥ 22.

తా॥ అస్థిభంగము వ్రణముతోగూడియుండినచో యావ్రణమునకు తేనె, నెయ్యి అధికముగ చేర్చబడిన కషాయములచే ప్రతిసారణమును జేయించి భంగమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

లంబస్రణచికిత్స.

శ్లో॥ లంబాని వ్రణమాంసాని ప్రలిప్య మధుసప్పిషా ।

సంధీత వ్రణాన్ వైద్యో బంధనై శోషపాదయేత్ ॥ 23.

తా॥ అస్థిభంగముగలమనుజునికి వ్రణమునందు మాంసము ప్రేలాడుచుండినచో అమాంసమునకు తేనె, నెయ్యిపూసి యొకటిగ చేర్చి సూత్రస్థానములోచెప్పియుండు ప్రకారము కట్టుగట్టవలయును.

లంబస్రణమునకు అవచూర్ణప్రయోగము.

శ్లో॥ తాన్ సమాన్ సుస్థితాన్ జ్ఞాత్వా ఫలనీలోధ్రకట్ఫలైః ।

సమం గాఢాతకీయుక్తై శూర్ణిరై రవచూర్ణయేత్ ॥ 24.

ధాతకీరోధ్రచూర్ణై ర్వా రోహంత్యాశు తథా వ్రణాః । 24½.

ఇతిభంగఉపక్రాంతః

తా॥ ఇప్పగిది చికిత్సలుచేయుటచే అస్థులు విరిగియుండు మనుజునియొక్క వ్రణములు స్థిగనుగను సమముగను వైనచో ఆవ్రణములు శీఘ్రముగశమించుటకై ప్రేంకణము, లొద్దుగు, గుమడు లేకు, మంజిష్ఠ, ఆరె వీనిని చక్కఁగ మార్గము చేసి యాచూర్ణమునుగాని ఆరె, లొద్దుగు వీనిచూర్ణమునుగాని యావ్రణమునకువై పూయవలయును. ఇటుల భంగ చికిత్సలు చెప్పబడినవి.

సుఖసాధ్యవ్రణము.

శ్లో॥ స్థిరధాతోఽముతేహిమే ॥ 25.

మాంసలస్యాలృప్యదోషస్య సుసాధ్యో దారుణో న్యథా ॥ 25½.

తా॥ స్థిరధాతువుకలవాఁడును, మాంసపుష్టికలవాఁడును, దోషముస్వల్పముగ కలిగియుండువాఁడునునగు మనుజునికి శీతఋతువులయందుజనించిన వ్రణము సుఖసాధ్యముగనుండును లేక యావ్రణము కృచ్ఛ్రసాధ్యముగ గాని అసాధ్యముగ గాని యగును.

భగ్నసంధిస్థైర్యకాలనియమము.

శ్లో॥ పూర్వమధ్యాంతవయసా మేకద్విత్రిగుణైః క్రమాత్ ॥ 26.

మాసైస్థైర్యంభవే త్సంధే ర్యథోక్తం భజతో విధిమ్ ॥ 26½.

తా॥ పైచెప్పిన భంగ చికిత్సలను విధిప్రకారము చేయించినచో పూర్వవయస్సు గలవారికి (1) మాసములోను మధ్యవయస్సుగలవారికి (2) మాసములలోను అపరవయస్సుగలవారికి (3) మాసములలోను సంధులకు స్థైర్యము కలుగును.

కటీభంగాదులయందు శయనక్రమము

శ్లో॥ కటీజంఘూరుభగ్నానాం కపాటశయనం హితమ్ ॥ 27.

యంత్రణాగ్ధం తథా కీలాః పంచకార్యా నిబంధనాః ।

జంఘూర్వోః పార్శ్వయో ర్ద్వద్వౌతల ఏకశ్చ కీలకః ॥ 28.

క్రోణ్యాం వా పృష్ఠవంశే వా వక్రస్యాక్షయో స్తథా ।

తా॥ నడుము, పిక్కలు, తొడలు వీనియందు భంగము గలవారిని బల్లయందు చురుండబెట్టవలయును. వారుకదలకనుండుటకై పిక్కలయందు (2) కీలకములు తొడలయందు (2) కీలకములు అరచేతియందు (1) కీలకము ఇటుల (5) కీలకముల శేర్పఱచవలయును. పిటుదులయందు భంగముగలవారికిని వీపునడిదియొముక భంగము గలవారికినిరుప్రక్కల రెండేసికీలకములను అరచేతియందొకకీలకమును కదలకుండుటకై యేర్పఱచవలయును.

సంధిభంగచికిత్స.

శ్లో॥ విమోక్షే భగ్నసంధీనాం విధిమేవం సమాచరేత్ ॥ 29.

తా॥ సంధియొముకలు విరిగియుండువారికి పైచెప్పియుండు ప్రకారము చికిత్సలను చేయవలయును.

చిరవిముక్తసంధిచికిత్స.

శ్లో॥ సంధీంశ్చిరవిముక్తాం స్తు స్నిగ్ధస్వీన్నాస్మృదూకృతాః ।

ఉక్తై ర్వీధానై ర్భూభ్యా చ యథా స్వస్థానమానయేత్ । 30.

తా॥ బహుకాలముగ విముక్తసంధులుగల మనుజులకు స్నేహస్వేదకర్మలను చేయించిన సంధులు మృదుత్వముజెందును. మృదుత్వము నొందిన యాసంధులను పై చెప్పిన ప్రకారము చికిత్సింపుటచేతను తన బుద్ధిచేతను స్వస్థానమునందుంచవలయును.

అసంధిభంగచికిత్స.

శ్లో॥ అసంధిభగ్నే రూఢే తు విషమోల్బణసాధితే ।

అపోధ్యభంగంయమయే త్తతో భగ్నవదాచరేత్ । 31.

తా॥ సంధులతప్ప యితరస్థలములయందలి యెముకలకు భంగముకలిగి యవి విషమముగ చికిత్సింపబడి ప్రణామశమించియుండినను బుద్ధిమంతుడగు వైద్యుడు యాభంగమును మరలఛేదించి సరిగానాయుష్థులను. స్వస్థానమందునిచి పైచెప్పిన ప్రకారము చికిత్సింపవలయును.

అస్థిభంగపాకనిషేధము.

శ్లో॥ భగ్నం నై తియథా పాకం ప్రయతేత తథాభిషక్ ।

పక్వమాంససిరాన్నాయసంధిశ్లేషంసగచ్ఛతి ॥ 32.

తా॥ అస్థులయందలి భంగము పాకము జెందినచోమాంసము సిరలు స్నాయువులు మరల నొకటితోనొకటి చేరవుకావున యవి పాకమును జెందకుండునటుల వైద్యవరుండు మిగుల ప్రయత్నము చేయవలయును.

భంగమునందుస్నేహవస్తికర్మలు.

శ్లో॥ వాతావ్యాధివినిర్దిష్టాః స్నేహా భగ్నస్య యోజయేత్ ।

చతుఃప్రయోగాన్ బల్యాం శ్చ వస్తికర్మ చ శీలయేత్ ॥ 33.

తా॥ అస్థిభంగముకలవానికి బలకరముగ వాతవ్యాధికి చెప్పియుండునవిగనుండు స్నేహములను పానవస్యఅభ్యంగ అనువాసన వస్తికర్మలయందు ప్రయోగించవలయును. వస్తికర్మను :—

“ ప్రా క్నేహవకః పంచాంతం ”

ఇత్యాది శ్లోకములలో చెప్పియుండు ప్రకారము చేయవలయును.

అస్థిభంగమునందాహారము.

శ్లో॥ శాల్యాజ్యరసదుగ్ధాద్యైః పాష్టికై రవిదాహిభిః ।

మాత్రయోపచరేద్భగ్నం సంధిసంశ్లేషకారిభిః ॥ 84.

గ్లానిర్నశస్యతే తస్య సంధివిశ్లేషకృద్ధిశా । 84½.

తా॥ అస్థిభంగముకలవానికి విరిగినసంధులనొకటిగ జేర్చునవిగ పుష్టికరములుగ విదాహోజ్జ్వలమును కలుగజేయ నవిగనుండు సంబాధిష్యము నెయ్యి మాంసరసము పాలు మొదలగువానిని మాత్రగ నిష్పించవలయును. మఱియు భంగముగలవానికి బడలిక లేకుండఁబయును కలిగినచో సంధులు నొకటిగ చేరవు.

భగ్నునికివర్జనీయములు.

శ్లో॥ లవణం కటుకంక్షౌరమమ్లు మైథున మాతృపమ్ ॥ 35.

వ్యాయామం చ నసేవేత భగ్నో రూక్షం చ భోజనమ్ । 35½.

తా॥ భంగముగలవాఁడు లవణము కారము క్షౌరము పులుసు మైథునము యొండ శ్రమకరమైన వనులు రూక్షగనుండుభోజనము వీనిని వర్జింపవలయును.

గంధతైలము.

శ్లో॥ కృష్ణా స్తిలా విరజసో దృఢనస్రబద్ధా సప్తక్షపావ

హతి వారిణి వాసయేత । సంశోషయే దనుదివం ప్రవిసార్వ

చైతా క్షీరే త్తైవ మధుకక్యధితే చ తోయే ॥ 36 ॥

పునరపి పీతపయస్కా స్తా పూర్వినదేవ శోషితా

బాధమ్ ॥ విగతతుహసరజస్కా సంచూర్ణ్య సుచూర్ణితై

ర్యుజ్యోత్ ॥ 37 ॥ సలద వాలకలోహితయష్టికానఖమిసిప్లవ

కుష్ఠబలాత్రియైః । అగరుచందనకుంకుమసారిబాసరళసర్జరిసా

మరదారుభిః ॥ 38 ॥ పద్మకాదిగణోపేతై స్తిలపిప్లవం తతశ్చ

తత్ । నమస్తగంధభైః పజ్యసిద్ధమగ్ధేన వీడయేత్ ॥ 39 ॥ తైలే

యరాన్నాంశుమతీకశే రుకాలానుసాగీనత పత్రలోధైః ।

సక్షీరయై స్సపయస్కుదూరై వై స్తైలం పచేత్తం నళదా

దిభిశ్చ ॥ 40 ॥ గంధతైల మిదము త్రమ మస్థిస్థై ర్యకృజ్జయతి

చాశు వికారాన్ | వాతపిత్తజనితా సతివీర్యా న్వాస్యపినోఽపి
వివిధై రుపయోగైః || 41 ||

తా|| నిమ్మలములైన నల్లనువ్వులను గట్టిగ త్లెగనుండు వస్త్రములో మూటగట్టి
నేగముగ ప్రసహించు నుదకములో రాత్రియందు నానబెట్టి ప్రాతఃకాలముననెత్తి
ఒకటితోనొకటి అంటక నెరిపి నీడనెండించి మరలరాత్రియందు ముందువలె నానబెట్ట
వలయును. ఇటుల (7) దినములు చేసి పిదప అనువ్వులను ఆవుపాలయందును యష్టి
మధుకకషాయమునందును జలమునందును వైచెప్పిన ప్రకారము నానబెట్టవలయును.
పిదప అనువ్వులనెత్తి చక్కఁగ నెండించి మరలయావుపాలలో (7) దినములు
పూర్వము చెప్పిన ప్రకారము నానబెట్టి చక్కఁగ నెండనెండించి వైపోట్టునుతీసివేసి
చూర్ణముచేసి అందులో వట్టివేరు, కురువేరు, మంజిష్ఠ, యష్టిమధుకము, నఖము,
సదాప, తుంగముస్తలు, చంగల్వకోస్తు, చిన్నముత్తవపులగము, పెద్దముత్తవపులగము,
బలుసు, అగరుచెక్క, చందనము, కుంకుమపువ్వు, నల్లసుగంధిపాల, సరళదేవదారు,
సర్జరసము, దేవదారు, పద్మకాదిగణద్రవ్యములు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి
చక్కఁగ చూర్ణము చేసికలిపి కచోరములు మొదలగు సమస్తగంధద్రవ్యములతోకాచ
బడిన యావుపాలలోచేర్చి చక్కఁగ బిసికి దానిలోనుండి నూనెనుతీయవలయును.
పిదప నానూనెలో ములుగోరింట, దుంపరాస్తము, మయ్యాకుపొన్న, తుంగముస్తలు,
అడవిమామెన, గ్రంథితగరము, అకుపత్రి, లొద్దుగు, గరికె, వైచెప్పినవట్టివేరు
మొదలగు ద్రవ్యములు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కముచేసి కలిపి నాలు
గింతలావుపాలుచేర్చి తైలిపాకవిధిగ పక్వము చేసిన యది గంధతైలమనబడును.
మిక్కిలి యుత్కృష్టమైనది. అస్థులకు శ్లేష్మమునుకలుగజేయును. పానసాగ్యదుల
వలనదారుణమైన వాతపిత్తరోగములను పోగొట్టును.

సప్తవింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

అష్టావింశాధ్యాయము.

భంగప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము భగందర
ప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

భగందర ప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాఽఞో భగందర ప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాన్యాయముః ।

ఇతి హ స్మాహ రాత్రేయాదయోమహర్షయః ॥

తా॥ భంగప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము భగందరలోగచిత్వలను
తెలియజలచునట్టి భగందరప్రతిషేధమును నీయాధ్యాయమును వివరించెదము.

భగందరనిదానలక్షణము.

శ్లో॥ హస్త్యశ్వపృష్ఠగమఃకఠినోల్కటకానినైః ।

అశ్వోనిదానాభిహితై రపరై శ్చ నిషేవితైః ॥

1.

అనిష్టాదృష్టపాకేన సద్యో వా సాధుగర్హితైః ।

ప్రాయేణ పిటకాపూర్వయోంగులే ద్వ్యంగులేపి వా ॥

2.

వాయోర్వోణోఽంతర్బాహ్యో వా దుష్టాస్మజ్జాంసగో

భవేత్ । వస్త్రీమూత్రాశయాభ్యాశగతత్వా త్స్యందనాత్మకః॥

భగందరస్స

తా॥ ఏనుగు, గుఱ్ఱము వీనిపై నెక్కి విశేషముగ పంచరించుటవలనను కఠినముగ
మిట్టచల్లముగనుండు అసనమునందు కూర్చుండుటవలనను పూర్వజన్మకృతములైన
పాపకర్మ ఫలిపాపమువలనను అశ్వోగోగ నిదానమువలనను అచ భ్య క ర ములైన
యాహారవిహారములవలనను పెద్దలనిండించుటవలనను గుదములోపల (1) లేక (2) యం
గులముల యందుగాని గుదమునకు బైటగాని దుష్టరక్తమాంసముల వాశ్రయించినదిగను
రక్తమును స్రవించజేయునదిగను పిటకల ప్రమాణముగల వ్రణము జనించును. ఇది
భగందరలోగమనబడును. ఇది వస్త్రీమూత్రాశయములకు సమీపమునందుండుటవలన
అందెల్లపుడు ప్రావనుకలగును.

భగందరోపద్రవములు.

శ్లో॥ సర్వ శ్చ దారయ త్యక్రియావతః ।

భగవ స్తిగుదాం స్తేషు దీర్యమాణేషు భూరిభిః ॥ 4.

వాతమూత్రశక్త్యుచ్ఛక్తం ప్రైస్సూక్ష్మై ర్వమతిక్రమాత్ ।

తా॥ పైభగందరోగము భగము మూత్రాశయము గుదము వీనిని బ్రద్దలు చేయును. దానికి చికిత్సచేయకుండిన భగము మొదలగువానిలో సూక్ష్మములైన అనేక ద్వారములుః లిగి అనూర్ణములవలన అపానవాతములమూత్ర శుక్రములు యెల్లపుడు వెడలుచుండును.

భగంసగభేదములు.

శ్లో॥ దోషైః పృథగ్యుతై స్సరై వ రాగంతు సోస్థ్యమస్మృతః ॥

తా॥ వాతజము పిత్తజము క్లేష్మజము వాతశ్లేష్మజము వాతక్లేష్మజము పిత్తశ్లేష్మజము సన్నిపాతజము అగంతుకము అసి భగందరవ్రణము లెనిమిదివిధములు.

భగందరపిటకా

శ్లో॥ ఆపక్వం పిటకామాహుః పాకప్రాప్తం భగందరమ్ । 5½.

తా॥ పక్వముకాకుండు వాపును పిటకయనియు, పండినవాపును భగందరమని పేర్దలు వదింపుచున్నారు.

భగందరకారణపిటకలు.

శ్లో॥ గూఢమూలాం ససంఠంభాం రుగాఢ్యాం రూఢకోపినీమ్ ॥ 6.

భగంసరకరీం విద్యా త్పిటకాం నత్వతోఽన్యథా । 6½.

తా॥ మూలస్థానము తెలియనిదిగను తొట్టుపాటు నొప్పి తీవ్రవేగము వీనితోఁగూడినదిగను నుండు పిటక భగందరవ్రణమును కలుగజేయును. పైచెప్పిన గుణములులేకుండునట్టి పిటకలు కేవలపిటకయని చెప్పబడును. ఇది భగందరమును కలుగజేయనేరదు.

వాతజభగందరపిటకాలక్షణము.

శ్లో॥ తత్ర శ్వావారుణాతోదభేః స్ఫురణరుక్మరీ ॥ 7.

పిటకామారుతాత్

తా॥ రుద్ధవాతమువలన జనించినపిటకలు శ్వాసవర్ణముకలదిగను రక్తవర్ణము గలదిగను పోట్లు, భేదము, అగురులు, నొప్పి వీనితోఁగూడినదిగను నుండును.

పి త్తజభగందరపిటకాలక్షణము.

శ్లో॥ పితౄదుష్ప్రగ్రివావ దుచ్ఛ్రితా ।

రాగిణీ తినురుష్మాధ్య జ్వరభూమాయనాన్వితా ॥ 8.

తా॥ పితౄజపిటకలు ఒంటెమెడవలె పొడవుగను, రక్తవర్ణముగలదిగను, నూత్నముగను విశేషము ప్లముగలదిగను జ్వరముతోఁ గూడినదిగను నగును.

కఫజభగందరపిటకాలక్షణము.

శ్లో॥ స్థిరాస్నిగ్ధా మహామూలా పాండుః కంఠామతీ కఫాత్ । 8½.

తా॥ కఫమువలన జనించిన పిటకలు నునుపుగను గొప్పవేరుగలదిగను తెల్లగను గురదతోఁ గూడినదిగను నగును.

వాతపి త్తజభగందరపిటకాలక్షణము.

శ్లో॥ శ్యావా తామ్రా సఖాహేమా ఘోరరుగ్వాతపి త్తజా । 9.

తా॥ వాతపి త్తమువలన జనించిన పిటకలు శ్యావవర్ణముకలదిగను యెఱ్రగను సర్వాంగతాపము మంట దారుణమైన నొప్పి వీనితోఁ గూడినదిగను నగును.

కఫవాతజభగందరపిటకాలక్షణము.

శ్లో॥ పాండురాకించిదాశ్యావాకృచ్ఛృపాకాకఫానిలాత్ । 9½.

తా॥ కఫవాతమువలన జనించిన పిటకలు కొంచెము శ్యావవర్ణముకలదిగను తెల్లగను కడుకప్తముమీఁద పాకమునుజెందునదిగను నుండును.

సన్నిపాతజభగందరపిటకాలక్షణము.

శ్లో॥ పాదాంగుప్తసనూ సర్వైర్దోషై ర్నానావిధవ్యథా ॥ 10.

శూలారోచకతృష్ణాహ జ్వరీఛర్దిరుపద్రుతా । 10½.

తా॥ త్రిదోషమువలన జనించిన పిటక కాలిబొటన క్రేలితో సమానాకారము గలదిగను పలువిధములైన యుపద్రవములను కలుగజేయునదిగను నొప్పి, అరోచకము, దప్పి, సర్వాంగతాపము, జ్వరము, వాంతి వీనితోఁ గూడినదిగను నుండును.

భగందర ప్రణాము.

శ్లో॥ ప్రణతాం యాంతి తాః పక్వాః ప్రనూదాత్

తా॥ పైపిటకలకు చికిత్సచేయకుండిన యవి పాకమును జెంది రక్షణము ప్రణంబుగ పరిణమించును.

శతపోనకభగందరము.

శ్లో॥ తత్ర వాతజా ॥

11.

దీర్యతేఽణుముఖై శ్చిచ్ఛై శ్చతపోనకవత్క్రమాత్ ।

అచ్చం స్రవద్ద్వి రాస్రావమజస్రం ఘేనసంయుతమ్ ॥ 12.
శతపోనకసంజ్ఞోఽయం

తా॥ వాతమువలనజనించిన పిటకలు పక్కమైనయెడల అవిపగిలి జలైడవలె యనేక నూత్నద్యారములతోఁగూడి యాద్యారములలోనండి నురుగుతోడ లేటగ నుండునీరును యెల్లపుడు స్రవింపఁజేయుచుండును. దీనికి శతపోనకభగందరమని పేరు గలదు.

ఉష్మగ్రీనభగంపరము.

శ్లో॥ ఉష్మగ్రీన స్తు పిత్తజః ।

12½.

తా॥ పిత్తమువలనజనించిన భగందరము ఉష్మగ్రీనమును పేరంబఱుంగు.

పరిస్రావిభగందరము.

శ్లో॥ బహుపిచ్ఛా పరిస్రావీ పరిస్రావీ కఘోద్భవః ॥

13.

తా॥ కఘమువలనజనించిన భగందరప్రణామనందు జోగటగను అధికముగనుండు స్రావము కలిగియుండును. ఇది పరిస్రావియని చెప్పబడును.

పరిక్షేపిభగందరము.

శ్లో॥ వాతపితౄ త్పరిక్షేపీ పరిక్షేప్యగుదంగతిః ।

జాయతే పరిత స్రత ప్రాకారపరిభేవ చ ॥

14.

తా॥ వాతపిత్తమువలనజనించిన భగందరప్రణామను పరిక్షేపియని చెప్పబడును. ఇది గుదమునకు చుట్టు ప్రాకారమువలె అల్లియుండును.

ఋజుభగందరము.

శ్లో॥ ఋజు ర్వాతకఘా దృజ్వాన్య గుదోగత్యా తు దీర్యతే । 14½.

తా॥ వాతకఘమువలన జనించిన భగందరము ఋజువని చెప్పబడును. ఇది ఋజుగతిచే గుదమును చీల్చును.

అర్ఘ్యభగందరము.

శ్లో॥ కఘపిత్తే తు పూర్వోత్థం దుర్నామశ్రిత్య నువ్యతః । 15.

అర్హములే తతశ్శోభః కందూదాహాదిమా స్భవేత్ ।

సశీఘ్రంపకవభిన్నోస్య క్షేదయన్మూలమర్చనః ॥ 16.

స్రవత్యజస్రంగతిభి రయమర్హోభగందరః । 16½.

తా॥ కఫపిత్తములు పూర్వము చెప్పియుండు అర్హస్సనాశ్రయించి ప్రకోపమును జెందుటవలన అర్హములము నందు దురద, మంట మొదలగు నుపద్రవములు గల వాపుజనించును. ఇదిశీఘ్రముగ పాకమునుజెంది పగిలి అర్హములమునందు స్రావమును కలుగజేయును. దీనియందుగల ఆనేక ద్వారములలో నుండి యెల్లపుడు స్రావము కలుగును. దీనిని అర్హోభగందరమందురు.

శంబూకావర్త భగందరము.

శ్లో॥ సర్వజశ్శంబుకావర్త శ్శంబుకావర్తసన్నిభః । 17.

గతయో దారయంత్యస్మి స్రుగ్వైర్దారుణై ర్గుదమ్ । 17½.

తా॥ సన్నిపాతమువలన జనించిన భగందరప్రణామ వత్తగుల్లలోనుండు సుమలవలెనుండును. దీనిని శంబూకావర్తమని చెప్పెను. ఇది ద్వారములు గలిగి దారుణమైన కూలనుకలుగజేసి గుదమును చీల్చును.

ఉన్మాద్గీభగందరము.

శ్లో॥ అస్థిలేకోభ్యవహృతో మాంసగృధ్యా యథా గుదమ్ । 18.

క్షణోతితిర్యన్నిర్గచ్ఛ న్నున్మాగ్ం క్షతతోగతిః ।

స్యాత్తతఃపూయద్దీర్ఘాయాం మాంసకోభేన తత్ర చ । 19.

జాయంతే క్రిమయ స్తస్య ఖాదంతః పరితో గుదమ్ ।

విదారయంతి నచిరా దున్మాద్గీక్షతజ శ్చ సః । 20.

తా॥ అధికయిచ్ఛతో యెముకలునకలతోడ మాంసమును భక్షించినయెడల ఆయెముకలుఅడ్డముగ గుదమార్గమునుండి బైలుబెడలును. అటులబైలుబెడలుటవలన గుదములో గాయముకలుగును. ఆ గాయములో చీముపట్టి మాంసముకుళ్ళి క్రిములు జనించును. ఆ క్రిములు భగందరరొగిగుదమును భక్షింపుచు విశేషపీడలను కలుగజేయుచు గుదమును నలువక్కుల చీల్చును. ఈభగందరము ఉన్మాద్గీయనియు, క్షతజమనియు చెప్పబడును.

భగందర ప్రణశూలాదిజ్ఞానము.

శ్లో॥ తేషు రుద్దాహకండావ్ది నివ్వంద్యా ద్వ్యోనిషేధతః । 20½.

తా॥ ప్రేభగందరములముం దాయాప్రణమును వట్టి కూల, మంట, దురద మొదలగు లక్షణములను తెలిసికొనవలయును.

సాధ్యాసాధ్యభగందరములు.

శ్లో॥ వట్కృచ్చసాధనా స్తేషాం నిచయక్షతజౌ త్యజేత్ ॥ 21.

ప్రవాహినీం వలీం ప్రాప్తం సేవనీం వా సమాశ్రితమ్ ।

తా॥ ప్రేభగందరలోగములో వాతజము, పిత్తజము, క్లేష్మజము, వాతపిత్తజము, వాతక్లేష్మజము, పిత్తక్లేష్మజము అను (8) లోగములు కష్టసాధ్యంబులు. సన్నిపాత జము, క్షతజము ప్రవాహిని వీనివాశ్రయించియుండు భగందరలోగములు సేవనీనాడిని ఆశ్రయించియుండు భగందరలోగము ఇవి అసాధ్యంబులు. కావున వీనికి చికిత్స చేయంజనదు.

భగందరచికిత్సాక్రమము

శ్లో॥ అథాన్య పిటకామేవ తథా యత్నా దుపాచరేత్ ॥ 22.

శుద్ధ్యాస్మక్కుత్రితేకాదై ర్యథా పాకం న గచ్ఛతి । 22½.

తా॥ భగందరము పిటికావస్థన జెందియుండు వపుడే యదిపాకమును జెంద కుండునటుల వమనవిరేచనరూపశుద్ధి కర్మచేతను రక్తమోక్షణముచేతను సేకారుల చేతను చికిత్సించవలయును.

భగందరమునకు స్నేహకర్మాదులు.

శ్లో॥ పాకే వున రుపస్నిగ్ధం నేవదితం చానగాహతః ॥ 23.

యంత్రయిత్యావృశసమివ సమ్యక్ప్రేక్ష్య భగంజరమ్ ।

అర్వాచీనం పరాచీన మంతర్ముఖబహిర్ముఖమ్ ॥ 24.

తా॥ భగందర పిటకలు పాకమును జెందియుండిననో దానిని స్నేహకర్మ అవగాహనస్వేదము వీనిని చేయించి ఆస్థోలోగమును ఛేదించునటులఛేదించి అర్వా ర్ముఖముగ నున్నదా? పరామృఖముగ నున్నదా? అంతర్ముఖముగ నున్నదా? బహి ర్ముఖముగ నున్నదా? అని చక్కగ నిశ్చయించుకొనవలయును.

అంతర్ముఖాదిభగందరచికిత్స.

శ్లో॥ అథాంతర్ముఖ మేషిత్యా సమ్యక్ప్రేక్షా పాటయేత్ ।

బహిర్ముఖం చ నిశ్చేషం తతః క్షారేణ సాధయేత్ ॥ 25.

అగ్నినా వా భిషక్సాధుకౌశేణైవోష్ఠ్రికంధరమ్ । 25½.

తా॥ పిదప అంతర్ముఖముగనుండు భగందరమును ఏషిణియును యంత్రముచే చక్కఁగజూచి శస్త్రముచే ఛేదించవలయును. బహిర్ముఖముగనుండు భగందరమును శస్త్రముచే విశ్వేనముగ ఛేదించి త్కారకగృచేత గాని దాహకగృచేత గాని చక్కఁగ చికిత్స చేయవలయును. ఉష్ణగ్రీవమునుభగందరమును త్కారకగృచేత మాత్రముచక్కఁగ చికిత్సించవలయును.

శతపోనచికిత్స.

శ్లో॥ నాడీరేకాంతరాః కృత్వా పాటయే చ్చతపోనకిమ్ । 26.

తా॥ సురూఢాసు శేషాశ్చ మృత్యుర్దేహగుదే న్యథా । 26½.

తా॥ శతపోనకమును భగందరరొగమునందొక నాడిని తొలగి శస్త్రముచేఛేదించి యాస్త్రము శమించినపిదప తక్కిన నాడులనొక్కొకటిగ క్రమముగ ఛేదించి చికిత్సించవలయును. ఇటులజేయక నొకటే పర్యాయ మన్నినాడులను ఛేదించిన యెడల శోగి మృతిజెందును.

పరిక్షేపిచికిత్స.

శ్లో॥ పరిక్షేపిణి చాప్యేవం నామ్యుక్తైః త్వారసూత్రకైః । 27.

తా॥ పరిక్షేపిణి యను భగందరరొగమునందు శతపోనకరొగమునకు చెప్పి యుండుటుల చికిత్సచేయవలయును.

అర్యోభగందరచికిత్స

శ్లో॥ అర్యోభగందరే పూర్వమర్శ్యాంసి ప్రతిసాధయేత్ ।

త్యక్తోవపచర్యః శ్మతజ శ్శల్యం శల్యవతస్తతః॥ 28.

అహరేచ్ఛ తథా దద్యాత్క్రిమిఘ్నం లేపభోజనమ్ ।

పిండహృష్యాంయనేవదా సుస్నిగ్ధా రుజిపూజితాః । 29.

తా॥ అర్యోభగందరరొగమున అర్చియును తొలగి చికిత్సచేయవలయును. శ్మతజభగందరరొగమును చికిత్సయందు వర్జించవలయును. శల్యముతోఁ గూడియుండు శ్మతజభగందరరొగమున శల్యమును తీసివేసి క్రిములను పోఁగొట్టునట్టి లేపనబోజనములను చేయించవలయును. నొప్పివిశేషముగ కలిగియుండినచో మిగుల స్నిగ్ధముగ నుండు పిండనేవదనాదులను చేయించవలయును.

బహుచ్ఛిద్ర భగందరచికిత్స.

శ్లో॥ సర్వత్ర చ బహుచ్ఛిద్రే ఛేదానాలోచ్య యోజయేత్ ।

గోత్యసర్వతో భద్రదశలాంగలలాంగలాక్ । 30.

తా॥ అనేక ద్వారములతోఁ గూడియుండు భగందరకోగమునందు చక్కఁగ వర్షాలోచించి ఇంక చెప్పఁబోయెడు గోతీర్థము, సర్వతోభద్రము, అర్థలాంగలము లాంగలము అను నాల్గువిధములైన ఛేదములను చేయవలయును.

గోతీర్థాదిచ్ఛేదలక్షణము.

శ్లో॥ పాశ్చ్యం గతేన శస్త్రేణ ఛేదో గోతీర్థకోమతః ।

సర్వత సర్వతోభద్రః పార్శ్వఛేదోఽర్థలాంగలః ॥ 31.

పార్శ్వద్వయేలాంగలకః

తా॥ శస్త్రముయొక్క పార్శ్వముచే ప్రణమును ఛేదించుట గోతీర్థకమనియు, నలు ప్రక్కలను ఛేదించుట సర్వతో భద్రమనియు (1) పాశ్చ్యమును ఛేదించుట అర్థలాంగలమనియు, ఇరుపార్శ్వములను ఛేదించుట లాంగలక మనియు మహర్షులు చెప్పినారు. ఇటుల గోతీర్థాది నాల్గువిధఛేదములను తెలిసికొనవలయును.

భగందరమునకు అగ్నికర్మ.

శ్లో॥ సమస్తాం శ్చాగ్నినా దహేత్ ।

అస్రావమార్గా ని శ్చేహ నైవం వికురుతే పునః । 32.

తా॥ భగందరప్రణమనందలి రక్తాదులను స్రవించఁజేయునట్టి ద్వారములన్ని టిని నిశ్చేషముగ నిష్పించే కాల్పినచో నాప్రణము మరల వికారమును జెందకుండును.

భగందరకోగికి కోష్ఠశుద్ధి.

శ్లో॥ యతేత కోష్ఠశుద్ధౌ చ భిషక్తస్యాంతరాంతరా । 32½.

తా॥ భగందరకోగికి చికిత్సచేయునపుడు పలుమాటు కోష్ఠశుద్ధి చేయించ వలయును.

భగందరప్రణలేపము.

శ్లో॥ లేహో వ్రజే విడాలాస్థి త్రిఫలారసశిల్కితమ్ । 33.

తా॥ భగందరప్రణమకలవారికి పిల్లియొడుకలను త్రిఫలరసముతో నూరి కల్గము చేసి లేపనముచేసిన హితముకలుగును.

భగందరములకు జ్యోతిష్మత్యాదితైలము.

శ్లో॥ జ్యోతిష్మతీమలయలాంగలిశేలుపాతా కుంభాగ్ని సర్జకరవీర

వచానుభారైః | అభ్యంజనాయ విపచేత భగందరణాం తైలం

వదంతి పరమం హితమేతదేహమ్ ||

34.

తా|| వెక్కుడుతీగ, బ్రహ్మమేడి, చన్నచర్లగడ్డ, విరిగి, చిరుబొప్పి, తెల్లతెగడ, చిత్రమాలము, వేగిస, గన్నేరు, వస, జమడు, జిల్లేడు వీని సమభాగములుగ చేర్చి కల్కముచేసి నువ్వులనూనెలో కలిపి విధిప్రకారము వక్ష్యముచేసి అతైలముచే భగం దరిలోగులకు అభ్యంజనము చేయించిన మిక్కిలి హితకరముగ నుండునని ఋషులు వచించెదరు.

భగందరమునకు యష్టిమధుకతైలము.

శ్లో|| మధుకరోధ్రకణాత్తుటిరేణుకాద్విరజసిఫలిసపటుసారిభాః |

కమలకేసరపద్మకథాతక్కిమదనస్పర్జరసామయరోధ్రకాః || 35.

సబీజపూరభవనై రేభి స్తైలం విపాచితమ్ |

భగందరావచీకుష్మమధుమేహప్రణాపహమ్ || 36.

తా|| యష్టిమధుకము, లొద్దుగు, పిప్పళ్ళు, పిన్నయేలకులు, రేణుకలు, వసువు మ్రునివసువు, ప్రేంకణము, సైంధవలగము, నల్లనుగంధిపాల, తామరకేసరములు, పద్మకము, ఆరెపువ్వు, మ్రంగ, స్పర్జరసము. చెంగల్యకోస్తు, ఎఱ్ఱలొద్దుగు, మాదీఫలపు చెట్టుయాకు వీని సమభాగములుగ చేర్చి కల్కముచేసి నువ్వులనూనెలో కలిపి విధి ప్రకారమువక్ష్యము చేయబడినతైలము భగందరము, అవచి, కుష్మము, మధుమేహము యీ ప్రణామలను పోగొట్టును.

భగందరములకు విడంగసారాదిచూర్ణము.

శ్లో|| మధుతైలయుతా విడంగసారత్రిఫలామాగధికాకణా శ్చ లీఘా |

క్రిమికుష్మభగందర ప్రమేహక్షతనాడీ ప్రణారోహణా భవంతి ||

తా|| నాయువిడంగసారము త్రిఫలములు, పిప్పళ్ళు, డీలకట్టి, వీని సమభాగ ములుగ గ్రహించి చూర్ణముచేసి తేనె, నువ్వులనూనె వీనిలో కలిపి నాకించిన క్రిములు, కుష్టువు, భగందరము, ప్రమేహము, నాడీప్రణామ మొదలగు ప్రణామలు పోరించును.

భగందరమునకు అమృతాదిచూర్ణము.

శ్లో|| అమృతాత్తుటివేల్లవత్సకంకలిషభ్యామలకాని గుద్గులుః |

క్రమవృద్ధమిదం మధుద్రుతంపిటకాఫ్ఘాల్యభగందరా స్తయేత్ ||

మాగధికాగ్నికళింగవిడంగై ర్భిల్వస్తుతై స్సనరాపలవత్కైః ।

గుగ్గులునా సదృశేన సమేతైః క్షౌద్రయుతై స్సకలామయనాశః॥

తా॥ తిప్పతీగ, పిన్నయేలము, వాయువిడంగములు, కొడిసె, కరక, తాండ్ర, యుసిరికలు, గుగ్గిలము వీనిని క్రమముగ నొకదానికంటె నొకటిని 1 భాగముచొప్పున హెచ్చించి మార్గముచేసి తేనెలో కలిపి నాకించిన పిటకలు, ప్లాస్టర్‌గము, భగందరము ఇవివారిమును. మఱియు పిప్పళ్లు, త్రిఫలములు, కొడిసెవిష్టులు, వాయువిడంగములు, మారేడు, అవునెయ్యి ఇవి ప్రత్యేక మొక్కక చలము త్రిఫలము లారుచలములు వీరికన్నిటికి సము గుగ్గిలము ఇటులనొకటిగచేర్చి మార్గముచేసి తేనెలో కలిపి మాత్రగనిష్ఠించిన సకల రోగములు వారిందును.

స్వాయంభువగుగ్గులు.

శ్లో॥ గుగ్గులుపంచపలం సలికోంశా మాగధికా త్రిఫలా చ
పృథక్స్యాత్ । త్వక్తుటికర్షయుతం మధులీఢం కుష్ఠభగందర
గుల్మగతిష్ఠమ్ ॥ 40.

తా॥ గుగ్గిలము 5 పలములు, పిప్పళ్లు, త్రిఫలములు ఇవి దినుసుకొక్కొక చలము, లవంగపట్ట 1 కర్షము, ఏలకులు 1 కర్షము ఇటుల వీనినొకటిగచేర్చి చక్రగ మార్గముచేసి తేనెలో కలిపి నాకించిన కుష్ఠము, భగందరము, గుల్మము వారిందును.

భగందరమునకు శృంగిబేరాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ శృంగిబేరరజోయుక్తం తదేవ చ సుభావితమ్ ।

కావ్యధేన దశమూలస్య విశేషా ద్వాతరోగజిత్ ॥ 41.

తా॥ పైచెప్పిన గుగ్గుల్యాదిద్రవ్యచూర్ణములలో సాంటిచూర్ణమును చేర్చి దశ మూలకమాయములో భావనచేసి యిప్పించిన భగందరరోగము, వాతరోగము ఇవి నిశ్శేషముగ వారిందును.

భగందరమునకు త్రిఫలాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ ఉత్తమాఖదిశ్శారజంరజ శ్శీలయ న్నసనవారిభావితమ్ । [రాక్ష॥

హంతి తుల్యమహిషాఖ్యమూక్షికం కుష్ఠమేహపిటకాభగంద

తా॥ త్రిఫలములు, చండ్రబంక వీనిని చక్రగ మార్గముచేసి వేగిసకమయ ములో భావనచేసి దానికి సముముగ మహిషాక్షి, గుగ్గిలమును చేర్చి యిప్పించిన కుష్ఠము, మేహపిటకలు, భగందరము వారిందును.

శ్లో॥ భగంసరే ష్వేష విశేష ఉక్త శ్వేషాణి తు వ్యంజనసాధనాని ।
ప్రణాధికారా త్పరిశీలనాచ్చ గమ్యగ్విది త్వేషధికం విదధ్యాత్ ॥

తా॥ ఇటుల భగందరలోగములకు విశేషముగ చికిత్సలు చెప్పబడినవి. తక్కిన ప్రణమాలన్నియు సుఖసాధ్యములు. కావున వానికనుగుణముగ చక్కగ పర్యాలోచించి చికిత్సలను చేయవలయును.

భగందరలోగికి వర్జనీయములు.

శ్లో॥ అశ్వపృష్ఠగమనం చలరోధం మద్యమైథున మజీర్ణమ సాత్మ్యమ్ ।
సాహసాని వివిధాని చ రూఢే వత్సరం పరిహరే దధికం వా ॥

తా॥ భగందరలోగి ప్రణమ శమించియుండినను గుఱ్ఱమునెక్కుట, అపాన వాతము నడ్డగించుట, మద్యమును త్రాగుట, సంభోగముచేయుట, అజీర్ణకారిగను, అసాత్మ్యముగనుపండు నాహారములను భుజించుట, పలువిధములైన సాహసకృత్యములను జేయుట వీనిని 1 సంవత్సరమువఱకు వర్జించవలయును.

అష్టావింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

ఏకో నమ్రం శా ధ్యాయము.

భగందర ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము గ్రంథ్య
ర్బుద స్త్రీపదాపచీనాడీవిజ్ఞానాధ్యాయము చెప్పఁబడు
చున్నయది.

గ్రంథ్యర్బుద స్త్రీపదాపచీనాడీవిజ్ఞానాధ్యాయ సారంభము.

సూ॥ అథాతో గ్రంథ్యర్బుద స్త్రీపదాపచీనాడీవిజ్ఞానం వ్యాఖ్యాన్యాయః
ఇతి హ స్మావం రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ భగందర ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము గ్రంథి, అర్బుదము,
స్త్రీపదము, అపచి, నాడీవ్రణము వీనిలక్షణభేదములను తెలియఁజేయు గ్రంథ్యర్బుద
స్త్రీపదాపచీనాడీవిజ్ఞానమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

గ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ కఫః ప్రధానాః కుర్వంతి మేదోమాంసాస్త్రగామలాః ।

వృత్తోన్నతం యం శ్వయంభు సగ్రంథిర్గ్రథనా త్స్మృతః ॥ 1.

తా॥ మేదస్సు, మాంసము, రక్తము వీనివాత్రయించినవిగను కఫాధిక్య
ముతోఁగూడినవిగనునందు దోషములు గుండ్రముగ పొడవుగనుండువావును కలుగ
జేయును. ఇది యుంటగనుండుటవలన గ్రంథియని చెప్పఁబడును.

గ్రంథిభేదములు.

శ్లో॥ దోషాస్త్రమాంసమేదోస్థిసిరావ్రణభవా నవ । 1.

తా॥ పైగ్రంథులు వాతజము, పిత్తజము, శ్లేష్మజము, రక్తజము, మాంసజము,
మేదోజము, అస్థిజము, సిరాజము, వ్రణజము అని 8 విధములుగనుండును.

వాతజగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ తే తత్ర వాతా దాయామతోదభేదాన్వితోసితః ॥ 2.

ఫానా త్థానాంతరగతి రకస్మాద్ధానివృద్ధిమాన్ ।

మృదు ర్వస్తి రివానద్ధో విభిన్నోచ్చంప్రసత్యసృక్ ॥ 3.

గ్రంథ్యర్బుద శ్రీపదాపచీ నాశీ విజ్ఞానీయాధ్యాయము. ౪౭౩

తా॥ వాతమువలన జనించిన గ్రంథి నిడివిగ పోటు, భేదించుటలు నొప్పి పీనితోఁగూడినదిగ, నల్లగ, ఒకచోటునుండి మఱియొకచోటికి పోవునదిగ, అకస్మాత్తుగ నొకపుడు త్తయించునదిగ మఱియొకపుడు వృద్ధిజెందునదిగ నుండును. ఇది పగిలినయెడల నందుండి రక్తములేటగ ప్రవించును.

పిత్తజగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తా త్సదాహః వీతాభో రక్తో వా పచ్యతే ద్రుతమ్ ।

భిన్నోఽస్రముష్ణం ప్రవతి

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన గ్రంథి, మంటతోఁగూడి పసుపువర్ణముగ గాని, యెఱుఱుపువర్ణముగ గాని యుండును. త్వరలో పాకమునుజెందును. ఇది పగిలిన రక్తముష్ణముగ ప్రవించును.

కఫజగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ శ్లేష్మణా నీరుజో ఘనః ।

4.

శీత స్సవస్థః కంఠానూర్వా పక్వః పూయం ప్రవేష్టనమ్ ।

తా॥ శ్లేష్మమువలన జనించిన గ్రంథి నొప్పిలేనిదిగ, శీతముగ, తెల్లగ, దురదతోఁగూడినదిగ నుండును. ఇది పక్వమైనయెడల చీముగట్టిగ ప్రవించును.

రక్తజగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ దోషై ర్దుష్టేఽసృజి గ్రంథిర్ఘనీన్మూర్ఛత్సు జంతుషు ॥ 5.

సిరామాంసం చ సంక్రిత్య సస్వాపః పిత్తలక్షణః । 5½.

తా॥ వాతాదిదోషములచే దుష్టమునొందిన రక్తము గ్రంథిని జనింపజేయును. ఆగ్రంథిలో క్రిములు వృద్ధిజెందుటవలన సిరామాంసములయందు స్పృశ్ఞానంహితమైన వాపుజనించును. దీనియందు పిత్తజగ్రంథికి చెప్పిన లక్షణములుండును.

మాంసజగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ మాంస లైర్దూషితం మాంసమాహారై ర్గ్రంథిమావహేత్ । 6.

స్నిగ్ధం మహంతం కఠినం సిరాసద్ధం కఫాకృతిమ్ । 6½.

తా॥ మాంసవృద్ధికరములైన అహారములను భుజించుటవలన మాంసము దుష్టమై స్నిగ్ధముగను పెద్దదిగను కఠినముగను సిరలతో వ్యాపించినదిగను కఫాకారముగలదిగను నుండు గ్రంథికలుగను.

మేదోగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ ప్రసృద్ధం మేదురై ర్మేదోనితం మాంసేఽథవా త్వని ॥ 7.

వాయునా కురుతే గ్రంథిం భృశం స్నిగ్ధం మృదుం చలమ్ ।

శ్లేష్మతుల్యాకృతిం దేహక్షయవృద్ధిక్షయోగయమ్ ॥ 8.

సవిభిన్నో ఘనం మేదస్తామ్రాసితసితం స్రవేత్ । 8½.

తా॥ మేదోవృద్ధికరయాహారములను భుజించుటవలన వృద్ధిజెందినది యా వాతముచే మాంసమునందు గాని చక్రమునందు గాని కొనిపోబడినదైన మేదస్సు గ్రంథిని కలుగజేయును. ఇది మిగులస్నిగ్ధముగ మృదువుగ చలించునదిగ శ్లేష్మముతో తుల్యకారముగలదిగ నుండును. దేహముక్షయించిన క్షయమును, వృద్ధిజెందిన వృద్ధి యును జెందును. దీనిని మేదోగ్రంథియని చెప్పదురు. ఇది పగిలినచో అందుండి గట్టిగ యెఱ్ఱగ లేక తెల్లగ నల్లగనుండు మేదస్సు స్రవించును.

అస్థిగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ అస్థిభంగాభిఘాతాభ్యా మున్నతావనతం తు యత్ ॥ 9.

సోఽస్థిగ్రంథిః

తా॥ అస్థులు విరుగుటవలనగాని అస్థులయందభిఘాతముకలుగుటవలన గాని అస్థులు పొడవుగ లేక పల్లముగనగును. ఇది అస్థిగ్రంథియనబడును.

సిరాగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ పదాతే స్తు సహసాంభోఽవగాహనాత్ ।

వ్యాయామా ద్వా ప్రతాంతస్య సిరాజాలం సశోణితమ్ ॥ 10.

వాయు స్సంపీడ్య సంకోచ్య వక్రీకృత్య విశోష్య చ ।

నిస్ఫురం నీరుజం గ్రంథిం కురుతే స సిరాహ్వయః ॥ 11.

తా॥ బహుదూరమార్గమునడచి తక్షణమే చన్నిశ్లయందు ముణుగుటవలనగాని శ్రమకరమైన పనులనుచేయుటచేబడలికను చెందుటవలనగాని ప్రకోపించిన వాతము రక్తముతోఁగూడిన సిరలకు నొప్పిని కలుగజేయుటయేగాక వానిని చిన్నవిగను పంక రగను కుష్మించినవిగను జేసి నొప్పి చలనము లేని గ్రంథులను కలుగజేయును. ఇది సిరాగ్రంథియనబడును.

వ్రణగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో॥ అరూఢే రూఢమాత్రే వా వ్రణే సర్వరసాశినః ।

గ్రంథ్యర్థున శ్లీపదాపచీ నాడి విజ్ఞానీయాధ్యాయము. - 325

సాద్వే) వా బంధరహితే గాత్రేఽశ్మాభిహతేఽథ వా || 12.

వాతో స్రమస్తుతం దుష్టం సంశోష్య గ్రంథితం వ్రణమ్ |

కుర్యాత్సనాహః కంఠామూఽ వ్రణగ్రంథి రయం స్మృతః ||

తా|| వ్రణము మానకనుండునపుడు గాని మానవతోడనేగాని మధురాష్లాది రసములను భుజించినను, వ్రణము చచ్చిగనుండి కట్టుకట్టుకుండినను లేక శరీరమునందు రాతిచే గాయము తగిలినను, వాతము ప్రకోపించి దుష్టరక్తమును వెడలించజేయుక కుష్మింపజేసి గ్రంథి కలుగజేయును. ఇది సర్వాంగతాపము దురిద వీనితోగూడి యుండును. దీనిని వ్రణగ్రంథియని మహర్షులు చెప్పెదరు.

సాధ్యాసాధ్యగ్రంథిలక్షణము.

శ్లో|| సాధ్యాదోషా స్రమేదోజా సతు స్థూలఖరా శ్వలాః | 13½.

మర్మకంఠోదరస్థా శ్చ

తా|| వాతాదిదోషములచే జనించిన గ్రంథులు రక్త మేదోజగ్రంథులు సుఖసాధ్యంబులు లావుగను కఠినముగను చంచలముగను మృత్తికావము కంఠము ఉదరము వీనిలో జనించినవిగనుండు గ్రంథు లసాధ్యంబులు.

అర్బుదరోగభేదములు.

శ్లో|| మహత్తు గ్రంథితోఽర్బురమ్ | 14.

తల్లక్షణం తు మేదోఽంతైః షోఢాదోషాదిభి స్తు తత్ |

ప్రాయో మేదః కఫాఢ్యత్వాత్ స్థిరత్వా చ్చ న పచ్యతే || 15.

తా|| గ్రంథికన్న పెద్దదిగనుండునది యర్బుదమనఁబడును. ఇది వాతజము, పిత్తజము, శ్లేష్మజము, రక్తజము, మాంసజము, మేదోజము అని(రి)విధములు. మేదః కఫములధికముగను కఠినముగనుండుటవలన పాకమును జెందకుండును.

శోణితార్బుదలక్షణము.

శ్లో|| స్థిరాస్థం శోణితం దోష స్సంకోచ్యాంతః ప్రవీడ్య చ |

పాచయేత తదానన్ధం సాస్త్రాసం మాంసపిండితమ్ || 16.

మాంసాంకురై శ్చితం యాతి వృద్ధిం చాశుస్రవే త్తతః |

అజస్రం దుష్టరుధిరం భూతి తద్వోణితార్బురమ్ || 17.

తా|| వాతాదులలో నేదైననొకదోషము నీరలలోనుండురక్తమును క్షయింప జేసి పాకమును జేయును. పక్వముగనుండు నారక్తము మాంసపిండమువలె ఉంటగట్టి

మాంసాంకురములతో వ్యాధులు నొంది శీఘ్రముగ వృద్ధికొందును. దానినుండి యెల్ల పుడు దుష్టరక్తము అధికముగ స్రవించును. ఇది శోణితార్బుదమని చెప్పబడును.

సాధ్యాసాధ్యార్బుదరోగములు.

శ్లో॥ తేష్యస్మజ్జ్ఞాంసజే వక్ష్యే చ తావ్యన్యాని సాధయేత్ । 17½.

తా॥ అర్బుదరోగము (8) లో రక్తజము మాంసజము అనురెండర్బుదరోగములు అసాధ్యంబులగుటవలన వానిని చికిత్సయందు పరిమితములును. తక్కిన నాల్గు అర్బుదరోగములు చికిత్సాన్యులు.

శ్లేష్మదరోగలక్షణము.

శ్లో॥ ప్రస్థితా సంక్షోభాద్వాదిమధఃకాయం కఫోల్బణాః । 18.

దోషా మాంసాస్త్రగాః సాదౌ కాలేనాశ్రిత్య కుర్వతే ।

శనై శ్వనై ర్ఘనం శోఘం శ్లేష్మదం తత్ప్రచక్షతే । 19.

తా॥ గెజ్జలు తొడలు మొదలగు క్రిందికిరీరము నాశ్రయించియుండు వాతాది దోషములు కఫాధిక్యముతోఁగూడి మాంసరక్తములను జేరి కాలక్రమముచే పాదముల నాశ్రయించి మెల్లగ పెద్దవావును కలుగజేయును. దీనిని శ్లేష్మదరోగమని పెద్దలు వచింపుచున్నారు.

వాతజశ్లేష్మదలక్షణము.

శ్లో॥ పరిపోటయుతం కృష్ణమనిమిత్తరుజం ఖరమ్ । రూక్షం చ వాతాత్

తా॥ వాతమువలన జనించిన శ్లేష్మదరోగము చర్మపు వగుళ్లతోఁగూడి నల్లగ, రూక్షగనుండును. దీనియందు కారణము లేకనే నొప్పికలుగును.

పిత్తజశ్లేష్మదలక్షణము.

శ్లో॥ పితృత్తు పీఠం చాహజ్వరాన్వితమ్ । 20.

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన శ్లేష్మదము వసువువర్ణము సర్వాంగతాపము జ్వరము వీనితోఁగూడియుండును.

కఫజశ్లేష్మదలక్షణము.

శ్లో॥ కఫాద్గురుస్నిగ్ధమరుక్ప్రితం మాంసాంకురై ర్బృహత్ । 20½.

తా॥ కఫమువలన జనించిన శ్లేష్మదరోగము పెద్దదిగను స్నిగ్ధముగను నొప్పిలేనిదిగను మాంసాంకురములతోఁగూడిపదిగనుండును.

అసాధ్యశ్రీపదలక్షణము.

శ్లో॥ తత్త్వజే దృష్టరాతీతం సుమహత్సుపరిస్తుతి ॥ 21.

తా॥ (1) సంవత్సరమునకుపైబడిన శ్రీవదరోగమును, పెద్దదిగ లేక సధిక ప్రావముతోగూడినదిగనుండు శ్రీవదరోగమును చికిత్సయందుపర్జించవలయును.

శ్రీపదభేదములు.

శ్లో॥ పాణినా సౌప్తకశ్లేషు వదంత్యేకే తు పాదవత్ ।

శ్రీపదం జాయతే తచ్చ దేశేనూచేభృశం భృశమ్ ॥ 22.

తా॥ శ్రీవదరోగము కాల్యాయందు జనించునటులనే చేతులు ముక్కు పెదవులు చెవులు వీనియందు గురుతము జనించునని కొందరు వచింపుచున్నారు. ఈరోగము అనూపదేశమునందు విశేషముగ జనించును.

గండమాలాపచీలక్షణము.

శ్లో॥ మేదస్థాః కంఠమన్యాయకతావంతుణగామలాః ।

సవర్ణా కఠనా స్నిగ్ధా వారాకామలకాకృతీ ॥ 23.

అవగాఢా బహూ గండాం శ్చిరపాకాంశ్చ కుర్వతే ।

పచ్యంతేల్పరుజస్తవ్యే స్రవం త్యన్యేతికండురాః ॥ 24.

సశ్యంత్యన్యే భవంత్యన్యే దీర్ఘకాలానుబంధినః ।

గండమాలాపచీ చేయం దూర్వేవ త్తయన్మద్భిబాక్ ॥ 25.

తా॥ మేదస్సు కంఠము పెదతల పెద్దవరము చంకలు గెజ్జలు వీని నాశ్రయించి యుండు వాతాదిదోషములు దుష్టంబులై తమతమ వర్ణములతో తుల్యముగను కఠినము గను స్నిగ్ధముగను పంకాయ ఉసిరికెకాయ వీనితో సమానాకారము గలవిగనుండు సనేకగడ్డలను కలుగజేయును. ఇది బహుకాలముమీఁద పాకమును జెందును. మఱియు వానిలోకొన్ని గడ్డలు కొంచెముకొప్పితోగూడి పాకమును జెందును. అందులో కొన్ని ప్రావముతోగూడియు మరికొన్ని విశేషదురదతోగూడియునుండును. కొన్ని శీఘ్రముగ నశించును. కొన్నిచిరకాలమును వర్తింపుచుండును. ఇది గండమాలయనియు అపచియనియు చెప్పబడును. ఇది గరికెవలె వృద్ధిక్షయములను జెందుచుండును.

అసాధ్యగండమాల.

శ్లో॥ తాం త్యజేత్సజ్వరచ్ఛర్దీ పార్శ్వరుక్మాసవీనసామ్ ।

తా॥ జ్వరము వాంతి పార్శ్వకూల కాసము పీవసము వీనితోఁగూడియుండు గండమాల య పాధ్యంబగుటవలన దానిని చికిత్సయందు వర్జించవలయును.

నాడీగతిలక్షణము.

శ్లో॥ అభేదా త్వక్షశోఘస్య వ్రణే చాపథ్య నేవచః ॥ 26.

అనుప్రవిశ్య మాంసాదీన్ దూరం పూయోఽభిధావతి ।

గతి స్సా దూరగమనా న్నాడీవాడీవసంస్మృతేః ॥ 27.

నాడ్యేకా ఋజురన్యేషాం పై వానేకగతి గతిః । 27½.

తా॥ పక్షముగనుండు వాపు పగలకుండుటవలనను వ్రణము కలిగియుండు నపుడపథ్యములను చేయుటవలనను వ్రణమునందలిచీము మాంసాదులలో ప్రవేశించి బహుదూరము పోవును, అటుల పోవుటవలన గతియనియు నాడివలె బహుస్రావ ముతోఁగూడియుండుటవలన నాడియనియు చెప్పబడును. ఇది ఒకజేమాగ్గముగను పంకరగను పోవుచుండిన నాడియనియు, అనేకమాగ్గములుగ పోవుచుండిన గతి యనియు కొన్నితంత్రకారులు చెప్పియున్నారు.

పంచవిధనాడీవ్రణములు.

శ్లో॥ సాదోమైః పృథగేకస్థై శ్వేదహేతుశ్చ పంచమీ । 28.

తా॥ పైచెప్పిన నాడీవ్రణము వాతజను, పిత్తజను, శ్లేష్మజను, సన్నిపాతజను, శ్మశ్మజను అవి (5) విధములు.

వాతజనాడీలక్షణము.

శ్లో॥ వాతా త్సరుక్సుక్ష్మముఖ వివర్ణా ఘేనిలోద్వమా ।

ప్రవత్యభ్యధికం రాత్రౌ

తా॥ వాతమువలన జన్మించిన నాడీవ్రణము నొప్పితోఁగూడినదిగను స్వల్ప ద్వారము గలదిగను వికారపర్ణము కలదిగను నురుగుతోడరక్తాదులను స్రవించ జేయు వదిగనుండును. దీనియందు రాత్రులలో విశేషముగ ప్రావముకలుగును.

పిత్తజనాడీలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తా తృష్ణద్వరదాహకృత్ ॥ 29.

పీతోష్ణపూతిపూయాస్మద్వివా చాతినిషించతి । 29½.

తా॥ పి త్తమువలన జరించిన నాడి దప్పి జ్వరము సర్వాంగతాపము వీని కలుగజేయునదిగను పసుపువర్ణము శుష్ణము దుర్గంధము వీనితోఁగూడినచీమను స్రవించజేయునదిగనుండును. పగటియందు విశేషస్రావముతోఁగూడియుండును.

కఫజనాడీలక్షణము.

శ్లో॥ ఘనపిచ్చిలసంస్రావా కందూలా కఠినా కఘాత్ । 80.

నిశి చాభ్యధికక్షేదా

తా॥ కఫమువలన జరించిన నాడీవ్రణము గట్టిగను జిగటగనుండు స్రావముతోఁగూడినదిగను దుండగలదిగను కఠినముగనుండును. రాత్రులయందు దధికస్రావముతోఁగూడియుండును.

సన్నిపాతజనాడీలక్షణము.

శ్లో॥ సర్వై స్సర్వాకృతిం త్యజేత్ । 80½.

తా॥ సన్నిపాతమువలన జరించిన నాడీవ్రణమునకు వాతజాదినాడీవ్రణములకు చెప్పియుండు లక్షణము లన్నియుకలిగి యుండును.

శల్యజనాడీలక్షణము.

శ్లో॥ అంతస్పితం శల్యమనాహృతం తు కరోతి నాడిం నహతే చ సాన్య ।

ఫేనానువిద్ధం తను మల్పముష్ణం సాస్త్రం చ పూయం సరుజం
చ నిత్యమ్ ॥ 81.

తా॥ శరీరములోపల ప్రవేశించియుండు శల్యమును బైటికిరీయకుండిన నది నాడీవ్రణమును కలుగజేయును. ఇది శల్యజనాడియాలగుదు. దీనియందు మరుగుతోఁగూడినదిగను, తేటగను, కొంచెముగను, వేడిగను, రక్తముతోఁగూడినదిగను దుర్గంధయుక్తముగనుండుచీమ నొప్పిగో నెల్లప్పుడు స్రవించుచుండును.

ఏకోన త్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

త్రింశాధ్యాయము.

గ్రంథ్యర్చనశ్చీపదాపచీనాడీవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణా
సంతరము తత్ప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నయది.

గ్రంథ్యర్చనశ్చీపదాపచీనాడీప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో గ్రంథ్యర్చనశ్చీపదాపచీనాడీప్రతిషేధం వ్యాఖ్యా
ఇతి హి స్మృతౌ రాశ్రేయాదయో మహర్షయః ॥ [స్వామః :

తా॥ గ్రంథ్యర్చన శ్చీపదాపచీనాడీవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణాసంతరము
వానిచికిత్సలను తెలియపఱచునట్టి గ్రంథ్యర్చన శ్చీపదాపచీనాడీప్రతిషేధ మను
వీయధ్యాయమును వివరించెదము.

గ్రంథిచికిత్స.

శ్లో॥ గ్రంథిహ్వమేషు కర్తవ్యాయథాన్వం శోఫనత్క్రియా ।

తా॥ గ్రంథులవక్త్రముగనుండునపుడు ఆయాదోషముగుణముగ శోఫణోగ
ములకు జెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

గ్రంథిరోగమునకు స్నేహలేపనములు.

శ్లో॥ బృహతీచి త్రకవ్యాఘ్నికణాసిద్ధేః సర్పిషా ॥ 1.

స్నేహయో చుచ్ఛిద్రకామం చ తీక్ష్ణైశ్శుద్ధస్య లేపనమ్ । 1½.

తా॥ గ్రంథిరోగము గలవానికి మలక, చిత్తమూలము, వ్రాకుడు, పిప్పళ్ళు
వీనిలో వక్త్రము చేయబడిన ఘృతముచే స్నేహకర్మను పిదప వమనవిరేచనకర్మలను
ఒనర్చి శుద్ధము నొందిన శరీరముగలవానికి తీక్ష్ణద్రవ్యములచే లేపనము చేయవలయును.

గ్రంథులకు స్వేదకర్మ.

శ్లో॥ సంస్వేద్య బహుశో గ్రంథిం విమృద్నీయా త్పునః పునః ॥ 2.

తా॥ గ్రంథులకు వలూహారు స్వేదకర్మను చక్కగచేయించి చేతిబొటనజేలు
మొదలగువానిచే చక్కగ పిసక వలయును.

వారణాసిగ్రంథిచికిత్స.

శ్లో॥ ఏష వాతే విశేషేణ క్రమః పితృస్రజే పునః ।

దతాకసో హిమం సర్వం కఫజే వాతికో విధిః ॥ 3.

తా॥ పైచెప్పించికిత్సను వారణగ్రంథియందు విశేషముగ చేయవలయును. పిత్తరక్తజగ్రంథులయందు జలగలచే రక్తమోక్షము చేయించి చల్లగనుండుచుట్లు మొదలగువానిని చేయవలయును. శ్లేష్మజగ్రంథికి వారణగ్రంథి చికిత్సలను చేయవలయును.

వారణాసిగ్రంథులకు దాహకర్మ.

శ్లో॥ తథాశ్యపకవం చిత్రైవసం స్థితే రక్తేఽగ్నినా దహేత్ ।

సాధ్యశేషం సశేషో హి పునరాప్యాయతే ధ్రువమ్ ॥ 4.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము చికిత్సలను తీసియు గ్రంథికవ్యము కాకుండినచో దానిని శస్త్రముచే చక్కఁగఁగఁచి రక్తము ప్రవించడము నిలిచినపిదప దానిని నిశ్చేషముగ చక్కఁగకాల్చవలయును. ఆగ్రంథి కొంచెము శేషించియుండిన నది మరల వృద్ధి జెందును.

మాంసవ్రణగ్రంథిచికిత్స.

శ్లో॥ మాంసవ్రణోద్భవౌ గ్రంథీ పాటయే దేవమేవ చ । 4½.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము మాంసగ్రంథిని వ్రణగ్రంథిని ఁదించి చికిత్స చేయవలయును.

మేదోభవగ్రంథిచికిత్స.

శ్లో॥ కార్యం మేదోభవేఽప్యేతి తప్తైః ఫాలాదిభి శ్చ తమ్ । 5.

ప్రమృద్యా త్రిదిగ్ధేన ఛన్నం ద్విగుణవాససా ।

శస్త్రేణ పాటయిత్వా దహే న్మేదసి సూధృతే । 6.

తా॥ మేదస్సులన జరించిన గ్రంథికి సయితము పైచికిత్సలనే చేయవలయును. మఱియు వాగ్రంథికి సుప్రసలకలము పూసుబడిన వస్త్రమునుజాటి యాగ్రంథిని నిప్పులో కాల్చబడిన కుండ పెంకులు మొదలగు వానిచే దహించవలయును. తేక శస్త్రముచే ఁదించి లోననుండు మేదస్సును నిశ్చేషముగ బైటికి తీసివేసి నిప్పుచే కాల్చవలయును.

సిరాగ్రాధిచికిత్స.

శ్లో॥ సిరాగ్రాథౌ సవే పేయం తైలం సాహచరం తథా ।

ఉపనాహ్లానిలహరై ర్వస్తికర్మ సిరావ్యధః ॥ 7.

తా॥ సిరాగ్రాధి కొత్తగమండునపుడు సాహచర (అనఁగాగోరింట) తైలమును పానము చేయించవలయును. మఱియు వాతవారద్రవ్యములచే నుపనాహస్వేదము వస్తికర్మ సిరావేధ వీనిని చేయించవలయును.

అర్బుదచికిత్స.

శ్లో॥ అర్బుదే గ్రంథివత్కుర్యా ద్యథా స్వం సుతరాం హితమ్ ।

తా॥ అర్బుదరోగము కలవానికి గ్రంథిరోగమునకు చెప్పియుండునట్లు చికిత్స లను చక్కఁగ చేయవలయును.

శ్లేషదరోగచికిత్స.

శ్లో॥ శ్లేషదేనిలజే విధేయే త్సిగ్ధ స్వినోపనాహితే ॥ 8.

సిరా ముపరి గుల్ఫస్య ద్వ్యంగుళే పాయయేచ్ఛ తమ్ ।

మాంసమేరిండజం తైలం గోమూత్రేణ సమన్వితమ్ ॥ 9.

జీర్ణే జీర్ణాన్న మశ్నీయా చ్ఛుంఠీశ్మలపయోఽన్వితమ్ ।

తైస్త్వితం వా పిబేదేవ మశాంతావగినా దహేత్ ॥ 10.

గుల్ఫస్యాధ స్సిరామోక్షః

తా॥ వాతమువలన జనించిన శ్లేషదరోగమునకు స్నేహస్వేదకర్మలను చేయించి పిదప నుపనాహస్వేదమునొనర్చి చీలమండకు రెండంగుళములకు పైసిరను వేధించి అముదములో గోమూత్రమును కలిపి యాశాగికి (1) మాసమువఱకు పానము చేయించ వలయును. అదిజీర్ణమైన పిదప పాతసంబావిష్యపు అన్నమును సొంటిచేర్చి కావఁ బడిన యాపుపాలలోడ భుజింపఁజేయవలయును. లేక త్రివృత్తైలమును పానము చేయించవలయును. ఇట్లు చేసియు శ్లేషదరోగము కఠింపకయుండిన నిప్పుచే కాలిచి చీలమండకు క్రిందనుండు సిరను వేధించవలయును.

పిత్తజ్వలీపదచికిత్స.

శ్లో॥ పైత్తే సర్వం చ పిత్తజిత్ ।

10½.

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన శ్లేషదరోగమునకు పిత్తహరచికిత్సలన్నిటిని చేయ వలయును.

కఫజశ్లేషదచికిత్స.

శ్లో॥ సిరామంగుష్ఠకే విధ్వా కఫజే శీలయే ద్యవాక్ ॥ 11.

సక్షోద్రాణి కషాయాణి వర్ధమానా స్తథాభయాః ।

లింపే త్స్పష్టపవార్తాకీమూలాభ్యాం ధాన్యయాథవా ॥ 12.

తా॥ కఫమువలన బుట్టిన శ్లేషదరోగమునకు కాలిబొటన ప్రేలియందలి సిరను వేధించి యవాన్నమును భుజింపఁజేయవలయును. మతియు వగరుగనుండు ద్రవ్యములను తేనెతోడ భుజింపఁజేయవలయును. నగ్ధమాన కరక్కాయను భుజింపవలయును. ఆవల చెట్ల వేళ్లను గాని ములక వేళ్లనుగాని తేగటిదూలగోవిల వేళ్లను గాని సొంటిని గాని నూరి లేపనము చేయవలయును.

అపచిరోగచికిత్స.

శ్లో॥ ఊర్ధ్వాధిశ్శోధనం పేయ మపచ్యాం నాధితం ఘృతమ్ ।

దంతీద్రవతీ త్రివృతాహలిసీ * దేవదారుభిః ॥ 13.

శీలయే త్కఫమేదోఘ్నుం ధూమగంధూషనావనమ్ ।

సిరయా పహరే ద్రక్తం పిబే న్మూత్రేణ తాక్ష్యజమ్ ॥ 14.

తా॥ అపచిరోగమునందు దంతి యెలుకచెదియాకు తేగడి చేనుబీర దావర దంగి వీనినిచేర్చి కాచఁబడిన ఘృతముచే వనునవిలేచనములను చేయించి కఫమేదో హరములైన ధూమపానమును గంధూషమును నద్యమును చేయించవలయును. సిరను వేధించి రక్తమోక్షణమును చేయించవలయును. రసాంజనమును గోమూత్రములో కలిపి పానము చేయించవలయును.

అపక్విగ్రంథిచికిత్స.

శ్లో॥ గ్రంథీ నపక్వా నాలింపే న్నాగులీపటునాగరైః ।

స్వేన్నాం లవణసోటల్యా కతిరా ననుమర్దయేత్ ॥ 15.

తా॥ షక్వముకాకుండు గ్రంథులకు సర్పాక్షి సైంధవలవణము సొంటి వీనిని నూరి లేపనము చేయవలయును. కఠినముగ నుండుగ్రంథులకు సైంధవలవణమును వస్త్ర ఖండములో మూటగట్టి దానిచే స్వేదకర్మము చేయించి చేతిబొటనవ్రేలు మొదలగు వానిచే పిసకవలయును.

గ్రంథులకు శిష్యాదిలేనను.

శ్లో॥ శమీమూలశిశుగ్రాణం బీజే స్సయవస్థపైః ।

లేపః పిష్టోఽమృత క్రేణ గ్రంథిగండవిలాపనః ॥ 16.

తా॥ జమ్మినిత్తులు, ముల్లంగివిత్తులు, మువగవిత్తులు, యవలు, ఆవాలు, వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి పుల్లని అవుమజ్జిగలో నూరి లేపనము చేసిన గ్రంథులు గడ్డలు శమించును.

పాకోన్ముఖగ్రంథిచికిత్స.

శ్లో॥ పాకోన్ముఖాన్ సుతాప్రస్య పిత్తిశ్లేష్మహరై ర్జయేత్ ।

అపక్వానేవ చోఢ్యత్య తౌరాగిభ్యా ముపాచరేత్ ॥ 17.

తా॥ పాకమును జెందుచుండు గ్రంథులయందు రక్తమోక్షణము చేయించి పిత్తిశ్లేష్మహర ద్రవ్యములచే చికిత్సచేయవలయును. పక్విము కాకుండు గ్రంథులను చక్కఁగ ఛేదించి తౌరాగిని క్రులచే చికిత్సించవలయును.

గండమూలలకు కాకాదన్యాదితైలము.

శ్లో॥ కాకాదనీలాంగలికానహికోత్తుండిశీఘ్రైః ।

జమూతబీజకర్కోటీవిశాలాకృతవేధనైః ॥ 18.

పాతాన్వితైః పలాద్ధాన్తై ర్విషకన్యాయితైః పచేత్ ।

ప్రథమం కరండతైలస్య నిర్గుండిస్వరసాధకైః ॥ 19.

అనేన మాలాగండానాం చిరజాపూయవాహినీ ।

సిన్ధ్యత్యసాధ్యకల్పాపి పానాధ్యంజనాననైః * ॥ 20.

తా॥ వల్లపుప్పి, చన్నచర్లగడ్డ, బండిగురిగింజలు, నేపాళపువిత్తులు, ములదోస, దావడంగివిత్తులు, పెద్దవాపర, చేనబీర, చిరుబొంబాయిని దినుసుకు ($\frac{1}{2}$) పలము

* శ్లో॥ త్సుజ్ఞాని నింబవృక్షాణి క్లిష్ణై ర్భల్లారికై స్సహ ।

శరావసంపులే దధ్యా పాఢం సిద్ధార్థకై స్సవైః ॥

ఏతచ్ఛాగాంబునా పిఠం గండమాలాప్రలేపనమ్ ।

తా॥ వేపాకును నూరి అందులో తెల్లవాలు, ఉడికించినజీడిగింజలు వీనిని సమభాగములుగ చేర్చి శరావసంపులను లోమనిచి చక్కఁగకాల్చి గొట్టెమూత్రములో తరిపి గండమూలలకు లేపనము చేయవలయునని గ్రంథాంతములయందు దధికపాకము గవ్వలుచున్నది.

గ్రంథ్యగ్భవ శ్లిపదాపచీ నాడీ ప్రతిషేధాభ్యాసము. 315

వీనినొకటిగ చేర్చి కల్పముచేసి కానుగమాన (1) ప్రస్థములో కలిపి అంగులో వానిలియకురసము (1) అడకనుబోసి తైలపాకవిధిగచేసి పానాభ్యంజన వ్యయములయందు ప్రయోగించిన చింతాలనుగజనించి ముందువదియు చీమును స్రవించి జీరణమునదియు అపాధ్యనుగనుండునదియునగు గండమాలలు నిష్కంఠముగ నివర్తించును.

అపచీరోగమునకు లాంగల్యాచిత్రైలము.

శ్లో॥ తైలం లాంగలికిం దక్షిణాపాకీ చక్షుర్గుణే ।

నిర్గుండిస్వోసే పక్వ సస్యాద్యై రపచీప్రయత్ ॥ 21.

తా॥ చక్షుచక్షుగర్జిత కల్పము (1) భాగము వానిలియకురసము (4) భాగములు నువ్వులనూనె (1) భాగము యిటుల నొకటిగచేర్చి తైలపాకవిధిగ చక్షుముచేసి వస్యానులయందు ప్రయోగించిన అపచీరోగము హరించును.

గండమాలకు చంగనాదితైలము.

శ్లో॥ భద్రశ్రీదారుమరిచద్విహరిద్రాత్రివృష్టనైః ।

మనశ్శిలాలనశకవిశాలాకరవీరకైః ॥ 22.

గోమూత్రపిష్టైః పలికై ర్విషస్యాధాచలేన చ ।

బ్రాహ్మిసార్కజక్షీరగోశక్పద్రస సంయుతమ్ ॥ 23.

ప్రథం సర్వచిత్రైలస్య సిద్ధమాశు వ్యవోవాతి ।

పానాద్యై శ్శీలితం కుష్ఠం దుష్టనాడీవ్రణాపచీః ॥ 24.

తా॥ చందనము, దేవదారు, మిరియాలు, బసుపు, మ్రానివసుపు, తెగడ, తుంగముస్తలు, మణికిల, వారిదళము, పట్టివేరు, పెద్దపొరర, గన్నేరు వీనిని దినుకు కొక పలముచొప్పున గ్రహించి గోమూత్రముతో నూరి అవాలనూనె (1) ప్రస్థములో కలిపి మందూకబ్రహ్మిరసము, జిల్లేడుపాలు, అవుపేదనసము వీనిని చేర్చి తైలపాక విధిగ చక్షుముచేసి పానవస్య అభ్యంగములయందు ప్రయోగించిన కుష్టువు గుష్టనాడీ వ్రణములు అపచిహరించును.

అపచీరోగమునకు నచాదితైలము.

శ్లో॥ నచాహరీతికీలాక్షాకటురోహిణిచందనైః ।

తైలం ప్రసాధితం వీతం సమూలామపచీం జయేత్ ॥ 25.

తా॥ వస, కరక్కాయలు, లక్క, కటుకగోహిణి, చండనము వీనిని సమ భాగములుగ గ్రహించి కల్పించుచేసి నువ్వులనూనెలో కలిపి తైలపాకవిధిగ చక్కము చేసి పానముచేయించిన అపచీరోగము నిశ్చేషముగ హరించును.

అపచీరోగమునకు శరపుంఖామూలలేపము.

శ్లో॥ శరపుంఖోద్భవః మూలం పిప్లం తంఘలవారిణా ।

నస్యాలేపాచ్చ దుష్టాదురపచీవిషజంతుజితే ॥ 26.

తా॥ ములువెంపలి వేళ్ళను బియ్యపుకడుగుతో నూరి నస్యలేపములయందు చుర్రొంగించిన దుష్టవ్రణము అపచి విషోపద్రవములు హరించును.

అపచీరోగమునకు వీలుపర్ణ్యాదిలేపము.

శ్లో॥ మూలై రుత్తమ * కారుణ్యః వీలుపర్ణ్యా స్సహాచరాత్ ।

సరోధ్రాభయయప్త్యాహ్వతాహ్వద్వీపిదారుభిః ॥ 27.

తైలం క్షీరసమం సిద్ధం నన్యేభ్యంకే చ పూజితమ్ ।

తా॥ దుష్టపువేళ్ళు, చాగవేళ్ళు, లేక తియ్యదొండవేళ్ళు, ములుగోరింటవేళ్ళు లొడ్డుగు, పట్టివేరు, యప్తిమధుకము, సదాప, చిత్తమాలము, దేవదారు వీనిని సమ భాగములుగ గ్రహించి నూరి నువ్వులనూనెలో కలిపి నూనెకు సమమాపుపాలుపోసి తైలపాకవిధిగ చక్కము చేసి నన్యార్థ్యంగములయందు చుర్రొంగించిన హితము కలుగును.

గండమాలాపచీహర లేపము.

శ్లో॥ గోవ్యజాశ్వఖురాడగ్ధాః కటుతైలేన లేపనమ్ ॥ 28.

ఐంగుదేన తు కృష్ణాహి ర్వాయసో వా స్వయం మృతః ॥ 28½.

తా॥ అవు, మేక, గొట్టె, గుఱ్ఱము వీనిగిట్టలను కాల్చి అవనూనెలో కలిపి గండమాలాపచీరోగములకు లేపనము చేసినను, లేక స్వయముగ మృతిబొందిన కృష్ణ సర్పమునుగాని కాకినిగాని నిప్పులోకాల్చి గారెనిత్తులనూనెలో కలిపి లేపనము చేసినను, హితము కలుగును.

అపచీగండమాలలకు అగ్నికర్మ.

శ్లో॥ ఇత్యేతాంతౌ గడస్యాన్యపార్శ్వజంఘానమాశ్రితమ్ ॥ 29.

వస్త్రే రూర్ధ్వ మధస్తాద్వా మేదో హృత్పాదౌగ్నినా దహేత్ ।

తా॥ ఇటుల చికిత్సచేసియు గండమాలాపచీలు శమింపకయుండినచో ఆరోగము కలిగియుండు పార్శ్వమునకంటె వేరుపార్శ్వమున పిక్కలలోనుండు మేదస్సును గాని పొత్తికడుపుకు పైభాగమునందులేక క్రిందిభాగమునందుండు మేదస్సును గాని బైటికి దీసి యాస్థలమును నివృణ్ణచే కాల్యవలయును.

గ్రంథిరోగమున శస్త్రచికిత్స.

శ్లో॥ స్థితస్థోద్ధవం పదం భిత్వా తస్మానేన చ పార్శ్వతః ॥ 30.

తతః ఊర్ధ్వం హరేద్ధృంధీనిత్యాహ భగవాన్నిమిః । 30½.

తా॥ నిలువఁ బడియుండు మనుజునియొక్క పాదములను పైభాగమునందు ఛేదించి దానికి సమముగ గుడికాళ్లయందు ఛేదించి గ్రంథులను వెలివలవలయునని నిమి చెప్పియున్నాడు.

గ్రంథిరోగమున సుశ్రుతమతశస్త్రచికిత్స.

శ్లో॥ పార్శ్వం ప్రతివ్యాదశచాంగులూని ముక్తేవేంద్రవస్తిం చ గ

దాన్యపాశ్చేష్ట । విదార్యమత్సాన్యండనిభాని మధ్యాజ్ఞాలూని

కష్టే దితి సుశ్రుతోక్తిః ॥ 31.

తా॥ ఏపార్శ్వమున రోగము కలిగియున్నచో తదితర పార్శ్వమున గుడికాళ్లకు పైయింద్రవస్తియను మర్మమును వదలి (12) అంగులముల ప్రమాణము ఛేదించి దాని మధ్యనుండి మత్సాన్యండసమముగనుండు జాలములను బైటికితీయవలయును. ఇటుల సుశ్రుతాచార్యుడు చెప్పియున్నాడు.

గ్రంథిరోగమున మతాంతరశస్త్రచికిత్స.

శ్లో॥ ఆగుల్ఫకర్ణా త్సుమితస్య జంఘోస్తస్యాష్టభాగం ఖండకాద్విభజ్య ।

ఘ్రీణార్జవేధస్సురరాజనస్తే ర్భిత్యాక్షమాత్రం తప్తపరే వదంతి॥

తా॥ చెవులు మొదలుకొని చీలమండవలకు కొలిచి (8) భాగములుగ విభజించి ముక్కుకు సమముగ దవుడలో యింద్రవస్తియను మర్మమునకు కింద తాడికాయంత ప్రమాణము ఛేదించి పైజాలములను యీడ్చవలయునని యితరాచార్యులు వచింపుచున్నారు.

వాతజనాడీచికిత్స.

శ్లో॥ ఉపనాహ్య నిలాన్నాడిం పాటితాం సాధులేపయేత్ ।

ప్రత్యక్షస్పీఫలయంతై సైలైః పిష్టై స్సనైంధవైః ॥ 33.

తా॥ దుష్టవాతమువలన జనించిన నాడీప్రణయను (అనగా లోని కేసు ప్రణయను) ఛేదించి ఉత్తరేణువిత్తులను సైంధవలవణమును నువ్వులమానెతో మారి లేవనము చేయవలయును.

పిత్తజనాడీచికిత్స.

శ్లో॥ పై త్రిం తు తిలమంజిష్ఠానాగదంతీ * శిలాహ్వయైః । 33½.

తా॥ పిత్తమువలన జనించిన నాడీప్రణయను ఛేదించి నువ్వులు, మఱియు, నాగదంతి, శిలాజతు వీనిని మారి లేవనము చేయవలయును.

కఫజనాడీచికిత్స.

శ్లో॥ శ్లేష్మికీం తిలసారాష్ట్రీనికుంభారిష్టసైంధవైః ॥ 34.

తా॥ శ్లేష్మమువలన జనించిన నాడీప్రణయను ఛేదించి యందు నువ్వులు, కుండురుష్కము, 'లేక తుసరిమన్ను నల్లతెగడ, వేము, సైంధవలవణము వీనిని మారి లేవనము చేయవలయును.

శల్యజనాడీచికిత్స.

శ్లో॥ శల్యజాం తిలమధ్వజై శ్లేపయే చ్చిన్నశోధితామ్ । 34½

తా॥ శల్యమువలన జనించిన నాడీప్రణయను శస్త్రముచే ఛేదించి చక్కగఱచి నువ్వులు, తేనె, అపునెయ్యి వీనినొకటిగ చేర్చి లేవనము చేయవలయును.

శస్త్రకర్మానర్హనాడీచికిత్స.

శ్లో॥ అశస్త్రకృత్యా మేషిణ్యాభితావంతే సమ్యగేషితామ్ ॥ 35.

తూరపీతేన సూత్రేణ బహుశో దారయే ద్గతిమ్ । 35½

తా॥ శస్త్రముచే ఛేదించుతగని నాడీయందు ఏషిణియను యంత్రముచే యా తిని చూచి తూరములో తడవఁబడిన సూత్రమును లోపల ప్రవేశింపఁజేసి దాఁ చీల్చవలయును.

నాడీప్రణయమునందు వర్తి.

శ్లో॥ వ్రజేషు దుష్టసూక్ష్మాస్యగంభీరాదిషు సాధనమ్ ॥ 36.

యావర్త్య యానితైలాని తన్నాడీప్వపి శస్యతే ।

తా॥ దుష్టములుగ నూత్మద్వారముగలదిగ గంభీరముగనుండు ప్రణమలకు చికిత్సగా చెప్పఁబడియుండు వర్తలులైలములు వీనిని నాడీప్రణమలయం దుపయోగించవలయును.

నాడీప్రణహరలేపము.

శ్లో॥ పిష్టం చంచుఫలం లేపాన్నాడీప్రణహరం పరమ్ ॥ 37.

తా॥ అమదపునిత్తులను చక్కఁగనూరి లేపనము చేసిన నాడీప్రణమల హరించును.

నాడీప్రణహరవర్తి.

శ్లో॥ ఘోంటాఫలత్వగ్లవణం సలాక్షం బూకస్య పత్రం వసితాప
యశ్చ । స్నుగర్కదుద్ధాన్వితపమకలో వర్తికృతో హంత్య
చిరేణ నాడీమ్ ॥ 38.

తా॥ పోకవండు, లవంగపట్ట, సైంధవలవణము, లక్క, అమదపాకు వీనినొకటిగ చేర్చి చక్కఁగనూరి అందు, చనుబాలు, జనుడుపాలు, జిల్లేడుపాలు, చేర్చి చక్కఁగ కల్కము చేసి దానిచే వర్తిజేసి నాడీప్రణమలలోపల ప్రవేశింపజేసిన కీఘ్రముగ నాడీప్రణమల హరించును.

నాడీప్రణహరకల్కాదులు.

శ్లో॥ సాముద్రసౌవర్చలసింధుజన్మసుపక్వఘోంటాఫలవేశ్మధూమాః ।
ఆమ్రోతగాయత్రిజపల్లవాశ్చ కటంకకేర్యావథ చేతకీ చ ॥
కల్కే ౭భ్యంగే చూర్ణే వర్త్యాం చై తేషు సేవ్యమానేషు ।
ఆగతి రివ నశ్యతి గతిశ్చపలా చపలేషు భూతి రివ ॥ 40.

తా॥ సాముద్రవణము, సౌవర్చలవణము, సైంధవలవణము, చక్కఁగపండిన పోకవండు, కరుధూవము, అంబాశపుచిగుల్లు, చండ్రచిగుల్లు, మ్రానివసుపు, పసుపు, కరక్కాయలు వీనిని కల్కమునందును అభ్యంగమునందును చూర్ణమునందును వర్తియించును చేర్చి వలుమాలు నుపయోగించుచుండిన “చపలస్వభావముగలవారికి సంవర్తు కీఘ్రముగవశించుభంగి” నాడీప్రణమలికీఘ్రముగ నశించును.

త్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

ఏక త్రింశాధ్యాయము.

గ్రంథ్యర్బుద శ్లీపదాపచీ నాడీప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూప
ణానంతరము త్సుద్రరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయము చెప్ప
బడుచున్నయది.

త్సుద్రరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాఽతః త్సుద్రరోగవిజ్ఞానం వ్యాఖ్యాన్యమః ।

ఇతి హ స్మాము రాశ్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ గ్రంథ్యర్బుద శ్లీపదాపచీ నాడీప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము
త్సుద్రరోగముల లక్షణభేదములను తెలియఁజేయునట్టి త్సుద్రరోగవిజ్ఞానమును నీయాధ్యాయమును వివరించెదము.

అజగల్లికారోగలక్షణము.

శ్లో॥ స్నిగ్ధా సవర్ణా గ్రధితా నీరుజా ముద్గసమ్మితా ।

పిటకా కఫవాతాభ్యాం బాలానా మజగల్లికా । 1.

తా॥ బాలురకు దుప్తకఫవాతములవలన స్నిగ్ధముగను శరీరముతో సమానవర్ణముగలదిగను నొప్పిలేనిదిగను పెసరింజలంతప్రమాణము గలదిగనుండు పిటకలు జనించును. ఇదిఅజగల్లికయని చెప్పబడును.

యవప్రఖ్యాలక్షణము.

35½.

శ్లో॥ యవప్రఖ్యా యవప్రఖ్యా తాభ్యాం మాంసాశ్రితా ఘనా ।

తా॥ దుప్తకఫవాతములవలన యవగింజతో తుల్యమైనయాకారముగ లదిగను కఠినముగనుండు పిటకలు, మాంసము నాశ్రయించి జనించును. ఇది యవప్రఖ్యయని చెప్పబడును.

కచ్చపీలక్షణము.

శ్లో॥ అవక్రా శ్చలజీవృత్తా స్తోకపూయా ఘనోన్నతాః । 2.

గ్రంథయః పంచ వా షడ్వా కచ్చకచ్చపోన్నతా । 2½.

తా॥ వంకరలేనివిగను అలజివలె గుండ్రముగను కొంచెము చీమతోఁగూడి నవిగను కఠినముగను పొడవుగనుండు (5), (8) గ్రంథము జనించును. ఇది కచ్చపి యని చెప్పబడును. వీపునందు తా బేలువలె పొడవుగనుండును.

పనసికాలక్షణము.

శ్లో॥ కర్ణస్థోద్ధస్థం సమంతా ద్వా పిటకాః తిన్ద్రోగ్రుక్ ॥ 3.

శాలూకాభా పనసికా

తా॥ చెఱికిపైభాగమున గాని నలుప్రక్కలయందుగాని కఠినముగను అధిక నొప్పితోఁగూడినదిగను తామరదుంపవలె నుండు పిటక జనించును. ఇది పనసిక యని చెప్పబడును.

పాషాణగర్దభలక్షణము.

శ్లో॥ శోఘ స్త్వల్పరుజస్థిరః ।
హనుసంధిసముద్భూత స్తాభ్యాం పాషాణగర్దభః ॥ 4.

తా॥ దుష్టకఫవారములవలన చెక్కిల్లసంధులయందు కొంచెము నొప్పితోఁగూడి కఠినముగనుండు వాపుజనించును. ఇది పాషాణగర్దభమని చెప్పబడును.

ముఖదూషికాలక్షణము.

శ్లో॥ శాల్యలీకంటకాకారాః పిటకా స్సరుజోఘనాః ।
మేదోగర్భా ముఖే యూనాం తాభ్యాం చ ముఖదూషికాః ॥

తా॥ వయస్సుగలమనుజులయొక్క ముఖమున దుష్టకఫవారములవలన బూరుగ ముండ్లపంటి యాకారము గలవిగను నొప్పితోఁగూడినవిగను కఠినముగను మేదస్సు గలవిగనుండు పిటకలు జనించును. ఇది ముఖదూషికయనబడును.

పద్మకంటకలక్షణము.

శ్లో॥ తే పద్మకంటకాజ్ఞేయా యైః పద్మమివ కంటకైః ।
చీయతే నీరుజై శ్వేత్వైశ్చరీరం కఫవాలజైః ॥ 6.

తా॥ దుష్టకఫవారముల వలన తెల్లగను నొప్పిలేనివిగనుండు పిటకలు జనించి తామరతూడును ముండ్లకచ్చకొనియుండునటుల శరీరమంతయు కచ్చకొనును. ఇది పద్మకంటకమని చెప్పబడును.

వివృతాలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తేన పిటకా వృత్తా పకోద్వయంబరసన్నిభా ।

మహాదాహజ్వరకరీ వివృతా వివృతాననా ।

7.

తా॥ దుష్టపిత్తముచే శరీరమున గుండ్రముగనుపండిన మేడిపండువలెనుండు నదిగను సర్వాంగములయందు తాపజ్వరములను కలుగజేయునదిగను ముఖము తెఱవఁ బడినదిగనుండు పిటకజనించును. దీనికి వివృతాయనిపేరుకలదు.

మసూరికాపిటకాలక్షణము.

శ్లో॥ గాత్రేష్వంతశ్చ వక్త్రస్య దాహజ్వరరుజాన్వితాః ।

మసూరమాత్రాస్తద్వర్ణాస్తస్సింజ్ఞాః పిటకాఘనాః ॥

8.

తా॥ పిత్తప్రకోపమువలన సర్వాంగతాపము జ్వరము నొప్పి వీనితోఁగూడి నదిగను చిఱుసెనగలంతప్రమాణము గలదిగను గట్టిగనుండు పిటకలు సర్వశరీరము నందును నోటిలోపలను జనించును. దీనికి మసూరికాయనిపేరు.

విస్ఫోటాలక్షణము.

శ్లో॥ తతః కష్టతరా స్ఫోటా విస్ఫోటాఘ్నా మహారుజాః ।

తా॥ పిత్తప్రకోపమువలన సధికోపద్రవములతోఁగూడి యుండు పిటకలు జనించును. ఇది మసూరికాపిటకలకంటె మిక్కిలి దారుణముగ నుండును. దీనికి విస్ఫోటమనిపేరు.

విద్ధాలక్షణము.

శ్లో॥ యాపద్మకర్ణికాకారా పిటకా పిటకాన్వితా ॥

9.

సా విద్ధా వాతపితృభ్యాం ।

తా॥ వాతపితపిత్తప్రకోపమువలన తామరదుద్దునంటి యాకారముగల పిటక జనించి దానికి నలుప్రక్కల చిన్నదిగనుండు యశేకపిటకలుజనించును. ఇది విద్ధయని చెప్పబడును.

గర్దభీలక్షణము.

శ్లో॥ తాభ్యామేవ చ గర్దభీ ।

9½.

మండలా విపులోత్పన్నా సరాగపిటకా చితా ॥

10.

తా॥ వాతపిత్తములవలన గుండ్రముగను వికాలముగను మధ్యలోమిట్టగను యొట్టగనుండు పిటకలతోఁగూడినదిగనుండుపిటక జనించును. ఇది గర్దభీయని చెప్పబడును.

కత్యులక్షణము.

శ్లో॥ కత్యైతికత్యాసన్నేషు ప్రాయోదేశేషు సానిలాత్ । 10½.

తా॥ వాతమువలన చంకలకు సమీపమునందు పైగర్దభియను పిటక జనించును. ఇది కత్య యనిచెప్పబడును.

శ్లో॥ పితౄ దృవంతి పిటకా స్ఫుక్త్యా లాజోపమా ఘనాః ॥ 11.

తా॥ పితౄముచే చంకలకు సమీపప్రదేశమున పరిపేలాలవంటి యాకారము గలవిగను చిన్నవిగను గట్టిగనుండుపిటకలు జనించును. దీనిని సయితము కత్య యనియే చెప్పెదరు.

గంధనామరాజికాలక్షణము.

శ్లో॥ తాదృశీ మహతీ త్వేకా గంధనామేతి కీర్తితా । 11½.

ఘర్మస్వేదపరీతేఽంగే పిటకా స్పరుజోఘనాః ॥ 12.

రాజికా వర్ణసంస్థానప్రమాణా రాజికాహ్వయాః । 12½.

తా॥ పితౄముచే పరిపేలాలవలె పెద్దదిగనుండు నొకపిటకజనించును. దీనికి గంధనామయని పేరుకలదు. మతియు చెమటతోఁగూడియుండు శరీరమునందు నొప్పి తోఁగూడినదిగను గట్టిగను నెల్లవాలవంటివర్ణము ఆకారము ప్రమాణము గలదిగనుండు పిటకలు జనించును. వీనికి రాజికాయనిపేరు.

జాలగర్దభరంగలక్షణము.

శ్లో॥ దోషైః పిత్రోల్బజై ర్మందై ర్విసర్పతి విసర్పచత్ ॥ 13.

శోపోఽపాక స్తనుస్తామ్రా జ్వరకృజ్జాలగర్దభః । 13½.

తా॥ పితౄమధికముగ వాతశ్లేష్మములు స్వల్పముగనుండు త్రిదోషములచే వాపుజనించి విసర్పకుప్తువునవలె శరీరమంతయు వ్యాపించుచు పాకమును జెందక యెరువుసర్పముతోఁగూడినదై జ్వరమును కలుగఁజేయుచుండును. ఇది జాలగర్దభ మనబడును.

అగ్నిరోహిణీలక్షణము.

శ్లో॥ మలైః పిత్రోల్బజై స్ఫోటా జ్వరోహో మాంసదారణాః ॥ 14.

కత్యా భాగేషు జాయంతే యేఽగ్నాభా స్సాగ్నిరోహిణీ ।

పంచాహు త్సప్తరాత్రా ద్వా పతౌద్వా హంతి జీవితమ్ ॥ 15.

తా॥ పితృధిక్యముతోఁగూడియుండు వాతాదిత్రిదోషములచే మనుజునికి విశేషజ్వరముకలిగి నిశ్చుతోతుల్యముగను మాంసమును చీల్చునవిగనుండు పెద్దపిటకలు చంకలయందు జనించును. ఇది అగ్నిగోహిణియని చెప్పబడును. (5) లేక (7) లేక (15) దినములలోపల మనుజునిజంపును.

ఇరివేల్లికాలక్షణము.

శ్లో॥ త్రిలింగా పిటకావృత్తా జత్రాధ్వమిరివేల్లికా । 15½.

తా॥ సన్నిపాతమువలన త్రిదోషలక్షణములు గలదిగను గుండ్రముగనుండు పిటక మెడకొంకులకు వైభాగమునందు జనించును. దీనికి యిరివేల్లికయనిపేరు.

విదారీలక్షణము.

శ్లో॥ విదారీ కందకిరీనా విదారీకక్షవంక్షణే ॥ 16.

తా॥ దుబ్బమైన త్రిదోషములచే చంకలయందును గజ్జలయందును నేలగున్నుడు గడ్డవలె కఠినముగనుండు పిటక జనించును. యిది విదారియనిచెప్పబడును.

శర్కరార్బుదలక్షణము.

శ్లో॥ మేదోనిలకపై క్లింధి స్నాయుమాంససిరా శ్రయైః । 16½.

భిన్నోవసాజ్యమధ్వభం స్రవేత్తతోల్బణోఽనిలః । 17.

మాంసం విశోష్య గ్రథితాం శర్కరాముపపాదయేత్ । 17½.

దుర్గంధం రుధిరం క్లిష్ణం నానావర్ణం తతోమతాః । 18.

తాం స్రావయంతి నిచితాం విద్యాత్తచ్ఛర్కరార్బుదమ్ ।

తా॥ నరములు మాంసములు సిరలు వీనినాశ్రయించి దుష్టంబులైయుండు మేదోవాతశ్లేష్మములచే గ్రంథిజనించును. ఇది కొంచెకాలమునకుపై చిలి కొవ్వ నెయ్యి లేనె వీనితోతుల్యముగనుండు రక్తమును స్రవించజేయును. మఱియు దీనియందు వాతమప్పుద్ధికెంది మాంసమెండి శర్కర ఉంటగజనించును పిదప దుర్గంధయుక్తముగను నానావిధవర్ణములుగనుండురక్తము స్రవించును. దీనిని శర్కరార్బుదమని తెలిపి కొనవలయును.

వల్మీకలక్షణము.

శ్లో॥ పాణిపాదతలే సంధౌ జత్రాధ్వం వోఽచీయతే ॥ 19.

వల్మీకపచ్చనై క్లింధి స్తద్వద్యహ్వణభిర్ముఖైః । 19½.

రుద్ధావాకండుాక్లేదాఢ్యో వల్మీకో ఽసౌ నమస్తబః ॥ 20.

తా॥ అరచేతులయందుగాని అరికాళ్లయందుగాని సంధులయందుగాని మెడ కొంకుల పైగాని గ్రంథిజనించి పుట్టవలె నూత్నముగనుండు ననేకద్వారములతోఁ గూడి మెల్లగవృద్ధిఁజెందుచుండును. దీనియందు విశేషనొప్పి మంట క్షేదము దురద అధికముగ కలిగియుండును. ఇది సన్నిపాతమువలన జనించును. దీనిని వల్లక మనియెదరు.

కదరలక్షణము.

శ్లో॥ శర్కరొస్త్యధితే పాదే తుతే వా కంటకాదిభిః ।

గ్రంథిః కీలవదుత్పన్నో జాయతే కదరం తు తత్ । 21.

తా॥ అరికాళ్లయందు గులకరాయిచే నభిఘాతము కలిగినను లేక ముండ్లు మొదలగునవి పొడిచికొనినను కల్యమువలె కొంచెను బ్బియుండు గ్రంథిజనించును. దీనికి కదరమనిపేరు.

రుద్ధగుదలక్షణము.

శ్లో॥ వేగసంధారణా ద్వాయు రపానోఽపానసంశ్రయమ్ ।

అణూకరోతి బాహ్యంతర్దగమస్య తత శ్శక్యత్ । 22.

కృచ్ఛాన్నిర్గచ్ఛతి వ్యాధి రయం రుద్ధగుదోమతః । 22½.

తా॥ స్వయముగ ప్రవర్తింపుమందు మలమునడ్డగిండుటవలన అపానవాతము ప్రకోపించి బాహ్యభ్యంతరములయందు గుదమార్ద్రమును నూత్నముగజేయును. దాని వలన మనుజునికి మిక్కిలి కష్టముతో మలమువెడలును. ఇది రుద్ధగదరోగమని చెప్పఁ బడును.

ఉపసఖరోగ లక్షణము.

శ్లో॥ కుర్యా త్పితానిలం పాకం నఖమాంసే సరుగ్జ్వరమ్ । 23.

చిప్యమాక్షతరోగం చ విద్యాదుపసఖం చ తమ్ । 23½.

తా॥ పిత్తవాతములుదుప్తులులై నఖమునకు క్రిందిభాగమునందుండు మాంస మునందు (పాకమును అవగాహమును) కలుగజేయును. దీనియందు జ్వరము నొప్పి కలుగును. ఇది చిప్యరోగమనియు, అక్షతరోగమనియు, ఉపసఖమనియు చెప్పఁ బడును.

కుసఖలక్షణము.

శ్లో॥ కృష్ణోఽభిఘాతా ద్రూక్షశ్చ ఖరశ్చ కుసఖో నఖః । 24.

తా॥ రాళ్లు మొదలగువానిచే గాయముతగులుటవలన గోళ్లు నల్లగను రూక్ష గను వికారముగనగును. దీనిని కుసఖిరోగమనియెదరు.

అలసలక్షణము.

శ్లో॥ దుష్టకర్తమసంస్పర్శా త్కృంధూక్షేవాన్వితాంతరాః ।

అంగుళ్యోఽలసమిత్యాహుః

తా॥ చెడ్డబుద్ధుడు తాకుటవలన వేళ్లసందులయందు దురద క్షేదము కలుగును. దీనిని అలసరోగమని చెప్పెదరు.

తిలకాలకలక్షణము.

శ్లో॥ తిలాభాం స్తిలకాలకాః ।

25.

కృష్ణా నవేదనాం స్వస్థ్యాన్

తా॥ శరీరమున నల్లగను నొప్పిలేనిదిగను నువ్వులవంటి యాకారముగలదినుండు పిటకలు చర్మము నాశ్రయించి జనించును. దీనిని తిలకాలకమని వైద్యశ్రేష్ఠులు వచించెదరు.

మాషలక్షణము.

శ్లో॥ మాషాం స్తానేన చోన్నతాః ।

25½.

తా॥ పై చెప్పిన తిలకాలకమునువది పొడవుగనుండినచో దానిని మా షమనియెదరు.

చర్మకీల లక్షణము.

శ్లో॥ మాషేభ్య స్తూన్నతతరాం శ్చర్మకీలాన్ సితాసితాః । 26.

తా॥ పైమాషములకన్న మిక్కిలియున్నతముగను తెలుపు నలుపు వర్ణములతోఁ గూడినదిగనుండు పిటకజనించును. ఇది చర్మకీలమనఁబడును.

జతుమణిలక్షణము.

శ్లో॥ తథావిధో జతుమణి స్సహజో లోహితస్తు సః ।

తా॥ చర్మకీలమువంటి యాకారముగలదిగను శరీరముతోఁబుట్టినదిగ నెఱ్ఱిగ నుండు పిటక జతుమణియనఁబడును.

లాంఛనలక్షణము.

శ్లో॥ కృష్ణం సితం వా సహజం మండలం లాంఛనం సమమ్ ॥ 27.

తా॥ మండలాకారముగ తెల్లగగాని నల్లగగానియుండు మచ్చ శరీరముతోడ బుట్టును. దీనిని లాంఛనమనియెదరు.

వ్యంగనీలికాలక్షణము.

శ్లో॥ శోక శ్రోధాదికుపితా ద్వాతపితా స్తుభే తను ।

శ్యామలం మండలం వ్యంగం వక్త్రా దన్యత్రనీలికా॥ 28.

తా॥ దుఃఖము శోపము మొదలగువానిచే వాతపిత్రము ప్రకోపించి ముఖము నందు చిన్నదిగ నల్లగనుండు మండలము జనించును. దీనిని వ్యంగమనియెదరు. ఇది ముఖముతప్ప యితరశరీరమున జనించిన నీలికయని చెప్పఁబడును.

వాతాదివ్యంగలక్షణము.

శ్లో॥ పరుషం పరుషస్పర్శం వ్యంగం శ్యావం చ మారుతాత్ ।

పితౄ తామ్రాంతమానీలం శ్వేతాంతం కంఠమగ్గఘాతే॥ 29.

రక్తా ద్రక్తాంతమాతామ్రం శోషం చిషచిమాయతే । 29½

తా॥ వాతమువలన జనించినవ్యంగము పరుషముగను కఠినస్పర్శము నలుపు వర్ణముగలదిగనుండును. పిత్రమువలన జనించినవ్యంగము అంచులయొండెఱ్ఱగ మధ్యనల్లగ నుండును. కఫమువలన జనించినవ్యంగము తెల్లగనుండు అంచుగలదిగను దురదతో గూడినదిగనుండును. రక్తమువలన జనించినవ్యంగము అంచులయందు రక్తమువంటి వర్ణముగలదిగను మధ్యలోకొంచెమెఱ్ఱగను శోషతోగూడినదిగనుండును.

ప్రసుప్తిరంగలక్షణము.

శ్లో॥ నాయునోదీరితః శ్లేష్మా త్వచం ప్రాప్య విశుష్కతి । 30.

తత స్త్వగ్దాయతే పాండుః క్రమేణ చ విచేతనా ।

అల్పకంఠూరవిక్లేదా సా ప్రసుప్తిః ప్రసుప్తితః ॥ 31.

తా॥ వాతముచే బైటికి త్రోయఁబడిన శ్లేష్మము చర్మమును తెంచి చక్కఁగ నెండి పోవును పిదప నాచర్మము తెల్లగనై కాలక్రమముచే స్వస్వభావములేనిదై స్వల్పగుర దతోగూడి శ్లేధరహితముగనుండును. ఇది ప్రసుప్తియనఁబడును.

ఉత్కోఠ లక్షణము.

శ్లో॥ అనమ్యగ్వమనోదీర్ఘ పిత్రశ్లేష్మాన్ననిగ్రహేః ।

మండలా న్యతికంఠూని రాగవంతి బహూని చ॥

ఉత్కోఠ స్సోఽనుబద్ధస్తు కోఠ ఇత్యభిధీయతే । 32½.

తా॥ చక్కఁగవమనము కాకుండుటవలన ప్రకోపించిన పిత్తశ్లేష్మములచేతను యుక్తకాలములో నాహారమును భుజించకుండుటవలనను మిక్కుటమగు దురద యెఱుఱువు వర్ణము వీనితోఁగూడియుండు ననేకమండలములు జనించును. ఇది ఉత్కోఠమానఁ బడును. చిరకాలమునవర్తింపుచుండిన నిదియే కోఠమనిచెప్పబడును.

క్షుద్రరోగసంఖ్య.

శ్లో॥ ప్రోక్తాష్టత్రింశదిత్యేతే క్షుద్రరోగా విభాగశః । 33.

తా॥ ఇటుల (38) క్షుద్రరోగములు విభాగముతో జెప్పబడినవి.

ఏకత్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

—

శ్రీ రస్తు.

ద్వాత్రింశాధ్యాయము.

క్షుద్రరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము క్షుద్ర
రోగప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

క్షుద్రరోగప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అధాతః క్షుద్రరోగప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతి హ స్తాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ।

తా॥ క్షుద్రరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము క్షుద్రరోగచికిత్స
లను దెలియబఱచునట్టి క్షుద్రరోగప్రతిషేధమను నీయాధ్యాయమును వివరించెదము.

అజగల్లికా చికిత్స.

శ్లో॥ విస్తానయే జ్వతాకోభి రపక్వామజగల్లికామ్ ।

తా॥ అజగల్లికారోగము పక్వముకాకపూర్వమే జలగలచే రక్తమోక్షణము
చేయించవలయును.

యవప్రఖ్యాచికిత్స.

శ్లో॥ స్వేదయిత్వా యవప్రఖ్యాం విలయాయ ప్రలేపయేత్ । 1.

దారుకుష్మనునోహ్వలైః

తా॥ యవప్రఖ్యయనురోగము పక్వమొందుటకు పూర్వమే స్వేదకర్మము
చేయించి దేవదారు, చెంగల్యకోస్తు, మణిశిల, వారిదళము వీనిని మారి లేపనము
చేయించవలయును.

పాషాణగర్దభాదిచికిత్స.

శ్లో॥ ఇత్యాపాషాణగర్దభాత్ ।

విధీం స్తాం శ్చాచరేత్పక్వా న్వ్రీణవ త్సజగల్లికామ్ । 2.

తా॥ పై చెప్పినప్రకారము గ్రంథి, కచ్చనము, పాషాణగర్దభము, కాలూ
కము, అజగల్లికా, అనురోగములకు చికిత్సచేయవలయును. పైరోగములు పక్వములై
యుండినచో వానికి ప్రణచికిత్సను చేయవలయును.

ముఖదూషిక చికిత్స.

శ్లో॥ రోధ్రకుస్తుంబరువచాప్రలేపో ముఖదూషికే ।

వటపల్లవయుక్తా వా నారికేళోత్థశుక్తయః । 3.

అశాంతౌ వమనం నస్యం లలాటే చ సిరావ్యధః । 3½.

తా॥ ముఖదూషికరోగమునకు లొద్దుగు, ధనియాలు, వస, వీనినిగాని, మఱి చిగుళ్లు పెంకాయచిప్పలు వీనినిగాని నూరి లేపనముచేయవలయును. ఇటుల చికిత్స చేసియు ముఖదూషికరోగము నివర్తికాకయుండిన వమననస్యములను చేసి పిదప నుదురునందు సిరావేధనమును చేయించవలయును.

పద్మకంటకచికిత్స.

శ్లో॥ నింబాంబువాంతో నింబాంబుసాధితం పద్మకంటకే । 4.

పిబేత్క్షౌద్రాన్వితం సర్పిర్నింబారగ్వధలేపనమ్ । 4½.

తా॥ పద్మకంటకమునకురోగమున వేచక హేయముతో వమనముచేయించి వేచక హేయముతో చక్కము చేయఁబడినఘృతమును లేనతోడ పానము చేయించుటయే గాక వేచకకు తేల వీనిని నూరి లేపనము చేయించవలయును.

వివృతాదిచికిత్స.

శ్లో॥ వివృతాదీంస్తు జాలాంతాంశ్చికిత్సే దిరివేల్లికామ్ । 5.

పిత్తవీసర్పవత్తద్వత్ప్రిత్యాఖ్యాయా గ్నిరోహిణీమ్ । 5½.

తా॥ వివృతరోగము మొదలు జాలరోగమువఱకు నుండు రోగములను, యిరి వేల్లికయను రోగమును పిత్తవీసర్పమునకు జెప్పియుండునటుల చికిత్సించవలయును. అగ్నిరోహిణీయను రోగము సాధ్యంబగుటవలన దానిని చికిత్సయందు వర్జించవలయును.

జాలగర్దభచికిత్స.

శ్లో॥ విలంఘనం రక్తవిమోక్షణం చ విరూక్షణం కాయవిశోధనం చ ।

ధాత్రీప్రయోగాత్ శిశిరప్రదేహాత్ కుర్యాత్సదా జాలక

గర్దభస్య । 6.

తా॥ జాలగర్దభరోగమున లంఘనము రక్తమోక్షణము రూక్షచికిత్స వమన విలేపనములు ఉసిరికనందు ప్రయోగము శీతలముగనుండుటలు వీని శాయాదోషాను గుణముగ యెల్లప్పుడు చేయుచుండవలయును.

విదారికాచికిత్స.

శ్లో॥ విదారికాం హృతే రక్తే శ్లేష్మగ్రంథి వదాచలేత్ ।

తా॥ విదారికారోగమున రక్తమోక్షణము చేయించి శ్లేష్మగ్రంథికః జెప్పి యుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

శర్కరార్బుదచికిత్స.

శ్లో॥ మేదోర్బుదక్రియాం కుర్యా త్సుతరాం శర్కరార్బుదే॥ 7.

తా॥ శర్కరార్బుదరోగమున మేదోర్బుదమునకు జెప్పియుండు చికిత్సలను చక్కఁగ చేయవలయును.

అసాధ్యవల్మీకము.

శ్లో॥ ప్రస్పద్ధం సుబహుచ్ఛిద్రం సశోభం మర్మణి స్థితమ్ ।

వల్మీకం హస్తపాదే చ వర్జయే

తా॥ మిక్కుటముగ పృథ్విజెందినదిగ అనేకరంధ్రములతోఁ గూడినదిగ వాఁత్రుగలదిగ మర్మస్థానమునందును హస్తపాదములయందును జనించినదిగనుండు వల్మీకరోగమును చికిత్సయందు వర్జింపవలయును. ఇది అసాధ్యము.

సాధ్యవల్మీకచికిత్స.

శ్లో॥ దితరత్నసః ॥

8.

శుద్ధస్యాస్త్రే హృతే లింపే త్సపట్రావరేవతామృతైః ।

శ్యామా కుఘృణికా మూలదంతీపలసక్తుభిః ॥

9.

తా॥ పై జెప్పిన అసాధ్యలక్షణములు లేకుండునదిగ పైజెప్పిన స్థలములకన్న నితరస్థలములలో జనించినదిగనుండు వల్మీకరోగమునందు పమవచిరేవములను రక్తమోక్షణమును చేయించి సైంధవలవణము, తేల, తిప్పలీగె, నల్లనుగంధపాల, ఉలవ వేల్లు, దంతి, మాంసము, సక్తువులు వీనికొకటిగచేర్చి నూరి లేవనము చేయవలయును.

నాడీవ్రణచికిత్స.

శ్లో॥ పక్ష్యే తు దుష్టమాంసాని గతీ స్సర్వాశ్చ శోధయేత్ ।

శస్త్రేణ సమ్యగనుచ తౌరేణ జ్వలనేన వా॥

10.

తా॥ వల్మీకరోగము పక్ష్యపైయుండిన దానియందలి దుష్టమాంసములను అన్ని రంధ్రములను శస్త్రముచే చక్కఁగఁగఁదించి శుద్ధిచేసి తౌరముచేతగాని అగ్నిచేతగాని కాలపవలయును.

కదరచికిత్స.

శ్లో॥ శస్త్రేణోత్కృత్య నిశ్శేషం స్నేహేన కదరం దహేత్ ।

నిరుద్ధమణివత్కార్యం రుద్ధవాయో శ్చికిత్సితమ్॥ 11.

తా॥ కదరమును రోగమును శస్త్రముచే నిశ్శేషముగఛేదించి నూనచే కాల్యవలయును. రుద్ధగుదరోగమున రుద్ధమణిరోగమునకు జెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

చిప్యచికిత్స.

శ్లో॥ చిప్యం శుద్ధ్యాజితోష్ణాణం సాధయే చ్చస్త్రకర్షణా ।

తా॥ చిప్యరోగమున వమనవిరేచనములను చేయించి ఉష్ణములేకుండువానికి శస్త్రకర్షచే చికిత్సింపవలయును.

కునఖచికిత్స.

శ్లో॥ దుష్టం కునఖ మవ్యేవం

తా॥ దుష్టమైయుండు కునఖరోగమునందు చిప్యరోగమునకు జెప్పియుండు నటుల చికిత్సజేయవలయును.

అలసచికిత్స.

శ్లో॥ చరణావలసే పునః॥

12.

ధాన్యాష్టసిక్తా కాసీసఃటోలీరోచనాతిలైః ।

ననింబపత్తైరాలింపేత్

తా॥ అలసరోగమున కాళ్లను పులికడుగుచే చక్కఁగకడిగి కాసీసము, చేడుపొట్ల, గోరోచనము, నువ్వులు, వేపాకు పీని చక్కఁగనూరి కాళ్లకుపూయవలయును.

తిలకాలకచికిత్స.

శ్లో॥ దహేత్తు తిలకాలకాన్ ॥

13.

మాషాంశ్చ సూర్యకాంతేన త్కారేణ యదివాఽగ్నినా । 13½.

తా॥ తిలకాలకము మాషము అనురోగములను సూర్యకాంతముచేగాని త్కారముచేగాని నిప్పుచేగాని కాల్యవలయును.

చర్మక్లీలజతుమణిచికిత్స.

శ్లో॥ తద్వదుత్కృత్య శస్త్రేణ చర్మక్లీలజతుమణిః ।

14.

తా॥ చర్మకీలము జతుమణిఅనురోగములను శస్త్రముచే చక్కఁగఁగఁదించి పై చెప్పినప్రకారము నూర్యకాంతాదులచే దహించవలయును.

లాంఛనవ్యంగనీలికాచికిత్స.

శ్లో॥ లాంఛనాదిత్రయే కుర్యాద్ద్యథాసన్నం సిరావ్యధమ్ ।

లేపయేత్తీరపిష్టైశ్చ క్షీరివృక్షత్వంగంకురైః ॥ 15.

తా॥ లాంఛనము వ్యంగము నీలిక అను (3) రోగములయందు సమీపమునం దుండు నీరను వేదించి క్షీరివృక్షములపట్టలను చిగుళ్లను నూరి లేపనము చేయవలయును.

వ్యంగహర లేపములు.

శ్లో॥ వ్యంగేషు చార్జునత్వగ్వా మంజిష్ఠా వా సమాక్షికా ।

లేప స్సనవసీతా వా శ్వేతాశ్వఖురజా మషీః ॥ 16.

తా॥ వ్యంగరోగములయందు మద్దిపట్టసుగాని మంజిష్ఠసుగాని నూరి మాక్షిక మను తేనెలో కలిపి లేపనము చేయవలయును. లేక తెల్లగుట్టముయొక్క గిట్టలను కాలిచి యామసిని అవుచెన్నలో కలిపి లేపనము చేయవలయును.

శ్లో॥ రక్తచందనమంజిష్ఠాకుష్మరోధ్రస్త్రియంగవః ।

వటాంకురామసూరాశ్చ వ్యంగఘ్నా ముఖకాంతిదాః ॥ 17.

తా॥ రక్తచందనము, మంజిష్ఠ, చెంగల్యకోష్ఠ, లొద్దుగు, ప్రేంకణము, మట్టిచిగుళ్ళు, చిరుశనగలు వీనిని చక్కఁగనూరి ముఖమునకు లేపనము చేసిన వ్యంగ రోగము వారింతుటయే గాక మంచికాంతి సహితముకలుగును.

శ్లో॥ ద్వే జీరకే కృష్ణతిలా స్సర్షపాః పయసా సహ ।

పిష్టాః కుర్వంతి వక్త్రేందుమపాస్తవ్యంగలాంఛనమ్ ॥ 18.

తా॥ జీలకఱ్ఱ, నల్లజీలకఱ్ఱ, నల్లనువ్వులు, అవాలు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి అవుపాలతో నూరి లేపనము చేసిన ముఖమునందలి వ్యంగరోగములు నిశ్చేషముగవారింతును.

శ్లో॥ క్షీరపిష్టాఘృతక్షౌద్రయుక్తావా భవన్తిస్తుపాః । 18½.

మసూరాః క్షీరపిష్టా వా తీక్ష్ణా శ్శాల్మలకంటకాః ॥ 19.

సగుడః కోలమజ్జా వా శశాన్పక్షౌద్రకల్కితః । 19½.

సస్తాహం మాతులుంగస్థం కువ్థం వా మధునాన్వితమ్ ॥ 20.

పిష్టా వా ఛాగపయసా సత్కౌద్రా మకాసలీజటా । 20½.

గోరస్థిముసలీమూలయుక్తం వా సాద్యనూక్షికమ్ ॥ 21.

తా॥ చిరుసెనగలను వేయించి పొట్టుతీసి ఆవుపాలతోనూరి దానియందావు నెయ్యిని తేనెను చేర్చి గాని, పడునుగనుండు బూరుగముండ్ల నావుపాలతో జక్కఁగ నూరిగాని పుల్లని రేగుగుజ్జను కుండేలురక్తముతోనూరి అందులో తేనెను బెల్లమును చేర్చిగాని, చెంగల్వకోష్ఠును (7) దినములపఱకు మాదీఫలములోనుంచి పిదప దానిని చక్కఁగనూరి తేనెలో కలిపి గాని బూరుగవేళ్లను మేకపాలతోనూరి యందు తేనె గలిపిగాని ఆవుయెముకలు బూరుగువేళ్ళు వీనిని నూరి అందు తేనెను ఆవునెయ్యిని కలిపిగాని లేపనముచేసిన వ్యంగరోగము నిశ్శేషముగవారించును.

సవర్ణకరలేపము.

శ్లో॥ జంబ్వామ్రపల్లవామస్తు హరిద్రే ద్వే సవోగుడః ।

లేపస్సనర్ణకృత్పిష్టం స్వరసేన చ తిందుకమ్ ॥ 22.

తా॥ నేరేడుచిగుట్ట, మామిడిచిగుళ్ళు, పసుపు, మ్రానిపగుపు, కొత్తబెల్లము, పెరుగుమిఁగడ వీనినొకటిగ చేర్చి చక్కఁగనూరి లేపనము చేసినను, నల్లతుమికి రసమును లేపనము చేసినను ముఖమునకు మంచివర్ణము కలుగును.

వ్యంగమున కుద్వర్తనయోగము.

శ్లో॥ ఉత్పలపత్రం తగరం ప్రియంగుకాలీయకం బదరమజ్జా ।

ఇదమున్వీర్తన మాస్యం కరోతి శతపత్రసంకాశమ్ ॥ 23.

తా॥ నల్లకలువరేకులు, గ్రంథితగరము, ప్రేంకణము, మ్రానిపగుపు రేగుగుజ్జ వీనిని సమముగగ్రహించి నూరి ముఖమునకు లేపనముచేసిన ముఖమునకు తామరపుష్పము వంటికాంతి కలుగును.

వ్యంగహరతైలములు.

శ్లో॥ ఏభి రేవాష్మధైః పిష్టై ర్ముఖాభ్యంగాయ సాధయేత్ । 23½.

యథా దోషర్తుకాన్ స్నేహాన్ మధుకక్వాథసంయుతైః ॥ 24.

తా॥ పైకెప్పినవల్లకలువ కేలులు మొదలగు నాపథములను సమముగ గ్రహించి కల్కముచేసి యప్పిమధుకకసాయములో కలిపి యందులో నువ్వులనూనెను చేర్చి ఆయాదోషానుగుణముగ న్నీహములను చుక్కముచేసి ముఖము నకభ్యంగము జేసికొనిన ముఖమునకు మంచి కాంతికలుగును.

నీలికావ్యంగహార లేపనము.

- శ్లో॥ యవాన్ సర్జరసం రోధ్రముశీరం చందనం మధు ।
ఘృతం గుడం చ గోమూత్రే సచేదాదర్శితేపనాత్ ॥ 25.
తదభ్యంగాన్నిహంత్యాశు నీలికావ్యంగదూషికాన్ । 25½.
ముఖం కరోతి పద్మాభం సాదా పద్మభోషమా ॥ 26.

తా॥ యవలు, సర్జరసము, లోద్దుగు, పట్టివేరు, చందనము, తేనె, నెయ్యి, బెల్లము వీనినొకటిగచేర్చి చక్కఁగ నూరి గోమూత్రములో కలిపి గరిటెకంటుపఱకు పాకము చేసి దానిచే ముఖమున కభ్యంగము చేసికొనిన నీలికా, వ్యంగ, దూషికా, రోగములు నిశ్చేషముగ హరించి ముఖపాదములు తామరపుష్పమువంటి కాంతిగలదిగ నగును.

నీలికాదులకు కుంకుమాచ్చితైలము.

- శ్లో॥ కుంకుమాశీం కాలీయలాతూయస్త్వాహ్వాచందనమ్ । 26½.
స్యోగ్రోధపాదాం స్తరుణాన్ పద్మకం పద్మకేసరమ్ ॥ 27.
సనీలోత్పలముంజిష్ఠం పాలికం సలిలాధకే । 27½.
పక్వా పాదావశేషేణ తేం పిష్టైశ్చ కార్షికైః ॥ 28.
లాతూపత్తంగమంజిష్ఠాయష్టీమధుకకుంకుమైః । 28½.
అజాక్షీరద్విగుణితం తైలస్య కుడవం పచేత్ ॥ 29.
నీలికాపలితవ్యంగవలీలిలకదూషికాః । 29½.
హంతి తన్నస్యమభ్యస్తం ముఖోపచయవర్జకృత్ ॥ 30.

తా॥ కుంకుమపువ్వు, పట్టివేరు, కాలీయము అనగా మ్రానినసుపు, లక్క, యప్పిమధుకము, చందనము, లేతమట్టియూడలు, పద్మకము, పద్మకేసరిములు, నల్ల కలువ, మంజిష్ఠ వీనిని దినుసుకొకచలముచొప్పున గ్రహించి (1) అథకప్రమాణ ముదకములోవైచి పాదావశేషముగ కసాయము కాచి అందులో లక్క, పత్తంగము

(అనఁగార క్తచందనము) మంజిష్ఠ, యష్టిమధుకము కుంకుమపువ్వు వీనిని కర్షప్రమాణము చొప్పున గ్రహించి కల్కము చేసి కలిపి దానిలో మేకపాలు (2) కుడవములు నువ్వులనూనె (1) కుడవము చేర్చి తైలపాకవిధిగ చక్కము చేసి దానిచే నస్యము చేయించుచుండిన నీలిక, చలితము, వ్యంగము, వలి, తిలకము, దూషికము అనురోగములు హరించుటయేగాక ముఖమునకు మిక్కిలి కాంతి కలుగును. కాలీయమనఁగా— కస్తూరిపసుపనియు, పర్వతములోజనించిన కృష్ణచందన మనియు, కొన్నినిఘంటువుల యందు కనబడుచున్నది.

వ్యంగనీల్యాదులకు మంజిష్ఠాదితైలము.

శ్లో॥ మంజిష్ఠాశబరోద్భవ స్తువరికా లాక్షౌ హరిద్రా
ద్వయం నేపాలీ హరితాలకుంకుమగదా గోరోచనా గైరికమ్ |
పత్రం పాండుపటస్య చందనయుగం కాలీయకం పారదం
పత్తంగం కనకత్వచం కమలజం బీజం తథా కేసరమ్ || 31
సింధం తుల్యం పద్మకాద్యోవసాజ్యం మజ్జా క్షీరం క్షీరివృ
క్షౌంబు చాగ్నా | సిద్ధం సిద్ధం వ్యంగనీల్యాదినాశే వక్త్రే
ఛాయా మైందవీం చాశు ధత్తే || 32.

తా॥ మంజిష్ఠ, తెల్లలోద్భవ, తువరికా (అనఁగా తువరిమన్న), లక్క, చుసుపు, మ్రానికసుపు, మణిశిల, హరిదళము, కుంకుమపువ్వు, చెంగల్వకొమ్మ, గోగోచనము, కావిరాయి, మట్టిపండుటాకులు, చందనము, రక్తచందనము, కాలీయకము, పాదరసము, రక్తచందనము, నాగ కేసరములపట్ట, తామరవిత్తులు, తామరకేసరములు, మైనము, మైలుతుల్యము, పద్మకాదిగణద్రవ్యములు, క్రొవ్వు, నెయ్యి, మజ్జ, పాలు, క్షీరివృక్షపట్టక పాయము వీనినన్నిటినికలిపి చేర్చి పొయిమిద బెట్టి పాకము చేసి దానిని ముఖమునకు లేపనముచేసిన వ్యంగము నీలి యీ మొదలగు రోగములు శమించి ముఖమునందు చంద్రునికి సమానమైన కాంతి కలుగును.

వ్యంగాదులకు నస్యము.

శ్లో॥ మార్కవస్వరసక్షీరతోయపిష్టాని నావనే |

తా॥ గుంటగలగరరసము, అవుపాలు, మంచియుదకము వీనినొకటిగఁజేర్చి నస్యము చేయించిన వ్యంగాదిరోగములు శమించును.

ప్రసుప్తిచికిత్స.

శ్లో॥ ప్రసుప్తా వాతకుష్ఠోక్తం కుర్యాద్దాహం చ వహ్నినా॥ 35.

తా॥ ప్రసుప్తిరోగమున వాతకుష్ఠమునకుఁ జెప్పియుండు చికిత్సలను చేయుట యే గాక ఆరోగమును నివృత్తి కల్పవలయును.

ఉత్కోతచికిత్స.

శ్లో॥ ఉత్కోతే కఫపిత్తోక్తం గోతే నర్వం చ కౌష్ఠికమ్ ।

తా॥ ఉత్కోతరోగమున కఫపిత్తమునకుఁ జెప్పియుండు చికిత్సలను, గోత రోగమున కుష్ఠచికిత్సల నన్నిటిని చేయవలయును.

దావ్త్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

త్రయస్త్రింశాధ్యాయము.

క్షుద్రరోగప్రతిషేధాధ్యాయనిరూపణానంతరము గుహ్య
రోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

గుహ్యరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాత్మో గుహ్యరోగవిజ్ఞానం వ్యాఖ్యాన్యాయః ।

ఇతి హ స్మాహు రాత్రేయానయో మహర్షయః ॥

తా॥ క్షుద్రరోగప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము గుహ్యరోగములను
తెలియపఱచునట్టి గుహ్యరోగవిజ్ఞానమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

ఉపదంశాదిగుహ్యరోగములు.

శ్లో॥ స్త్రీవ్యవాయనివృత్తస్య సహసాభజతోఽథ వా ।

దోషాధ్యుషితసంకీర్ణమలినాణురజఃపథామ్ ॥

1.

అన్యయోని మనిచ్ఛంతీ మగమ్యాం నవసూతికామ్ ।

దూషితం స్పృశత స్తోయం రతాంతేష్వపి నైవ వా ॥

2.

వివర్ధయిషయా తీక్ష్ణాః ప్రలేపాదీః ప్రయచ్ఛతః ।

ముష్టిదంతనఖోత్పిడావిషవచ్చుక్రపాతనైః ॥

3.

వేగనిగ్రహదీర్ఘాతిఖరస్పర్శవిఘ్ననైః ।

దోషా దుష్టా గతాగుహ్యాం త్రయోవింశతి మామయాన్ ॥ 4.

జనయం త్యుపదంశాదీన్

తా॥ స్త్రీసంభోగమును బహుకాలమువదలి మరల నక సాత్తుగ స్త్రీసంభోగము
చేయుటవలనను వాతాదిదోషములచే గుప్తంబుగ సంకీర్ణముగ మలినముగ నూత్నముగ
నుండు రజోమార్గముగల స్త్రీని, లేక తనయందిచ్చలేకుండునట్టిస్త్రీని, లేక తోడబుట్టిన
స్త్రీని, లేక బాలింతస్త్రీని, సంభోగించుటవలనను బట్టెమొదలగు చతుష్పింజంతువులతో

సంపర్కము చేయుటవలనను సురతాంతమున విషము పురుగులు మొదలగువానిచే దూషించబడిన యుదకముచే మేష్టమున కడుగుటవలనను లేక కడుగకనేయుండుట వలనను మేష్టము వృద్ధిజెందుటకై తీక్ష్ణముగనుండు లేపనేకాదులను చేయుటవలనను ముప్పిచేగాని దంతములచేగాని నఖిములచేగాని శుక్రమును జైలుపఱచుటవలనను మల మూత్రాదివేగముల నడ్డగించుటవలనను నిదుపుగకతినస్పృశుగలదిగనుండు కఱ్ఱలు మొదలగువానిని స్త్రీయోనియందు ప్రవేశింపజేయుటవలనను వాతాదిదోషములు దుష్టంబులై గుర్యస్థానమునుజేరి యుపదంశము మొదలగు (23) రోగములను కలుగ జేయును.

పంచవిధోపదంశరోగములు.

శ్లో॥ ఉపదంశోఽత్ర పంచధా ।

4½.

వృథగ్దోషై స్సగుధై సమస్తైశ్చ

తా॥ పై 23 రోగములలో నుపదంశమునరొగము వాతజము, పిత్తజము, శ్లేష్మజము, రక్తజము, సన్నిపాతజము అని 5 విధములు.

వాతజోపదంశరొగలక్షణము.

శ్లో॥ అత్ర మారుతాత్ ।

5.

మేష్టశోభో రుజ శ్చిత్రా స్తంభ స్త్వక్పరిపోటనమ్ । 5½.

తా॥ వాతజోపదంశరొగమున మేష్టమునందు వాచు దారుణమైనవొప్పి స్తంభత్వము, చర్మముపగులుట అను ఉపస్థానములు కలుగును.

పిత్తజోపదంశరొగము.

శ్లో॥ పక్షోద్దుబరసంకాశః పిఃశ్చేన శ్వయధుర్జ్వరః ॥

6.

తా॥ పిత్తజోపదంశరొగమున మేష్టమునందు పండిన మేడిపండువంటి వాచు, జ్వరము కలుగును.

కఫజోపదంశరొగము.

శ్లో॥ శ్లేష్మణా కఠిన స్నిగ్ధః కందూమాణ శీతగోగురుః । 6½.

తా॥ శ్లేష్మదోషదంశమున కఠినముగ, స్నిగ్ధముగ దురతతోగూడినదిగ, శీతలముగ, గురువుగ నుండువాచు జనించును.

రక్తజోపదంశరొగము.

శ్లో॥ శోణితేనాసితస్ఫటనంభవోఽప్రస్రుతిర్జ్వరః ॥ 7.

తా॥ రక్తజోపదంశరొగమునందు నల్లగనుండు పిటకలు, రక్తస్రావము, జ్వరము కలుగును.

సన్నిపాతోపదంశలక్షణము.

శ్లో॥ సర్వజే సర్వలింగత్వం శ్వయంభు ర్ముక్తయో రపి ।

తీ వ్రా రుగాళు పచనం దరణం క్రిమిసంభవః ॥ 8.

తా॥ సన్నిపాతజోపదంశమునందు పైవారణాద్యుపదంశములకు జెప్పియుండు లక్షణములు, వృషణములయందు వాఁపు, దారుణమైననోప్పి, శీఘ్రపాకము, పగుళ్లు, క్రిములు ఇవి జనించును.

అసాధ్యోపదంశలక్షణము.

శ్లో॥ యాస్యో రక్తోద్భవ స్తేషాం మృత్యవే సన్నిపాతజః ।

తా॥ పై అయిదు ఉపదంశోగములలో రక్తజోపదంశోగము, యావ్యము, సన్నిపాతజోపదంశము, రోగిని జంపును.

యోస్యర్శోలక్షణము.

శ్లో॥ జాయంతే కుపితైర్దోషై ర్గుహ్యస్మక్పీశితా శ్రయైః ॥ 9.

అంత ర్భహి ర్వా మేఘస్య కంఠాలాచూంసకీలకాః ।

పిచ్ఛిలాన్త్రస్రవా యోనౌ తద్వచ్చచ్చత్రసన్నిభాః ॥ 10.

తేఽర్కా స్యవేక్షయా ఘ్నంతి మేఘపున్త్యం భగార్తవమ్ ।

తా॥ గుహ్యమందలి రక్తమాంసముల నాశ్రయించియుండు వాతాదిదోషములు కుపితంబులగుటవలన మేఘస్యనకు లోపలగాని బైటగాని దురదతోగూడి యుండు మాంసశంకువులు కలుగును. ఇటులనే స్త్రీలయొక్క యోనియందు జీగటగ నుండు రక్తమును ప్రవిచితయునవిగ గొడుగువంటి యాకారముగలదిగనుండు మాంస శంకువులు జనించును. ఇవి అర్కస్సులవలనబడును. దీనికి చికిత్సచేయక ఉపేక్షించినచో మేఘమునందు జనించిన శంకువులు పురుషత్వమును, యోనియందు జనించిన అర్తవమును పోగొట్టును.

స్పర్షపికాలక్షణము.

శ్లో॥ గుహ్యస్య బహిరంతర్వా పిటకాః కఫరక్తజాః ॥ 11.

స్పర్షా మానసంస్థానా ఘనా స్పర్షపికాః స్మృతాః । 11½.

తా॥ దుష్టకఫరక్తిములవలన గుహ్యముయొక్క వెలుపలగాని లోపలగాని అవాలవంటి యాకారము చరిమాణము కలదిగ కఠినముగనుండు పిటకలు జనించును. ఇవి స్పర్షపిక యనబడును.

అవమంథలక్షణము.

శ్లో॥ పిటకా బహవో దీర్ఘా దీర్ఘంతే మధ్యత శ్చ యాః । 12.

సోఽవమంథః కఫాస్మగ్భ్యం నేదనారోమహర్షవాక్ । 12½.

తా॥ గుహ్యమున నిడుపుగనుండు ననేకపిటకలు జనించును. ఇవి మధ్యమున పగులును. ఈ పిటకలు అవమంథమని చెప్పబడును. కఫరక్తమువలన జనించును. ఈరోగమునందు నొప్పి గగుర్పాటు కలుగును.

కుంభికాలక్షణము.

శ్లో॥ కుంభికా రక్తపిత్తోత్థా జాంబవాస్థినిభా శుభా ॥ 13.

తా॥ గుప్తరక్తపిత్తమువలన నేరేడుగింజలంత యాకారముకలదియు శీఘ్రముగ జనించునదియునైన పిటకలు జనించును. ఇది కుంభికయనబడును.

యోస్యలజీలక్షణము.

శ్లో॥ అలజీం మేహవ ద్విద్యా

తా॥ ప్రమేహరోగములకుఁ జెప్పియుండు లక్షణములు మేఘ్రాలజీరోగము నకు కలిగియుండును.

ఉత్తమాలక్షణము.

శ్లో॥ దుత్తమాం రక్తపిత్తజామ్ । 13½.

పిటకాం మాషముద్గాభాం

తా॥ పిత్తరక్తముచే మేఘ్రమునందు మినుపగింజసంపిటక జనించును. ఇది ఉత్తమయనబడును.

పుష్కరికాలక్షణము.

శ్లో॥ పిటకా పిటకాచితా ॥ 14.

కర్ణికా పుష్కరస్త్వేవ జ్ఞేయా పుష్కరికేతి సా । 14½.

తా॥ అనేకపిటకలతో గూడినదిగ తామరదుద్ధవంటి యాకారముగలదిగ నుండు పిటకలు జనించును. ఇది పుష్కరికాయనబడును.

పిటకాలక్షణము.

శ్లో॥ పాణిభ్యాం భృశసంవ్రూణే సంవ్రూఢపిటకా భవేత్ ॥ 15.

తా॥ చేతులతో మేష్ట్రమును మిక్కుటముగ రాచుటవలన మేష్ట్రమునందు పిటకజనించును ఇది సంవృత్యం పిటకయనబడును.

మృదితలక్షణము.

శ్లో॥ మృదితం మృదితం వస్త్రసంరబ్ధం వాతకోపతః । 15½.

తా॥ చేతులతో మేష్ట్రమును మర్చించుటవలనను వస్త్రముచే గట్టిగకట్టుటవలనను వాతము ప్రకోపించిపిటకను జనింపజేయును. ఇది మృదితమనబడును.

అష్ఠీలికాలక్షణము.

శ్లో॥ విషమా కఠినాభుగ్నా వాయునాష్ఠీలికా స్మృతా । 16.

తా॥ కొంచెముపొడవుగ కఠినముగ సంకరగనుండుపిటక దుష్టవాతముచే జనించును. ఇది అష్ఠీలిక యనబడును.

నివృత్తలక్షణము.

శ్లో॥ విమర్దనాదిదుష్టేన వాయునా చర్మమేధ్రజమ్ ।

నివృత్తతే సరుద్దాహం క్వచిత్పాకం చ గచ్ఛతి ॥ 17.

పిండితం గ్రథితం చర్మ తత్ప్రళంబ మధోమణేః ।

నివృత్తసంజ్ఞం సకఘం కంఠాకాశిన్యవత్తు తత్ ॥ 18.

తా॥ మేధ్రమును పినుకుటవలన వాతము ప్రకోపించి మేష్ట్రమునకు వైభాగమునందలి చర్మమును నివర్తింపజేసి మంట తాపమువీనిని కలుగజేయును. దానియందొకానొకప్పుడు అగ్రమున ప్రణామజనించును. మణికి క్రిందభర్తయు వ్రేలాడుచు నుంటగనగును. అమేధ్రము కఘము దురద కాశిన్యము వీనితోగూడియుండును. దీనికి నివృత్తమనిపేరు.

అవపాటికాలక్షణము.

శ్లో॥ దురూఢం స్ఫుటితం చర్మనిర్దిష్ట మవపాటికా । 18½.

తా॥ మేష్ట్రముయొక్క వైభర్త్యము దుష్టవాతముచే పగిలి కడుకష్టముచే కలుగచును. ఇది అవపాటిక యనబడును.

నిరుద్ధమణిలక్షణము.

శ్లో॥ వాతేన దూషితం చర్మమణౌ సక్తం రుణద్ధి చేత్ ॥ 19.

సోతో మూత్రం తతో లభ్యేతి మందభార మవేదనమ్ ।

మణి ర్వికాసరోధశ్చ సనిరుద్ధమణి ర్గదః ॥ 20.

తా॥ వాతముచే దూషింపబడినచర్మము మణియందంటుకొని ప్రోతస్సును అడ్డగించును. అంగువలన మూత్రమువద్రవరహితముగ స్వల్పముగ వెడలును. మణికి వికాసము కలుగకుండును దీనికి రుద్ధమణియనిపేరు.

గ్రధితలక్షణము.

శ్లో॥ లింగం శూకై రివాక్షీర్ణం గ్రధితాఖ్యం కఫోద్భవమ్ । 20½.

తా॥ కఫమువలన మేధ్రమునందు ముండ్లుగుమ్మకొని యుండునటుల వేదన కలుగును. ఇది గ్రధితమనబడును.

స్పర్శహానిలక్షణము

శ్లో॥ శూకదూషితరక్తోత్థా స్పర్శహాని స్తవాహ్వానూ॥ 21.

తా॥ మేధ్రమునందు రక్తము శూకముచే దూషింపబడుటవలన స్పర్శజ్ఞానము లేకుండును దీనికి స్పర్శహానియనిపేరు.

గుహ్యశతపోనకలక్షణము.

శ్లో॥ చిదై రణముఖై ర్యత్తు మేహనం సర్వతి శ్చితమ్ ।

వాతశోణితకోపేన తం విద్యా చ్చతపోనకమ్॥ 22.

తా॥ వాతరక్తప్రకోపమువలన మేధ్రమునకు నలుప్రక్కలయందు నూత్నమైన ముఖముగల యనేక ద్వారములు జనించును ఇది శతపోనకరోగమని తెలిసికొనవలయును.

త్వేక్వాకలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్రాస్పృగ్భ్యం త్వేచః పాకః త్వేక్వాకో జ్వరదాహవాన్ । 22½.

తా॥ పిత్తరక్తమువలన జ్వరము సర్వాంగతాపము వీనితోగూడియుండు పాకము మేధోవర్షమునకుపై జనించును. ఇది త్వేక్వాకోగమనబడును.

మాంసపాకలక్షణము.

శ్లో॥ మాంస్పాక స్సర్వజ స్సర్వవేదనో మాంసశాతనిః ॥ 23.

తా॥ సన్నిపాతమువలన మాంస్పాకము రోగము జనించును. ఇది మిక్కిలి యువద్రవముతోగూడినదై మేధోమునందలిమాంసము నూడునటులజేయును.

రక్తార్బుదలక్షణము.

శ్లో॥ సర్వాగై రసితై స్సోస్థితైః పిటకాభి శ్చ వీడితమ్ ।

మేహసం వేదనా శ్శోచ్యగా స్తం విద్యా దస్యగర్భగమ్ ॥ 24.

తా॥ కొంచెమెక్కుగ నల్లగనుండు స్ఫోటకములచేతను పిటకలచేతను మేఘము పీడింపబడును. దీనియందు దారుణమైన శూలగలుగును. దీనిని రక్తార్బుదమని తెలిసి కొనవలయును.

మాంసార్బుదలక్షణము.

శ్లో॥ మాంసార్బుదం ప్రాగుదితం విద్రధిశ్చ త్రిదోషజః । 24½.

తా॥ గ్రంథ్యాదిరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయమునందు మాంసార్బుదలక్షణము ముందుచెప్పబడియున్నది. ఇది సన్నిపాతమువలనజనించును. మేఘవిద్రధిరోగము త్రిదోషములవలన జనించును. దీనిలక్షణము విద్రధ్యాదివిజ్ఞానీయమన ముందే చెప్పబడినది.

తిలకాలకలక్షణము.

శ్లో॥ కృష్ణాని భూత్వా మాంసాని విశీర్యంతే సమంతతః॥ 25.

పక్వాని సన్నిపాతేన తాన్విద్యా త్తిలకాలకాః । 25½.

తా॥ మేఘమునందలి మాంసమునల్లగనై సన్నిపాతదోషముచే పాకమును జేసి నలుప్రక్కలనూడినదును. దీనిని తిలకాలక రోగమని తెలిసికొనవలయును.

అసాధ్యగుహ్యరోగములు.

శ్లో॥ మాంసోత్థ మర్బుదం పాకం విద్రధిం తిలకాలకాః ॥ 26.

చతురో వర్జయేదేతాం చ్ఛేషాం ఛీఘ్ర ముపాచరేత్ ।

తా॥ పై చెప్పినరోగములలో మాంసార్బుదము మాంసపాకము విద్రధి తిలకాలకము అను 4 రోగములు అసాధ్యంబగుటవలన చికిత్సయందు వర్జింపఁబడినది. తక్కిన 16 రోగములకు శీఘ్రముగచికిత్స చేయవలయును.

యోనిరోగసంఖ్య.

శ్లో॥ వింశతిర్వాప్యపదో యోనే ర్జాయంతే దుష్టభోజనాత్ ॥ 27.

తా॥ విరుద్ధాహారమును భుజించుటవలన స్త్రీలయోనియందు (20) రోగములు జనించును.

వాతకీలక్షణము.

శ్లో॥ విషమస్థాంగశయనభృశమైథునసేవనైః ।

దుష్టార్తవాదిపద్రవైశ్చ బీజదోషేణ దైవతః॥ 28.

యోనౌ క్రుద్ధోఽనిలః కుర్యాదుక్తోదాయామసుప్తతాః ।

పిపీలికాస్పృష్టిమివ స్తంభం కర్కశతాం స్వసమ్ ॥ 29.

ఫేనిలారుణకృష్ణాల్పతనురూక్షార్తవస్త్రుతిమ్ ।

స్రంసం వంక్షణపార్శ్వాదౌ వ్యథాం గుల్మం క్రమేణ చ॥ 30.

తాం స్తాంశ్చ స్వాన్ గదాన్ వ్యాపద్వాతకీ నామ సా స్తృతా ।

తా॥ మిట్టపల్లములయందు పరుండుట, అధికముగ మైథునము చేయుట, దుష్టార్తవము, బీజదోషము మొదలగువానిచే వాతము ప్రకోపించి యోనియందు నొప్పి పోట్లు ఆయామవాతము సుప్తత, చీపులు పాకులాడునటు లుండుట, యోనియందు స్పృశ్యము కాత్మిన్యము శబ్దముకలుగుట, నురుగుతోఁగూడినదిగ యెఱ్ఱగ నల్లగ స్వల్పముగ శోణితము స్రవించుట, గెజ్జలు పార్శ్వములు జారుట విశేషనొప్పికలుగుట గుల్మము అనేకవిధరోగములు యివి క్రమముగ జనించుట యీలక్షణములు వాతకీరోగమునకు కలిగియుండును.

అతిచరణాలక్షణము.

శ్లో॥ సై వాతిచరణా శోఘసంయుక్తా 2తివ్యవాయతః ॥ 31.

తా॥ అధికముగ మైథునము చేయుటవలన వైవాతకీరోగమునందు వాపుకలుగును. ఇది అతిచరణయనబడును.

ప్రాక్కరణాలక్షణము.

శ్లో॥ మైథునా దతిబాలాయాః పృష్ఠజంఘోరువంక్షణమ్ ।

రుజ్జ్ సంధూషయేద్యోనిం వాయుః ప్రాక్కరణేతి సా ॥ 32.

తా॥ బాలగానుండుస్త్రీ ఋతుప్రాదుర్భావమునకు పూర్వము మైథునము చేయుటవలన వాతము ప్రకోపించి నీపుపిక్కలు తొడలు గజ్జలు వీనిని పీడింపుచు యోనిని దూషించును. ఇది ప్రాక్కరణ రోగమనబడును.

ఉదావృత్తాలక్షణము.

శ్లో॥ వేగోదావర్తనా ద్యోనిం ప్రవీడయతి మారుతః ।

సఫేనిలం రజః కృచ్ఛాద్దుదావృత్తం విముంచతి॥ 33.

ఇయం వ్యాపదుదావృత్తా

తా॥ శోణితవేగము నడ్డగించుటచే వాతముయొనిని మిక్కుటముగ పీడించును. అందువలన నాయొనియందుండి రజస్సు నురుగుతోఁగూడి కడుకష్టముతో నెడలును. ఇది ఉదావృత్తరోగమనఁబడును.

జాతఘ్నీలక్షణము.

శ్లో॥ జాతఘ్నీ తు యదానిలః ।

జాతం జాతం సుతం హంతి రాక్షౌ దృష్టార్థవమ్॥ 34.

తా॥ దృష్టార్థమువలన జనించిన శిశువును వాతము తోడనే జంపును. ఇది జాతఘ్నీరోగమనఁబడును.

అంతర్మూలక్షణము.

శ్లో॥ అత్యాశితాయా విషమం స్థితాయా స్ఫురతే మరుత్ ।

అన్నే నోత్పడితో యోనే స్థితస్తోతసి వక్రయేత్॥ 35.

సాస్థిసూంసం ముఖం తీవ్రరుజ మంతర్మూలీ సా । 35½.

తా॥ అధికాన్నమును భుజించినదిగ మిట్టపల్లమునందు పరుండునదిగనుండు స్త్రీకి మైథునకాలమున వాతము అన్నముతోఁగూడి యొనియందలి ప్రోతస్సును జీరి యాయొనిముఖమును మిక్కిలి యుపద్రవము కలదిగను వంకరగను జేయును ఇది అంతర్మూలీయనఁబడును.

సూచీముఖలక్షణము.

శ్లో॥ వాతలాహర సేవిన్యాం జనన్యాం కుపితోఽనిలః॥ 36.

ప్రియో యోని మణుద్వారాం కుర్వా త్సూచీముఖీతి సా॥ 36½.

తా॥ వాతప్రకోపకరమైన యాహరములను తల్లి భుజించినయెడల వాతము ప్రకోపించి గర్భములోనుండు స్త్రీశిశువుయొక్క యొనిద్వారమును నూత్ముముగ జేయును. ఇది సూచీముఖీరోగమనఁబడును.

శుష్కఖ్యాలక్షణము.

శ్లో॥ వేగరోధాదృతో వాయు ర్దుష్టో విఘ్నాత్రిసంగ్రహమ్॥ 37.

రోతి యోనేశ్శీఘ్రం చ శుష్కఖ్యా సాతివేదనా । 37½.

తా॥ ఋతుకాలమున మలమూత్ర వేగముల నడ్డగించుటవలన వాతము దుష్టమై మలమూత్రముల నడ్డగించి యోనిని శుష్కించునటులజేయును ఇది శుష్కరోగమనఁబడును. మిక్కిలి నొప్పితోఁగూడి యుండును.

వామినీలక్షణము.

శ్లో॥ పడహా త్స్పృశరాత్రాద్వా శుక్రం గర్భాశయా స్తరుత్ ॥ 38.

వమీత్సరుక్షీరుజో వా యస్యా స్నా వామినీ మతా । 38½.

తా॥ దుష్టవాతము ఋతుస్నానమునకు పిదప 6 - 7 దినములలో మరలస్త్రీ గర్భాశయమునుండి నొప్పితోఁగాని నొప్పిలేకగాని శుక్రమును వెడలినదేయును. ఇది వామిని యనిచెప్పఁబడును.

పండలక్షణము.

శ్లో॥ యోనా వాతోపతప్తాయాం స్త్రీగర్భే బీజదోషతః ॥ 39.

సృద్వేషిణ్యస్తనిచన్య త్పండసంజ్ఞానుపక్రమా । 39½.

తా॥ యోనివాతముచే పీడింపఁబడియుండు సమయమున స్త్రీపురుషసంబర్కము చేసి అందువలన గర్భము ధరించిన బీజదోషమువలన నాగర్భములోనుండి జనించిన స్త్రీసంతానము నైనములులేనిదిగ పురుషుని ద్వేషించునట్టి స్వభావము గలదిగనగును. ఇది పండరోగమనఁబడును. అసాధ్యము.

మహాయోనిలక్షణము.

శ్లో॥ దుష్టో విప్రభ్య యోన్యాస్యం గర్భకోష్ఠం చ మారుతః ॥ 40.

కురుతే వినృతాన్సంతా వాతకీ మివ దుఃఖతామ్ ।

ఉత్పన్నమాంసాం తామాహుర్మహాయోనిం మహారుజామ్ ॥41.

తా॥ వాతము దుష్టమై యోనిముఖమును గర్భకోష్ఠమును జేరి యాయోనిముఖము తెఱవఁబడినదిగ జారివదిగ వాతకీరోగమువలె మిక్కిలి యుపద్రవములతోఁగూడినదిగ మాంసముపైటికివచ్చియుండునదిగజేయును. ఇది మహాయోనియనఁబడును.

పైత్తికీలక్షణము.

శ్లో॥ యథా సైవ్విహృషణై ర్దుష్టం పిత్తం యోని ముపాశ్రితమ్ ।

కరోతి దాహపాకోషా పూతిగంధవ్యర్వాన్వితామ్ ॥ 42.

భృశోష్ణభూరికుణపనీలపీతాసితార్తవామ్ ।

సా వ్యాపతైత్తికీ

తా॥ సర్వతోగ నిదానాధ్యాయములో చెప్పియుండు పిత్తప్రకోపకారణములచే దుష్టమైన పిత్తము యోనియందు జేరి తాపము పాకము మంట దుర్గంధము జ్వరము వీనిని కలుగజేసి మిక్కిలి యుష్ణముగ అధికముగ శవగంధము గలదిగ నల్లగ చనుపునర్ణముగ కొంచెము తెల్లగనుండు అర్తవమనురక్తమును యోనియందుండి స్రవించజేయును. ఇది పైత్తికీయనబడును.

రక్తయోనిలక్షణము.

శ్లో॥ రక్తయోన్యాభ్యా సృగతిస్తుతేః ॥ 43.

తా॥ యోనియందుండి రక్తమధికముగ స్రవించిననది రక్తయోనితోగ మనఁబడును.

శ్లేష్మికిలక్షణము.

శ్లో॥ కఫోభిష్యందిభిః క్రుద్ధః కుగ్ర్యాద్యోని మవేదనామ్ ।
శీతలాం కండులాం పాండుపిచ్చిలాం తద్విధస్తుతిమ్ ॥ 44.

సా వ్యాపచ్ఛ్లేష్మికి

తా॥ కఫప్రకోపకారణములచే శ్లేష్మము ప్రకోపించి యోనినువర్తన రహితముగ శీతలముగ దురద్రవోగూడినదిగ తెల్లగ జిగురుగ నుండు ప్రావముతోగూడినదిగ జేయును. ఇది శ్లేష్మికియనబడును.

లోహితక్షయాలక్షణము.

శ్లో॥ వాతపితృభ్యాం క్షీయతే రజః ।
సదాహకార్యవై వర్ణ్యం యస్యాం సా లోహితక్షయాయా ॥ 45.

తా॥ దుష్టవాతపిత్తములచే రజస్సు క్షయించి యోనియందు మంట కార్యము వికారవర్ణము కలుగును. ఇది లోహితక్షయమనబడును.

పరిపుతాలక్షణము.

శ్లో॥ పిత్తలాయా నృసంవాసే క్షవధూద్ధారధారణాత్ ।
పిత్తయుక్తేన మరుతా యోని ర్భవతి దూషితా ॥ 46.
శూనా స్పర్శాసహా సార్తి ర్మీలపీతాస్రవాహినీ ।
వస్తికుక్షిగురుత్వాతిసారాఽరోచకకారిణీ ॥ 47.

శ్లో॥ ణీనరక్షణరుణోదజ్వరకృత్సా పరిపుతా । 47½.

తా॥ పిత్తధిక్యముతోగూడియుండు స్త్రీకి పురుషసంయోగమువలనను దగ్గును తేనుపును అడ్డగిందుటవలనను వాతము పిత్తముతోగూడి యొనిని చెఱచును. దాని వలన యోనియు బ్బివదిగ న్నగ్గును సహించకుండునదిగ నొప్పితోగూడినదిగ నల్లగ వగుపువర్ణముగనుండు రక్తమును ప్రవింపజేయునదిగవగును. మఱియు నాస్త్రీకి పాత్తి కడుపునందును కడుపునందును గురుత్వము అతిపారము అరోచకము పిక్కలయందును గొజ్జలయందును పోట్లు చూలజ్వరము యివి కలుగును. ఇది పరిపుతారోగమనఁబడును.

ఉపపుతాలక్షణము.

శ్లో॥ వాతశ్లేష్మామయవ్యాస్తా శ్వేతపిచ్చిలవాహినీ । 48.

ఉపపుతా స్మృతా యోనిః

తా॥ స్త్రీయొని వాతశ్లేష్మగోగములచే పీడింపఁబడి తెల్లగ జిగటగనుండు ప్రానముతోగూడినదిగ వగును. ఇది ఉపపుతాయని చెప్పఁబడును.

విపుతాలక్షణము.

శ్లో॥ విపుతాఖ్యా త్వధావనాత్ ।
సంజాతజంతూః కంఠాలా కంఠ్వచాతిరతిప్రియా । 49.

తా॥ యొనిని చక్కఁగఁడగకుండుటవలన దానియందు క్రిములుజనించి విశేష దురదను కలుగజేయును. అందుచే నకస్తాత్తుగ పురుషసంభోగమునం దధికయిచ్చకలు గును. ఇది విపుతమనఁబడును.

కర్ణినీలక్షణము.

శ్లో॥ అకాలవాహనా ద్వాయు శ్శ్వేష్మరక్తవిమూర్చితః ।

కర్ణికాం జనయేద్యోనౌ రజోమార్గనిరోధినీమ్ ॥ సా కర్ణినీ

తా॥ అయు క్తకాలమునందు రజస్సుప్రవిందుటవలన వాతము ప్రకోపించి కఫ రక్తములతో గూడి యొనియందు రజోమార్గమునడ్డగించునట్టి కర్ణికను కలుగజేయును. ఇది కర్ణినియనఁబడును.

సాన్ని సాతికీలక్షణము.

శ్లో॥ త్రిభి ర్దోషై ర్యోని ర్గర్భాశయాశ్రితైః ।
యథా సోపద్రవకరై ర్వాప్యపత్సా సాన్ని సాతికీ ॥ 51.

తా. త్రిదోషములు ప్రకోపించి అవి యోని గర్భాశయము మీనినచేరి అనేకో పద్రవములను కలుగ జేయును. దీనికి సాన్నిపాతికీ యనిపేరు.

శ్లో॥ ఇతి యోనిగదా నారీ యై శ్శుక్రం స ప్రతీచ్ఛతి ।

తతో గర్భం సగృహ్ణాతి రోగాం శ్చాప్నోతి దారుణాన్ ॥

అన్యగ్దరాస్థోగుల్మాదీనాభాధా శ్చానిలాదిభిః । 51½.

తా॥ రోగములచే యోని శుక్రమును గ్రహించక గర్భమును ధరించక మండును. దారుణములగు అన్యగ్దరాదిరోగములును వాతపిత్తకఫజనితములైన నానావిధోపద్రవములును స్త్రీలకు గలుగును. అట్టియోనిరోగములు విశదముగ చెప్పబడినవి.

త్రయస్త్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

చతుస్త్రింశాధ్యాయము.

గుహ్యరోగవిజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము గుహ్య
రోగప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నయది.

గుహ్యరోగప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

నూ॥ అథాతో గుహ్యరోగప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యామః ।

ఇతి హ స్మాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ గుహ్యరోగ విజ్ఞానీయాధ్యాయ నిరూపణానంతరము గుహ్యరోగచికిత్స
లను నిరూపించునట్టి గుహ్యరోగప్రతిషేధమును నీయాధ్యాయమును వివరించెదము.

ఉపదంశరోగచికిత్స.

శ్లో॥ మేఢ్రమధ్యే సిరాం విధ్యేదుపదంశే నవోత్థితే ।

శీతాం కుర్యాత్క్రియాం శుద్ధిం విరేకేణ విశేషతః ॥ 1.

తిలకల్కఘృతక్షౌద్రై ర్లేపః పక్ష్యే తు పాటితే । 1½.

తా॥ ఉపదంశరోగము జనించిన తోడనే మేఢ్రమధ్యమునందలి సిరను
వేధించవలయును. చల్లగనుండు లేప సేకములను చేయించవలయును. పలుమాలు విరేచన
ముల కొనంగవలయును. రోగము పశ్యమైయుండిన దానిని ఛేదించి తెలికపిండి,
గెయ్యి, లేన వీనినిసూరి లేపనము చేయించవలయును.

ఉపదంశరోగమునకు కషాయతైలములు.

శ్లో॥ జంబ్వా మ్రునుమనోసేప శ్వేతకాంబోజికాంకురాన్ ॥ 2.

నల్లకీబదరీబిల్వపలాశతినిశోద్భవాః । 2½.

త్వచః క్షీరిదుర్మాణాం చ త్రిఫలాం చ బలే పచేత్ ॥ 3.

సంకావధః షూళనం తేన పక్వం తైలం చ రోపణమ్ । 3½.

తా॥ నేరేడు, మామిడి, జాజి, కడిమి, తెల్లదింటెన వీనిచిగుళ్లను అరచునో, రేగు, మారేడు, మోదుగు, నెమ్మి, క్షీరవృక్షములు వీనిపట్టలను, త్రిఫలములను సమ భాగములుగ గ్రహించి యుచకములోవైచి చక్కఁగ కషాయము కాచి దానిచే మేధ్ర ప్రణామను కడుగవలయును. మఱియు పైకషాయములో నువ్వులనూనెను చేర్చి తైల పాకవిధిగ పాకముచేసి చరిమిన నుపదంశప్రణామ కమించును.

ఉపదంశ ప్రణాహర లేపము.

శ్లో॥ తుత్థగైరికలోద్ధైల్రామనోహ్వలరసాంజనైః ॥ 4.

హరేణుపుష్పకాసీససారాష్ఠీలవణోత్తమైః । 4½.

లేపః క్షౌద్రయుతై స్సూక్ష్మై రుపదంశప్రణాపహాః ॥ 5.

తా॥ మైలుతుత్తము, కావిరాయి, లొడ్డుగు, ఏలకులు, మణిశిల, వారిదళము, రసాంజనము, రేణుకలు పుష్పకాసీసము, సారాష్ఠీ (అనఁగాతువరిమన్ను), సైంధవ లవణము వీనిని సమభాగముగ గ్రహించి చక్కఁగనూరి తేనెలో కలిపి లేపనము చేసిన యుపదంశరోగము కమించును.

శ్లో॥ కసాలే త్రిఫలాదద్ధా సఘృతాలోపణం పరమ్ । 5½.

తా॥ త్రిఫలములను సమభాగములుగ గ్రహించి కుండపెంకులో వైచి కాలిన్చి వానిని తేనెలో కలిపి లేపనము చేసిన నుపదంశ ప్రణామ మానును.

వాతజ్వర్యుపదంశచికిత్స.

శ్లో॥ సామాన్యం సాధన మిదం ప్రతిదోషం తు శోభవత్ ॥ 6.

తా॥ పైచెప్పిన చికిత్సలుపదంశరోగములన్నిటికిని సామాన్యముగ చెప్పుట యీదివచ్చి. వాతజ్వర్యుపదంశ రోగములయందు వాతజ్వరోఫలకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

ఉపదంశ పాకనిషేధము.

శ్లో॥ న చ యాతి యథా పాకం ప్రయతేత తథా భృశమ్ ।

పక్షై స్సాన్నియుసిరామాంసైః స్రాయో నశ్యతి హి ధ్వజః॥ 7.

తా॥ ఉపదంశప్రణామ పాకమును జెంగకుండునటుల మిగుల జాగరూకతతో చికిత్సించవలయును. అప్రణామ పాకమును జెందినచో నరములు, సిరలు, మాంసములు ఇవి పాకమును జెంది మేధ్రము నశించును.

మేఢాగ్నశ్చికిత్స.

శ్లో॥ అర్చసాం ఛిష్ణదగ్ధానాం క్రియా కార్యోపదంశవత్ । 7½.

తా॥ మేఢాగ్నస్సులను ఛేదించి ఊరాదులతో కాల్చి యుపదంశరోగము నకు జెప్పియుండునటుల చికిత్సించవలయును.

సర్వపికాచికిత్స.

శ్లో॥ సర్వపాలితామ్నాఽత్యైః కషాయై రవచూర్ణయేత్ । 8.

తై రేవాఢ్యంజనం తైలం సాధయే ద్వ్యేణరోపణమ్ । 8½.

తా॥ సర్వపికయను గుహ్యరోగమును శస్త్రముచే ఛేదించి వగరుగనుండు సేరేడు మొదలగు వానిబట్టలను సన్నగచూర్ణము చేసి ప్రణముపై వేయవలయును. మఱియు పైసేరేడుమొదలగువానిబట్టల కషాయముతో బళ్ళము చేయఁబడిన తైలముచే నభ్యంజనము చేయించిన ప్రణము శమించును.

అవమంధచికిత్స.

శ్లో॥ క్రియేయమవమంధే ఒపి రక్తం స్రావ్యం తథోభయోః॥ 9.

తా॥ పైచికిత్సను అవమంధమును గుహ్యరోగమునందును చేయించవలయును. సర్వపికావమంధరోగములయందు రక్తమోక్షణము చేయించవలయును.

కుంభికాచికిత్స.

శ్లో॥ కుంభికాయాం హరేద్రక్తం పక్వాయాం శోధితే వ్రజే ।

తిందుక త్రిఫలారోద్రై ర్లేప సైలం చ రోపణమ్ ॥ 10.

తా॥ కుంభికయను గుహ్యరోగమున రక్తమోక్షణము చేయించవలయును. పైరోగము బళ్ళమై యుండిన దానిని చక్కఁగ కడిగి నల్లకుమికి, త్రిఫలములు, తొద్దుగు వీనిని నూరి లేపనము చేయవలయును. మఱియు పైసల్లకుమికి మొదలగు వానితో బళ్ళముచేయఁబడిన తైలమును చరిమిన ప్రణము శమించును.

అలజీచికిత్స.

శ్లో॥ అలజ్యాం సుతరక్తాయా మయమేవ క్రియా క్రమః । 10½.

తా॥ అలజీరోగమునందు రక్తమోక్షణము చేయించి పైచికిత్సలనే చేయవలయును.

ఉత్తమాచికిత్స.

శ్లో॥ ఉత్తమాఖ్యాం తు పిటకాం సంఘిద్య బడిశోద్ధృతామ్ । 11.

కల్లై శుచ్చైః కషాయాణాం క్షౌద్రయై రుపాచరేత్ ॥11½.

తా॥ ఉత్తమాయను పిటకను బడిశమును నా యుధముచే పైకెత్తి చక్కఁగ ఘేదించి పగరురసముగల ద్రవ్యములయొక్క చూర్ణములలో తేనెను చేర్చి దానిచే రేపనాదులను చేయించవలయును.

పుష్కరవ్యూఢచికిత్స.

శ్లో॥ క్రమః పిత్తవిసర్పిక్తః పుష్కరవ్యూఢయోర్హితః । 12.

తా॥ పుష్కరికము, సంవ్యూఢము, అను నీ రోగములయందు పిత్తవిసర్పరోగ మునకు జెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

త్వక్పాకచికిత్స.

శ్లో॥ త్వక్పాకే స్పర్శహాన్యాం చ సేచయేత్

తా॥ త్వక్పాకము స్పర్శహాని అను రోగములయందు సేచనమును చేయించ వలయును.

మృదితచికిత్స.

శ్లో॥ మృదితం పునః ।

బలాత్తై లేన కోష్ఠేన మధురై శోషనాహయేత్ । 13.

తా॥ మృదితమును లింగరోగమునందు నిశ్చయముచేయించు బలాత్తైలమును కొంచెముష్ణముగ రేపనముచేసి మధురద్రవ్యకల్పముతో కూడినదిగ సుఖోష్ణముగ ఘృతసహితముగ నుండునుచనానాస్వేదమును చేయించవలయును.

అష్ఠీలికాచికిత్స.

శ్లో॥ అష్ఠీలికాం హృతే రక్తే శ్లేష్మగ్రంథివదాచరేత్ । 13½.

తా॥ అష్ఠీలికారోగమున రక్తమోక్షణము చేయించి శ్లేష్మగ్రంథిరోగమునకు జెప్పియుండునటుల చికిత్స చేయవలయును.

నివృత్తచికిత్స.

శ్లో॥ నివృత్తం సర్పిషాభ్యజ్య స్వేదయిత్వోపనాహయేత్ । 14.

త్రిరాత్రం వంచరాత్రం వా సుస్నిగ్ధై శ్శాల్యలాదిభిః ।

స్వేదయిత్వా తతో భూయ స్నిగ్ధం చర్మసమానయేత్ । 15.

మణిం ప్రవీడ్య శణకైః ప్రవిష్టే చోపనాహనమ్ ।

మణౌ పునః పునస్నిగ్ధం భోదనం చాత్ర శస్యతే । 16.

తా॥ విషృత్తమును పేరుగల లింగరోగమునందు మేధ్రిమునకు నేతని పూసి స్వేదకర్తను చేయించి (3) లేక (5) దినములవఱకు స్నిగ్ధముగనుండు శాల్యలాదులచే నుచనాహస్వేదమును చేయించి మరల సామాన్యముగ స్వేదకర్తనొనర్చి మృదువుగ నుండు మేధ్రిచర్మములో మేధ్రిమణిని మెల్లగ ప్రవేశింపజేసి, యది చక్కగ ప్రవేశించి యుండునపుడు ఉచనాహస్వేదమును పలుమాలు చేయించి ఘృతాదిస్నేహనహితముగ నాహారమును భుజింపజేయవలయును.

అవపాటీచికిత్స.

శ్లో॥ అయమేవ ప్రయోజ్య స్నాన్య దవపాట్యా మపి క్రమః । 16½.

తా॥ అవపాటికయను లింగరోగమునందు పైవిషృత్త లింగరోగమునకు చెప్పి యుండునటుల చికిత్సలను చేయవలయును.

నిరుద్ధమణిచికిత్స.

శ్లో॥ నాడీముఖయతోద్వారాం నిరుద్ధే జతునా సృతామ్ । 17.

స్నేహక్తాం స్తోతసి న్యస్య సించేత్ స్నేహై శ్చలావహైః ।

త్య్రహ్ త్య్రహత్ స్థూలతరాం తస్య నాడీం వివర్ధయేత్ । 18.

స్తోతోద్వార మసిద్ధౌ తు విద్వాక్ శస్త్రేణ పాటయేత్ ।

సేవనీం వర్జయన్యుంజ్యా త్సద్యః క్షుతవిధిం తతః । 19.

తా॥ నిరుద్ధమణియను పేరుగల మేధ్రిరోగమునందు నిరుప్రక్కలయందు ద్వారముగల గొట్టమునకు లక్కనుబూసి నేతిలోతడిసి దానిని స్నేహవిధ్యధ్యాయములో జెప్పియుండుప్రకారము మేధ్రిద్వారములో నుంచి వాతహరములైన బలాలైలము మొదలగువాని నాగొట్టములోపోసి సేవనము చేయుచుండవలయును. ఇటుల (3) దినములు చేసి యాగొట్టమును తీసివేసి దానికంటె లావుగనుండు మణియొక గొట్టమును ముందువలె మేధ్రిద్వారములోనుంచి బలాలైలాగులచే సేవనము చేయుచుండవలయును. ఇటుల నామేధ్రిద్వారమును వృద్ధిజేయవలయును. ఇటుల చికిత్సించియు నిరుద్ధమణిరోగము శమింపకయుండిన బుద్ధిమంతుడగువైద్యుడు సేవని యను

నాడియందు గాయము తగులక పైవిరుద్ధముణివి శస్త్రముచే ఛేదించి పిదప సుదృఢత రోగమునకు జెప్పియుండు చికిత్సలను జేయించవలయును.

గ్రంథిత చికిత్స.

శ్లో॥ గ్రంథితం స్వేదితం నాడ్యాస్నిగ్ధోష్ణై రుపనాహయేత్ । 19½.

తా॥ గ్రంథితమును రోగమునకు నాడీస్వేదమును జేయించి పిదప స్నిగ్ధముగ నుష్ణముగనుండు ఉపనాహస్వేదమును జేయించవలయును.

శతపోసకచికిత్స.

శ్లో॥ లింపే త్కషాయై స్సత్కౌదై ర్లిఖత్వా శతపోసకమ్॥ 20.

తా॥ శతపోసకమును మేఘ్రోగమును శస్త్రముచే ఛేదించి వగరురసముగల ద్రవ్యచూర్ణములతో తేనెను కలిపి లేపనముజేయవలయును.

రక్తార్బుదచికిత్స.

శ్లో॥ రక్తవిద్రధివత్కార్యా చికిత్సా శోణితార్బుదే । 20½.

తా॥ శోణితార్బుదరోగమునందు రక్తవిద్రధిరోగమునకు జెప్పియుండు చికిత్సలను జేయవలయును.

అంగరోగోపచారము.

శ్లో॥ వ్రణోపచారం సర్వేషు యథా వస్థం ప్రయోజయేత్ । 21.

తా॥ పైలింగరోగములన్నిటియందు ఆయావస్థానుగుణముగ అంత కృత్తి కషాయలేపన ఘృతతైలరసక్రియా చూర్ణాదియుచితరములను జేయించవలయును.

యోనివ్యాపచికిత్స.

శ్లో॥ యోనివ్యాపత్సుభూయిష్ఠం శస్యతే కర్మవారిజత్ । 21½.

స్నేహనస్వేదవస్త్యాదివారిజా సువిశేషతః । 22.

తా॥ యోనిరోగములయందు తఱచుగా వారమును పోగొట్టునట్టి స్నేహస్వేద వస్త్రకర్మములగు చికిత్సలంజేయవలయును. వారిజములైన యోనిరోగములయందు స్నేహస్వేదవస్త్యాది వారహరచికిత్సలను మిక్కుటముగ జేయవలయును.

శ్లో॥ స హివాతాదృతే యోని ర్వనితానాం ప్రదువ్యతి । 22½.

అతో జిత్వా తమస్యస్య కుర్యా ద్దోషస్య భేషజమ్ । 23.

తా॥ దుష్టవారసంబంధములేకనే యోనిరోగము జనించదు. కాబట్టి తొలుత వారమునకు చికిత్సజేసి పిదప పితృదిదోషములకు చికిత్సజేయవలయును.

యోనిరోగమునందు బలాత్తైలాద్యుపయోగము.

శ్లో॥ పాయయేత బలాత్తైలం మిశ్రకం సుకుమారకమ్ ।

స్నిగ్ధస్విన్నాం తథాయోనిం దుస్థితాం స్థాపయేత్సమామ్ ॥ 24.

పాణినోన్నమయే జ్ఞహ్మం సంవృతాం వ్యధయేత్పునః ।

ప్రవేశయేన్నిసృతాం చ వివృతాం పరివర్తయేత్ ॥ 25.

స్థానాపవృత్తా యోనిర్హిశల్యభూతా స్త్రియో భవేత్ । 25½.

తా॥ యోనిరోగముగలస్త్రీకి బలాత్తైలము మిశ్రకఘృతము సుకుమారకఘృతము అనువానిని పానము చేయించవలయును. మఱియు విషముగనుండు యాయోనికి స్నేహస్వేదకర్మలను జేయించి దానిని సరిగానుంచవలయును. అది వంకరగనుండిన చేతితో సరిగాచేయవలయును. సంకోచమును జెందియుండిన దానిని విశాలముగ చేయవలయును. బైటికి వచ్చియుండిన లోనప్రవేశింపజేయవలయును. తెఱవబడి యుండిన దానిముఖము మాయునటుల చేయవలయును. స్వస్థానమునందుండి జారి విషముగనుండుయోని స్త్రీలకుమిగుల నావదను కలగజేయును.

యోనిరోగమునందు వమనాదికర్మలు.

శ్లో॥ కర్మభి ర్వమనాద్యై శ్చ మృదుభి ర్యోజయే త్త్రిన్యమ్ ॥ 26.

సర్వత స్సువిశుద్ధాయా శ్శేషం కర్మ విధీయతే ।

వస్త్యభ్యంగపరీషేకప్రలేపపిచుధారణమ్ ॥ 27.

తా॥ యోనిరోగముగలస్త్రీకి మృదువైన వమనవిరేచనాదికర్మలను తొలుత జేయించవలయును. ఊర్ధ్వాఘోభాగములయందు శుద్ధమైన శరీరముగలస్త్రీకి వస్త్రీకర్మ అభ్యంజనము పరీషేకము ప్రలేపము పిచుధారణము మొదలగు చికిత్సలను జేయవలయును.

యోనిరోగమునకు కాశ్మర్యాదిఘృతము.

శ్లో॥ కాశ్మర్యత్రిఫలాద్రాక్షా కాసమర్దనిశాద్యయైః ।

గుడూచీసైర్య కాభీరుశుకనాసాపునర్నవైః ॥

28.

పరూషకై శ్చ విపచేత్ప్రిష్ఠమక్షునమై ఘృతాత్ ।

యోనిచారవికారఘ్నం తత్ప్రీతం గర్భదం పరమ్ ॥ ౨౯.

తా॥ పెద్దగుమ్మడు, త్రిఫలములు, ద్రాక్ష, కనివెండ, చనుపు, మ్రనిచనుపు, తిప్పతీగె, ములుగోరింట, పిల్లపీచర, దుండిలము, గలిజేరు, పేరిత అనవానిని దినుసుకు కష్టప్రమాణముచొప్పున గ్రహించి కల్పముచేసి (1) ప్రస్తమాపునెయ్యిలో కలిపి ఘృతపాకలిధిగ పాకముచేసి పానము చేయించినస్త్రీలకు యోనిలో జనించు వాత రోగములు హరించుటయే గాక స్త్రీలు గర్భముకూడాధరింతురు.

యోనిరోగమునకు వచాద్యుపయోగము.

శ్లో॥ వచోపకుంచి కాజాజీకృష్ణావృషకపైంధవమ్ ।

అజామోదాయనక్షరశర్కరాచిత్రకాన్వితమ్ ॥ ౩౦.

పిష్టాప్యప్రసన్నయాలోడ్య ఖాదే తద్భృతభర్జితమ్ ।

యోనిసార్వాన్తర్హృద్గోగగుల్మగోనివివృత్తినే ॥ ౩౧.

తా॥ వస, నల్లజీలకఱ్ఱ, జీలకఱ్ఱ, పిప్పళ్లు, అడ్డసరము, సైంధవలవణము, ఓనుము, యవక్షరము, శర్కర, చిత్రమాలము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి ప్రసన్నయను మద్యముతోనూరి దానిలోనే కలిపి నేతిచే చేయించి యిప్పించిన యోనికూల, పార్శ్వకూల, తొమ్మనొప్పి, గుంమము, అగ్గస్సు అను నీరోగములు హరించును.

యోనిరోగమునకు వృషకాదికల్పపానము.

శ్లో॥ వృషకం మాతులుంగస్య మూలాని మదయంతి కామ్ ।

పిబే శ్మద్యై స్ఫులవతై స్తథా కృష్ణోపకుంచితైః ॥ ౩౨.

తా॥ ఋషభకము, లేక అడ్డసరము, మాదీఫలపుచ్చెట్టుకేళ్లు, మల్లె వీనిని మద్యముతో నూరి దానిలోనే కలిపి సైంధవలవణమును చేర్చి పానము చేయించినను, పిప్పళ్లు, పెద్దజీలకఱ్ఱ వీనిని మద్యముతో నూరి మద్యములోనే కలిపి అందులో సైంధవలవణము చేర్చి పానము చేయించినను, యోనికూలలు హరించును.

యోనిరోగమునకు రాస్నాదిక్షీరము.

శ్లో॥ రాస్నాశ్వదంష్ట్రావృషకై శ్శృతం శూలహరం పయః । ౩౩½.

తా॥ సన్నరాస్నము, చల్లెరు, ఋషభకము అనువానిని సమభాగములుగ అవుపాలలో చేర్చి చక్కఁగకాచి యాపాలను పానము చేయించిన యోనికూల హరించును.

యోనిరోగమునందు పరిషేచనము.

శ్లో॥ గుడూచీ త్రిఫలాదంతీకావ్దై శ్చ పరిషేచనమ్ ॥ 33.

తా॥ తిప్పతీగె, త్రిఫలములు, దంతివేళ్లు అనువానిక చాయముచే గుభోష్ణముగ యోనికి సేచనముచేయించిన శూలహరించును.

యోనిశూలహరిపిచువు.

శ్లో॥ నలవార్తాకీనీకుష్మసైంధవామరదారుభిః ।

తైలా త్ప్రిసాధితా ధార్యః పిచుర్యోనౌ రుజాపహః ॥ 34.

తా॥ గ్రంథితగరము, పెద్దములక, చెంగల్యకోళ్లు, సైంధవలవణము, దేవదారు అనువానిని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్పముచేసి నువ్వులనూనెలో చేర్చి చక్కఁగా కాచి దానిలో ప్రత్తిని తడిపి యోనియందు ధరించిన శూల హరించును.

పిత్తలయోనిచికిత్స.

శ్లో॥ పిత్తలానాం తు యోనీనాం సేకాభ్యంగపిచుక్రియాః ।

శీతాః పిత్తజితః కార్యా స్నేహనాథం ఘృతాని చ ॥ 35.

తా॥ పిత్తప్రకోపముగల యోనులకు శీతస్పర్శముగలవిగ పిత్తహరముగ నుండు నేకము అభ్యంగము పినుకర్ప వీనిని చేయించవలయును. ఘృతముచే స్నేహకర్తవ్యమనహరము చేయించవలయును.

యోనిరోగమునకు శతావరీఘృతము.

శ్లో॥ శతావరీమూలతులాచతుష్కా స్తుష్ణవీడితాత్ ।

రసేన క్షీరతుల్యేన పాచయేత్ ఘృతాథకమ్ ॥ 36.

జీవనీయై శ్శతావర్యామృదీవీకాభిః పరూషకైః ।

పిష్టైః ప్రియాశై శ్చాక్షౌంశై ర్మధుకాద్విజలాన్వితైః ॥ 37.

సిద్ధశీతే తు మధునః పిప్పల్యాశ్చ పలాప్తకమ్ ।

శర్కరాయా దశపలం క్షిపేల్లిహ్య త్పిచుం తతః ॥ 38.

యోస్యస్పృశ్చక్రదోషఘ్నం వృష్యం పుంసవనం వరమ్ ।

క్షుతం క్షయమస్పక్ష్పితం కానం శ్వాసం హలీమకమ్ ॥ 39.

కామలా వాతరుధిరం విసర్పం హృచ్చిరోగహమ్ ।

అసస్మార్ద్ధి తాయామమదోన్మాదాం శ్చ నాశయేత్ ॥ 40.

తా॥ చల్లపిల్లిగడ్డలు (4) తులములను గ్రహించి చక్కఁగనూరి రసమును పిండుకొని యారసమునకు సమము ఆవుపాలు (1) ఆఢకమాపునెయ్యి వీనినొకటిగజేర్చి అందులో జీవనీయగణద్రవ్యములు చల్లపిల్లిగడ్డలు, ద్రాక్ష, పేరీత, మురళి, యష్టి మధుకము, ముత్తపవులగము, పెద్దముత్తపవులగము అనువానిని కర్షప్రమాణము చొప్పున గ్రహించి కల్కము చేసి కలిపి ఘృతపాకవిధిగ వక్యముచేసి చల్లారినపిదప దానియందు తేనె (8) పలములు, పిప్పళ్లు (8) పలములు వంచదార (10) పలములు చేర్చి దానిని కర్షప్రమాణము ప్రతిదినము సేవించుచుండిన యోనికూల, రక్తదోషము, శుక్రదోషము, తుతము, త్మయము, రక్తపిత్తము, కాసము, శ్వాసము, హలీమకము, కామల, వాతరక్తము, విసర్పకుష్టువు, తొమ్మునొప్పి, తలనొప్పి, అవస్థారము, అర్దిత వాతము, ఆయామవాతము, మదాత్యయము, ఉన్మాదము హరించును. వీర్యవృద్ధికలు గును. గర్భమును కలుగజేయును.

యోనిరోగమునకు జీవనీయక్షీరపానము.

శ్లో॥ ఏవమేవ పయస్సర్పి జీవనీయోపసాధితమ్ ।

గర్భదం పిత్తజానాం చ రోగాణాం పరమం హితమ్ ॥ 41.

తా॥ వైచెప్పిన ప్రకారము జీవనీయాషధములతో బక్యము చేయబడిన యావుపాలను గాని నెయ్యినిగాని స్త్రీలకు పానము చేయించిన యోనిదోషము హరించి గర్భముధరింతురు. మఱియు నిది పిత్తజరోగములయందు మిగుల హితకరముగనుండును.

యోనిరోగమునకు బలాదితైలము.

శ్లో॥ బలాద్రోణద్వయక్వాథే ఘృతతైలాఢకం పచేత్ ।

క్షీరే చతుర్గుణే కృష్ణాకాకనాసానితాన్వితైః ॥ 42.

జీవంతీక్షీరకాకోళీసిరావీరధిజ్వలైః ।

పయస్యాశ్రావణీముద్గపీలుమాషాఖ్యపర్ణిభిః ॥ 43.

వాతపిత్తామయా హాత్వా పానా ద్గర్భం దధాతి తత్ ॥ 43½.

తా॥ (2) ద్రోణముల ప్రమాణము ముత్తపవులగకషాయములో ఆవునెయ్యి (1) ఆఢకము, సువ్వులనూనె (1) ఆఢకము, ఆవుపాలు (4) ఆఢకములు బోసి పిప్పళ్లు, కాకిదొండ, జీవంతి, క్షీరకాకోళి, ముయ్యాకుపాన్న, కాకోళి, ఋద్ధి, జీవకము, పిన్నమనుబాల, బోడతరము, పిల్లిపెసర, చాగ, కాటుమినుములు అనువానిని సమభాగములుగ్రహించి కల్కముచేసి కలిపి ఘృతపాకవిధిగవక్యము చేసి యాఘృతమును పానము చేయించిన వాతపిత్తజరోగములు హరించి గర్భధారణము కలుగును.

ర క్తయోనిచికిత్స.

శ్లో॥ ర క్తయోన్యాయస్యగ్వస్తే రనుబంధ మపేక్ష్య చ ॥ 44.

యథా దోషోదయం యుంజ్య ద్ర క్తస్థాపన మౌషధం । 44½.

తా॥ ర క్తయోనిరోగమునందు ర క్తవర్ణముచే వాతాదిదోషసంబంధమును తెలిసి కొని ఆయాదోషానుగుణముగ ఔషధములనిప్పించవలయును.

పుష్కానుగచూర్ణము.

శ్లో॥ పాతాజంబ్వమ్రయో రస్థిశిలోద్భేదం రసాంజనం । 45.

అంబష్టాం శాల్యలీపిచ్ఛాం సమంగాం వత్సకత్వచం ।

బాష్టీకబిల్వాతివిషారోధ్రతోయదగైరికం । 46.

శుంఠీమధూకమాచీకర క్తచందనకట్వలం ।

కట్వంగవత్సకానంతాధాతకీమధుకార్జునం । 47.

పుష్కేగృహీత్వా సంచూర్ణ్య సత్కేద్రై రిందులాంభసా ।

పిబే దర్శస్వతీసారే ర క్తం యశ్చోపవేశ్యతే ॥ 48.

దోషాజంతుకృతా యే చ బాలానాం తాంశ్చ నాశయేత్ ।

యోనిదోషం రజోదోషం శ్వావశ్వేతారుణాసితం । 49.

చూర్ణం పుష్కానుగం నామ హితమాత్రేయపూజితం । 49½.

తా॥ చిరుబొడ్డి, నేరేడువిత్తులు, మామిడివిత్తులు, శిలోద్భేదము (అనఁగాశిలా జిత్తు), రసాంజనము, అంబష్టా, (అనఁగాబలుగు), బూరుగుబంక, మంజిష్ఠ, కొడిసె వట్ట, ఇంగువ, మారేడు, అతివస, లొద్దుగు, తుంగముస్తలు, కావిరాయి, సాంటి, ఇవ్వ, మాచీకర, ర క్తచందనము, గుమాడులేకు, దుందిలము, కొడిసె, తటకపింద, ఆరెపువ్వు, యష్టిమధుకము, కడిమి అనునీయౌషధులను పుష్కమాసములో పుష్కనక్షత్రములో సమభాగములుగ గ్రహించి చక్కఁగచూర్ణముచేసి బియ్యపు కడుగుతో కలిపి అందులో కొంచెములేనచేర్చి పానముచేయించిన అర్భకుని అతిసారము ర క్తస్రావము బాలురకు జనించు క్రిమిరోగము యివి కమించును. మఱియు నిది యోని రోగమును నల్లగ తెల్లగ యెఱ్ఱగనుండు అర్తవదోషమును పోగొట్టును. పుష్కానుగ చూర్ణమునఁబడును. ఆత్రేయమునిచే చెప్పఁబడినది.

క్షేప్తదుష్టయోనిచికిత్స.

శ్లో॥ యోగ్యం బలానదుష్టాయాం సర్వం రూక్షోష్ణ మాషధమ్ ॥ 50.

తా॥ క్షేప్తముచే దూషింపఁబడిన యోనికలవనితకు రూక్షగ ఉష్ణముగనుండు నాషధము నిష్పించవలయును.

యోనిరోగమునకు ధాతక్యాదితైలము.

శ్లో॥ ధాతక్యామలకీపత్రస్తోతోజమధుగోత్పలైః ।

జంబ్వోమ్రసారకాసీసరోధ్రకల్ఫలతందుకైః ॥ 51.

సారాష్ఠ్రికాదాడిమత్వీగుదుంబరశలాటుభిః ।

అక్షమూత్రై రజామూత్రే క్షీరే చ ద్విగుణే పచేత్ ॥ 52.

తైలప్రస్థ తదభ్యంగపిచువస్తిషు యోజయేత్ ।

శూనోత్తానోన్నతాస్తభాపిచ్ఛిలాస్రావణీతథా ॥ 53.

విప్లుతోపప్లుతాయోనిస్సిధ్యేత్సిస్థిలశూలినీ । 53½.

తా॥ మేకమూత్రము (2) ప్రస్థములు, ఆవుపాలు (2) ప్రస్థములు, నువ్వుల నూనె (1) ప్రస్థము వీనినొకటిగచేర్చి అందులో ఆరెపువ్వు, ఉసిరికయొకు, సొవీ రాంజనము, యష్టేనుధుకము, నల్లకలువ, నేరేడుపత్తులు, మామిడిపత్తులు, పుష్పకాసీ సము, లొద్దుగు, గుడుడుతేకు, నల్లతుమికి, సారాష్ఠ్రికము, అనగా తువరిమన్న దానివ్వుబెండు, మేడికాయ వీనిని దినుసుకు కన్న ప్రమాణముచొప్పున చేర్చి తైలపాక విధిగ పక్వముచేసి యాతైలమును అభ్యంగము పిచువు పస్తికగ్న వీనియంగుప్రయోగించిన రక్తస్రావముగలదియు పోట్లు కూల వీనితోఁగూడినదియు జిగురుగనుండునదియు నగు యోనిరోగము లన్నియు ననర్తిమను

యోనిరోగమునకు యవాన్నాద్యసయోగము.

శ్లో॥ యవాన్న మథయారిప్తం సీధుతైలం చ శీలయేత్ ॥ 54.

పిప్పల్యయోరజః పథ్యాప్రయోగాం శ్చ సమాక్షికామ్ ॥ 54½.

తా॥ యవాన్నము, కరఁకాయ, అరిష్టము, సీధుఅనుమద్యములు, నువ్వుల నూనె, వీనిని యోనిరోగముగల వారికిఁప్పించుచుండవలయును. మఱియు పిప్పళ్ల చూర్ణము అయోధస్తము హరితకీయోగములు అనువానిని తేనెసహితముగ పలుమాటు నిష్పించవలయును.

యోనిగోగమునకు కాసీసాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ కాసీసం త్రిఫలం కాంక్షీ సామ్రజంబ్యసిఘాతకీ ॥ 55.

పైచ్చిల్ల్యే ఔగ్రసాయుక్త చూర్ణో నైశ్యకారకః । 55½.

తా॥ కాసీసము, త్రిఫలములు, తుపరిమన్ను, మామిడినిమ్మలు, నేరేడునిమ్మలు ఆరెపువ్వు అనువానిని సమభాగములుగ గ్రహించి చక్కగ చూర్ణముచేసి తేనెతో కలిపి యిప్పించిన జిగటగనుండు యోని కుఠ్థంబగును.

యోనిగోగమునకు పలాశాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ పలాశఘాతకీడంబూసమృగామోచనజ్జః ॥ 56.

దుర్గంధే పిచ్చితే క్షేదస్తంభన శూన్య ఇష్యతే ।

ఆరగ్వఘాదిన్ద్యస్త కషాయః పరిషేచనమ్ ॥ 57.

స్తభానాం కర్కశానాం చ కార్యం చూర్ణనకారకమ్ ।

ధారణం వేసవారస్య కృసరాపాయః స్వ చ ॥ 58.

తా॥ మోగుగు, ఆరె, నేరేడు, మంజిష్ఠ, బూరుగు, సర్జరము అనువానిచూర్ణమును ప్రయోగించిన దుర్గంధముగ ప్రాప్తయుక్తముగ జిగటగనుండు యోనిగోగము వారించును. మఱియు ఆరగ్వఘాదిగద్యస్తముల కషాయము చే నేచనము చేయించిన యోనియందలి దుర్గంధాది దోషములు శమించును స్తభముగ కఠినముగనుండు యోనుల యందు మృగుత్వము గలుగజేయునట్టి వేసవారము కృసరము పాయసము వీనిని ధరింపఁజేయవలయును.

దుర్గంధయోనిచికిత్స.

శ్లో॥ దుర్గంధానాం కషాయస్సాప్త్య తైలం వా కల్మషన వా ।

చూర్ణో వా సర్వగంధానాం పూతిగంధావకర్షణః ॥ 59.

తా॥ మంచివాసనగల యోషధీ ద్రవ్యములయొక్క కషాయమును గాని కల్మషమును గాని చూర్ణమును గాని పైద్రవ్యములతోఁ బ్రకృతముచేయఁబడిన తైలమును గాని ప్రయోగించిన యోనియందలి దుర్గంధము వారించును.

వాతదుష్టయోనిచికిత్స.

శ్లో॥ శ్లేష్మలానాం కటుప్రాయాః సమూత్రానస్తయో హితాః ।

పిత్తే సమధుకక్షీరాః వాతే తైలాన్లుసంయుతాః ॥ 60.

తా॥ శ్లేష్మధిక్యముగల యోనులకు మిక్కిలి కారముగలదిగ గోమూత్రము చేర్చఁబడినదిగనుండు వ స్తికర్మలు విత్తైధిక్యముగల యోనులకు యష్టిమధుకము ఆవు పాలు చేర్చఁబడినదిగనుండు వ స్తికర్మలు వాతాధిక్యముగల యోనులకు నువ్వులనూనె, పులికడుగు ఆనువానితోఁ గూడియుండు వ స్తికర్మలు హితకరంబులుగనుండును.

నన్ని పాతయోనిచికిత్స.

శ్లో॥ నన్ని పాతసముత్థాయాః కర్మసాధారణం హితమ్ । 60½.

తా॥ సన్నిపాతజ యోనిరోగమునందు వైవాతాదియోనిరోగములకు జెప్పి యుండు చికిత్సలనన్నిటిని చేయవలయును.

శుద్ధయోనియందు గర్భధారణము.

శ్లో॥ ఏవం యోనిషు శుద్ధాసు గర్భం విందంతి యోషితః ॥ 61.

అదుష్టే ప్రాకృతే బీజే జీవోపక్రమణే సతి । 61½.

తా॥ వైచెప్పినప్రకారము చికిత్సచేయుటవలన యోని శుద్ధమైయుండి పురుషుని బీజము దోషరహితమైయుండినచో స్త్రీలు గర్భమును ధరింతురు.

శుక్రదోషచికిత్స.

శ్లో॥ పంచకర్మ విశుద్ధస్య పురుషస్యాపి చేంద్రియమ్ । 62.

పరీక్ష్య వర్తై ర్దోషాణాం దుష్టం తద్వై రుపాచరేత్ । 62½.

తా॥ సమనవిరేచనాది కర్మలచే పరిశుద్ధుఁడుగనుండు పురుషుని యొక్క శుక్రమును తెలుపు మొదలగు వాతాదిదోషవర్ణంబులచే పరిక్షించి ఆ శుక్రము దుష్టమై యుండినచో శుక్రదోషహరములైన యాషధముల నిప్పించవలయును.

ఫలసర్పి.

శ్లో॥ మంజిష్ఠాకుష్మతగర త్రిఫలాశర్కరావచాః । 63.

దేవనికే మధుకం మేదాదీప్యకః కటురోహిణీ ।

పయస్యాహింగుకాకోశీవాజిగంధాశతావరీః ॥ 64.

పిష్టా హంశై ర్ఘృతప్రథం పచేత్తీ రా చ్చతుర్థణమ్ ।

యోనిశుక్రప్రదోషేషు తత్సర్వేషు చ శస్యతే ॥ 65.

ఆయువ్యం పౌష్టికం మేధ్యం * ధన్యం పుంసవనం పరమ్ ।

ఫలసర్పి రితి ఖ్యాతం పుష్పే పీతం ఫలాయ యత్ ॥ 66.

మ్రయమాణప్రజానాం చ గర్భిణీనాం చ పూజితమ్ ।

ఏతత్పరం చ బాలానాం గ్రహాఘ్నం దేహవర్ధనమ్ ॥ 67.

తా॥ మంజిష్ఠ, చెంగల్వకోష్ఠ, గ్రంథితగరము, త్రిఫలములు, పంచదార, వస, వసుపు, మ్రానివసుపు, యష్టిమధుకము, మేద, ఓమము, కటుకరోహిణి, పిన్న ముచబాల, ఇంగుర, కాకోళి, పెన్నేరుగడ్డ, పిల్లిపీచర అనువానిని దినుసుకు కన్న ప్రమాణము చొప్పున గ్రహించి కల్కముచేసి 1 ప్రస్థమాపునేతిలో కలిపి అందులో 4 ప్రస్థములాపుసాలనుచేర్చి ఘృతపాకవిధిగ వక్యము చేయవలయును. ఇది యోని దోషమునందును, శుక్రదోషమునందును మిగుల ప్రశస్తమైనది. ఆయుర్వృద్ధి, పుష్టి, బుద్ధి, సంతానము వీనిని గలుగజేయును. దీనిని స్త్రీలకు ఋతుకాలమునందు పానము చేయించిన గర్భము కలుగును. ఇది ఫలసర్పియనబడును జనించినతోడనే మృతి జేందు శిశువులను ప్రసవించునట్టి స్త్రీలకును గర్భిణులకును మిగుల హితకరమైనది. బాలగ్రహదోషమునుపోగొట్టును.

చతుస్త్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ ర స్తు.

పంచత్రింశాధ్యాయము.

గుహ్యరోగాదులవలె విషము తక్షణమే ప్రాణములను హరించుటవలన గుహ్యరోగప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణా సంతరము విషప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్న యది.

విషప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో విషప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యామః ।

ఇతి హ స్మాము రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ గుహ్యరోగ ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణాసంతరము విష చికిత్సలను తెలియపఱచునట్టి విషప్రతిషేధమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

విఖోత్పత్తి.

శ్లో॥ మథ్యమానే జలనిధా వమృతార్థం సురాసురైః ।

జాతః ప్రాగమృతోత్పత్తేః పురుషో ఘోరదర్శనః ॥ 1.

దీప్తతేజా శ్చతుర్దంష్ట్రో హరిత్యే శోఽనలేక్షణః ।

జగద్విషణ్ణం ణిం గృప్త్యా తేనాసా విషనంజితః ॥ 2.

హుంకృతో బ్రహ్మణా మూర్ఛిత స్థావరజంగమ ।

సోధ్యతిష్ఠన్నిజం రూపముర్ఝిత్వా వంచనాత్మకమ్ ॥ 3.

తా॥ తొల్లి దేవాసురులు ఆమృతముకొఱకు సముద్రమును మధింపుచుండగా ఆమృతముత్పన్నమగుటకు మునుపు భయంకరమైన యాకారము గలవాఁడును జ్వలింపుచుండు లేజస్సు గలవాఁడును నాల్గుకోటపండ్లు గలవాఁడును అకువచ్చవర్ణమువంటి పెంట్లుకలు గలవాఁడును నివృపంటి నేత్రములు గలవాఁడునైన నొకపురుషుఁడు జనించెను, వానింజూచి లోకమంతయు విషాదమును జెందెను. దానంతేసి యాపురుషునికి విషమును పేరు కలిగినది. పిదప యావిషపురుషుఁడు బ్రహ్మచేతదలింపఁబడిన

వాడై వంచన స్వభావముగల నిజయాకారమును వదలి స్థావర జంగమరూపమైన శరీరమును ధరించెను. కావున విషము, స్థావరము జంగమము అని రెండువిధములుగ నుండును.

స్థావరవిషలక్షణము.

శ్లో॥ స్థిరమత్యుల్బణం వీర్యే యత్కందేషు ప్రతిస్థితమ్ ।

కాలకూటే ద్రవత్సాఖ్యశృంగీహాలాహాలాదికమ్ ॥ 4.

తా॥ గడ్డలయందలి విషము స్థావర విషమనబడును. అదికాకూటము ఇంద్రవత్సము శృంగీ హాలాహలము అని పలువిధములుగ నుండును. ఇది అధికవీర్యముగలది. పండ్లు పూలు మొదలగు వానియందును స్థావరవిషముండును. అయితే గడ్డలోనుండు విషమువలె వీర్యవత్తరము కానేరదు.

“కాలకూటం వత్సనాథం శాంకుకం మాలకం దామనైరాటిముస్తకం శృంగీ పుండరీకం మహావిషం హాలాహలం మార్కటకం కాశపుష్పక మింద్రాయుధం తథా తైలమితి భేదాః ప్రకీర్తితాః ”

కాలకూటము, వత్సనాథము, శాంకుకం, మాలకం, దామ, నైరాటి, ముస్తకము, శృంగీ, పుండరీకము, మహావిషము, హాలాహలము, మార్కటకము, కాశపుష్పకము, ఇంద్రాయుధము, తైలము అని విషభేదములు గలవని సంగ్రహమునందు చెప్పబడి యున్నది.

జంగమవిషలక్షణము.

శ్లో॥ సర్వలూతాదినంప్రాసు దారుణం జంగమం విషమ్ । 4½.

తా॥ సర్వము, సారైపురుగు మొదలగువాని కోఱలయందలి విషము జంగమ విషమనబడును. ఇదియు దారుణముగ నేయుండును కొన్ని జంతువులకు గోళ్లు కొమ్మ మూత్రము మలము మొదలగువానియందును విషముండును.

కృత్రిమాకృత్రిమవిషలక్షణము.

శ్లో॥ స్థావరం జంగమం చేతి విషం ప్రోక్త మకృత్రిమమ్ ॥ 5.

కృత్రిమం గరసంజ్ఞం తు క్రియతే వివిధౌషధైః ।

హంతి యోగవశేనాశు చిరాచ్ఛిరతరాచ్ఛతీ ॥ 6.

శోఫసాంధూదరోన్మాదదుర్నామాదీన్ కరోతి చ ।

తా॥ పైచెప్పిన స్థావరము జంగమము అను రెండువిధములైన విషములు అకృత్రిమము. (అనఁగాస్వభావసిద్ధము) అనఁబడును. నానావిధాపధములను చేర్చి చేయఁబడినవిషము గగమనిబఱంగును. ఇది కృత్రిమమయినది. మఱియు నీగరళమును విషము మనుజులను బహుకాలముమీఁదజంపును. లేక వాపు పొందువు ఉదరరోగము పైత్యము అగ్నిస్సు మొదలగు దారుణరోగములను కలుగఁజేయును.

విషస్వరూపము.

శ్లో॥ తీక్ష్ణోష్ణరూక్షవిశదం వ్యవాయ్యాశుకరం లఘుమ్ ॥ 7.

వికాసినూక్షమవ్యక్తరసం విషమపాకి చ ।

ఓజసోవిపరీతం తు తీక్ష్ణదైర్య రన్వితం గుణైః ॥ 8.

వాతపిత్తోత్తరం స్థాణాం సద్యోహరతి జీవితమ్ । 8½.

తా॥ విషము తీక్ష్ణముగ, ఉష్ణముగ, రూక్షముగ, విశదముగ, అతిశీఘ్రముగ శరీరమంతట వ్యాపించునదిగ, లఘువుగ, నూక్షముగ, మధురాదిరసములు స్పష్టముగ తెలియకుండునదిగ, జీర్ణముకాకుండునదిగనుండును. విషము తీక్ష్ణదిగుణములతోఁగూడి యుండుటవలన ఓజస్సుకు విరుద్ధముగనుండును. మఱియు నది వాతపిత్తముల బ్రకోపింపఁజేసి మనుజుల ప్రాణముల నతిశీఘ్రముగ పోఁగొట్టును.

విషోపద్రవము.

శ్లో॥ విషం హి దేహం సంప్రాప్య ప్రాగ్దూషయతి శోణితమ్ ॥ 9.

కఫపిత్తానిలాంశ్చాను సమం దోషా సహశయా ॥

తతో హృదయ మాస్థాయ దేహాచ్ఛేదాయ కల్పతే ॥ 10.

తా॥ విషము శరీరమున బ్రవేశించి తొలుత రక్తమును దూషింపఁజేసి పిదప కఫపిత్తవాతములను వానివాని యాశయములతోడ సేకలమునందుచెఱచి దుష్టరక్త కఫపిత్తవాతములతోడ హృదయమును జేరి స్తోమోహర్ణములన్నిటి నడ్డగించి మనుజుని జంపును.

స్థావరవిషప్రథమవేగోపద్రవములు.

శ్లో॥ స్థావరస్యోపయుక్తస్య వేగే పూర్వే ప్రజాయతే ।

జిహ్వాయా శ్యావతా స్తంభో మూర్ఛా త్రాసః క్షమో వమిః ॥

తా॥ స్థావరవిషముయొక్క ప్రథమవేగమున నాలుకయందు క్యావర్ణము శరీరమునందు స్తంభత్వము మూర్ఛ వణుకు బడలిక వాంతి కలుగును.

ద్వితీయవేగోపద్రవములు.

శ్లో॥ ద్వితీయే వేషధుః స్వేదో దాహః కంఠే చ వేదనా ।

విషం చామాశయం ప్రాప్తం కురుతే హృది వేదనామ్ ॥ 12.

తా॥ స్థావరవిషముయొక్క రెండవవేగమునందు నణుకు చెమట సర్వాంగ తాపము గొంతులో నొప్పి కలుగును. విషము ఆమాశయమును జెందియుండినచో తొమ్మిదవం విశేషనొప్పికలుగును.

తృతీయవేగోపద్రవములు.

శ్లో॥ తాలుశోష స్తృతీయే తు శూలం చామాశయే భృశమ్ ।

దుర్బలే హరితే శూనే జాయతే చాస్య లోచనే ॥ 13.

పక్వాశయగతే తోదహి ధ్మాకాసాంత్ర కూజనమ్ । 13½.

తా॥ స్థావరవిషముయొక్క మూడవవేగమునందు లోదాడ యెండిపోవును. ఆమాశయమునందు మిక్కుటముగ శూల కలుగును. నేత్రములు దృష్టిశక్తిరేనివిగ ఆకు పచ్చవర్ణముగలవిగ ఉబ్బినవిగనగును. విషము పక్వాశయమును జేరియుండిన పోట్లు ఎక్కిళ్లు దగ్గు ప్రేగులరచుటకలుగును.

చతుర్థవేగోపద్రవములు.

శ్లో॥ చతుర్థే జాయతే వేగే శిరస శ్చాతిగౌరవమ్ ॥

14.

తా॥ స్థావరవిషముయొక్క నాల్గవవేగమునందు శిరమున మిక్కిలి గురుత్వము కలుగుటయే గాక ప్రథమాది విషవేగమునకుఁ జెప్పియుండు లక్షణములు కూడ కలుగును.

పంచమవేగోపద్రవములు.

శ్లో॥ కఫప్రసేకో వై వర్ణ్యం పర్వభేదశ్చ పంచమే ।

సర్వదోషప్రోపశ్చ పక్వాధానే చ వేదనా ॥ 15.

తా॥ అయిదవవేగమునందు కఫాధిక్యము నోటినుండు నీరూరుట శరీరమునందు వికారవర్ణము గణుపులయందు నొప్పి వాతాదిత్రిదోషము లేక కాలమునందు ప్రకోపమును జెందుట పక్వాశయమునందు శూల కలుగును.

షష్ఠసప్తమవేగోపద్రవములు.

శ్లో॥ షష్ఠే సంజ్ఞా ప్రణాశశ్చ సుభృశం చాతిసార్యతే ।

స్కంధపృష్ఠకటీభంగో భవే స్మృత్యుశ్చ సప్తమే ॥ 16.

తా॥ ఆటవవేగమున ప్రజ్ఞాభంగము విరేచనము కలుగును. ఏడవవేగమునందు భుజశిరములు వీపు నడుము వీనియందు నొప్పికలుగును. రసాదిసప్తధాతువులు విషముచే దూషించబడుటవలన మరణము కూడ కలుగును.

ప్రథమవిషవేగచికిత్స.

శ్లో॥ ప్రథమే విషవేగే తు వాంతం శీతాంబుసేచితమ్ ।

సర్పిర్మధుభ్యాం సంయుక్త మగదం పాయయే ద్ద్యుతమ్ ॥ 17.

తా॥ స్థావరవిషముయొక్క మొదటివేగమునందు ఆ రోగికి వమనము చేయించి శీతోదకముచే నేచనము చేయించి విషహరౌషధములను లేన నైయ్యి వీనిలో కలిపి యిప్పించవలయును.

ద్వితీయవిషవేగచికిత్స.

శ్లో॥ ద్వితీయే పూర్వవద్వాంతం విరిక్తం చానుపాయయేత్ । 17½.

తా॥ రెండవవేగమునందు తొలుత శీతోదకముచే నేచనము చేయించి పిదప వమనవిరేచనములను జేయించి విషహరౌషధముల నిప్పించవలయును.

తృతీయవిషవేగచికిత్స.

శ్లో॥ తృతీయేఽగదపానం తు హితం నస్యం తథాంజనమ్ ॥ 18.

తా॥ మూడవవేగమునందు విష హరౌషధపానము, నస్యము, అంజనము, వీనిని చేయించవలయును

చతుర్థసంచమషష్ఠసప్తమవిషవేగచికిత్స.

శ్లో॥ చతుర్థే స్నేహసంయుక్త మగదం ప్రతియోజయేత్ ।

పంచమే మధుకక్వాథనూక్షికాభ్యాం యుతమ్ హితమ్ ॥ 19.

షష్ఠేఽతిసారవత్స్నిధి రవవీడ స్తు సప్తమే ।

మూర్ధ్ని కాకపదం కృత్వా సాస్పర్శా విశితమ్ క్షిపేత్ ॥ 20.

తా॥ విషముయొక్క నాల్గవవేగమునందు ఘృతాదిస్నేహ సహితముగ అవుషధముల నిప్పించవలయును. ఆయిదవేగమునందు యప్తిమధుక కషాయము, లేన, వీనితోడ అవుషధము నిప్పించవలయును. విషముయొక్క ఆటవవేగమునందు అతిసార రోగమునకు జెప్పియుండు చికిత్సలను జేయవలయును. విషముయొక్క 7-వ వేగమునందు నూత్రస్థానముయొక్క రోగానుత్పాదనీయాధ్యాయములోఁ జెప్పిన అవవీడి న్వేదమును జేయించవలయును. లేక రోగిశిరమున కాకపదమును చేర్చదనమును చేయించి అందులో రక్తసహితముగనుండు జంతుమాంసముల సుంచవలయును.

విషవేగమునందు యవాగూపానము.

శ్లో॥ కోశాలకృష్ణికః పాతా సూర్యవల్లభమృతాభయాః |

శేలు శ్శిరీషః కిణిహీహరిద్రే ఔద్రసాహ్వయా || 21.

పునర్నవే త్రికటుకం బృహత్యౌ సారిబే బలా |

ఏషాం యవాగూం నిర్యూహే శీతాం సమృతమాక్షి కామ్ ||

యుంజ్య ద్వేగాంతరే సర్వవిషఘ్నేం కృతికర్మణః |

తద్వన్మధూకమధుకపద్మకేసరచందనైః || 23.

తా॥ చేదుబీర, చిత్రమూలము, చిరుబొద్ది, మూర్యవల్లి, తిప్పతీగె, కరక్కాయ, విరిగి, దిరిశనము, ఉత్తరేణు, వసుపు, మ్రానివసుపు, పటమాక్షికము, తెల్లగలిజేరు, యెఱ్ఱగలిజేరు, త్రికటుకములు, చిన్నచులక, పెద్దచులక, సుగంధిపాల, నల్లసుగంధి పాల, సుత్తవపులగము, వీనికషాయములో యవాగు అనుగంజిని పక్వముచేసి అది చల్లారిపిదప దానియందు తేనె, నెయ్యి చేర్చి విషవేగమధ్యమునందు తోగికి పానము చేయించవలయును. ఇది అన్ని విషచులను పోగొట్టును. ఇచ్చ, యష్టిమధుకము, వద్రు కేసరములు, చందనము వీనికషాయముతోపేయ యనుగంజిని పక్వముచేసి అందులో నెయ్యి, తేనెచేర్చి యిప్పించిన విషము హరించును.

విషమునకు చంద్రోయశాంతి.

శ్లో॥ అంజనం తగరిం కుష్ఠం హరితాశం మనశ్శిలా |

ఫలిని త్రికటుస్పృక్కా నాగపుష్పం సకేసరమ్ || 24.

హరేణుమధుకం మాంసీ రోచనా కాకమాలికా |

శ్రీవేష్టకం సర్జరసః శతాహ్వ కుంకుమం బలా || 25.

తమూలపత్రతాళీసభూర్జోశీరే నిశాద్వయమ్ |

కన్యోపవాసినీ స్నాతా శుక్లవాసా మధుద్రుతైః || 26.

ద్విజా సభ్యర్చ్య తైః పుష్పే కల్పయే దగదోత్తమమ్ |

వైద్య శ్చాత్ర తదా మంత్రం ప్రయతాత్మా పఠేదిమమ్ ||

నమః పురుషసింహాయ నమోనారాయణాయ చ |

యథాసౌ నాభిజానాతి రణే కృష్ణపరాజయమ్ || 28.

ఏతేన సత్యవాక్యేన అగదో మే ప్రసిద్ధ్యతు |

నమో వై దూర్యమాతే హుళు హుళు రక్షమాం సర్వవిషేభ్యః ||

గారి గాంధారి చండాళి మాతంగి స్వాహా ।

పిష్టే చ ద్వితీయో మంత్రః ఓం హరిమాయీ స్వాహా ॥ 30.

అశేషవిషవేతాశగ్రహకార్యణసాష్మను ।

మారకవ్యాధిదుర్భిక్షయుద్ధాశనిభయేషు చ ॥ 31.

పానసన్యాంజనాలేపమణిబంధాదియోజితః ।

ఏష చంద్రోదయో నామ శాంతి స్వస్తిస్త్యయనం పరమ్ ॥ 32.

తా॥ రసాంజనము, గ్రంథితగరము, చెంగల్వకోపు, హరిదళము, మణిశిల, ప్రేంకణము, త్రికటుకములు, స్పృక్కయను గ్రంథ్యము, నాగకేశరములు, రేణుకలు, యష్టిమధుకము, జటామాంసి, తపక్షిరి, కాచి, శ్రీవేంకటము, సర్జరసము, పిల్లిపీచర, కుంకుమపువ్వు, ముత్తపపులగము, తమాలగత్రి, తాలిసవత్రి, భుజవత్రి, వట్టివేరు, పసుపు, మ్రునిపసుపు, ఈద్రవ్యములను సమభాగముగ గ్రహించవలయును. పిదప స్నానముచేసి తెల్లవస్త్రమును ధరించి ఉపవాసముతోనుండు కన్యక పుష్కరతూత్రమునందు బ్రాహ్మణపూజచేసి వైద్రవ్యములనెత్తితేనెలోతడిపి నూరి ఆవుషధమును సిద్ధముచేయవలయును. ఆసమయమున వైద్యవరుండు పరిశుద్ధుడై

“ సమఃపురుషసింహాయ ”

ఇత్యాదిమంత్రముల జపించుచుండవలయును. ఇది చంద్రోదయమనబడును. విషము, బేతాశగ్రహము, దారుణమైనవ్యాధి, దుర్భిక్షము, యుద్ధము మొదలగు నుపద్రవముః యందును పానసన్య, అంజనలేపమణిబంధాదులయందును ఉపయోగించిన హితము కలుగును. ఇది మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనయాషధము.

దూషీవిషలక్షణము.

శ్లో॥ జీర్ణం విషఘ్నాషధిభిర్హతం వా దానాగ్నివాతాతపశోషితం

వా। న్వభావతో వా న్వగుణైర్న యుక్తం దూషీవిషాఖ్యాం

విషమభ్యుపైతి ॥ 33. వీర్యాల్పభావాదవిభావ్య మేత త్క

ఘావృతం వర్షగణానుబంధి । తేనార్దితో భిన్నపురీషవర్ణో

దుష్టాస్రరోగీతృడరోచకార్తః ॥ 34. మూర్ఛ న్వమ స్థగ్ధ

దవాగ్నిముహ్యో భవే చ్చ దూష్యో దరలింగజుష్టః । ఆమా

శయస్థే కఫవాతరోగీ పక్వాశయస్థేఽనిలపిత్తరోగీ ॥ 35.

భవే స్మిరో ధ్వస్తరోరుహంగోవిలూనపక్ష స్స యథా

విహంగః । స్థితం రసాదిష్వభ వా విచిత్రా కరోతి ధాతు
ప్రభవాన్ వికారాన్ ॥

36.

తా॥ మిగులపాఠదిగను లేక విషహానధులచే వీర్యము పోగొట్టుబడి నదిగను లేక కార్పిచ్చు, ఎండ, గాలి, వీనిచే శోషింపబడినదిగను లేక స్వభావ ముగనే స్వల్పగుణముకలదిగను, నుండువిషము దూషీవిషమునబడును. ఇది స్వల్ప వీర్యముగలదియగుటవలన దానిగుణము బయటికి తెలియకనే కఫముతోజేరి యనేక వర్షములు శరీరములోనే యుండును. అదూషీవిషముచే పీడింపబడియుండువానికి మలమునందు వికారవర్ణముగుప్తరక్తరోగము, దప్పి, అరోచకము, మూర్ఛ, వాంతి, వాక్కుస్పష్టముగ లేకుండుట మోహము ఉదరరోగము ఇవి కలిగియుండును. ఈదూషీ విషము అమాశయమును జేరియుండినచో కఫవాతరోగము పక్వాశయమును జేరియుండిన వాతపిత్తరోగము కలుగును. దూషీవిషము రసాదిధాతువులనాశ్రయించి యుండినచో మనుజుడు రెక్కలు విరిగినపక్షివలె పెంట్లుకలురాలి కృశించినశరీరము గలవాడుగనగును; లేక నానావిధములైన రోగములచే పీడింపబడును.

దూషీవిషనామకారణము.

శ్లో॥ ప్రాగ్వాతాజ్జ్వలీతా భద్రదివాస్వన్నాహితాశనైః ।

దుష్టం దూషయతే ధాతు సతో దూషీ విషంస్మృతమ్ ॥ 37.

తా॥ పైవిషము తూర్పుగాలి అజీర్ణము శీతలద్రవ్యములు మేఘము పగటినిద్ర అహితాహారములు వీనిచే దుష్టంబై రసాదిధాతువులను చెఱుచును. కావున దీనికి దూషీవిషమని పేరుకలిగినది.

దూషీవిషచికిత్స.

శ్లో॥ దూషీవిషార్థం సుస్విన్నమూర్ధ్వం చాధశ్చ శోధితమ్ ।

దూషీవిషారిమగదం లేహయే నృధునా ప్పుతమ్ ॥ 38.

తా॥ దూషీవిషముచే పీడింపబడియుండువానికి నేవ్విదకర్మ వసువరేచనము వీనిని చక్కఁగ చేయించి దూషీవిషములను పోగొట్టునట్టి ఇకచెప్పబోయెడు ఔషధములను మాత్రీకమును లేసేతోనాకించవలయును.

దూషీవిషహరద్రవ్యములు.

శ్లో॥ పిష్పలోయో ధ్యామకం మాంసీ రోధ్రమేలా సువర్చికా ।

కుటన్నటుం సతం కుష్ఠం యష్టి చందనగై రికమ్ ॥ 39.

దూషీవిషారి ర్నాన్నాయం న చాన్యత్రాపి వాగ్యతే । 39½.

తా॥ పిచ్చ్యు, ధ్యామలకమను గ్రంధ్యు, జటామాంసి, లొద్దుగు, ఏలకలు, చీకురువాయి, దుండిలము, గ్రంథితగరము, చెంగల్యకోష్ఠు, యష్టైమధుకము, చందనము, కావిరాయి యివి దూషీవిషారియనబడును. ఇతరౌషధములుండినను వానికంటె పైపిచ్చ్యు మొదలగునవి దూషీవిషమును పోగొట్టుటయందు విశేష శక్తి గలదిగ నుండును.

విషదిగ్విధచికిత్స.

శ్లో॥ విషదిగ్దేన విధస్తు పతామ్యతి ముహు ర్ముహుః ॥ 40.

వివర్ణభావం భజతే విషాదం చాశు గచ్ఛతి ।

కీటై రివావృతం చాన్య గాత్రం చిమచిమాయతే ॥ 41.

శ్రోణిపృష్ఠశిరస్కంధ సంధయస్స్య స్పవేదనాః ।

కృష్ణదుష్టా స్రవిస్త్రావీ తృణ్మూర్చాచ్ఛరదాహవాక్ ॥ 42.

దృష్టికాలువ్యవమధుశ్వాసకాసకరః క్షణాత్ ।

ఆరక్తశీతపర్యంతః శ్యావమధ్యోతిరుగ్ ప్రణః ॥ 43.

సూయతే పచ్యతే సద్యో గత్వా మాంసం చ కృష్ణతామ్ ।

ప్రక్లిన్నం శీర్యతే భీష్టం నపిచ్ఛిలపరిస్రవమ్ ॥ 44.

కుర్వా దమర్మవిధస్య హృదయావరణం ద్రుతమ్ । 44½.

తా॥ విషమపూయబడిన శస్త్రముచే కొట్టబడినమనుజుడుపలుమాలు బడలికను జెందును. వికాశవర్ణము దుఃఖము వీనిని శీఘ్రముగజెందును. మఱియువాని యొక్క శరీరమునందు పురుగులచే కప్పబడియుండునటుల విశేషోషద్రవములు కలుగును. పిఱుదులు, వీపు, శిరము, భుజశిరములు, సంధులు వీనియందు పొప్పికలుగును. నల్లగనుండు దుష్టరక్తము స్రవించును. దప్పి, మూర్ఛ, జ్వరము, సర్వాంగతాపము, నేత్రములు కలకబారియుండుట, వాంతి, క్వాసము, కాసము కలుగును. పైవ్రణము అంచులయందు కొంచెమెఱ్ఱిగ వసువువర్ణముగలదిగ మధ్యలోనల్లగ విశేషనొప్పితోఁ గూడినదిగ అతిత్వరలో పాకమునుజెందునదిగనుండును. ఆవ్రణమునందలి మాంసము నల్లగనై ప్రాసముతోఁగూడి క్రిందికి జారిపడును. మర్మస్థానముతప్ప యితరస్థలముల యందు గాయము తగిలినవానికి అతిశీఘ్రముగ మూర్ఛకలుగును.

శ్లో॥ శల్యమాశ్మప్య తప్తేన లోహేనాసుదహే ద్వైగమ్ ॥ 45.

అథ వా ముష్కశ్వేతాసోమ త్వక్తామనల్లితః ।

శరీరా ద్దృఢసఖ్యాశ్చ తౌరేణ ప్రతిసారయేత్ || 46.

శుకనాసాప్రతివిహవాన్యస్థిమూలై శ్చ లేపయేత్ | 46½.

తా॥ విషమపూయఁబడిన శస్త్రముచే గాయముతగిలిన వానికి శరీరములో నాటియుండు శల్యమును తీసివేసి యాప్రణయము కాల్చినయిననుచే దహించవలయును లేక మొక్కపుచెట్టు, కలిగొట్టు, తెల్లతుమ్మ, మంజిష్ఠ, దిరిశనము, నల్లఉప్పి అనువానితరములచే ప్రతిసారణమును జేయించవలయును. దుందీలము, అతివస, వ్రాకుడు వీనివేశ్యను నూరి పైప్రణయనకు లేపనము చేయవలయును.

శ్లో॥ కీటదవృచికిత్యాం చ కుర్యాత్తస్య యథార్హతః || 47.

తా॥ విషమపూయఁబడిన శల్యముచే గాయముతగిలినవానికి పురుగుకాటునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను చేయవలయును.

దుర్గంధప్రణచికిత్స.

శ్లో॥ వ్రణే తు పూతిపిశితే క్రియాపిత్తవిసర్పవత్ | 47½.

తా॥ ప్రణయనందలి మాంసము దుర్గంధముగలదిగనుండిన పిత్తవిసర్పమునకు చెప్పియుండు చికిత్సలను జేయవలయును.

గరప్రయోగము.

శ్లో॥ సౌభాగ్యార్థం స్త్రియో భర్త్రే రాజ్ఞేవారాతివోదితాః || 48.

గడమాహారసంపృక్తయచ్చంత్యాసన్నవర్తినః | 48½.

తా॥ భర్తకు స్వాధీనపఱచుకొనుటకై స్త్రీలు భర్తలకు గరమును (అనగా కృత్రిమవిషమును) ఆహారములో కలిపి యిప్పింతురు. రాజులకు సమీపమునందుండు పరిచారకులు శత్రువుల ప్రేరణచే గరము నిప్పింతురు.

గరలక్షణము.

శ్లో॥ నానాప్రాణ్యంగశమలవిరుద్ధాపధిభస్మనామ్ || 49.

విషాణాం చాల్పవీర్యాణాం యోగో గర ఇతి స్మృతః | 49½.

తా॥ నానాజంతువుల అవయవములు మలములు, ఉన్మాదాదివికారములను కలుగఁజేయు వోషకులభస్మము, స్వల్పవీర్యముగలవిషము, వీనిని మోక్కటిగజేర్చి చేయఁబడినది గరమని చెప్పఁబడును.

గరోపద్రవములు.

శ్లో॥ తేన పాండుః కృశోఽల్పగ్నిః కాసశ్వాసజ్వరార్దితః || 50.

- వాయునా ప్రతిలోమేన స్వప్నచింతాపరాయణః ।
మహాదరయకృత్ప్రీహీ దీనవాగ్దుర్భలోఽలసః ॥ 51.
- శోభవాన్ సతతాధ్మాతః శుష్కపాదకరః క్షయీ ।
స్వప్నే గోమాయుచూర్జారసకులవ్యాలవాసరాన్ ॥ 52.
- ప్రాయః పశ్యతి శుష్కాం శ్చ వనస్పతిజలాశయాన్ ।
మన్యతే కృష్ణమాత్మానం గౌరో గౌరం చ కాలకమ్ ॥ 53.
- వికర్ణనాసానయనం పశ్యే త్తద్విహతేంద్రియః ।
ఏతై రిన్ద్రైశ్చ బహుభిః క్లిష్టో ఘోరై రుపద్రవైః ॥ 54.
- గర్హో నాశమాప్నోతి కశ్చిత్సద్యో చికిత్సితః ॥ 54½.

తా॥ వైగరమును భుజించినవానికి శరీరమునందు తెలుపునట్లము కృశత్వము, అగ్నిమాంద్యము, కాసము, క్వాసము, జ్వరము, ప్రతిలోమముగనుండు వాతముచే వికారస్వప్నములు, ఎల్లపుడుచింత, మహోదరిము, యకృత్తు, ప్రీహము, దీనతగలమాటలు, బలహీని, ఆలస్యము, వాపు, ఎల్లపుడుకడుపుబ్బరము, కాశ్యుచేతులయందు కృశత్వము క్షయరోగము కలుగును. మఱియు నక్క, పిల్లి, ముంగిస, సర్పము, కోతి, మొదలగు నవి స్వప్నమునందగునడుట, తటాకము, వృక్షములు, యివి యెండియుండునటుల స్వప్నమున గోచరించుట, స్వభావముగ యెఱువర్లముగల తనశరీరము నల్లగనునడుట, తనకు చెవులు, ముక్కు, కండ్లు, మొదలగునవి యెండియు లేనటుల నగునడుట, ఇత్యాదియుపద్రవములు కలుగును. మఱియు గరసంధముకలవాడు, వైయుపద్రవములచేతను ఇతరయనేకదారుణ ఉపద్రవముల చేతను పీడింపబడినవాడై మరణము నొందును. గరమును భుజించినవానికి తక్షణమే చికిత్సజేయనిచో గరములోఁజేర్చబడిన యావధములయొక్క వీర్యముచేత తక్షణమే మరణమును జెందును.

గర్హార్తచికిత్స.

- శ్లో॥ గర్హో వాంతవాన్ భుక్త్వా తత్పథ్యం పానభోజనమ్ ॥ 55.
- శుద్ధహృచ్చీలయే ధేమసూత్రస్థానవిధేః స్మరన్ ॥ 55½.

తా॥ గరముచే పీడింపబడినవానికి వసునము జేయించి పథ్యకరమైన యన్న పానాదుల నిప్పించి.

“ శుద్ధహృది తతశ్చాగం హేమచూర్ణస్య దాపయేత్ । ”

అని సూత్రస్థానములోఁజెప్పియుండు విధిప్రకారము స్వర్ణ చూర్ణ మునిప్పించవలయును

గరోపద్రవహరభేషము.

శ్లో॥ శర్కరాక్షౌద్రసంయుక్తం చూర్ణం తాప్య సువర్ణయోః॥ 56.

లేహః ప్రశమయత్సుగ్రం సువ్యయోగకృతం విసమ్ । 56½.

తా॥ ధాతుమాక్షికచూర్ణము, సువర్ణచూర్ణము, పిప్పిని లేసె, శర్కరతోడ కలిపి వాకించిన దారుణమైనగరవిషములన్నియు శమించును.

గరోపద్రవహరచూర్ణము.

శ్లో॥ మూర్వామృతానతకణాపయోలీచవ్యచిత్రికాః॥ 57.

వచాముస్తవిడంగాని తక్రకోష్టాంబుమస్తఫిః ।

పిబేద్రసేన వామ్లైన గరోపహతపావకః॥ 58.

తా॥ చాగ, తిప్పతీగ, గ్రంథితగరము, పిప్పళ్ళు, చేతిపొట్ల, చవ్యము, చిత్రమూలము, వస, తుంగముస్తలు వాయువిడంగాములు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి చూర్ణముజేసి మజ్జికతోఁగాని కొంతమట్లముగనుండు నుదకముతోఁగాని పెరుగుమిఁదిమిఁగడతోఁగాని పుల్లగనుండుమాదీఫలము మిఁదలగు రసములతోఁగాని పానము జేయించిన గరసంబంధమువలన కలిగినఅగ్నిహింద్యము శమించును.

గరోపద్రవహరకషాయము.

శ్లో॥ పారావతామిషశరీవుష్కరాహ్వం శృతం హిమమ్ ।

గరత్పష్టారుజాకాసశ్వాసహిఘ్నాజ్వరాపహమ్॥ 59.

తా॥ పావురపిట్టహంసము, కచోరములు, పుష్కరమూలము వీనిని సమభాగములుగ నుదకములో వైచి చక్కఁగకాచి చల్లాత్పి పానము జేయించిన, గరము, దప్పి, క్లాసము, శ్వాసము, ఎక్కిళ్లు, జ్వరము, హరించును.

విషసంకటలక్షణము.

శ్లో॥ విషప్రకృతికాలాన్నదోషదూష్వాదిసంగమే ।

విషసంకట ముద్దిప్తం శతస్యైకోఽత్రజీవతి॥ 60.

తా॥ పిత్తప్రకృతి, వర్షాకాలము, విరుద్ధాన్నము, శర్వాదివిషము, పిత్తము, రక్తము, సాత్త్వ్యము ఇవి యొక్కటిగజేరినచో విషసంకటమని చెప్పబడును. అవిషసంకటముగలవారిలో నూటికొక్కఁడుజీవించును.

విషవృద్ధికరద్రవ్యములు.

శ్లో॥ త్సుత్రప్తస్థాఘృతౌర్బల్యక్రోధశోకభయశ్రమైః ।

అజీర్ణవరోష్ణద్రవతః పిత్తమారుతవృద్ధిభిః ॥ 61.

తిలపుష్పఫలాఘ్రాభూబాష్పఘృతగర్జ్జితైః ।

హస్తీమూషికవాదిత్రనిస్సన్వనై ర్విషసంకటైః ॥ 62.

పురోవాతోత్పలామోదమదనై ర్వర్జితే విషమ్ । 62½.

తా॥ అకలి, దప్పి, దుఃఖము, బలహీని, కోపము, చెమట, భయము, ఆయాసము, అజీర్ణము, ద్రవరూపమైన యాహారము, పిత్తవాతప్రకోపము, సువ్యూలు, మువ్యూలపుష్పముల నాఘ్రాజించుట, భూబాష్పము, (ఆవంగా వర్షాకాలములో భూమియందుండి పెడలు నొకవిధమైన ఆవిరి, ఉరుములు, ఏనుఁగుగర్జన, ఎలుక కూత, వాద్యశబ్దము, పైజెప్పిన విషసంకటములు, తూర్పుగాలి, నల్లకలవవాసన, కామము, వీనిచే విషమువృద్ధిఁజెందును.

వర్షాదికాలవిషస్వరూపము.

శ్లో॥ వర్షాసు చాంబుయోనిత్వా త్సృక్లేదం గుడవద్గతమ్ ॥ 63.

విసర్పతి ఘనాపాయే తదగస్త్యో హినస్తిచ ।

ప్రయాతి మందవీర్యత్వం విషం తస్మాద్ధనాశ్యయే ॥ 64.

తా॥ విషము నీటిలో జవించినదికావున వర్షాకాలమునందు బెల్లమువలె ద్రవరూపమునొంది శరీరమందంతటవ్యాపించును. శరత్కాలమునందు విషమునకు వీర్యము తగ్గిపోవును.

విషప్రకృత్యాదిజ్ఞానావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ ఇతి ప్రకృతినాత్మ్యైర్నస్థానవేగబలాబలమ్ ।

అలోచ్య నిపుణం బుధ్యా కర్మానంతర మాచరేత్ ॥ 65.

తా॥ పైజెప్పినప్రకారము ప్రకృతిసాత్త్వ్యము ఋతువులు, స్థానము వేగము వీనిబలాబలమును చక్కఁగపర్యాలోచించి పిదప చికిత్సలను జేయవలయును.

శైష్వికవిషచికిత్స.

శ్లో॥ శైష్వికం వమనై రుష్ణరూక్షతీక్షైః ప్రలేపనైః ।

కషాయకటుతిక్తై శ్చ భోదనై శ్శమయే ద్విషమ్ ॥ 66.

తా॥ శైష్వికవిషమును వమనములచేతను ఉష్ణముగ రూక్షగ తీక్షణముగనుండు పట్టుచేతను వగరుగ కారముగ చేదుగనుండు ఆహారములచేతను శమించజేయవలయును.

పైత్తికవిషచికిత్స.

శ్లో॥ పైత్తికం సంసనై స్సేకప్రదేహై ర్భృతశీతలైః ।

కషాయతి క్తమధురై ర్ఘృతయుక్తై శ్చ భోజనైః ॥ 67.

తా॥ పిత్తాధిక్యముగల విషమును విరేచనములచేతను మిక్కిలి శీతలముగనుండు నేకలేపములచేతను వగరుగ చేదుగ తియ్యగ ఘృతసహితముగనుండు నాహారముల చేతను శమింపఁజేయవలయును.

వాతికవిషచికిత్స.

శ్లో॥ వాతాత్మకం జయే త్సాన్విదుస్సిద్ధాన్లులవణాన్వితైః ।

సఘృతై ర్భోజనై ర్లైపై స్తథై వ విశితాశనైః ॥ 68.

నాఘృతం సంసనం శస్త్రం స్రలేపో భోజ్య మాషధమ్ ।

తా॥ వాతికవిషమును మధురముగ స్నిగ్ధముగ అన్లులవణరసములతోఁగూడినదిగ నెయ్యిచేర్చఁబడినదిగనుండు భోజనములచేతను పట్టులచేతను మాంసాహారములచేతను శమింపఁజేయవలయును. విషమునందు ఘృతమునుచేర్చక విరేచనమునుగాని పట్టులను గాని అహారమునుగాని ఔషధమునుగాని చేయించకూడదు.

విషమునందుఘృతమునకు శ్రేష్ఠత్వము.

శ్లో॥ సర్వేషు సర్వావస్థేషు విషేషు సఘృతోహమమ్ ॥ 69.

విద్యతే భవజం కించిద్విశేషా త్ప్రబలేఽనిలే । 69½.

తా॥ అన్నివిషములయందును విషోపద్రవావస్థలయందును నేతితో సమాన మైనయావధమేదియు లేదు. వాతప్రకోపముతోఁగూడియుండు విషమునందు మిక్కిలముగ నేతినిప్పించవలయును.

సాధ్యాసాధ్యవిషములు.

శ్లో॥ అయత్నాన్లైః స్మికం సాధ్యం యత్నా త్పిత్తాశయాశ్రయం ॥

వాదుస్సాధ్య మసాధ్యం న వాతాశయగతం విషమ్ । 70½.

తా॥ కఠముతోఁజేరియుండు విషము స్వల్పప్రయత్నముచే నుఖసాధ్యంబగును. పిత్తాశయమునాశ్రయించియుండు విషము కడుకష్టముమీఁద సాధ్యంబగును. వాతాశయమునాశ్రయించియుండు విషము మిక్కిలి కష్టసాధ్యము లేక అసాధ్యము.

పంచత్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

పత్రిం శాధ్యాయము.

విషప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము సర్వవిషప్రతి
షేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

సర్వవిషప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాత సర్వవిషప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతి హ స్మాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ విషప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము సర్వవిషములచికిత్సలను
తెలియబడునట్టి సర్వవిష ప్రతిషేధమును వీయధ్యాయమును వివరించెదము.

దర్శికరాదిసర్వభేదములు.

శ్లో॥ దర్శికరామండలితో రాజీమంతశ్చ పన్నగాః ।

త్రిధా సమాసతో భామా భిద్యంతే తే త్వినేకథా ॥ 1.

వ్యాసతో యోనిభేదేన నోచ్యంతే నుపయోగినః ॥ 1½.

తా॥ భూమియందు నివసించు సర్పములు దర్శికరము, మండలి, రాజీమంతము
అని 3 విధములు. మఱియు వైశిష్ట్యములు యోనిభేదంబులచే అనేకవిధములుగ నుండు
ను. అవి చికిత్సయందుపయోగ రహితములుగ నుండుటంజేసి యిచటవిస్తారముగ వాని
భేదములను గ్రంథకర్త చెప్పఁడయ్యె.

దర్శికరాదివిషలక్షణము.

శ్లో॥ విశేషాద్ద్రాక్షకటుక మన్యైర్జం స్వాదుశీతలమ్ ॥ 2.

విషం దర్శికరాదీనాం క్రమా ద్వాతాదికోపనమ్ ॥ 2½.

తా॥ దర్శికరము, మండలి, రాజీమంతము అనునీ 3 విధములైన సర్పముల
యొక్క విషము రూక్షగ కారముగ పుల్లగ ఉష్ణముగ కొంచెము తియ్యగ శీతలముగ
నుండును. యథాక్రమముగ వాతాదులను ప్రకోపింపజేయును. విషములన్నియు
రూక్షాదిగుణయుక్తంబులుగ నుండునని శూర్వాధ్యాయమునందే చెప్పబడియున్నది

అలంకారము దర్శకము మొదలగు సర్వవిషయములకు పైరూపాదిగుణములు విశేషముగ కలిగియుండునని తెలియఁజూచుటకై మరల నియధ్యాయమానందును తంత్రకాయఁడు చెప్పియున్నాఁడు.

దర్శకరాదివిషయవృద్ధికాలము.

శ్లో॥ తారుణ్యమధ్యవృద్ధత్యేవృష్టిశీతాతపేషు చ ॥ 3.

విషోల్బణాభవంత్యేతే వ్యంతరాఋతుసంధిషు । 3½.

తా॥ పైచెప్పిన దర్శకరాది సర్వములకు యౌవన మధ్యమ వాఙ్మయ దశల యందును వర్షాకాలమైన శ్రావణము మొదలగు నాల్గుమాసములు శీతకాలమైన మార్గ శిరము మొదలగు నాల్గుమాసములు యెండకాలమైన చైత్రము మొదలగు నాల్గుమాసములు వీనియందును యథాక్రమముగ విషము అధికముగనుండును సంకరజాతులైన పాములకు ఋతుసంధులయందు విషాగ్నిము కలిగియుండును.

దర్శకరలక్షణము.

శ్లో॥ రథాంగలాంగలభ్రత స్వస్తికాంకుశధారిణః॥ 4.

ధణిన శ్శిఘ్రగతయ స్సర్పా దర్శకరా స్సమృతాః । 4½.

తా॥ చక్రము, నాగేలు, గొడుగు, స్వస్తికము, అంకుశము, యాచిహ్నుములతోఁగూడిన పడిగలుగలవియు అతి వేగముతో పరుగిడునవియునగు సర్పములు దర్శకరములని ఋతులచేఁ జెప్పఁబడును.

ముండలిలక్షణము.

శ్లో॥ జ్ఞేయా మండలినో భోగా మండలై ర్వివిధై శ్చితాః । 5.

ప్రాంతవో మందగమనాః

తా॥ స్వల్పశరీరముగలవియు నానాప్రకారములగు మండలములతోఁగూడినవియు నిదుల్రుగనుండునవియు అతి వేగముతోఁగూడినవియునగు సభ్యులు ముండలియని తెలిసికొనవలయును.

రాజీమల్లక్షణము.

శ్లో॥ రాజీమంత స్తురాజిభిః ।

స్నిగ్ధావిచిత్రవర్ణాభి స్తీర్యగూర్ధ్వం విచిత్రితాః । 6.

తా॥ నానావిధవర్ణములతోఁగూడి అడ్డముగ నిదుల్రుగ వ్యాపించియుండు రేఖలుగలసర్పములు రాజీమంతములనఁబడును.

గోధానుతలక్షణము.

శ్లో॥ గోధానుతస్తు గౌధేరో విషే దర్శ్యకరై స్సమః |
చతుష్పాత్

తా॥ గౌధేరము (అనఁగా ఉడుము) దర్శ్యకరసర్పవిషమువంటి విషముగలదిగ నాల్గుకాళ్ళతోఁగూడినదిగనుండును.

సంకరజాతివ్యంతరసర్పలక్షణము.

శ్లో॥ వ్యంతరాక విద్యాదేతేషామేవ సంకరాత్ || 7.

వ్యామిశ్రలక్షణా స్తేహి సన్నిపాతప్రకోపనాః | 7½.

తా॥ పైచెప్పిన దర్శ్యకరాది సర్పములయొక్క సంకరమువలన జనించినసర్పములు వ్యంతరములనఁబడును. వీనికి పైదర్శ్యకరాది సర్పములకుఁ జెప్పియుండు లక్షణములు కలిసియుండును. వీని విషముసన్నిపాతమును ప్రకోపింపఁజేయును.

సర్పదంశకారణము.

శ్లో॥ ఆహారార్థం భయాత్పాపస్వర్భా దతివిషా త్కుఠః || 8.

పాపవృత్తితయా వై రా ద్వేష్యయమచోదనాత్ |

దశంతి సర్పా స్తేషూక్తం విషాధిక్యం యథోత్తరమ్ | 9.

తా॥ ఆహారముకొఱకును భయమువలనను కాళ్ళచేత్రొక్కుటవలనను విషము వృద్ధిఁజేందియుండుటవలనను కోపమువలనను పాపస్వభావముచేతను ద్వేషమువలనను దేవతలు ఋషులు యముఁడు వీరి ప్రేరేపణవలనను సర్పములు మనుజులనుకఱచును. పైసర్పకాటులొకొకదానికన్న నొకటివిషాధిక్యము గలదిగనుండును. (అనఁగా ఆహారముకొఱకు కఱచిన కాటునకన్న భయములవలన కఱచిన కాటువందు విషము అధికముగనుండును). ఇట్లు తెలిసికొనవలెను.

శ్లో॥ ఆదిష్టాత్కారణం జ్ఞాత్వా ప్రతికుర్యా ద్యథా యథమ్ | 9½.

తా॥ పైచెప్పిన దర్శ్యకరాదిసర్పములు కఱచుటకు కారణములను చక్కఁగ తెలిసికొని వానివానికి తగినట్లు చికిత్సలను జేయవలయును.

వ్యంతరస్వరూపము.

శ్లో॥ వ్యంతరః పాపశీలత్వా న్మార్గమాశ్రిత్య తిష్ఠతి || 10.

తా॥ వ్యంతరములను సర్పములు పాపిష్ఠస్వభావముగలవియగుటంజేసి యెల్లప్పుడు మనుజులు సంతరించునట్టి మార్గములయందు సంతరించుచుండును.

తుండాహతాదిసర్పదంశలక్షణము.

- శ్లో॥ యత్ర లాలాపరిక్షేదమాత్రం గాత్రే ప్రదృశ్యతే ।
నతు దంష్ట్రాకృతం దంశం తత్తుండాహత మాదిశేత్ ॥ 11.
- ఏకదంష్ట్రాపదం ద్వేవా వ్యాభీడాఖ్యమశోణితమ్ ।
దంష్ట్రాపదే సరక్తే ద్వే వ్యాలుప్తం త్రీణి తాని తు ॥ 12.
- మాంసచ్ఛేదాదవిచ్ఛిన్న రక్తవాహినిదంష్ట్రకమ్ ।
దంష్ట్రాపదాని చ త్వారి తద్వద్దప్తనిషీడితమ్ ॥ 13.
- నిర్విషం ద్వయ మత్రాద్య మసాధ్యం పశ్చిమం వదేత్ ।

తా॥ మనుజునియొక్క శరీరమున సర్పముయొక్క కోరలుతగులక దాని జొల్లు మాత్రము తగిలియుండిన నది తుండా హతమనియు, (1) లేక (2) కోరలుతగిలి రక్తము చెడలకయుండిన నది వ్యాభీధమనియు, (2) కోరలు దృఢముగ తగిలి రక్తముతోఁ గూడియుండిననది వ్యాలుప్తమనియు (3) కోరలుగట్టిగతగిలి మాంసముఛేదించబడి ధారగారక్తము స్రవించుచుండిన నది దప్తకమనియు (4) కోరలు దృఢముగతగిలి ధారగరక్తము స్రవించుచుండిననది దప్తనిషీడితమనియు జెప్పబడును. వానిలో తుండా హతము, వ్యాభీధము అనురెండును విపరీతములుగనుండును. వ్యాలుప్తము దప్తకము అనురెండును కష్టసాధ్యము. దప్తనిషీడితమనునది అసాధ్యము.

సర్వవిషలక్షణము.

- శ్లో॥ విషమాహేయమప్రాప్య రక్తం దూషయతే వపుః ॥ 14.
- రక్తమణ్విపితు ప్రాప్తం వర్ధతే తైలమంబువత్ ॥ 14½.

తా॥ సర్పవిషమునకు రక్తసంబంధముకలుగక శరీరముచెడనేరదు. అవిషము స్వల్పరక్తముతోఁ సంబంధించిన నుదకములో నువ్వులనూనె స్వల్పముతగిలిన నుదకమంతయు నెటుల వ్యాపించునో నటుల శరీరమంతయు వ్యాపించును.

సర్పాంగాభిహతలక్షణము.

- శ్లో॥ భీరోస్తు సర్పసంస్పర్శా ద్భయేన కుపితోఽనిలః ॥ 15.
- కదాచిత్కురుతే శోఘం సర్పాంగాభిహతం తు తత్ ॥ 15½.

తా॥ భయపడుస్వభావముగలవానికి సర్పముతాకుటవలన విశేషభయముకలిగి దానిచే వాతముప్రకోపించి ఒకానొకప్పుడుశరీరమున వాపునుగలుగజేయును. అది సర్పాంగాభిహతమని చెప్పబడును.

శంకావిషలక్షణము.

శ్లో॥ దుర్గాంధకారే విధస్య కేచి ద్దప్తశంకయా ॥ 16.

విషోద్వేగో జ్వరశ్చర్ధిర్మూర్ఛా దాహాఽపినా భవేత్ ।

స్థూని ర్మోహతిసారో వా తిచ్చంకావిషముచ్యతే ॥ 17.

తా॥ గాఢాంధకారములో నేదైన నొకజుతువుచే గాయుతులగిలినవానికి సాముకఱచినదన్న సందేహముచేవిషవేగము జ్వరము వాంతి మూర్ఛ సర్వాంగతాపము లేక బడలిక మోహము ఆతిసారముకలుగును. యిదిశంకావిషమనిచెప్పబడును.

సవిషనిర్విషలక్షణము.

శ్లో॥ తుద్యతే సవిషోదంశః కంఠాశోఘరుజాన్వితః ।

దహ్యతే గ్రధితః కించిద్విపరీతస్తు నిర్విషః ॥ 18.

తా॥ విషముతోఁగూడియుండు కాటుకందుఁజొట్లు దురద వాపు శోఘ నొట్టి తాపము కొంచెము ఉంటకట్టియుండుట ఈలక్షణము లుండును. ఇట్టిలక్షణములు లేకుండినది నిర్విషమని తెలిసికొనవలయును.

దర్శకరాది ప్రథమవిషవేగాద్యుపద్రవములు.

శ్లో॥ పూర్వేదర్శకృతాం వేగే దుష్టం ప్రావీభవత్యస్యక్ ।

శ్యావతా తేన వక్త్రాదా సర్పంతీః చ కీటకాః ॥ 19.

ద్వితీయే గ్రంథయౌ వేగే త్రితీయే మూర్ధ్ని గౌరవమ్ ।

దుర్గంధో దంశవిక్షేద శ్చతుర్థీవనం వమిః ॥ 20.

సంధివిక్షేపణం తంద్రా పంచమే పర్వశ్లేదనమ్ ।

దాహా హిఢ్మా చ షష్ఠే చ హృత్పిడాగాత్రగౌరవమ్ ॥ 21.

మూర్ఛా విసాశో ఽతిసారః ప్రాప్య శుక్రం తు సప్తమే ।

స్కంధవృష్ణకటిభంగ స్సర్వచేష్టానివర్తనమ్ ॥ 22.

తా॥ దర్శకరమనుసర్పముయొక్క మొదటివిషవేగమున క్యావవర్ణముగల, చుష్ట, రక్తము శ్రవించును. దానిచేతముఖము కండ్లు నాలుక మీయించు క్యావవర్ణము కలుగును. శరీరమంతట పురుగులు సంచరించునట్లుండును. దర్శకరమను సర్పముయొక్క రెండవవిషవేగమునందు గ్రంథులు మూడవవిషవేగమునందు శిరోగురుత్వము దుర్గంధము కఱచిన స్థలమునందుచల్లగనుండుట, నాల్గవవిషవేగమునందు కారియమియుట, వాంతి శరీరసంధులు జారిపోవుట ఆలస్యము అయిదవవిషవేగమునందు గణువులయందు

నొప్పి సర్వాంగతాపము ఎక్కిల్లు, అఱవవేగమున తొమ్మనొప్పి, శరీరగురుత్వము మూర్ఛ, అడ్చిల్లును, అతిసారము, ఏడవవేగమునందు విషము శుక్రస్థావమునకు జేరుట వలన భుజశరములయందును నడుమునందును వీపునందును నొప్పి, నాస్తపాదాదులు చాల వములేకుండుట కలుగును.

మండలివిషప్రథమవేగాద్యుపద్రవములు.

శ్లో॥ అథ మండలిపప్తస్య దుష్టం పీఠీభవత్యసృక్ ।

తేన పీతాంగతాదాహ్నాద్వితీయే శ్వయంభూద్భవః ॥ 23.

తృతీయే దంశవిక్లేద స్పృశస్తృణ్ణా చ జాయతే ।

చతుర్థే జ్వర్యతే దాహః పంచమే సర్వగాత్రగః ॥ 24.

తా॥ మండలియను సర్పముకఱచినవానికి మొదటివిషవేగమునందు రక్తముచెడి రక్తమువసుత్రివల్లముగనగును. దానివలన శరీరమంతయు పసుపువల్లము తాపముకలుగును. రెండవవిషవేగమున వాపు, మూడవ విషవేగమున కఱచినస్థలమునందుచెమట, దప్పి, నాల్గవవిషవేగమునజ్వరము, తాపము, అయిదవవిషవేగమున సర్వాంగతాపము కలుగును.

రాజిలసర్పవిషవేగాద్యుపద్రవము.

శ్లో॥ దప్తస్య రాజిలైర్దుష్టం పాంశుతాం యాతి శోణితమ్ ।

పాంశుతా తేన గాత్రాణాం ద్వితీయే గురుతాతిచ ॥ 25.

తృతీయే దంశవిక్లేదో నాసికాక్షిముఖస్రవాః ।

చతుర్థే గరిమా మూర్ఛః మర్యాస్తంభశ్చ పంచమే ॥ 26.

గాత్రభంగో జ్వర శ్శీత శ్శేషయోః పూర్వవ్యదేత్ ॥ 26½.

తా॥ రాజీమంతమును సర్పముకఱచినవానికి రక్తముచెడి తెల్లగనై శరీర మంతయు తెల్లగనగును. రెండవవిషవేగమున శరీరమున మిక్కిలి గురుత్వము, మూడవవేగమున కఱచినస్థలమున చెమట ముక్కు నీత్రములు నోరు పినియందు స్థావము, నాల్గవవేగమున శరీరగురుత్వము మెడపట్టుకొనుట, అయిదవవేగమున శరీర మందంతట నొప్పి జ్వరము వైత్యముకలుగును. మండలి, రాజీమంతము అనుసర్ప ములయొక్క 6-7 విషవేగములయందు దర్శికరమను సర్పముయొక్క విషవేగమునకు చెప్పియుండు ఉపద్రవములు కలుగును.

మండలివిషచికిత్సాకాలము.

శ్లో॥ కుర్యా త్పంచసు వేగేషు చికిత్సాం న తతః పరమ్ । 27.

తా॥ దర్శిక రాదిసర్పములు కఱచినవానికి 5 విషవేగములలోపల చికిత్సను చేయవలయును. అంగకుపై ఆసాధ్యము కావున చికిత్సజేయఁజూడు.

అల్పవిషసర్పములు.

శ్లో॥ జలాప్లుతారతిక్షీణాభీతానకులనిర్జితాః ।

శీతవాతాతపవ్యాధిక్షుత్తృష్ణాశ్రమపీడితాః ॥ 28.

తూర్ణం దేశాంతరాయాతావిముక్తవిషకంచుకాః ।

కుశౌఘధీకంటకవద్యే చరంతీవ కాననమ్ ॥ 29.

దేశం చ దివ్యాధ్యుషితం సర్పాస్తేఽల్పవిషామతాః । 29½.

తా॥ జలములోతడిసిరిదిగ సంభోగముచే శ్రమమునుజేసినదిగ, భయపడి నదిగ ముంగిసచే జయింపఁబడినదిగ చలి, గాలి, ఎండ, వ్యాధి, ఆఁకలి, దప్పి, ఆయాసము వీనిచేపీడింపఁబడినదిగ అపుడే దేశాంతరమునుండివచ్చినదిగ విషమునుగాని మానమునుగాని విడిచినదిగ దర్భ ఓషధులు ముండ్లుగల అడవియందుగాని దేవతలగుంఠ రించు ప్రదేశమునందుగాని సంచరించునదిగనుండు సర్పములన్నియు మిక్కిలి స్వల్ప విషముగలవిగనుండునని మహర్షులు వచింపుచున్నారు.

“సృశానచైత్యచల్మీకయజ్ఞాశ్రయసురాలయే । చత్తుష్పథే జలస్థానే జ్యోద్వానేషు కోటరే । క్షీరద్రుమే నింబతిరా నిర్ఘరే గిరిగహ్వరే । చక్రవర్తగదాకుంత్రిత్రిశూలాంకజటాధరాః । రక్తాస్యనయనా యే చ తే స్యు రాశీవిహేపయాః । స తేషు కాలనియమో స చ వేగే ష్వను క్రమః । మంత్రతంత్రబలాన్నాపి ప్రసహ్య వినివర్తనమ్ ॥”

స్తకానము చైత్యప్రదేశము పుట్టి యాగభూమి దేవాలయము నాల్గుతోవలకలసిన స్థలము జలసమీపప్రదేశము పాతయుద్ధానము వృక్షములజొంగు పాలుగలవృక్షములు వేదచెట్లు సెయ్యేరు పర్యతగుహలు వీని నుండు వసింపెడిపాములు చక్రము వజ్రాయుధము గదకుంత్రము త్రిశూలము వీనితోతుల్యముగనుండు రేఖలుగల బడిగల తోఁగూడిన సర్పములు నోరు కండ్లు యివి యెట్లుగనుండుపాములు యివియన్నియు “పెద్దసర్పములతో సమానమైన విషముకలవిగనుండును. పైపాములుకరచుటకు కాల నియమంబును; కారణంబును లేకుండును. వానివిషవేగములకు క్రమములేదు. మణి మంత్రతంత్ర ఓషధి మొదలగువానివీర్యములచే వానివిషముతిప్పటకు సాధ్యముకానేరదు. అని సంగ్రహమునందు చెప్పఁబడియున్నది.

అనాధ్యవిషయము.

- శ్లో॥ స్మశానచితివై త్యాదౌ పంచమీపక్షసంధిషు ॥ 30.
- అష్టమీసవమీసంధ్యా మధ్యరాత్రినిశేషుచ ।
యామ్యాగ్నేయమఘాశ్లేషావిశాఖాపూర్వనై ఋతే ॥ 31.
- నై ఋతాభ్యేయూహూరై చ దప్తం మర్మసు చ త్యజేత్ ।
దప్తనూత్ర సిితాస్యాత్మ శ్చీర్యమాణశిరోరుహః ॥ 32.
- స్తబ్ధజహ్వో ముహుర్ముర్చ శీతోచ్ఛ్వాసో వ జీవతి । 32½.

తా॥ స్మశాన, చితి, చైతిప్రదేశాది దుష్టస్థలములయందును, చంచమి, చక్ష సంధులు, అష్టమి, నవమి, ఈతిథులయందును, సంధ్యాకాల అర్ధరాత్ర మధ్యాహ్న కాలములయందును భరణి, కృత్తిక, మఖ, ఆశ్లేష, విశాఖ, పుబ్బ, పూర్వాషాఢ పూర్వాభాద్ర, మూల, ఈసత్తత్రములయందును నైఋతమును వశాహూర్తమునును మర్తస్థానములయందును పాముకఱచిన నా మనుష్యులు జీవించనేరరు. పాముకఱచిన తోడనే వానికి నోరు కండ్లు తెలుపుబారుట తలచుట కల్పాడిపడుట వాచకస్తబ్ధ మగుట, చలుమాటు మూర్ఛకలుగుట ఊపిరిచల్లగ నెడలుట ఈ యుపద్రవములు కలిగిన వాఁడు జీవించఁడు. కావున వీరలకు చిత్తజేయుట నేప్పయోజనము.

“శ్వయధు ర్వేదనా స్తీవ్రా గ్రీవాభంగోక్షీరక్తతా । మూర్ఛాగళ గ్రహ శ్చర్దిః ప్రేతరాజస్య కింకరాః । బాలబువప్రతిమో దంశః కూర్మ పృష్ఠవ దున్నతః । రక్తం భేభ్యస్సమస్తేభ్యో వర్తతే న తుదంశతః రోమ హర్షో సశిశిరై శ్వయధు గ్లోహితో సితః । హృష్టగేహనతానక్రవక్ర త్వం యస్య తం త్యజేత్ ॥”

పాముకఱచినతోడనే వాపు తీవ్రమైనొప్పి మెడపట్టుకొనుట శేత్రములు యెలుపు బారుట, మూర్ఛ, తొమ్మిదివడిచి కొనుట, వాంతి యాయుపద్రవములు కలిగినచో యా మనుజుఁడు జీవించనేరఁడు. మఱియు పాముకఱచిన స్థలము నేరేడుపండువలె నల్లగ తాచేలు వీపువలెపొడవుగనై శరీరమునందలి ద్వారములయందుండి రక్తము ప్రవింపుచు పాముకఱచినస్థలములో మాత్రము రక్తము ప్రవింపకయుండిన నట్టివాఁడు సయితము జీవించఁడు. గగుర్పాటు వాపుశరీరము యెఱ్ఱగగాని నల్లగగానినగుట శేత్రములు ముక్కు నోరు యివి వంకరగనగుట యాయుపద్రవములుగల విషరోగిజీవించఁడు. అని సంగ్రహమునందు తెప్పఁబడియున్నది.

శ్లో॥ హిధ్మాశ్వాసో వమః కాసో దప్తమాత్రస్య దేహినః ॥ 33.

జాయంతే యుగపద్యస్య సహృచ్ఛాలీ న జీవతి । 33½.

తా॥ పాముకఱచినతోడనే మనుజునికి యొక్కిళ్లు శ్వాసము వాంతి కాసము తొమ్మనొప్పి యివి యేకకాలమునజరించిననట్టివాఁడుజీవించఁడు.

శ్లో॥ ఛేనం వమతి నిస్సంజ్ఞ శ్శ్యావపాదకరాసనః ॥ 34.

నాసావసావో భంగోఽంగే విద్యేదశ్శ్చధసంధితా ।

విక్షపీతస్య దప్తస్య దిగ్ధేనాభిహతస్యచ ॥ 35.

భవంత్యేతాని రూపాణి సంప్రాప్తే జీవితక్షయే । 35½.

తా॥ విషమును త్రాగినవానికిగాని పాముకఱచినవానికిగాని విషము పూయడిన శస్త్రముచే కొట్టఁబడిన వానికిగాని నురుగును కక్కుట ప్రజ్వలెకుండుట కాళ్లు పీకులు ముఖము పల్లంగనగుట ముక్కువంకరగనగుట శరీరమందంతటనొప్పి మలము పెడఁబట సంధుకఁగరుట యాలక్షణములు కలిగినవాఁడు జీవించఁడు. పై లక్షణములు మరణకాలమునందే కలుగును.

శ్లో॥ ననస్యైశ్చేతనాత్మైర్నక్షతాత్ క్షతజాగమః ॥ 36.

దండాహతస్య నోరాజీప్రయాతస్య యమాంతికమ్ । 36½.

తా॥ ముందుచెప్పినప్రకారము పాముకఱచినవానికి తీక్ష్ణమైన నశ్యములు చేయించియు వానికి ప్రజ్వలెకుండుట శరీరమునుఛేదించిన నాగాయమునుండి రక్తము పెడఁబకుండుట కఱచేకట్టికొట్టిన యాకఱ్ఱవలె రేఖగ వాపుకలుగకుండుట ఈ లక్షణములుకలిగినవాఁడు యమసమీచమునకు పోవునని నిశ్చయించవలయును.

సాధ్యవిచచికిత్స.

శ్లో॥ ఆతోన్యధాతుత్వరయా ప్రక్షిప్తాగారవ ద్భిషక్ ॥ 37.

రక్షాకంఠగతా ప్రాణాః చిష మాశు శమం నయేత్ ।

తా॥ సర్పదప్తునికి పైచెప్పిన యసాధ్యలక్షణములులేకుండినచో “ నిష్పతగిలి కాలుమండు యిల్లునుకీఘ్రముగనుడకాదులచే శమిక చేయుచందంబున ” విషసంబంధముచే పీడింతుఁడుగనుండువానికి జ్వోషధాదులనిచ్చించి యా విషమునుకీఘ్రముగ శమింపఁజేయవలయును.

విషవ్యాప్తిక్రమము.

శ్లో॥ మాత్రాశతం విషం స్థితౌ దంశే దప్తస్య దేహినః ॥ 38.

దేహం ప్రకృమతే ధాతుర్థాదుర్ధాదీ ప్రదూషయత్ ।

ఏతస్మిన్నంతరే కర్మ దంశస్యోత్కర్తనాదికమ్ । 39.

కుర్యాచ్ఛ్రమం యథా దేహే విషవల్లీ న రోహతి । 39½.

తా॥ పాముకఱచినచోటులో నావిషము 100 శ్రుటికాలవర్యంతముండి యా పిదప రక్తాదిధాతువులనుచెఱచుచు దేహమంతటవ్యాపించును. కావున నా కాలము లోపలనే విషము శరీరమంతటవ్యాపించకుండునటుల నతిశీఘ్రముగ దంశము ఉత్కర్తనము మొదలగుచిత్సలము జేయవలయును.

సర్వదవ్చచిత్స.

శ్లో॥ దవ్చమాతో దశేదాశు తమేవ పవనాశినమ్ । 40.

లోఽపం మహీం వా దశనై శ్చిత్వా చానుససంభ్రమమ్ ।

నిష్ఠీవేన సమాలింపే ద్దంశం కర్ణమలేన వా । 41.

తా॥ పాముకఱచినపురుషుఁడు తోడనే యాపామును త్వరగాకొఱకవలయును. లేక అట్టిమనుజుఁడు మట్టిగడ్డనుగాని భూమినిగాని పండ్లచేకొరికి పిదపకారియుమిసి పాముకఱచినచోట ఆపుమ్మనిగాని తనగుబిలినిగాని తాను తనముచేయవలయును.

సర్వదంశబంధనము.

శ్లో॥ దంశస్యోపరి బద్ధీయా దరిప్తాం చతుర్ంగులే ।

క్షామాదిభి ర్వేణికయా సిద్ధైర్మంత్రై శ్చ మంత్రవిత్ । 42.

అంబువ త్సేతుబంధేన బంధేన స్తభ్యతే విషమ్ ।

న వహంతి సిరా శ్చాస్య విషం బంధాభిషీడితాః । 43.

తా॥ మంత్రసిద్ధిగలవాఁడు తెల్లవట్టువస్త్రఖండమునుగాని వెంట్రుకలనుగాని సిద్ధమంత్రములచే నభిమంత్రించి పాముకఱచినస్థలమునకుపైన 4 అంగులప్రదేశములో గట్టవలయును. ఇటులకట్టుటచే ఆనకట్టువలన ప్రవహించు నీరునిలుచు భంగి, సిర మార్గముగ శరీరములోవిషమువ్యాపించక నిలుచును.

సర్వవిషహరణము.

శ్లో॥ నిష్పీడ్యానూధరేద్దంశం మర్తనంధ్యగతం తథా ।

న జాయతే విషావేగో బీజనాశాదివాంకురః । 44.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము కట్టుకట్టినపిదప నావిషము మర్మములు సంఘట నినివీరకయుండిన కరచినచోటును కత్తిచేగిచి చక్కగవిసికి విషమును బైలుపఱచ

వలయును. ఇటులజేసిన “ విత్తనములు నశించిన మొలకలు మొలవకుండుచుండంబున ” విషమును బైలుపలుచుటవలన విషవేగము కలుగకుండును.

సర్పదంశమునకు దాహకర్మ.

శ్లో॥ దంశం మండలినాం ముక్త్యా పిత్తలత్వాదధాపరమ్ ।

ప్రతప్తై స్తే మలోహాదై ర్దహేదాశూల్మాకేన వా ॥ 45.

కరోతి భస్మసా త్సద్యో వహ్నిః కిం నామ న ఊణాత్ ।

తా॥ మండలియను సర్పకాటురప్ప యితర సర్పములకాటునందు బంగారు యనుము మొదలగు లోహములను చక్కఁగకాల్చి వానిచేగాని కొరివికట్టెలచేఁగాని కాల్చినవాయుగ్నివిషమును ఊణకాలములోభస్మము చేయును.

సర్పవిషాచూషణము.

శ్లో॥ ఆచూషే త్స్వర్ణవక్త్రో వా మృద్భస్మాగదగోమయైః ॥ 46.

ప్రచ్ఛాయాంతరరిప్తాయాం మాంసలం తు విశేషతః ।

అంగం సహైవ దంశేన లేపయే దగదై ర్మహుః ॥ 47.

చందనోశీర సుక్తేన సలిలేన చ సేచయేత్ । 47½.

తా॥ సర్పదష్టులైనవారికి పూర్వము చెప్పినప్రకారముకట్టుగట్టి పిదప విశేష బలవంతులగు మనుజులు మట్టిబూడిద జౌషధము గోమయము వీనిలో దేనినైన నొకటిని నోటినిండనుంచుకొని పాముకఱచినచోటులో నొకగొట్టమునుంచి దానిమార్గముగవిషమును నోటిచేపీల్చవలయును. పామువిషముతగిలినవాఁడు స్థూలశరీరుఁడుగ నుండిన వానివిషమును పైచెప్పినప్రకారము నోటిచేతనేపీల్చవలయును. మఱియు విషవారాషధములను నూరి శరీరమంతటపలుమాలు పూయుచుండవలయును. చందనము, పట్టివేరు వీనినినూరి యుదకములో కలిపి యాయుదకముచే సేచనమును చేయవలయును.

విషోపద్రవమున సిరావేధము.

శ్లో॥ విషే ప్రవిస్తౌతే విధ్యాత్సిరాం సా పరమాక్రియా ॥ 48.

రక్తేన్ద్రియమాణే హి కృత్స్నం నిద్రియతే విషమ్ । 48½.

తా॥ విషము శరీరమంతట వ్యాపించియుండిన సిరాను వేధించవలయును, అట్లు చేయుటవలన రక్తముబైలువడలి చక్కఁగనారక్తముతో విషమంతయు బైటికి వచ్చును. కాబట్టి సిరావేధము విషచికిత్సయందు త్రమమైనది.

సవిషనిర్విషరక్తలక్షణము.

శ్లో॥ దుర్గంధం సవిషం రక్తమగ్నో చటచటాయతే ॥ 49.

యథా దోషం విశుద్ధం చ పూర్వవల్లక్షయే దస్మక్ । 49½.

తా॥ విషముతోఁగూడియుండు రక్తము దుర్గంధముకలదిగనుండును. దానిని నిచ్చులోనేసిన చటచటయను శబ్దముకలుగును. శుద్ధంబుగనుండు రక్తము నాయా దోషముగుణముగ సిరావ్యధవిధ్యధ్యాయములోఁజెప్పియుండు లక్షణములచే తెలిసికొనవలయును.

విషమునందు జలౌకాప్రయోగము.

శ్లో॥ సిరా స్వదృశ్యమానాను యోజ్యా శృంగజలౌకసః ॥ 50.

తా॥ వాపుమొదలగు సుషద్రవములచే సిరలగుచడకయుండిన చిప్పనగొట్టముచే గాని జలగలచేఁగాని రక్తమును తీయవలయును.

విషోపద్రవమునరక్తస్తంభనము.

శ్లో॥ శోణితం స్తుతశేషం చ ప్రవిలీనం విషోష్ణణా ।

లేపనేకై స్తు బహుశః స్తంభయే ద్భృశశీఘ్రైః ॥ 51.

తా॥ బైలువెడలినదిపోఁగా శేషించియుండు రక్తము విషాన్నిచేకరిగి వెడలుచుండిన మిక్కిలి కీతలముగనుండు చట్లు నేకము వీనిని చలుమాటుచేయించి యారక్తము బైలువెడలకుండునటుల జేయవలయును.

విషమూర్ఛాహరోపచారములు.

శ్లో॥ అస్కన్నే విషవేగాధి మూర్ఛాయమదహృద్ద్రవాః ।

భవంతి తాన్ జయేచ్ఛీతై ర్వీజేచ్ఛారోమహర్షతః ॥ 52.

తా॥ విషవేగముచే రక్తముపేరి స్రవించకయుండిన మూర్ఛ మదాత్మ్యము తొమ్మనొప్పి కలుగును. అట్టివారికి చల్లగనుండు లేపనేకములను జేయించువలయును. శరీరమున గగుర్పాటుకలుగునటు విసనకఱ్ఱ మొదలగువానిచే విసరవలయును.

శ్లో॥ స్కన్నే తు రుధిరే సద్యో విషవేగః ప్రశామ్భితః ।

తా॥ రక్తము చక్కఁగబైలువెడలిన విషవేగము శిఘ్రములో శమించును.

విషోపద్రవమునకు ఘృతపానము.

శ్లో॥ విషం కర్షతి తీక్ష్ణత్వా దృఢయం తస్య గుప్తయే ॥ 53.

పిబేద్ధృతం ఘృతక్షౌద్ర మగదం వా ఘృతాప్లుతమ్ ।

హృదయావరణే చాస్య శ్లేష్మా హృద్యుపచీయతే ॥ 54.

తా॥ విషము తీక్షణ్యభావముగఁదిగయగుటంజేసి హృదయమును నీడ్చును. కాబట్టి యాహృదయ రక్షణార్థము అవునెయ్యినిగాని, అవునెయ్యి, తేనె కలిపిగాని విషవారాపధములను అవునెయ్యిలోకలిపిగాని విషకోగికిప్పించ వలయును. ఇటులు చేసిన శ్లేష్మమువృద్ధిజేంది యది హృదయమును నావరించును.

విషవేగమున వమనావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ ప్రవృత్తగౌరవోత్తే శహృల్లాసం వామయే త్తతః ।

ద్రవైః కాంజికౌభుత్తైలమద్యాదివర్జితైః ॥ 55.

వమనై ర్విషహృద్భి శ్చ నై వం వ్యాపిన్తి తద్వపుః । 55½.

తా॥ సర్పకాటుతగిలినవానికి శరీరమునందుగుడుత్వము ఓకర హృల్లాసము కలిగి యుండిన విషహరములైన ద్రవరూపముగనుండు నాపధములచే వమనము చేయించ వలయును. గంజి ఉలవకట్టు, నువ్వులనూనె, మద్యము మొదలగువానిచే వమనము చేయించుంజనదు. పైచెప్పినప్రకారము వమనము చేయించిన శరీరమునందు విషము వ్యాపించ నేరదు.

దర్వీకరాదిప్రకృత్యనుగుణచికిత్స.

శ్లో॥ భుజంగదోషప్రకృతిస్థానవేగవిశేషతః ॥ 56.

సుసూక్ష్మం సమ్యగాలోచ్య విశిష్టాం వాచరేత్ క్రియామ్ ।

తా॥ సర్పము, దోషము, ప్రకృతిస్థానము, వేగము, వీనిని చక్కఁగ పర్యాలోచించి వానివానికి తగినటుల చికిత్సలను జేయవలయును.

దర్వీకరవిషమున పానసస్యములు.

శ్లో॥ సింధువారితమూలాని శ్వేతా చ గిరికర్ణికా ॥ 57.

సం దర్వీకరై ర్ద్రష్టే సస్యం మధు సపాకలమ్ । 57½.

తా॥ దర్వీకరమును పాముకరచినవానికి వానిలివేళ్ళనుగాని తెల్లగంటెనగుగాని మారియుదకములోకలిపి పానము చేయించి పిదప చెంగల్యకోష్ఠము ఉదకముతో మారి మాక్షికమును తేనెలోకలిపి సస్యముచేయించవలయును.

కృష్ణసర్పదష్టచికిత్స.

శ్లో॥ కృష్ణసర్పేణ దష్టస్య లింపే ద్దంశం హృతేఽస్పృశ ॥ 58.

చారటీనాకులీభ్యాం వా తీక్ష్ణమూలవిషేణ వా ।

పానం చ క్షౌద్రమంజిష్ఠాగృహధూమయుతం ఘృతమ్ । 59.

తా॥ కృష్ణసర్పము కఱచినవానికి రక్తమోక్షణము చేయించి కఱచినచోటునందు గురిగింజవేళ్ళు, పెద్దసర్పాక్షివేళ్లు వీనినినూరి లేవనము చేయవలయును. లేక తీక్ష్ణమైన మూలవిషముచే లేవనము చేయవలయును. మంజిష్ఠ, కఠధూపము, తేనె వీని వాపునెయ్యిలో కలిపి పానము చేయించవలయును.

రాజీమద్దప్తచికిత్స.

శ్లో॥ తండులీయకకాశ్మశ్శ్య కిణిహీగిరికర్ణికా ।

మాతులుంగీసితాశేలుః పానసన్యాంజనై ర్హితః ॥ 60.

అగదః ఫణినాం ఘోరే విషే రాజీమతా మపి । 60½.

తా॥ రాజీమతు అనుసర్పము పెద్దసర్పములు వీనియొక్క దాహణవిషములందు చిట్టికూర, గుమ్మడు, ఉత్తరేణు, తెల్లగంటెన, అడవిమాదీఫలపుచ్చెట్టు తులసి, విరిగి వీనిచే పానసన్యాంజనములను చేయించిన హితముకలుగును.

మండలివిషచికిత్స.

శ్లో॥ సమా స్సుగంధా మృదీకా శ్వేతాఖ్యా గజదంతికా । 61.

అర్ధాంశం సారసం పత్రం కపిత్థం బిల్వదాడిమమ్ ।

సక్షౌద్రో మండలివిషే విశేషా దగదో హితః ॥ 62.

తా॥ పెద్దసర్పాక్షి, ద్రాక్ష, శ్వేతాఖ్యా (అనఁగాకలిగొట్టు), నాగదంత చెట్టు ఇవి సమభాగములు తులసి, వెలగ, మాశేడు, దానిమ్మ ఇవి దినుసుయొకటికి ½ భాగము ఇటుల వీనిని నూరి తేనెలో కలిపి మండలియను సర్పము కఱచినవారి కిప్పించిన మిక్కిలిహితము కలుగును.

మండలివిషహరలేనము.

శ్లో॥ పంచవల్కవరాయష్టినాగపుష్పైలవాలుకమ్ :

జీవకర్షణకాశీరం సితా పద్మక ముత్పలమ్ ॥ 63.

సక్షౌద్రో హిమవా న్నామ హంతి మండలాం విషమ్ ।

లేపాచ్ఛ్వయధువీసర్ప విస్ఫోటజ్వరదాహహా ॥ 64.

తా॥ పంచవల్కలము, (అనఁగా దిరికనము, రవి, మట్టి, జువ్వి, ప్రబ్బలి, వీనివట్టలు), త్రిఫలములు, యష్టినధుకము నాగకేరములు, వలకలు, జీవకము,

ఋషభకము, వట్టివేరు పంచదార, పద్మకము నల్లకలువ పీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి తేనెలో కలిపిన పదిహిమవాక్ అనబడును. దీనిని లేవనముజేసిన మండలిసర్పవిషము, వాపు, విసర్పము, విస్ఫోటము, జ్వరము, తాపము వారించును.

మండలివిషమున కాశ్మర్యాదిపానము.

శ్లో॥ కాశ్మర్యవటశృంగాణి జీవకర్షభకౌ సితా ।

మంజిష్ఠా మధుకం చేతి దప్త్రో మండలినా పిబేత్ ॥ 65.

తా॥ గుమ్మాడు, మట్టిచిగుళ్లు, జీవకము, ఋషభకము, పంచదార, మంజిష్ఠ, యష్టిమధుకము అనువానినినూరి ఉడకములోకలిపి దానిని మండలియను సర్పముకఱచి వవానికి పానము చేయించవలయును.

గోనసవిషచికిత్స.

శ్లో॥ వంశత్వగ్బిజకటుకా పాటలీబీజనాగరమ్ ।

శిరీషభీజాతివిషే మూలం గానేధుకం వచా ॥ 66.

పిప్టో గోవారిణా స్థాంగో హంతి గోనసజం విషమ్ । 66½.

తా॥ వెదురుపట్ట, వెదురువిత్తులు, కటుకరోహిణి, కలిగొట్టవిత్తులు, సొంటి, దిరికనపువిత్తులు, అతిఘన, అడవిగోధుమచెట్టువేళ్ళు, వస, అనువానిని, సమభాగములుగ గ్రహించి గోమూత్రములో నూరవలయును, ఇది అష్టాంగౌషధమునబడును. ఇది గోనసమును సర్పవిషమును పోగొట్టును.

రాజీమద్విషచికిత్స.

శ్లో॥ కటుకాతివిషాకుష్ఠగృహధూమహారేణుకాః ॥ 67.

సక్షౌ ద్రవ్యోషతగరా ఘ్నంతి రాజీమతాం విషమ్ । 67½.

తా॥ కటుకరోహిణి, అతివస, చెంగల్యకోష్ఠ, కరుధూపము, రేణుకలు, త్రికటుకములు, గ్నంధితగరము, తేనె అనునోషధులును రాజీమంతమును సర్పవిషమును పోగొట్టును.

కాండచిత్రావిషహరచికిత్స.

శ్లో॥ నిఖినే త్కాండచిత్రాయాః దంశం యామద్వయం భువి ॥ 68.

ఉద్ధృత్యప్రస్థితం సర్పిధాన్యమృద్భాస్యం ప్రలేపయేత్ ।

పిబేత్పురాణం చ ఘృతం వరాచూర్ణావచూర్ణితమ్ ॥ 69.

జీర్ణేవిరిక్తో భుంజీత యవాన్నం సూపసంస్కృతమ్ । 69½.

తా॥ కాండచిత్రాయను సర్వము శరీరమునందే ప్రదేశమును కలుచినదో యా ప్రదేశమును భూమిలోపల 2 ర్ముములు పాతిపెట్టి పిదపయెత్తి ఆకాటుపై ధాన్య పుమట్టిని నేతిలో కలిపి లేపనము చేయవలయును. పిదప త్రిఫలములను మార్గముచేసి ప్రాతనేతిలోకలిపి పానముచేయించి యది జీర్ణమై వీరేచనమైనపిదప సంభావిష్యములో కందిపప్పును చేర్చి పక్వముచేసి దాని నాహారముగ నిప్పించవలయును.

వ్యంతరవిషహరచికిత్స.

శ్లో॥ కరవీరార్కమును మమూలలాంగలికాకణాః ॥ 70.

కల్మయే దారనాళేన పాతామరిచసంయుతాః ।

ఏషవ్యంతరదప్తానా మగద స్సార్వకార్మికః ॥ 71.

తా॥ గన్నేరుపూలు, గన్నేరువేళ్ళు, జల్లేడుపూలు, జల్లేడువేళ్ళు, చన్నచర్ల గడ్డ, పిప్పళ్ళు, చిరుబొద్ది, మిరియాలు అనువానిని కలితోనురి దానిని వ్యంతరమును సర్వముకలుచినవానికి పాన నస్యదులయందుపయోగించవలయును.

సర్పదప్తపాననస్యాదులు.

శ్లో॥ శిరీషపుష్పస్వరసే సప్తాహం మరిచం సితమ్ ।

భావితం సర్పదప్తానాం పానే నస్యాంజనే హితమ్ ॥ 72.

తా॥ తెల్లమిరియాలను, దిరికనపువ్వురసములో 7 దినములునానఁబెట్టి దానిని సర్పముకలుచినవారికి పాననస్యాంజనములయందుపయోగించిన హితముకలుగును.

సర్పవిషహరపానము.

శ్లో॥ ద్విపలం సతకుష్ఠాభ్యాం ఘృతక్షౌద్రచతుష్పలమ్ ।

అపి తక్షకదప్తానాం పాన మేత త్సుఖప్రదమ్ ॥ 73.

తా॥ గ్రంథితగరము 2 పలములు, చెంగల్యకోష్ఠ 2 పలములు, ఆవునెయ్యి 4 పలములు, తేనె 4 పలములు ఇటుల వీనినొకటిగచేర్చి పానముచేయించిన తక్షకమును సర్పము కలుచినవానికికూడ సుఖము కలుగును.

దర్శికరవిషవేగచికిత్స.

శ్లో॥ అథ దర్శికృతాం వేగే పూర్వే విస్రావ్య శోణితమ్ ।

అగదం మధుసర్పిర్భావ్యం సంయుక్తం త్వరితం పిబేత్ ॥ 74.

ద్వితీయే వమనం కృత్వా తద్వదేవాగదం పిబేత్ ।

విషాపహైః ప్రయుంజీత తృతీయేఽంజననావనే ॥ 75.

- పిబేచ్ఛతుర్థే పూర్వోక్తాం యవాగూం వమనే కృతే ।
 వత్తవంచమయో శ్చీతై ర్దిగ్ధం సిక్తమధీక్ష్యశః ॥ 76.
- పాయయేద్వమనం తీక్ష్ణం యవాగూం చ విషాపహైః ।
 అగదం సప్తమే తీక్ష్ణం యుంజ్యాదంజననస్యయోః ॥ 77.
- కృత్వా వగాఢం శస్త్రేణ మూర్ధ్ని కాకపదం తతః ।
 మాంసం సరుధిరిం తస్య చర్మ వా తత్ర నిక్షిపేత్ ॥ 78.

తా॥ దర్శికరమను సర్పముకఱచినవానికి మొండటివిషవేగమునందు తొలుత రక్తస్రావము జేయించి పిదప తేనె, నెయ్యివీనితోడ విషహరౌషధమును కీఘ్రముగ నిప్పించవలయును. రెండవ విషవేగమునందు వమనమునకిప్పించి పిదప తేనె, నెయ్యి వీనిసహితముగ ఔషధమునిప్పించవలయును. మూడవ వేగమునందు విషహరములైన యౌషధములచే అంజనమును నస్యమును చేయించవలయును. నాల్గవ వేగమున వమనమునుజేయించి పూర్వముచెప్పియుండు పేయను పానము చేయించవలయును. అయిదు అటు వేగములయందు విషోషద్రవముగల వానిశరీరమునకు శీతముగనుండు విషహరౌషధములను వలనమాలు బూసి విషహరకషాయముచే సేచనము చేయించి తీక్ష్ణమైన వమనౌషధము నిప్పించి విషహరౌషధములతో సిద్ధము చేయఁబడినగంజిని పానము చేయించవలయును. ఏడవవేగమున తీక్ష్ణౌషధములచే అంజననస్యములనుచేయించి కాకపదమును శస్త్రముచే ఛేదమును శిరమునందు లోతుగాచేసి దానియందు రక్తముతో గూడియుండు మాంసమును గాని చర్మమును గాని యుంచవలయును.

మండలివిషవేగచికిత్స.

- శ్లో॥ తృతీయే వమితః పేయాం వేగే మండలినాం పిబేత్ ।
 అతీక్ష్ణమగదం షష్ఠీ గణం వా పద్మకాదికమ్ ॥ 79.

తా॥ మండలియను సర్పముకఱచినవానికి మూడవవిషవేగమునందు వమనము చేయించి పేయను పానము చేయించవలయును. అఱవవిషవేగమునందు తీక్ష్ణము కాకుండు విషహరౌషధమును గాని పద్మకాదిగణద్రవ్యములను గాని యిప్పించవలయును.

రాజీమద్విషవేగచికిత్స.

- శ్లో॥ ఆద్యేఽవగాఢం ప్రచ్ఛాయ వేగే దప్తస్య రాజిలైః ।
 అలాబునా హరేద్రక్తం పూర్వవచ్ఛాగదం పిబేత్ ॥ 80.
- షష్ఠేఽంజనం తీక్ష్ణతమమవపీడం చ యోజయేత్ । 80½.

తా॥ రాజలను సర్వముకలదినవారికి మొదటివిషవేగమున సారకాయబుట్టచే రక్తమునువెలిపఱచి ముందు చెప్పియుండునటుల నావధమునిప్పించవలయును. అజన విషవేగమునందు తీక్షణమైన అంజనమును అవపీడమును ప్రయోగించవలయును.

అను క్తవిషవేగచికిత్స.

శ్లో॥ అనుక్తేషు చ వేగేషు క్రియాం దర్శికరోదితామ్ । 81.

తా॥ మండలి రాజలము అనుసర్వములు కలదినవారికి యేవిషవేగములకు ప్రత్యేకముగ చికిత్స చెప్పలేదో వారికి దర్శికరమును సర్వవిషమునకు జెప్పియుండు చికిత్సలం జేయవలయును.

గర్భిణ్యాదులకుసిరావేధనిషేధము.

శ్లో॥ గర్భిణీబాలవృద్ధేషు మృదుం విధ్యేత్సిరాం న చ । 81½.

తా॥ గర్భిణీస్త్రీ, బాలుళ్లు, వృద్ధులు వీరిలకు సర్వకాటుకగిలినవో మృదుచికిత్సలను చేయవలయును. సిరనువేధించంజనదు.

సర్వవిషహరత్వగాదిపానము.

శ్లో॥ త్వజ్మనోహ్వనిశే వక్త్రం రససాశ్వాదూలజో నఖః । 82.

తమాలః కేసరంశీతం పీతం తండులవారిణా ।

హంతి సర్వవిషాణ్యేతద్వజ్రవజ్రచివా సురాన్ ॥ 83.

తా॥ లవంగపట్ట, మణిశిల, పసుపు, మ్రానిపసుపు, గ్రంథితగరము, రసము, పులిగోరు, తమాలపత్రము, పద్మకేసరములు యీద్రవ్యములనునూరి బియ్యపుకడుగులోజేర్చి చల్లగ పానముచేయించిన అది ఇంద్రుని వజ్రాయుధము, అసురులనశించఁ జేయుధంగి సమస్తవిషములను నశింపఁజేయును.

భుజంగాదివిషహరపాననస్యాదులు.

శ్లో॥ బిల్వస్య మూలం సురసస్య పుష్పం ఫలం కరంజస్య నతం సురాహ్వామ్ । ఫలమ్రీకం వ్యోమనిశాద్వాయం చ బస్తస్య మూత్రేణ సుసూక్ష్మపిష్టమ్ ॥ 84 ॥ భుజంగలూతోందుర వృచ్ఛికాద్యై ర్విషూచికాజ్జ్వగరజ్వరై శ్చ । ఆర్తా స్స రాన్ భూతవిధ్నితాం శ్చ స్వస్థీకరో త్యంజనపాననస్యైః । 85.

తా॥ కూరేడువేళ్లు, గగ్గెరపువ్వు, క్రాసుగవిత్తులు, గ్రంథితగరము, దేవదార, త్రిఫలములు, త్రికటుకములు, వసుపు, మానివనుపు అనుదానిని సమభాగములుగ గ్రహించి గొట్టెమూత్రముతో చక్కగనూరి వానిని అంజన పాననస్యముల యందును యోగించిన సర్పము సాలెపురుగు, ఎలుక, తేలు, మొదలగువిషజంతువులకాటు విషాచిక, అజీర్ణము, గరమను విషము, జ్వరము, భూతగ్రహబాధలు హరించును.

నిశ్శేషవిషాహరణావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ ప్రలేపాద్యై శ్చ నిశ్శేషం దంశాదపుష్పధరే దిప్తివమ్ ।

భూయో వేగాయ జాయేత శేషం దూషీవిషాయవా । 86.

తా॥ విషనారావధయలచే వట్టు పానము అంజనము నస్యము మొదలగువానిని చేయించి విషమును నిశ్శేషముగ బైటికితీసివేయవలయును. విషము శరీరమున కొంచెము శేషించియుండిన నది మరల వేగమును కలుగజేయును. లేక విషముగ పరిణమించును.

విముక్తవిరోపచారము.

శ్లో॥ విషాశ్చయేఽనిలం క్రుద్ధం స్నేహాదిభి రుపాచరేత్ ।

తైలమన్యకుఘ్నత్థాన్లువర్జ్యైః పవననాశనైః ॥ 87.

పిత్తం పిత్తజ్వరహరైః కషాయస్నేహవ స్తిభిః ।

సూక్ష్మకేణ వర్గేణ కఫమారగ్స్వధాదినా । 88.

తా॥ విషముశమించినపిదప ప్రకోపించియుండు వాతమును నువ్వులనూనె, మధ్యము, ఉలపలు, చింతనండు యివికప్ప యితరములగు వాతహర స్నేహావధాదులచే చికిత్సింపవలయును. పిత్తము ప్రకోపించియుండిన దానిని పిత్తజ్వరమును పోగొట్టునట్టి కషాయములచేతను స్నేహావస్థి కర్మలచేతను కఫము ప్రకోపించి యుండిన తేనెతోఁగూడిన అరగ్యధాదిగద్యద్రవ్యముల చేతను శమింపజేయవలయును.

సర్పాంగాభిహతచికిత్స.

శ్లో॥ సితా వై గంధికో ద్రాక్షా పయస్యా మధుకం మధు ।

పానే నమంత్రపూతాంబు ప్రోక్షణం సాంత్యహర్షణమ్ । 89.

సర్పాంగాభిహతే యుంజ్యా త్రథా శంకావిహర్ది తే ।

తా॥ సర్వాంగాభి ఘాతముచే గాని శంకావిషముచే గాని పీడింబడి యుండువారికి పంచదార, గంధకము ద్రాక్ష, పిన్నమునుబాల, యష్టిమధుకము తేనె వీనిని నూరి మంత్రముచే నభిమంత్రింపఁబడిన యాదకములో కలిపి పానము చేయించి పిదప నాయాదకమును శరీరమునకుపై ప్రోక్షించి మంచిమాటలను జెప్పి సంతోషమును కలుగజేసిన హితముకలుగును.

విషహరరత్నాదిధారణము.

శ్లో॥ కర్కేతనం మరకతం వజ్రం వారణమాక్తికమ్ । 90.

వైడూర్యం గర్దభమణిం పిచుకం విషమూషికామ్ ।

హిమవద్ధిరిసంభూతాం సోమరాజీం పునర్నవామ్ । 91.

తథా ద్రోణాం మహాద్రోణాం మానసీం సర్పజం మణిమ్ ।

విషాణి విషశాంత్యర్థం వీర్యవంతి చ ధారయేత్ । 92.

తా॥ కర్కేతనమమరత్నము, మరకతమ్ వజ్రము, ఏనుగుకుంభస్థలమునుండి తీయఁబడిన ముత్తియములు, వైడూర్యము, గర్దభమణి, పిచుకము (అనఁగా గారచెట్టు) విషమూషికము (అనఁగా విషముపీచెట్టు) హిమవత్పర్వతములో జనించిన కాలుగచ్చ, గలిజేరు మానసపర్వములోజనించిన ద్రోణా (అనఁగా ఏనుగుతుమ్మి) మహాద్రోణా (అనఁగా పెద్దతుమ్మి చెట్టు) అను ఓషధులు, సర్పచడిగలోజనించినరత్నములు వీర్యము గలవిషములు వీనిని విషశాంత్యర్థము మఱుజాఁడు ధరింపవలయును.

శ్లో॥ ఛత్రీజర్జరపాణిశ్చ చరేద్రాత్రై విశేషతః ।

తచ్ఛాఘ్నాశబ్దవిత్రస్తాః ప్రణశ్యంతి భుజంగమాః । 93.

తా॥ మఱియు మఱుజాఁడు గొడుగునుపట్టుకొని జర్జరమను వాద్యమును చేతిలోధరించి ఘోషింపును రాత్రులయందు సంభరించిన గొడుగునీడ వాద్యకబ్బము వీనివలన భయమునొంది సర్పములు నశించును.

షట్త్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

సప్తత్రింశాధ్యాయము.

సర్వవిషప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము కీట
లూతాదివిషప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పఁబడుచున్నది.

కీటలూతాదిప్రతిషేధాధ్యాయ ప్రారంభము.

సూ॥ అథాతః కీటలూతాదివిషప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాస్యమః ।
ఇతి హ స్మాము రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ సర్వవిష ప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణానంతరము పురుగులు సాలెపురు
గులు మొదలగువాని విషములకుచికిత్సలను తెలియఁబఱచునట్టి కీటలూతాది విషప్రతి
షేధమును వీయధ్యాయమును వివరించెదము.

చతుర్విధకీటములు.

శ్లో॥ సర్వాణామేవ విణ్మాత్రశుక్రాండశవకోధజాః ।

దోషై ర్వ్యసై స్సమస్తై శ్చ యుక్తాః కీటా శ్చతుర్విధాః ॥ 1.

తా॥ పూర్వాధ్యాయములో వచించిన దర్శికరాది సర్పములయొక్క మల
మూత్ర శుక్ర అండములు, కుల్లిపోయిన పీనుగ, వీనిలోనుండి జనించినవియును
యథాక్రమముగ వాతపిత్తశ్లేష్మ సన్నిపాతములతోఁ గూడినవియునైన కీటములు
వాయవ్యము ఆగ్నేయముశ్లేష్మిక్మము సాన్నిపాతికము అని 4 విధములుగ నుండును.
వాయవ్యకీటదంశలక్షణము.

శ్లో॥ దష్టస్య కీటై ర్వాయవై య ర్దంశస్తోదరుజోల్బణః । 1½.

తా॥ పైచెప్పిన కీటములలో వాయవ్యమును కీటములు కఱచినస్థలములో పోట్లు
నొప్పిఅధికముగనుండును.

ఆగ్నేయకీటదంశలక్షణము.

శ్లో॥ ఆగ్నేయై రల్పసంస్రావో దాహరాగవిసర్పవాన్ ॥ 2.

పక్వపీలుఫలప్రఖ్యః ఖర్జురసదృశో ౭థ వా । 2½.

తా॥ అగ్నేయమును కీటములకఱచినవానికి అకాటునందు స్వల్పస్రావము మంట యెఱుపువర్ణము విసర్పకుష్ఠంబు పండినగోగునందువంటిగాని లేక ఖర్జూరపండు వంటిగాని యాకారము కలుగును.

శైష్టికకీటదంశలక్షణము.

శ్లో॥ కఫాధికై ర్మందరుజః పకోద్విదుంబరసన్నిభః ॥ 3.

తా॥ శైష్టికమును కీటముకఱచిన నాకాటునందు స్వల్పనొప్పి మేడివండు వంటియాకారముండును.

సాన్నిపాతికకీటదంశలక్షణము.

శ్లో॥ స్రావాధ్య స్సర్వలింగస్తు వివర్జ్య సాన్నిపాతికైః । 3½.

తా॥ సాన్నిపాతికమును పురుగులు కఱచినవానికి కఱచినచోటునందు విశేష స్రావము ప్రైవాయవ్యాది కీటముల కాటులకుఁ జెప్పియుండు లక్షణములు కలిగి యుండును. ఇది యసాధ్యంబగుటవలన చికిత్సయందు వర్జింపదగినది.

కీటవిషవేగలక్షణము.

శ్లో॥ వేగాశ్చ సర్పవచ్ఛోభో వర్ధిష్ణ ద్విస్రక్తతాః 4.

శిరోక్షిగౌరవం మూర్ఛాభ్రమశ్వాసోఽతివేదనా ।

సర్వేషాం కర్ణికాశోఘో జ్వరః కంఠా రోచకః ॥ 5.

తా॥ ప్రైచెప్పిన కీటముల యొక్క కాటులయందు సర్పమునకుఁ జెప్పియుండు విషవేగమువంటి వేగములు కలిగియుండును. అకాటులందు వాపుప్రతిదినమువృద్ధిఁ జెందుచుండును. రక్తముదుర్గంధము కలదిగనుండును. శిరమునందును శేత్రములయందును గురుత్వము కలుగును. మఱియు నారోగికి మూర్ఛభ్రమ శ్వాసము పలువిధములైన యావద్రవములు కలుగును. మఱియు ప్రైచెప్పిన అన్నికీటముల యొక్క కాటులందు కఱచిన స్థలములో గుండ్రముగనుండు వాపుకలుగును. మఱియు జ్వరము దురద అరోచకము కలుగును.

వృశ్చికవిషలక్షణము.

శ్లో॥ వృశ్చికస్య విషం తీక్ష్ణమాదౌ దహతి వహ్నివత్ ।

ఊర్ధ్వమారోహతి క్షిప్రం దంశే పశ్చాత్తు తివ్రతి ॥ 6.

దంశ స్పద్యోతిరుక్పాశ్రవ స్తుద్యతే స్ఫుటతీవ చ । 6½.

తా॥ తేజఃకు విషము తీక్షణముగ నుండును, అది మొదట అగ్నివలె శరీరమును దహించును. పిదప నతిశీఘ్రముగ పైకెక్కి మరల కఱచినచోటులో నిలిచియుండును. మఱియు తేజఃకుట్టినచోట అధికనొప్పి నల్లవర్ణము నూదిచే పొడుచునట్లును చుగిలి పోవునట్లును వేదన కలుగును.

వృశ్చికోత్పత్తిక్రమము.

శ్లో॥ తే గవాదిశక్యతోక్తా ద్దిగదప్టాదికోధతః ॥ 7.

సర్పకోథాచ్చ సంభూతా మందమధ్యమహవిషాః । 7½.

తా॥ ఆవు మొదలగు జంతువులయొక్క కుల్లిపోయిన పేడలోనుండియు సర్పము మొదలగువిషజంతువుల కాటుతగిలి మరణమును జెంది కుల్లిపోయిన శరీరములలోనుండియు సర్పముమృతిజెంది కుల్లిపోయినదాని శరీరమునుండియు వైతేర్లు పుట్టును. మఱియు నవి యథాక్రమముగ మందవిషము మధ్యవిషము మహావిషము గలవిగ నుండును.

మందవిషవృశ్చికలక్షణము.

శ్లో॥ మందాః పీతా, సితాః శ్యావా రూక్షకర్పరమేచకాః । 8.

రోమశా బహుపర్వాణో లోహితాః పాండురోదరాః । 8½.

తా॥ మందవిషముగలవైట్లు చదుపువర్ణము కలవిగను తెలుపు శ్యావవర్ణము చిత్రవర్ణముకలవిగను నల్లనిరోములతోఁగూడినవిగను అనేకగణువులు గలవిగను యెఱ్ఱగను తెల్లనికడుపుకలవిగ నుండును.

మధ్యవిషవృశ్చికలక్షణము.

శ్లో॥ ధూమ్రోదరా స్త్రిపర్వాణో మధ్యాస్త కపిలారుణాః ॥ 9.

పిశంగా శ్శబలా శ్చిత్రా శ్శోణితాభా

తా॥ మధ్యవిషముగలవైట్ల శరీరమునందు 3 గణువులు కపిలవర్ణము యెఱ్ఱవర్ణము బంగారువర్ణము చిత్రవర్ణము రక్తమువలె యెఱ్ఱవర్ణము కడుపునందు పొగవంటి వర్ణము కలిగియుండును.

మహావిషవృశ్చికలక్షణము.

శ్లో॥ మహావిషా ।

అగ్న్యభా ద్వ్యేకపర్వాణో రక్తాసితసితోదరాః ॥ 10.

తా॥ మహావిషముగల తేల్లు నివృపంటికాంతిగలవిగను 1 లేక 2 గణుపులుగల విగనుండును. మఱియు వీనిలో కొన్ని యెఱ్ఱగనుండు కడుపుగలవిగను కొన్ని నల్లని కడుపుగలవిగను కొన్ని తెల్లనికడుపుగలవిగనుండును.

మహావిషదష్టలక్షణము.

శ్లో॥ తై ర్దిప్త శ్శూరసనః స్తబ్ధగాతోఽపి జ్వరార్దితః ।

ఖై ర్వమ న్మోణితం కృష్ణమింద్రియార్థా నసంవిదత్ ॥ 11.

స్విద్యత్ మూర్ఛత్ విశుష్కస్యో విహ్వలో వేదనాతురః ।

విశీర్యమాణమాంస శ్చ ప్రాయశో విజహ త్యసూత్ ॥ 12.

తా॥ పై చెప్పిన మహావిషమును తేల్లుకుట్టినవానికి నాలుకయందుబ్బు శరీరమున స్తబ్ధత్వము జ్వరము నల్లరక్తమును చతురాదీంద్రియ ద్వారములతోఁ గ్రమ్మట శబ్ద స్పర్శాదిజ్ఞానములు లేకుండుట చమట మూర్ఛ నోరుయెండుట బడలిక నలువిధోప ద్రవములు మాంసముకుశ్చిపడుట యీలాటియుపద్రవములు కలుగుటయేగాక మర గముకూడ కలుగును.

ఉచ్చటింగవృశ్చికదష్టలక్షణము.

శ్లో॥ ఉచ్చటింగస్తు వక్త్రేణ దశ త్యభ్యధికవృథః ।

సాధ్యతో వృశ్చికాస్తంభం శేఘ్రో హృష్టరోమతామ్ ॥ 13.

కరోతి సేకమంగానాం దంశ శ్శీతాంబునేవ చ ।

ఉష్మగ్ధూమ స్సవవోక్తో రాత్రిచారాచ్చ రాత్రికః ॥ 14.

తా॥ ఉచ్చటింగమును పేరుగలతేలు నోటిచే కఱచును. అదికఱచినచో మనుజునికి సామాన్యమైనతేలుకన్న మిక్కిలిపీడ మేధ్యము స్తంభించుట వెండు కలు నిక్కబాడిచికొనుట శరీరమందుండి చల్లనినీరు ప్రవించుట యిట్టియుపద్రవములు కలుగును. ఈతేల్లను ఉష్మగ్ధూమమనియు రాత్రులయందు సంచరించుటవలన రాత్రి కమనియుఁజెప్పెదరు.

కీటాదిస్వరూపము.

శ్లో॥ వాతపితౌ త్రరాః కీటా శ్శైష్ణికాః కణభోందురాః ।

ప్రాయో వాఙ్మోల్యణవిషా వృశ్చికా స్సోష్ఠ్మగ్ధూమకాః ॥ 15.

తా॥ కీటములు వాతపితౌతాధిక్యమైన విషము కలవిగను కణభము యెలుకలు యివి శ్లేష్మధిక్యముగల విషముకలవిగను తేల్లు ఉష్మగ్ధూమకములు ఇవి వాతాధిక్యము గల విషముతోఁ గూడినవిగ నుండును.

శ్లో॥ యస్య యస్యైవ దోషస్య లింగాధిక్యం ప్రతర్కయేత్ ।

తస్య తస్యైషధైః కుర్యా ద్విపరీతగుణైః క్రియామ్ ॥ 16.

తా॥ కీటాదులు కఱుబడినవానికి వాతాదులలో నేదోషముయొక్క లక్షణము లధికముగ నుండునో వానిని చక్కఁగ తెలిసికొని యాదోషమునకు విరుద్ధగుణముగల యావధములచే చికిత్సలను జేయవలయును.

వాతికవిషలక్షణము.

శ్లో॥ హృత్పిండోద్ధావనిలస్తంభ సింఘాయామోఽస్థిపర్వరుక్ ।

ఘూర్ణనోద్దేవ్తనం గాత్రశ్యావతా వాతికే విషే ॥ 17.

తా॥ వాతాధిక్యముగల పిషమునందు తొమ్మనొప్పి ఊర్ధ్వవాతస్తంభము నీరలు అస్థులు గణుపులు వీనియందు కూర్చు ఘూర్ణనము (అనఁగాచక్రముపలె తిరుగుట) ఉత్తేవ్తనము (అనఁగా పొర్లాడుట) శరీరమునందు నలుపువర్ణము ఈలక్షణములు కలుగును.

పై త్రికవిషలక్షణము.

శ్లో॥ సంజ్ఞానాశోష్ణనిశ్వాసా హృద్దాహః కలుకాన్యతా ।

మాంసావదారణం శోఫో రక్తవీశ్చ పైత్తికే ॥ 18.

తా॥ ప్రజ్ఞాభంగము, ఊపిరివేడిగవెడలుట. తొమ్మనందుమంట, నోరుకారముగ నుండుట, శరీరమున మాంసము చీల్చబడినట్లు నొప్పి, వాపు శరీరముయొట్టిగ, చనుపువర్ణముగనగుట, ఈలక్షణములు పితృధిక్యముగలవిషమునకు కలిగియుండును.

శ్లేష్మికవిషలక్షణము.

శ్లో॥ ఛర్ద్యరోచకహృల్లాసప్రసేకోత్తే శవీనసైః ।

నశైత్యముఖమాధురై ర్విద్యా చ్ఛేష్ఠాధికం విషమ్ ॥ 19.

తా॥ శ్లేష్మాధిక్యముగల విషమునందు వాంతి అరోచకము హృల్లాసము ప్రసేకము (అనఁగానోటియందు నీరూరుట) ఓకర పీనస శరీరమున శైత్యము, నోటియందు తీపు ఈలక్షణములు కలిగియుండును.

వాతికవిషచికిత్స.

శ్లో॥ పిణ్యాకేన వ్రణాలేప పైలాభ్యంగశ్చ వాతికే ।

నాడీస్పీదః పులాకాద్యై ర్భృంహణశ్చ విధిర్హితః ॥ 20.

తా॥ వాతాధిక్యముగల విషమునందు తెలికపిండిచే వ్రణమునకు లేపనము నువ్వలనూనెచే నభ్యంజనము నాడీస్వేదము బృంహణచికిత్స వీనిని చేయించిన హితము కలుగును.

పైత్తికవిషచికిత్స.

శ్లో॥ పైత్తికం స్తంభయే తేనైకైః ప్రదేహైశ్చాతిశీతలైః । 20½.

తా॥ మిక్కిలి చల్లగనుండు సేకములచేతను చల్లులచేతను పితృధిక్యముగలవిషమును స్తంభింపఁజేయవలయును.

శ్లేష్మికవిషచికిత్స.

శ్లో॥ లేఖనస్వేదనచ్ఛేదనమనైశ్శ్లేష్మికం జయేత్ । 21.

తా॥ లేఖనము, ఛేదనము, స్వేదకర్మ, వమనకర్మ వీనిచే శ్లేష్మధిక్యముగల విషమును చికిత్సింపవలయును.

త్రివిధబుదవ్యచికిత్స.

శ్లో॥ కీటానాం త్రివక్రకారాణాం త్రైవిధ్యేన ప్రత్తిక్రియా ।

స్వేదాలేపనసేకాంస్తు కోష్ఠా న్ప్రియోఽవచారక్రీత్ । 22.

అన్యత్ర మూర్ఛితా ద్దంశపాకతః కోధతోఽపి వా । 22½.

తా॥ పైచెప్పినవాయువాది 3 విధములగు కీటములయొక్క కాటులయందు యథాక్రమముగ స్వేదకర్మ లేపనము సేకము వీనిని సుఖోష్ణముగ చేయించవలయును. అయితే పైకీటములకాటుతగిలినవాడు మూర్ఛఁజెంది యుండినను పైకాటుతగిలికష్టము వ్రణము కలిగియుండినను లేక కుల్లిపోయియుండినను పైస్వేదాదిచికిత్సలను చేయించవలయును.

విషదంశమునకు సృకేశాదిధూపము.

శ్లో॥ సృకేశా స్సర్షపాః పీతాగుడో జ్వళ్లశ్చ ధూపనమ్ । 23.

విషదంశస్య సర్వస్య కాశ్యపః పర మబ్రవీత్ । 23½.

తా॥ మనుజుని వెంట్రుకలు, యెఱ్ఱిరవాలు, పొతబెల్లము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి విషజంతువుల కాటులకన్నిటికిని ధూపము వేసిన హితము కలుగునని కాశ్యపుడు వచించియున్నాడు.

శ్లో॥ విషఘ్నం చ విధిం సర్వం కుర్యా త్సంశోధనాని చ । 24.

తా॥ పైకీటాదులయొక్క కాటులయందు విషహరచికిత్సలు వమనవిరేచనములు వీనిని చేయించవలయును.

కీటవృశ్చికదష్టచికిత్స.

శ్లో॥ సాధయే తస్యవద్దష్టాం విషాగైః కీటవృశ్చికైః । 24½.

తా॥ విషాధిక్యముగల కీటములుగాని తేష్లుగాని కఱచినవానికి సర్పకాటు చికిత్సలను చేయవలయును.

కీటవిషమునకు తండులీయాచిపానము.

శ్లో॥ తండులీయకతుల్య్యాంశాం త్రివృతాం సర్పిషా విభేత్ ॥ 25.

యాతి కీటవిషైః కంపం న కైలాస ఇవానిలైః । 25½.

తా॥ చిట్టికూర, తెల్లతెగడ వీనిని సమభాగములుగగ్రహించి నూరి అవు నేతిలో కలిపి పానము చేయించినచో కైలాసపర్వతము యెటుల కదలకనుండునో అటుల కీటవిషములచే మనుజుడు భయమున జెందకుండును.

కీటవిషమునకు ఊరివృక్షత్వగాలేపము.

శ్లో॥ ఊరివృక్షత్వగాలేప శ్శుద్ధే కీటవిషాపహః । 26.

తా॥ కీటములు కఱచినవానికి వమనవిరేచనముల జేయించి ఊరివృక్షముల యొక్క చట్టలను నూరి లేపనము చేసిన విషము పారించును.

కీటవిషమున శోఘాదిహారలేపము.

శ్లో॥ ముక్తాలేపో వర శ్శోఘతోదదాహజ్వరప్రణాత్ । 26½.

తా॥ ముత్తినుములను చాది కీటములయొక్క కాటుకు లేపనము చేసిన వాపు, పోట్లు, జ్వరము పారించును. ఇది మిగుల శ్రేష్ఠమైన లేపము.

కీటవిషమునకు దశాంగౌషధము.

శ్లో॥ పచాహింగువిడంగాని సైంధవం గజపిప్పలీ ॥ 27.

పాతాప్రతివిషావ్యోషం కాశ్యపేన వినిర్మితమ్ ।

దశాంగమగదం పీత్వా నర్వకీటవిషం జయేత్ ॥ 28.

తా॥ వస, ఇంగువ, వాయువిడంగాములు, సైంధవలవణము, వీనుగనిపిప్పళ్లు, చిలుబొద్ది, అతిస, త్రికటుకములు వీనిని సమభాగములుగగ్రహించి నూరి పానము చేయించి కీటవిషములన్నియు పారించును. ఇది దశాంగౌషధమనబడును. కాశ్యపునిచే నిర్మింపబడినది.

వృశ్చికవిషమునకు సేకము.

శ్లో॥ సద్యో వృశ్చికజం దంశం చక్రతైలేన సేచయేత్ ।

విదారిగంధాసిద్ధేన కవోష్ణేనేతరేణ వా ॥

29.

లవణోత్తమయుక్తేన సర్పిషా వా పునః పునః ।

సించే త్కొస్తారనాశేన సక్షీరలవణేన వా ॥

30.

తా॥ తేలుకాటును తక్షణము చక్రతైలముచే గాని మయ్యాకుపాన్నతో సిద్ధము చేయబడినతైలముచే గాని సేచనము చేయించిన హితము కలుగును. మఱియు ఆపునేతిలో సైంధవలవణము చేర్చి దానితోఁగాని ఆపుపాలలో సైంధవలవణము చేర్చి దానితోఁగాని కొంచెముష్ణముగనుండు కలితోగాని తేలుకాటుతగిలినతావునకు చులుమాటు సేచనము చేయుచుండిన హితము కలుగును.

వృశ్చికదంశమునకు ఉపనాహము

శ్లో॥ ఉపనాహో ఘృతే భృష్టః కల్కో జాజ్వాలశ్చ సైంధవః । 30½.

తా॥ జీలకఱ్ఱ, సైంధవలవణము వీనిని సమభాగములుగ్రహించి కల్కముచేసి కాగుచుండునేతిలో వైచి దానిచే ఉపనాహస్వేదమును చేయించవలయును.

వృశ్చికదంశమునకు ప్రతిసారణము.

శ్లో॥ ఆదంశం స్వేదితం చూర్ణైః ప్రచ్ఛాయప్రతిసారయేత్ । 31.

రజనీసైంధవవ్యోమశిరీషఫలపుష్పజైః ।

31½.

తా॥ తేలుకఱచినచోటునకు చక్కఁగస్వేదకర్తను చేయించి దానిపై రసమ్ర, సైంధవలవణము, త్రికటుకములు, దిరిశనపువ్వులు పువ్వులు వీనిచూర్ణముచే రుద్దవలయును.

వృశ్చికవిషమున మాతులుంగాదిలేపము.

శ్లో॥ మాతులుంగాష్టుగోమూత్రపిష్టం చ సురసాగ్రజమ్ ॥ 32.

లేప స్సుఖోష్ణశ్చ హితః పిణ్డాగో గోమయోఽపి వా ।

పానే సర్పి రృధుయుతిం క్షీరం వా భూరిశర్కరమ్ ॥ 33.

తా॥ మాదీఫలరసము, గోమూత్రము వీనిలో తులసిపువ్వులనుమారి లేపనము చేసినను తెలికపిండిని మారిగాని గోమయమునుగాని సుఖోష్ణముగ లేపనము చేసినను హితము కలుగును. మఱియు ఆపునేతిలో లేనను కలిపిగాని ఆపుపాలలో అధికముగ ఉంచదారను చేర్చిగాని పానము చేయించిన హితము కలుగును.

వృశ్చికవిషమున పారావతశక్యదాదిలేపము.

శ్లో॥ పారావతశక్యత్పథ్యా తగరం విశ్వభేషజమ్ ।

బీజపూరరసోన్మిత్రః పరమౌవృశ్చికాగదః ॥ 34.

సశై వలోష్ట్రోదంష్ట్రా చ హంతి వృశ్చికజం విషమ్ । 34½.

తా॥ పావురపిట్టమలము, కరక్కాయ, గ్రంథితగరము, సొంటి వీని మాదీ ఫలరసముతో నూరి తేలుకుట్టిన స్థలములో లేపనము చేయవలయును. తేలువిషమున కిది శ్రేష్ఠాషధము. మఱియు పాచి ఒంటెపల్లు వీనిని చాది లేపనము చేసినతేలు విషము మానును.

“ససైంధవోష్ట్రోదంష్ట్రా చ హంతి వృశ్చికజం విషమ్ । మనోహ్వ సైంధవం హింగుమాలతీపల్లవాని చ । గోశక్యద్రసపిష్టేయం గుళికా వృశ్చికార్ది తే లశునో మరిచం హింగుసురసం విశ్వభేషజమ్ । అర్కక్షీరేణ గుళికా వృశ్చికార్ది తశంకరీ ॥”

సైంధవలవణము, ఒంటెపల్లు వీనిని చాది లేపనము చేసిన తేలువిషము హరించును. మఱిశిల, సైంధవలవణము, ఇంగువ విరజాజిగుళ్ళు వీనిని సమభాగములుగ అవు పేడ రసముతో నూరి గుళికలు చేయవలయును. వెల్లుల్లి, మిరియాలు, ఇంగువ, తులసి, సొంటి వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి జిల్లేడుపాలతో నూరి గుటికలు చేయవలయును. ఈ రెండువిధములగు గుటికలు చాది తేళ్ళుకుట్టినచోటునందు చేసిన తేలు విషము శమించి సుఖము కలుగును. అని సంగ్రహమునందు చెప్పబడియున్నది.

వృశ్చికదంశమునకు హింగాద్దిలేపనాంజనము.

శ్లో॥ హింగునా హరితాశేన మాతులుంగరసేన చ ॥ 35.

లేపాంజనాభ్యాం గుటికా పరమం వృశ్చికాపహా ।

తా॥ ఇంగువ, హరిదళము వీనిని సమభాగములుగ మాదీఫలరసముతోనూరి గుటికచేసి దానిచే లేపనము అంజనము చేసిన తేలువిషము నిశ్శేషముగ హరించును.

వృశ్చికదంశమునకు కరంజాదిలేపనము.

శ్లో॥ కరంజార్జునశైలూనాం కటభ్యాః కుటజస్య చ । 36.

శరీషస్య చ పుష్పాణి మస్తునా దంశలేపనమ్ ।

తా॥ క్రానుగు, మద్దీ, విరిగి, నల్లనియ కొడికె, దిరిశవము వీనిపువ్వులను పెరుగుమీడిమీడిగడతో నూరి తేలుకాటునకు లేపనము చేసిన హితము కలుగును.

వృశ్చికదంశమునకు పథ్యాదిలేపనము.

శ్లో॥ యో ముహ్యతి ప్రశస్తితి ప్రలప త్యుగ్రవేదనః । 37.

తస్య పథ్యా నిశా కృష్ణామంజస్తాతివిహోషణమ్ ।

సాలాబువృంతం వార్తాకరసపిప్లం స్రలేపనమ్ ॥ 38.

తా॥ ఏమనుజుడు తేలుకుట్టుటవలన మిక్కిలియు ప ద్రవము కలవాడై మూర్ఛను జెంది నిట్టూర్పువిడుదుచును పలవరించుచునుండునో అట్టివానికి కరక్కాయ, పసుపు, పిప్పళ్ళు, మంజస్త, అతివస, మిరియాలు, సారకాయకాడలు వీనిని సమ భాగములుగ గ్రహించి పంకాయరసముతో నూరి తేలుకుట్టిన స్థలమునందు లేపనము చేయవలయును.

వృశ్చికదంశమున సిరావేధాదులు.

శ్లో॥ సర్వత్ర చోగ్రాళివిషే పాయయే ద్దధిసర్పిషీ ।

విధ్యేత్సిరాం విదధ్యాచ్చ వమనాంజననావనమ్ ॥ 39.

ఉష్ణస్నిగ్ధామ్లమధురం భోజనం చానిలాపహమ్ ।

తా॥ దారుణమైన అన్ని తేలువిషములయందు ఆవుపెరుగు ఆవునెయ్యి ఆవుపాలు వీనిని సమభాగములుగ కలిపి పానము చేయించవలయును. రక్తమోక్షణము పమనకర్మ అంజనము నస్యము వీనిని చేయించవలయును. వాతమును హరించునదిగ నుష్ణముగ స్నేహాయుక్తముగ కొంచెముమ్లముగ మధురముగనుండు భోజనము నిప్పించవలయును.

వృశ్చికవిషమునకు నాగరాదిలేపనము.

శ్లో॥ నాగరం గృహకపోతపురీషం బీజపూరకరసో హరితాలమ్ ।

సైంధవం చ వినిహంత్యగదోఽయం లేపతోఽళికులజం

విష మాళు ॥

40.

తా॥ సొంటి, ఊరపావురపిట్టమలము, హరిదళము, సైంధవలవణము వీనిని మాదీఫలరసముతో నూరి లేపనము జేసిన తేలువిషమతి శ్రీఘ్రముగ హరించును.

వృశ్చికవిషహరగుటికలు.

శ్లో॥ అంతే వృశ్చికదష్టానాం సముద్గ్లే భృశం విషే ।

విషేణాలేపయే ద్దంశముచ్చటింగేఽప్యయం విధిః ॥

41.

తా॥ తేలుకుట్టినవానికి విషము మిక్కిలముగ పృథ్విజెందుచుండిన నాకాటుకు పైన విషమును లేపనము జేయవలయును. ఉచ్చటింగమను తేలుకాటునందును ఈ చికిత్సనే చేయవలయును.

కీటాదులకు విషహరౌషధము.

శ్లో॥ నాగపురీషచ్ఛత్రం రోహిషమూలం చ శేలుతోయేన ।

కుర్యాద్గుటికాం లేపా దియమభివిషనాశినీ శ్రేష్ఠా ॥ 42.

తా॥ నాగపురీషచ్ఛత్రము, కాచిగడ్డికేళ్ళు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి విరిగిరసముతో నూ గుటికలుచేసి దానిని లేపనముచేసిన తేలువిషము హరించును.

వృశ్చికవిషసంక్రాంతికరౌషధము.

శ్లో॥ ఆర్కస్యదుగ్ధేన శిరీషబీజం త్రిర్భావితం పిప్పలి చూడ్ణఃపిశ్రమ్ ।

ఏషోగదో హంతి పిషాణి కీటభుజంగలూతోందురవృశ్చికా నామ్ ॥ 43.

తా॥ దిరిశనపువ్వులను జిల్లేడుపాలలో 3 వర్షాయములుభాసనచేసి దానికి సమముగ పిప్పలిచూర్ణమును కలపవలయును. ఈయౌషధము కీటములు సర్పములు సారెపురుగు లెలుకలు తేళ్లు వీనివిషములను పోగొట్టును.

శ్లో॥ శిరీషపుష్పం సకరంబబీజం కాశ్మీరజం కుంతమనశ్శిలా చ ।

ఏషోగదో రాత్రికవృశ్చికానాం సంక్రాంతికారీకథితో దినేన ॥

తా॥ దిరిశనపువ్వు, క్రాసుగువీత్తులు, కుంకుమపువ్వు, చెంగల్యకోస్తు, మణిశిల వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి చక్కగనూరివలయును. ఈయౌషధము రాత్రిక మనుతేళ్ళవిషమును నిశ్చేదముగ పోగొట్టును. సర్వజ్వరైవబుద్ధునిచే చెప్పబడినది.

లూతాదంశభేదతల్లక్షణములు.

శ్లో॥ కీటేభ్యో దారుణతరాలూతా స్తోడశధాజగుః ।

అష్టావింశతిఃత్యేకే తతోఽప్యన్యే తు భూయసీః ॥ 45.

సహస్రరశ్మయనుచరావదంత్యన్యే సహస్రశః ।

బహూపద్రవరూపాతు లూతైకై వ వివాత్మికా ॥ 46.

రూపాణి నామతస్తస్యా దుగ్ధేయాణ్యతిసంకరాత్ ।

నాస్తిస్థా నవ్యవస్థా చ దోషతోఽతః ప్రచక్షతే ॥ 47.

తా॥ సారెపురుగులు కీటంబులన్నిటికన్న దారుణములైనవి అవి 18 విధములుగ నుండునని ఋషులు చెప్పిచున్నారు. కొందఱు 28 విధములనియు మఱి కొందఱు 1000 విధములనియు కొందఱు అనేకవిధములనియు వచింపుచున్నారు. అయినను అవి

అనేకోవద్రవములను గలుగజేయు స్వభావముగలవిగ మిక్కిలి విషముతోఁగూడినవిగ నుండుటంతేని అవి ఒకటేవిధముగనుండును. మఱియు సా రెపురుగులు మిక్కిలి సంకర ములుగనుండుటంతేని వానిరూపనామములను వెవ్వేరుగ చెప్పటకును నెఱుంగుటకును సాధ్యముకానేరదు. వాటికి ఘనవిచ్ఛయములేదు. కాబట్టి వానిదోషమునుబట్టి చికిత్సలను జెప్పఁబడును.

సాధ్యాసాధ్యలూతాదివిషము.

శ్లో॥ కృచ్ఛసాధ్యా పృథగ్దోషై రసాధ్యాని చ యేనసా । 47½.

తా॥ సా రెపురుగు కాటు పైత్తికము శైష్టికము వాతికము సాన్నిపాతికము అని 4 విధములుగనుండును. వానిలో 3 కృచ్ఛసాధ్యములుగ సాన్నిపాతికమునది అసాధ్యముగనుండును.

పై త్తికలూతాదంశలక్షణము.

శ్లో॥ తద్దంశః పై త్తికో దాహతృటోస్ఫటజ్వరమోహవాక్ । 48.

భృశోష్ణాగ్ర కఠీతాభః క్షేదీ ద్రాక్షాఫలోపమః । 48½.

తా॥ పిత్తాధిక్యముతోనుండు సా రెపురుగుకాటుకలవానికి సర్వాంగతాపము దప్పి పిటకలు జ్వరము మూర్ఛమిక్కిలి యుష్ణముకలుగును. మఱియు నాకాటునంబుండు స్రావము కొంచెము యెఱుపు చనువువర్ణములు ద్రాక్షపండువంటి యాక నుండును.

శైష్టికలూతాదంశలక్షణము.

। 69.

శ్లో॥ శైష్టికః కఠినః పాండుః పరూషకఫలాకృతిః ॥

నిద్రాం శీతజ్వరం కాసం కంఠాం చ కురుతే భృశమ్ । ౪౯ గాని

తా॥ శైష్టాధిక్యముగల సా రెపురుగుకాటునందు కఠినస్పృశము తెలుపువర్ణ పేరీతపండువంటి యాకారముగనుండును. మఱియు నిది నిద్ర శీతజ్వరము కాస దురద వీనిని మిక్కుటముగ కలుగజేయును.

వాతికలూతాదంశలక్షణము.

శ్లో॥ వాతికః పరుషశ్వావః పర్వభేదజ్వరప్రదః । 50.

తా॥ వాతాధిక్యముగల సా రెపురుగుకాటు కఠినముగను శ్వావవర్ణము గలది గను సంఘలయందు చుగుళ్లు జ్వరమువీనిని కలుగజేయునదిగ నుండును.

శ్లో॥ తద్విభాగం యథా స్వం చ దోషలింగై గ్యభావయేత్ ॥ 51½.0

తా॥ పైసాలెపురుగుల భేదములను వానికాటులకు జెప్పియుండు వాతాది దోషలక్షణములచే తెలిసికొనవలయును.

అసాధ్యలూతాలక్షణము.

శ్లో॥ అసాధ్యాయాం తు హృన్మోహశ్వాసహిఘ్నాశిరోరుజాః ॥ 51.

శ్వేతాః పీతా స్థితారక్తాః పిటకా శ్వయధూచ్ఛవాః ।

వేపథు ర్వమథు ర్దాహ స్తృడాంధ్యం వక్రనాసతా ॥ 52.

శ్వావోష్ణవక్రదంతత్వం పృష్ఠగ్రీవావభంజనమ్ ।

పక్షిజంబూసవర్ణం చ దంశా త్స్రవతి శోణితమ్ ॥ 53.

తా॥ అసాధ్యమగు సాలెపురుగుకాటునందు చిత్తభ్రమ శ్వాసము ఎక్కిళ్ళు తలనొప్పి తెల్లగ చునుపువర్ణముగ నల్లగ యెఱ్ఱగనుండు పిటకలు వాపు వణుకు వాంతి మంట దప్పి గుడ్డితనము నోరు చండ్లు వీనియందు వంకర పెదవులయందు శ్వాసవర్ణము వీపు మెడ యొడ్చికొనుట యాయువుద్రవములు కలుగును. మఱియు సాలెపురుగు కఱచినస్థలమునందు పండిన నేరేడుపండువంటివర్ణముగల రక్తము ప్రవించును.

పైత్తికాదివ్యవదేశకారణము.

సర్వాపి సర్వజా ప్రాయో వ్యవదేశస్తు భూయసా । 53½.

తా॥ సాలెపురుగులన్నియు తఱచుగా త్రిదోషజములుగనుండును. అయినను లలో నేదోషమధికముగనుండునో యాదోషమునుబట్టి వాతికము పైత్తికము అనియు నెఱుంగవలయును.

తీక్ష్ణాదిలూతాలక్షణము.

తీక్ష్ణమధ్యావరత్వేన సాత్త్రిభా హంతుప్రేక్షితా । 54.

సస్తాహేన దశాహేన పక్షేన చ పరం క్రమాత్ ॥ 54½.

తా॥ తీక్ష్ణము మధ్యము అధమము అని సాలెపురుగులు 3 విధములుగనుండును. వానికాటులకు చికిత్సచేయకయుపేక్షించిన 7-10-15 దినములలోపల యథా క్రమముగ మనుజుని జంపును.

లూతాదంశలక్షణము.

శ్లో॥ లూతాదంశ శ్చ సర్వోఽపి దద్రుమండలసన్నిధిః ॥ 55.

దహేచ్ఛ జాంబవౌష్ఠాద్యై ర్నతు పితోత్తరం దహేత్ ।

తా॥ సాలెత్తురుగు కఱచినవానికి గల కాటును నలుప్రక్కల శస్త్రముచే ఛేదించి జాంబవౌష్ఠాది శస్త్రములచే దహింపవలయును. ఆకాటు పితృధిక్యముగలదిగ నుండిన దానిని దహింపంజనదు.

లూతాదంశమున దాహకర్మనిషేధము.

శ్లో॥ కర్మశం భిన్నరోమాణం మర్మసంధ్యాదిసంశ్రితమ్ । 67.

ప్రసృతం సర్వతోదంశం నచ్చిందీత దహేన్న చ ।

తా॥ కఠినముగ వెంట్రుకలు రాలిపోయినదిగ మర్మముసంధులు యిత్యదుల వాశ్రయించియుండునదిగ నలుప్రక్కల వ్యాపించినదిగనుండు సాలెత్తురుగుకాటును ఛేదించును దహింపను జనదు.

లూతాదంశమునకు సేచనము.

శ్లో॥ లేపయే ద్దగమగదై ర్మధుసైంధవసంయుతైః । 68.

సుశీతై స్సేచయే చ్చానుకషాయైః క్షీరివృక్షజైః ।

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము శస్త్రముచే ఛేదించి దహింపఁబడిన యాకాటునకు లేన, సైంధవలఱము వీని విషహారావధములలో కలిపి లేపనముచేసి చల్లగనుండు క్షీరివృక్షకషాయములచే సేచనము చేయవలయును.

లూతాదంశమునకు రక్తమోక్షణాదులు.

శ్లో॥ సర్వతోపహరేద్రక్తం శృంగాద్యై స్సిరయాఽపి వా । 69.

సేకాలేపా న్తత శ్శీతా బోధిశ్శేష్మాంతకాక్షకైః ।

తా॥ సాలెత్తురుగుకాటునందు చివ్వునగొట్టము మొదలగుయంత్రములచే గాని సిరను వేధించుటచేగాని చలుమాటు రక్తమును స్రవించఁజేసి రాని, విరిగి, తాడి వీని చట్టల కషాయముచే సేకమును లేపములను చల్లగనలుమాటు చేయించవలయును.

లూతాదంశముకు పద్మకాలేపము.

శ్లో॥ ఫలినీద్వినిశాక్షౌ ద్రసర్పిర్భిః పద్మకాహ్వయః । 70.

అశేషలూతాకీటానామగద స్సర్వకార్మికః ।

తా॥ ప్రేంకణము, పసుపు, మ్రానిపగుపు, లేన, అవునెయ్యి వీనినొకటిగ చేర్చి సూరవలయును. ఇదిపద్మకావధనునఁబడును. దీనిని సాలెత్తురుగులు, కీటక

మూల మొదలు అన్ని విషయములనుకాటులయందును లేచినకాది క్రియలయందును మన యోగిందిత హితము కలుగును.

లూతాదంశమునకు చంపకాపదము.

శ్లో॥ హరిద్రాద్యయవత్రంగమంజష్టావతీసరైః । 71.

మక్షోద్రసర్పిః పూర్వస్మాదధిక శృంగకాహ్వయః ।

తద్వద్గోమయనిష్యీవాశీర్మరాఘ్నతమాక్షిణైః । 72.

తా॥ కడుపు, హృదివసుపు, కర్మింగము (అవగార్యరచివము), మంజీష్ఠ గ్రంథితగరము, మద్భేదములు వీనిని సమభాగములుగ్రహించి మారి అంగులో లేన, అపునెయ్యి వీనిని సమభాగములుగలిపిన తంజకాపదమునందును. ఇది మందు చెప్పిన మద్భేదము కొందఱులువచ్చు మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనది. మణియు అభేద రసము, వంచదార, అపునెయ్యి, లేన వీనిని సమభాగములుగ్రహించి మిక్కిలి చేసి లేచవలెచేసిన సారెపురుగు మొదలగు కలుగవలయునగునవి.

లూతాదంశమునకు ముందరగంధమాదనపదములు.

శ్లో॥ అసామార్గమనోహృలదాదీప్యన్యమకర్షణైః ।

నలై లాకువృమరిచయష్టాహ్వాన్మృతమాక్షిణైః । 73.

అగదో మంగళోనాను తథాఽన్యో గంధమాదనః ।

నతరోధ్రవచాకటిప్తివాల్వలా పత్రికుంకుమైః । 74.

తా॥ ఉత్తరేణు, మణిశిల, హరిద్రము, హృదివసుపు, ధ్యామకము గ్రంథ్యము, కావితాయి, గ్రంథితగరము, ఏలకలు, యెంగల్యకోస్తు, మిరియాలు, యష్టి మధుకము, లేన, అపునెయ్యి వీనిని సమభాగములుగ్రహించి యొకటిగచేర్చి మార పలయును. ఇది మందరమునబడును. గ్రంథితగరము, లొడ్డుగు, వస, కటుక రోహిణి, చిటుబొద్ది, ఏలకలు, జావత్రి, కుంకుమపువ్వు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి మారపలయును. ఈయాపదమునకు గంధమాదనముననుపేరు. మందరము గంధమాదనము అనునీ 2 బోషధములు సారెపురుగు మొదలగు అన్నికాటులయందును హితమును కలుగజేయును.

లూతాదంశమునకు వమనము.

శ్లో॥ విషఘ్నం బహుదోషేషు ప్రయుంజీత విశోధనమ్ । 74½.

తా॥ సారెపురుగుకాటులగలిపినవానికి దోషములధికముగకలిగియుండినచో విష మును పోగొట్టునట్టి విరోచనాపదమునిష్ఠించపలయును.

లూతాదంశమున వమనవిరేచనాపధము.

శ్లో॥ యప్త్యాహ్వామదనాంకోల్లజాలినీసిందువారికాః । 75.

కఫే శ్రేష్ఠాంబునా వీత్వా విషమాశు సముద్వమేత్ ।

శరీషపత్రత్వజ్మాలఫలం వాంకోల్లమూలవత్ । 76.

విరేచయేచ్ఛ త్రిఫలానీలినీత్రివృతాదిభిః । 76½.

తా॥ సారెపురుగుకాటుకగిలివనానికి కఫమధికముగకలిగియుండినచో యప్తి మధుకము, మ్రంగ, ఊడుగు, చేదుబీర, వావిలి వీనిని సమభాగములుగగ్రహించి చక్కఁగనూరి త్రిఫలకషాయములో కలిపి పానముచేయించి యావిషము కీఘ్రముగ వమనముగునటుల చేయవలయును. లేక దిరిశనపుటాకులు చట్టలు వేళ్లు విత్తులు, ఊడుగువేళ్లు, వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి త్రిఫలోదకములో కలిపి పానముచేయించి విషము వమనంబగునటుల చేయించి, పిదప త్రిఫలములు, పెద్ద నీలి, తెల్లతెగడ మొదలగు విరేచనాపధములను ప్రయోగించి విరేచనము చేయించవలయును.

లూతాదంశమున కర్ణికాపాలెనము.

శ్లో॥ నివృత్తే దాహశోఫాదౌ కర్ణికాం పాలయే ద్వ్యేణాత్ । 77.

తా॥ సారెపురుగుకాటుగలవారికి వైచెప్పిన వమనవిరేచనాద్యోపధములను సేవించుటచే మంట వాపుమొదలగుపక్షపములు శమించినయెడల నికచెప్పబోయెడు ఔషధములచే వ్రణమునుండి కర్ణికను వెలిపుచ్చవలయును.

లూతాదంశమున కర్ణికాపాలెనోపధము.

శ్లో॥ కుసుంభపుష్పం గోదంత స్వర్ణక్షీరీకపోతివిత్ ।

త్రివృతాసైంధవం దంతీకర్ణికాపాలెనం తథా । 78.

మూలము త్తరవారుణ్యా వంశనిర్దేఖసంయుతమ్ । 78½.

తా॥ కుసుంభపుష్ప, హరిదళము, స్వర్ణక్షీరి, (అనఁగాకంకుష్ఠము,) పాపుర పిట్టమలము, తెల్లతెగడ, సైంధవలవణము, దంతిచెట్టు అనునీయోపధము వ్రణము నందలి కర్ణికను హరింపఁజేయును. పెద్దపాపరవేళ్లను నూరి తపక్షీరిలో కలిపి రేచనము చేసిన కర్ణికరాలిపోవును.

శ్లో॥ తద్వచ్ఛ సైంధవం కుష్ఠం దంతీకటుకదౌగ్ధికమ్ । 79.

రాజకోశాతకీమూలం కిణో వా మథితోద్భవః ।

తా॥ మఱియు సైంధవలవణము, చెంగల్యకోస్తు, దంతిచెట్టు, కటుకరోహిణి, పిన్నపాలవేళ్ళు, పెద్దబీరవేళ్ళు, పెరుగుమిఁదిమిఁగడ అనునవియును కర్ణికను హరింపఁజేయుటయందు సమర్థంబుగ నుండును.

కర్ణికాపాతమున బృంహణచికిత్స.

శ్లో॥ కర్ణికాపాతసమయే బృంహయే చ్చ విషాపహైః ॥ 80.

తా॥ కర్ణిక చదునవుడు విషహరాషధములచే బృంహణచికిత్సలను జేయవలయును.

లూతాదంశమున ఘృతపానము.

శ్లో॥ స్నేహకార్యమశేషం చ సర్పిషైవ సమాచరేత్ ।
విషస్య వృద్ధయే తైలమగ్నేరివ తృణోలుపమ్ ॥ 81.

తా॥ అగ్నిని తృణములు వృద్ధిజేయుటంబోలే నువులనూనె విషమును వృద్ధిజేయును. కావున సర్పము సాలెపురుగు మొదలగు వానివిషములయందు నువుల నూనెను వర్జించి ఆపునెయ్యిని విశేషముగ పానము చేయించవలయును.

పిత্তాదిలూతాదంశములకు హ్రీబేరాదియోగములు.

శ్లో॥ హ్రీబేర వై కంకతగోపకన్యాముస్తాశమీచందనతిందుకాని ।
శైవాలనీలోత్పలవక్రయష్టీత్వజ్ఞాకులీపద్మకరారమధ్యమ్ ॥ 82.

రజనీఘనసర్పలోచనాకణశుంఠీకణమూలచిత్రకాః ।

వరుణాగురుబిల్వపాటలీపిచుమందాభయశేలుకేసరమ్ ॥ 83.

బిల్వచందనసతోత్పలశుంఠీపిప్పలీనిచుళవేతనకుష్ఠమ్ ।

శుక్తిశాకవరపాటలిభాగ్జీసిందువారకరఘాటవరాంగమ్ ॥ 84.

పితృకఫానిలలూతాః పానాంజననస్య లేపనేకేన ।

అగదవరావృత్తస్థాః కుమతీరివ వారయం త్యేతే ॥ 85.

తా॥ వట్టివేరు, కానరేగు, పిల్లిపీచర, తుంగముస్తలు, జమ్మి, చందనము, నల్లతుమికి, పాచి, నల్లకలువ, గ్రంథితగరము, యష్టిమధుకము, పెద్దసర్పాక్షి, పద్మకము, మ్రంగగుఱ్ఱ వీనిని సమభాగములుగజేర్చి చేయబడిన యాషధము 1. చుసుపు, తుంగముస్తలు, సర్పాక్షి, పిప్పళ్ళు, సాంటి, మోడి, చిత్రమూలము, వరుణము, (అనఁగాఉలిమిడి) అగరు, మారేడు, కలిగొట్టు, వేమ, అభయము, (అనఁగావట్టి

వేరు) విరిగి, నాగకేసరములు వీనిని సమముగ చేర్చి చేయఁబడిన యాషధము 2. మాఠేడు, చందనము, గ్రంథితగరము, వల్లకలువ, సొంటి, పిన్నకృష్ణ, నీరుప్రబ్బలి, ప్రబ్బలి, చెంగల్యకోష్ఠ, మత్స్యపుచిప్ప, చక్రవర్తికూర, కలిగొట్టు, గంటుభారంగి, నావిలి, తామరగడ్డ, లవంగములు వీనిని సమముగ చేర్చిచేయఁబడిన యాషధము 3. ఈమాఁడువిధములగు శ్రేష్ఠాషధములు పాననస్య అంజన సేకములయందుబయోగించిన నుతివ్రతలు దుష్టవనితలను నిరసించుచాడున'' పితృ, శ్లేష్మ, వాతములవలన జనించిన సారెపురుగులయొక్క విషములను నిరసించును.

సర్వలూతాదంశహరనస్యాదులు.

శ్లో॥ రోధ్రం సేవ్యం వద్మకం వద్మరేణుః కాలీయాఖ్యం చందనం
యచ్చరక్తమ్ । కాంతాపుష్పం దుగ్ధినీకామృణాళం లూతా
స్సర్వా ఘ్నుంతి సర్వక్రియాభిః ॥

86.

తా॥ లొద్దుగు, కురువేరు, వద్మకము, తామరపువ్వు, తామరపుష్పముల ధూళి, పీతచందనము, రక్తచందనము, కాంతాపుష్పము, (అనఁగాప్రేంకణపుష్పము) ఎఱ్ఱిఉత్తరేణి, తామరతూండ్లు, యీద్రవ్యములచే పాననస్యాంజన లేపనేకాదులను చేయించిన సారెపురుగు విషములన్నియు హరించును.

సప్తత్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ ర స్తు.

అష్టత్రింశాధ్యాయము.

కీటలూతాది విషప్రతిషేధాధ్యాయనిరూపణానంతరము మూషికాశర్కవిషప్రతిషేధాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నయది.

మూషికాశర్కవిషప్రతిషేధాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో మూషికాశర్కవిషప్రతిషేధం వ్యాఖ్యాన్యమః ।

ఇతి హ స్మాహు రాత్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ కీటలూతాదివిషచికిత్సా నిరూపణానంతరము యెలుకలు, పిచ్చికుక్కలు పీనివిషములకు చికిత్సలను వివరించునట్టి మూషికాశర్క విషప్రతిషేధమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

మూషికభేదములు.

శ్లో॥ లాలనశ్చపలః పుతో హసిర శ్చిక్కిరోఽజిరః ।

కషాయదంతః కులకః కోకిలః కపిలోఽసితః ॥ 1.

అరుణ శ్శబళశ్శ్వేతః కపోతః పలితోందురః ।

చుచుందరో రసాలాఖ్యో దశాష్టా చేతి మూషికాః ॥ 2.

తా॥ లాలనము, చపలపుత్రము, హసిరము, చిక్కిరము, ఆజిరము, కషాయదంతము, కులకము, కోకిలిము, కపిలము, అసితము, అరుణము, శబళము, శ్వేతము, కపోతము, పలితము, ఉందురము, చుచుందరము, రసాలాఖ్యము, అని యెలుకలు 18 విధములు.

మూషికవిషదుష్టలక్షణము.

శ్లో॥ శుక్రం పతతి యత్రైషాం శుక్రద్విధైః స్పృశంతి వా ।

యదంగ మంగై స్తత్రాస్తే దూషితే పాండుతాం గతే ॥ 3.

గ్రంథయః శ్వయధుః కోఠో మండలాని భ్రమోఽరుచిః ।

శీతజ్వరోఽతిరుక్మాదో వేపధుః పర్వభేదనమ్ ॥ 4.

రోమహర్షః స్తుతి ర్మూర్ఛా దీర్ఘకాలానుబంధనమ్ ।

శ్లేష్మానుబద్ధబహ్వోలుపోతక చ్ఛర్దనం సతృప్తమ్ ॥ 5.

తా॥ పైచెప్పినయెలుకలయొక్క కుక్రము మనుజులయొక్క యేయంగమునకు తగులునో లేక పైయెలుకలు కుక్రముచే పూయబడిన యంగములతో మనుజులయొక్క యేయంగములనుతాకునో యా యంగములయందలి రక్తము దూషింపబడి తెలుపువర్ణముగ పరిణమించి గ్రంథులు వాపు కుళ్ళు మండలములు కలుగును. ఇంతయేగాక నామనుజునికి భ్రమ అరుచి శీతజ్వరము మిక్కిలికూల దౌర్బల్యము, పలుకు, గలుపులయందునొప్పి, గగుర్పాటు, ప్రాసము, మూర్ఛ లివి బహుకాలమనువర్తించి యుండుట, దప్పి, శ్లేష్మముతోగూడియుండు నెలుకలవలె వమనముచేయుట మొదలగు నుపద్రవములు కలుగును.

ఆఘవిషలక్షణము.

శ్లో॥ వ్యవాయ్యాఘవిషం కృచ్ఛ్రిం భూయో భూయశ్చ కుష్మతి ।

తా॥ ఎలుకవిషము శరీరమంతటవ్యాపించునట్టి స్వభావముకలదిగనుక పై పాద్యముగ నుండుటయే గాక పలుమాటు ప్రకోపమునొందుచుండును.

అసాధ్యమూషికావిషలక్షణము.

శ్లో॥ మూర్ఛాంగశోఫవై వర్ణ్య క్షేదశబ్దాశ్రుతిజ్వరాః ॥ 6.

శిరోగురుత్వం లాలాసృక్పర్ది శ్చాసాధ్యలక్షణమ్ ।

తా॥ మూర్ఛ, శరీరమునంగువాపు, వికారవర్ణము, క్షేదము, చెవుడు, జ్వరము, శిరోగురుత్వము, జొల్లుకారుట, రక్తము వాంతియగుట, యివి యెలుకకాటునందు అసాధ్యలక్షణములని తెలియవలయును.

వర్జనీయమూషికదవ్వలక్షణము.

శ్లో॥ శూనవస్తిం వివర్ణోష్ణచూఘ్వాన్తై ర్గ్రింధిభి శ్చితమ్ ॥ 7.

చుచుందరసగంధం చ వర్జయే దాఘదూషితమ్ ।

తా॥ పొత్తికడుపునందుబ్బు పెదవులయందు వికారవర్ణము శరీరమంతట నెలుకవంటి యాకారముగల గ్రంథులు శరీరమున చుంచెలుకవాసన, ఇట్టిలక్షణములు ఎలుకకాటుగలవానికి కలిగియుండిన అట్టివానిని చికిత్సయందు వర్జింపవలయును.

దుష్టశునకలక్షణము,

శ్లో॥ శునః శ్లేష్మోల్పణా దోషా స్సంజ్ఞాం సంజ్ఞానహాశ్రితాః ॥ 8.

ముష్ణంతః కుర్వతే త్కోభా ధాతునామతిదారుణమ్ ।

లాలావా సంధబధిరః సర్వత్ర స్సోఽభిధావతి ॥ 9.

స్త్రస్తపుచ్ఛహనుస్కంభశిరా దుఃఖ సతాననః । 9½.

తా॥ కుక్కకు వాతాదిదోషములు శ్లేష్మధిక్యముతోఁగూడినవై సంజ్ఞను (అనఁగాజ్ఞానమును) పహించునట్టి ప్రోతములవాశ్రయించి సంజ్ఞనుపోఁగొట్టి రసాది ధాతువులకు దారుణమైనకోభను కలుగజేయును దానివలన నాకుక్క జొల్లుకారు చుండునదిగను స్త్రడ్డిగను చెవిటితనముగలదిగను తోఁకచెక్కిళ్ళు భుజశిరములివి జారి నవిగనుండును. మరియు నది తలవంచుకొని మిగుల దుఃఖముతో నెల్లపుడు వరువిరు చుండును.

శునకదష్టమనుషలక్షణము.

శ్లో॥ దంశ స్తేన విదష్టస్య సుప్తః కృష్ణం ప్రవత్యసృక్ ॥ 10.

హృచ్చిరో రుగ్వీరస్తంభ స్తృష్ణామూర్ఛద్భవో నుచ ।

తా॥ వైచెప్పియుండులక్షణములుగల కుక్క మనుజుని కఱచినయెడల నాకాటు స్పర్శజ్ఞానములేనిదిగ నల్లనిరక్తమును ప్రవింపజేయునదిగనుండును. పిదప తొత్తు నొప్పి జ్వరము శరీరము స్తబ్ధముగనగుట దప్పి మూర్ఛ యిఁజనించును.

దుష్టజంతుదష్టలక్షణము.

శ్లో॥ అనేనాన్యేఽపి బోధవ్యా వ్యాళా దంష్ట్రాస్ప్రహారిణాః ॥ 11.

తా॥ కోరలచే కఱచునట్టి జింక మొదలగుదుష్టజంతువుల కాటులందును వైచెప్పిన కుక్కకాటు లక్షణములు కలిగియుండునని తెలియవలయును.

సవిషనిర్విషలక్షణము.

శ్లో॥ కంఠూనిస్తోదనై వర్ణ్యసుప్తి క్షేదజ్వరభ్రమాః ।

విదాహరాగరుక్వాకశోఢగ్రంథివిక్రంచనమ్ ॥ 12.

దంశావదరణం స్పృటాః కర్ణికా మండలాని చ ।

సర్వత్ర సవిషే లింగం విపరీతం తు నిర్విషే ॥ 13.

తా॥ విషముతోఁగూడియుండు అన్ని కాటులయందును దురద ఘోష్టు నికార వర్ణము స్పృశజ్ఞానము, ప్రాసము, జ్వరము, భ్రమ, మంట, యొలుపువర్ణము, నూ

పాకము, వాపు, గ్రంథులు వికుంభనము, కఱచినస్థలునువందు చగుళ్ళు, పిటకలు, కర్ణిక, మండలములు అను నీలక్షణములు కలిగియుండును. విషరహితముగనుండు కాటునందు పైలక్షణములు లేకుండును.

శునకాదిదష్టలక్షణము.

శ్లో॥ గట్టో యోన తు తచ్చేష్టా రుతం కుర్వీ నివనశ్యతి ।

పశ్యేత్ స్తమేవచాకస్మాదాదర్శసలిలాదిషు ॥

14.

తా॥ ఏజంతువు మనుజునికఱచినదో యాజంతువుయొక్క వ్యాపారములను మనుజుడు చేయుచు దానిపలేనేకూయుచు అద్దము ఉదకము మొదలగువానియందు అజంతువులను ఆకస్మాత్తుగజూచుచు మనుజుడు వ్యతిరేకెందును.

జలసంత్రాసలక్షణము.

శ్లో॥ యోఽదృశ్య స్త్రీస్యే దదష్టోఽపి శబ్దసంస్పర్శదర్శనైః ।

జలసంత్రాససామానం దష్టం తమపి వర్జయేత్ ॥

15.

తా॥ కుక్కమొదలగుజంతువులు కఱవకయుండినను యెవడువానియొక్క శబ్దము స్పర్శము దర్శనము వీనిచేతను ఉదకమువలనను భయపడునో వానికి జలసంత్రాస అనిపేరుగలదు. అట్టివానిని చికిత్సయందు వర్జింపవలయును.

ఆఖుదష్టచికిత్స.

శ్లో॥ ఆఖునా దష్టచూత్రస్య దంశం కాండేన దాహయేత్ ।

దర్పణేనాథ వా తీవ్రరుజా న్యాత్కర్ణి కాన్యథా ॥

16.

తా॥ ఎలకకఱచినతోడనే నాకాటును నివ్వలో కాల్పబడిన యినుముచేత గాని అద్దముచేతగాని కాల్పవలయును. అటులచేయుకుండిన దారుణమైనపీడలు కలుగును.

మూషికదష్టమునరక్తస్రావాదులు.

శ్లో॥ దగ్ధం విస్రావయేద్దంశం ప్రచ్ఛిన్నం చ ప్రలేపయేత్ ।

శిరీషరజనీవక్రకుంకునూమృతవల్లిభిః ॥

17.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము కాల్పబడిన ఆకాటును ఛేదించి రక్తమును ప్రవింపజేసి దిరిశనపులిత్తులు, చనుపు, గ్రంథితగరము, కుంకుమపువ్వు, తిప్పతీగ వీనిని నూరికాటుపై లేపనముచేయవలయును.

మూషికదంశమునకు లేపము.

శ్లో॥ అగారిధూమమంజుషారజనీలవణోత్తమైః ।

లేపో జయత్యాఖివిషం కర్ణికాయాశ్చ పాతనః ॥ 18.

॥ తా కరుణాపము, మంజిష్ఠ, పసుపు, సైంధవలనము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించినూరి లేపనముచేసిన నెలకవిషము వారించును కర్ణికయునునడిపోవును.

మూషికదంశమున లేపాదులు.

శ్లో॥ తతోఽమైః క్షౌశయిత్వాను తోమైరను చ లేపయేత్ ।
పాలిందీశ్వేతకటభీబిల్వమూలగుడూచిభిః ॥ 19.
అన్యైశ్చ విషశోఫఘ్నై స్పిరాం వా మోక్షయేద్ధృతిమ్ ।

తా॥ ఎలక కాటును కలితోకడిగి మఱల కుద్ధజలముతోకడిగి నల్లతెగడ, తెల్లగినియ మారేడువేళ్లు, తిప్పతీగ వీనిని నూరి దానిచేతను విషము వాపు వీనిని పోగొట్టునట్టి యితరయోషధులచేతను లేపనము చేయవలయును. లేక సిరిను వేధించవలయును.

మూషికాదవృమునవమనము.

శ్లో॥ ఛర్దనం నీలినీక్వాఢై శ్శుకాఖ్యాంకోల్లయో రపి ॥ 20.

తా॥ ఎలక కాటుకలవానికి నీలిచెట్టుక పాముచే గాని, దిరిశనము, ఊడుగు వీనికి పాముచే గాని పమనము చేయించవలయును.

మూషికాదవృమునవమనము.

శ్లో॥ కోశాతిక్వా శ్శుకాఖ్యాః ఫలం జీమూతికస్య చ ।
మదనస్య చ సంచూర్ణ్య దధ్నా వీత్వా విషం వమేత్ ॥ 21.

తా॥ ఎలకకఱచినవానికి చేడుబీర, దిరిశనము, దావరడంగి, మ్రంగ అను వాని విత్తులను చూర్ణముచేసి ఆవుపెరుగులో కలిపి పానము చేయించి పమనము చేయించవలయును.

మూషికావిషహరపానము. -

శ్లో॥ వచామదనజీమూతికుష్ఠం వా మూత్రవేషితమ్ ।
పూర్వకల్పేన పాతవ్యం సర్వోందురవిషాపహమ్ ॥ 22.

తా॥ వస, మ్రంగ, దావరడంగి, చెంగల్యకోస్తు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి గోమూత్రముతోనూరి ఆవుపెరుగులో కలిపి పానముచేయించిన నెలకల విషయునులన్నియు వారించును.

మూషికవిషమునందు విరేచనము.

శ్లో॥ విరేచనం త్రివృన్నీలీ త్రిఫలాకల్క ఇష్యతే । 23½.

తా॥ ఎలుకకఱచినవానికి తెల్ల తెగడ, నీలి, త్రిఫలములు అనువానిని సమముగ గ్రహించి కల్కముచేసి విరేచనమున కప్పించవలయును.

మూషికవిషమునకంజనము.

శ్లో॥ అంజనం గోమయరసో వ్యోమసూక్ష్మరజోఽన్వితః ॥ 23.

తా॥ సొంటి, పిప్పలి, మిరియాలు వీనిని సమముగ గ్రహించి నున్నగచూర్ణముచేసి గోమయరసములో కలిపి ఎలుకవిషముకలవాని కంజనము చేయవలయును.

మూషికవిషమున కవలేహము.

శ్లో॥ కపిత్థగోమయరసో మధురూనవలేహనమ్ । 23½.

తా॥ ఎలుకవిషమునందు వెలగపండురసము ఆపుపేడరసము వీనిని సమముగ మిశ్రముచేసి అందులో కొంచెము తేనెకలిపి నాకించవలయును.

ఆఖువిషహరిఘృతము.

శ్లో॥ తండులీయకమూలేన సిద్ధం వానే హితం ఘృతమ్ ॥ 24.

ద్వివిశాకటభీరక్తాయప్త్యాప్త్యా రస్వ ఘృతాన్వితైః ।

అస్ఫోటమూలసిద్ధం వా పంచకాపిత్థమేవ వా ॥ 25.

తా॥ ఎలుక కాటునందు చిట్టిహారవేళ్లకల్కముతో చేయబడిన ఘృతమునుగాని, చసుపు, మ్రనిచసుపు, గినియ, యప్టిమధుకము, తిప్పలేగె అనువానికల్కముతో సిద్ధముచేయబడిన ఘృతమునుగాని, తెల్లజిలేడువేళ్లకల్కముతో చక్కముచేయబడిన ఘృతమునుగాని, వెలగచెట్టుయొక్కవేళ్లు, పట్టలు ఆకులు పువ్వులు పండ్లు అనువాని కల్కముతో చక్కము చేయబడిన ఘృతమునుగాని ఇప్పించిన హితము కలుగును.

మూషికవిషమునకు సిందువారాదికషాయము.

శ్లో॥ సిందువారనతం శిగుబిల్వమూలం పుసర్నవా ।

వచాశ్వదంష్ట్రాజీమూలేమేషాం క్వాథం సమాక్షికమ్ ॥ 26.

పిబేచ్ఛాలోయదనం దధ్నా భంజనో మూషికార్దితః ।

తక్రేణ శిరపుంఖాయా బీజం సంచూర్ణ్య వా పిబేత్ ॥ 27.

తా॥ ఎలుకవిషముచే పీడించబడియుండువానికి వావిలియాకు, గ్రంథితగరము, యనగవేళ్ళు, మారేడువేళ్ళు, గలిజేరు, వన, పల్లెరు, దేవతాడి వీనికషాయమును

లేనెసహితముగ పానము చేయించి ఆవు పెరుగుతో సంబాదియ్యపు అన్నమును భుజించజేయవలయును. లేక తెల్ల వెంపలిపిత్తులను చూర్ణముచేసి ఆవుమజ్జిగలో కలిపి పానము చేయించవలయును.

మూషికవిషమునకు అంకోలమూలకల్కము.

శ్లో॥ అంకోలమూలకల్కో వా బస్తమూత్రేణ కల్కితః ।

పానాలేపనయోర్యుక్త స్సర్వాఖిషనాశనః ॥ 28.

తా॥ ఊడుగువేళ్లను గొట్టెమూత్రముతోనూరి కల్కముచేసి పానమును లేపనమును జేయించిన నెలుకవిషము హరించును.

మూషికవిషహరకల్కాదులు.

శ్లో॥ కపిత్థమధ్యతిలకతిలాంకోల్లజటాః పిబేత్ ।

గవాం మూత్రేణ పయసా మంజరీం తిలకస్య వా ॥ 29.

అథ వా సైర్యకాన్మూలం సత్కేద్రం తండులాంబునా ।

కటుకాలాబువిశ్యస్తం పీతం వాంబునిశోషితమ్ ॥ 30.

తా॥ వెలగగుజ్జ, తిలక చెట్టువేళ్ళు, నువ్వుచెట్టువేళ్ళు, ఊడుగుచెట్టువేళ్ళు వీనిని సమముగ గోమూత్రముతోనూరి పానము చేయించినను లేక నువ్వులపువ్వులను ఆవుపాలలో నూరి పానముచేయించినను లేక ములగోరింటవేళ్లను బియ్యపుకడుగుతో నూరి అందులో కొంచెను లేనె కలిపి పానము చేయించినను లేక చేదానుగు బుజ్జిలో నుడకముబోసి 1 రాత్రి నానబెట్టి దానిని పానము చేయించిన నెలుకకాటు విషముహరించును.

మూషికవిషమునకు నస్యదులు.

శ్లో॥ సిందువారస్య మూలాని బిడాలాస్థివిషం నతమ్ ।

జలపిష్టోఽగదో హంతి నస్యదైవ్య రాఖుజం విషమ్ ॥ 31.

తా॥ నల్లవావిలివేళ్ళు, పిల్లియెనుకలు, విషము, గ్రంథితగరము అనువానిని సమముగ గ్రహించి ఉడకములో నూరి నస్యమును లేపనమును చేయించిన నెలుక కాటువిషము హరించును.

సశేషమూషికవిషచికిత్స.

శ్లో॥ సశేషం మూషికవిషం ప్రకుప్యత్యభ్రదర్చనే ।

యథాయథం వా కాలేషు దోషాణాం వృద్ధిహేతుషు ॥ 32.

తత్ర సర్వే యథావస్థం ప్రయోజ్యాన్య రుపక్రమాః ।

యథా స్వం యే చ నిర్దిష్టాః తథా దూషీవిషాపహాః ॥ 33.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము చికిత్సజేసియు నెలుకకాటువిషము చక్కఁగనివర్తించక కొంచెము శేషించియుండినచోనది మేఘమువృద్ధిజెందునపుడును వాతాదిదోషముల వృద్ధికాలములందును ప్రకోపించును. దానియందాయా యవస్థానుగుణముగ పైచెప్పినచికిత్సలన్నిటిని చేయుటయే గాక దూషీవిషమునకు చెప్పియుండుచికిత్సలను సహితము చేయవలయును.

అశర్కవిషచికిత్స.

శ్లో॥ దంశం హ్యశర్కదప్తస్య దిగ్ధము స్థేన సర్పినా ।

ప్రదిహ్యదగదై సై సైః పురాణం చ ఘృతం పిబేత్ ॥ 34.

అర్కక్షీరయుతం చాస్య యోజ్య మాశువిరేచనమ్ । 34½.

తా॥ పిచ్చికుక్కకఱచినవానియొక్క కాటును బాగుగకావఁబడి మిక్కిలి తేడిగనుండు నేతితోకాల్చి యెలుకవిషమునకు జెప్పియుండు జౌషధములచే లేచనముచేసి ప్రాత్ర ఆపునేతిని పానము చేయించవలయును. మఱియు త్వగలో విరేచనౌషధములో జిల్లేడుపాలు కలిపి యిప్పించవలయును.

మూషికవిషహానము.

శ్లో॥ అంకోల్లో త్తరమూలాంబుత్రిఫలం సహవిఃపలమ్ ॥ 35.

పిబే త్సధత్తూరఫలాం శ్వేతాం వాపి పునర్నవామ్ । 35½.

తా॥ పిచ్చికుక్కకఱచినవానికి ఊడుగవేళ్లకషాయము 3 ఫలములు ఆపునెయ్యి 1 ఫలము వీనిని మిశ్రముచేసి పానముచేయించవలయును. లేక ఉమ్మెత్తపిత్తులు, తెల్లగలిజీరు వీనిని సమముగనుదకముతో నూరి పానముచేయించవలయును.

అశర్కవిషమునకు తిలచూర్ణాదిపానము.

శ్లో॥ ఐకధన్యం పలలం తైలం రూషికాయాః పయోగుడః ॥ 36.

భినత్తి విషమాశర్కం ఘృతబృందమివానిలః । 36½.

తా॥ వేయించిననువులచూర్ణము తెల్లజిల్లేడుపాలు హాతబెల్లము వీనిని సమముగ గ్రహించి మిశ్రముచేసి యుదముకములో కలిపి పానముచేయించిన నది గాలి మేఘములను పోగొట్టుటలకి పిచ్చికుక్కకాటువిషమును పోగొట్టును.

అశర్కవిషమునకు మంత్రాదులు.

శ్లో॥ సమంత్రం సౌవధీరత్నం న్నపనం చ ప్రయోజయేత్ ॥ 37.

తా॥ పిచ్చికుక్కకఱచినవానికి సిద్ధమంత్రములచే నభిమంత్రించఁ బడినదిగ నోషధులు రత్నములు చేర్చబడినదిగనుండు కుదకముచే స్నానమును చేయించ వలయును.

“అష్టోత్తరశతం వారాఁ సిద్ధమంత్రాభిమంత్రితైః । అష్టోత్తరశతో న్నానైః పుష్పమాలావకుంతితైః । గోచరమూత్రకే లిప్తే జ్వలితేఽగ్నా కుశాస్తృతే । స్థండిలేసరితస్త్రీకే స్నానం చాస్య చతుష్పథే । అశర్కాధి పతేయక్షసారమేయగణాధిప । అశర్కజుష్టమేతన్మేనిర్విషం కురుమాచి రాత్ । స్వాహేతి మంత్రోశర్కాంతే సర్వకర్మసు శస్యతే ”

అని అష్టాంగసంగ్రహమునందు పిచ్చికుక్కవిషమునకు మంత్రము స్నానక్రమము చెప్పబడియున్నది.

చతుష్పాద్విషము.

శ్లో॥ చతుష్పాద్వి ర్ద్విపాద్వి ర్వా నఖదంతపరిక్షితమ్ ।

శూయతే పచ్యతే రాగజ్వరస్రావరుజాన్వితమ్ ॥

38.

తా॥ నాలుకాళ్ళుగల యేనుఁగు గుఱ్ఱము, రెండుకాళ్ళుగల మనుజులు, నెమలి, కోడి, యీమొదలగువానియొక్క గోళ్లచేతను పండ్లచేతను మనుజులకు గాయముకలిగిన ఆచోటులో నాజంతువులయొక్క విషముతగిలి యుద్భిషాకమును జెంది యెఱుఁపు వర్ణము జ్వరము స్రావము నొప్పి యివికలుగును.

నఖదంతవిషహరౌషధములు.

శ్లో॥ సోమవల్కోఽశ్వకర్ణశ్చ గోజిహ్వహంసపాదికా ।

రజన్యోఽగైరికం లేపో నఖదంతవిషాపహః ॥

39.

తా॥ తెల్లచండ్రు, ఆశ్వకర్ణము. (అనఁగావీపి), బరిచెంక, హంసపాదిచెట్టు, పసుపు మ్రునిపసుపు. కావిరాయి వీనిని సమముగ గ్రహించి లేపనముచేసిన జంతువులయొక్క గోళ్లవలనను పండ్లనను గాయము తగులుటచే జనించిన విషముహరించును.

అష్టత్రింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ రస్తు.

ఏకో న చ త్వా రింశా ధ్యాయము.

మూషికాళర్కవిషప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణా
సంతరము రసాయనాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నయది.

రసాయనాధ్యాయప్రారంభము.

సూ॥ అథాతో రసాయనాధ్యాయం వ్యాఖ్యాస్యమః ।

ఇతి హస్మాహు రాశ్రేయాదయో మహర్షయః ।

తా॥ మూషికాళర్కవిషప్రతిషేధాధ్యాయ నిరూపణాసంతరము రసాయన
యోగములను తెలియపఱచునట్టి రసాయనాధ్యాయమును వివరించెదము.

రసాయనస్వరూపము.

శ్లో॥ దీర్ఘమాయుఃస్మృతిం మేధామారోగ్యం తరుణం వయః ।

ప్రభావర్ణస్వరూపదార్యం దేహేంద్రియబలోదయమ్ । 1.

వాక్సిద్ధిం వృషతాం కాంతిమవాహ్నీతి రసాయనాత్ ।

లాభోపాయోహిశస్తానాం రసాదీనాం రసాయనమ్ । 2.

తా॥ శ్రేష్ఠమైనరక్తాదిధాతువులను పొందుటకు కారణముగనుండునది రసాయన
మనఁబడును. ఈరసాయనయోగములను నేవించుటవలన మనుజులకు దీర్ఘాయువు
స్మృతి బుద్ధి శక్తి ఆరోగ్యము యౌవనము కాంతి వర్ణము మంచిస్వరము ఔదార్యము
శరీరబలము చక్షురాదీంద్రియబలము వాక్సిద్ధి వీర్యపుష్టి కాంతికలుగును.

రసాయనసేవనకాలము.

శ్లో॥ పూర్వే వయసి మధ్యే వా తత్ప్రయోజ్యం జితాత్మనః ।

స్నిగ్ధస్య సుతర క్తస్య విశుద్ధస్య చ సర్వసథా ॥ 3.

తా॥ స్నేహకర్త, రక్తమోక్షణము వీనిని చేయించికొనినవాఁడును సమనవిరే
చనకర్తంబులచే శుద్ధమైనశరీరముకలవాఁడును జితేంద్రియుఁడునగు పురుషునికి

తొలివయసునందు గాని మధ్యవయస్సునందు గాని పైరసాయనము నుపయోగించ వలయును.

అశుద్ధశరీరునికి రసాయననిషేధము.

శ్లో॥ అవిశుద్ధే శరీరే హి యుక్తో రాసాయనోవిధిః ।

వాజీకరో వా మలినే వస్త్రై రంగ ఇవాఫలః ।

4.

తా॥ స్నేహవమనవిరేచనాది కర్మలచే శుద్ధిసొందని శరీరముగల మనుజునికి ఇంకచేప్పబోయెడు రసాయనయోగములను గాని వాజీకరణయోగములను గాని ఉపయోగించిన అది “చురికిగనుండు వస్త్రమునకు రంగుబట్టకుండు చందంబున” విఫలంబగును.

ద్వివిధరసాయనప్రయోగము.

శ్లో॥ రసాయనానాం ద్వివిధం ప్రయోగ మృషయో విదుః ।

కుటీప్రావేశికం ముఖ్యం వాతాతిపిక మన్యథా ।

5.

తా॥ కుటీప్రావేశికము, వాతాతిపికము అని రసాయనప్రయోగములు 2 విధములుగ నుండుననియు వానిలో కుటీప్రావేశికము శ్రేష్ఠమనియు వాతాతిపికము శ్రేష్ఠమకాదనియు మహాక్షులు చెప్పుచున్నారు.

కుటీనిర్మాణక్రమము.

శ్లో॥ నిర్వాతే నిర్భయే * ధర్మే ప్రాప్యోపకరణే పురే ।

దిశ్యదీచ్ఛాం శుభే దేశే త్రిగర్భాం సూక్ష్మలోచనామ్ ॥ 6.

ధూమాతపరజోవ్యాళస్త్రీమూర్ఖాద్యవిలంఘితామ్ ।

సజ్జవై ద్యోపకరిణాం సుమ్మష్టాం కారయే త్కుటీమ్ ॥ 7.

తా॥ రసాయన సేవనయందిచ్చగలమనుజుడు గాలిలేనిదియు భయములేకుండునదియు అన్ని సామగ్రులు దొరుకునదియు ధర్మిష్ఠమైనదియునగు పట్టణమునందు తరదిక్కులో మనస్సునకు ప్రియమును భయరహితమును నైన ప్రదేశమునందు 3 గర్భగృహములు గలదియు సూక్ష్మమైన గవాక్షములతోఁ గూడినదియు పొగ యెండదుమ్మ సర్పము గుప్తజంతువులు స్త్రీలు దుష్టులు మొదలగువారు ప్రవేశించుట కశక్యంబుగనుండునదియు ఔషధములు సిద్ధమగునందునదియు గోమయాదిలేవనములచే పరిశుద్ధమగునందునదియునగు గుడిసెను నిర్మించవలయును.

రసాయన ప్రారంభము.

- శ్లో॥ అథ పుణ్యేఽహి సంపూజ్య ఘాజ్యం స్తాం ప్రవిశేచ్ఛుచిః ।
తత్రసంశోధనై శ్శుద్ధః సుఖ జాతబలః పునః ॥ 8.
- బ్రహ్మచారీ ధృతియుత శ్శుద్ధధానో జితేంద్రియః ।
దానశీలదయాసత్యవ్రతధర్మపరాయణః ॥ 9.
- దేవతానుస్మృతౌ యుక్తో యుక్తస్వప్నప్రజాగరః ।
ప్రియాషధః పేశలవాక్ష్పాఽరభేత రసాయనం ॥ 10.

తా॥ తదనంతరమామనుజుఁడు శుభముహూర్తమునకు స్నానాదులచే చరి శుద్ధుఁడుగ, మంగళస్వస్తివాచనములనుచేయించికొని పూజ్యులుగనుండు గురుబ్రాహ్మణ మిత్రాదులను పూజించి ముందుర్పించబడిన గుడిపెలో ప్రవేశించవలయును. పిదప నచట సుఖముగవసించుచు వసునదిరేచనకర్తలచే శరీరశుద్ధిగలవాఁడును రోగరహితుఁ డునునై మరలశరీరమునకు బలమువచ్చిన పిదప స్త్రీసంఘోగమును వర్జించినవాఁడుగ సంతోషముగలవాఁడుగ చాపల్యములేనివాఁడుగ జితేంద్రియుఁడుగ దానము సదా చారము దయ సత్యము నియమము ధర్మము వీనియందాసక్తిగలవాఁడుగయెల్లపుడు దేవతలధ్యానించువాఁడుగ నిద్ర జాగరము వీనిని యుక్తముగజేయువాఁడుగ ఔషధ ములయందు ప్రీతిగలవాఁడుగ ప్రియమైనమాటలాడువాఁడుగ శరీరవాఙ్మనశ్శుద్ధి గల వాఁడుగనుండు నామనుజుఁడు రసాయనయోగమున కారంభించవలయును.

రసాయనోపయోగపూర్వక ర్తివ్యము.

- శ్లో॥ హరీతకీ మామలకం సైంధవం నాగరం వచామ్ ।
హరిద్రాం పిప్పలీం వేల్లం గుడం చోష్ణాంబునా పిబేత్ ॥ 11.
- స్నిగ్ధఃస్విన్నో నరః పూర్వం తేన సాధు విరిచ్యతే । 11½.

తా॥ మనుజుఁడు రసాయనయోగమును నేవించుటకుమునుపు స్నేహస్వేదకర్త లను చేయించికొని కరక్కాయ, ఉసిరికపండు, సైంధవలవణము, సొంటి, చన, చినుపు పిప్పళ్ళు, వాయువిడంగములు, పాతబెల్లము వీనిని సమముగగ్రహించి నూరి ఉష్ణోదక ములో కలిపి చక్కఁగవిరేచనంబగుటకై పానముచేయవలయును.

శుద్ధశరీరునికి యవాన్నోపయోగము.

- శ్లో॥ తత శ్శుద్ధశరీరాయ కృతసంసర్జనాయ చ ॥ 12.

త్రిరాత్రం పంచరాత్రం వా సప్తాహం వా ఘృతాన్వితమ్ ।
దద్యాద్ద్యావక మాశుద్ధేః పురాణశకృతోఽథ వా ॥ 13.

తా॥ అనంతరము శుద్ధశరీరముగలవాఁడును గంజి మొదలగు వధ్యములభుజించిన
వాఁడునునగు యామసుజానికి 3 లేక 5 లేక 7 దినములపఱకుగాని లేక కడుపులో
తుండు పాతమలము బయలుపెడలుపఱకుగాని యవాన్నమును ఘృతసహితముగ నిప్పించ
వలయును.

శుద్ధకోష్ఠునికి రసాయనసేవనవిధి.

శ్లో॥ ఇత్థం సంస్కృతకోష్ఠస్య రసాయన ముపాహితేత్ ।
యస్య యద్యాగికం పశ్యే తస్య మాలోచ్య సాత్త్వ్యవిత్ ॥

తా॥ సమర్థుఁడుగ సాత్త్వ్యమునెఱింగినవాఁడుగనుండువైద్యుఁడు పైచెప్పిన
ప్రకారము శుద్ధమైనకోష్ఠముగల మనుజానికి నికచెప్పబోయెడు రసాయనయోగము
లలో యుక్తముగనుండు రసాయనమును ప్రయోగించవలయును.

బ్రాహ్మరసాయనము.

శ్లో॥ పథ్యాసహస్రం త్రిగుణధాత్రీఫలసమన్వితమ్ ।
పంచానాం పంచమూలానాం సార్థం పలశతద్వయమ్ ॥ 15.

జలే దశగుణే పక్త్వా దశభాగస్థితే రసే ।
ఆపోఢ్యకృత్వా వ్యస్థీని విజయామలకా శ్యథ ॥ 16.

వినియ్య తస్మిన్ నిర్యూహే యోజయేత్కుడవాంశకమ్ ।
త్వగేలాము స్తరజనీపిప్పల్యగరుచందనమ్ ॥ 17.

మండుకావర్ణకనకశంఖపుష్పేనచాప్లవమ్ ।
యప్త్యాహ్వయంవిడంగం చ చూర్ణితం తులయాధికమ్ ॥ 18.

పితోపలార్థభారం చ పాత్రాణి త్రీణి సర్పిషః ।
ద్వేచత్రైలాత్పచేత్సర్వం తదగ్నలేపాతాం గతమ్ ॥ 19.

అవతీర్ణం హిమం యుంజ్యాద్వింశైః క్షౌద్రశతై స్త్రీభిః ।
తతః ఖజేన మథితం నిదధ్యాద్భృతభాజనే ॥ 20.

యానోపరుంధ్యా దాహార మేకం మాత్రాస్య సాస్మృతా ।
షాష్టికః పయసా చాత్ర జీర్ణే భోజన మిష్యతే ॥ 21.

వైఖానసా వాలఖిల్యా స్తథాచాన్యే తపోధనాః ।

బ్రహ్మణా విహితం ధన్యమిదం ప్రాశ్య రసాయనమ్ ॥ 22.

తంద్రాశ్రమక్రమవలీలీతామయస్మిత్తాః ।

మేధాస్మృతిబలోపేతా బభూవు రమితాయుషః ॥ 23.

తా. 1000 కరక్కాయలు, 8000 యుసిరికపండ్లు, 250 పలములు, పంచ మూలములు వీనిని 10 దింతలుదకములోవైచి పండి 10-వ భాగము మిగులువట్టుక పాచయముకాచి దించుకొని పైకరక్కాయలు మొదలగువానిని చక్కఁగ బిసికి అందు లోని విత్తులు నరములు తీసివేసి యాకపాచయములో లపంగవట్ట, వీలకులు, తుంగ ముస్తలు, పసుపు, పిప్పళ్లు, అగరుచెక్క, చందనము, మందూకబ్రష్టి, నాగశేన రములు, శంఖపుష్పి, వస, తుంగముస్తలు, యష్టిమధుకము, వాయువిడంగములు వీనిచూర్ణముచెప్పేరుగ 1 కుడవము 11 తులములు పంచదార 8 అధకములు అవు నెయ్యి 2 అధకములు నువ్వులనూనె వీనినిచేర్చి మరల పొయిమిఁడబెట్టి లేనామగ నగువఱకుపండి దించుకొని చల్లారినపిదప అందులో 320 పలములు లేనెను చేర్చి గరిటచే చక్కఁగకలియఁబెట్టి పాతనేతికుండలో నుంచవలయును. దీనిని మాత్రగా నేవించి అదిజీర్ణమైనపిదప 80 దినములకు ఫలించెడు శంఖాధాన్యపు అన్నమును అపు పాలతో భుజించవలయును. మాత్రయనగా—(ప్రాతఃకాలమున నీయాషధము నెంత వఱమాణముపుచ్చుకొనిన సాయంకాలమునకు జీర్ణమగునో యంతవరిమాణముకలది) వైఖానసులు వాలఖిల్యాలు నితరములగు మహర్షులు బ్రహ్మచే నిర్దింపఁబడిన నీరసాయ నమును బుచ్చుకొని ఆలస్యము ఆయాసము బడలిక వకులు వలీతము రోగములు నివి లేనివారై మేధా, స్మృతి, శరీరబలము వీనితోఁగూడి దీర్ఘాయుస్సుగలవారుగ ముని.

అభయములకరసాయనము.

శ్లో. అభయములకసహస్రం నిరామయం పిప్పలీసహస్రయుతమ్ ।

తరుణపలాశక్షౌరద్రవీకృతం స్థాపయే ద్భాండే ॥ 24.

ఉపయుక్తే చ త్వరే చ్ఛాయానంశుష్కచూర్ణితం యోజ్యమ్ ।

పాదాంశేన సితాయా శృతుర్గుణాభ్యాం మధుఘృతాభ్యామ్ ॥

తద్భృతకుంభే భూమా నిధాయ ప్తానసంస్థ ముద్భృత్య ।

ప్రాప్తే ప్రాశ్య యథానలముచితాహారో భవేత్పితమమ్ ॥ 26.

ఇత్యుపయుంజ్యైశేషం వర్షశతమనామయో జరారహితః ।

జీవతి బలపుష్టివపుః స్మృతిమేధాద్యన్వితో విశేషేణ ॥ 27.

తా॥ కొత్తగనుండు మోడుగుత్తరముయొక్క నీళ్లును మట్టికుండలోఁబోసి అందులో 1000 కరక్కాయలు, 1000 ఉసిరికపండ్లు, 1000 పిచ్చిబుళ్ళిరేపి మోడు గుత్తరొదకమిగిరి పోవుపంటకునుంచి పిదప దానినెత్తి నీడనెండించి విత్తులు మొదలగు వానిని తీసివేసి దానిని చక్కఁగచూర్చుము చేసి అందులో 4-వ భాగము పంచదారను కలిపి 4 గింతలులేనను ఆవునేతిని బోసి నేతికుండలోనుంచి భూమిలోపల 8 మాస ములు పాతిబెట్టి పిదప నెత్తి ప్రాతఃకాలమున జాతరాగ్నిబలానుగుణముగ పానము చేయించి పథ్యాహారములను భుజింపఁజేయవలయును. ఇటుల నాయావధమును నిశ్చయముగ భుజించినమఱఁజూడు రోగము ముసలితనము మున్నగునవి లేక శరీరబలము, పుష్టి స్పృతి, బుద్ధి అనువానితోఁగూడినవాడై 100 సంవత్సరములు సుఖముగ జీవించును.

ఆములకరసాయనము.

శ్లో॥ నీరుజార్ద్రోపలాశస్య ఛిన్నేశిరసి తత్త తమ్ ।

అంతర్ద్విహస్తం గంభీరం పూర్వ మామలకై ర్నవైః ॥ 28.

ఆమూలం వేష్టితం దర్భైః పద్మినీపంకలేపితమ్ ।

ఆదీప్య గోమయై ర్వనై ర్నిర్వాతే స్వదమే తతః ॥ 29.

స్వీన్నాని తాన్యామలకాని తృప్త్యా ఖాదే స్మరః క్షౌద్ర

ఘృతాన్వితాని । క్షీరం శృతం చానుపిబేత్ప్రకామం తేనై వ

వర్తేత చ మాస మేకమ్ ॥ 30॥ వర్జ్యాని వర్జ్యాని చ తత్ర

యత్నా త్సప్తశ్యం చ శీతాంబు న పాణినాపి । ఏకాదశాహే

ఽస్య తతోవ్యతీతే పతంతి కేశా నశనా నఖా శ్చ ॥ 31

అథాల్పకై రేవదిన్వై స్సురూప స్త్రీష్వక్షయః కుంజరతుల్య

వీర్యః । విశిష్టమేధాబలబుద్ధిసత్త్వో భవత్యసౌ వర్షనహస్తజీవీ ।

తా॥ కీటకాదులచే చెఱచఱడకను రోగరహితంబుగను పచ్చవిగనుండు మోడు గుచ్చెట్టుకొమ్మయొక్క కొనను మూఁడుమూరలునఱకి ఆకొమ్మకులోపల 2 మూళ్లప్రమాణము లోఁతుగఠొలచి ఆబొంగులో కొత్తదిగనుండు ఉసిరికపండ్లను నిండించి పైదగ్గుగడ్డిని చక్కఁగజాట్టి దానిపై తామరకొలనులోని బురదను బూసి గాలి లేనిచోటులో అడవియేరుపిడకలతో ఉసిరికాయలు పక్వమగుపంటకు పుటము వేయవలయును. పిదప దానిని గ్రహించి ఉసిరికాయలనెత్తికొని ప్రతిదినము లేన ఆవునెయ్యి వీనితోడ తృప్తికలుగుపంటకు భుజించి చక్కఁగఁబాచిన ఆవుపాలను పానముచేయవలయును. ఇటుల 1 మాసము అహారములేక పైయాసిరికపండ్లను భుజింపవలయును. ఈ రసా

యనమును సేవించునపుడు రసాయనసేవనలో వర్జనీయముగా చెప్పియుండు ఔషధములను మిగుల ప్రయత్నముతో వర్జించవలయును. శీతోదకమును చేతితోపై న తాళరాదు. ఇటుల సేవించువానికి 11 దినములు గడచినపిదప తలవెంట్రుకలు చండ్లు గోళ్ళు రాలి పోవును. పిదపస్వల్పదినములలోనే యాముసుజాడు మందుకన్న విశేష సౌందర్యము గలవాడుగ స్త్రీ సంభోగమువందు విశేషకృతిగలవాడుగ యేనుఁగవంటి బలముగల వాడుగ బుద్ధి శరీరబలము ధారణాకృతి సత్త్వగుణము లివి అధికముగ గలవాడుగ నగుటయేగాక 1000 సంవత్సరములు జీవించును.

చ్యవన ప్రాశనమను రసాయనము.

శ్లో॥ దశమూలబలాము స్తజీవకర్ష భశోత్పలమ్ ।

పర్ణిన్యౌ పిప్పలీశ్యంగీ మేదాతామలకీ తుటిః ॥

33.

జీవంతీ జోంగకం ద్రాక్షా పౌష్కరం చందనం శతీ ।

పునర్నవాద్వికాకోలీ * కాకనాసామృతాహ్వయాః ।

34.

విదారీ వృషమూలం చ తదైకధ్యం పలోన్మితమ్ ।

జలద్రోణే పచేత్పంచ ధాత్రీఫలశతాని చ ॥

35.

పాదశేషం రసం తస్మాద్యన్యస్తీ న్యామలకాని చ ।

గృహీత్వా భర్జయేత్తైలఘృతాద్వాదశభిః పలైః ।

36.

మత్స్యంఙికాతులార్ధేన యుక్తం తల్లేహవత్పచేత్ ।

స్నేహార్థం మధుసిద్ధే తు తవక్షీర్యాశ్చతుష్పలమ్ ॥

37.

పిప్పల్యాద్విపలం దద్యాచ్చతుష్టాతం కణార్దకమ్ ।

అతోఽవలేహయే న్మాత్రం కుటీఘ్నఃపథ్యభోజనః ॥

38.

ఇత్యేష చ్యవన ప్రాశోయం ప్రాశ్య చ్యవనో మునిః ।

జరాజ్వరీతో ప్యాసీన్నారీనయననందనః ॥

39.

కాసం శ్వాసం జ్వరం శోషం హృద్రోగం వాతశోణితమ్ ।

మూత్రశుక్రాశ్రయాన్ దోషాన్ వైస్వధ్యం చవ్యపోహతి ॥

బాలవృద్ధక్షతక్షీణకృశానా మంగవర్ధనః ।

మేఘాం స్మృతిం కాంతిమనామయత్వచూయః ప్రకర్షం

వచనానులోమ్యమ్ । స్త్రీషు ప్రహర్షం బలమింద్రియాణా
మగ్నేశ్చ కుర్యా ద్విధిసోపయుక్తః ॥

41.

తా॥ దశమూలములు, ముత్తపపులగము, తుంగముస్తలు, జీవకము, ఋషభ
కము, నల్లకలవ, కోలపొన్న, నేలపొన్న, పిప్పళ్లు, కర్కాటకశృంగి, మేద, నేల
యుసిరిక, వీలకలు, పిన్నమనుబాల, నల్లఅగరు, ద్రాక్ష, పుష్కరమూలము చంద
నము, ఆరుగంటుకచోరములు, గలిజేరు, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, కాకిదొండ, తిప్ప
తీగ, నేలగుమ్మడు, అడ్డసరపువేళ్లు, వీనిని దినుసుకు 1 పలముచొప్పున గ్రహించి
ద్రోణప్రమాణ మొడకములో వైచి అందులో 100 యుసిరికపండ్లను జేర్చి నాల్గవ
భాగము నీర్చు మిగులుపటుల వండి యాయుసిరికపండ్లను గ్రహించి అందులోని
ఇత్తులనెత్తివేసి యాయుసిరికపండ్లను నువ్వులనూనె 12 పలములు ఆవునెయ్యి 12 పల
ములు వీనిలో వేయించి మరల నాకషాయములో జేర్చి 50 పలములు పంచదారను
కలిపి లేహమువలె పండవలయును. పిదప దానిని గ్రహించి చల్లారింపి పిదప అందులో
12 పలములు లేనెను జేర్చి తవాక్షిరి 4 పలములు పిప్పళ్ళు 2 పలములు చతుర్దశ
కము 1 పలము చేర్చియొకపాత్రలో నుంచుకొనవలయును. ఈలేహమును ముందు
జెప్పినగుడినెలలోపనింపుచు మాత్రగానేవింపుచు పథ్యాహారములను భుజింపుచుండ
వలయును. మనశితనమువలన శిథిలమైన శరీరముగల చ్యవనుడను మహర్షి యీలే
హమును నేవించి యావననయస్సుగలవాడై స్త్రీలలోచనములకు ఆనందకరమైన సౌంద
ర్యముగలవాడాయెను. కావున యీర సాయనమువకు చ్యవనప్రాశమని పేరుగలిగినది.
ఇదికాసము శ్వాసము జ్వరము శోష తొమ్మిదికొప్పి వాతరక్తము మాత్రకృచ్ఛము
కుక్రదోషము సర్వభంగము వీనిని పోగొట్టును. బాలురువృద్ధులు తుతక్షణములు శ్మశ్నులు
వీరికి శరీరపుష్టిని కలుగజేయును. దీనిని విధిప్రకారము నేవించిన బుద్ధి వృద్ధి స్మృతి
మంచికాంతి ఆరోగ్యము ఆయుర్యుద్ధి మఱియువాతమున కనులోమగతి స్త్రీలకు
సంతోషమును గలుగజేయునట్టి సంభోగశక్తి చక్షురాదీంద్రియములకు బలము జాత
రాగ్ని దీపనము కలుగును.

త్రిఫలారసాయనము.

శ్లో॥ మధుకేన తపక్షిర్యా పిప్పల్యా సింధుజ్మరా । పృథగ్లోహై
స్సునశ్లేస వచయామధుసర్పిషా ॥ 42. సితయా వా సమా
యుక్తా సమాయుక్తా రసాయనమ్ । త్రిఫలా సర్వరోగఘ్ని
మేధాయుః స్మృతిబుద్ధిదా ॥

43.

తా॥ యష్టిమధుకము, తపక్షిరి, పిప్పలి, సైంధవలగము, వెండి, రాగి,
సీసము, త్రుత, ఆయము, సుదగ్గము, వస, లేనె, నెయ్యి, పంచదార వీనిలో

దీనితోఁగాని సమముగ త్రిఫలములనుజేర్చిన నది రసాయనంబగును. దీనిని విధిప్రకారము నేవించిన రవ్యోగములు నివర్తించుటయగాక ధారణాశక్తిగలబుద్ధి, ఆయువు, శక్తుతి, బుద్ధి, ఇవి కలుగును.

మండూకపర్ణ్యాదిరసాయనము.

శ్లో॥ మండూకపర్ణ్యాః స్వరసం యథాగ్ని క్షీరేణ యష్టిమధుకన్య
చూర్ణం । రసం గుడూచ్యా స్సహమూలపుష్పాః కల్కం
ప్రయుంజీత చ శంఖపుష్పాః ॥ 44॥ ఆయుఃప్రదా న్యామ
యనాశనాని బలాగ్నివర్ణస్వరవర్ధనాని । మేధ్యాని చైతాని
రసాయనాని మేధ్యా విశేషేణ తు శంఖపుష్పీ । 45.

తా॥ మండూకబ్రహ్మి స్వరసమును ఆపుచాలతోను, యష్టిమధుకచూర్ణమును, తిప్పరీఁగస్వరసమును, వేళ్లు పుష్పములుగల శంఖపుష్పికల్కమును జాతరాగ్నిబలానుగుణముగ నేవించిన ఆయుస్సు వృద్ధియగును. రోగములు హరించును. శరీరబలము అగ్నిదీపనము మంచినర్ణము స్వరము కలుగును. ధారణాశక్తిగలుగును. ఇవి ప్రత్యేకప్రత్యేకముగ రసాయనముగనుండును. వైచిత్వినవానిలో శంఖపుష్పి విశేషబుద్ధి శక్తులను కలుగజేయును.

శంఖపుష్పీరసాయనము.

శ్లో॥ సలదం కటురోహిణీ పయన్యా మధుకం చందనసారిబోగ్రగం
ధాః । త్రిఫలాకటుక త్రయం హరిద్రే సపటోలం లవణం
చ తైస్సుసిష్టైః ॥ 46॥ త్రిగుణేన రసేన శంఖపుష్ప్యా స్స
పయస్కం ఘృతనల్బణం విపక్వమ్ । ఉపయుజ్య భవేజ్జ
హోఽపి వాగ్మీ శ్రుతధారీ ప్రతిభానవా నరోగః । 47.

తా॥ వట్టివేరు, కటుకరోహిణి, పిన్నమనుబాల, యష్టిమధుకము, రక్తచందనము, నల్లస్థుగంధిపాల, వస, త్రిఫలములు, త్రికటుకములు, వసువు, మ్రానివసువు, చేదుపొట్ట, సైంధవఅరణము వీనిని సమముగ గ్రహించి చక్కఁగనూరి కల్కముచేసి ఒక అఢకమాపు నేతిలో కలిపి అందులో 3 అఢకములు శంఖపుష్పీరసము 1 అఢకము ఆవుపాలుచేర్చి ఘృతపాకవిధిగ వక్యముచేసి దానిని పానముచేయించిన మూఢుఁడుగనుండువానికి కూడ మంచివాత్కు, ధారణాశక్తి, విశేషబుద్ధివికాసము, ఆరోగ్యము కలుగును.

పంచారవిందఘృతము.

శ్లో॥ పేష్యై ర్మృణాశబినకేనరపత్రబీజై స్సిద్ధం సహేమశకలం

పయసా చ సర్పిః | పంచారవిందమితి తత్ప్రథితం పృథివ్యాం
ప్రభ్రష్టపౌరుషబలప్రతిభై ర్నిషేవ్యమ్ || 48.

తా॥ తామరతూండ్లు, తామరగడ్డలు, తామరఆగరులు, తామరరేకులు, తామరవిత్తులు వీనిని సమముగజేర్చి కల్కము చేసి అవునేతిలో కలిపి నేతికి సమముగ ఆవుపాలు బోసి అందులో అవరంజిరేకులను జేర్చి ఘృతపాకవిధిగ చక్వము చేయవలయును. ఇది పంచారవింద ఘృతమనబడును. శుక్రము, బలము, బుద్ధి, నశించియుండు వారికి దీనినిపించిన హితము కలుగును.

చతుష్కువలయఘృతము.

శ్లో॥ యన్నాళకందదళకేసరవద్విపక్ష్యం నీలోత్పలస్య తదపి ప్రథితం ద్వితీయమ్ | సర్పిశ్చతుష్కువలయం సహిరణ్యపత్రం మేధ్యం గవామపి భవేత్కిము మానుషాణాం || 49.

తా॥ నల్లకలువ పుష్పముయొక్క తూండ్లు, గడ్డలు, రేకులు, ఆగరులు వీనిని సమముగ గ్రహించి కల్కము చేసి అవునేతిలో కలిపి అందులో అవరంజిరేకులను జేర్చి నేతికి సమముగ ఆవుపాలను జేర్చి ఘృతపాకవిధిగ చక్వము చేయవలయును. ఇది చతుష్కువలయ ఘృతమనబడును. దీని నిప్పించిన చతువులకు కూడ విశేషబుద్ధి గలుగుచుండగా మనుజులమాట చెప్పనే ?.

బ్రాహ్మీరసాయనము.

శ్లో॥ బ్రాహ్మీ వచా సైంధవశంఖపుష్పీ మత్స్యాక్షకబ్రహ్మసు వర్చలైంద్ర్యైః | వైదేహికా చ త్రియవాః పృథక్స్యైః యవా సువర్ణస్య తిలో విషస్య || 50 || సర్పిషశ్చ పలమే కత ఏతద్వ్యోజయేత్పరిణతే చ ఘృతాధ్యమ్ | భోజనం సమధువత్సరమేవం శీలయన్నధిశధీస్మృతిమేధః || 51 || అతిక్రాంతజరావ్యాధితం ద్రాలస్యశ్రమక్లమః | జీవత్ప్రబ్రుశేతం పూర్ణం శ్రీతేజః కాంతిదీప్తిచూడా || 52 || విశేషతఃకుష్ఠకిలాసగుల్మవిషజ్వరోన్మాదగరోదరాణి | అధర్వమంత్రాదికృతాశ్చ కృత్యా శ్శామ్యం త్యనేనాతిబలాశ్చ వాతాః || 53.

తా॥ మందూకబ్రహ్మి, వస, సైంధవలసణము, శంఖపుష్పి, పొన్నగంటి, చుత్తంగము, ఆదిత్యధక్తి, పాపర, పిప్పళ్లు యివి దినుగుకు 3 యవలప్రమాణము అవరంజి 2 యవలప్రమాణము, విషము 1 తిలప్రమాణము, అవునెయ్యి 1 కలము

వీనినొకటిగచేర్చి నూరవలయును. దీనినిప్పించి అది జీర్ణమైనపిదప ఆవునెయ్యిని విశేషముగచేర్చుకొని కొంచెము తేనెతోడ సంభాదియ్యపుఅన్నమును భుజించవలయును. ఇటుల ఒక సంవత్సరము నేవించిన విశేషబుద్ధి, స్మృతి, ధారణాశక్తి సంపత్తు, లేజస్సు, కాంతి వీనిగోగూడి, ముపలితనము, రోగములు, అలస్యము, అయాసము, బడలిక, ఇవి లేనివాఁడై 100 సంవత్సరములు సంపూర్ణముగజీవించును. మఱియు నీ యావధముచే కుష్ఠము, కిలాసము, గుల్మము, విషము, జ్వరము, ఉష్ణాదము, కృత్రిమ విషము, ఉదరరోగము, అధ్వమంత్రముచే జనించిన యుబుద్రిమములు దారుణమైన వాతరోగములు హరించును

నాగబలారసాయనము.

శ్లో॥ శరన్ముఖే నాగబలాం పుష్కయోగే నమద్ధరేత్ ।

అక్షమాత్రం తతో మూలాచూర్ణ్రితా త్పయసాపిబేత్ ॥ 54.

లిహ్యస్మధుపుతాభ్యాం వా క్షీరవృత్తిరనన్నభుక్ ।

ఏనం వర్షప్రయోగేణ జీవేద్వర్షశతం బలీ ॥ 55.

తా॥ శరత్కాలారంభమునందు పుష్కనక్షత్రమున జిదిలికచెట్టువేళ్లను గ్రహించి చక్కఁగచూర్ణము చేసి దానిని కర్షప్రమాణము ఆవుపాలలో కలిపిగాని లేక తేనె, నెయ్యి వీనిలో కలిపిగాని పానము చేయవలయును. అన్నమును భుజించ కూడదు. ఆవుపాలను మాత్రము పానము చేయవలయును ఇటుల నొకసంవత్సరము చేసిన మనుజుఁడు బలిఘ్నఁడై 100 సంవత్సరములు జీవించును.

గోక్షురకరసాయనము.

శ్లో॥ ఫలోన్ముఖో గోక్షురక స్సమూల శ్చాయావిశుష్క స్సుని

చూర్ణితాంగః । సుభావితః స్వేన రసేన తస్మాత్మాత్రం

పరాం ప్రాసృతికిం పిబేద్యః ॥ 56 ॥ క్షీరేణ తేనైవ చ శాలి

మశ్నేత్ జీర్ణే భవేత్సద్విత్తులోపయోగాత్ । శక్తస్సరూప

స్సభగ శ్శతాయుః కామీ కకుద్మానివ గోమలస్థః ॥ 57.

తా॥ పండిన నేనుఁగుబల్లెరును సమూలముగ్రహించి నీడనెండించి చక్కఁగ చూర్ణముచేసి దానిని ఏనుఁగుబల్లెరుసముతో భావనచేసి మరల నీడనెండించి చారెడు చూర్ణమును ఆవుపాలలో కలిపి పానముచేసి యది జీర్ణమైన పిదప ఆవుపాలతో సంభాదియ్యపు అన్నమును భుజించవలయును. ఇటుల పైచూర్ణమును 200 పలములు నేవించినమనుజుఁడు మంచి శక్తిసౌందర్యము 100 సంవత్సరము లాయుస్సు కామోద్దీపకము ముదించిన యెద్దుపంటిసంఖోగశక్తికలవాఁడుగ వగును.

వారాహాకందరసాయనము.

శ్లో॥ వారాహీకందమాద్ధ్యాగ్ధ్రీం క్షీరేణ క్షీరపః పిబేత్ ।

మాసం నిరన్నో మాసం చ క్షీరాన్నాదో జరాం జయేత్ ॥

తా॥ మిక్కిలి పచ్చిదిగనుండునల్లనేలతాటిగడ్డలను గ్రహించి అవుపాలతో మారి 1 మాసము పానముచేసి అన్నమును భుజించక అవుపాలను మాత్రము త్రాగుచుండవలయును. పిదప నొకమాసమువఱకు అవుపాలతో అన్నమును భుజించవలయును. ఇటులచేసిన మనుజునికి ముసలితనమే లేకుండును.

శ్లో॥ తత్కందశ్శక్త్యుచూర్ణం వా స్వరసేన సుభావితమ్ ।

ఘృతక్షౌద్రప్లుతం లిహ్యోత్తత్పక్వం వా ఘృతం పిబేత్ ॥ 59.

తా॥ నల్లనేలతాటిగడ్డను చక్కఁగచూర్ణముచేసి దానిరసములోనే చక్కఁగ భావనచేసి తేనె, నెయ్యి వీనిలోకలిపి నాకించినను లేక పైనేలతాటిగడ్డకల్కముతో పక్వముచేయబడిన ఘృతమును పానము చేయించినను ముసలితనము లేకుండును.

విదారాద్యదిరసాయనయోగము.

శ్లో॥ తద్వద్విదార్యతిబలాబలామధుకవాయసీః ।

* శ్రేయసీ శ్రేయసీ యుక్తా పథ్యా ధాత్రీస్థిరా † స్మృతాః॥
మండూకీ శంఖకుసుమా వాజిగంధా శతావరీః ।

ఉపయుంజీత మేధావీ వయఃస్థైర్యబలప్రదాః ॥ 61.

తా॥ నేలగుమ్మడు, బలుసు, ముత్తపపులగము, యష్టిమధుకము, కాకమాచి, వీడుగుపిప్పళ్లు, చిఱుబొద్ది, కరక్కాయ, ఉసిరికపండ్లు, ముయ్యాకుపాన్న, మండూక బ్రహ్మి, శంఖపుష్పి, పెన్నేరుగడ్డ, పిల్లిపీచర అనువానిని ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ నేల తాటిగడ్డ నేవనవలె అవునెయ్యి పాలు వీనితో నేవించిన ధారణాశక్తి, యావనము, బలము కలుగును.

చిత్రమూలరసాయనయోగము.

శ్లో॥ యథా స్వం చిత్రకః పుష్పైర్జ్వలేయః వీతసితాసితైః ।

యథోత్తరం సగ్రుణవాన్ విధిగా చ రసాయనమ్ ॥ 62.

ఛాయాశుష్కం తతో మూలం మాసం చూర్ణీకృతం లిహ్యత్ ।

సర్పిషా మధుసర్పిర్భ్యాం పిబన్ వా పయసా యతిః । 63.

అంభసా వా హితాన్నాశీ శతం జీవతి నీరుజః ।

మేధావీ బలవాన్ కాంతో వపుష్మాన్ దీప్తపావకః ॥ 64.

తై లేన లీఢో మాసేన వాతాన్ హంతి సుదుస్తరాన్ ।

మూత్రేణ శ్విత్రకుష్ఠాని వీత స్తక్రేణ పాయుజాన్ ॥ 65.

తా॥ చిత్రమాలపుచెట్టు, పసుపువర్ణముతోగూడిన పుష్పముకలదిగ, తెల్లపుష్పము కలదిగ, నల్లపుష్పము కలదిగనుండును. వానిలో నొకదానికన్న నొకటి మిగులశ్రేష్ఠగుణము గలది. దానిని విధిప్రకారము పయోగించిన నాయురారోగ్యబల బుద్ధి వికాసములు కలుగును. కావున చిత్రమాలపువేళ్లను గ్రహించి నీడనెండించి చక్కగ చూర్ణము చేసి దాని నొకమాసమాపునేతితోఁగాని ఆవునెయ్యి తేనె పీనితోఁగాని నాకించి ఆవు పాలతో లేక మంచినీటితో పానముచేయించిగాని స్త్రీసంభోగమును వర్జించి, హితాహారములు భుజింపఁజేయుమండిన నామనుజుఁడు గోగరహితుఁడుగ ధారణా శక్తిగల బుద్ధి బలము శరీరకాంతి పుష్టి అగ్నిదీపనము వీనితోఁగూడినవాఁడుగ 100 సంవత్సరములు జీవించును. మఱియు వైచిత్రమాలపువేళ్ల చూర్ణమును సువ్వుల నూనెలో కలిపి 1 మాసము సేవించిన దారుణమైనవాతరోగములు, గోమూత్రములో కలిపి పానముచేసిన శ్విత్రకుష్ఠములు, ఆవుమజ్జిగలో కలిపి పానముచేసిన గుదాంతురములు హరించును.

భల్లాతకరసాయనవిధి.

శ్లో॥ భల్లాతకాని పుష్టాని ధాన్యరాశౌ నిభాపయేత్ ।

గ్రీష్మే సంగృహ్య హేమంతే స్వాదుస్నిగ్ధహిమై ర్వపుః ॥ 66.

సంస్కృత్య తాన్యస్త్వగుణే సలిలేఽష్టా విపాచయేత్ ।

అష్టాంశశిష్టం తత్కావ్యథం సక్షీరం శీతలం పిబేత్ ॥ 67.

వర్ధయే త్పృత్యహం చాను తత్త్రైకై క మరుష్కరమ్ ।

సప్తరాత్రత్రయం యావత్త్రీణి త్రీణి తతః పరమ్ ॥ 68.

ఆచత్వాగింశత స్తాని హ్రాసయే ద్వృద్ధిన తతః ।

సహస్రముపయుంజీత సప్తాహై రితి సప్తభిః ॥ 69.

యంత్రితాత్మాఘృతక్షీరశాలిషాష్టికభోజనః ।

తద్వత్త్రిగుణితం కాలం ప్రయోగాం తేఽపి చాచరేత్ ॥ 70.

అశిఖోలభ తే పూర్వానహ్నే ర్ద్రిష్టిం విశేషతః ।

ప్రమేహక్రిమికుష్ఠాహ్నో మేదో దోషవివర్జితః । 71

తా॥ పండినజీడిగింజలను గ్రీష్మకాలములో గ్రహించి ధాన్యరాశియందు బూడ్చి పెట్టవలయును. మధురముగ స్నిగ్ధముగ శీతలముగనుండు నాహారాదులచే శరీరపుష్టిని తెందియుండు మనుజుఁడు హేమంతయుతువులో వైజీడిగింజలనెత్తి వానిలో 8 జీడిగింజలను రిదింతలుదకములో వైచి 8 వ భాగము మిగులునటుల కషాయము కాచి దానినెత్తికొని అందులో కొంచెమాపుపాలను జేర్చి చల్లగ మొదటిదినమునందు పానము చేయవలయును. పిదప రెండవదినము మొదలుకొని ప్రతిదినమునందు నొక్కొక్క జీడిగింజ చొప్పున హెచ్చించి యాగింజలనుదకములో వైచి పూర్వమువలె కషాయము కాచి, 21 దినములవఱకు ఆపుపాలలో కలిపి పానము చేయవలయును. పిదప 40 దినములవఱకు మూడేసిజీడిగింజలచొప్పున హెచ్చించి కషాయము కాచి ఆపుపాలతో పానము చేయవలయును. పిదప జీడిగింజలను హెచ్చించినటులనే మరల తగ్గించి కషాయము కాచి, యాపుపాలతో పానము చేయవలయును. ఇటుల 49 దినములలో 1000 జీడిగింజలనుపయోగ వఱచవలయును. వైజీడిగింజల నుపయోగించునపుడు ఆపుపాలు ఆపునెయ్యి వీనితో సంబాదియ్యపు అన్నమును, 80 దినములకు ఫలించెడు సంబాదియ్యపు అన్నమును భుజింపుదు, స్త్రీసంభోగమును వర్జించి యుండవలయును. ఇటుల భల్లారక నేవనను ముగించినపిదప 150 దినములవఱకు పైవధ్యములనే చేయుచుండవలయును. ఇటులజేసినమనుజుఁడు ప్రమేహము, క్రిమిరోగము, కుష్టువు, అర్చస్సు, మేదోరోగము లివిలేనివాడై అగ్నిదీప్తిని ఆయురాశోగ్యబలాదులను తెందును.

భల్లారకస్వరసము.

శ్లో॥ పిష్టసేవదనమరుజైః పూర్ణం భల్లారకై ర్విజర్జరితైః ।

భూమినిఖాతే కుంభే ప్రతిష్ఠితం కృష్ణమృల్లిప్తమ్ ॥ 72.

పరివారితం సమంతా త్పచేత్తతో గోమయాగ్నినా మృధునా ।

తత్సర్వసో యశ్చ్యవతే గృష్ణీయా త్తం దినేనన్యస్మిన్ ॥ 73.

అముముపయుజ్య స్సర్వరిసం మధ్వప్తమభాగికం ద్విగుణసర్పిః ।

పూర్వవిధియంత్రితాత్మా ప్రాప్నోతి గుణాన్ స తానేవ ॥ 74.

తా॥ సంబాదియ్యపుపిండిని నీళ్లలో కలిపి మట్టికుండకు లోవలబూసి దాని క్రింది భాగమున సన్నముగ రంధ్రముచేసి పండినజీడిగింజల నలియగొట్టి కుండనిండుగ జోయవలయును. పిదప భూమిలోవల నొకకుండను బూడ్చి దానిపై జీడిగింజలకుండ

మనిచి నల్లమట్టితో చీలమున్న జీసి కుండకు నలుపుక్కల యేరుపిడకలనిండించి మృద్య గ్నిచే వండవలయును. కైకుండలో నుండి క్రిందికుండలో న్రవించి యుండు జీడితైల మును మరుదినమందెత్తికొని 1 భాగమాలైము 8 వ భాగమాలేనె, తేనెకు రెండింత లావు నెయ్యి యిటుల నొకటిగజేర్చి నేవించి, పూర్వస్లోకములో జెప్పియుండు ప్రకారము పథ్యాహారమును భుజించిన ఆయురారోగ్యాదులు కలుగును.

భల్లారక లేహము.

శ్లో॥ పుష్టాని పాకేన పరిచ్యతాని భల్లారకాన్యాథకసమ్మితాని ।
ఘృప్తేష్వప్తకాచూర్ణకణై ర్జలేన ప్రత్యాశ్య సంశోష్య చ
మారుతేన ॥ 75॥ జర్ఘరాణి విపచేజ్జలకుంభే పాదశేషధృత
గాలితశీతే । తద్రసం పునరపి శ్రవయేత క్షీరకుంభసహి
తం చరణి ॥ 76॥ సర్పిః పక్వం తేన తుల్యప్రమాణం
యుంజ్యా త్వేచ్ఛం శర్కరాయా రజోభిః । ఏకీభూతం
తత్తజ్జ్యోభణేన స్థాప్యం ధాన్యే నప్తరాత్రం సుగుప్తమ్ ॥ 77॥
తిమమ్మతరనపాకం యః స్రగేప్రాశమశ్చ న్ననుపిబతి య
థేష్టం వారిదుగ్ధం రసం వా । స్మృతిమతిబలమేధాసత్త్వసా
రై రుపేతః కనకనిచయగౌర స్సోశ్నుతే దీప్తమాయుః ॥ 78॥

తా॥ చక్కఁగముదిరి పండి క్రిందరాలియుండు జీడిగింజలను 1 అధకప్రమాణము గ్రహించి యిటికపొడిచే రాచి శుద్ధోదకముచే కడిగి గాలిలోనెండించి నలియి గొట్టి ద్రోణప్రమాణముదకములోవైచి చక్కఁగాపాకము చేసి పాదావశేషముగ కసాయముకాచి ఆకసాయమును గ్రహించి పడియగట్టి యదిచల్లారివపిదవ నారసమువందు ద్రోణప్రమాణమాపుపాలను జేర్చి మరల పాదావశేషముగ కాచి దానియందు సముముగ ఆపునేలిని చేర్చి ఘృతపాకవిధిగ పక్వముచేసి సాత్త్వికప్రకృత్యాద్యనుగుణముగ పంచదారను జేర్చి దిండుకొని గరిటచే చక్కఁగకలియబెట్టి ధాన్యరాశిలో 7 దినములు చక్కఁగబూడ్చిపెట్టి దానినెత్తికొని అమ్మతరసమువంటి పాకముగల యాలేహమును ప్రాతఃకాలమున జాతరాగ్నిబలాద్యనుగుణముగ భుజించి పిదప మంచి యుదకమును గాని ఆపుపాలను గాని మాంసరసమును గాని యథేష్టముగ పానము చేయవలయును. ఇటులజీసిన పురుషునికి స్మృతి, బుద్ధిబలము, ధారణాశక్తి, సత్త్వము, బంగారువంటి శరీరకాంతి, దీర్ఘాయుష్యముకలుగును.

భల్లాతకతైలము.

శ్లో॥ ద్రోణేఽంధసో వ్రణకృతాం త్రిశతాద్విపక్వాత్క్వాథాథ
కేసలసమై స్త్రీలతైలపాత్రమ్ | తిక్తావిషాద్యయవరాగిరిజన్మ
తాక్షైస్త్రి సిద్ధం పరం నిఖిలకుష్మనిబర్హణాయ || 79.

తా॥ ద్రోణప్రమాణముదకములో 300 జీడిగింజలను నైచి చక్కఁగకాచి
అథకప్రమాణముగ దించుకొని అందులో నువ్వులనూనె 1 అథకము బోసి చేదుపొట్ల
వస, అలివస, క్షీరకాకోలి, శిలాజతు, రసాంజవము, వీనిని దినుసుకు 1 పలము
చొప్పున గ్రహించి కల్కముచేసి కలిపి తైలపాకవిధిగ చక్కముచేసి దానినుపయోగిం
చిన కుష్మరోగములన్నియు నశించును.

భల్లాతకోపయోగక్రమము.

శ్లో॥ సహామలకశుక్తిభిర్దధినరేణ తైలేన వా గుడేనపయసా ఘృ
తేన యవసత్తుభిర్వా సహ | తిలేన సహమాక్షికేణ పలలేన
సూపేన వా వపుష్కర మరుష్కరం పరమమేధ్య మాయు
ష్కరమ్ || 80.

తా॥ జీడిగింజలను ఉసిరికవరుగుతోఁ గాని పెరుగుమిఁదిమిఁగడతోఁగాని
నువ్వులనూనెతోఁగాని బెల్లముతోఁగాని ఆవుపాలతోఁగాని నేతితోఁగాని యవలపిం
డితోఁగాని నువ్వులతోఁగాని తేనెతోఁగాని మాంసముతోఁగాని వండిన కందిచప్పళ్తోఁ
గాని చేర్చి నేవించిన కఠింపుష్టి మిక్కిలి బుద్ధివికాసము అయ్యుర్వృద్ధియు కలుగును.
భల్లాతకలక్షణము.

శ్లో॥ భల్లాతకాని తీక్షణాని పాకీ్యగ్నిసమాని చ |
భవంత్యమృతకల్పాని ప్రయుక్తాని యథా విధి || 81.

తా॥ జీడిగింజలు తీక్షణముగ జీర్ణశక్తిని కలుగజేయునవిగ అగ్నిలో తుల్యమైన
వీర్యముకలవిగ నుండును. వానిని విధిప్రకారము నేవించిన అమృతతుల్యంబుగ
నుండును.

భల్లాతకగుణము.

శ్లో॥ కఫజో నసరోగోఽస్తి న విబంధోఽస్తి కశ్చన |
యం న భల్లాతకం హన్యా చ్ఛీఘ్రమగ్నిబలప్రదమ్ || 82.

తా॥ మిక్కిలి జాతరాగ్ని దీప్తిని కలుగజేయునట్టి జేడిగింజలచే నారంపలుచు
తుండునట్టి కఫజరోగముగాని మలబంధరోగముగాని యెద్దియునులేదు.

వాతాతపికమున వర్జనీయుములు.

శ్లో॥ వాతాతపవిధానేఽపి విశేషేణ వివర్జయేత్ ।

కుభుత్థదధిసూక్తాని తైలాభ్యంగాగ్ని సేవనమ్ ।

83.

తా॥ వాతాతపికమును రసాయన ప్రయోగవిధి ననుసరించి జేడిగింజలను
సేవించునపుడు ఉలపలు పెలుగు కలితైలాభ్యంగాము మొదలగువానిని వర్జించు
వలయును.

తువరకతైలసేవనక్రమము.

శ్లో॥ వృక్షాస్తువరకానామపశ్చిమార్ణవతీరజాః ।

వీచీతరంగవిత్రోధమారుతో ధూతపల్లవాః ।

84.

తేభ్యః ఫలాన్యాదదీత సుశక్వాన్యంబుదాగమే ।

మజ్జాః ఫలేభ్య శ్చాదాయ శోషయిత్వా వచూర్ణ్య చ ॥ 85.

తిలవత్పీడయేద్ద్రోణ్యాం క్వాథయే ద్వా కుసుంభవత్ ।

తతైలం సంభృతం భూయః పచేదాసలిలక్షయాత్ ॥ 86.

అవతార్య కరీషే చ పక్షమాత్రం నిధాపయేత్ ।

స్నిగ్ధస్వీన్నో హృతమలః పక్షాదుద్భృత్య తత్తతః ॥ 87.

చతుర్థకాంతరితః ప్రాతః పాణితలం పిబేత్ ।

మంత్రేణానేన పూతస్య తైలస్య దివసే శుభే ॥ 88.

మజ్జాసారమహావీర్యసర్వాన్ధాతూః విశోధయ ।

శంఖచక్రగదాపాణి స్వామాజ్ఞాపయతేఽచ్యుతః ॥ 89.

తేనాస్కోర్ధ్వమథస్తాచ్చ దోషా యాంత్యసకృత్తతః ।

సాయమన్నీహలవణాం యవాగూం శీతలాం పిబేత్ ॥ 90.

పంచాహాని పిబేత్తైల మిత్థం వర్జ్యాని వర్జయేత్ ।

పక్షం ముద్గరసాన్నాశీ సర్వకుష్ఠై ర్విముచ్యతే ॥ 91.

తా॥ పశ్చిమసముద్రతీరంబున తువరకమును పేరుగల వృక్షములు జనించి
యుండును. వాని చిగుళ్లు సముద్రపుఅలలగాలిచే నెల్లప్పుడు చలించుచుండును. అట్టి

వృక్షములమండి చక్కఁగమాగిన ఫలములను వర్షాకాలమునందు గ్రహించి వానిగుఱ్ఱలను దీసి నీడనెండించి చూర్ణముచేసి (గానుగనుండిదీయు తైలముచందంబున) గానుగ నందుండి తైలముతీయవలయును. లేక కుసుంబాబిత్తులనుండి తైలమును దీయునటుల వైచూర్ణము సుగంధములో వైచి కషాయముకాచి తైలమును గ్రహించవలయును. పిదప వానూనెను పొయిమీదనిడి యుదకముకలియకుండునటుల కాచి దించుకొని చల్లారిన పిదప యేఱుపిడకలరాశిలో 15 దినములవఱకుపూడ్చి పెట్టవలయును. పిదప వాతైలము నెత్తికొని:—

“ మజ్జాసారమహావశ్యేత్యాది ”

మంత్రములచే నభిమంత్రించి స్నేహస్వేదకర్షలచే శుద్ధమైన శరీరముగలరోగికి ప్రాతః కాలంబున కర్షప్రమాణమిప్పించిన వస్తువనిరేచనంబులై దోషములు బయలు వెడలును. పిదప సాయంకాలంబున నెయ్యి మొదలగు స్నేహములు, లవణములు వీనిని వర్జించి యవాగు అనుగంజని చల్లగ పానము జేయించవలయును. ఈ ప్రకారము 5 దినములు వైతైలమును పానము జేయించి అపథ్యాహారములను వర్జించునటులంజేసి దానికి పిదప 15 దినములవఱకు పెసరకట్టులతో సంబాధియ్యమన్నమును భుజింపజేయుమండవలయును. ఇటులజేసిన దారుణమైనకృష్ణములు నివర్తించును.

శ్లో॥ తదేవ ఖదిరక్వాథే త్రిగుణే సాధుసాధితమ్ ।

నిహితం పూర్వవత్పక్షం పిబేన్నాసం నుయంత్రితః ॥ 92✓

తేనాభ్యక్తశరీరశ్చ కుర్వన్నాహార మీరితమ్ * । 92½.

అనేనాశు ప్రయోగేణ సాధయేత్కుష్ఠినం నరమ్ ॥ 93.

సర్పిర్మధుయుతం వీతం తదేవఖదిరాద్వినా ।

పక్షమాంసరసాహారం కరోతి ద్విశతాయుషమ్ ॥ 94.

తదేవ నస్యే పంచాశద్దినసానుపయోజితమ్ ।

† వపుషష్ఠంతం శ్రుతధరం కరోతి త్రిశతాయుషమ్ ॥ 95.

* భిన్నస్వరం రక్తశేత్రం శీర్ణాంగం క్రిమిభక్షితమ్.

తా॥ వికారస్వరము కలవాడును, రక్తవర్ణము గలశేత్రములు కలవాడును, శిథిలమునొందిన అవయవములు కలవాడును క్రిములచే భక్షింపఁబడిన యవయవములు గల వాడును నైవకృష్ణరోగికి వైతైలమునిప్పించవలయును.

† పలీపలితనిర్మలం స్థిరద్విజకచశ్రుతిమ్.

పక్షులు, తలవెంట్రుకలునెరపు యివిలేనివాడును, దంతములు, వెంట్రుకలు, ఇవి దృఢముగనుండువాడును, శ్రవణశక్తికలవాడును నగును.

తా॥ పైజెప్పిన కువరితైలమును మూడింతల చంద్రకణాయములో జేర్చి తైల పాకవిధిగవక్యము జేసి యేరుపిడకలరాశిలో 15 దినములు పూడ్చిపెట్టి పిదప వాని నెత్తి దేహబలాద్యగుణముగ 1 మాసమువఱకు పానముజేయించి యవాగు అనుగంజని కభ్యముగా నిప్పించుచుండవలయును. అతైలముచేతనే కరీరమున కభ్యంజనము జేయించవలయును. ఇట్లుజేసిన కుష్మగోగము అతిశీఘ్రముగ నివర్తియగును. మఱియు వైతునగార్థితైలమును అపునెయ్యి తేనె వీనితోడ జాతరాన్ని బలానుగుణముగ 15 దినములు పానముజేయించి మాంసరసముతోడ ఆహారరసమును భుజింపజేసిన మనుజుఁడు 200 సంవత్సరములు జీవించును. పైతైలముచే 50 దినములవఱకు నస్యముజేయించిన మనుజునికి సుందరమైనకరీరము, ధారణాశక్తి, 300 సంవత్సరము లాయువుకలుగును.

పిప్పలీరసాయనవిధానము.

శ్లో॥ పంచాష్టా సప్త దశ వా పిప్పలీ ర్మధుసర్పిషా ।

రసాయనగుణాన్వేషీ సమామేకాం ప్రయోజయేత్ ॥ 96.

తా॥ 5 లేక 7 లేక 8 లేక 10 పిప్పళ్లను తేనె అపునెయ్యి వీనితోడ నొక సంవత్సరమువఱకు నేవించిన ఆయురారోగ్యాదులు కలుగును.

శ్లో॥ తిస్త్రస్తిస్త్రస్తు పూర్వాష్టే భుక్వాగ్రే భోజనస్య చ ।

పిప్పల్యః కింశుఃతూరభావితా ఘృతభర్జితాః ॥ 97.

ప్రయోజ్యా మధుసంమిశ్రా రసాయనగుణైఃపిణా । 97½.

తా॥ పిప్పళ్లను మోదుగత్తరములో భాసనచేసి పిదప నేతితోపేయించి వానిలో 3 పిప్పళ్లను తేనెతోడ ప్రాతఃకాలమునందును, 3 పిప్పళ్లను భోజనమునకు ముందును, 3 పిప్పళ్లను భోజనానంతరమును, నేవించిన రసాయనము వలె గుణము నిచ్చును.

వర్ధమానపిప్పలీరసాయనము.

శ్లో॥ క్రమవృద్ధ్యా దళాహాని దశ పైప్పలికం దినమ్ ॥ 98.

వర్ధయే త్వయసా సార్థం తథై వాపనయే త్పునః ।

జీర్ణాపథశ్చ భుంజీత పాష్టికం క్షీరసర్పిషా ॥ 99.

పిప్పలీనాం సహస్రస్య ప్రయోగోఽయం రసాయనమ్ ।

పిష్టా స్తా బలిభిః పేయా శ్శృతామధ్యబలై ర్నరైః ॥ 100.

తద్వచ్ఛఛాగదుగ్ధేన ద్వేసహస్రే ప్రయోజయేత్ । 100½.

తా॥ మొదటిదినమునందు 10, రెండవ దినము 20, మూడవదినము 30, ఇటుల 10 దినములనాకు దినం 1-కి 10 పిచ్చళ్ల చొప్పున హెచ్చించి అపిచ్చళ్లను అవుపాలతో భుజింపవలయును. 11 వ దినము 90, 12 వ దినము 80, 13 వ దినము 70, ఇటుల దినము 1-కి 10 పిచ్చళ్ల చొప్పున తగ్గించి 20 దినములనాకు పిచ్చళ్లను అవుపాలతో భుజింపవలయును. ఎట్లనగా.—మిక్కిలి బలముగలవారు పైపిచ్చళ్లను అవుపాలతో నూరి పానము చేయవలయును. మధ్యమబలముగలవారు పైపిచ్చళ్ల నుదకములో వైచి క హయము కాచి పానము చేయవలయునని భావము. పైపిచ్చళ్లు జీర్ణమైనపిదప 80 దినములకు ఫలించెడు సంతాపియ్యపు అన్నమును అవుపాలు నెయ్యి వీనితోడ భుజింపవలయును. ఇదియు సహస్రపిచ్చలీ ప్రయోగమునబడును. ఉత్కృష్టర సాయనము, ఇటులనే మేకపాలతో 2000 పిచ్చళ్లను నేవించవలయును.

పిప్పలీరసాయనఫలము.

శ్లో॥ ఏభిః ప్రయోగైః పిప్పల్యః కానశ్యానగళగ్రహాన్ ॥ 101.

యక్ష్మా మేహగ్రహణ్యర్థః పాండుత్వవిషమద్వరాన్ ।

ఘ్నంతి శోథం వమిం హిధ్మాం స్తీహనం వాతశోణితమ్ ॥ 102.

తా॥ పైచెప్పిన ప్రకారము పిప్పళ్లను నేవించిన కాసము, శ్యాసము, గళగ్రహము, క్షయము, ప్రమేహము, గ్రహణి, అర్కస్ప, పాండురోగము, విషమజ్వరము, వాత్రు, వాంతి, ఎక్కిళ్లు, స్తీహము, వాతరక్తము వారించును.

పిప్పల్యాయసలేపనము.

శ్లో॥ బిల్వార్ధమాత్రేణ చ పిప్పలీనాం పాత్రం ప్రలింపేనయసో

నిశాయామ్ । పాతః పిబేత్తత్సలిలాంజలిభ్యాం వర్షం. యథే

ప్రాశనపానచేష్టః ।

103.

తా॥ 2 కర్షములపిప్పళ్ల ఒదకముతో చక్కగనూరి సాయంకాలము ఇసుక పాత్రకు లోభాగమునందు బూసి మరుదినముదయమున పాత్రకుబూసియుండు దానిని గీచి యెత్తికొని, నేవించి దోసెడుదకమును పానముచేసి పిదప యథేష్టముగ అన్న పానాదులను నేవించవలయును. ఇటులచేసిన 1 సంవత్సరమునకు లోపుగా పైచెప్పిన కాసశ్యాపాది రోగములన్నియు వారించును.

శుంఠ్యాద్యాయసలేపనము.

శ్లో॥ శుంఠీవిడంగ త్రిఫలాగుడూచీయస్తీహారిద్రాతిబలాబలా శ్చ ।

ముస్తాసురాహ్వగరుచిత్రకా శ్చ సాగంధికం పంకజ ముత్పలాని॥

ధవాశ్వకర్ణాసనబాలపత్రసారాస్తథాపిప్పలివత్ప్రయోజ్యాః ।
లోహాపలిప్తాః పృథగేవ జీవేత్సమాశ్శతం వ్యాధిభరావిముక్తః ।
క్షీరాంజలిభ్యాం చ రసాయనాని యుక్తాన్యమూన్యాయసలేపనాని
కుర్వంతి పూర్వోక్తగుణప్రకర్షమాయుఃప్రకర్షం ద్వీగుణం తతశ్చ ॥

తా॥ సొంటి, వాయువిడంగములు, త్రిఫలము, తిప్పతీగె, యష్టిమధుకము, చసుపు, జిబిలిక, ముత్తవపులగము, తుంగముస్తలు, దేవదారు, ఆగరు, చిత్రమూలము, నల్లకలువపువ్వు, చెంగలువపూలు, తామరపూలు, ధవవృక్షము, ఏపి, వేగిస అనువానిచిగుళ్లు వీనిని ప్రత్యేకప్రత్యేకముగ పైచెప్పినవిషయములతో మారి రాత్రి యినుపపాత్రకుబూసి మరుదినముదయమున గీచియెత్తికొని దోసెడుదళముతో నేవించినమనుజుఁడు రోగము ముసలితనములేనివాఁడై 100 సంవత్సరములు జీవించును. మనుజుఁడు పైచెప్పిన ఆయుసలేవరసామువములను దోసెడు ఆవుపాలతో నేవించిన విశేషగుణములు కలుగుటయేగాక 200 సంవత్సరములు జీవించును.

సోమరాజీరసాయనము.

శ్లో॥ అసనఖదిరయూషై ర్భావితాం సోమరాజీం మధుఘృతశిఖి
పథ్యాలోహచూర్ణై రుపేతామ్ । శరదమవలిహాసః పారి
ణామా నిస్వికారాం స్త్యజతి మితహితాశీ తద్వదాహర
జాతాః ॥

107.

తా॥ వేగిస, చండ్ర వీనికసాయములతో భావనచేయఁబడిన కాలుగచ్చును, తేనె, నెయ్యి, చిత్రమూలము, కరక్కాయచూర్ణము, ఉక్కుభస్మము వీనితోడహోక సంవత్సరము నేవింపుచు హితాహరములను మితముగ భుజింపుచుండిన ముసలితనము వలన జనించిన వికారములు అహారదోషమువలన జనించిన రోగములు హరించును.

కుష్ఠమునందు సోమరాజీసేననము.

శ్లో॥ తీవ్రేణ కుష్ఠేన పరీతమూర్తిర్య సోమరాజీం నియమేన భాదేత్ ।
సంవత్సరం కృష్ణతిలద్వితీయాం ససోమరాజీం నపుషా తిశేతే ॥

తా॥ దారుణమైన కుష్ఠము సర్వశరీరమునందును వ్యాపించి యుండునుగావున అట్టిరోగముగలవాఁడు కాలుగచ్చును నల్లనువ్వులతోడ 1 సంవత్సరము కర్ణమృతము తప్పకభక్షింపుచుండిన చంద్రునివంటి కాంతిగలశరీరముగలవాఁడగును.

కుష్ఠమున సోమరాజీసారసేననము.

శ్లో॥ యే సోమరాజ్యా వితుషీకృతాయాశ్శూర్ణై రుపేతా త్పయస

స్సుజాతాత్ । ఉద్ధృత్య సారం మధునా లిహంతి తక్రం
తదేవానుపిబంతి చాంతే ॥ 109 ॥ కుష్ఠినః కుఢ్యమానాంగా
స్తే జాతాంగుళినాసికాః । భాంతి వృక్షా ఇవ పునః ప్రరూఢ
నవపల్లవాః *॥ 110.

తా॥ దారుణమైన కుష్ఠరోగమువలన నవయుములు కుళ్ళును అందుచే వేళ్ళు
ముక్కు యివిలోనికిడుచ్చుకొనిపోవును. అట్టివారికి కాలుగచ్చను పైసొట్టుతీసి చూర్ణ
ముచేసి అపుపాలలో కలిపి చక్కఁగకాచి పేరఁబెట్టిచిలికి వెన్న నెత్తి దానిని తేనెలో
కలిపి నాకించి పిదప నామజ్జిగను పానముచేయించిన వృక్షములు చిగిరించుచందంబున
మరల వారికి వేళ్ళు ముక్కు చిగురించును.

లశునరసాయనవిధి.

శ్లో॥ శీతవాతహిమదగ్ధతనూనాం స్తబ్ధభుగ్నకుటిలవ్యధితాస్థ్నమ్ ।
భేషజస్య పషనోపహతానాం వత్స్యతే విధిరతో లశునస్య ॥

తా॥ చల్లగాలి, మంచు వీనిచే పీడింపఁబడిన శరీరముగలవారికిని, స్తబ్ధముగ
నీడుచుకొనునదిగ వంకరగ నొప్పితోఁగూడినదిగ నుండు యెముకలుగలవారికిని, వాత
రోగముచే బీడింపఁబడిన వారికిని, హితకరముగనుండు వెల్లుల్లి కల్పము నిఁకవచించెద.

లశునోత్పత్తి క్రమము.

శ్లో॥ రాహూ + రమృతచోర్యేణ లూనా ద్యే పతితా గళాత్ ।
అమృతస్య కణా భూమా తే రసోనత్వమాగతాః ॥ 112.
ద్వీజా నాశ్నంతి తమతో దైత్యదేహ సముద్భవమ్ ।
సాక్షాదమృతసంభూతే గ్రామణీ సురసాయనమ్ ॥ 113.

తా॥ రాహువుదొంగతనంబున నమృతపానము చేయుటచే వాని కంతమును
విష్టువు చక్రముచే ఛేదించెను. అపుడువానినోటినుండి భూమిపైఁ బడిన అమృత
కణము వెల్లుల్లిగజనించె. అసురశరీరమునందుండి జనించినందున నావెల్లుల్లిని బ్రాహ్మ
ణులు భుజింపక నీక్షేధించిరి. వెల్లుల్లి అమృతమువలన బుట్టినది యగుటంజేసి యది
రసాఞ్జనములలో మిగుల శ్రేష్ఠము.

* శ్లో॥ తే కుష్ఠినః కుక్షువారిద్రనేత్రావికీర్యమాణాంగుళి నాసికాగ్రాః ।
విహాయవైరూఢ్యమవాఢ్యరూపంపునః ప్రరూఢా ఇవ భాంతి వృక్షాః ॥
† రమృతచక్రేణ భిన్నా

లశునసేవనకాలము.

- శ్లో॥ శీలయే ల్లశునం శీతేవసంతేఽపి కఫోల్బుః ।
 ఘనోదయేఽపి వాతార్తస్సదావా గ్రీష్మలీలయా ॥ 114.
 స్నిగ్ధశుద్ధతను శ్శీతమధురోఽస్కృతాశయః ।
 తదుత్తంసావతంసాభ్యాం చర్చితానుచరాజరః ॥ 115.

తా॥ మనుజుఁడు స్నేహకర్తను చేయుచుకొని పనువరిచవనంబులచే చరికుద్ధ శరీరముగలవాఁడై శీతలముగ మధురముగనుండు అహారములను భుజింపుచు హేమంత శిశిరములుపులయందు వెల్లుల్లిని సేవించవలయును. కఫాధిక్యముగలవాఁడు వసంత ఋతువునందును వాతాధిక్యముగలవాఁడు వర్ష ఋతువునందును వెల్లుల్లిని సేవించవలయును. వాతరోగముగలవాఁడు అన్ని ఋతువులయందును గ్రీష్మర్ష చర్యాప్రకరణ మన చెప్పియుండు ప్రకారము వెల్లుల్లిని సేవించవలయును.

లశునసేవనక్రమము.

- శ్లో॥ తస్యకందాన్వసంతాంతే హిమవచ్ఛకదేశఙ్గా ।
 అపనీతత్వచో రాత్రౌ తీమయేన్మదిరాదిభిః ॥ 116.
 తత్కల్మషస్వరసం ప్రాత్ర శ్శుచితాంతవషీతిమ్ ।
 మదిరాయా స్సుహృథాయా స్త్రిభాగేన సమన్వితమ్ ॥ 117.
 మద్యస్యాన్యస్య తైలస్య మస్తునః కాంజికస్య వా ।
 తత్కాల ఏవ వా యుక్తం యుక్తమాలోచ్య మాత్రయా ॥
 తైలనర్హిర్యసామజ్జక్షీరమాంసరసైః పృథక్ ।
 క్వాఢేన వా యథావాస్విధిసం కేవలమేవ వా ॥ 119.
 పిబేద్గంధూషమాత్రం ప్రాక్కంతనాడీవిశుద్ధయే । 119½.

తా॥ హిమవత్పర్వతమునందును శకదేశమునందును జనించిన వెల్లుల్లిగడ్డను వసంతకాలాంతమున గ్రహించి పైపొట్టుతీసిన వెల్లుల్లిపాయలను రాత్రియందు మద్యాదులలో నానవేసి ప్రాతఃకాలమునందు యెత్తి చక్కఁగ నూరి స్వరసము చేసి తెల్లని వస్త్రములో పడియగట్టి యారసమును మూడింతలు మదిరయను మద్యములోఁ గాని యితరమద్యములలోఁ గాని నువ్వులనూనెలోఁగాని పెరుగుమిఁదిమిఁగడిలోఁ గాని కలిలోఁ గాని కలిపి రోగిశరీరబలాద్యనుగుణముగ పానము చేయించవలయును. వెల్లుల్లిని నువ్వులనూనె నెయ్యి కొవ్వ మజ్జ అవుషాలు మాంసరసము వీనిలో దేనితో

నైనను లేక వెల్లుల్లిరసమును ప్రత్యేకముగనైనను ఆయారోగానుగుణముగ కంఠనాడి
కుంభియగుటకై తొలుతగంధూపవరిమాణము పానముచేయుంచవలయును.

లఘునసేవనయందు సేకాదులు.

శ్లో॥ ప్రతతం స్వేదనం చానువేదనాయాం ప్రశస్యతే ॥ 120.

శీతాంబునీకః సహసా పమిమూర్ఛాయయోర్ముఖే । 120½.

తా॥ వెల్లుల్లిరసమును పానముచేయువానికి వేదన కలిగినచో శరీరమునందు
స్వేదకర్మము చేయుంచవలయును. అరోగికి నటుచేయుటచే వాంతిమూర్ఛకలిగిన
శీఘ్రముగ ముఖమునందు చల్లని నీళ్లను చల్లవలయును,

శ్లో॥ శేషం విభేత్స్కమాపాయే స్థిరతాం గత ఏదనే ॥ 121.

తా॥ బడలికనినర్తించి ఓజస్సు స్థైర్యమును జెందియుండునపుడు శేషించి
యుండు నారసమును పానము చేయుంచవలయును.

లఘునసేవనయందు శీతానులేపనము.

శ్లో॥ విదాహపరిహారాయ పరం శీతానులేపనః ।

ధారయే త్సాంబుకణికా ముక్తాః కర్పూరమాలికాః ॥ 122.

తా॥ వెల్లుల్లిని నేవించుటవలనజనించిన తాపము శమించుటకై చల్లగనుండు
చందనమును బూసికొనవలయును. జలబిందుసహితముగనుండు ముక్తాహారములు
పచ్చకర్పూరము వీనిని ధరించవలయును.

లఘునరసప్రమాణము.

శ్లో॥ కుడవోఽస్య పరామాత్ర తదంధం కేవలస్య తు ।

పలం పిప్టస్య తస్మజ్జ సృభక్తం ప్రాప్య శీలయేత్ ॥ 123.

తా॥ మరయను మధ్యముతో చేర్చబడిన వెల్లుల్లి రససేవనయందు 1 పలము
ఉత్తమమాత్ర. వెల్లుల్లిరసము మాత్రము నేవించుటయందు ½ పలము ఉత్తమమాత్ర.
వెల్లుల్లిపాయలను చక్కగనూరి చేసినకల్క సేవనయందు 1 పలము ఉత్తమమాత్ర. వీనిని
అహారముతోడను ఆహారమును భుజించుటయందును నేవించవలయును.

లఘునసేవనయందు పథ్యాహారము.

శ్లో॥ జీర్ణశాల్యోదనం జీర్ణే శంఖకుండేదుపాండురమ్ ।

భుంజేత యూషైః పయసా రసై ర్వా ధన్వచారిణమ్ ॥ 124.

తా॥ పైచెప్పియుండు ప్రకారము వెల్లుల్లిని నేవించవలయును. అది తీర్చి
బైన పిదప శంఖము, కుండపుష్పము, చంద్రుడు వీనివలె తెల్లగనుండు పాతసంజా
వియ్యపు అన్నమును కట్టులతోడను అవుపాలతోడను లేక బాంగలదేశజంతువుల
మాంసరసములతోడను భుజించవలయును.

లశున సేవనయందుపానము.

శ్లో॥ మద్యమేకం పిబేత్తత్ర తృప్తిబంధే జలాన్వితమ్ ।

* అమద్యపస్తావ్రసాశం ఫలాంబు పరిసిక్తి కామ్ ॥ 125.

తిత్కల్కం వా సమఘృతం ఘృతపాత్రేభిజాహతమ్ ।

స్థితం దళాహా దక్షిణా త్తద్వద్వా పయసాసవమ్ ॥ 126.

తా॥ వెల్లుల్లిని నేవించిన వారికి దప్పికలిగినచో మద్యములో నుదకమును
కలిపి పానము చేయించవలయును. రోగిమద్య పానాభ్యాసములేని వాడుగనుండి
నచో వానికి ఫలాంబువునుగాని కలిసిగాని పరిసిక్తికనుగాని పానము చేయించ
వలయును లేక వెల్లుల్లి కల్కములో సమముగ అవుసేరిని కలిపి నేతికుండలో బోసి
గరిటతో చక్కగ కలియఁబెట్టి 10 దినములుంచి పిదప దానిని పానము చేయించ
వలయును లేక పైకల్కములో క్రొవ్వును కలిపి 10 దినములు నేతికుండలో బోసి
పెట్టి పిదప దానిని పానము చేయించవలయును.

లశునవిమర్ద కాద్యుపయోగము.

శ్లో॥ వికంచుకప్రాజ్యరసోనగర్భా సశూల్యమాంసా వివిధోప

దంశా ॥ విమర్దకా న్వా ఘృతశుక్తయుక్తా ప్రకామ

మద్యాల్లఘృతృ మశ్నీ ॥ 127.

తా॥ పాటుతీసిన వెల్లుల్లిపాయల నధికముగ చేర్చఁబడినదిగ కూలముతో
చక్కను చేయఁబడిన మాంసముతోఁగూడినదిగ అనేకవిధ ఉపదంశములు కలవిగనుండు
విమర్దకములను ఘృతశుక్తి సహితముగ భుజించవలయును.

వాతమునందు లశునావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ పితృక్తవినిర్ముక్తసమస్తపరణావృతే ।

శుద్ధే వా విగ్యతే వాయౌ నద్రవ్యం లశునాత్పరమ్ ॥ 128.

* శ్లో॥ అమద్యవాక్ మస్తఫలాంబుతక్రమవంతికోమంచకుగంధిశీతం ।

సద్విరకం బాంగలజం రసం వా తుషాదకంవా పరిసిక్తికం వా ॥

తా॥ పిత్తరక్తము తప్ప ఇతరదోషసంబంధముకలిగిన వాతమునందున కుష్ఠ వాతమునందును బెల్లల్లికి సమమైనయావధిమెద్దియులేదు.

లఘుననిషేధము.

శ్లో॥ ప్రియూంబుగుడదుగ్ధస్య మాంసమద్యాప్లువిద్విషః ।

అతితిక్ష్ణో రజ్జర్ణం చ రసోన్యోవ్యాపదే ధ్రువమ్ ॥ 129.

తా॥ నీళ్లు, బెల్లము, పాలు వీనియందివ్వుగలవారికిని, మాంసము, మద్యము, అమృతసుగలవస్తువులు వీనియందుద్వేషము గలవారికిని, ఆజీర్ణమును సహించకుండు వారికిని బెల్లల్లి ఆవధను కలుగజేయును.

లఘునసేవనయందు విరేచనము.

శ్లో॥ పిత్తకోపభయా దంతే యుంజ్యా నృపుదు విరేచనమ్ ।

రసాయనగుణా నేవ పరిపూర్ణా సమశ్నుతే ॥ 130.

తా॥ బెల్లల్లిని సేవించినపిదప కోగికి పిత్తప్రకోపము కలుగకుండుటకై వైద్యుడు మృదువైన విరేచనావధముల నిష్పించవలయును. ఇటులజేసిన మనుజునికి పరిపూర్ణమైన రసాయనగుణములు ఫలించును :—

“ఆమాంబుపానేక్షువికారమస్స యానాధ్వ వాతాశపథావ్యచింతాః । స్వస్త్వం దివాజాగరణం నిశాను పిప్లం వ్యవాయం దధిచాత్ర నేచ్ఛేత్ ॥”
రసాయనవిధిప్రకారము బెల్లల్లిని సేవించువారు శీతోదకపానము, బెల్లము, శర్కర మొదలగునవి, మత్స్యములు, మద్యపానము, మార్గసంచారము, యెండ, గాలి, ఆధికసంభాషణము, మనశ్చింత, జగతీనిద్ర, రాత్రులయందు జాగరణము, పిండిచే చేయబడిన భక్ష్యములు, స్త్రీసంభోగము, పెరుగు వీనిని వర్జింపవలయునని కోకాంతములయందధికపాతము కనబడుచున్నయది.”

శిలాజతూత్పత్తిక్రమము.

శ్లో॥ గ్రీష్మేఽ * ర్కతప్తాగిరయోజతుతుల్యం వమంతి యత్ ।

హేమాదివడ్డాతురసం ప్రోచ్యతే తచ్చిలాజతు ॥ 131.

తా॥ గ్రీష్మర్తువునందు వర్షతములు నూర్చునిచే తపించబడి అందుండి బంగారు మొదలగు అణులోహోరసములు లక్కవలె స్రవించును. ఇది శిలాజతు మనబడును.

శిలాజతుగుణము.

శ్లో॥ * సర్వం చ తిక్తకటుకం నాత్మ్యమ్ కటుపాకతః ।

ఛేదనం చ విశేషేణ తాహం తత్ర ప్రశస్యతే ॥ 132.

తా॥ బంగారు మొదలగు అఱుధాతువులచే జనించిన శిలాజతు చేదుగ కారముగ కొంచెముష్ణముగ పాకమువలన కటురసముగలదిగ వాతాదిదోషములను ఛేదించునదిగనుండును. వానిలో నినుచు వలన బుట్టిన శిలాజతు ప్రశస్తమైనది.

శ్రేష్ఠశిలాజతులక్షణము.

శ్లో॥ గోమూత్రగంధి కృష్ణం గుగ్గుల్వాభం విశర్కరం కృత్స్నమ్ ।

స్నిగ్ధ మసన్లుకపాయం మృదు గురు చ శిలాజతు శ్రేష్ఠమ్ ॥

తా॥ ఆపువంచితమువంటి వాసనగలదియు, నలుపువర్ణముగలదియు, గుగ్గిలమువంటికాంతిగలదియు, ఇసుక మట్టితగలనిదియు, స్నిగ్ధముగనుండునదియు, పుల్లగవగుగ లేకుండునదియు, మెత్తగ వగుగ నుండునదియునగుశిలాజతు శ్రేష్ఠము.

శిలాజతుభావనాక్రమము.

శ్లో॥ వ్యాధివ్యాధితసాత్మ్యం సమనుస్మరణ భావయే దయఃపాత్రే ।

ప్రాకే వలజలధౌతం శుష్కం కావ్యథై స్తతో భావ్యమ్ ॥ 134.

తా॥ రోగముయొక్క సాత్మ్యము రోగియొక్క సాత్మ్యము వీనినిచక్కగ పర్యాయించి మొదట శిలాజతువును మంచినీళ్లతో చక్కగకడిగి యిండించి పిదప దానిని యినుపపాత్రలో వైచికపాయములతో భావన చేయవలయును.

శిలాజతుభావనాకపాయము.

శ్లో॥ సమగిరిజమప్తగుణితే నిఃకావ్యథ్యం భావనౌషధం తోయే ।

తన్నిర్యాహేఽస్త్రాంశే పూతోష్ణే ప్రక్షిపే ద్గిరిజమ్ ॥ 135.

తత్సమరసతాం యాతం సంశుష్కం ప్రక్షిపే ద్రసే భూయః ।

పైన్ద పైన్దరేవం కావ్యథై ర్భావ్యం వారా భవే త్సప్త ॥ 136.

* శ్లో॥ సర్వదోషప్రళమనం సర్వరోగవివాళనమ్ ।

శిలాభ్యో యస్య యజ్ఞాతం ధాతోస్తత్తద్గుణం వచేత్ ॥

తా॥ శిలాజతువు వాతాదిదోషప్రళాపము, సమస్తరోగములు వీనినిపోగొట్టును, ఏధాతువునుండి జనించునో ఆధాతువునగునా శిలాజతువునకు కలుగును.

తా॥ శిలాజతు, భావనావధములు, వీనిని సమముగ గ్రహించి 8 దింతలుదకములోపైచి 8 వ భాగము మిగులుకంటుల కషాయము కాచి వడియగట్టి వేడిగనుండు నాకషాయములో శిలాజతువును వేయవలయును. నానినపిదప ఆశిలాజతువునెడించి మరలనాకషాయములో వేయవలయును. ఇటుల నాయాకషాయములలో 7 చర్యాయములు భావనచేయవలయును.

శిలాజతుప్రయోగక్రమము.

శ్లో॥ అథ స్నిగ్ధస్య శుద్ధస్య ఘృతం తిక్తకసాధిమ్ ।

త్ర్యహం యుజీత గిరిజమేక్షై కేన తథా త్ర్యహమ్ ॥ 137.

ఫలత్రయస్య యూషేణ పటోల్యా మధుకస్య చ ।

యోగయోగ్యం తత స్తస్య కాలాపేక్షం ప్రయోజయేత్ ॥

శిలాజమేవం దేహస్య భవత్యత్యవకారకమ్ ।

గుణా సమగ్రా న్కురుతే సహనా వ్యాపదం న చ ॥ 139.

తా॥ స్నేహకర్మను చేయించికొనిన వాడును, పనునవిశేషనంబులను చేసికొని శుద్ధమైన శరీరముగల వాడును సగురోగికి లోలుత తిక్తఘృతమును 3 దినము లిప్పించి పిదప శుద్ధశిలాజతును 3 దినములు త్రిఫల కషాయముతోడను 3 దినములు చేరుపాట్ల కషాయముతోడను 3 దినములు యష్టిమధుక కషాయముతోడనిప్పించవలయును. పిదపయుక్తకాలమును యోచించి శిలాజతునిప్పించవలయును. ఇటుల శిలాజతును ప్రయోగించిన నది శరీరమునకు మిగులనుపకారమును కలుగజేసి విశేషగుణములనిచ్చును. అకస్మాత్తుగ వాపదలను గలుగజేయుకుండును.

శిలాజతుసేవనకాలప్రమాణము.

శ్లో॥ ఏక త్రిసప్తసప్తాహం కర్షమర్ధపలం పలమ్ ।

హీనమధ్యోత్తమోయోగ శ్శిలాజస్య క్రమా స్మరః ॥ 140.

తా॥ శిలాజతు ప్రయోగమునకు 7 దినములు అధమము, 21 దినములు మధ్యమము, 49 దినములు ఉత్తమము. పాతికపలము అధమమాత్ర. 4 ఉత్తమమాత్ర. ఇటుల కాలమాత్రయోగముల తెలిసికొనవలయును :-

“ప్రయోగ స్సప్తసప్తాహ స్త్రయ ఏకశ్చ కాలతః । నిర్దిష్ట స్త్రివిధ స్తస్య వరోమధ్యోఽవర స్తథా । పలమర్ధపలం కర్షం మాత్ర తస్య త్రిధామతా ”

అనివైయగ్ధమునే చరకాచార్యుడును చెప్పియున్నాడు.

శిలాజతుసేవనవిధి.

శ్లో॥ సంస్కృతం సత్కృతే దేహే ప్రయుక్తం గిరిజాహ్వయమ్ ।
యుక్తం వ్యస్తై స్సమస్తై ర్వా తానూమోరూఢ్యహేమభిః ॥
క్షీరేణాలోడితం కుర్యా చ్ఛ్రుం రాసాయనం ఫలమ్ ।

కుభుత్థా న్కా-కమాచీం చ కపోతాం శ్చ సదా త్యజేత్ * । 142.

తా॥ స్నేహస్నేదపమనాదులచే శుద్ధమైన శరీరముగలవానికి వాతాదిదోషములను బోగొట్టునట్టి ఓషధులతో భావనచేయబడిన శిలాజతువును తామ్రము, ఇనుము, వెండి, బంగారు వీనిలో నొక్కొక్కటితోఁగాని లేక అన్నిటితోఁగాని ఆవుపాలలోకలిపియిప్పించిన రసాయనఫలము నీర్జించును. శిలాజతుసేవనయందు ఊలవలు కాచి పావురపిట్టమాంసము వీనినెల్లప్పుడు వర్జించవలయును.

“ శుష్కామిమం విరూఢం పిష్టం శుక్తం విదాహి గురుచాన్యత్ । పానాశనం కుభుత్థా విశేషతో వర్జయేచ్ఛాత్ । శిలాజతుప్రయోగేషు విదాక్షీని గురూణి చ । వర్జయేత్సర్వకాలేషు కుభుత్థాంశ్చ సదా త్యజేత్ ॥ ”
శిలాజతువును నేవించువాడు యెండినమాంసము, గడ్డలు, పిండి, కలి, విదాహిగ గురువుగనుండు ఆహార పానములు వీనిని వర్జించవలయును. ఊలవలను మాత్రము నెల్లప్పుడును వర్జించవలయునని చరకాచార్యుఁడును, ఖరనాథుఁడును, చెప్పియున్నారు.

శిలాజతువునకు సర్వరోగహరత్వము.

శ్లో॥ స సోఽస్తి రోగో భువి సాధ్యరూపో జత్వీశ్మజం యం స
జయేత్ప్రసహ్య । తత్కాలయోగై ర్విధివత్ప్రియుక్తం స్వస్థ
స్యచోజ్జాం విపులాం దధాతి । 143.

తా॥ పూర్వముచెప్పిన కాలమాత్రయోగములతో విధిప్రకారము ప్రయోగించబడిన శిలాజతువలన పోగొట్టబడకుండు నట్టిరోగము లోకమునందెచ్చటను లేదు. మఱియు పైశిలాజతును విధిప్రకారము ప్రయోగించినచో స్వస్థ శరీరముగలవానికి ధికబలము కలుగును.

“ జ్వరీజ్వరఘ్నంబుదపర్పటాదిక్వాఢేశః రక్తీమధుయష్టికాయాః । శోషే రసైః క్రవ్యభుగామిషోత్థై ర్మాయూరమాంసైః పయసా చ కాశ్యేన్ ॥ ”

* శ్లో॥ పితేన్మాహేంద్రముదకం కానం ప్రాప్తవణాంబువా

తా॥ శిలాజతును నేవించునపుడు అకాశోదకమును నాని బావివీళ్లను గాని నెలయేటి వీళ్లనుగాని త్రాగవలయును.

మధ్యంబునా మేదసి సంప్రవృద్ధే క్షీరేణ పర్యాకులబుద్ధిన తస్యః । పాండా
 సశోభే జతరేసకృచ్ఛే పిబేద్చిలాజం మహిషీజలేన ॥ అశ్రవీరతరాద్యేన
 కువం ఖదిరవారిణా । విషం విషమైరగదైర్హంత్యేనం తస్యథా
 మయమ్ ॥ శైలజత్రికటుక్షౌద్రక్షౌద్రథాతూన్నిషేవతే । క్షీరోదనా
 శియోజీర్ణే యక్షుణా న సబాధ్యతే ॥ సుభావితాం సారజలైస్తులాం
 వీత్వా శిలోద్భవాత్ । సారాంబునై వ భుంజానశ్శాలీజాంగలజై రసైః ॥
 అపోహ్య మధుమేహాఖ్యమంతకం రోగసంకరమ్ । వపుర్వగ్గబలోపేత
 శ్శృతం జీవంత్యనామయః ॥ అమరమందరమందరసంభవాత్పలశతం గిరి
 జాదుపయోజయ । యది జరామరదుఃఖవివర్జితాం సుచిరమిచ్ఛసి జీవిత
 సంతతిమ్ ॥ దశగుణముపయుక్తే యశ్శృతం శైలజాతాల్లఘుహితమిత
 భోజీ వర్జయత్ వర్జనీయాత్ । సతతసమనుషక్తా వర్జితా వై ద్య
 బృందై ర్విధమతినగదౌఘా నేక్షతే చాయుషోంతమ్ ॥ శిలాహ్వోద
 శపలం త్రిస్త్రిరేకత్ర భావయేత్ । వరాయాదశమూలస్య గుడూచ్ఛాః
 కర్కటస్య చ ॥ బలాయామధుయప్త్యాశ్చ రసే గవ్యే చ వారిణి । క్షీరే
 సకృత్క్రమేణైవం సప్తకృత్వస్తథా పునః ॥ కాకోళియుగ్మఘనపుష్కర
 వహ్నిరాన్నామేదాయుగర్ధిచవికాగదసిప్పలీనామ్ । పాతాద్విజీరకనికుంభ
 విదారియుగ్మవీరావరీమధుఫలాంశుమతీద్వయానామ్ ॥ పలికానామ
 బ్దోణే సిద్ధానాంపాదకేషితే క్వాభే । భావితమిథ్యం గిరిజం ద్విపలై
 శుచ్చరీక్యతైర్ద్యుంజ్యాత్ ॥ కర్కటశృంగేధాత్రీవ్యోమైస్తాళీసపత్రకుడ
 వేన । చూర్ణివలేనవిదార్యా స్తనక్షీర్యాః కర్షయగ్మేన । కుడవేన చతు
 ర్జతై స్తైలఘుత్క్షౌద్రశర్కరాభిశ్చ । ద్విపలాభిర్ద్విగుణాభిః కుర్యా
 ద్గుళికా స్తథోఽక్షుసమాః ॥ తాశ్శుష్కా నవకుంభే జాతీపుష్పాధివాసితే
 ఘోష్యాః । తాసామేకాం ఖాదేత్ప్రతిదినమనుపానమత్రేప్తమ్ ॥ క్షీర
 రసదాడిమాంభోమార్దీవ్వికసురాసవాద్యన్యతమమ్ । జీర్ణేఽన్నం లఘు
 భోజ్యం యూషపయః పిశితినిర్యూహైః ॥ సప్తాహమాత్రమేవం నర్వా
 న్నీనః క్రమాదభవేత్పురతః । భుక్తస్యాంతే ప్రాగ్వా గుళికా న విరు
 ధ్యతే చైవ ॥ నిరపాయాభూరిఫలా పరిహారసుఖోపయోజితా జయతి ।

ప్రబలమపి వాతశోణితముారు స్తంభం జ్వరం దీర్ఘమ్ । భగమూత్ర
శుక్రదోషస్థివాయుకృద్దక్షపాంశుహృదోగ్ధా ॥ వర్ధమానుగుల్మ
వీససహిధ్మాకాసారుచిశ్వాసా ॥ విద్రధిముడిరిం కుష్ఠం శ్వేత్రిం
పాంథ్యం క్షయం నునం మూర్ఛామ్ । ఉష్ణమపస్తాం ముఖనేత్ర
శిరోగదాంస్తాస్తా ॥ ఆరాహవతినారం హలేమకం కామలాగ్రహణి
రోగ్ధా । గ్రంధ్యర్బుదా నపిటకా భగందరం గండనూలాం చ ॥
అతికార్యమతిష్ఠాల్యం నేషడమపి శ్లేషదం గుదే కీలా ॥ దంష్ట్రావిషం
సమూలం గరస్త్రయోగ్ధా సుఖోరాంశ్చ ॥ అభిచారిమరాతికృతం
దుస్సవ్పం భౌతికీం తిథా బాధామ్ । పాపాలక్షిం చేయం గుటికా
శమయేచ్ఛివా నామ ॥ వృష్యాయుష్యా ధన్యా కాంతియశశ్శివిభోధిసి
మేధ్యా । కుగుతే నృపవల్లభతాం జయతి వివాదే చ వక్త్రస్థా ॥ జిత
ఖలతివలీపలితం జీవయతి నుఖం శతద్వయం శరదామ్ । నర్మద్వయ
ప్రయోగార్ద్రశతిచతుష్టయం జీవేత్ ॥”

జ్వరితునికి శిలాజతును జ్వరవారమగునుస్తావృటకాది కషాయములతోడను, రక్త
పిత్తరోగికి యష్టిమధుకకషాయముతోడను, క్షయరోగము గలవానికి మాంసమును
భుజించునట్టి జంతువులయుక్త, మాంసరసముతోడను, కార్యము గలవానికి నెమలి
మాంసముతోఁగాని, ఆవుపాలతోఁగాని, మేదోరోగము గలవానికి తేనె, ఉదకము
వీనితోడను, బుద్ధిభ్రమ గలవానికి ఆవుపాలతోడను, పాండురోగము వాపు దారుణ
మైన యుదరరోగము యీరోగములు గలవానికి బట్టెయూత్రముతోడను పానము
చేయించవలయును. మఱియు శిలాజతువును వీరతర్వాదికషాయములతోడను, చండ్ర
కషాయముతోడను, పానము చేయించిన కుష్ఠరోగము వారించును. విషహరౌషధ
ములతో పానముచేయించిన విషములన్నియు వారించును. ఇటుల శిలాజతువు నాయా
రోగానుగుణముగ నిప్పించవలయును. శిలాజతు, త్రికటుకములు, తేనె, ధాతుమాక్షి
కము వీనినొకటిగచేర్చి నేవించి యాయౌషధము జీర్ణంజైన పిదప ఆవుపాలతోడ
సంభావిష్యపు అన్నమును భుజించిన క్షయరోగము వారించును. సాగోదకములో
భావనచేయుటచేసి శిలాజతువును సాగోదకముతోడ పానము చేసి యది జీర్ణమైన
పిదప జాంగలజంతుమాంసరసములతో సంభావిష్యపు అన్నమును భుజించవలయును.
ఇటుల 1 మాంసముచేసిన ధియంకరమగు మధుమేహరోగములు నివర్తించి మంచితరీర
కాంతి బలము వీనితోడ రోగములేకనే 100 సంవత్సరములు మనుజుఁడు జీవిం
చును. మఱియు రోగోపద్రవంబులు ముసలితనములేక బహుకాలము నుఖముతో

జీవింతుట యందిచ్చగలవాఁడు హిమవత్సర్వతములో జనించిన శిలాజతువును 100 వలములు భుజింపవలయును. మనుజుఁడు శుద్ధశిలాజతువును 1000 వలములు కాలక్రమముగ భుజింపుచు అపథ్యాహారములవర్జించి లఘువుగ హితముగ మితముగనుండు ఆహారములను భుజింపుచుండిన రోగరహితుడై పెక్కుసంవత్సరములు జీవించును. మఱియు 16 వలములు శిలాజతువును గ్రహించి త్రిఫలకషాయము, దశమూలకషాయము, తిప్పతీగకషాయము, కర్కటకశృంగికషాయము, యష్టిమధుకకషాయము వీనిలో నొక్కొక్కటియందును మూఁడుపర్యాయములు భావనచేసి పిదప ఆవుపంచితమునందును, ఆవుపాలయందును నొక్కొక్క కపర్యాయము భావనచేయవలయును. పిదప కాకోలి, తీరకాకోలి, తుంగుస్తములు, పుష్కరమూలము, చిత్రమూలము, సన్నరాన్నము, మేద, మహామేద, ఋష్టి, జీలకఱ్ఱ, నల్లజీలకఱ్ఱ, దంతివేల్లు, నేలగుచ్చుడు, తెల్లనేలగుచ్చుడు, పిల్లిపీచర, ఇచ్చ, కోలపొన్న, నేలపొన్న వీనిని 1 వలముచొప్పున గ్రహించి ద్రోణప్రమాణముదకములో నైచి పాదాపకేషముగ కషాయము కాచి అందులో పైశిలాజతువును 7 పర్యాయములు భావనచేసి చూర్ణించి దానియందు కర్కటకశృంగి, ఉసిరికవరుగు, త్రికటుకములు, తాళిపత్ర పీనిచూర్ణము దినుసుకు 1 కుడవము, నేలగుచ్చుడుగడ్డచూర్ణము 1 వలము, తపతీరి 2 కర్షములు, చతుర్జాతకములు 1 కుడవము, సువృలసూనె, తేనె, నెయ్యి, పంచదార యివి దినుసుకు 4 వలములు వీనినన్నిటి వొకటిగ చేర్చి చక్కఁగనూరి తాడికాయలంత గుటికలుచేసి నీడ నెండించి బాజిపువ్వులతో వాసనగట్టుబడిన కొత్తకుండలో నుంచుకొని, వానిలో ప్రతి దినమొక్కొక్క గుటికను భుజింపుచు ఆవుపాలు, మాంసరసము, దానిమ్మపండురసము, మార్ద్యకము, సుర, ఆసవము అను మద్యములు, వీనిలో దేనినైన ప్రయముగ నుండు దానిని పానముచేసి యదిజీర్ణమైన పిదప లఘువైన యన్నమును పచ్చకట్టు, ఆవుపాలు, మాంసరసము వీనిలో దేనితోడనైన భుజింపవలయును. పైప్రకారము 7 దినములు గుటికలను నేవింపవలయును. పిదప నాహారమును పథ్యనియమములేక యథేచ్ఛముగ భుజింపవచ్చును. పైగుటికలను భోజనమునకు ముంగుగాని, భోజనమునకు పిదపగాని భుజింపవలయును. ఇది యౌషధప్రపమును కలుగజేయునేరదు. విశేషగుణమును కలుగజేయును. ఇది శివగుటికలని చెప్పఁబడును దారుణమైన వాతరక్తము, ఊరుస్తంభము, బహుకాల మనువర్తింపుచుండు జ్వరము, యోనిరోగము, మాత్రకృచ్ఛము, కుక్రదోషము, స్తీహము, యకృత్తు, రక్తదోషము, పొండుపు, హృద్రోగము, వర్ధరోగము, వాంతి, గుల్మము, వీనసము, ఎక్కిళ్లు, కాసము, ఆరుచి, శ్వాసము, విద్రధి, ఉదరరోగము, కుష్టువు, శ్విత్రము, నపుంసకత్వము, క్షయము, మదాత్మయము, మూర్ఛ, ఉన్మాదము, అపస్తానము, ముఖరోగము, నేత్రరోగము, శిరోరోగము,

కడుపుబ్బరము, హలీమకము, అతిసారము, కామిల, గ్రహణి, గ్రాధి, అర్బుదము, పిలకలు, భగందరము, గండమాల, అతికాస్యము, అతిఫోల్యము, శ్వేదము, స్తంభదము, అర్శోంకురములు, శోరచండ్లవిషము, కృత్రిమప్రయోగవిషము, అభిచారోపద్రవములు, దుస్స్వప్నము, భూతబాధ, పాపము, అలక్ష్మి, వీరిన్నిటిని పోగొట్టును. మఱియు నిది ఆయుర్వృద్ధి, కృత్రిమ, మంచికాంతి, బుద్ధవికాసము, వీనిని కలుగఁజేయును. ఈ గుటికల నోటిలో నుంచుకొనియుండిన రాజవశ్యము కలుగును. వివాదమునందు జయముకలుగును. దీనిని నేవించిన ముమజాలు వరులు, పెంట్లుకలినెరయుట, యివిలేనివారై సుఖముతోడ 200 సంవత్సరములు జీవించురు. మఱియు మనుజులు దీనిని 2 సంవత్సరములు విధిప్రకారము నేవించిన 410 సంవత్సరములు జీవించురు. అనిసంగ్రహమున చెప్పఁబడియున్నది.

“కనకా ద్రవతా త్తామ్రా దయస స్సీసాత్తథా త్రపుణః । గిరివివర నిస్సృతం తత్కావ్యథ స్నిగ్ధాతిమృదు మృత్స్నిమ్ ॥ జత్వాభం చ శిలా జతు వింద్యా దేతజ్జడాత్మకం గిరిజమ్ । సంరక్తపీతవర్ణం సతి క్తమధురం రసే కటువిపాకి ॥ శీతం కనకశిలాజతు విశేషతః శ్లేష్మపిత్తఘ్నమ్ । శ్వేతం చ తిక్తమధురం పాచనవల్లేఖనం శీతమ్ ॥ కించిల్లవణం విద్యా ద్వ్యశేషతో వాతపిత్తఘ్నమ్ । శితికంఠతుల్యవర్ణం తీక్ష్ణోష్ణం లేఖనం విపాక కటు ॥ కించిల్లవణం తామ్రాత్మకం స్మృతం కఫవృద్ధిదోషేణ । గుగ్గులు కాభం స్నిగ్ధం తిక్తం లవణం సరం విశదతీక్ష్ణమ్ ॥ కటుపాకినాతీశీతం త్రిమలఘ్నం త్వాయసం శ్రేష్ఠమ్ । స్వాకరసమాసవర్ణే సీసత్రపు సంభవే శిలాజతునీ ॥ అల్పాంతరకర్మగుణే కృష్ణాయసజా చ్ఛిలాజతునః । గోమూత్రగంధమసీతం గుగ్గులుకాభం విశర్కరం మృత్స్నిమ్ ॥ స్నిగ్ధ మనఘ్నకపాయం శిలోద్భవం సర్వకర్మణ్యమ్ । సన్నీహలవణభావా ద్వితఘ్నం పిత్తనుత్సరత్వాత్తిత్ ॥ రసపాకయోః కటుత్వా జ్ఞేయోచ్చ శ్లేష్మమేదోఘ్నమ్ । కటుతీక్ష్ణత్వాద్దీపనమగ్నైరుద్దీపనాన్మలాః పచతి ॥ తిక్తత్వా ద్రక్తఘ్నం కటుతైక్ష్ణ్యోష్ణ్యాత్క్రిమిఘ్నం వా । శోభనభావాద్యవ్యయం స్నిగ్ధత్వాత్పిక్తం చ బల్యం చ ॥ ఆయుష్యం చ విమంగళ్యమమృతాన్వయత్వాచ్చ ॥ శోధసభావాతోన్మితోధాతిః బుద్ధిశోధనం వర్ణ్యమ్ ॥ పుత్రియం చ వృష్యభావాన్మేధ్యం ”

వాచ్యేత్యాది । తథా । భావితమన్వై య ర్ద్ధివై య ర్విర్యోత్క-హ్నాద్విశేష
కర్మణ్యం । తతస్సన్వత్తస్మాన్భావ్యం వాతాదిహరౌషధకషాయైః ॥ రా
స్నాదశమూలబలాపునర్నవై రండశు తిమధుకానాం । క్వార్థేన భావితం
తద్విశేషతో వాతరోగిఘ్నం ॥ ద్రాక్షాభీరుపటోలీత్రాయంతిగుమాచి
జీవనీయూనాం । క్వార్థేన భావితం తద్విశేషతః పిత్తరోగిఘ్నం ॥ త్రిఫలా
వచావిడంగకరంజఘనముఖ్యసంచమూలానామ్ । సహపంచకోలకానాం
క్వార్థేన కఫామయే భావ్యమ్ ॥ లఘుపంచమూలశుంఠీద్రాక్షాకాశ్మర్య
వాజిగంధానామ్ । సగుమాచిరసబలానాం రసేన పిత్తానిలగదేషు ॥ ఘన
కుష్ఠవచాత్రిఫలాసురదారుపిడంగపంచకోలనామ్ । రజనీమరిచాతివిహ
యుక్తానాం వాతకఫజేషు ॥ పాఠాపటోలనింబత్రిఫలాఘనకుష్ఠసప్తసర్ణా
నాం । త్రాయంత్యమృతాతివిహసహితానాం పిత్తకఫజేషు ॥ త్రిమలేషు
యథాదోషం యోగానేతాన్వికల్ప్య భావ్యం స్యాత్ । కేవలజలధౌతం
తచ్ఛుష్కం క్వార్థే సత్తోభావ్యం ॥ గిరిజం చతుర్దణజలం క్వార్థ్యం స్యాత్
భావనౌషధం తత్ర । చతుర్థశేషే క్వార్థే పూతోష్ణే స్రక్షివేద్గిరిజమ్ ॥”

చర్వతిమనందు బంగారు వెండి రాగి అయిదు సీసముత్రపు (అనఁగాతగరము) వీని
తోనుండి ప్రతేకప్రత్యేకముగ లక్షవలె ప్రవసుగ ప్రనించునది శిలాజతువనబడును.
వానిలో సువర్ణమువలన బుట్టిన శిలాజతు యెఱ్ఱుగను పసుపుగను కొంచెము చేదుగను
తియ్యగను పాకమువలన కటువుగను శీతముగనుండును. ఇది తఱుచుగ శ్రేష్ఠపీత్తమును
పోగొట్టును. వెండివలనబుట్టిన శిలాజతు చేదుగ మధురముగ జీర్ణమును కలుగజేయు
నదిగ వాతాదిదోషముల భేదించునదిగ శీతముగ కొంచెమువృగ నుండును. ఇది తఱు
చుగ వాతపీత్తమును హరించును. తామ్రమువలన జనించినశిలాజతువు నెమలివంటి
వర్ణముగలదిగ తీక్షణముగ నుష్ణముగ వాతాదిదోషముల భేదించునదిగ కటువుగ కొంచె
మువృగనుండును. ఇది కఫమును వృద్ధిజేయును. అయిదునుండి బుట్టినశిలాజతు
గుగ్గిలమువంటి వర్ణముగలదిగ స్నిగ్ధముగ చేదుగ ఉచ్చగ శీఘ్రముగ శరీరమున
వ్యాపించునదిగ నిర్మలముగ తీక్షణముగ పాకమువలన కారముగ కొంచెము శీతముగ
నుండును. ఇది సన్నిపాతమును పోకడుచును. మిగులశ్రేష్ఠమైనది. సీసము తగరము
జనించిన శిలాజతువు, సీసము తగరము వీనివర్ణముకలదిగ నుండును. వాని
అయిదశిలాజతువుకన్న కొంచెము తక్కువగుండును. గోమూత్రము
న కలదియు తెల్లగను గుగ్గిలమువలె నుండునదియు రాళ్లులేనిదియు
ఉట్టితోఁచూడి స్నిగ్ధముగ పులుపుగ పగురు రసములు గలదియునైన

శిలాజతువు సర్వకృత్యములయందు పయోగార్హము. మఱియు నీ శిలాజతువు స్నేహముతోఁగూడి ఉత్పగనుండుటవలన వాతమును పోఁగొట్టును. శరీరమందంతట వ్యాపించు స్వభావము కలదియగుటవలన పిత్తమును హరించును. కటువైన రసపాకములు కలదిగ తీక్ష్ణముగనుండుటవలన శ్లేష్మము మేదస్సు వీనిని పోఁగొట్టును. కారముగ తీక్ష్ణముగనుండుటవలన జాతరాగ్నికి దీపనమును కలుగజేసి దోషములను బాకముచేయును. చేగుగనుండుటవలన రక్తదోషమును కారముగ తీక్ష్ణముగ నుష్ణముగనుండుటవలన కృమిలను పోఁగొట్టును. అనేక సుగుణములు గలదిగనుండుటవలన శుక్రవృద్ధియును, స్నిగ్ధముగనుండుటవలన శరీరపుష్టి బలములను. అమృతసంబంధము గలదిగనుండుటవలన ఆయుర్వృద్ధిని, బలమును కలుగజేయును. విషమును పోఁగొట్టును. మఱియు నిది శుద్ధిజేయునదిగనుండుటవలన స్తోత్రోమార్గములు రసరక్తాదిధాతువులు చక్షురాదీంద్రియములు వీనిని శుద్ధిపఱచును. శరీరమునకు మంచినన్నియును కలుగజేయును. శుక్రమును వృద్ధిజేయునదిగనుండుటవలన సంతానమును కలుగజేయును. సువర్ణాది ధాతువులనుండి జనించినదగుటవలన బుద్ధికి ధారణాశక్తిని గలుగజేయును. మఱియు నీ శిలాజతువును యితరద్రవ్యములతో భావనజేసినవది మిగులవీర్యయుక్తంబై విశేషగుణములను కలుగజేయును. కావున వాతాదిదోషములను పోఁగొట్టునట్టి యాషఢముల కషాయములలో భావనచేయవలయును. సన్నరాస్నము, దశమాలములు ముత్తపపులగము గలిజేరు ఆముగపాకు, సొంటి, యష్టిమధుకము అనువానికషాయములతో భావనచేయఁబడిన శిలాజతువు విశేషముగ వాతరోగములను బోఁగొట్టును. ద్రాక్షపిల్లిపీచర, చేడుపొట్ల, కలుక్రామగు, తిప్పతీగె, జీవనీయాషఢములు వీనికషాయములతో భావనచేయఁబడిన శిలాజతువు పిత్తిరోగమును నిశ్చేషముగ పోఁగొట్టును. త్రిఫలములు, వస, వాయువిడంగములు, క్రామగు, తుంగముస్తలు, దశమాలములు, భగవకోశములు అనువానికషాయములతో భావనచేయఁబడిన శిలాజతువును కఫరోగమున ప్రయోగింపవలయును. లఘువంచమాలములు, సొంటి, ద్రాక్ష, గుమ్మడు, పెన్నేరుగడ్డ, తిప్పతీగెరసము, ముత్తపపులగరసము వీనిలో భావనచేయఁబడిన శిలాజతువును పిత్తవాతరోగములయందును ప్రయోగింపవలయును. తుంగముస్తలు, చెంగల్యకోస్తువస, త్రిఫలములు, దేవదారు, వాయువిడంగములు, వంచకోశములు, భసుపువీర్యములు, అతివస వీనికషాయములతో భావనజేయఁబడిన దానిని వాతశ్లేష్మజ్వరములయందు పయోగింపవలయును. చిటుబొద్ది, చేడుపొట్ల, వేము, భ్రూములు, తుంగముస్తలు, చెంగల్యకోస్తు, ఏడాకులపొన్న, కలుక్రామగు, తిప్ప, అతివస అనువాని కషాయములలో భావనచేయఁబడిన దానిని పిత్తశ్లేష్మరోగమునందు చేర్చి కొనవలయును. సన్నిపాత దోషములయందు ఆయాదోష పానగుణముగ వైచెప్పిన కషాయములను పర్యాయించి వానిలో శిలాజ భావనచేయవలయును.

యును. శిలాజతువును తొలుత మంచయుదకములో కడిగి యెండించి పిదపదానిని వాతాది దోషవారక పాయములతో భావన చేయవలయును. భావనావధములను నాలుగింత బుడకములోవైచి 4 వ భాగము మిగులునటుల కషాయము కాచి పడియగట్టి ఉష్ణముగనుండు దానిలో శిలాజతువును వైచి భావనచేయవలయును. అనిఖరనాథుఁడు చెప్పియున్నాఁడు.

“ సలిలవిశుద్ధా ధ్విరహ త్పిబేనరోగః ఫలత్రికరసేన । మాత్రాం క్రమాభివృద్ధాం త్రిహం కషాయేణ మధుకస్య ॥ రోగాన్వితేషు గిరిజంజలశుద్ధం భావితం కషాయైశ్చ । దోషవ్యాధిబలాతురకాలాపేక్షీప్రయుంజతి॥ జిహ్వేషధస్సుఖోదకపరిషిక్తో నూంసరసపయోయూషైః । రక్తాదిహస్తికోదన మనవమరోగో గదీ చాద్యాత్ ॥ వ్యాధ్యాతురదోషబలం దృప్త్యా తస్య త్రిధాప్రయోగస్సౌత్ । శ్రేష్ఠ స్త్రిషష్టిరాత్రం మాసోమధ్య స్త్రిపస్తరాత్రి మవరః ॥ పానావగాహయో స్సౌద్ధివ్యం శైలోగ్భవం కాపమ్ ॥ ”

రోగరహితుఁడుగనుండు పురుషుఁడు మంచయుదకములో శుద్ధిజేసిన శిలాజతువును క్రమముగ నొక్కొక్కదినమునొక్కభావము హెచ్చించి మూడుదినములవఱకు త్రిఫలక షాయము యష్టిమధుకకషాయము వీనినోడపానము చేయవలయును. రోగముతోఁగూడియుండు వానికి ఉదకములో చక్కఁగకడగబడి ఆయాసోగానుగుణమగు కషాయములో భావనచేయబడిన శిలాజతువును వాతాదిదోషరోగరోగికి బలకాలాదుల వనునకించి మాత్రగనిష్ఠింతి యది జీర్ణమైనపిదప మష్ణోదకములో స్నానముచేయించి యెఱ్ఱసంబాదియ్యము, 80 దినములలోఫలించెడు సంబాదియ్యము వీనియన్నములను మాంసరసము, అపుపాలు, కట్టులు, వీనితోడ భుజివం జేయవలయు. మఱియు నీశిలాజతువును రిషీదినములుసేవించుట ఉత్తమము. 1 మాసముసేవించుట మధ్యమము. 21 దినములు సేవింపుట అధమము. ఇటుల శిలాజతుప్రయోగము 3 విధములుగనుండును. రోగము, రోగి, వాతాదిదోషములు, వీనిబలమును చక్కఁగపర్యలోచించితివిధములలో నెదియు క్తముగనుండునో దానిని ప్రయోగింపవలయును. శిలాజతువును సేవించు వారికి స్నానపానాగులయందు దివ్యోదకము పెయ్యేటిసీరు బావిసీరువీని నుపయోగింపవలయును.

“ అనన్తం చ కషాయం చ కటుపాకి శిలాజతు । అత్యుష్ణశీతం ధాతుభ్యశ్చ శ్చశుభ్యైః సస్య పంభవః । హేము స్సరజతా త్రామ్రా ద్వరం కృషాయస్తా దపి ॥ ”

శిలాజతువు అమృతసరహితముగ వగరుగ పాకమువలన కారముగ అత్యుష్ణముగ శీతముగ నుండును. ఇది స్వల్లములోనుండియు రజతమునందుండియు తామ్రమునందుండియు నుంచి ఇనుమునందుండియు జనించును. వానిలో మంచియునుములో జనించినది మిగుల శ్రేష్ఠము అనియు, సువర్ణాదిసాల్పధాతువులలోనుండి శిలాజతువుజనించుననియు, చరకాచార్యుడు చెప్పియున్నాడు.

“దాసవేంద్రవిజితా పురా సురా భ్రష్టకాంతిభృతిశౌర్యతేజసః ।
 వీర్య విష్ణు రమృతం కిలాస్పజ ధుగ్ధులుం బలవపుష్పయస్రదమ్ ॥ అద్యా
 ప్యతి స్ఫురగణాః ఖలదాతుముఖ్యా హితా వరాగరుతుగుష్కహి
 మేందుదర్పా । నిర్దహ్యమానవపుషోపి శిఖాంపిబంఠో గంధేన యస్య
 ముదితా దధతి ప్రసాదమ్ ॥ సయోగవాహీ సశివ స్సఖార్వ స్సర్వర్తుసేవ్య
 స్సఖశీలనీయః । సంతాజరాపాపమయామయానాం కర్తా గ్నిమేధా
 స్మృతిపాటవానామ్ ॥ గంధోత్కట స్పదాహా స్నిగ్ధద్రవపిచ్ఛిలో విగ
 తశల్యః । మహిషాఖ్యః పుష్పరాగస్ఫటికాసితనీరుజచ్ఛాయః ॥ యః
 పద్మరాగరాగేభ్యః కనకచ్చదపాటలో యోవా । జయతీంద్రనీలమమ
 లం భగ్నోఽస్యతికాంతిమత్తైవిన ॥ జ్యేష్ఠః ప్రయోగోస్య తులాపలా
 నైవవాధికం పితేత్ । ఆత్రేయమునిగీతశ్చ మంత్రోయం సర్వకర్మ
 కృత్ ॥ భగవాన్ పుండరీకాక్షో దేవాశ్చ సపురందరాః । ఆజ్ఞాపయంతి
 సమ్యక్త్వాం ప్రభావం చాదిశంతి తే ॥ జరామరణదుఃఖేభ్యో యథా
 తేఽభ్యుత్థితాస్సురాః । ఉపయోక్తు స్తథైవాస్య భవత్వం హి మహాబల ।
 పంచమూలస్య మహతః కావ్యధేన హిత భోజనా । గుగ్గులు శ్శీలితో
 హంతి సర్వా వాతకఫామయా ॥ లఘీయసోఽపి తద్వచ్చ సో
 ఘ్నేన జలేన వా । మస్తుధాన్యాప్లుమద్యైర్వా వచాదే స్ఫులిలేన ॥ వ
 రణాదే స్తు బాధిర్యం దంతకర్ణశిరోరుజః । వ్యంభేదోదరశ్వాధోశ్చ
 తర్గుల్మవిద్రధీ ॥ వాతపితాస్రరోగేషు బృంహణ్యాని చేవ ॥ కా
 థేన వాజిగంధాయా జీవనీయగణస్య వా । కావ్యే నోత్పలప్రేకారక్త
 చందనజన్మనా । వాతపిత్తం నిహం త్యేష పద్మకాదిగణా ॥ చవ్యకుష్ఠ
 విడంగానాయవానావానాగరస్య వా । ప్రసారిణ్యాశ్చ మేన గుగ్గులుః

కథవారజత్ । తూర్వీకాగ్నిఘృతేల్లవరాభి ర్భక్షయన్ సమఘృతం
 మహిషాక్షం । ఆశు హంతి కథమారుతిమేదోదోషజాన్ బలవతోఽపి
 వికారాన్ ॥ పటోలనింబ త్రిఫలాగుడూచీగాయ త్రిరాత్రిద్వయబీజకా
 నామ్ । కావ్త్తైః పృథక్పథ్యపరస్య హంతి మాసేన ఘోరాన్ కఫపిత్త
 రోగాన్ । విశేషాచోఽఫవీసర్పదుష్టప్రణాథగండరాన్ । శుక్రాద్ధవ
 మనోదోషప్రమేహశ్విత్త్ర సాండుతాః ॥ పటోలార్దిష్టనిర్యాహపిష్టశూ
 ల్యరసాంజనః । గళరోగాపచీవ్యంగ గ్రంధిఫౌల్యక్రమిప్రణాత్ ॥ శిలా
 జతుసమః పీతః పయసా వాతశోణితమ్ । నివర్తయత్యతిబలం క్షీరమాం
 సఘృతాశినః ॥ రసేన పయసామూతైర్నిర్వాతపిత్తః ఫాపహః । బ్రాహ్మీ
 ముండాకశంఖానాం పృథజ్జేధాదికృద్రసైః ॥ మాగధికాగ్నివిడంగకళిం
 గై ర్భిల్వఘృతైస్సవచాపలవత్కైః । గుగ్గులునా సద్భిసేన సమేతైః
 క్షౌద్రయతై స్సకలామయనాశః ॥ పిబేత్పిలశతం యోస్య విధినా
 నియతో యతిః । నాకాలమృత్యు ర్నవ్యాధి ర్నతస్య జరసో భయమ్ ॥
 కల్పయే దాషక్తై స్సైవస్సైవ రావ్యధిషు వ్యాధినాశనైః । శిలాజతు
 విధానం చ గుగ్గులో స్సర్వవిష్యతే ॥ గుణనిధిరపి కుర్యాత్సోఽతిమా
 త్తోపయుక్త స్తిమిరవదనశోషక్లీబతా కార్యమేహాన్ । శమలశిథిల
 భావం దేహరాత్వ్యం చ తస్మాద్రజనిచరనిషేవీ స్యాన్నగోగీష్యమీషు ॥”
 తొల్లిజేతలసురులచే జయింపబడి కాంతి ధైర్యము శౌర్యము సంతోషము తేజస్సు
 మొదలగువానినిపోగొట్టుకొని మిక్కుటముగదుఃఖింపుచుండు వారియందు విష్ణువు
 దయాద్వీప్యాదయుండై శరీరకాంతి బలాశోగ్యజయప్రదమును అమృతతుల్యమునైన
 గుగ్గిలమును సృజించెను. కావున దేవతాగణంబులి పుడును శ్రేష్ఠమైన అగరు
 చెక్క, అందుగుంక, పచ్చకర్పూరము మొదలగు శ్రేష్ఠధూపద్రవ్యములను వర్జించి
 గుగ్గిలపుధూపవాసనచే సంతుష్టులై మనుజులయొక్క కోరికలను పూర్తిచేయుచున్నారు.
 మఱియు గుగ్గిలము యోగవాహిగా సుఖమును కలుగజేయునదిగ సర్వగురువులయం
 దును సుఖముగ నేవిండుతగినదిగనుండును. ను సలితనమును దారుణమైన రోగములను
 పోగొట్టును. జాతరాగ్నిదీపనము ధారణాశక్తిగలబుద్ధి, స్మృతి వీనిని కలుగజేయును.
 కాల్పిన విశేషవాసనగలదిగ స్నిగ్ధముగ జిగటగ శల్యరిహితముగ పుష్కరాగము, స్ఫటి
 కము, ఇంద్రవీలము మొదలగు మణులవంటి వర్ణముగలదిగ నుండునది మహిషాక్షి గుగ్గి
 అనునబడును. పద్మరాగము పంటివర్ణముగ ఉదిగ గాని బంగారురేకులవంటి వర్ణముగలదిగ

గాని ఇంద్రనీలమణివంటి వర్ణముకలదగగాని నుండుగుగ్గిలము మిగులశ్రేష్ఠము. దీని నొకపలమునకుపై నేవించుజనదు. దీనిని :—

“ భగవాన్ పుండరీకాక్షః ”

ఇత్యాది మంత్రములచే నభిమంత్రించి ప్రయోగించ వలయును. మహాపంచమాల కషాయములతో గుగ్గిలమును నేవించి హితాహరములను భుజింపుచుండిన వాతరోగ ములన్నియు హరించును. లఘుపంచమాలకషాయముతోఁగాని సుఖోష్ణముగనుండునుద కముతోఁగాని పెరుగుమీఁది మీఁగడనోఁగాని పులికడుగుతోఁగాని మధ్యములతోఁ గాని పచాదిగణద్రవ్య కషాయములతోఁగాని వరణాదిద్రవ్యకషాయములతోఁగాని గుగ్గి లమును కలిపి పానముచేసిన చెవిటితనము, వండ్రనొప్పి, చెవి నొప్పి, కిరక్కుల, స్వర భేదము, ఉదరరోగము, క్వాసము, వృద్ధి, గుల్మము, విద్రధి, వాతపిత్తరోగము, హరించును. పెన్నేరుగడ్డలకషాయముతోఁగాని జీవనీయగణద్రవ్య కషాయముతోఁగాని నల్లకలువ, ద్రాక్షవండు, రక్తచందనము వీనికషాయములతోఁగాని గుగ్గిలమునుపా నముచేసిన వాతపిత్తరోగములు హరించును. పద్మకాదిగణద్రవ్య కషాయములతోఁగాని చవ్యము, చెంగల్యకోస్తు, వాయువిడంగములు అనువాని కషాయములతోఁగాని దుర దగొండి, సొంటి వీనికషాయములతోఁగాని పాపరకషాయముతోఁగాని గుగ్గిలమును నేవించిన కఫవాతములు హరించును. త్రికటుకములు, చిత్రమాలములు, తుంగము స్తలు, వాయువిడంగములు, పిల్లిపీచర అనువాని కషాయములలో మహిసాక్షిగుగ్గి లము, ఆవునెయ్యిచేర్చిపానము చేయించిన కఫవాతజరోగములు, మేదోదోషము, హరించును. చేదుపొట్ల, వేము, త్రిఫలములు, తిప్పతీగె, చండ్ర, వసుపు, మ్రానివసుపు, వేగిన అనువానికషాయములతో ప్రత్యేకముగ గుగ్గిలము నొకమాసము నేవించిన దారుణమైన కఫపిత్తరోగములు, వాపు, విసర్పము, దుష్ప్రణాళులు, భగందరము, కుక్రదోషము, అర్చివదోషము, ప్రమేహము, శ్విత్రకుష్టువు, పొండు రోగము హరించును. చేదుపొట్ల, వేము అనువాని కషాయములలో రసాంజనము గుగ్గిలము వీనిని సమముగ కలిపి పానముచేయించిన గళరోగము, అపచి, వ్యంగము, ఘోరోగము, గ్రంథులు, క్రిమినోగము హరించును. లిలాజకువును ఆవుపాలతో కలిపి పానముచేయించి ఆవుపాలు, మాంసరసము, ఆవునెయ్యి వీనితోడ అహా భుజింపఁజేసిన దారుణమైన వాతరక్తరోగములు హరించును. మాంసరసము ఆవుపాలతోఁగాని గోమూత్రముతోఁగాని గుగ్గిలమును పానముచేయించిన కఫములు హరించును. పిప్పళ్ళు, చిత్రమాలము, వాయువిడంగము, విత్తులు, మారేడువండు, ఆవునెయ్యి, వస వీనిని దినుముకు 6 పలః గ్రహించి అందులో 6 పలములు గుగ్గిలమునుచేర్చి తేనెలోకలిపి సమస్తరోగములు నివర్తించును. 100 పలముల గుగ్గిలం

చక్ర్యాహారములను భుజింపుచు స్త్రీసంభోగమును వర్జించియుండిన అకాలమరణము, రోగము, ముసలితనము, కలుగకుండును. శిలాజతుకల్పమునకుఁ జెప్పియుండు ప్రకారము గుగ్గిలమును రోగానుగుణముగ నావధములతోఁజేర్చి ఇప్పించవలయును. ఇటుల గుగ్గిలకల్పము అష్టాంగసంగ్రహమునందు చెప్పబడియున్నది.

కుటీప్రవేశవాతాతపరసాయనయోగ్యులు.

శ్లో॥ కుటీప్రవేశః క్షణినాం పరిచ్ఛదవతాం హితః ।

అతోఽన్యథా తు యే తేషాం సూర్యచూరుతితో విధిః ॥

తా॥ స్వతంత్రులుగ విశేషపరివారము కలవాడుగనుండువారికి కుటీప్రవేశమును రసాయన ప్రయోగము హితకరముగనుండును. పరాధీనులును పరివార రహితులు నైనవారికి వాతాతపికమును రసాయనయోగము హితకరముగనుండును.

వాతాతపరసాయనయోగము.

శ్లో॥ వాతాతపసహాయోగా వక్ష్యంతేఽతో విశేషతః ।

* సుఖోపచారాభ్రంశేఽపి యే న దేహస్య బాధకాః ॥ 145.

తా॥ వాతాతపికమును రసాయనయోగములు నికవిశేషముగ చెప్పబడుచున్నవి. ఈయోగములు అనాయాసముగ నేవింపఁదగినవిగనుండును. చక్ర్యాహారి హారాదులయందేదైన భ్రంశముకలిగినను శరీరమునకుపద్రవములను కలుగఁజేయును.

శ్లో॥ శీతోదకం పయః ష్టాద్రం ఘృతమేకైకతో ద్విశః ।

త్రిశ స్రమస్తమధవా ప్రాక్ప్రీతం ఘాపయే ద్వియః ॥ 146.

తా॥ శీతోదకము ఆవుపాలు, తేనె, నెయ్యి వీనిని ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ గాని రెండేసిగా చేర్చిగాని మూడేసిగా చేర్చిగాని అన్నిటిని చేర్చిగాని భోజనాత్పూర్వము పానముచేసిన యావనము స్థిరముగ కలుగును.

వాతాతపహరీతకీవిధానము.

గుడేన మధునా శుంథ్యా కృష్ణయా లవణేన వా ।

వేద్యేద్యోఽదృశా సదా పథ్యే జీవేన్ద్రశితం సుఖీ ॥ 147.

శ్లో॥ వాతాతపవిధానేఽపి విశేషేణ విష్ణయేత్ ।

గుగ్గదధికుక్తాని తైలాభ్యంగనిషేషణమ్ ॥

వాతాతపిక రసాయనయోగములను నేవింపవారు ఉలపలు, పెరుగు,

వర్జింపవలయును.

తా॥ మనుజుడు ప్రతిదినము రెండేసి కరక్కాయలను బెల్లనుతోఁగాని లేనతోఁగాని సాంటితోఁగాని పిప్పళ్లతోఁగాని సైంధవలపణుతోఁగాని భక్షింపుచుండిన 100 సంవత్సరములు సుఖముగ జీవించును.

హరితికీఘృతము.

శ్లో॥ హరితికీం సర్పిషి సుప్రతాప్య సమశ్నత స్తత్ప్రిబతోఘృతం చ ।
భవేద్చిరస్థాయీబలం శరీరే సకృత్కృతం సాధు యథా కృతజ్ఞే॥

తా॥ కరక్కాయబెరడును నేరితో వేయించి భక్షించి యాఘృతమును పానము చేసిన శరీరమునందెల్లపుడు స్థిరమైన బలము కలుగును.

ధాత్రీరసాయనము.

శ్లో॥ ధాత్రీరసక్షౌద్రసితాఘృతాని హితాశనానాం లిహతాం
నరాణాం । ప్రణాశమాయాంతి జరావికారా గ్రంథా
విశాలా ఇవ దుష్ప్రహీతాః ॥ 149.

తా॥ ఉసిరికపండురసము, లేన, పంచదార, ఆవునెయ్యి వీని సమముగ చేర్చి నేవించి హితమైనయాహరణములను భుజించువారికి చక్కఁగ చదవబడక యుండు గొప్పగ్రంథములు శీఘ్రముగ నశించుచుండఁబున,, మనలితము వలన జనించిన వికారములు నశించును.

ధాత్ర్యాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ ధాత్రీక్రిమిఘ్నాననసారచూర్ణం సత్రైలసర్పిర్మధులోహరేణు ।
నిషేవనూణస్య భవేన్నరస్య తారుణ్యలావణ్య మవిప్రణవమ్॥

తా॥ ఉసిరికపండ్లు, వాయువిడంగములు, వేగినగుఱ్ఱము, వీనిచూర్ణము, సువ్వుల నూనె, ఆవునెయ్యి, లోహచూర్ణము అనువాని నొకటిగ చేర్చి నేవింపుచుండు మనుజునికి యౌషససౌందర్యములు నశించక నుండును.

లోహాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ లోహం రజోవేల్లభవం చ సర్పిః క్షౌద్రదుతం స్థాపితమబ్జ
మాత్రమ్ । సాముద్గతే బీజకసారక్లృప్తే లిహన్ బలీ జీవతి
కృష్ణకేశః ॥ 151.

తా॥ లోహచూర్ణము వాయువిడంగముల చూర్ణము ఆవునెయ్యి, లేన వీని సమముగ నొకటిగ చేర్చి కలియబెట్టి వేగినగుఱ్ఱతోఁజేయబడిన సంపుటములో 1

సంసత్సరము వజ్రకుసుంచి పిదపదానిని సేవించిన మనుజుఁడు మిక్కిలి బలము నల్లని తలఁబెట్టుకలు వీనితోడ చిరకాలము జీవించును.

విడంగాదిచూర్ణము,

శ్లో॥ విడంగభల్లతకనాగరాణి యేఽశ్వంతి సర్పిర్మధుసంయుతాని ।
జరానదీం రోగతరంగణీం తే లావణ్యయుక్తాః పురుషా స్తరంతి॥

తా॥ వాయువిడంగములు, జీడిగింజలు, సొంటి అనువానిని ఆవునెయ్యి, తేనె వీనితోడ ప్రతిదినము భుజించుచుండు పురుషులు రోగమనెడు అలలతోఁగూడి యుండు ముసలితనమునెడు నదిని చాటి సౌందర్యముతోడ చిరకాలము జీవించురు.

త్రిఫలవాతాతపవిధానము.

శ్లో॥ ఖదిరాసనయాషభావితాయా స్త్రిఫలాయా ఘృతమాక్షి
కపుతాయాః । నియమేన నరా నిషేవితారో యది జీవంత్య
రుజః కిమత్ర చిత్తం ॥ 153.

తా॥ త్రిఫలములను, చంద్ర వేగిస అనువానిక మాయములలో భావనచేసి దానిని ఆవునెయ్యి, తేనె వీనితోడ ప్రతిదినము తప్పక భుజించువారు రోగరహితులై నిశ్చయముగ చిరకాలము జీవించురు.

శ్లో॥ బీజకన్య రసమంగుళిహార్యం శర్కరామధుఘృతం త్రిఫలాంచ ।
శీలయత్సు పురుషేషు జరత్యా స్వాగతాపి వినివర్తత ఏవ॥ 154.

తా॥ చిక్కఁగనుండు వేగిసరసము, పంచదార, తేనె, నెయ్యి, త్రిఫలములు వీనిని సమముగ సేవించిన పురుషులకు ముసలితనము వచ్చినను అదిచక్కఁగ నివర్తించును.

పునర్నవారసాయనము.

శ్లో॥ పునర్నవస్యార్థపలం నవస్య పిష్టం పిబేద్యః పయస్సార్థమా
సమ్ । మాసద్వయం తత్త్రిగుణం సమాం వా జ్యేష్ఠోఽపి
భూయ స్సపునర్నవ స్స్యాత్ ॥ 155.

తా॥ క్రొత్తగనుండు గలిజేరును $\frac{1}{2}$ పలముగ్రహించి ఆవుపాలలో మారి కలిపి 15 దినములు లేక 2 మాసములు లేక 3 మాసములు లేక 1 సంవత్సరము సేవించి చిక్కాచోరములను భుజింపుచుండిన ముసలితనముగల మనుజుఁడు సహితము యౌవనము గలవాఁడగును.

మూర్ఖాదిరసాయనము.

శ్లో॥ మూర్ఖాబృహత్సంశుమతీబలానా ముశీరపాతాసనసారిభా
ణామ్ । కాలానుసార్యాగురుచందనానాం వదంతి పానిర్నవ
మేవ కల్పమ్ ॥ 156.

తా॥ చాగ, వ్రాకుడు లేక, మలక మయ్యాకుపాన్న, ముత్తపత్రులగము, వట్టి
జేరు, చిటుబొద్ది, జేగిస, నల్లసుగంధిపాల యిరుగుడు, అగరు, చందనము అనువానిని
పైగలిజేరుకు చెప్పియుండునటుల నూరి ఆవుపాలలో కలిపి నేవించిన రసాయనఫలము
కలుగునని మహర్షులు వచింపుచున్నారు.

శతావరీఘ్నతరసాయనము.

శ్లో॥ శతావరీకల్కకషాయసిద్ధం యే సగ్ని రశ్నంతి సితాద్వితీయం ।
తా జీవితాధ్యానమభి ప్రపన్నా న్నవిప్రలుంపంతి వికా
రచౌరాః ॥ 157.

తా॥ పిల్లిపీచర కషాయకల్కములతోఁబుక్యము చేయబడినఘ్నతమును పంచ
దారసహితముగ పానము చేయుమనుజులు ఆయుస్సు అనుమార్గమునందు సంచరించు
నపుడు వారిని రోగమునెదుర్వారు పీడింపజాలరు. అనఁగా నీరసాయనమును నేవించు
చుండుమనుజులకు జీవితకాలమువఱకు రోగములు కలుగవని భావము.

అశ్వగంధారసాయనము.

శ్లో॥ పీతాశ్వగంధాపయసార్థమాసం ఘృతేన తైలేన సుఖాంబునా వా ।
కృశస్య పుష్టిం వపుషో విధత్తే బాలస్య సస్యస్య యథా నువృష్టిః ॥

తా॥ పెన్నేరుగడ్డచూర్ణమును ఆవుపాలతోఁగాని ఆవుజేడితోఁగాని నువ్వుల
నూనెతోఁగాని ఉష్ణోదకముతోఁగాని 15 దినములు పానముచేసి కఢ్యముతోనుండిన
“మంచినన్నముచే లేతసస్యములకు పుష్టికలుగుచందంబున” కృశించియుండువారికి
శరీరపుష్టికలుగును.

కృష్ణతిలరసాయనయోగము.

శ్లో॥ దినేదినే కృష్ణతిలప్రకుంచం సమశ్చ తాం శీతజలానుపానమ్ ।

పోష శ్శరీరస్య భవత్యసల్పో దృఢీభవంత్యామరణాచ్చ దంతాః ॥

తా॥ ప్రతిదినము నల్లనువ్వులను 1 పలముభక్షించి శీతోదకమును అనుపాన
ముగ పానము చేయువారికి విశేషశరీరపుష్టికలుగుటయే గాక మరణమువఱకు దంతములు
చలింపక దృఢములైయుండును.

శ్వేదంష్ట్రాదిరసాయనయోగము.

శ్లో॥ చూర్ణం శ్వేదంష్ట్రామలకామృతానాం లిహస్ససర్పిర్మధుభాగ
మిశ్రమ్ | వృషః స్థిరశ్శాంతవికారదుఃఖః సమాశ్శృతిం జీవతి
కృష్ణకేశః ||

160.

తా॥ పల్లెరు, ఉసిరికపరుగు, తిప్పతీగ వీనిచూర్ణమును ఆవునెయ్యి, తేనె
వీనితోడ ప్రతిదినము సేవించువారు ధాతుపుష్టి బలము నల్లనితలచెంట్టుకలు వీనితోడ
గూడి రోగంబితులై 100 సంవత్సరములు జీవించురు.

హరీతిక్యామలకరసాయనయోగము.

శ్లో॥ సాధంతిలై రామలకాని కృష్ణై రత్రాణి సంక్షుప్త హరీత
కీర్వా దే ఒద్యుర్మయూరా ఇవ తే మనుష్యా రమ్యం పరి
ణామ మవాపున్నంతి |

161.

తా॥ నల్లనువ్వులతోడ ఉసిరికపరుగును గాని తాడికాయ బెరడును గాని కర
క్కాయ గాని చూర్ణముచేసి ప్రతిదినము భక్షింపుచుండువారు నెమలివలె సుందర
ముగనుండు యౌవనమును జెందుదురు.

శిలాజత్వాదిరసాయనయోగము.

శ్లో॥ శిలాజతుక్షౌద్రవిడంగసర్పి ర్లోహభయాపారదతాప్యభక్షః |
ఆపూర్యతే దుర్బలదేహధాతు స్త్రిపంచరాత్రేణ యథా
శిశాంకః ||

162.

తా॥ శిలాజతువు, తేనె, వాయువిడంగములు, ఆవునెయ్యి, లోహచూర్ణము,
కరక్కాయ, పాదరసము, ధాతుమాక్షికము వీనిని సముచితముగ చేర్చి భుజించిన 5 దినముల
లోపుల చంద్రుడు వృద్ధుడై చందంబున కృశించినవారికి శరీరబలధాతువులు వృద్ధి
జెందును.

భృంగరసాయనయోగము.

శ్లో॥ యే మాసమేకం స్వీరసం పిబంతి దినేదినే భృంగరజస్సముత్థమ్ |
క్షీరాశిన స్తే బలవీర్యయుక్తా స్సమాశ్శృతిం జీవతి మాపున్నంతి ||

తా॥ గుంటగలరాతు రసమును 1 మాసమువఱకు ప్రతిదినము పానముచేసి
ఆవుపాలతోడ అన్నమును భుజింపుచుండిన మనుజులు బలవీర్యయుక్తులై 100 సంవత్స
రములు జీవించురు.

వచారసాయనవిధి.

శ్లో॥ మాసంవచామప్యపసేవమానాః క్షీరేణ తైలేన ఘృతేన
వాఽపి । భవంతి రక్షోభి రధృవ్యూహా మేధావినో నిర్మల
మృప్తవాక్యాః ॥ 164.

తా॥ పసు ఆవుపాలతోఁగాని ఆవునేతితోఁగాని నువ్వులనూనెతోఁగాని
1 మాసముభుజించిన మనుజులు రాక్షసభాధరహితులై ధారణక్రిగలబుద్ధి, శుభ,
స్పష్టముగ మధురముగనుండువాక్కు, వీనితోడ సుఖముగజీవింతురు.

మండూకపట్టిరసాయనవిధి.

శ్లో॥ మండూకపట్టిమపి భక్షయంతో భృష్టాం ఘృతే మాసమ
సన్నభక్ష్యైః । జీవంతి కాలం విపులం ప్రగల్భా స్తారుణ్య
లావణ్యగుఃశోదయస్థాః ॥ 165.

తా॥ మండూకబ్రహ్మిని నేతిలోవేయించి 1 మాసమువఱకు భుజింపుచు అన్న
మును భక్షింపకయుండిన మనుజులు యౌవనము సౌంద్యము సుగుణములు వీనితోడ
చిరకాలము జీవించియుండురు.

లాంగల్యాదిరసాయనగుటికలు.

శ్లో॥ లాంగలీ త్రిఫలాలోహపలపంచాశతాకృతమ్ । మార్కవ
స్వరసే షష్ట్యా గుటికానాం శతత్రయమ్ ॥ 166 ॥ ఛాయా
విశుష్ణం గుటికార్థమద్యాత్సూప్యం సమస్తామపి తాం
క్రమేణ । పిబేద్విరిక్తః క్రమశశ్చ మండం చేయాం విలేపీం
రసకౌదసంచ ॥ 167 ॥ సర్పిస్నిగ్ధం మాసమేకం యతాత్మా
మాసాదూర్ధ్వం సర్వథాపై వీరవృత్తిః । వర్జ్యయత్నా
త్సర్వకాలం త్వజీర్ణం వక్షేతైవం యోగమేవోపయుంజ్యతే ॥
168 ॥ భవతి విగతరోగో యోఽప్యసాధ్యామయార్తః
ప్రబలపురుషకార శ్శోభతే యోఽపివృద్ధః । ఉపచితవృథు
గాత్ర శ్శోభితనేత్రాదియక్త స్తరుణ ఇవ సమానాం
పంచజీవేచ్ఛతాని ॥ 169.

తా॥ చన్నచర్లగడ్డ, త్రిఫలములు, ఇనుము వీనిని దినుసుకు 10 పలముల
చొప్పున 50 పలములను గుంటగలగరాట్సుస్వంసముతోనూరి 380 గుటికలుచేసి వీడ

నెండించి తొలుత నాగుటిక 1 లోసగము భుజింపవలయును. ఇటుల 1 మాసమునకును భుజింపుచు విరేచనంబైన పిదప క్రమముగ మండము, పేయ, విలేపి అనుగంజాలను మాంసరసముతోడ నన్నుచును విశేషముగ నేతితో భుజింపవలయును. పిదప చక్ర్యములేకనే యథేచ్ఛముగ సర్వాన్నములను భుజింపవలయును. అతీర్ణకర అన్నమును మాత్రము యత్నముతో వర్జింపవలయును. ఈ ప్రకారము అగుటికల నన్నిటిని 1 సంవత్సరములోపల భుజింపవలయును. ఇటులచేసిన మనుజుఁడు అసాధ్యరోగపీడితుఁడు గనుండినను మిక్కిలి వృద్ధుఁడుగ నుండినను శరీరపుష్టి బలము చతురదీంద్రియవతుత్వము వీనితోడంగూడి యావసరముగలవానివలె 500 సంవత్సరములు జీవించును.

నారసింహఘృతము.

శ్లో॥ గాయత్రీశిఖిశింశుపాసనశివావేల్లాక్షకారుష్కరాన్ । పిష్టాప్తాదశసంగుణేఽంభసి ధృతాన్ ఖండై స్సహాయోమయైః ।
పాత్రే లోహమయే త్ర్యహంరవికరై రాలోడయన్పాచయే దగ్నా చానుమృదౌ సహోహశకలం పాదస్థితం తత్ప్రచేత్ ॥ 170 ॥ పూతస్యాంశః క్షీరతోఽంశ స్తథాంశౌ భార్జ్యన్నిర్యాసాద్ద్వైవరాయా స్త్రయోఽంశః । అంశాశ్చత్వారిశ్చేహ హయ్యంగవీనా దేకీకృత్యైతత్సాధయే త్కృష్ణలోహైః ॥ 171 ॥ విమలఖండసితామధుభిః పృథగ్యుతమయ్యుక్తమిదం యదివా ఘృతమ్ । స్వరుచిభోజనపానవిచేష్టితో భవతి నా పలశః పరిశీలయన్ ॥ 172 ॥ శ్రీమూర్ఖార్థతపాష్మా వనమహిషబలో వాజివేగః స్థిరాంగః కేశైర్భృంగాంగనీలై ర్మధుసుంభిముఖో నైకయోషిన్నిషేవీ । వాజ్మేధాధీసమృద్ధస్సపటుహుతవహో మాసమాత్యోపయోగా ద్దత్తేఽసౌ నారసింహం వపురనలశిఖాతస్తచామీకరాభం ॥ 173 ॥ అత్తారం నారసింహస్య వ్యాధయోన స్పృశంత్యపి । చక్రేష్వలభుషం భీతా నారసింహ మివామరాః ॥

తా॥ చంద్ర, చిత్రమూలము, యిరుగుడు, వేగిస, కరక్కాయ, వాయువిదం
గములు, తానికాయ, జీడిగింజలు అనువానిని సమముగ గ్రహించి యిరువకుండలో
నైది 8 దింతలుదకముబోసి అందులో యిరువతునకలనుచేర్చి 3 దినములు యెండలో
నూంచి గరిటచే కలియబెట్టుమండవలయును. పిదపదానిని పొయిమిడబెట్టి మృద్య
గ్నిచే నాలవభాగము మిగులునటుల కషాయముకాచి వడియగట్టి యాకషాయము 1
భాగము అవుపాలు 1 భాగము గుంటగలగరాకురసము 2 భాగములు త్రిఫలకష
యము 3 భాగములు ఆవునెయ్యి 4 భాగములు ఇటుల వీనివన్నిటికొకటిగచేర్చి
ఇనుపపాత్రలోఁబోసి పైయిరువతునకలతోడ మరల ఘృతపాకవిధిగ చక్కము చేయ
వలయును. దీనిలో ఖండకర్పూరము లేక లేనెను చేర్చిగాని చేర్చకగాని పానము
చేయవలయును. ఇది నారసింహఘృతమనఁబడును. దీనిని ప్రతిదినము 1 చలప్రమాణము
చొప్పున 1 మాసమువఱకు పానము చేసి యథేచ్ఛాహారవిహారముల నేయుచుండిన
మనుజుఁడు మంచిబుద్ధిగలవాఁడుగ అడవిదున్నబోతువంటి బలము, గుఱ్ఱమువంటి
వేగము, దృఢాంగత్వము, నల్లనివెంట్రుకలు, నోటియందు లేనెతోతుల్యముగువాసన,
అనేక స్త్రీసంభోగశక్తి, వాక్కు, ధారణాశక్తి, మంచిబుద్ధి, జాతరాగ్నిదీప్తి, కరిగించిన
అపరంజివంటి శరీరవర్ణము, వీనినిజెందును. మఱియు చక్రధరుండగు నృసింహమూర్తి
సమీపంబున నగుదులు భయముచే రాకుండునటుల ప్రైఘ్నేయము నేవించువారి
సమీపంబున రోగములు రాకుండును.

భృంగప్రవాళరసాయనము.

శ్లో॥ భృంగప్రవాళానమునైవ భృష్టాః ఘృతేన యః ఖాదతి
యంత్రితాత్మా । విశుద్ధకోష్ఠోఽసనసారసిద్ధదుగ్ధానుపస్త
త్కృతభోజనార్థః॥ 175॥ మాసోపయోగా త్సినుభ జీవత్వబ
శతద్వయమ్ గృహ్లాతి సకృదప్యుక్తమవిలుప్తస్మృతీంద్రియః॥

తా॥ మనుజుఁడు నేహ వసువ విరేచనకర్తల చేయించికొని పరిశుద్ధమైన
కోష్ఠముగలవాఁడై గుంటగలగరచిగుళ్లను పైసారసింహఘృతములో వేయించి భక్షించి
వేగిసగుఱ్ఱతోకావబడిన యావుపాలను అనుపానముగ పుచ్చుకొని పైపాలతోడనే
సంబాదియ్యపు అన్నమును భుజింపవలయును. ఇటుల నొకమాసము నేవించిన సుఖ
ముతోడ 200 సంవత్సరములు మనుజుఁడు జీవించును. చక్షురాంద్రియములు
స్మృతి వీనికి చోవి కలుగకుండును మఱియు వానికి ఒకపర్యాయము చెప్పినమాత్రము
చేరనే గ్రహించునట్టి ధారణాశక్తి కలుగును.

భృంగతైలకల్పము.

శ్లో॥ అనేనైవ చ కల్పేన య స్తైలముపయోజయేత్ ।

తానేవాహ్నీతి సగుణా కృష్ణకేశశ్చ జాయతే ॥ 177.

తా॥ పైచెప్పిన వారిసింహాపుత్రవిప్రకారము తైలమును సిద్ధముచేసి సేవించిన మనుజునికి పైచెప్పిన గుణములన్నియు కలుగుటయేగాక పెంట్లుకలు సహితము నల్లనగును.

యుగానురూపరసాయనము.

శ్లో॥ ఉక్తాని శక్యాని ఫలాన్వితాని యుగానురూపాణి రసాయనాని ।

మహానుశంసాన్యపి చాపరాణి ప్రాప్త్యాదికష్టాని నక్రీరితాని ॥

తా॥ కలియుగమున కనుగుణమును మిక్కిలి సుఖాయురారోగ్యాది సుగుణములను కలుగజేయునవియు సేవించుటకు సులభంబుగ నుండునదియునగు రసాయనయోగములు చెప్పబడినవి. మిగులశ్రేష్ఠంబుగ విశేషగుణములతోఁగూడినవిగ నుండు ఇతరరసాయనయోగములుండినను అవి యాయుగంబున ననుష్ఠించుట కశక్యంబుగను వానిలో జెప్పియుండు ఔషధంబులు లభించుట దుర్లభంబుగను నతికష్టపాపంబులుగనుండుటవలన వానిని తంత్రకాయఁడిచటవచించఁడయ్యె.

రసాయనవిధిభ్రంశచికిత్స.

శ్లో॥ రసాయనవిధిభ్రంశా జ్ఞాయేరన్వ్యాధయో యది ।

యథా స్వహాషధం తేషాం కార్యం ముక్తావరసాయనమ్ ॥

తా॥ రసాయనయోగమును సేవించునపుడు అవధ్యానులచే రోగములు జనించినచో రసాయనసేవనను పనలి ఆయారోగములకు చెప్పియుండు ఔషధములను సేవించవలయును.

నిత్యరసాయనలక్షణము.

శ్లో॥ సత్యవాదిన మక్రోధమధ్యాత్మప్రవణేంద్రియమ్ ।

శాంతం సద్వృత్తనిరతం విద్యాన్నిత్యరసాయనమ్ ॥ 180.

తా॥ సత్యమును సంబాపించువాఁడును, కోపరహితుఁడును, యోగాభ్యాసము చేయువాఁడును, శాంతి, సదాచారము వీనితోఁగూడిన వాఁడునునగు మనుజుఁడు ప్రతిదినము రసాయన సేవనవలన కలుగు ఫలమును పొందును.

రసాయనసేవనగుణము.

శ్లో॥ గుణై రేభి స్సముదిత స్సేవతేయో రసాయనమ్ ।

స నివృత్తాత్మా దీర్ఘాయుః పరత్రేహ చ మోదతే ॥ 181.

తా॥ మనుజుడు పైచెప్పిన సత్యాదిగుణ సమన్వితుండై పైరసాయనములను సేవించిన దీర్ఘాయువుతోఁగూడి యిహలోకమున మిక్కిలి సుఖముల ననుభవించి లోకాంతరంబున పరమానందమును పొందును.

పరిపూర్ణరసాయనఫలము.

శ్లో॥ శాస్త్రానుసారిణీ చర్యా చి త్తజ్ఞః పార్శ్వవ ర్తినః ।

బుద్ధిరస్థలితార్థేషు పరిపూర్ణం రసాయనమ్ ॥ 182.

తా॥ ధర్మశాస్త్రములలో విధించిన ప్రకారము ఆచారాభిప్రాయములను తెలిసిన పరిచారకుల విషయములయందు భ్రమించక నుండుబుద్ధి యెవరికి కలిగియుండునో అట్టి వారికి రసాయనఫలము పరిపూర్ణముగ కలుగును.

ఏకోనచత్వారింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

శ్రీ ర స్తు.

చ త్వా రిం శా ధ్యాయ ము.

ర సాయనాధ్యాయ నిరూపణానంతరము ర సాయనము
వలె బలవీర్యాదులు కలుగుటకు పాయమును తెలియపఱచు
నట్టి వాజీకరణాధ్యాయము చెప్పబడుచున్నది.

వాజీకరణాధ్యాయ ప్రారంభము.

నూ॥ అథాతో వాజీకరణాధ్యాయం వ్యాఖ్యాస్యామః ।

ఇతి హ స్మాహు రా త్రేయాదయో మహర్షయః ॥

తా॥ ర సాయనాధ్యాయ నిరూపణానంతరము వాజీకరణయోగములను తెలియ
పఱచునట్టి వాజీకరణమును నీయధ్యాయమును వివరించెదము.

వాజీకరణోపధగుణము.

శ్లో॥ వాజీకరణమన్విచ్ఛే త్స్మృతం విషయా పుమాన్ ।

తుష్టిః పుష్టిరపత్యం చ గుణవత్తత్ర సం శ్రితమ్ ॥

1.

అపత్యసంతానకరం యత్స్యై స్సంప్రహ్నిణమ్ ।

1½.

తా॥ స్త్రీసంభోగమనందాపక్తిగల పురుషుడు వాజీకరణోపధముల నెల్లప్పుడు
సేవింపుచుండవలయును. దానిచేత సంగోపము శరీరపుష్టి మంచిగుణముగల పుత్రసం
తానము గొప్పసంతోషము యివి తక్షణమున కలుగును.

వాజీకరణలక్షణము.

శ్లో॥ వాజీవాతిబలో యేన యాత్యప్ర తిహతోఽంగనాః॥

2.

భవత్యతిప్రియః స్త్రీణాం యేన దే నోపచీయతే ।

తద్వాజీకరణం తద్ధి దేహస్యోర్జస్కరం పరమ్ ॥

3.

తా॥ ఏయాపధసేవనచే పురుషుడు గుఱ్ఱమువలె సధికబలముగలవాడై స్త్రీసం
భోగమనందు మిక్కిలి సామర్థ్యముగలవాడుగ స్త్రీలకు మిక్కిలి ప్రీయుడుగ
వగునో, మఱియు ఏయాపధముచే శరీరము విశేషముగ వృద్ధిపెంచునో, యదియు
వాజీకరణమనబడును. ఇది విశేషబలమును కలుగజేయును.

బ్రహ్మచర్యప్రాశస్త్యము.

శ్లో॥ ధర్మ్యం యశస్య మాయుష్యం లోకద్వయరసాయనమ్ ।

అనుమోదామహే బ్రహ్మచర్య మేకాంతనిర్మలమ్ । 4.

తా॥ ధర్మము, యశస్సు, ఆయుస్సు వీనిని కలుగఁజేయునదియు, నిహలోక పరలోకములకు రసాయనమువలె మిక్కిలి యుపకారియునగు బ్రహ్మచర్యము నెల్ల వృద్ధు నిర్మలముగ నుండును. కావున నది మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనది.

వాజీకరణప్రయోజనము.

శ్లో॥ అల్పసత్త్వస్య తు క్లేశై ర్బాధ్యమానస్య రాగిణః ।

శరీరక్షయరక్షార్థం వాజీకరణముచ్యతే । 5.

తా॥ స్వల్పశక్తిగలవాఁడును విషయానుభవమువలన జనించిన దుఃఖములచే బీడింపఁబడియుండువాఁడును స్త్రీసంభోగేచ్ఛగలవాఁడును నగుపురుషునికి శరీరరక్షణ ముకొఱకై తంత్రకారునిచే నీవాజీకరణము చెప్పఁబడుచున్నది. లోకమునందు నైశ్రేయసికము, అభ్యుదయికము అని రెండుమార్గములుగలవు. వానిలోనైశ్రేయసిక మార్గము ననుసరించి బ్రహ్మచర్యపదేశము చేయఁబడును. అభ్యుదయిక మార్గముననుసరించి స్త్రీసంభోగము మొదలగు విషయానుభవములకు సాధనమైన వాజీకరణాద్యుపదేశ మిచట చెప్పఁబడుచున్నది. ఇతరతంత్రకారులును నీవాజీకరణమును చెప్పి యున్నారు.

శ్లో॥ కల్పస్యోదగ్రవయసో వాజీకరణనేవినః ।

సర్వేష్వృతుష్వహరహర్వ్యవాయో స నివార్యతే । 6.

తా॥ సమర్థుఁడును యౌవనవయస్సుగలవాఁడును వాజీకరణోపధములను సేవిం చువాఁడును నగుపురుషునికి అన్నియుతులయందును ప్రతిదినమునందును స్త్రీసంభోగము చేయందగును.

వాజీకరణనేవనక్రమము.

శ్లో॥ అథ స్నిగ్ధవిశుద్ధానాం నిరూహాన్ సానువాసనాన్ ।

ఘృతతైలరసక్షీరశర్కరాక్షౌద్రసంయుతాన్ । 7.

యోగవిద్యోజయేత్పూర్వం క్షీరమాంసరసాశినామ్ ।

తతో వాజీకరాన్ యోగాన్ శుక్రాపత్యవివర్ధనాన్ । 8.

తా॥ స్నేహకర్మను చేయించుకొని వసువనిరేచనంబులచే శుద్ధమైన శరీరము గలవాఁడును అపుపాలతోడను మాంసరసముతోడను అన్నమును భుజించువాఁడునునగు పురుషునికి సుఖ్యులనూనె, అపునెయ్యి, అపుపాలు, మాంసరసము, పంచదార, లేనె అనువానితోఁగూడియుండు నిరూహానువాసన వస్త్రీకర్మలను తొలఁతజేయించి వాచీకరణ యోగముల నెఱింగినవైద్యుఁడు శుక్రవృద్ధిని పుత్రవృద్ధిని కలుగఁజేయునట్టి వాచీకరణ యోగములను ప్రయోగించవలయును.

సంతానరహితపురుషునింద.

శ్లో॥ అచ్ఛాయః పూతికుసుమః ఫలేన రహితోద్రుమః ।

యథైకశ్చైకశాఖశ్చ నిరపత్య స్తథా నరః ।

9.

తా॥ ఛాయావిహీనంబును దుర్గంధయుక్త పుష్పములతోఁగూడినదియు, ఫల రహితమైనదియు, ఒకటే కొమ్మగలదియు, ఒకటిగనుండునదియునగు వృక్షము మనుజులచే నెఱులనిందింపఁబడునో అటులనే సంతానములేకుండు మనుజుఁడు నిందింపఁబడును.

సంతానప్రశంస.

శ్లో॥ స్థలద్గమన మవ్యక్తవచనం ధూళిధూసరమ్ ।

అపిలాలాపిలముఖం హృదయాహ్లాదకారకమ్ ॥

10.

అపత్యం తుల్యతాకేన దర్శనస్పర్శనాదిషు ।

కింపునర్యద్యశోధర్తమాన శ్రీకులవర్ధనమ్ ॥

11.

తా॥ తడబడుచుండునడక స్పష్టముగాని మాటలు దుమ్ముచే పూయఁబడిన శరీరము జొల్లుకారుదుండునోరు యీలాటి చిస్టములు గల శిశువు మనుజులనుజూచుట వలనను తాకుటవలనను, హృదయమునకు మిక్కిలి సంగోషముకలుగును. దీనికి సమానమైన సుఖ మిలోకమునందెచ్చెయ్యలేదు. కావున యశస్సు, ధర్మము, గౌరవము, సంపద, కులము వీనిని వృద్ధిజేయునట్టి సుగుణసంతానము మనుజుని మనస్సుకు మిక్కిలి సంగోషమును కలుగజేయునని వేరుగ చెప్పనేల? అట్టి సంతానమునకు వాచీకరణము ముఖ్యసాధనముగ నుండును.

శుద్ధశరీరమున వాచీకరణౌషధప్రయోగము.

శ్లో॥ శుద్ధకాయే యథాశక్తి వృష్యయోగా ప్రయోజయేత్ । 11½.

తా॥ బాతరాగ్ని బలానుగుణముగ శుద్ధశరీరముగల పురుషునికి నితఁచెప్పఁబోయెడు వాచీకరణయోగములను ప్రయోగించవలయును.

వృష్యలేహము.

శ్లో॥ శరేత్సుకుశకాశానాం విదార్యా వీరణస్య చ॥ 12॥ మూలాని
కంటకార్యాశ్చ జీవకర్షభకౌ బలామ్ । మేదే ద్వే ద్వే చ
కాకోత్యా శూర్పసర్ణ్యా శతావరీమ్ ॥ 13॥ అశ్వగంధా
మతిబలామాత్మగుప్తాం పునర్నవామ్ । వీరాం పయస్యాం
జీవంతీ మృద్ధిం రాస్నాం త్రికంటకమ్॥ 14॥ మధుకం శాలి
పర్ణీం చ భాగాం స్త్రివలికాన్ పృథక్ । మాషాణా మాధకం
చైతద్ద్విదోణే సాధయే దవామ్ ॥ 15॥ రసేనాధకశేషేణ
పచేత్తేన ఘృతాధకమ్ । దత్వా విదారీథాత్రీతురనానా
మాధకాధకమ్ ॥ 16॥ ఘృతాచ్ఛతుర్గుణం క్షీరం పేష్యా
ణీమాని చాపవేత్ । వీరాం స్వగుప్తాం కాకోత్యా యష్టీం
ఫల్లూని పిప్పలీమ్॥ 17॥ ద్రాక్షాం విదారీం ఖర్జూరం మధు
కాని శతావరీమ్ । తత్పిఠ్ఠపూతం చూర్ణస్య పృథక్పీఠేన
యోజయేత్ ॥ 18॥ శిర్కరాయా స్తుగాయాశ్చ పిష్పల్యాః
కుడవేన చ । మరిచస్య ప్రకుంచేన పృథగర్థపలోన్మితైః॥ 19॥
త్వగేలాకేసరైః శ్లఙ్కైః క్షౌద్రాద్వికుడవేన చ । పలమాత్రం
తలిః ఖాదేత్ప్రీత్యహం రసదుగ్ధభుక్ ॥ 20॥ తేనారోహతి
వాచీవ కులింగ ఇవ హృష్యతి ।

20½.

తా॥ రెల్లు, చెఱుకు, కుశగడ్డి, కుండురెల్లు, నేలగుమ్మడు, వీరకృణము, (అనఁ
గాతపురుగడ్డి) వ్రాకుడు వీనినెక్కు; జీవకము, ఋషభకము, ముత్తపపులగము, మేద,
మహామేద, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, కాయమినుములు, పిల్లిపెసర, పిల్లిపీచర, పెన్నెరు
గడ్డ, బలుసు, రేగటిదూలగోవిల, గలిజేరు, పెద్దచల్లపిల్లిగడ్డలు, పిన్నమనుబాల, పచ్చ
మనుబాల, ఋద్ధి, దుంపరాన్నము, పల్లేరు, యష్టిమధుకము, ముయ్యాకుపొన్న వీనిని
దినుసుకు 8 కులముల చొప్పునగ్రహించి 2 ద్రోణములుదకములోవైచి అందులో 2
అధకములు మినుములనుచేర్చి 1 అధకము మిగులునటుల చక్కగకషాయముకాచి
పడియగట్టి దానిలో ఆవునెయ్యి 1 అధకము, నేలగుమ్మడు, కునీరిక, చెఱుకు వీనింప
ములు దినుసుకు 1 అధకము, ఆవుపాలు 4 అధకములు యిటులవీనిని చేర్చి పెద్దపిల్లి
పీచర, రేగటిదూలగోవిల, కాకోలి, క్షీరకాకోలి, యష్టిమధుకము, బ్రహ్మమేడి,

పిప్పళ్ళు, ద్రాక్ష, నేలగుమ్మడు, ఖర్జూరము, యష్టిమధుకము, పిల్లిపీచర. వీని సమముగ గ్రహించి కల్కముచేసి కలిపి ఘృతపాకవిధిగ వ్యవహరించేసి వడియగట్టి అందులో వంచదార, తపక్షిరి వీనిచూర్ణము 1 ప్రస్తము, పిప్పళ్ళు 4 వలములు, మిరియాలు 1 వలము, లవంగపుచెక్క, ఏలకలు, నాగ కేసరములు అనువానిచూర్ణము $\frac{1}{8}$ వలము, తేనె 2 కుడవములుచేర్చి చక్కఁగకలియబెట్టి దానిని ప్రతిదివము 1 వలము పానముచేసి మాంసరసము అవుపాలు వీనితోడ అన్నమును భుజింపవలయును. ఇటుల జేసివగుణ్ణమునంటి సంభోగక క్తి చటకవక్షివంటి అనందముకలుగును.

విదార్యాదిచూర్ణము.

శ్లో॥ విదారీపిప్పలీశాలిప్రియాశేతురకాద్రవః । 21.

పృథక్ స్వగుస్తామూలాచ్చ కుడవాంశం తథా మధు ।

తులార్ధం శర్కరాచూర్ణాత్ప్రిస్థార్ధం నవనర్పిషః ॥ 22.

సోఽక్షమాత్రమతః ఖాదేద్యస్య రామాశతం గృహే । 23½.

తా॥ నేలగుమ్మడుగడ్డ, పిప్పళ్ళు, శాలి, మొరలి, గొలిమిడి, తీటకసిందనేళ్ళు వీనిచూర్ణము దినుసుకు 1 కుడవము, తేనె 1 కుడవము, వంచదార 50 వలములు, క్రొత్తనెయ్యి 16 వలములు వీనినన్నిటినికలిపి చేర్చిచక్కఁగ కలియఁబెట్టి దానిని ప్రతిదివము కర్షప్రమాణము భక్షించిన మనుజులకు 100 స్త్రీలనేకకాలమున సంభోగించునట్టి శక్తికలుగును.

ఆత్మగుస్తాదియోగము.

శ్లో॥ సాత్మగుస్తాఫలాక్షీరే గోధూమా సాధితా హిమా ॥ 23.

మాషాన్వా సఘృతక్షౌద్రా ఖాదక్ గృష్టివయోనుషః ।

జాగర్తి రాత్రిం సకలామస్వేన్నః స్వేదయేత్త్రియః ॥ 24.

తా॥ తీటకసిందనిత్తులు, గోధుమలు వీనిని అవుపాలలోచేర్చివండి చల్లార్చి దానిని గాని అవుపాలలో మినుములనుపండి దానిని అవునెయ్యి, తేనె వీనితోఁగాని భక్షించి తొలుచూరుదూడజేసిన యావుపాలను పానముచేసిన అనేక స్త్రీలను సంభోగించునట్టి శక్తిమనుజులకు కలుగును.

భావిరతిలయోగము.

శ్లో॥ బస్తాండసిద్ధే పయసి భావితానసక్తత్తిలా ।

యః ఖాదేభృసిత్వా గచ్ఛేత్స స్త్రీశతమపూర్వవత్ ॥ 25.

తా॥ గాడిదగడపరిచెట్టును చేర్చి కావలసిన యావుపాలలో నల్లనువులను

వలుమారు భావనచేసి దానిని పంచదారతోడభక్షించిన 100 స్త్రీలను సంభోగించునట్టి శక్తి మనుజులకు కలుగును.

విదారీచూర్ణ యోగము.

శ్లో॥ చూర్ణం విదార్యా బహుశః స్వరసేనైవ భావితమ్ ।

తౌద్రసర్పిర్యతం లీఢ్య ప్రమదాశతమ్మచ్ఛతి । 26.

తా॥ నేలగుమ్మడుగడ్డచూర్ణమును నేలగుమ్మడుగడ్డరసములో వలుమారు భావన చేసి అపునెయ్యి, తేనె వీనిలో కలిపి నేవించిన పురుషుడు 100 స్త్రీలనేక కాలమున సంభోగించును.

పిప్పల్యాదిచూర్ణ యోగము.

శ్లో॥ కృష్ణాధాత్రీఫలరజ స్పృశేన సుభావితమ్ ।

శర్కరామధుసర్పిర్భి ర్లీఢ్య యోఽనుపయః పితేత్ । 27.

ససరోఽశీతి వర్షోఽపి యువేవ పరిహృష్యతి । 27½.

తా॥ పిప్పళ్ళు ఉసిరికపదరుగు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి చూర్ణముచేసి దానిని యుసిరికపండ్లరసములో వలుమారు భావనచేసి పంచదార, తేనె, అపునెయ్యి వీనిలో కలిపి నేవించి పిదప నావుపాలను పానము చేసి పురుషుడు 80 సంవత్సర ములవాడుగ నుండినను యౌవనపురుషునివలె స్త్రీలను సంభోగించును.

యష్టిమధుకచూర్ణ యోగము.

శ్లో॥ కర్షం మధుకచూర్ణస్య ఘృతతౌద్రసమన్వితమ్ । 28.

పయోఽనుపానం యో లిహ్యన్నిత్యవేగస్స నా భవేత్ । 28½.

తా॥ యష్టిమధుకచూర్ణము 1 కర్షమును, అపునెయ్యి, తేనె వీనిలో కలిపి భక్షించి తోడనే అవుపాలను పానము చేసి పురుషునికి స్త్రీసంభోగమునందెల్లపుడును శక్తి కలుగును.

కర్కాటకశృంగియోగము.

శ్లో॥ కుశీరశృంగ్యా యః కల్కమాలోద్య పయసా పితేత్ । 29.

సితాఘృతపయోన్నాశీ స నారీషు వృషాయతే । 29½.

తా॥ కర్కాటకశృంగిని నూరి కల్కముచేసి అవుపాలలో కలిపి పానముచేసి పంచదార, అపునెయ్యి, అవుపాలు వీనితోడ సంభావియ్యు అన్నమును భుజించిన పురుషుడు ముదించినవృషభమువలె స్త్రీలను సంభోగించును.

క్షీరకాకోళియోగము.

శ్లో॥ యః పయన్యాం పయస్సిద్ధాం ఖాదేన్మధు ఘృతాన్వితామ్॥ 80.

పిబేద్బాష్కయణాం చాను క్షీరం స క్షయమేతి సః । 80½.

తా॥ క్షీరకాకోళిని ఆవుపాలలో చేర్చినది ఆవునెయ్యి, లేక వీనితోడ భక్షించి ముదిరిన దూడగలయావుపాలను పానముచేసిన మనుజునికి స్త్రీసంభోగమువలన కృష్ణము క్షయింపకుండును.

స్వయంగుచ్ఛాదిచూర్ణయోగము.

శ్లో॥ స్వయం గుప్తేక్షురకయోర్బీజచూర్ణం సశర్కరమ్॥ 81.

ధారోష్ణేన నరః వీత్వా పయసా రాసభాయతే ।

ఉచ్ఛ్వాచూర్ణమప్యేవం శతావర్యాశ్చ యోజయేత్ ॥ 82.

తా॥ తీటకసిందవిత్తులు, గొలిమిడివిత్తులు వీనిని సమముగ గ్రహించి చూర్ణము చేసి దానికి సమముగ పంచదారను కలిపిభక్షించి ఆవుపాలను ధారోష్ణముగ పానము చేసిన స్త్రీసంభోగమునందు విశేషముగ శక్తికలుగును. గుండ్రమైన తుంగముస్తలు చూర్ణమును లేక పిల్లిపీచరచూర్ణమును శర్కరతోడకలిపి భక్షించి ఆవుపాలను ధారోష్ణముగ పానముచేసిన పురుషునికి స్త్రీసంభోగమునందు విశేషశక్తికలుగును.

దధిసరాదివృష్యయోగము.

శ్లో॥ చంద్రశుభ్రం దధిసరం ససితం మాప్తికోదనమ్ ।

పటే సుమార్జితం భుక్త్వా వృద్ధోఽపి తరుణాయతే॥ 83.

తా॥ చంద్రునివలె తెల్లగనుండు ఆవుపెరుగుమీఁదిమీఁదను తెల్లనివస్త్రముపై నుంచి దానికి సమముగ శర్కరను కలిపి అందులో 80 దినములకు ఫలించెడు సంభావియ్యపు అన్నమును చేర్చి చక్కఁగకలిపి భక్షించిన వృద్ధుఁడు సయితము వయస్సు గలవాఁడగును.

శ్వదంష్ట్రాదియోగము.

శ్లో॥ శ్వదంష్ట్రేక్షురమాషాత్కగుచ్ఛాబీజశతావరీః ।

పిబత్ క్షీరేణ జ్యోఽపి గచ్ఛతి ప్రమదాశతమ్॥ 84.

తా॥ పల్లెడు, గొలిమిడివిత్తులు, మినుములు, తీటకసిందవిత్తులు, పిల్లిపీచర వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నూరి ఆవుపాలలో కలిపి పానముచేసిన వృద్ధునికి సయితము 100 స్త్రీలను సంభోగించునట్టి శక్తికలుగును.

శుక్రవృద్ధికరవస్తువులు.

శ్లో॥ యత్కించిర్మధురం స్నిగ్ధం బృంహణం బలవర్ధనమ్ ।

మనోహర్మణం యచ్చ తత్సర్వం పృథ్వీముచ్చతే ॥ 35.

తా॥ మధురరసముగలదియును స్నిగ్ధమును శరీరపుష్టిని కలుగజేయునదియును బలమును వృద్ధిపఱచునదియును మనస్సుకు సంతోషమును కలుగజేయునదియునైన వస్తువులన్నియు శుక్రమును వృద్ధిజేయునవి మహమ్మనుషులచిరుదురు.

శ్లో॥ ద్రవ్యైశేనా విధౌ సస్యా ద్దర్శితః ప్రమదాం ప్రజేత్ ।

ఆత్మవేగేన చోదేర్ణః స్త్రీగుణై శ్చ ప్రహర్షితః ॥ 36.

తా॥ పురుషుడు పైచెప్పిన వాజీకరణయోగములను నేవిండుటవలన శక్తిగల వాడై లాభణ్య సౌందర్యాది గుణములచే సంతోషమును జెందినవాడై స్త్రీలతో సంభోగము చేయవలయును.

శబ్దాదివిషయానుభవము.

శ్లో॥ సేవ్యాస్సర్వేంద్రియసుఖా ధన్యకల్పదుఃఖాంకురాః ।

విషయాతిశయాః పంచశరాః కుసుమధన్వనః ॥ 37.

తా॥ ధన్యమనెడు కల్పవృక్షముయొక్క చిగుళ్లవలెనుండునవియు మన్మథుని పంచబాణములవలె నుండునవియు మనోహరముగనుండునవియు సర్వేంద్రియములకు సుఖమును కలుగజేయునవియునైన శబ్దస్పర్శరూపరస గంధములు మనజానిచే నేవింపవలయును.

శబ్దాదివిషయములకు కామోద్దీపకత్వము.

శ్లో॥ ఇష్టా హ్యేకై కశోవ్యథా హర్షప్రీతికరాః పరమ్ ।

కింపునః స్త్రీశరీరే యే సంఘాతేన సత్ప్రితాః ॥ 38.

తా॥ శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములలో నొక్కొక్కటియు మిక్కుటముగ మనజానియొక్క మనస్సుకు సంతోషమును కలుగజేయును. కావున అట్టి శబ్దస్పర్శ రూపరస స్త్రీశరీరమునందు సమదాయముగ స్థాపింపఁబడియుండుటవలన స్త్రీల విశేషముగ పురుషులయొక్క మనస్సునకు సంతోషమును కలుగజేయును.

కాంతాదనములకు కామోద్దీపకత్వము.

శ్లో॥ నామాపి యస్యాహృదయోత్సవాయ యాం పశ్యతాం

తృప్తిరసాప్తపూర్వా । సర్వేంద్రియాకర్షణపాశభూతా కాం

తానువృత్తివ్రతదీక్షితా యా॥ 39॥ కలావిలాసాంగవయో
విభూషా శుచిస్సలజ్జారహసి ప్రగల్భా । ప్రియంవదా
తుల్యమసశ్శయా యా సా స్త్రీ నృపత్వాయపరం సరస్వత్య॥ 40.

తా॥ నామోచ్చారణమాత్రంబున మనంబున కాష్టోదము కలుగ జేయునదియు
దర్శనమాత్రంబున విశేషకృష్టిని కలుగ జేయునదియు, సర్వేంద్రియముల నాకర్షించు
స్వభావము కలదియు, యెల్లప్పుడు భర్తననుసరింపుచుండునదియు, కామతంత్ర
కళలు, లీలలు, మనోహరమైన ఆవయవములు వయస్సు, అభరణములు, లజ్జ వీనిచే
మనోహరముగ నుండునదియు, సురతమునందు విశేషచాతుర్యము గలదియు, ప్రియ
ముగ మాటలాడునదియు, సమానమైన అనురాగముతోఁగూడినదియునగు స్త్రీ మను
జానికి విశేషకృత్యుధిని కలుగజేయుటయేగాక పురుషునియొక్క హృదయమును
సయితమాకర్షించును.

వైద్యతంత్రానుగుణసురతావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ ఆచరేచ్ఛ సకలాం రతిచర్యాం కామశాస్త్రవిహితా మన
వద్యామ్ । దేశకాలబలశక్త్యనురోధా దైవద్యతంత్రసమ
యోక్త్యవిరుద్ధామ్ ॥ 41.

తా॥ మనుజుఁడు కామశాస్త్రములో చెప్పఁబడినదియు శరీరమునకు రోగాదు
లను కలుగ జేయునదియు అయ్యుద్వేదతంత్రాచారములకు విరుద్ధము కాకుండునదియు
నగు సురతములనన్నిటిని దేశకాలబలశక్త్యాను సారముగ చేయవలయును.

మనోవాజీకరణౌషధవస్తువులు.

శ్లో॥ అభ్యంజనోద్వర్తనసేకగంధస్రక్ష్మిత్రవస్త్రాభరణస్రకారాః ।
గాంధర్వకావ్యాదికథాప్రవీణా స్సమస్వభావావశేగావయ
స్యాః ॥ 42 ॥ దీర్ఘికాస్వభవనాంతనివిష్టా పద్మరేణుమధు
మత్తవిహంగా । నీలసానుగిరికూటనితంబే కాసనాని పుర
కంతగతాని॥ 43॥ దృష్టిసుఖా వివిధా తరుజాతిశ్శోత్రసుఖః
కలకోకిలనాదః । అంగసుఖర్తువశేన విభూషా చిత్తసుఖ స్సకలః
పరివారః ॥ 44 ॥ తాంబూలమచ్చమదిరా కాంతా కాంతా
నిశా శశాంకాంకా । యద్యచ్ఛక్తిం చిదిష్టం మనసో వాజీకరం
తత్తత్ ॥

తా॥ అభ్యంజనము, ఉద్వర్తనము, నేకము, గంధద్రవ్యములు, పుష్పహారము, మంచినస్త్రములు, భూషణములు, సంగీతమునందును కాన్యవాటకాది రసవంతములైన గ్రంథములయందును పాండిత్యముగలవారుగ, మంచి నృభావముగలవారుగ స్వాధీనులుగనుండు స్నేహితులు, తామరపువ్వులయందలి రుక్మచేతను ముకరందనుచేతను మదించిన పక్షులతోఁగూడినదియు తనగృహసమీపమునందు నిర్మింపఁబడినదియునగు నడబావులు, చచ్చినచచ్చిచే మాసికొనియుండు వర్వతసమీప ప్రదేశమునందలి ఆడపులు చూచుటకు మిగులరమ్యముగనుండు నానావిధవృక్షజాతులు, చెవులకు సుఖమునిచ్చుకోకిలస్వరము ఆయా ఋతువులకునుగుణములును అవయవములకు కష్టమును కలుగజేయనిదియునైన భూషణములు, మనస్సునకు ప్రియకరములైన పరివారములు, తాంబూలము, నిమ్మలముగనుండు మద్యములు, లావణ్యగుణములతోఁగూడియుండు ప్రియురాలు, పూర్ణచంద్రునితో ప్రకాశించు రాత్రులు యివియన్నియు మనస్సునకు హస్తమును కలుగజేయును. కావున వీనిని వాజీకరణమునఁబడును ఇంతయేగాక మనస్సునకు మిక్కిలి ప్రియమును కలుగజేయునదియైన వస్తువులన్నియు వాజీకరణమునియే చెప్పఁబడును.

కామోద్దీపకరవస్తువులు.

శ్లో॥ మధుముఖమివ సోత్పలం ప్రియాయాః కళరణనాపరివాదినీ
ప్రియేష । కుసుమచయమనోరమా చ శయ్యా కిసలయినీ
లలికేష పుష్పితాగ్రా ॥ 46 ॥ దేశే శరీరే చ న కాచిదార్తి
రథేషు నాల్పోపి మనోవిఘాతః । వాజీకరా స్సన్నిహితాశ్చ
యోగాః కామస్య కామం పరిపూరయంతి ॥ 47.

తా॥ కలుషపుష్పముతో నలంకరింపఁబడిన ద్రాక్షమద్యము, యిష్టురాలువలె మధురముగ శబ్దించునట్టి వీణాగానము, పుష్పములు, చిగుళ్లు వీనితో నిర్మింపఁబడిన శయ్యా, శరీరమునందు రోగాదులులేకుండుట, తనకిష్టమైన పదార్థములు సులభముగ దొరుకుట, పైచెప్పియుండు వాజీకరణయోగములు దృఢీకరిమ్యముగ రోగాదులను కలుగజేయనిదిగనుండు ప్రదేశము యివియన్నియు మనజానికి ప్రియురాలియొక్క ముఖమువలె కామోద్దీపనమును కలుగజేయును.

జ్వరాదిరోగములకు ముఖ్యౌషధసంగ్రహము.

శ్లో॥ ముస్తాపర్పటకం జ్వరే తృప్తి జలం మృద్భృష్టలోష్ణోద్భవం
లజాశ్చర్దిషు వస్తిజేషు గిరిజం మేహేషు ధాత్రీనిశే ।

పాండవ శ్రేష్ఠమయోఽభయనిలకః స్థిరహామయే సింహులీ
సంధానే క్రిమిజావిషే శుకతరుగ్మేగోఽనిలేగుగ్గులుః ॥ 48 ॥
వృషోఽస్సస్థే కుటజోఽతినారే భల్లూకగోఽర్కస్సు గరేషు
హేను । స్థూలేషు తార్క్ష్యం క్రిమిషు క్రిమిషుం శోషే
సురాధాగపయోఽనుమాంసమ్ ॥ 49 ॥ అత్యమయేషు
త్రిఫలాగూడూచీ వాతాస్త్రరోగే మధితం గ్రహిణ్యామ్ ।
కుష్ఠేషు సేవ్యః ఖదిరశ్య సారస్సర్వేషు రోగేషు శిలా
హ్వయం చ ॥ 50 ॥ ఉన్నాదం ఘృతమనవం శోకం మద్యం
విసంస్మృతం బ్రహ్మీ । నిద్రానాశం క్షీరం జయతి రసా
లాప్రతిశ్యాయమ్ ॥ 51 ॥ మాంసం కార్మ్యం లశునః ప్రభం
జనం స్తబ్ధగాత్రతాం నేవదః । గుఢమంజర్యాః ఖపురోఽస్యం
స్కంధాం సబాహురుజమ్ ॥ 52 ॥ నవనీతఖండమర్దితమాప్ర్యం
మూత్రం యశ్చ హంతు్యదరం సస్యం మూర్ధవికారాన్
విద్రధిమచిరోత్థమస్త్రవిస్తావః ॥ 53 ॥ సస్యం కేవలముఖ
జాన్నస్యాంజనతిర్పణాని నేత్రరుజః । వృద్ధత్వం క్షీరఘృతే
మూర్ఛాం శీతాంబుమారుతచ్ఛాయాః ॥ 54 ॥ సమశుక్తా
ర్ద్రాకమాత్రామందే వహ్నాశ్రమే సురాస్నానమ్ । దుఃఖః
సహత్యే స్థైర్యే వ్యాయామోగోక్షురుష్ణితః కృచ్ఛే ॥ 55 ॥
కాసే నిద్ధికాపార్శ్వశూలే పుష్కరజాబటా । వయస్థాపసే
ధాతీత్రిఫలాగుగ్గులుర్వోణే ॥ 56 ॥ వస్త్రీర్వాతవికారాన్
పైత్తాన్ చేకఃకఫోద్భవాన్ వమనమ్ । క్షౌద్రం జయతి
బలాసంసర్పిః పిత్రం సమీరణం తైలమ్ ॥ 57 ॥ ఇత్యగ్ర్యం
యశోక్తం రోగాణా మాషధం శమాయాలమ్ । తద్దేశ
కాలబలతో వికల్పనీయం యథా యోగమ్ ॥

59.

తా॥ జ్వరమునందు తుంగము స్తలం, పర్పాటకము, దప్పియందు కుండ్లి పెంకులు, యినుము మొదలగు వానిని నిప్పులోకాల్చియుంచిన యౌషధము, వాంతియందు పరిశేలాలు, పొత్తకడుపు నొప్పియందు శిలాజకుపు, ప్రమేహాశోగములయందు ఉచి

లిక, ఉసుపు, పాండురోగమునందు ఆయము, వాతకఫములయందు కరక్కాయ, స్లిషారోగమునందు పిప్పలు, ఉష్ణక్షయమునందు లక్క, విషపద్రవమున దిరిశము, మేదోరోగమున గుగ్గిలము, రక్తపిత్తరోగమున అడ్డసరము, అతిసార రోగమున కొడిసె, అశ్మోరోగమున జీడి, కృత్రిమపిపిలలు బంగారు, కృమిరోగమున వాయు విడంగములు శోషయందు సురయనుమద్యము, మేకపాలు, మేకమాంసము, నేత్ర రోగములయందు త్రిఫలములు, వాతరక్తరోగమున తిప్పతీగె, గ్రహణీరోగమున చిలి కిసమజ్జిగ, కుప్తరోగమున చంద్రసారము, సకలరోగములయందు శిబిజతువు మిక్కిలి శ్రేష్ఠముగనుండును. మఱియు పాతనెయ్యి ఉన్మాదరోగమును, మద్యము శోకమును, మందూకబ్రహ్మి అపస్మాదరోగమును, ఆవుపాలు నిద్రాహీనిని, రసాలాయకునది పీసరరోగమును, మాంసము కృశత్వమును, వెల్లుల్లి వాతరోగమును, స్వేదకన్తు శరీరస్తబ్ధత్వమును, నల్లబూయగుబంక నస్యమువలన, కంఠము భుజశిరసులు చేతులు తొడలు అనువానియందు జనించినరోగములను, వెన్నబండకర్కరి అనువానిని సముముగచేర్చి చక్కఁగమర్దించబడిన ఒంటెమూత్రము లేక ఒంటెపాలు ఉదరరోగమును, నస్యము శిరోరోగములను, రక్తమోక్షణము విప్రధిరోగములను, నస్యము కలశము అనునవి నోటిలోజనించు రోగములను, నస్యము అంజము తర్బణము అనునీమాండును నేత్రరోగములను, ఆవుపాలు, ఆవునెయ్యి మనఃశితమును, చల్లగనుండు నుదకము గాలి నీడ యివి మూర్ఖారోగమును పోగొట్టును. అల్లము అగ్నిమాంద్యమును, సురయనుమద్యము స్నానము అనునవి శ్రమమును, వ్యాయామము దుఃఖమును, శ్రేష్ఠమును, పల్లెరు మూత్రకృచ్ఛ్రమును, వ్రామడుకాసరోగమును, పుష్కరమూలము పార్శ్వశూలను పోగొట్టును. ఉసిరిక, త్రిఫలములు అనునవి వయస్సును స్థిరపఱచును. గుగ్గిలము వ్రణమునార్చును. వన్తికర్మలు వాతరోగములను, విరేచనము పిత్తరోగములను, పమనకర్మ కఫరోగములను పోగొట్టును. మఱియు లేనే కఫమును, నెయ్యి పిత్తమును, నువ్వులనూనె వాతమును పోగొట్టును. ఇటులనాయారోగములను పోగొట్టునట్టి యాషధములు చెప్పబడినవి. బుద్ధిమంతుడగువైద్యుడు దేశకాల బలాదులను పర్యాలోచించి ఆయారోగములకుతగిన యోగములను ప్రయోగించవలయును. ఆయారోగచికిత్సా ప్రకరణములయందు దాషధములు విస్తారముగ చెప్పబడియుండినను తొలుత విస్తారముగచెప్పి పిదప నాయధములనే సంగ్రహముగ చెప్పటశాస్త్రకారుల యొక్క సంప్రదాయము కావున మరలనిచట యాయాషధములనే సంగ్రహముగ సంగ్రంథకర్త వచించియున్నాడు.

అగ్నివేశకృతాయుర్వేదవిషయప్రశ్నము.

శ్లో॥ ఇత్యాత్రేయా దాగమయ్యార్థసూత్రం తత్సూక్తానాం పేత

లానామత్పస్తః । భేదాదీనాం సమ్యతో భక్తిసమ్రుః పప్ర
 చేదం సంశయానోఽగ్నివేశః ॥ 59 ॥ దృశ్యంతే భగవన్
 కేచి దాత్మనంతోఽపి రోగిణః । ద్రవ్యోపస్థాతృసంపన్నా
 వృద్ధనై ద్యమతానుగాః ॥ 60 ॥ క్షీయమాణమయప్రాణా
 విపరీతాస్తథాపరే । హితాహితవిభాగస్య ఫలం తస్మా
 దనిచ్ఛితిమ్ ॥ 61 ॥ కింశాస్తి శాస్త్రమస్మిన్నితి కల్పయతోగ్ని
 వేశముఖ్యస్య । శిష్యగణస్య పునర్వసురాచఖ్యా కార్తన్నియత
 స్తత్త్వమ్ ॥

62.

తా॥ అగ్నివేశముని ఆత్రేయమహర్షిచే వైచెప్పిన ప్రకారము ఆయుర్వేద
 నూత్రాధ్యములను చక్కగ గుర్తెరిగి వానియందు మరల సంశయముగలవాడై మధుర
 ముగను యుక్తియుక్తంబునైన ఆత్రేయముని భాషితంబులనాకర్ణించి తనివి కొందక
 భేదాదియుల సమ్యక్తిని పొంది భక్తివిషయములతోడ ఆత్రేయమహర్షి! కొన్ని
 మనుజులాయుర్వేదమున చెప్పియుండు ప్రకారము హితాహితః పరారులను చేయు
 చుండియు రోగములచే బీడింపబడుచున్నారు. మఱియు వారు జీవధము పరిచార
 కులు ద్రవ్యము వీనితోఁగూడి గొప్పనైద్యుల మతానుసారముగ నౌషధములను నేవిం
 చియుకొందఱు రోగనివృత్తిని కొందఱు మరణమును జెందుచున్నారు. మఱియు
 హితాహితః పరారులను పాటించక ద్రవ్యౌషధపరిచారక సంపత్తిలేకుండువారును
 వృద్ధనైద్యమతముల ననుసరింపకుండువారునుగు యితరులు వైచెప్పిన ప్రకారము
 కొందఱు మరణమును కొందఱురోగనివృత్తిని జెందుచున్నారు. కావున హితాహిత
 విహారారులకు ఫలమునిశ్చయముగకలగుటలేదు. ఈశాస్త్రమునందేది యుపదేశించు
 బడుచున్నది? ఆయుర్వేద శాస్త్రముచే ఫలమేదియు కనుపడలేదు. దానందేసి కాక
 దంత పరీక్షవలె యీశాస్త్రాంగభము నిష్ప్రయోజనంబుగజూపఁబడెడివి అని ప్రశ్న
 జేసెను. యిటులసంశయముతోఁగూడియుండు అగ్నివేశాది శిష్యగణంబులకు ఆయు
 ర్వేదతత్వాధ్యములన్నిటిని ఆత్రేయమహర్షినిఁజెప్పఁబోవు ప్రకారము మరల నుపదేశిం
 చెను.

ఆత్రేయమహర్షి కృతోత్తరము.

శ్లో॥ సచికిత్సా చికిత్సా చ తుల్యా భవతు మహర్షతి । వినాపి
 క్రియయా స్వాస్థ్యం గచ్ఛతాం షోడశాంశయా॥62॥ ఆతింక
 పంకమగ్నానాం హస్తాలంబో భిషగ్జితమ్ । జీవితం మ్రియ
 మాణానాం సర్వేషామేవ నౌషధాత్ ॥ 64 ॥ సహ్యుపాయ

తెందరాదు. ఈచికిత్సాశాస్త్రము మనుజులకు ఆకాలమున యమపాశమువలెనుండు జ్వరాదిరోగములను నిస్సంశయముగ ఛేదించుటయేగాక రోగభయము కలిగియుండు వారిని రక్షానూత్రమువలె రక్షించును. కావున నిది సకలజనులచేతను అవశ్యముగ నభ్యసించఁదగినది. మఱియు నీశాస్త్రము సముద్రమథనప్రయాసలేకనే లభించిన ప్రత్యక్షమృతమువలె నుండును. ఇటులుండినను దుష్టవైద్యుచాస్త్రగతమైనచో “చెడ్డ చాత్రిలోనుంచిన అమృతము విషముగ పరిణమించుచందంబున” విషరూపముగ నగును.

ఆయుర్వేదజ్ఞానశూన్యవైద్యునింద.

శ్లో॥ అజ్ఞాతశాస్త్రసద్భావాన్ శాస్త్రమాత్రపరాయణాన్ ।

త్యజేద్దురాద్భిషక్పాశాన్ పాశాన్ వై వన్యతానివ । 75.

తా॥ ఆయుర్వేద తంత్రములను చరించినమాత్రముచేతనే, తాము వైద్యులని దురహంకారము నొందియుండువారును ఆయుర్వేద తత్త్వార్థములను తెలిసికొనక నుండువారును, నగు వైద్యాధములను యమపాశమువలె దూరమున వర్జింపవలయును.

ఆయుర్వేదసంప్రదాయానుభవజ్ఞువైద్యప్రశంస.

శ్లో॥ భిషజాం సాధువృత్తానాం భద్రమాగమశాలినామ్ ।

అభ్యస్తకర్మణాం భద్రం భద్రం భద్రాభిలాషిణామ్ । 76.

తా॥ నుంచినదతలుగలవారును ఆయుర్వేదాగమంబులను జక్కగ బఠించి వానియందలి సారాంశములను నిస్సంశయముగ తెలిసికొని తైలలేహాదిపాకములు నిరూపానువాసనవస్త్రీకర్మలు సిరాజేధ యీమిదలగు వానియందనుభవముగలవారును, సకలజనులకు సుఖమును గోరువారును నగు వైద్యోత్తములు మిక్కిలి శ్రేష్ఠులు. అటువంటివారికి యిహలోకపరలోకములయందు శ్రేష్ఠము కలుగును.

అష్టాంగహృదయగ్రంథనిర్మాణఫలము.

శ్లో॥ ఇతి తంత్రగుణైర్యుక్తం తంత్రదోషవివర్జితం । చికిత్సా శాస్త్రమఖిలం వ్యాపత్య పరితః స్థితమ్ ॥ 77 ॥ విపులామల విజ్ఞానమహామునిమతానుగమ్ । మహాసాగరగంభీరసంగ్రహాగ్ధోపలక్షణమ్ ॥ 78 ॥ అష్టాంగవైద్యకమహోదధిమంధనేన యోఽష్టాంగసంగ్రహమహామృతరాశిరాప్తః । తస్మాదసల్పఫలమల్పసముద్యమానాం ప్రీత్యర్థమేతదుదితం పృథగేవ తంత్రమ్ ।

తా॥ „అలంకృతం యుక్తిపదై స్సద్రత్నైరివ కాంచనమ్ | షట్త్రిం
శతార్థదుర్గేషు భిషణాం సంక్రమైరివ || తత్రాధికరణం యోగో హేత్వ
ర్థోఽన్యఃపదస్య చ | ప్రదేశోద్దేశనిదేశవాక్యశేషాః ప్రయోజనమ్ ||
ఉపదేశాపదేశాతిదేశార్థావత్త్రిన్ద్రియాః | ప్రసంగై కాంతనై కాంతా
స్సాపవర్గో విసర్గయః || పూర్వపక్షవిధానానుమతవ్యాఖ్యానసంశయాః |
అతీతానాగతాపేక్షా స్వసంజ్ఞోహ్యసముచ్చయాః || నిదర్శనం నిర్వచనం
నియోఽగోధవికల్పనమ్ | ప్రత్యుత్సారస్తథోద్ధారః సంభవస్తంత్ర
యుక్తయః ||”

ఇత్యాదిశ్లోకములచే జెప్పబడియుండు 38 తంత్రలక్షణసమన్వితంబును
అప్రసిద్ధజ్ఞాది తంత్రదోషరహితంబును ప్రహ్లాదే జెప్పబడినదియు శతసావాస్త్ర
సంహితారూపమైనదియు నైన నీచికిత్సాశాస్త్రము చక్కగఁబఠించి వానియందులి
తత్త్వాన్గముల చక్కగఁజెటింగి నిర్మించబడినదియు, సమస్తవస్తు జ్ఞానములు నిర్మల
ముగ కలిగియుండు ఆశ్రేయాదిమహర్షుల మతము ననుసరించి యుండునదియు,
సమద్రుమవలె నతిగంభీరముగ నుండునదియు, ఆయుర్వేద తంత్రములన్నిటిలో
నుండు, సకలసారాంశములను బోధించునదియు అష్టాంగవైద్యకమును గొప్పసమద్ర
మును మధించి గ్రహించిన ఆమృతరాశివలెనుండునదియు, స్వల్పప్రయాసగలవారి
కిని ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాది గొప్పఫలముల నిచ్చునదియునగు నీయష్టాంగహృదయ
మును తంత్రము సకలలోకులకు ప్రీతికొఱకై ప్రత్యేకముగ నిర్మించబడినది.

బాహుటచికిత్సితాశంకానిషేధము.

శ్లో॥ ఇదమాగమసిద్ధత్వాత్ప్రత్యక్షఫలదర్శనాత్ |

మంత్రవత్సంప్రయోక్తవ్యం న మీమాంస్యం కథంచన ||

తా॥ ఈతంత్రము ఆశ్రేయాదిమహర్షులయొక్క ఆయుర్వేదాంగమంబుల
ననుసరించి నిర్మించబడియుండుట వలనను ప్రత్యక్షముగ ఫలములనిచ్చుట వలనను
దీనిని మంత్రమువలె రక్షించుచు ప్రయోగించవలసినది. దీనిలో జెప్పియుండు
విషయములు ఫలించునా ఫలించదాయని సంబోధించుంజనదు.

అష్టాంగహృదయగ్రంథపఠనఫలము.

శ్లో॥ దీర్ఘజీవితమారోగ్యం ధర్మమర్గం సుఖం యశః | పాతావబో

ధానుష్ఠానై రధిగచ్ఛత్యతో ధ్రువం || 81 || ఏతత్పఠక

సంగ్రహబోధశక్తస్సవ్యభిక్తకర్మాభిషగప్రకంప్యః॥ అకం
పయత్యన్యవిశాలతంత్రకృతాభియోగాయదితన్న
చిత్రమ్ ॥

82.

తా॥ అష్టాంగహృదయమనునీగ్రంథమును చక్కగబఠించి యందలి యన్యములను నిస్సంశయముగ తెలిసికొని తద్విధిప్రకారము అనుష్ఠించిన మనుజుడు దీర్ఘాయువు, ఆరోగ్యము, ధగ్గము, అగ్గము, సుఖము, యశము, అనువానిని నిస్సంశయముగ పొందును. మఱియు అష్టాంగహృదయమను నీతంత్రమును బఠించి అగ్గములను తెలిసికొని దీనిలో జెప్పబడియుండు ప్రకారము చికిత్సాదులను చేయువైద్యుడు వైద్యులందఱికిన్న శ్రేష్ఠుడుగనుండుటయే గాక చరక సుశ్రుతాది మహర్షులప్రణీతంబులుగ నతివిస్తారముగనుండు వైద్యతంత్రములయందు విశేషపరిశ్రమగలవైద్యులను సులభముగ జయించును.

అష్టాంగహృదయపఠనావశ్యకత్వము.

శ్లో॥ యది చరకమధీతే తద్భవం సుశ్రుతాదిప్రణిగదితగదానాం
నానుమాత్రేఽపి బాహ్యః॥ అథ చరకవిహీనః ప్రక్రియా
యామఖన్నః కిమివ ఖలు కరోతు వ్యాధితానాం వరాకః ॥ 83.

తా॥ చరకతంత్రమును మాత్రము పఠించి యుండువానికి సుశ్రుతతంత్రములో జెప్పియుండు వర్తనసంధి సితాసితాది సేత్రరోగములయొక్క నానుములు కూడ తెలియకపోవును. సుశ్రుతాదితంత్రములను మాత్రము పఠించి యుండువానికి చరకతంత్రములో జెప్పియుండు దోషదూష్యకాల శరీరసత్త్వసాత్త్వ్యాది లక్షణములు తెలియకుండును. అట్టివైద్యులు రోగులకెటుల చికిత్స జేయుటకు శక్తిగలవారగుదురు? అష్టాంగహృదయమను నీగ్రంథమునందు చరక సుశ్రుతతంత్రముల యందలి చికిత్సలన్నియు స్పష్టముగ చెప్పబడియుండుటవలన దీనిని పఠించువారు అన్నిరోగములకు చికిత్సలను జేయగలరు.

అష్టాంగహృదయగ్రాహ్యత్వము.

శ్లో॥ అభినివేశవశాదభియుజ్యతే సుభ్రఫణితేఽపినయోద్బృథమూ
థకః॥ పఠతు యత్నపరః పురుషాయుషం న ఖలు వైద్యక
మాద్యమనిర్విదః ॥

84.

తా॥ మిక్కిలి మూఢబుద్ధిగలమనుజుడు ఆ శ్రేయాది మహర్షి ప్రణీత సకలాయుర్వేదసారాంశత తత్త్వజ్ఞానములను అనాయాసముగ కలుగజేయు నీగ్రంథమును

వదలి చక్షుపాతబుద్ధివలన ప్రాచీనగ్రంథములయందు విశ్వాసముచే వానిని ఆధ్యసించి పుయండిన నట్టివాఁడు 100 సంవత్సరములవఱకు మిక్కిలి ప్రయత్నముతో నాప్రాచీనగ్రంథములనే పరిశీలించుగాత. (అనఁగా కలియుగమున మనుజులకు ఆయువు బుద్ధి బలము జ్ఞానము ఇవి మిక్కిలి స్వల్పముగ నుండుటవలన పైచెప్పిన ప్రాచీనగ్రంథములను చరించి వాని యర్థంబులను దెలిసికొనుటకు నీయాయువుచాలదని భావము.)

శ్లో॥ నాతే పితౌ శ్లేష్మశాంతౌ చ పథ్యం తైలం సర్పిర్మాక్షికం
చ క్రమేణ । ఏతద్భ్రహ్మ భాషతే బ్రహ్మజో వా కా
నిర్మంత్రే వక్ష్యథేదోక్తిశక్తిః ॥ 85 ॥ అభిధాత్వవశాత్కిం
వా ద్రవ్యశక్తిరీషిష్యతే । ఆతో మత్సరముత్సృజ్య
మాధ్యస్థ్యమవలంబ్య తామ్ ॥ 86.

తా॥ నాతమునందు సుత్పలమానె పిత్రమునందు నెయ్యి శ్లేష్మమునందు లేనె వధ్యకరము. అని సాక్షాద్భ్రహ్మచెప్పినను లేక బ్రహ్మపుత్రుడైన సనత్కుమారుఁడు చెప్పినను వారపితృశ్లేష్మాదులను పోగొట్టుటయందు తైలాదులకు విశేషశక్తి కలుగదు. సామన్యమైన మనుజుఁడు చెప్పినను వానికిశక్తితగ్గను. అటుల వచించు వారి మహిమవలన ద్రవ్యములకు శక్తి కలుగనేరదు. కాబట్టి బుద్ధిమంతుఁడగు మనుజుఁడు చక్షుపాతము వదలి యేకాలమునందేది సులభముగను సఫలముగనుండునో అట్టి గ్రంథములను గ్రహించవలయును.

శ్లో॥ ఋషిప్రణితే ప్రీతిశ్చేన్ముక్త్యా చరకసుశ్రుతౌ ।

భేదాద్యాః కిం న ఐత్యన్తే తస్మాద్భ్రాహ్మ్యం ముభాషితమ్ ॥ 87.

తా॥ మహర్షులు రచించినవైద్యతంత్రములనే చరించవలయునని ప్రీతిగలవారు చరకసుశ్రుతతంత్రములను వదలి భేదాదితంత్రములనేల చరించగూడదు? కావున బుద్ధిమంతులగువారు సుభాషితము నవశ్యముగ గ్రహించవలయును. భేదాదితంత్రములను వదలి విశేషాద్భ్రతిపాదకంబులును అనాయాసముగ చరించకగినవియునునగు చరకసుశ్రుతతంత్రములను వైద్యోత్తములందరు నెటులచరించుచున్నారో అటులనే “యుక్తియుక్తం వచో గ్రాహ్యం” అను శ్వాసయముననుసరించి బుద్ధిమంతులు చరకసుశ్రుతాది సకలతంత్రములకంటె సులభముగ సకలాయుర్వేదతంత్రములయందు సారాంశములను ప్రతిపాదించునదిగనుండు నీయష్టాంగహృదయ తంత్రమును మిక్కిలి శ్రద్ధతో చరించవలయును.

అష్టాంగహృదయ గ్రంథసంపూర్తి.

శ్లో॥ హృదయమివ హృదయమేతత్సర్వాయుర్వేదవాఙ్మయ
పయోధేః । దృష్ట్యా యచ్ఛుభమాప్తం శుభమస్తు పరం
తతో జగతః ॥

88.

తా॥ అష్టాంగహృదయము నీవైద్యరంత్తము సకలాయుర్వేద రంత్తమనెడు సమద్రమునకు హృదయమనెలె నుండును. — (అనగా మనుజులహృదయము శరీరములో నొకభాగముగనుండిన నది 10 మూలసింలచే సకలశరీరమునెటుల వ్యాపించి యుండునో అటులనే యీరంత్తము నూత్రశరీర నివాస చికిత్స కల్పసిద్ధి ఉత్తర రంత్తమనెడు అఱుస్థానంబులచే నాయుర్వేద రంత్తములన్నిటిని వ్యాపించి వానిలో నుండు సారాంశములను సులభముగ ప్రతిపాదింతును సర్వోత్కృష్టముగ నుండును. కావున బుద్ధిమంతులు యీ అష్టాంగహృదయము నభ్యసించి యందలి సారాంశములను గ్రహించి మంగళమును పొందవలయును. అందువలన సకలలోకమునకు ఆత్మ్యత్వ ముమైన మంగళము కలుగుగాత.

చ త్వారింశాధ్యాయము - ముగిసెను.

ఇతి శ్రీసింహుస్తాచార్యపుత్రవాగ్భటాచార్యవిరచితాయాం
అష్టాంగహృదయ సంహితాయాం ఆధ్యతాత్పర్యసహితాయాం
వృషభ తరస్థానం సమాప్తమ్.

శ్రీమదష్టాంగహృదయమును బాహుగ్రంథము
సంపూర్ణము.

వైద్యగ్రంథములు.

రూ. అ.

వైద్యచింతామణి 2 సంపుటములు	8	0
బసవరాజీయము	7	0
అష్టాంగవృద్ధయనును బాహుయ నూత్రస్థానము	6	0
„ శారీరస్థానము	1	8
„ విదానస్థానము	2	0
„ చికిత్సాస్థానము	4	8
„ కల్పస్థానము	0	12
„ ఉత్తరస్థానము	6	0
అనుపానమంజరి ప్రాచీనము	0	8
అనుపానరత్నాకరము	0	12
„ మేలుప్రతి	1	0
అనుపానతరంగణి	0	12
„ మేలుప్రతి	1	0
సవైద్యజీవనము. లోలంబరాజీయము ప్రాచీనము	0	8
చికిత్సారత్నము	1	4
చికిత్సాపారము	2	8
సుశ్రుతము శారీరస్థానము ప్రాచీనము	2	8
కాండోధరసంహిత „	3	0
వైద్యామృతము	1	4
సర్వాపధి గుణకల్పము	2	8
వాణీకరణకల్పద్రుమము శరీరశ్రుద్ధివిధానము	1	8
వైద్యకాలజ్ఞానము ప్రాచీనము	0	4
ధన్వంతరి నిఘంటువు	2	8
వస్తుగుణపాఠము (గుణపాఠము)	2	8
„ మేలుప్రతి	3	0
రసరత్న సమశ్చయము	2	8
వాడీనక్షత్రమాల ప్రాచీనము	0	4
వాడీజ్ఞానము „	0	3
వాడీవిజ్ఞానము తాత్పర్యము	0	4

యా. అ.

నాడీసేదానము తాత్పర్యము	0	4
నాడీపరిజ్ఞానం తాత్పర్యము	0	6
చెట్లవైద్యము సటీకా	0	2
వృక్షాయుర్వేదము	0	4
భస్మంతరివైద్యచికిత్సాపాఠము	0	12
యూనానివైద్యాస్మృతి	0	12
వైద్యపదనిఘంటు గుణభూషణము	0	4
వైద్యానుకూల కుటుంబ జీవరక్షణి	0	12
వైద్యశాస్త్రోక్తి తాత్పర్యము	0	4
,, మేలప్రతి	0	6
గురుశిష్య వైద్యచింతామణి	1	12
మాధవనిదానము తాత్పర్యము	2	8
రిసప్రదీపిక తాత్పర్యము	0	12
ఇలాజుల్ గుర్ఖా	2	0
షర్బతుపాకావళి 98 షర్బతులు సులభముగా చేయుమార్గములు	0	6
మర్మకాస్త్రమును సిద్ధమూలికారహస్యము మంత్ర యంత్ర నిఘంటువు	1	0
విషవైద్యచింతామణి	2	0
గదనిగ్రహము	2	8
కుమారతంత్రము	0	6
అజీర్ణమంజరి	0	4
సహజేప పకువైద్యము	0	8
సహజేప పకువైద్యకాస్త్రము తాత్పర్యము	0	6
ప్రణచికిత్స	0	8
నేత్రగర్వణం తాత్పర్యము	0	8
మానవధర్మచంద్రిక	2	8
స్వరకాస్త్రము	1	8
స్త్రీధర్మరత్నభాండాగారము (పాకకాస్త్ర సహితము)	2	8
రాజమూర్తాండము	0	10
వశిష్టప్రోక్త పులిప్పాణి వైద్యకాస్త్రము	1	8
అగస్త్యప్రోక్తము	1	8
వ్యాసప్రోక్తము	1	8

రూ. అ.

పద్రసనిఘంటువు, అభిధానరత్నమాల, సటీక	0 12
మలయాళ మంత్రరాజీయము 2 భాగములు	1 12
కాబ్జాధరకృతతికతి	0 8
వాజీకరణకల్పరహువు అను ధాతుపుష్టివిధానము	0 8
భేషజకల్పము	0 6
రసయోగరత్నాకరము	0 12
ఇంగ్లీషు వైద్య సారసంగ్రహము	0 2
ఏకమూలికా ప్రయోగరత్నావళి	0 8

జ్యోతిష గ్రంథములు.

జ్యోతిషాగ్ల వనవనీతము, పింగళ - వేంకటరామజ్యోస్యులవారివీరచితము	
అట్టబెండు	1 8
కలికోబెండుమీద ప్రింటుచేయబడినది	2 0
అరూఢరత్నసిద్ధాంతము	0 8
యవనజాతకము	0 8
జాతకాలంకారము	0 8
స్త్రీ'జాతకము	0 8

వేదాంతగ్రంథములు.

శ్రీకృష్ణబోధామృతమును వంద్రెండురాజాలకథలు	0 12
పరిమిపదమార్గము	0 8
అచలగ్రంథము	0 12
అంధ్రీవంచీకరణము	0 2

* ఇతరగ్రంథములకు శీట్లాగుకొరిన పంపబడును.

పిడుగు - వేంకటకృష్ణారావు పంతులు,

ప్రింటర్ అండ్ బిల్లిషర్,

2/40, పెన్సి నాయని వీధి, చెన్నపురి.

